

دوایین په‌نا

دواین په‌نا

نووسینی

مه‌ریه‌م مه‌عجونی (رویا)

وه‌رگی‌رانی له فارسییه‌وه

غهریب پشده‌ری

هه‌ولیه‌ر- ۲۰۰۹

● **دواین پنا**

● نووسینی: مه‌ریه م‌ع‌جونی (رویا)

● وه‌رگیزانی له فارسییه‌وه: غه‌ریب پشده‌ری

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ته‌ها حسین

● پی‌تچنین: شنۆ یحیی

● به‌رگ: جی‌گر عه‌بدولره‌همان

● ژماره‌ی سپاردن: (۶۷۸)

● نرخ: (۲۵۰۰) دینار

● چاپی دووه‌م: ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی (ده‌زک)

زنجیره‌ی کتیب (۶۴۵)

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

پیشکشہ

بہو مرؤفانہی ستمی رۆژگار پییان ناویری، کہ (شہرا) خانی جوانیش یه کیئکه له وان.

(غہریب)

(۱)

كېتپەۋە؟

بېورن خانم، مالى خانى ئەھمەد بېيە؟

- بەلى، بەرپىزتان؟

- من لە گۆقارى... ھاتووم و بىر بارە چارم بە رەھا خاتوون بکەۋى.

- بە رەھا خاتوون! لە لايەن گۆقارەۋە؟ بەلام خاتوون ھىچ شتېكىيان لەم بارە يەۋە بە

من نە گوتوۋە.

- بە يارمەتى خۇتان! پىيان بلىن كە من ھاتووم.

پىرېژن سەرنجە كوئىكايە كەى دەمنەۋە بىرېبوو و بى جوولە لە سەرتاپامىيەۋە دەروانى.

مىنىش دەۋىيەۋە رامابوومەۋە و بىرم لەۋەى دەكردەۋە داخا تاكەى ھەروام رادەگرى. دوايەش

تەكانىكى دايە بەر خۆى و بەرە لاي ھەسارىۋەى ئاوردايەۋە و چۆۋە نىو مالى. لە كەلىنى

دەرگاي نىۋە كراۋە كەمەۋە رۆشىتنە كەى سەيركرد، ئەۋ چارشىۋە رەنگاۋرەنگە جوانەى كە

بەسەرىيەۋە بوو دەگەل جوۋلانەۋى بە دەم باۋە جوان دەھات و دەچوو و دەشەكايەۋە. لە

بەردەمى دەرگاي چوونە ژوورى خانوۋە كەيەۋە بە دەنگىكى مەيلەۋ بەرزەۋە بانگى كرد:

- خاتوون لەبەر دەر كىيان كار بە تۆيە.

دەنگى جوانە ژىتك لە ژوورىۋە بەرزبۆۋە كە:

- رەبابە خانم بفرمومون پىشيان كەون با بىنە ژوورى.

پىرېژنەى كە ئىستا زانىم ناۋى رەبابەيە بەرەۋە لامەۋە ھات و دەرگا نىۋە كراۋە كەى خستە

سەرىشتى و بە دەنگىكى مېھرە بانانەۋە گوتى:

- فرمومونە ژوورى، رەھا خاتوون چاۋدەپىتتانه.

چومە ھەسارىكى ھەراۋو جوانەۋە، تەختى زەۋىيە كەى وا دەدرەۋشا يەۋە پىم ھەيف بوو بە

ۋەنىۋە كەۋتنى پىسى كەم. سەرىكى ئاسمانى ھەروايم كرد، ۋەك بلىنى خۆى بۆ بارىنى

ئامادەكا. ھەۋاي ساردى زىستانى ناچارى كردم بى ئىختىيار زياتر خۆ دەپالتۆيە كەمدا

خرکه مه وه. ههروهك مندالینکی به ئه ده ب که به بئ هیج شهیتانیه کی وه دووی له خۆ گه وره تره که ی که وه، به دواى ره بابه خانیمدا ههنگاو هه لڊینانه وه و به وردیم ده ولولا ده روانی. له چه ند پلکانینکی به رده می خانوه که ی وه سه ر که وتین. دهنگی جوانه ژنیکی که خۆی ده شالینکی خوری زهیتوونی جوانه وه پیچابوو وه خۆی هیئامه وه.

- بفرموونه ژوورئ، زۆر به خیر بین.

چومه نیو مالئ و هه ر ده گه ل یه که م ههنگاویشمدا زانیم پیم ده ماله ئه شرافینکیه وه ناوه. چومه سالونینکی پیشوازییه یه که جار زۆر شیک و جوانه وه که هه مووی به داری ئه به نووسی دیکۆر کرابوو و رازینسدرابۆوه و منی سه رسام کرد. سه رنجینکی پرتاسه م له ژنه که دا، چه زم ده کرد ئه وه ی که زهنگی بو نووسینگه ی گۆقار لیدابوو هه رچی زووتره بناسم. جوانه ژنیکی به ژن و بالا به رزی سه رو پرچ وه ک تاریکیی شه وئ ره ش و دووچاوی گه ش و میشی، لووت یۆنانی و دوو لیوی تا بلئی له بار و پیستینکی زهیتوونی که ئه وه تا بلئی زۆر جوان ده نواند.

جوانه ژنه که فهرمووی دانیشتنیی له سه ر مویلینکی شاهانه ی رهنگ زیوی لی کردم.

سه رنجینکی دیکه شم له ده ورو به رئ دا هه موو که ل و په له کانی هینده شیک و جوان بوون که سه رنجی هه ر بینه رینکی بیدیبایه به لای خۆیدا راده کیشا و ئه وق ده بوو. جا چونکه که سی دیکه م له وئ نه دی مه زنده م کرد که هه ر ده بی ئه و ژنه جوانه بووبی زهنگی لیدابئ و ئه وه خودی خۆی بئ. هه ر بو ئه وه ی سه ری قسان دامه زینم گوتم:

- مالینکی تا بلئی شیک و جوانتان هه یه!

زه رده خه نه یه کی له دلان نیشته و ی به روومدا پژاند و گوئی:

- شادم که ئیره تان پئ خۆشه، راستیت ده وئ من زیاتر باوه رم به ته قدیری جوانیه یه نه ک به شوین و ده ورو به ره که ی.

له ئاوازی دهنگه غه ماوییه که ی ناره حه ت بووم. سه رنجه پرسیاراوییه کام ده ویه وه برین.

- ببوورن، دوینی ئیوه ته له فۆنتان بو نووسینگه ی گۆقارئ کردبوو؟

رها سه رنجه میهره بانیه که ی له روخسارمه وه بری و به ده م بیرکردنه وه وه له وه لامی مندا سه رینکی راوه شانند و گوئی:

- به لئ.

هیئندیکم خۆ له سه ر جیه که م هیئا و برد و گوتم:

- باشه دهی ئەوێ ئیستا من لێرەم و ئامادهی گوێ راگرتنی قسه کانتانم، بەلام پێش هەموو شتیکی دەمەهوی بزائم که ئیوه مەبەستتانە دەربارەی چ باسێک بدوین؟
رەها بە زەر دەخەیه کی دل نشینهوه وەلامی دایهوه:

زۆر سوپاسی ئەو زەحمەتە هاتن و چاوپێکەوتنەمتان دەکەم، من خۆم داوام لە ئیوه کردووه بێنە ئیوه و هیندیکی دەگەڵ ژنیکی دەرد و ئازار و رهنج و ناخۆشی دیتوو دانیشن، چونکه بەو تەمەنە که مەهوه بای یهک دنیام قسه پێیه. جیا لە روخساری جوان، خواوەند چارەنووسیکی تاریک و کریت و دزیو و ناشرینی بوون قەڵەمکیش کردووه و دە تافی لاوتیه دا، گیانیکی پیرو سیس و ژاکوم ههیه. هەزم لێیه قسهی دلێ خۆم و ئەو ئیش و ئازارانە ناخی خۆم بو کەسیکی هەلپێژم. ئەوجا هەلۆیستەیه کی کردو درێژە دایهوه:

- بەلام ریم بەدیه با لە پێشدا پیشوازی و بەخێرهاتنی تۆم لە بیر نەچێتەوه، چونکه کاتی که ئەو کۆنە برینه دەم بکاتەوه وام دادەگیرسینی که ئیدی هەرچی دەرووبەرە هەموویم لە بیر دەباتەوه، بۆیه هەزناکەم و اتیبگەمی که من رهسی میواندارییه نازانم. بەزەر دەخەنەیه که وه سوپاسم کرد و ئەویش لە جیبی خۆیهوه هەستا تا لە هۆڵە که بچتە دەری. هینده بە جوانی ده دوا که هەر بەو چەندساتە وەختە کورتەوه منی ئاشوفتە و ئوگری خۆی کردبوو. هەزم دەکرد تا زووه دەرگای قسانی کردبایهوه و منی لە جیهانە پرنهیتنی و هیما نادیارەکانی دنیای خۆی شازا کردبایهوه چارەنووسی تال و سویر و تاریکی خۆی بو باس کردبامایه، بەخەیاالی خۆم پیمابوو نەگەر ئەوم لە جیبه کی دیکه ی وەك سەر شه قامیک یا لە کۆرۆ دانیشتنیکدا دیبایه، هەرگیز بە پیرو میشک و خەیاالدا نەدەهات که لەو دیو ئەو دەموچاو و روخساره جوانهوه دلێکی رهنجور و پر ئیش و ئازارو گیانیکی شهکەت و ماندوو هەبێ.

چەند دەقیقێکام دەربارە ژبانی رەهایه بیرکردهوه و تا دەشەهات بو زانینی بەسەر هاتی وی کونجکاوتر دەبووم.

زۆری نەبرد که رەها دووباره هاتەوه هۆڵە که و لە بەرامبەر مەوه دانیشت، ئەو زەر دەخەنە دل نشینهی سەر لیوی ئەوی زۆر جوانتر و نەرمونیان و میهره بانتر دەردەخست. بە دەنگیکی زۆر بە ئەدەبانەوه گوتی:

- داوام لە رەبابە خانم کردووه تا جیبه کی دیار و ئامادهکا و شتومه کی پێویستی پیشوازییه میوانه نازیزه که مان فراهەم کات و هەر بوخۆشی بەسەر پیشوازییه ئیوه رابگات.
دوايهش هەروا که لەسەر مویبەله که دادەنیشت درێژە دایه:

برایه کهم بچو و کترین مندالی خیزانه که مانه و من دهوان رۆژانه دا وهخت و ناوهخت گویم له سهرز نهشته کانی نه نکم ده بوو که به دایکمی ده کرد به لآم هیچی له ماناکه ی نه ده که ی شتم. دایکم گیانیشی له بام چاو نه بوو و ته نیا مه سه له یه کیش که له وانه بوو جار و باره دایکم نار هحت و بام تهریق کاته وه ئه و زمان لیدانه ی خانمێ گه وره (نه نکم) بوو که به زۆر ریگا و شیوه ی جیاواز و بیانوانه وه ده دایکمی ده که یاند که ئه و ههر کچ زا یه و ته نیا کوپیک بۆ وه چاغ روونیه بنه ماله ی مو لکی بهس نیه.

ئیسنا که بیر ده که مه وه تیده کهم که ههر له بهر تیغی ئه و زمانه ی خانمێ گه وره بووه که دایکم، ئه و بهنده ی خواجه ههر به دوو سالان جاریک زا وه و مندالیکی بووه به لآم هه موو جاریکیش ده که ل له دایک بوونی ههر یه کیک له ئیمه سه ر له نوێ که وتۆته وه بهر تانه و ته شه ر و تیغی زمانه که ی خانمێ گه وره و هینده ی دیشی هاتۆته سه ری.

له بهر بهری کۆتایی هاتنی سالی دا بووین و چند رۆژیکانی زیاتر نه مابوو بۆ بهاری. هه وا تا ده هات ته زووی به هاری به خۆ وه ده گرت و ئیدی سۆزه ی سه رمای زستانێ شوینه واریکی وای نه مابوو. خاو و خیزان خۆیان بۆ پیشوازییه سالی نوێ و جه ژنی نه و رۆژی ئاماده ده کرد.

ئه و ساله جه ژن ده که ل ساله کانی دیکه دا زۆر جیاواز بوو، بریار بوو ههر ده که ل سپی هه لگه پرانی بهرگی دره ختان پوره فرانکیش جلی سپی بوو کینی به له رکا. رۆژه کان ههر هه مو یان ههر شای و هه لپه رکێ و شادی بوون. هه موو رۆژی دهنگی ریکۆرده ی ماله چهن دین مال به و لا وه تره وه ده چوو و ده بیسترا.

چهن د رۆژیکان پیش جه ژنی کۆر و کۆبوونه وه ی خۆشی و شادی و هه لپه رکێ و سه ما و سووردان ده ماله مه دا بهر یا ببوو و من و خوشکه کانیشم که لیوانلیوی شو پرو شادی و گورج و گۆلی و جو له ی لا وه تیه بووین له خوامان ده ویست هه لی کمان بۆ هه لکه وێ و چووباینا یه وه شای و هه لپه رکێ و سه ما و سووردانی.

به یانی ئه و رۆژه که کۆتایی بی ئاگاییه من بوو له خه وێ هه ستابووم که زهنگی ده رکێ لییدا. به په له و به ورده را کردنی که وه به ره و لای ده رکی هه ساریه چووم که ده رکه م کرده وه خانمێ گه وره و بابه گه وره م له بهر ده می خۆمدا دیتن. به هه رار هوریا و هات و هاوار وه هه ردو کیاتم به گه رمییه وه ماچ کرد و به خیره اتنم کردن و فه رموی ژو ره وه م لی کردن.

دوای چهن د ده قیقی کان ته وای خاو خیزانی ماله بۆ به خیره ی تانی بابه گه وره و دایه گه وره ی رژانه هه ساریه و هه ریه که به نۆره ی خۆی ده ستیان ماچ کردن و ده ست و مستیان بوون. دایه گه وره به دهنگیکی بهرزه وه قاقا پینکه نی و گو تی:

- ماشاللا ناده میزاد که دیتنه مالتی فهرهادی وا ده زانی چۆته قوتابخانهی کچانه وه، وهرن کچینه با بزائم هه مووم ماچ کردوون، و که سم هه لئه بواردووه؟
ئهو ته شه ره ی دایه گه وهری ده گه ل هاتنه ژووره ویدا روی دایه ی سوور هه لگپرا به لام ئهو به وه موو نه جابه ته ی که هه بیوو به سهر خو ی نه هیئا و زهرده یه کی هیئا به سهر لیوه جوانه کانی و هیچی نه گوت.

بابه گه وهره و دایه گه وهره ده گه ل فهرموو فهرمووی دایک و بامدا چوونه هوئی میوانان و دانیشتن، سفره ی قاوه لئیه به یانی داخراو به سهر و دلئیکی خو ش و گهرموگوریه که وه به لام به دهم درکه و تانه و ته شه ری جارو باره ی دایه گه وهره که دلئی ئهو دایکه بیده ره تانه مه ی نازار ده دا قاوه لئی خورا.

ده و ساته یدا ره بابه به خو و سینیه چاو شیرینیه وه هاته ژووری و ره های ناچار کرد قسه کانی به نیوه چلی به جی بیلی و خهریکی فهرموو و پیشوازییه بی. ئهو هه لئه مه ی که له پیاله ی چایه کانه وه هه لئه ستا خو ی ده دل و هه ناوی هه وایدا ده شارده وه سه رنجی راکیشام. پیاله نه خشاوه کان ده نیو سینیه زپرینه پیچکه داره که دا جیلویه کی جوانیه جوانیان ده دایه میزه که.
رها پیاله چایه کی له به رده مم له سهر میزه که دانا و شیرینیه که ی بو راکرتم و فهرمووی کرد. دوا ی پیشوازییه تکام کرد که پاشاوه ی داستانه که ی ژیانیم بو بگیپرپته وه. هه روا که چاوی ههر به سهر پیاله چایه که یه وه بو لیوی به دم قسانه وه کرده وه:

- به لئی دوا ی قاوه لئیه من و دایکم چوینه ژووری نووستنی دایک و بام، تا دایکم ئهو جلانه له به رکات که شه وی پیشتر کریبووی و منیش باری سه رنجی خو می بده می.
له به ره ئه وه ی من مندالی گه وهری مالتی بووم باری سه رنجی من بو زور شتان له لای دایک و بام بایه ختیکی ته واوی هه بوو و به هه ند وهرده گپرا.

من هه روا که سه یری جله کانی دایکیشم ده کرد، له ده به رکردنیشیدا یارمه تیم ده دا و به جوانیه که یدا هه لئه گوت. دایکم به بزچوونه کانی من زور ناسوده و خورسه ندبوو و چوو له به رده می ئاویته ی راهه ستاو له هه موو گوشه و لایه کیه وه که وته سه رنجدانیتی.

هه موو لایه کانی سه یرکرد و جار جاره ئیرادی له لایه کیه وه ده گرت به لام من هه موو جارئ دلنیام ده کرده وه که جلیکی یه کجار زور شیک و جوانه و پر به به ریته تی. دایکم هه میشه له بابه تی جلانه وه دوو دل بوو و نه گهر جوانترین جلیشی له به ره کردبایه شتیکی ههر لی ده دیتته وه. سه ره گرمی باسی جلی تازه و نئی بووین که دهنگی درگای ژووری به رزبووه.

من و دایکم هەردوو کمان سەیریکی یە کترمان کردو من بە دەنگیگی بەرزەوہ گوتم:
- فەرموون دەرگا کراوہیە.

دەو دەمەیدا دایە گەورە ھاتە ژووری. سەیریکی دایکمی کرد بە دەنگیگی مانادارەوہ گوتی:
- پیروژە نەسرین، تۆ دەبی قەدری فەرھادی ھەر بزانی.

دایکم زۆر بە خاکەپرای و پێزانینەوہ وەلامی دایەوہ:
خانمی گەورە فەرھاد تاجی سەری منە، ھەموو دەزانن کە من فەرھادم ھیندەدی ھەردوو
چاوم خۆشدەوی.

خانمی گەورە چاویکی قیچ کردەوہ و گوتی:

- ئیدی ھەر ئەوہیە، ژنانی ئەم دەور و زەمانە زۆر شارەزان لەوہی چۆناو چۆن یاری بە وشە
بکەن و ھەر بەو قسانەشیانە کە پیاوان...

قسەکە ی بە نیوہچلی بریەوہو رووی وەرگێرا تا لە ژووری بچیتە دەری بەلام وەک دلی
بەرابری نەدات قسەکە ی ھەروا بەنیوہ چلی واز لی بینی، دووبارە بەرەو لای دایکمەوہ
وہرسوو پرایەوہ، چاویکی بە سەرتاپایدا خشاندەوہ و ئەوجا رووی لە من کرد و گوتی:

- وا... ئەگەر ئیمە چوار زگمان لەسەر یەک کچ بووبایە چارەنوس و روژگارمان لە
خەلووژی رەشتەر دەبوو جا چ جای ئەو ھەموو...

چاویکی بە جلە نوئیەکە ی دایکمدا خشاندەوہ و ھەمدیس قسەکە ی بە نیوہچلیەوہ بەجی
ھیشتەوہ و لە ژووری چووہ دەری. فرمیسکی تەر کەوتە سەر چاوە میہرەبانەکانی دایکم،
دەزمانی کە دایکم زۆری دل لە دایە گەورە ی پرە، بەلام ھیندە خاکەرا و ناسکە کە ھەرگیز
بەسەر خۆی نەدەھینا. تا بلتی زۆر بەدەست خانمی گەورە و تیغی زمانیەوہ توورە و وەزالە
ھاتبووم، نازام رەنگە لەبەر بیدەنگی و بی زمانیە دایکیشم بووبی وا نارەحەت بووم، بەلام
دایکم بو ئەوہی من نارەحەت نەبم بە تۆپزی زەردەبیەکی کرد و گوتی:

- رەھا ئەو سەرو رووہ چیبیە بە خۆتەوہ گرتووە؟ ئازیزە کەم دەبی وردە وردە فیزیکی کە نابێ
بە ھەر قسەبیەکی کە دەیبیسی نارەحەت بی، حەیف نییە ئەو دەمووچاوە جوانە بە مرچ و
مۆنیەوہ گلی و ناشیرین بی؟ پێبکەنە ئیدی، ئەو روژانە، روژانی شادین و ھەرکەسیک دەو
روژانەدا سیس و ژاکا و غەمباربی تا کۆتایی سالی ھەروا دەبی، خیراکە زووتر بچۆوہ
ژوورەکەت و ئامادەبە تا تیبە خانم نەپۆیوہ بچۆ جلەکانت وەرگرەوہ.

بوو و هەر بۆیەش دەگەڵ هاتنه ژوربیدا وای باسی ئەدەب و نەجابهتی وی کردبوو. کونجکاوانه دەسەر تاپایمەوه هەلپروانی و گوتم:

- بە یارمەتی هەروا چەند ساتیک مۆلەت بفرمەوون.

هاتمەوه نیۆ هەساری و بانگی دایکم کرد و پیم گوت که تومید له بهر دەرکێ راوهستاو و چاوهرتی وه لآمه.

دایکم هەروا بە دەم سەرپۆش بە سەر دادانیوه هاته هەساری، بەرهو لای دەرکیوه چوو، دەگەڵ تومیدیان دەست بە چاک و چۆنی و ئەحوالپرسییه کرد و فرموی چونه ژوروهوی لیکرد.

تومید جارجاره سهیریکی دایکمی دهکرد و ورده سهرنجیکیشی له من ددها و به دهستهپاچهیییه وه وهلامی دایکمی دهادهوه. به زۆریه دایکم چوه ژوروی. منیش ئەوه هەروا راوهستام و سهیری تومید و دایکم دهکهم و گویم بۆ فرموو فرموی ئەوان راگرتوو که به دهنگی دایکم به خۆهاتمەوه:

- رهها ئەوه بۆ هەروا راوهستای دهخیراکه دهی ئیدی برۆ!

به شهرمیکه وه گوتم:

- به چاوان دایکه من وا رۆیستم.

بهرهو لای دەرکی هەساریوه که و تمه ری. نازانم بۆ کاتی که ده مویست له دەرکێ وه دەرکهوم پیم خۆش بوو جاریکی دیشی ببینمه وه و بی ئیختیار ئاورم دایه وه سهیریکی دواوم کرده وه. ئەویش راست دهو ده مهیدا که له پلیکانه کان وه سەر ده کهوت ئاورپیکي به رهو لای من دایه وه. بۆ ساته وه ختیک سهرنجه کافان تیک ئالفان و لیکیان دا. خیرا روهی خۆم وه رگێپایه وه له دەرکێ چوو مه ده ری، دلّم به توندی لییده دا، وه ک بلایی ده قه فه زه ی سینگمیدا جی نایته وه، راست وه ک بالندهیه کی هه راسان هه ر خۆی به دیواری سینمه دا ددها و خۆی هه لداویشته، دەرگاکه م داخسته وه و به شانازییه که وه له بهر خۆمه وه گوتم:

- چەند چاو حیزه، چۆناوچۆن دەروانی و سهیر ده کا:

به لام ده دلی خۆمدا پیکه نینم به قسه که ی خۆم هاتی و ده وه لامدا گوتم:

- باشه ئەی تو بۆ سهیرت کرد

وه ک بلایی بهوی خۆمی لی بهر مه ده ری دوباره به تو وره یییه که وه گرماندم:

- راستیه که ی کاریکی بی جی کرد لهو ته ماشاکردن و سهرنج دانانه ی بۆیه ده بی به

بابه گیانم بلیم... به لام بهینی خۆشان بی چەند به تاموخوی ددهوا.

ههستیکی نامۆی سه‌یر ده‌ناخدا هاواری لی ههستا:

- بیه‌روه کچی ئه و قسانه چین؟ ئه‌وه ده‌زانی چ ده‌لیی و چ مه‌رگیکته؟

به کورتیه‌که‌ی تا به‌رده‌رکی مائی تیهه‌ خانی هه‌روا یه‌ک و دووم بوو ده‌گه‌ل خۆمدا. هه‌ندی جار ستایشم ده‌کرد و هه‌ندی ساتیش به‌ هه‌ستیکی که ده‌ناخدا سه‌ری هه‌لده‌دا ده‌که‌وتمه‌ بگه‌رو به‌رده و کیشمه‌ کیشه‌وه.

کاتی که چومه‌ هه‌ساری مائی تیهه‌وه و چاوم به‌ جله‌ تازه‌کانم که‌وت هه‌موو شتیکم له‌بیرچۆوه. که‌تیهه‌ خانی ده‌جله‌کانیه‌وه هه‌لروانی دیاربوو زۆر له‌ کاره‌که‌ی رازییه‌.

جله‌کانم له‌ تیهه‌خانی وه‌رگرتنه‌وه‌و به‌ره‌و مائ بوومه‌وه، جیا له‌ جارانی پێشوو که‌ به‌ به‌رده‌می دوکان و موغازه‌ی زێر فرۆشه‌کاندا ده‌هاتم و راده‌هه‌ستام و ده‌که‌وتمه‌ ته‌ماشاکردنی، ئه‌مجاره‌یان به‌ په‌له‌ به‌ره‌و ماله‌وه‌م هه‌لینگ ده‌دا و ده‌رۆشتم. ده‌و ساتانه‌دا نه‌مه‌ده‌زانی له‌به‌ر راسپارده‌کانی دایکه‌م یا به‌ تاسه‌ی دووباره‌ دیتنه‌وه‌ی ئومیده‌ وا هه‌ینه‌ به‌ په‌له‌ی رۆینیتم.

وا ده‌بیره‌وه‌ چوو بووم و هه‌ینه‌م به‌ خه‌یاری هه‌نگاو داویشتن که‌ هه‌یچ ئاگام له‌و چاله‌ی به‌ریتم نه‌بوو و به‌ تیکه‌وتنیشیم هه‌نده‌ی نه‌مابوو تخیل بم. چه‌ند لاویک که‌ به‌ره‌و رووم ده‌هاتن چه‌ند مه‌ته‌له‌ کێکیان تیگرتم و به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ به‌ لامدا ره‌تبون.

به‌ گه‌رزی و تووره‌یه‌یه‌وه‌ که‌یه‌وه‌ به‌رده‌رکی مائی. مجیزی دووباره‌ دیتنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو گیانی داگرتم و تووره‌یه‌یه‌ که‌ی له‌بیر برده‌مه‌وه.

کاتی که‌ زه‌نگی ده‌رگام لیدا، له‌ ده‌وه‌ نزام ده‌کرد دره‌نگ نه‌هاته‌مه‌وه‌ و ئه‌و هه‌یشتا هه‌ر له‌ ماله‌وه‌ بێ. سالاری برا بچکۆله‌م ده‌رگا که‌ی کرده‌وه‌ و من ده‌سته‌بجی چومه‌وه‌ ژووری. که‌ له‌ پلیکانه‌کان وه‌سه‌ر که‌وتم چاوم له‌ جووته‌ پێلاوه‌کانی به‌رده‌می ده‌رگای ژووری ده‌گه‌ی‌را به‌لام به‌ داخه‌وه‌ هه‌یچ جووته‌ پێلاویکی بیگانه‌ ده‌نیو پێلاوه‌کاندا وه‌به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت و نه‌بوو. دیاربوو ئومید رۆیه‌ له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ گوتم:

- باشه‌ نه‌یده‌توانی که‌میکی دیکه‌ راوه‌ستی ده‌لیی بۆ ئاور رووی هاتوه‌ بیا.

پیکه‌نیم به‌ شیوه‌ی بیرکردنه‌وه‌ که‌م هاتی و سه‌ریشم له‌و باره‌ ده‌روونییه‌ی خۆم سوپما. ده‌نگی دایکم له‌ ژووره‌وه‌ منی به‌ره‌و ئه‌و لایه‌ راکیشا.

ده‌رگا که‌م کرده‌وه‌، دایکم خه‌ریکی ریکه‌خستنی ژووری میوانان بوو، له‌ په‌نگی رووه‌ په‌ریوه‌که‌ی و مرچ و مۆنیه‌ ده‌موچاویه‌وه‌ دیاربوو که‌ دایه‌ گه‌وره‌ برینیکی تازه‌ی ده‌ دلی کردۆته‌وه‌. دایکم هه‌روه‌ک هه‌موو جارن بیده‌نگ و نارام بوو و ده‌بیده‌نگیه‌دا ده‌بیر و خه‌یالانه‌وه‌

چوو بوو. هه ركه منى ديت هه ولى دا وهك هه موو جارن نهين كاريه كي بكاته وه.
زه رده خه نه به كي ده ستر كرده ي هينا به سه ر ليوان و پرسى:

- جله كانت ته واره بيوون؟

به زه رده خه نه به كه وه وه لامم دايه وه:

- به لى.

به پيدا كرتن و سوور بوونى چوند جاره ي دايكم جله تازه كامم ده بهر كردن و دايكم هه مديس
به هه مان دور دلييه هه ميشه بيبه كه ي خويه وه له هه موو لايه كيه وه پرا سه ير كرد و كاتى كه
دلنيا بوو چ عه يب و عار و ئيرادى كي نبه رى پى دام جله كامم داكه نمه وه و خوم بگورمه وه.

خامى گه وه و بابه گه وه له هولى پيشوازييه له سه ر موپيليان پال دابووه و ده گهل باميان
ده رباره ي چونه تى به رپوه چوونى رپوره سمى شاههنگى بوو كينه كه ده دوان. دايكم داواى ليكردم
تا بجمه لايانه وه و خه ريكى پيشوازييه بم و بيرسم داخوا هيچيان ناوى بزيان به رم.

له كاتيكدا كه له بن ليوانه وه گوران بيه كم ده گوته وه به ره و لاي هوله كه وه چووم و له سه رخو
سلاوم كرد. هه رسيكيان به ميه ره بان به وه وه لاميان دامه وه. پرسيم:

- دايكم گوتى ته گه ر شتيكتان پيوست بى تاهه ر ئيستا بيه ينمه خزمه تتان. بابه گه وه
پيكيه نى و گوتى:

- سوپاس كچه كه م، ئينشاللا هه ر به و زووانه دواى فرانك توش له به رگى سپى
بوو كينه دا ببينم.

له قسه كانى بابه گه وه ي ته ريق بوومه وه و سه رم به ردايه وه و وه لامم دايه وه:

- نه ي، بابه گه وه، واز بيته.

بابه گه وه به دم پيكيه نينه وه دريژه ي دايه:

- بو خوم ده بى ره هاى به ميترده م، بو خوم ميترديكى چاكم بو ديوه ته وه.

بام به ميه ره بان به وه گوتى:

- ته گه ر كچه جوانه كه م چوند پيالاه چايه كي تازه دم كردوومان بداتى مه منون ده بين. له

كاتيكدا كه روومه ته كامم به قسه ي بابه گه وه سوور هه لگه رابوون له سه رخو گوم:

- به چاوان هه ر ئيستا ده بيه ينم.

به ره و لاي مه تبه خيوه چووم كه له پشته وه مرا گوى له دنهنگى دايه گه وه ي بوو به

بامى ده گوت:

- پیشینان گوتوویانه که کچ وهه ویریییه تا چاو هه لینی بالای کردووه و کاتی شوویه تی، کوره بهسته زمانه بیدره تانه کم هیشتا راست و چه پی خوی به ته وای نه ناسی دوو کومه له کچ دوره یان گرت، جا نه و جار وهره به سهریان رابگه و به میردیاندی و غمی بهرو جیازیانت له بهر بی و چوزانم که هه موو تهو شتانه له پهل و پوت ده خن و پیر و که نه فتت ده کهن، چهند جارم گوت تهو ژنه هه کچ زایه، و وهره تا درهنگ نه بووه با تهو کچه ی بوم دیاری کردووی بوت بینم. به لام کی گویت ده داتی...

بام به گرزیه وه وه لامی دایه وه:

- دایه تووی خوا هه مدیس دست پی مه که وه، نیستا وه ختی تهو قسانه نییه. من ته گهر بویستبایه ژنی به سه ره نه سرینی بینم ده میک سال بوو تهو دم ده کرد. نیستاش چ پیویست ناکا وه دوی قسه ی پیشینان که وین...

به توورپه بییه وه چومه مه ته ختی و توندم گوی خوم گرت تا گویم له پاشاوه ی قسه کانی بام و خاننی گه وه نه بی. که دایکم ناوای دیتم به نیگه رانییه وه پرسی:

- ته وه بو وات سه ری خوت گرتووه؟ ناکا سه رت بیشتی؟
به هه نیسکی تاشکراوه گوتم:

- نا هیچم نییه، ده مه ویست قسه کانی دایه گه وری نه بیسم، من نازانم تهو نامان ده داتی و هیئنده به بوونی نیمه ناره حه ته؟

دایکم دهستیکی میهره بانانه ی به سه رمدا هیئا و سه ری ماچ کردم و گوتی: تو ده بی ته وه ی بزانی که هه موو که سیک به گویره ی ویستی مرؤف و مجیزی وی قسان ناکهن و نادوین، هه روه ک چوئیش به ستایش و پیدا هه لدانیشیان دلشاد و شهنگول و که یف ساز ده بی ده بی تاواش به ره خنه و گازانده کانیشینان رازی بیت، هه ره که سه و بوخوی سه ر پشکه له ده رپینی بیرواوه ر و بوچوونه کانی و چوئیشی هه ز لییه تاواشی ده ربری. کاری بنه رته ی بابیشتانه که شانازی به تاتاک تاکی نیوه وه ده کا و پیشموایه ته وه نده ش بو نیمه به سه.

نیستاش دایه گه ورت چندی دلنی دینی و چندی ده توانی با به پیچ و په نا بیروبه ویدا هه ر پلاران باوی. بهو قسانه هه ر خوی ناره حه ت و تووره و ماندوو ده کات، دیاریشه هیچ که سیک تا سه رته تا خوی ناره حه ت نه کا ناتوانی که سانی دیکه ناره حه ت کات و بره نجینی.

قسه کانی دایکم هیئندیکیان هیور کردم وه. به هاریکاریه وی سی پیاله م چا تیگردن و بو بام و میوانانم بردن.

ئاخريه كەي جەئنى نەورۇزى ھات و دەگەل دەستپىكى سالى نويدا ژاوه ژاوه ھات و بات و ھات و ناو خاوخيزان و نيو ئەندامانى كەس و كارى مەوہ. ھەفتەى دواتریش زەماوہندى بووكىنيە پورە فرانكى بوو كە بچووكترين ئەندامى بنەمالەى بابە گەورەم بوو، خانىمى گەورە بەردەوام بەسەر پىئوہ بوو و ھەر دەھات و دەچوو و فەرمان و دەستوورى دەدان و ھەلسوورپانى كارەكانى زۆر بەدلى نەبوو.

ھەر رۆژتيك كە تىدەپەپى و لە زەماوہندى رۆژى بووكىنيە پورە فرانكى نزيكتر دەبووينەوہ تاى تەرازووى بۆلە بۆل و گرموھورى داىە گەورەى زياتر ھەلدەكشاو قورستر دەبوو.

رۆژى زەماوہندو شاييە پورە فرانكى ھات. ئەو رۆژە لە قىيەللايەكەى شەميراناتى بابە گەورە ھات و باتىكى تايەتەى بەرپا بوو، بە دەستوورى خانىمى گەورەش چەندىن بەردەست بۆ پيشوازىيە راگىرابوون. دە ھۆلە رازاوەكەى قىيەللاى بابە گەورەى و بەتەك مەليحەى ئامزەمەوہ كە بەسالىكى لەمن گەورەتر بوو و تازە بە تازە بە دەزگىران بوو دانىشتبووم.

چەندانتيكى ديش كيژوكالى ھاو سال و تەمەنى مەش ھەر لە دەورى ميژەكەى من و مەليحەى خرىبونەوہ و ئالغەيان بەستبوو و قسەو باسى خۆش و بەتاموچيژمان دەكردن و دەنگى قاقاي پىكەنين و قسەكانمان ھۆلەكەى پىركردبوو.

لە دەنگى تلى لىلى و ھەھەلەى ژنانرا زانىمان كە بووك و زاوا ھاتنە نيو ھۆلەكەوہ. ھەموو لە ھەموو بە خۆشە ديتنى بووكىئوہ بەجلە سپىيەكانىوہ لە جيى خۆمانەوہ راپەرين و بەرە لای ھەسارىئوہمان راكرد. ھەريەكەو لەسەر سەرى ئەويديكەوہ يا ھەركلاو رۆژنەيەكى وەرگىر كەوتبا گەردەنى كىل دەكرد و سەرىكى خواردەكردەوہ تا زووتر بووك و زاواى بيىنى.

ھەر لە پيش ھەيوانيئوہشرا زۆر بە ئاسانيت دەركى ھەسارى كە بەخويىنى مەرى قوربانىيە سوور ببوو، دەدیت. زۆرم زگ بەدیتنى سەرە مەرە براوہكان سووتا و بۆ ماوہيەكم چاو لەسەريەك دانان و سوپاسى خوام كرد كە لە جيى وان نيم.

دەنيوھات و ھاواری ژنانرا بووك وزاواھاتنە ھۆلئوہ وشايى و زەماوہند و ھەلپەركى و سەماو سووردان جۆشپىكى ديكەى ستاند.

چاگم سەر گەرم ببوو كە داىكم بانگى كردم و گوتى:

- رەھا بە يارمەتى خۆت ئەو دەورىيانە بدە خەديجە خانىمى تا پەرزەيەكيان پيدا بيىنى. بەجى مەيلىەكەوہ دەورىيەكانم ھەلگرتن و بە بۆلەبۆلەوہ بەرەولای ھەسارىئوہ چووم. ھەركە گەيمە ھەسارى بەسەر پلىكانەكاندا دەرۆيشتم لە پىر تەواوى ھەموو لەشم لەرزى. ئەم ديت سۆندەى

ثاوی به دهستهوه تا مامه فهرزاد دهستی که به خوینی سه برپینی مه ره کانی به ریپی خوشکه که ی سوور ببوو بشوا.

هه روا که سه رتا پای گیانم یه کپارچه ئاگر بوو و له ژیره وه به دزیه وه سهیری ئومیدم ده کرد به ره و لای ئه نبارئ ئه وه سهیری هه ساریه چووم. کاتی که به بهرده میاندا تیده په پریم به ئه نقه ست به بهرزیه که وه گوتم:

- مامه گیان ماندوو نه بی.

مامه و ئومیدیش هه ردووک پیکه وه سهیری لای منیان کرد. له رزینیکی وام ده دهسته کاغدا هه ستر کرد که هینده ی نه مابوو ده ورپییه کانم هه موو له دهستی به ربنه وه. مامه به چاپیکه وتییمی زه ردیک هاتی و به میهره بانیه که وه وه لامی دایه وه:

- سه لامه ت بی کچه کم، ئه دی که نگئی قوربانی بوو کیئیهش بو تو له عه ردی دم.

به شه رمیکه وه سه رم به ردا یه وه و ویستم لیان دوور که ومه وه که ده نگیکی له دلان خو شم ده گو ییدا زرن گایه وه:

- سلاو ره ها خاتوون...

به دهسته پاچه بییه وه وه لامی سلاوه که یم دایه وه و که وتمه وه ری. به لام تیری سه رنجه کانیم له پشتمه وه هه سته کرد و هه رچی له شم بوو یه کپارچه له رزی. چوومه ئه نباریوه و ده ورپییه کانم دانه ده ست خدیجه خانم. له په نجه ره ی ئه نباریوه مرا له سه رخو ته ماشای نیو هه ساری کرد. دلّم بوی لیده دا به لام هه ر خه ربیکی خو دزینه وئ و په نهان کاریهش بووم.

- هه تیوه پیسه، سهیری چوناوچون راوه ستاوه و چاوی ده ده رکی ئه نباریوه بریوه، شه یتان ده لئ بچم و به باجم بلیم، به لام باشه چ بلیم، سهیری قه لافه تی چه ند دزیوه... به لام پی له هه قیش نه نیین، خوا هه قه روخساریکی جوان و دلگیشی هه یه، با پروا خوی ده کرد ملی ده شکا و رانی ورد ده بوو...

دهو ده میدا هه یب تاغای برا گه وه ی میردی پووری له وه سهیری هه ساریوه ی هاوار کرد:

- ئومید، کوری خالی وه ره...

ئومید گه رایه وه به لام له پر پیی له سوئده که هه له نگوت و به ره و پی شه وه لار بووه.

بی ناگایانه به ده نگیکی به رزه وه گوتم:

- ئای وای برم خویه:

- خدیجه خانم به سته زمان به ره و لای منی ئاوردایه وه گوتم:

- ره‌ها خاتوون ئه‌وه چبوو؟

تازه زانيم چيم كردوو، به دهسته پاچه‌بييه‌وه گوتم:

- هيچ نيبه پالم وه ديواريه‌وه‌دا هه‌موو جله‌كانم خۆلاوي بوون

خه‌ديچه خانم به گومانه‌وه سه‌يريكي جله‌كاني كردم كه هيچي به جله‌كانه‌وه نه‌دیت ده‌نگی

نه‌کرد. به گوتم ئه‌و رسته‌ی ئه‌وه‌ی كه نه‌مده‌ويست باوه‌ري پي بكم، باوه‌رم هات.

* * * *

ده‌و ساته‌يدا ره‌ها سه‌يريكي پياله سارد بووه‌وه‌كاني كرد و گوتم:

به‌پراستی ده‌بي ببوري، وام ده‌قسان گرتي كه چايه‌كه‌تان سارد بۆوه. بانگي ره‌بابه‌ خانمي

كرد تا چايه‌كان بگۆري. ده‌و ساته‌يدا ره‌ها له پر بابه‌تتيكي وه‌بير هاته‌وه و پرسي:

- راستيه‌كه‌ی من هه‌ر له‌بيرم چۆوه ناوه‌كه‌شتان بيرسم؟

هه‌ردوولا به وه‌بيره‌اتنه‌وي ئه‌و مه‌سه‌له‌ی پي‌كه‌نينمان هات، هينديكم له جيبه‌كه‌ی

خۆمه‌وه خۆ هيئا و برد و وه‌لامم دايه‌وه:

- من سپي‌ده‌م، سپي‌ده‌ ره‌زايي، په‌يامنيري گۆفاري...

ره‌ها هه‌ر به هه‌مان زه‌رده‌خه‌نه جوانه‌كه‌وه گوتم:

- ده‌بي ببوري، چونكه من له لايه‌ني ده‌روونيه‌وه زۆر ته‌واونيم، ئيه‌وش تا زياتر له

رابردوي من شاره‌زاترين باشترم ده‌ناسن و چاكرتم هه‌ست پي ده‌كهن.

ره‌بابه خانم سه‌رله‌نوئي به‌خۆ به پياله چايه‌كانه‌وه هاته‌وه هۆلي و ئه‌مجاره‌يان ره‌ها ده‌نگي

ليوه نه‌هات تا چايه‌كانمان خواردنه‌وه.

سه‌يريكي كاتزميرم كرد نزيكه‌ی سي سه‌عات بوو له مالي ره‌هاي دانسشتبووم و گويم له

به‌سه‌ر هاته‌كه‌ی گرتبوو. هه‌وا تا ده‌هات به‌ره‌و تاريخيه‌وه ده‌چوو و چونكه هه‌ستيشم ده‌كرد

كه ره‌هاش هه‌ر ماندوو ده‌وام ليكرد تا پاشاوه‌ی قسه‌كاني بو كاتيكي ديكه‌ی گونجاوتر

هه‌لگري بو نمونه به‌ياني هه‌ر ده‌وكات و ساته‌يدا ئه‌ورۆ كه هاتمه مائييان و به‌سه‌ره‌اته

سامناكه‌ی بنوسمه‌وه.

كاتي كه هه‌ستام تا برۆم ئه‌و پرسياوه‌ی كه ته‌واوي بير و هۆشي داگرتبووم كردم:

- ره‌ها به سه‌رنجتيكي ميه‌ره‌بانانه‌وه سه‌يريكي كردم و به زه‌رده‌خه‌يه‌كي ئه‌رييانه‌وه

وه‌لامي دايه‌وه:

- ببورن لهو پرسپاره‌ی که ده‌یکم به‌لام خو تا ئیره‌ش به‌سه‌ره‌اته‌که‌تان پیره له ریکه‌وتی خو‌ش و به‌تام و چیژ‌ئی باشه ناره‌حه‌تی چین؟
- ئیوه تازه له سه‌ره‌تای به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی منن، به‌پشتیوانیه خودای له‌مه‌ودوا و رۆژه‌کانی دادین تا زیاتر به‌ره‌وپی‌ش بچین به‌دل‌نیا‌یییه‌وه لهو زووه داوهریه‌تان په‌شیمان ده‌بنه‌وه. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ش بزائن که:

ساقی باده‌یه‌ک مه‌یم بده‌یه، وینه‌کی‌شی غه‌یب

هیچ که‌س نازانی له‌په‌رده‌ی رازا چ دهنه‌خشی‌ئی

فرمی‌سک به‌چاوه جوانه‌کانیدا هاته‌خواری، من له پرسپاره‌که‌م په‌شیمان بوومه‌وه و له‌وه‌ش که به‌قسه‌کانم ناره‌حه‌تم کردبوو داوای لی‌بوردم کرد. ره‌ها هه‌روا که دل‌په‌ فرمی‌سکه‌ مرواری ئاساییه‌کانی به‌سه‌ر کولمه‌کانیدا داده‌بارین له‌رووی سۆزه‌وه زه‌رده‌یه‌کی کرد و گوتی:

- نا گونا‌هی ئیوه نییه‌ که من ده‌گریم، من ئیدی به‌و فرمی‌سک رشتنه‌ راهاتووم، من ته‌نیا هاوده‌می‌کم هه‌ر ئه‌و ئاه و هه‌سه‌هت و دل‌په‌ مرواری‌بانه‌یه که هه‌لیان ده‌وه‌رینم.

مال‌ئاواییم له‌ره‌های کرد و له‌مال و ده‌ه‌رکه‌وتم، هه‌وای ساردی مانگی (ده‌ی) وای لی‌کردم زیاتر پال‌تۆکه‌م ده‌خۆه پی‌چم. هه‌روا که به‌ره‌و مال‌ به‌رپۆه بووم بیرم له‌قسه‌کانی ره‌های ده‌کرده‌وه، که چۆن بچ به‌زه‌بییه‌چه‌رخ‌ی گه‌ردرون ئاوا فرمی‌سکان به‌و ژنه‌ جوانه‌ی هه‌ل‌ده‌رپۆی. زۆرم هه‌ز ده‌کرد به‌سه‌عات به‌ته‌که ره‌ها خاتوونی‌وه دانیش‌تبا‌م و گویم له‌سکالا‌کانی بگرتبایه. سه‌ره‌نجیکم دایه‌وه ئه‌و په‌رانه‌ی که قسه‌کانی ره‌هام تی‌دا نووسی‌بوونه‌وه و که‌وتمه‌ بیرو لی‌کدانه‌وان.

بۆ سه‌عات دووی دوا‌ی نیوه‌رۆی سبه‌ینیم هه‌روا ده‌قیقه‌ ژماری ده‌کرد. برپارم دا سبه‌ی سه‌ر له‌به‌یانیه‌که‌ی بچمه‌وه نووسینگه‌ی گو‌قاره‌که و به‌سه‌ره‌اته‌کانی ده‌گه‌ل بینه‌م گو‌رئ و به‌ری‌که‌که‌وتن ده‌گه‌ل سه‌ر‌نووسه‌ری هه‌فته‌ی رۆژی‌کی داستانه‌که‌ی ره‌های ده‌گو‌قاری‌دا چاپ و بلا‌وکه‌ینه‌وه.

(۲)

شەوم بە خەيالى رەهاو رۆژکردەو. دواى چوونەوهم بۆ بارەگا نووسىنگەى گۆقارەكە، راست چوومە ژوورى سەرنوسەر و رووداوو سەربردەى رۆژى رابوردوو و دىتنى رەها خاتونىم، هەموو بۆ گىپراپەو. سەرنوسەر كە پياويكى بە سالداچووى زۆر بە ئەدەبە زۆر بە وردى و بەپشووئەكى درىزەو گوتى بۆ قسە كاتم شل كرد و كە لىشبوومەو گوتى:

- ئەگەر دەزانى ئەم بابەتە بەلای تۆو باشە و بۆچاپکردن پەسەندەودەشى، ئەوە من هىچ قسەيەكم نىه، بەلام تەكا دەكەم پىش چاپ كردنى هەربەشىكى، نووسىنەكانتم بەديەى تا دواى سەير كردن و پىداچوونەوئەى ئەگەر بەلای منىشەو پەسەند بوو ئەو دەست بە چاپەكەى بكەين، جا هەر لە مەز بەيانىش بەدواو كە نووسىنەكانى بەسەر هاتى ئەو خاتوونە، ئەرى ناوى چى بوو؟
- رەها.

- بەئى رەها خاتوون، دەنوسنەو بىناخەنە بەردەستى من تا پىياندا بچمەو و بىناخوئەنمەو تا ئەگەر هات و باس و بابەتەكە جىبى سەرنج راکىشانى بوو ئەو رىكيان خەين بۆ چاپکردى.
زۆرم سوپاس كردن و نووسىنەكانى رۆژى پىشووم خستە بەردەستيان و گەرامەو سەرمىزى كارەكم.

تا سەعات دووى دواى نيوەپۆيە خەريكى ئەنجامدان و تەواو كردنى ئەو كارانە بووم كە مابوونەو بەسەرمدا كەوتبوونەو بەتەواوى سەعاتى سەردان و چاوپىكەوتنەكم لە بىر چوو بۆو كە زەنگى تەلەفونىك بەخۆى هينامەو، گوشيەكم هەلگرت و دەنگى ئاغاي سەرنوسەرم بەرگوى كەوت:

- خانمى رەزايى ئەو هىشتا هەر لىرەى؟

بەسەر ساميەكەو وەلام دايەو:

- بەئى بۆ برىاربوو بچمە چ جىيان؟

- ئەو هۆشت لە كوئىە خانم! ئەدى ئىو برىارى چاوپىكەوتنيتان دەگەل رەها

خاتونىدا نىه؟

بئى ئىختيار نوقورچىڭىم لە روومەتم دا و سەيرىكى سەعاتەكەمم كرد، ھېشتا چارەكى دەويست بۆ دوو. بەنېمچە زىكائىكەوہ گوتم:

- ھەر لەبىرىشم نەبوو و بە تەواويشم لەبىر چوو بۆوہ، خوابكا درەنگ پى رانەگەم، پىم ناخۆشە ھەروا لەيەكەم رۆژوہ بئى بەلئىن دەرچم.

دەنگى پىكەننىنى ناغاي مىرزايى بەرز بۆوہ و ھەروا بەدەم پىكەننىشەوہ گوتى:

- كەواتە كەمىك خىراكە تا لەوہى زياتر دوا نەكەوتويى، لەمەودوا ھەموو رۆژى سەعات يەك و نىبو من خۆم بىرتان دەخەمەوہ.

خو حافىزىم لەو كرد و بەپەلە لەدەركى گۆقارەكەى ھاتمە دەرى، بەخۆشەوہ شەقامەكان دەوكات و ساتەى رۆژىدا زۆر قەلەبالغ نەبوون ومن سەعات دوو و دە دەقىقە لە زەنگى دەرگاي مالى رەھام دا.

دواى چەند ساتىكان رەبابە خانم دەرگاي كردهوہ و فەرموى چوونە ژوروى ھەسارى لى كردم. رەھا لەبەر دەركى نىومالىئوہ بەرەو پىرم ھات و بە دەم سلاو و چاك و چۆنىەكى گەرموو گۆرەوہ فەرموى ژوروى لى كردم، ھەركە چوومە ژوروى نىو مالىئوہ گەرمىيەكى خۆشى لە ئەندازە بە دەر خۆش لە دەموچاوى دام و ھەستم بە خاو بوونەوہيەكى يەكجار بە تاموچىژ كرد. رەھا منى بردە ھۆلى ميوانان، ئەمجارەيان رەبابە خانم ھەر دواى چەند دەقىقىكان دواى چوونە ژوروىم بە خۆ سىننىيەكى زىرلى پىچكەدارى گەورەوہ، دوو پىالەى زىرلى و قەندانىك و دەورىيە ميوەيەك و شىرىنى لەسەر ھاتەوہ ھۆلەكە لاي تىمە.

دواى پىشوازىيەكى گەرموگور و چاك و چۆنى و تۆخۆش و من خۆشى رەبابە خانمى تكام لە رەھا خاتوونى كرد دەست بە قسەكانى بكاتەوہ.

رەھا پىالەى چايەكەى خستەوہ سەرسىننىيەكە و ھەناسەيەكى ھەلگىشا، سەرنجىكى دوورودىژى تى برىم و ئەوجا لەسەرخۆ و بە ئارامىەكەوہ دەستى بە گىرآنەوہ كردهوہ:

* * * *

بەلئى، ئەوہى كە نەمدەويست برىوا بكەم، برىوام كرد، خودايە من بۆ بەلاى ئەوہوہ وا ھىندە ھەستىار ببوم، باشە بۆ مەگەر ئەو كى بوو؟ راستىەكەى ئەوم بۆ ھىندە بە لاوہ گرىنگ بوو؟ ئىدى تاكام لە خۆم نەمابوو، دە تەواوى ئەو دانىشتن و ميواندارىيەيدا بە بيانوى جۆراوجۆرەوہ دەچوومەوہ ھەسارى تا بەلكە ئى ئەوہ خوايە دووبارە چاوم پىيى بكەوئىت و بىيىنمەوہ، تا

زیاتریشم ئومید دەدیت له جارانی پیشووتریی زیاتر دلتهنگ و شیواوتر دهکردم. من ئاگام له خۆم نه مابوو ئه وهشم دهزانی که ئه ویش حالی له حالی من باشرنیه. هه جاریکیش که به ریکهوت تووشی بهک دهبووین وهک کارهبا گرتوو بهک ههردوو کمان له و ناوه هه لدههاتین، بهلام هیندهی واشی پینه دهچوو که په شیمان دهبوومهوه. بۆیه زیاتر رانه وه ستام و سهیرم نه کرد.

کاری ههردوو کمان بووه سهیرکردنی یه کتر به دزیهوه. چهند جاریکام ههروا به ریکهوت چاو تی هه له نگوت زانیم ئومیدیش سهیری من دهکا. هه که چاوشیمان تیک هه له نده گوت خیرا سه رنجه کهی ده دزیهوه و به ره ولایه کی دیکه یه وه دهروانی. بهلام دیاریش بوو که تۆفانیکی ده لیدا هه لستاوه. هه چمان غیره تی ئه وه مان نه بوو یه کتر بدوینین و ئه وه شان بۆ چاوه کامان جی هیشتهبوو و به زمانی دل و چاو پیکترمان دهگوت که خۆشده وئی.

ناههنگی بوو کینه که تهواو بوو و بووک وزاوا دهگه ل نزا و سه لاواتاندا وهک دوو کوتری سپی به ره و هیلانه ی به خته وه درییانه وه ههنگاویان هه لینان.

ورده ورده میوانه کان مالتاوا ییان کردو به ره و مالتا بوونه وه، ئومید و پیاوه کانی دیش دهرو هه ساریان کۆده کردوه و هه لیانده و ئیژارد. دایک و بابیشم ورده ورده خۆیان بۆ چونه وه ی مالتا ئاماده ده کرد، ده دلی خۆمدا نزام ده کرد بابه گه وره داوا له باجم بکات ئه و شه وه له وئ بین، بهلام له بهدبه ختیبه من بابه گه وره هینده ی سه رقالت بوو نه پرژایه وه سه رمه و ئاگای له ئیمه برابوو بۆیه هه یچ پرکیشیه کی مانه وه ی مه ی نه کرد.

به نابه دلیه وه هاتینه وه مالتا، بهلام نه مجاریان هه ر لاشه کهم بوو هاتبۆوه مالتا دنا گیانم له مالتا بابه گه وره ی مایه وه. ده می مالتاوا ییبه تهواوی ئه وانیه له مالتا بابه گه وره ی بوون هه موو له بهر ده رکی مالتا خه ربوونه وه تا ئیمه بهر ی که نه وه.

ده و ئیوه نیدا من ته نیا به دوا ی ویدا ده گه رام و له پر دیتم ئه وه له لایه که یه وه را وه ستاوه و به بیدهنگی سهیر دهکات و دهروانی. راست ده وساتهیدا که سهیری ویم ده کرد ئه ویش به لای منیدا روانی و ههردوو کمان وهک جاره کانی دی چاومان لیک هه لباوردن.

باجم ته وه ی دهگه ل یه که یه که ی ئه وانهدا ده کرد که بۆ بهر ی کردنیمان را وه ستابوون و مالتاوا یی لی ده کردن تا گه ییه سه ر ئومیدی. ئه و زۆر خاکه رایانه هاته پیشی و دهستی به ره ولای بامه وه درێژکرد و مالتاوا یی کرد. بابهش به زه رده خه نه یه که وه رووی تی کردو پیتی گوت:

- خوا حافیز کوره کهم، به راستی سوپاست ده کهم ئه ورۆ زۆرت زه جهت کیشا و زۆرماندوو بووی.

ئومىد بە ئەدەبانهوۋە زەردىكى ھاتى و گوتى:

- ھەرچى كىردومە ئەركى خۆم بوۋە، ھەرچەندە ھىچى واشم نە كىردوۋە.

ھەفتەيەك بى باس و ھەوالى ئومىدى تىپەرى. ھەموو رۆژىكى ھەر بە ھىوای ئەوۋى كە بەيانى ئومىدى دەبىنم، بەسەر دەبرد تا ئەو ساتە چاۋەرۋانكراۋە ھات. ئەو رۆژە عەسرى تازە لە ھەوى دۋاى نىۋەرۋىيە رابىووم كە زەنگى دەرگای مالى بىلدبوو، سالار بەرەو ھەسارىۋەى راكرد تا دەرگى بكاۋە. بى ئىختىيار دلم دەستى بە لىدانى كرد. ھەستىك پىي گوتم خۇيەتى، ئەوۋى ھەفتىكە چاۋەرپى دەكەى، لە پشت دەرگى راۋەستاۋە. بە ھەنگاۋى لەررۆكەۋە بەرەو ھەسارىۋە چووم. سالار دەرگەى كىردوۋە و دەگەل ئەوۋى پشت دەرگىۋە دەست بە قسان كرد، خۇدايە دەنگەكەى خۆى بوو، ھەمان ئەو دەنگە پر ناۋازە لە دلان، خۆشەكە.

بۆ ساتەۋەختىك دوو دل مام كە دەبى چ بگەم، بەرەو لای دەرگىۋە بچم يا راكەمەۋە ژوروى و بچم خۆم بشارمەۋە؟ لەوۋى دەترسام كە نەكا ئەۋىش پەى بە نەپنى ناخم بەرىت و چىم دەلدىدایە بىخوئىننەۋە. رووم ۋەرگىپرايەۋە تا بەرەو نىۋ مالىۋە بچمەۋە كە دەنگى سالارى لە جىي خۆمى چەقاندەۋە:

- رەھا ئەو ئاغايە ھاتوۋە ئىشى ھەيە دەلى با يەككى گەۋرەترت بىتە بەردەرگى. ناچار بەرەو لای دەرگى ھەسارىۋە چووم دەرگاگەم بە تەۋاۋى خستە سەر پشتى، لە جارام جوان و دلگىشتەر ھاتە بەرچاۋان. ھەر جارگىش كە دەمدىتەۋە بەلای مەۋە لە جارى پىشتىر جوان و دلگىشتەر بوو و زىاترىشى شىت و شەيدا و شىۋاۋى خۆى دەكردم. بە دەنگىكى لەررۆكەۋە سالوم كرد و ئەۋىش دەستوبرد و خىرا سەلاۋى كىردوۋە و بەبى راۋەستان درىژەى دايە:

- بىۋورن كە موزاھىم بووم، خالە رەزا رايسپاردوۋە كە رۆژى سى شەمە ئەگەر پىتان دەكرى و چ بەرنامەيەكتان نىيە ھەموو لە ھەموو تەشرىف بىننە باغى شەمىرانان و خال و خالۆژنم لەۋى دەخزمەتتان دان.

بە سەرسامىيەكەۋە گوتم:

- سى شەمە نابى ئىمە دەبى بچىنە قوتابخانە.

- ئومىد زەردىيەكى ھاتى و ۋەلامى دايەۋە:

- دەلىنى سەبرى رۆژ ژمىرىت نەكردوۋە رۆژى سى شەمە پشووۋە. بى ئىختىيار زەردىيەكەم

ھاتە سەر لىۋان. سەرم بەردايەۋە و گوتم:

- به ئۆي، راستده كهن من ئاگام لى نه بووه، به دلتىياييه وه من راسپارده كه تان به دايكم و باجم ده لىم به لام بهر له وه تكا ده كه م فه رموونه ژوورئ، ئبیره چ نيبه. ئومىد سوپاسى كرد و منيش درای خواهافيزى و بهرئ كردنئى هاتمه وه هسارئ، له خۇشيان ده كه ولى خۇمدا جى نه ده بووه، من قسمه ده كه له ويدا كرد بوو و ئه وئيش چهند جوان ده وا.

دهنگى دايكم به خۆى هيئنامه وه:

- ئه وه كئى بوو ره ها؟ چ ئيشئكى هه بوو؟

ههر به راكردنه وه به سهر پليكانه كاندا سهر كه وتم و گوتم:

- ئومىد بوو خوشكه زايه كهى كاك ره زا.

دايكم سه يرئكى روه خۆش و دهمه به پئكه نينه كهى كردم و گوتى:

- دياره هه وائئكى خۆشى پئى بوو كه وا هيئنده شاد و دلخۆشى.

پئكه نيم و گوتم:

- به ئۆي، له لايهن كاك ره زاوه هاتبوو تا بو سئ شه ممان داوه تى باغى شه ميرانات كهن.

دايكم گوتى:

- دهى تو چ وه لامئكت دايه وه؟

- من هيچم نه گوت، ته نيا دلتيام كرده وه كه راسپارده كهى كاك ره زاي به ئسوه و به

باجم راده گه يه نم.

دايكم له روى رازيبوو نيوه زه رديه كهى هاتئ و گوتى:

- چاكت كرد با بزائم بابيشت ده لئى چى، له وانه يه سه رقائى ئيش و كاران نه يه لئى

داوه ته كهى كاك ره زاي قبول كا.

به نيگه رانيه وه چاوم ده ده مى داكيوه برين و گوئشم له قسه كانى راگرتبوو به

دلءه راو كئيه كه وه پرسيم:

- يانى له وانه يه بابه وا بكا؟ به لام به لاي منه وه ئه وه شتئكى ناشرينه داوه ته كه يان

ره ته كئيه وه.

دايكم كه پئده كهنى به توندى كئيشاى به پشتما و گوتى:

ره ته كرده وئى پئشنيار و داوه ته كهى كاك ره زاي ناشرينه يان تو ناره حهت ده كا؟

سه رم به ردايه وه و گوتم:

- ئاخر من هه ز ده كه م باغى شه ميراناتى كاك ره زاي ببينم.

دایکم بهر و لای مه تبه ختیه چۆوه و هه روا به و حاله وه پرسى:
- ئومید نه یگوت بیجگه له ئیمه کینی دیش داوه ت کراوه؟
سه رم به نیشانه ی نه رتیه بادا و گوتم:

- نه خیر نه توه هیچی گوت و نه منیش پرسیم.

له دایکم جودا بوومه وه و چومه وه ژوره که ی خۆم، خویندنه وه م کرده بیانوو تا چه ند سه عاته وه ختیک به تهنیی به سه ره رم. له خۆشیان ده پیستی خۆمدا نه ده حه جیم، نه مرۆ من و نه و پیکه وه مان قسه کرد بوون و ده نگه دل نه وازه که ی گیانیکى تازه ی به بهر دا کرد بوومه وه.

له سه ر جیه که م راکشام و ده بن ساپیته یه وه رامام. ساته کانی روو به رووییه مانم ده گه له ویدا دووباره وسى باره هینانه وه بهر چاوی خۆم و نه و ساته شیرینانه م هه موو بهر جه سته کردنه وه. ده و ساتانه دا هه زم ده کرد زه مان له جياتی نه وه ی به ره و پیش بچی بو داوه بگه رتیه وه تا دووباره نه و چه ند ده قیقانه دووباره بنه وه، به لام ده شمزانی که هه رگیز شتی واناییت، نه و جا دهستم به نزاوه پان کرده وه تاهه م با م داوه ته که ی کاک ره زای قبول کات و هه م سى شه ممش کاک ره زا ئومید و ماله وهشیان هه موو داوه ت کات.

نازآم بو کاک ره زا هه ر بو خۆی ئیمه ی داوه ت نه کرد بوو، یا هه ر ته له فۆنیکى نه کرد بوو، به لام هه رچی بوو له بهر هه ر هۆیه ک بوو هه رگیز به لامه وه گرینگ نه بوو، گرینگ دیتنی ئومید و بیستنی دهنگی بوو که نه وانه ش بوون.

له سه ر جیه که م هه ستامه وه و بهر و لای رۆژ ژمیره سه رمیزیه که مه وه چووم و که و تمه په ره هه لدانه وی، سى شه مه به بۆنه یه که وه پشوو بوو، چۆن له پشوو رۆژی سى شه مه بى ئاگا بووم بو خۆشم نازآم، منیک که هه میشه به سه ر بهرواری پشوو هکاندا ده هاتم و پشوو مانگه کانی دواتریشم هه موو ده ردینان چونکه بو هاتنی رۆژه پشوو هکامم ده قیقه ژمیری ده کردن، ده و تاکه هه فته یه ییدا هینده به تاسه ی دیتنی ئومیدیه وه ده سوو تام که له و باس و بابه ته ی به و گرینگیه یه وه بى ئاگا بیووم.

هیشتا دوو رۆژی ما بوون بو سى شه مه ی. نه مده زانی نه و رۆژانه چۆن به سه ر به رم. له وانه ش گرینگتر هه ر ده پارامه وه با م داوه ته که ی کاک ره زای قبول کا و هیج بیانوویکی بو داوی لیبووردنی نه دۆزیتیه وه.

له سه ر میزی نووسینه که م دانیشتم و کتیبه که م لیک کرده وه، ماوه یه ک چاوم ده په ره و هیله کانیه وه برین به لام وه ک بلنی هه ر نایانبینم و وشه کانی هه موو بى مانا بوون.

دهنگی دهرکی ههساری لهو دنیای خهیا لانهی هینامهوه دهری. له په نجه رهی ژووره که مرپا سهیریکی ههساری کرد، بابه بوو که به باوه شیک میوهوه هاته ههساری. له بهروهی ههردوو دهسته کانی گیرابوون بانگی سالاری کرد تا هیندیک لهو شتانه بهو بسپیژی. دهسته جی له ژووره که مهوه دهریه پریم و به راکردنه وه به رهو ههساریوه چووم به دهنگیکی به رزه وهم به خیرهاتنه وه کرد:

- بابه به خیرهتیه وه و ماندوو نه بی، کۆمه کت ناوی؟

بابه زه رده خه نهیه کی کرد و به میهره بانیه که وه وه لامی به خیرهتانه وه که ی دامه وه:

- سوپاس کچه که م ته گهر خۆبه خشینک هه بیته ده فریام که وی دیاره پر به دل هه زده که م، به تاییه تیش ته گهر تهو خۆبه خشه کچینکی جوانی وه ک تو بیته.

به په له ههردوو پلیکانه م به یه کیکی دهبری و هاتمه خواری و زه رفه نایلۆنه کانه له دهسته بابه ی وه رگرتن. بابه به رهو لای دهرکی ههساریوه گه رایه وه و ههردوو لادهرکه کانی خسته نه سه رگازه رای پشتی تا بتوانی ئوتومبیله که بینیتته نیو ههساریوه. زه رفه نایلۆنه پر میوه کانه بردنه مه تبه خی و له سه ر میژیم دانان. دایکم به دیتنی میوه کانه هاواریکی ناره حه تیه ی کیشاو گوتی:

- دیسانه وه بابت میوه ی کرپوه ته وه من نازانم تهو پیاهو بو هیئده دهسته بلاو و په رته؟

هیشتا میوه ی پیشورمان هه رماوه و من نازانم چ لهو هه موو میوه ی بکه م و له کوئی دانیم؟

دهو ساته یدا بابه هاته ژووری مه تبه خی و به زه رده خه نه وه گوتی:

- چ جییه که له سندوو قچه ی زگمان چاتر، ته گهر نیوه میوه کانه له به رده می من و منداله کانه داده نین دلنیابن هه رگیز نیگه رانی جی میوه لی دانانی نابن.

دایکم به رهو لای بابه یه وه ئاوپردایه وه به دهم زه رده خه نه وه گوتی:

- سلاو، دلنیام که زور ماندووی دانیشه با به چایه کت به خیرهاتنه وه بکه م.

بابه هه روا که کورسییه کی به رهو لای خۆبه وه راده کیشا گوتی:

- راستیه که ی ته ورۆ کاک ره زام دیت.

من و دایه ههردوو کمان پیکه وه به لای بابه یدا ئاوپرمان دایه وه یه که دهنگ گوتان:

- کاک ره زات دیت؟

بابه به سه ر سامیه که وه سهیریکی کردین و گوتی:

- هیچ بووه؟ من قسه یه کی نابه جیم کردووه؟

دایه پیکه نی و وه لامی دایه وه:

- نا بۆ واترانی؟

بابه گوتی:

- ئاخىر ھەردووكتان پېئىكەوھ يەك جىي ئاورتتان لېدامەوھ و من وامزانی قسەكەم نابەجىي بووھ؟
من و داىھ ھەردووكتان پېئىكەنېن و مەسەلەي ھاتنى ئومىدەمان بۆ بابەي گېپراپىھوھ و دوای

تەواوېونى قسەكانى داىھى بابە زەردەيەكى ھاتىي و گوتى:

- بەلئى كاك رەزا رۆژى سى شەمە مائەكانى فەرزادو براو خوشكەكانى ھەموو داوھت
كردوون، ئەلبەتتە داىھ و بابەشى ھەر داوھت كردوون، بەلام داىھ داوھتەكەي رەت كردۆتەوھ و
نەساغى كردۆتە بيانوو و ئەم باسەش بۆتە رەنجانى فرانك و رەزاي.

داىھ بە ئاوازىكى نارەزايىيانەوھ گوتى:

- داىھ گەورە ھەر وايە ئەگەر داوھتى كەن بيانووان دىئىتەوھ و ئەگەر پېشى نەلئىن

كلەبىيان دەكا...

من ھاتمە نېو قسەكانى داىكەمەوھ و گوتم:

- ئەدى ئېوھ چتان بەكاك رەزا گوتۆتەوھ؟

بابە كەپپالە چايەكەي ھەلدەگرت گوتى:

راستىيەكەي منىش نىيازىم بوو داوھتەكەيان رەتكەمەوھ بەلام كە زانىم داىھ گەورەش داوھتەكەي
رەتكردوونەوھ و بۆتە ھۆي رەنجانى دلئى رەزاي وام بە باش زانى منىش نەبە سەربارى
نارەحتىيەيان و داوھتەكەيانم قبول كرد و گفتم دا كە رۆژى سى شەمە ھەر بچىنە باغەكەيان.

راھىلە و رەبجانەش بەو ھەوالەي زۆر دلخۆش بوون بەلام ھىچ كەسەيك ھىندەي منى پى
خۆش نەبوو چونكە ئىدى دلئىابووم كە ئومىدەش ھەر دىي و منىش دەبىينم.

تا رۆژى سى شەمە ئىدى ئەوھ بەردەوام نەخشەم دەكېشا و ساتەكاتم دەژماردن. مامە
فەرزاد دەگەل يەكترياندا بېياردابوو تا ھەموو پېئىكەوھ سەعات ھەوتى رۆژى سى شەمە لە
جىيەكى دىبارىكرائوھە پرۆين و ھەموو پېئىكەوھ بچىنە باغىھوھ.

سالار تۆپە فوتبۆلەكەي خۆي ھىئابوو و راھىلە و رەبجانەش ھەر راکىتتى تىئسەكەي خۆيان
پېبوو، من ھىچم بۆ گەمەو يارى و رابواردنى رەبەرچاو نەگرتبوو چونكە دەمزانى كە مەلىحە
ھىندەي قسەپىن ئىدى ھىچ بۆ گەمەو گالئە و رابواردنى نامىئىتەوھ. جكە لەوھش ھەزم
نەدەكرد ئەو سەعاتەي كە دەمتوانى بەدزىيەوھ ئومىدى تىدا سەبىركەم بە گەمەو گالئەو
رابواردنىوھى بەسەربەرم و كاتەكە بەفېرۆدەم.

ئەو دوو رۆژانەم رېك بە دوو سالان لى رۆيىشتن تا ئاخىرەكەى رۆژى سى شەممەكە هات،
ساعات شەشى بەيانی بەدەنگى بامەوہ ہەموو لەخەو رابوون.

دايە بەبى راوہستان يەكسەرہ قاوہلتى نامادەکرد و ہەموو لەسەر مېزى ناخواردنئ بەيانی
نامادەبووين بەلام کەس ئىشتيايەكى واى ناخواردنئى نەبوو. بەلام بە پركيشيە باب ودايان
ہەريەكەو چەند پارووہ نان و پەنيرىکمان بەناچار يەوہ گلاندو ميزەكەمان بەجىھىشت.
ہەريەكەو بە ئىشى خۆيەوہ خەريك بوو و خۆيان بۆ رۆينئ نامادە دەکرد.

سالار بە شەيتان يەوہ ہەروا ئەو رۆژەى لە پىتشمەن بسو دەدوا و جاروبارەش بە
شەيتان يەکان يەوہ راحيلە و رەيحانەى وەھاوار و زالە دىنان. دواى نامادەبوونئ ہەموو لە ہەموو
سواری ئوتومبىلئ بووين و وەرئ کەوتىن.

گەيشت يەنە ئەو جىيەى کە بابە و مامە فەرزاد دايانابوو بەلام ئەوان هيجيان ديارنەبوون.
دايە رووى دە بابەى کرد و پرسى:

- دلئاي کە مەبەستى ئاغا فەرزادى ئېرە بووہ؟

بابە بە دلئاي يەوہ سەرىكى لەقاندو تەماشايەكى دەورو بەرتى کرد.

- هېشتا ہەر زووہ، بۆ خۆشت عادەتى براژنيم شارەزاي ئەو کاتەى پەلەيەتى نيو سەعات
دەنگتەر دواى ہەمووان ئەوجا لە مالى و دەدەر دەکەوئ.

لە ئوتومبىلئ دابەزيم و لەو ناوہ کەوتمە راويچکان، ہەروا بە دواى منيشدا راحيلە ورەيجانە
و رازيبە و سالار يە دابەزيم و کە چارەكە سەعات يکيش رابردو ہەر دەرنەكەوتن سالار چوو
تۆپەكەى لە ناو ئوتومبىلەكەوہ هينناو وردە وردە کەوتىنە گەمان. ياريبەكە گەيبووہ ئەو پەرى
گەرمبوونئ کە ئوتومبىلەكەى مامە فەرزادى لە دوورەوہ دەرکەوت و بەھات و ھاوارەوہ هات
لەلای ئيمەوہ راوہستا.

بابە و دايە دەگەل مالى مامەى کەوتنە چاک و چۆنى و ئەحوالپرسىيە. مەليحە و مەنسورە
حەزبان لىبوو دابەزن بەلام مامۆ نەبھيشت و داواى ليکردن ياريبەكە بەرنە نيو باغى. بابەش
بانگى کردىنەوہ و ہەموومان سوار بووينەوہ و رۆيشتىن.

سەعات يەكى نەبرد کە دە باغى كاك رەزايدا دەست و مستى يەكتر بووين و دەگەل پوورە
فرانك و خاوخيژانەکانى ديشدا کەوتنە ماچ و موچ و ئەحوالپرسىيە. خيژانى برا و خوشكەکانى
كاك رەزا لە پيشەمەدا گەيبوونە وئ، من دەنيو نامادەبووہ كاندا بە چاوى مشتەريەوہ لە
ئومبىدى دەگەرام بەلام نەمدیتەوہ. پوورە فرانك ہەمووى بانگ کردنە سەر سەرفەى قاوہلتىيە،

ههريه كه و جيبه كى ههلهه بژارد و له بهر سفره كه وه داده نيشت، هيشتا يهك دوو ده قيقه ي نه بر دبوو بونه دووبهش پياوه كان له لايهك و ژنه كانيش له خوار سفره كه وه دانيشتن و ههريه كه بيان سه رقالي كارتيك بوون. كاتي كه پوره فرانك فهرمووي سهر سفره ي له هه مووان كرد به خو شحاليه وه بهو هيوايه ي كه ئوميديش دتته وه به دهم فهرمووه كه يه وه چومه سهر سفره و له تهك مه ليحه وه دانيشتم به لام ئوميد سوسه يه كى هه رنه بوو. سه يريكي ده ووبه ره كه م كرد به لام ئوميد هه ر نه بوو و جيبه چوله كه ي نازاري ده دام.

له پرسى بامه وه له ئاغاي موحسيني ده رباره ي ئوميدى به يه كجاره كى ته واوى خو شى و شاديبه كه م به ناكامى گه را، ئه و ده مى زانيم كه ئوميد دوو رۆژ پيش ئيستا بو نيشيكي چوته مه شه ده ئى. بويه ئه و ئه و رۆ نايه ته باغى، ده گه ل ئه وه شدا كه زگم خوى ده خوارده وه له برسان به لام ئيشتيا م نه ما و ئاره زووم له سه ر قاوه لتيه كه ي لاجوو.

هينده ناره حه ت ببووم گريانم له ئه و كيدا مابۆوه، ئه و دوو رۆژه شم به خو رايى چاوه روانى كيشابوو. ئيدى هوى رويشتنى ئوميديم له قسه كانى بابيه وه كه بو چى چوه نه ده بيست. چه ند پاروويكم نان و كه ره خوارد و له جيوه هه ستام، پر كيشيه كانى پوو ريش نه يانتوانى دام نيشيننه وه، بى ئامانج كه و تمه گه رانى ده باغيدا. مه ليحه ش هاته لاي منه وه و پي كه وه ده باغيدا كه وتينه گه رانى. ئه و به شو رو شه وق و تاسه وه ده رباره ي ده زگيرانه كه ي ده وا و يه كرپزو بى پسانه وه باسى ده كرد و ئه و ساته خو شانى پي كه ويانى ده گي رانه وه كه به سه ريان بر دووه و رايان بوارد و وه به لام من هه رگيز هه زم له قسه كانى ئه و نه بوو و سه ر ئيشه م كرده بيانو و هاتمه وه لاي گه و ره كان.

دايكم ده گه ل پوو رى و خانمه كانى ديدا سه رقالي ئاماده كرن و لينانى چيشت و نانى نيوه رويه بوون. بابه و ئاغاي موحسيني سهر گه رمى يارىي شه تره نج بوون و مامه و كاك ره زاش خه ريكي قليان (ني رگه له) كيشانى. برايه كه ي كاك ره زاي سه يري ياريبه كه ي بابه و ئاغاي موحسيني ده كرد و پي ده گوتنه وه. ماوه يه كم ته ماشاي ئه وان كرد به لام هه وسه له ي وانيشم نه بوو. چوونه وه ناو ژن و خانمه كانيشم له گو ي گرتنى قسه كانى مه ليحه ي پي چا كتر نه بوو. چوونه وه شم به ره و ئه ولايه ي كه مه ليحه و كچه كانى لي بوون، ديسانه وه وه ك مريشكى سه ر برا و شو قره و نارام نه بوو و هه زم له و تيش نه ده كرد. تا وه ختى هاتنى ناخواردنى نيوه رويه گويم بو زور بلييه كانى مه ليحه ي شل كرد. به ده نكي كاك ره زاي كه هه مووى بو ناخواردنى نيوه رويه بانگ ده كرده وه به ره ولاي گه و ره كان و خانوه جوانه كه ي باغيه وه كه وتينه رى. به بى

تاقه تیهوه ههنگاوم داویشتن و شهقم له بهردهکانی بهرپیم ههلهدهدا و بهولاولایاندا بلاو دهکردنهوه که لهپرتهوم دیت. بهلئی، ئومید بوو که دههاته نیو باغیهوه و بهدهم پیکه نینهوهی بهرهولای مه ههنگاوداویشتن، بی ئیختیار زهردهخه نه م کهوتهوه سهر لیوان وبه ههنگاوی خیرا و ههراو ترهوه م بهرهو خانووه کهی باغیهوه ههلینگ دان و رۆیشتم. لهیهک کاتدا و پیکهوه دهگهله ئومیدی گهیشتینه بهر ده می خانووه کهوه، تهوانیدیش به دیتنی ئومیدیوه ههراو شادو خۆشحال بوون. ئومید به ئهدهبهوه دهگهله تهواوی ناماده بووانی چاک و چۆنی و تهحوالپرسی دهکرد دوایهش زۆر له سهرخۆو به هیوری وهلامی پرسیارهکانی دایک و باب و خال و خالۆژنیی دهدایهوه. ئومید له وهلامی ئاغای موحسینیدا که دهربارهی زوو هاتنهوئی پرسیار دهکرد وهلامی دایهوه:

- چونکه دهمزانی بهبی من خۆشتان لی ناگوزه ری ههراو تهواو بوونی کارهکانیشم بهکسهر دهگهله یه کهم ههستانی فرۆکهی تارانێ گهرامهوه تا له خۆشیه نیوه بی بهش نه بم. ئاغای موحسینی بهدهم پیکه نینهوه ئومیدی بانگ کرده ناخواردنی نیوه رۆیه. تهوجا هه موو دهگهله ئومیدیوه دهره مان له سفره ی دا و ته مجاره یان به پیچه وانه ی قاره لتهی به یانیه وه زۆرم ئیشتیای خواردنی کرایه وه

چه ندين جارمان چاوتیک ههله نگوته بهلام هه موو جاریش به کسهر ریچه کهی سه رنجه کانه مان بهره و لایه کی دیبه وه ده گۆزی. له دلوه جنیوم به خۆم ده دان ((ته دی چاره پئی نه بووی، ته دی بو له سه رنجه کانی هه لده یی)) به پیچه وانه ی کاتی هاتنیمان بو باغی که وهخت زۆر به سستی ده رۆیی دوا ی ناخواردنی ده قیقه کان پیشر کییان بوو ده گهله یه کتیریداو کات به و په ری خیراییه وه تیده په ری. هه وا که م که مه به ره و تاریکیه وه ده چوو که بابه داوا ی له دایه کرد تا ناماده ی رۆینی بین. دوا ی سه عاتیک مالئاوا ییمان له تهواوی میوانه کان کرد و من به هیوا ی دووباره دیتنه وه ی وی باغی شه میرانام به جی هیشت و به ره و مالوه بوومه وه و بیره وه ری ته و چه ند ساتانه شم له که لینیکی دلی خۆمدا هه لگرت و شاردمه وه.

دوو مانگ تیه په ری ده و دوو مانگانه مدا دوو جاری دیش ئومید دیبووه. به بیانوی زۆر جیا جیا وه دههاته بهر ده رکێ مالیمان، جاریکیان سه لاری پووری دینا و جاریکی دیکه ده یگوت:

- به تهمام بچمه ماله خاله رهزای ئاغای فه رهاد کاریک په یام و راسپارده یه کتان هه یه...

و بابه پیده که نی و ده یگوت:

- هه روا دوو رۆژ پیش ئیستا فرانک و رهزام دیون، نهء سوپاس هیچ ئیشتیکمان نیه کو په که م.

کۆتایی مانگی ئوردییه ههشت بوو و تاقیکردنهوه کانی کۆتایی ساڵ تا دههات نزیك دهبوونهوه من که دهو دوا دوا بیانه دا حال و بالئیکی له بارم نه بوو و هۆشم له هه موو جیبه کی بوو ته نیا له وانه و خویندن و قوتابخانه نه بی، له وانه ی ئینگلیزی له جار ان لاواز تر ببووم هه ر بۆیه داوام له باجم کرد مامۆستای تایبه تیم بۆ بگرئ تا به لکه ئه و دوا که وتنه نام قهره بوو و پرکه مه وه .
باجم قبولی کرد و برپار بوو له مامۆستا تایبه تیمه که ی سالاری داواکا تا ئه گه ر که سیکی پی شک دی بۆ وانه گوته وه ی به من ده گه له خۆی بیئته وه مائی.

زۆر خۆش حال بووم به مجۆره ده متوانی دوا که وتنه کام قهره بوو که مه وه . داوام له دهسته خوشکه زۆر خۆشه ویسته که شم شیرین کرد که ئه گه ر که هزی لیه بی ده گه له مندا گوئ له مامۆستای وانه ی تایبه تی بگرئ. شیرین ئه و پیشنیاره ی منی زۆر پیخۆش بوو و پیکه وه برپارمان دا ئه ویش بیته مائی ئیمه و پیکه وه سوود مه ند بین.

مامۆستایه کی که ئاغای ره زایی مامۆستای تایبه تی سالار دۆزیبوویه وه ناوی همید سادیقی بوو، همید لاویکی زانکۆیی بوو که له هونه ره جوانه کاندایه بخویند و بۆ دا بین کردنی خه رجی خویندنی خۆی وانه ی تایبه تیش بلئته وه . ئاغای سادیقی قبولی کرد بوو که هه فته ی سئ وانه به من و شیرین بلئته وه . ئاغای ره زایی و ئاغای سادیقی هه موو جار پیکه وه دههاتنه مائی مه . سه رتا هه ردوو کیان پیکه وه له ژووری کاره که ی باجم و ئاغای ره زایی مه شقی به سالار ده کرد و ده گه لیدا به وانه کاندایه هاته وه و دوا ی سه عاتیکیش ئاغای ره زایی و سالار له ژووری دههاتنه ده ری و ده چونه هۆلی میوانان و ئه و جار من و شیرین ده چوپینه ژووره که ی باجم و به خیر هاتنی ئاغای سادیقمان ده کرد . هه میشه کاتی وانه خویندنی روه به رووی سه ر و چاوه وشک و زبه که ی ئاغای سادیقی ده بوینه وه . ئاغای سادقی جگه له مه سه له ی وانه و خویندن ریی هه یج جۆره قسه و گفتوگۆیه کی نه ده دا و ده بوو تا کۆتایی وانه که ته نیا ده رباره ی وانه و راهینانه کان قسه کرابایه ، ده نا له وه ترازابایه ریگا به هه یج قسه یه کی دی نه ده درا .

هاتو چۆی ئاغای سادیقی و ئاغای ره زایی بۆ مائی مه هه روا به رده وام بوو . هه م من و هه م شیرینیش پیکه وه تینیکی به رچاومان ده وانه ی ئینگلیزیدا ده خۆماندا هه ستده کرد . به شیوه یه کی وا که ده قوتابخانه دا زۆر به ساناییه وه گیروگرفتی قوتابییسه کانیان چاره سه ر ده کردن و هه ردوو کیشمان له م باره یه وه زۆر ئاسووده بووین .

دوو سئ رۆزی زیاتر نه مابوو بۆ تاقیکردنه وه ی ئینگلیزی و ئه و رۆزه ش ئاغای سادیقی هاتنه وه مائی مه تا وانه به من و شیرین بلئته وه . ئاغای سادیقی ده یگوت له شیوه و جۆری

پیشکەوتنەکەى تۆ و شیرین رازی نیم و بە دلم نیە، من چاوەرێی ئەوە بووم ئێوە زۆر لەوە زیاتر بەرەو پیشتر چووبان.

ئەو رۆژە ئاڭای سادىقى داواى لە شیرینى کرد تا لاپەرەکە بە دەنگىکى بەرزەوہ بخوینیتەوہ و لەکاتى خویندەنەوہشدا هەول بەدا هیچ هەلەیهکى نەبێ، شیرین سەرقالى خویندەنەوئى بوو و منیش هەموو هەست و هۆشیکم خستبوو سەر ئەو لاپەرەیهى کە شیرین دەبخویندەوہ. هەموو لەشم هەر گۆئى بوو. شیرین وشەیهکى بەهەلە بە زمانیدا هات بەلام ئاڭای سادىقى گۆئى نەدایە و بۆى راست نەدەکردەوہ سەرم هەلینایەوہ تا هەلەکەى شیرینى بە ئاڭای سادىقى بلیتمەوہ، کەچى کە دیتم ئاڭای سادىقى ئەو سەبرى من دەکا. بە پەلە سەرم بەردایەوہ، بەلام ئەو رۆژە تا کۆتایى وانەکە نەوێرام سەرم هەلینمەوہ.

ئەو سۆ رۆژەى کە بۆ تاقیکردنەوہى زمانیش ماو بوو و ابریاربوو کە ئاڭای سادىقى هەموو رۆژى بێتەوہ مالى مە و لە وانەى ئینگلیزیماندا دەگەل خەرىک بێ.

بەیانى ئەو رۆژە ئیدی سەرنجەکەى رۆژى پیشووى ئاڭای سادىقىم لەبەرچوو بۆوہ و زۆر سادە و ساکارانە و هەروەک جارێان کەوتینە مەشق و راهینان حەل کردنى. لە کۆتایى ولێبوونەوہى سەعاتى وانەکەماندا بووین وئیدی زۆریش ماندوو بووم. سەرم بەرزکردەوہ سەبرى سەعاتەکەى سەردیوارى کەم تا بزائم وانەکە چەندى ماوہ کە سەرنجەکانى ئاڭای سادىقى لەجیبى خۆیان وشک کردم، یەکسەر سەرنجەکانم دزینەوہ بەلام تا کۆتایى وانەکە ئیدی هیچ تى نەگەیشتمەوہ...

دوایین رۆژى تەواو بوونى وانەکان باج بۆ سوپاسکردن و پاککردنەوئى حیسابان هاتە ژوروى و ئاڭای سادىقىش هەر لەلای باج داواى لیکردم تا داواى تاقیکردنەوہکان لە ئەنجامى تاقیکردنەوہکانى ئاگادارکەمەوہ وپێى بلیتمەوہ. من و شیرینیش هەر سوپاسى ئاڭای سادىقىمان کرد و هەردووک پێکەوہ هاتینە دەرى. ئاڭای سادىقىش داواى میواندارییهکى باش لە مالى مە چووە دەرى.

رۆژى تاقیکردنەوێم پرسیارەکان بە سانایى وەلام دانەوہ و بەسەر و دلێکى خۆشەوہ تاقیکردنەوہم بەجى هیشت. و هەر و بە دلخۆشیه تاقیکردنەوہکە و دەگەل شیرینى چوینە ئەو نووسینگە و شوێنەى کە ئاڭای سادىقى وانەى لى بە منداڵان دەگوتەوہ. لە دەرگام دا، دەنگیم ناسییهوہ.

هەدووگمان چوینە ژوروى، لە پشت میزێوہ دانیشتبوو و کتیببىکى کە دیار بوو کتیببى وانەکانى خۆیهتى، پەرپەر هەلەدەدایەوہ. هەر هیندە چاوى بەمە کەوت لەجێوہ بلند بوو، سلارمان کرد و بەفەرمووہکانى وى دانیشتین. پرسیارەکانمان هەموو بۆ شۆڤە کرد و

ههريه كه مان ده باره‌ی وه‌لامی پرسپاره‌كان دواين و دوايه‌ش ره‌زامه‌ندييه خو‌مان له وه‌لامی پرسپاره‌كان پيشان دا.

ئاغای سادیقی به وردیه‌وه گویی دابووه قسه‌كانمان و له دوايشدا به خو‌شحالی شه‌وه‌ی كه ده‌تاقی‌كرنده‌وه‌كه‌دا سه‌ركه‌وتوو بووین ئافه‌رینی كردين.

ئه‌وجا هیندیك بیده‌نگ بوو و له پر داوای له شیرینی كرد تا شه‌و خانووه‌ی به‌رامبه‌رمانه‌وه بچی ولای ئاغا ره‌زایی چهند به‌شیک له‌وانه‌ی كه په‌یوه‌ندی به‌خویندن و وانه‌كه‌ی سالاریه‌وه‌یه بیتی. دلم وه‌ خورپه‌ كه‌وت سالار برای من بوو باشه بو داوای له شیرینی كرد بچی شه‌و كاره‌ی بكای؟ منیش هه‌ستم تا له‌گه‌ل شیرینی بچمه‌ خانووه‌كه‌ی شه‌و به‌ری ئاغای سادیقی گوتی:

- ره‌ها خاتوون تو به‌یارمه‌تی خو‌ت دانیشه‌وه، هه‌زده‌كه‌م هیندیك قسه‌ ده‌گه‌لدا بكه‌م. شیرین به‌ناچاری هه‌ستا. كاتی هه‌ستانی كه‌له‌ ده‌ركی ده‌چوو ده‌ری راوه‌ستاو زه‌رده‌یه‌کی ماناداری به‌ روودا كردم و چوو ده‌ری. كه‌ تاك بووینه‌وه، ئاغای سادیقی كه‌می‌كي منه‌ من كرد و گوتی:

- ره‌ها خاتوون وه‌ك بو خو‌ت ده‌زانی و ئاگاداری من قوتایی زانكو‌م و بو دابین كردنی پتووستیه‌كانم وانه‌ش ده‌لیمه‌وه. من داك و بايكي پیره‌كه‌م هه‌ن كه‌له‌شاری ده‌ژین وله‌بی ده‌رامه‌تی و نه‌بوونیه‌یان ناتوان هه‌چ یارمه‌تیه‌كه‌م بده‌ن و جاری واشه‌ ناچاریش ده‌م من هیندیكيان پاره‌ بو بئیرمه‌وه. شه‌وه‌ش بزانه‌ كه‌من خوشكی‌کی له‌خو‌م بچووكتیشم هه‌یه‌ كه‌ شه‌ویش له‌ قوتابخانه‌یه‌...

ئاغای سادیقی ته‌واوی‌کی باسی ژيانی خو‌ی و كه‌سو‌كاره‌كه‌ی بو كردم و دوايه‌ش پاش پيشه‌كیه‌کی دور و درێژیش مؤله‌تی خواست شه‌گه‌ر من رازی بم كه‌سو‌كاره‌كه‌ی بنیريته‌ خوازینی‌م بو مائی تا ده‌گه‌ل دایك و با‌مدا قسه‌بكه‌ن. زور چاكم ده‌زانی كه‌ ده‌وده‌میدا ره‌نگم به‌روانه‌وه نه‌ماوه‌ به‌ ناشكرا ده‌سته‌كانم ده‌له‌رزین كه‌ شیرین چهند جاری‌کی له‌ ده‌ركه‌ی دا و هاته‌ ژووری.

* * *

ره‌ها له‌ پر بیده‌نگ بوو وهیندیکی ئاو خوارده‌وه. منیش هه‌ر هه‌ستی ماندووه‌تیه‌م ده‌كرد، له‌ په‌نجه‌ره‌مرا سه‌یری‌کی هه‌ساری كرد هه‌وا به‌ ته‌واوی تاریك ببوو. شه‌و سه‌عاته‌ی كه‌له‌مائی ره‌های بووم كات هینده‌ خیرا ده‌رۆی كه‌هه‌ستم به‌ به‌سه‌رچوونی ته‌مه‌نی نه‌ده‌كرد. سه‌یری‌کی ره‌هام كردو گوتم:

- ئەگەر بفرموی پاشاوەی قسەکانمان سبەینێ درێژە پێ بدەین، چونکە بەمجۆرە ئێوە ماندوو و بێ تاقەت دەبن.

رەها هەمان زەردەخەنە جوان و دلگەرکەمی بەروو دادامەووە و قبوڵی کرد. بە ئاوازیکی میهرەبانانەووە گوتی:

- ئەگەر ئەو هاتوچۆیە بەردەوامە ئێوە ماندوو نەکا من قەیدئ ناکەم.

- نا، دلنیابن کەمن هەرگیز ماندوو ناچم من هەر کارەکەم ئەوەی دەخوازئ کە بۆ کۆکردنەوی باس و بابەتە جۆراو جۆرەکان هەمیشە لە هاتوچۆ دایم.

بۆ ساتینک بێدەنگ بووم بەلام دووبارە کە پرسیارێکم لە لا سەری هەلدا یەو بە زارمدا هات:

- ببورن کە ئەو پرسیارە دەکەم بەلام زۆر حەز دەکەم بزایم مەبەستتان لە گێرانەووە باسکردنی ئەو بەسەرھاتەتان چیه؟ ئەگەر دەکرئ هیندیکم بۆ روون کەنەو.

رەها سەرنجێکی پرسیاراویانە دایم و پرسی:

- لە مەبەستە کەتان ناگەم، تکایە روونتر قسەبکەن.

کەمیکم بیرکردووە و گوتم:

- پێم خۆشە بزایم مەبەستتان لەوەی کە بەسەرھاتە کەتان دەگۆتارێدا بلار دەکەنەو چیه؟ زۆریە خەاکێ حەزناکەن کەس بەنهیئێ ژیانان بزانی کەچی ئێوە...

رەها سەریکی لەقاندو تییگەیاندم کەلە پرسیارە کەم گەیشتوووە ئەوجا هەناسیکی هەلکیشاو گوتی:

- لەبەر ئەوەی حەزناکەم دایک و باوکەکان لەجێی کچەکانیان بریار بدەن و بیروباوەرو بۆچوونی خۆیانیان بەسەردا بسەپینن، رەنگە ئەگەر دایک و بابی من و هەرەها گەورەترەکانی بنەمالە رینگای بریاردانی ژیان و چارەنووسی خۆمیان بەمن دابایە ئیستا زۆر خۆشحاڵ و شاد و شەنگولتر ژیا بام و لە ئیستا زۆر چاکتر بامایە، دەمەهوی بەم شێوەیە بەهەموو دایک و بابێکان بلێم ئەگەر بریاری شووکردنێ کچەکانیان بەدەن دەست خۆیان ئەودەمی دەیاننوانی رووبەر و بەرەنگاری سەختترین و دژووترترین گێروگرتەکانی ژیان ببنەو نەک دایک و باب بێن و مەرجهکانی خۆیانیان بەسەردا بسەپینن بۆیەش وا بە راشکاوی ئەوانە دەلێم چونکە من بۆخۆم ئەم ژیانەم تاقی کردۆتەو.

سەبیرکە بزایم داخوا ئێوە کە ئیستا لە بەرامبەر منەووە دانیشتوون میرد (شو)تان کردووە؟ چونکە ئەگەر میردتان کردبیت ئاسانتر لە قسەکانی من دەگەن.

قسه‌کانی ره‌ها منی ده‌بیرو خه‌یالانه‌وه برد، وه‌هر به‌پراستیش جیی بیرو لی‌کدانه‌وانه. نه‌وه‌ی نه‌و باسی ده‌کرد هه‌رچه‌نده به‌رووالته ساده و ساکار بووبه‌لام له ده‌رووندا تاریشه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو. زۆرینه‌ی نه‌و دایک و بابانه‌ی که‌ده‌ستیان خستۆته ژیان و ئاینده‌و چاره‌نووسی جگه‌رگۆشه‌کانیان و له‌جیاتی نه‌وانیان برپار داوه سه‌ره‌نجام و زۆریه‌ی جاران منداله‌کانیان تی‌شکان و له‌ژیانی هاوبه‌شیدا سه‌رنه‌که‌وتون و گیانیکی شه‌که‌ت و ماندوو و به‌په‌یکه‌رو پشتیکی چه‌ماوه‌ه هاتونه‌وه ماله‌ باوانیان. و هه‌ر نه‌و دایک و بابانه‌ش زۆرتتر نه‌فسوس و غه‌م و چه‌سه‌ره‌تان ده‌خۆن که‌نده‌بایه نه‌و هه‌له‌یه‌یان بکردبایه و نه‌ورۆژ ره‌شیه‌یان به‌سه‌ر منداله‌کانیاندا هینابایه و ئاوا منداله‌کانیان تووشی نه‌و کویره‌وه‌ریانه بکردبایه که‌کردیان.

له‌جیی خۆم هه‌ستام تا‌برۆم و به‌جیی بی‌لم، ره‌ها، بانگی ره‌بابه‌ خانیی کرد تا دووباره سه‌روچایه‌کی تازه ده‌مان بۆ بی‌نیته‌وه. به‌ پرکی‌شیه و به‌ زۆریه ره‌هایه سه‌عاتیکی دیکه‌ش له‌وئ مامه‌وه و نه‌وجا چوممه‌وه نه‌ویم به‌جیه‌یشت.

باران به‌سپایی و له‌سه‌ر خۆو نه‌رم ده‌باری وه‌ک بلیی ئاسمانیش ئاگای له‌ چاره‌نووسی ره‌های بی‌ت و بۆ به‌خت ره‌شیه نه‌و ژنه جوانی واداباریی. سه‌رم بل‌ند کرد و رووی ده‌مم کرده ئاسمانی و گوتم:

- له‌وانه‌یه گریانه‌که‌ت هه‌ر ته‌نیا بۆ ره‌ها و به‌خت و چاره‌نوس ره‌شیه‌که‌ی وی نه‌بی‌ت و زۆری دیکه‌ی وه‌ک ره‌هاش هه‌بن که‌که‌س ئاگای له‌ سووتان و کلۆلی و کویره‌وه‌ریه‌کانیان نیه. باش ده‌زایم که‌تۆ ته‌نیا شاهیدوبینه‌ری رۆژو به‌خت ره‌شیه زۆر ژنان بوو وی و هه‌ر ده‌بی. که‌واته هه‌ر بباره تا غه‌مه‌کانی ده‌روونت سووک بن.

نه‌و شه‌وه تا دره‌نگانی‌ک به‌رێک خستنه‌وه‌ی نووسینه‌کامه‌وه خه‌ریک بووم تا ده‌شه‌ات کونجکاوییه‌که‌م زیاتر ده‌بوو بۆ زانینی پاشاوه‌ی قسه‌کانی.

(۳)

سبەى رۆژى دوايى تازە لەخەوئى ھەستا بووم كەزەنگى تەلەفۆنى لىيدا.
گوشىبە كەم ھەلگرت:

- ئەلۇ فەرموون.

سلاو بېوورە كە بەم ناوہختە نارەحەتم كۆردن بۆيەم زەنگ لى دا تا وەبىرتان بېنمەوہ بەسەر
ھاتەكەى رەھا خاتوونى دەگەلە خۇتاندا بېننە نووسىنگەى گۇقارنى.
دەنگى سەرنووسەرى گۇقارەكەم ناسىيەوہ، دياربوو كە ئەوئش كوئجكاوانە بە دواى بەسەر
ھاتەكەى رەھا خاتوونىيەوہ و ھەز دەكا ھەرچى زووترە پاشماوہ و سەرەنجامى بەسەرھاتەكەى
وى بزانى.

دلتيام كۆردەوہ كە نووسىنەكانى ھەر بۆ دەبەم. دواى خودا حافىزىيە تەلەفۆنەكەم دانايەوہ و
لە خۇشيانىشم زەردە خەنەيەك ھاتە سەر لىوان. بەدلتياىبىيەوہ باسى ژيانەكەى رەھاى جىيى
سەرنجى بووہ و بەلانى ھەرە زۆرىشەوہ رىي چاپ و بلاو كۆردنەوہى دەدا.
بە خۇشى و بە روويەكى گەشەوہ بەرەو لاي گۇقارپۆوہ كەوتمە رىي ھەر كە چوممە ژوورى
ساختمانى گۇقارەكەوہ چەندىن كەس دەربارەى بابەتە تازەكەمىيان پرسیار كۆردو ھەوليان دا بزانی
داخوا ئەوہ ئەو بابەتەيە كە سەرنووسەر باسى لىوہ دەكا.

ھەروا بەكورتى وەلامم دانەوہ و چوممە نووسىنگەى سەرنووسەرى و نووسىنەكانم لە پىئش
دانان. سەرنووسەرىش بەلنىنى دا ئەگەر ھەروا كە خۇي مەزەندە دەكا بەسەر ھاتەكەى رەھا
خاتوونى جىيى سەرنج بىت ئەوا بە زووبى كارى لە چاپدانىيى دەست پىندەكاو بەزنجىرە داستانەكە
چاپ دەكا.

ئەو رۆژە ھەر زوو كارەكانم تەواو كۆردن و دواى تەواو بوونىئش چوممەوہ نووسىنگەى
سەرنووسەرى و مۆلەتم خواست تا بچمەوہ سەردان و دىدەبىيە رەھاى و بچم پاشماوہى
قسەكانى بنووسمەوہ.

دواى مۆلەت وەرگرتنى لە ساختمانى گۇقارنى چوممە دەرى. پىئش ھەموو شتىكى چوممە
رىستۆرانىيەوہ و نانى نىوہپۆيەم خوارد و بۆ چاوپىكەوتنى سەعات دوو خۆم ئامادەكۆرد.

سه‌عات دووی دوا۱ نیوهرۆیه چوموهه مائی ره‌های و دوا۱ چاکو چۆنیه باسی گرینگیدانی
سه‌ر نووسه‌ریم به به‌سه‌ره‌هاته‌که بو ره‌ها کرد و داواشم لی‌کرد تا زووه پاشاوه‌ی به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی
بگپرتتوهه. زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی ره‌زامه‌ندییه‌ی هاته سه‌ر لیوان و دریژه‌ی دایه‌وه:

* * *

شیرین چهند جاری‌کانی له دهر‌که‌ی دا و هاته ژووری. به‌و سه‌رنجه‌ی که لی‌یدام زانیم که‌تا
ئه‌و سه‌ری رووداوه‌که‌ی زانیوه و تی‌گه‌پشتتوهه. ده‌و ده‌مه‌یدا ئاغای سادیقی هه‌ستا، له ته‌ک
می‌زه‌که‌وه راوه‌ستا و له‌شیرینی پرس‌ی:

- ئاغای ره‌زایی هه‌موو ئه‌و به‌شانه‌ی دایه‌ی که داوام کردبوون و پیوستم پتیا‌ن بوو؟
شیرین زهرده‌یه‌کی شه‌یتانانه‌ی کرد و وه‌لامی دایه‌وه:

- راستیه‌که‌ی نازانم، ئه‌وه په‌یوه‌ندی به‌قسه‌کانی ئیوه و ره‌ها خاتونوه‌یه، ئه‌گه‌ر هیندی‌کی
دیتان قسه‌ ماون و هاتنه‌وه‌ی من به‌نیوه چلی هیشتونیه‌وه ئه‌وه دیاره که هه‌موو به‌شه‌کانی به
ته‌واوه‌تی نه‌داومه‌تن، ئه‌گه‌ر بوونی منیش لی‌ره ری‌ قسانتان لی‌ ده‌گری ئه‌وه من ده‌توانم...
ئاغای سادیقی قسه‌کانی شیرینی بری و گوتی:

- نه‌خیر، بو‌وا۱ بو‌چووی؟

من سه‌رم به‌ردابۆوه و نه‌مده‌زانی چبکه‌م. ده‌نگی ئاغای سادیقی به‌خۆی هینامه‌وه:

- خاتوو مولکی ئیوه ئه‌م کتیبه‌تان خویندۆته‌وه؟

هه‌ستم کرد به‌و پرسباره‌ی ده‌یه‌وه‌ی سه‌رنجی من به‌لای خۆیدا راکی‌شی.

هه‌رکه‌ من سه‌رم بلند کرده‌وه و سه‌یری ئه‌وم کرد هه‌ستا و به‌ره‌ولای کۆمه‌دییه‌که‌ی لای
ده‌رکی ژووریوه چوو. ئه‌و له‌ره‌زی که هه‌موو له‌شی داگرتبووم به‌ناشکرا ده‌پتیه‌کامندا هه‌ست
پیده‌کرد. خودایه! ئاغای سادیقی ده‌شه‌لی. شیرین به‌ ده‌نگی‌کی له سه‌رخۆوه پیده‌که‌نی به‌لام
سه‌رنجه‌ گرژه‌که‌ی ئاغای سادیقی ناچاری بی‌ده‌نگیه‌ی کرد. هیچ کاتی ناگام له هاموشوی ئاغای
سادیقی نه‌بووه بو‌ مائی و نه‌شمدیوه یا باشتره بلیم هیچ کاتی به‌لای ئه‌وه‌وم کونجکاوی نه‌بووه
و نه‌کردوهه. هه‌میشه ئه‌وم هه‌ر له‌و دیو می‌زه‌وه به‌رواله‌تی‌کی فه‌رمیه‌یه‌وه دیوه. تا ئه‌و ساته‌ش
هه‌رگیز به‌خه‌یالدا نه‌هاتبوو که له‌وانه‌بی ئاغای سادیقی که‌م ئه‌ندام بی، ئه‌ویش به‌و کاره‌ی
هه‌رده‌ویوست ئه‌و شته‌م تی‌ بگه‌یه‌نی. به سه‌ختی ددانم به‌خۆمدا گرت و به‌زه‌مه‌ت له‌ جیوه
هه‌ستم و به‌ده‌نگی‌کی به‌ده‌بانه‌وه گوتی:

- به یارمه تی خۆتان بیریک له قسه کاتم بکه نه وه.

سه رم که وه ک کپوکی قورسی لی هاتبوو بهردایه وه و به ده نگیک کزله وه که وه ک ده بیریکرا بیته ده ری گوتم:
- بیگومان.

خوا حافیزیمان کرد و هاتینه ده ری. کاتی که ده رگامان به دوا ی خۆماندا داخسته وه شیرین به دهم پیکه نینه وه دهستی به گوتمی کرد:
- بی، بی، پیروزی، نیشاللا... پیروزی.

به سه رنجیکی تونده وه نارده زاییه خۆم پی راگه یاند و شهویش ساتیک بیده نگ بوو و له ماله کی وه ده ر کهوتین.

له ریبه شیرین به رده وام له باره ی ئاغای سادیقیه وه ده دواو به گالته وه شتگه لیکی ده تگوتن و پيشده کهنی:

به راستی کچه که، خه لکی کاره با ده یگرئ تۆ به رميله نه وت، ده نیو شه وه موو کچانه دا ئاغای سادیقی به خۆو به لاقیکیه وه هاتوه به تۆوه نووساوه؟ ده تۆ وه ره بیری لی بکه وه که باب و دایکت به وه ی بزنان کۆ داوای تۆی کردوه خۆ هه ر راست به لا دادین و هه ر خواش ده زانی چیان به سه ر دئ، چه تمه ن تاو ده داته ته وه رزینیکی و ده چیتته سه ر ئاغای ره زایی که شه وی هیئاوه ته مالی نیوه.

شیرین هه روا پریشکی داویشتن و منیش به دهم ریوه بی هه ست و چرپه و بیده نگ بووم و هه ر بیرم ده کردنه وه. شیرین که خۆشه ویسترین دهسته خوشک و هاوده مه ناوا خه ریکی به یته و بالۆرانه شه دی ته گه ر شه وانیدی بزنان ده لین چی، شه وه مامۆژن، پووره سه لته نه ت، پووره فره نک شه دی خالۆژنی ده لین چی، ئیدی شه وه پاشه مله هه ر باس باسی من و دایکمه، له لایه کی دیشه وه به ئومیدی نه بی ناتوام بیر له هه یچ که سیکی دیکه بکه مه وه، ده لیم نا، و ته واو.

به ریوه به شیرینی گوت باسی ئه م خوازینی و داوایه به هه یچ که سیکی نه لی و شیرینی گفتی دا باسه که لیروه به ریته وه و هه ر له به ینی خۆماندا بیته و بمینیتته وه.

دوا ی جودا بوونه وه له شیرینی که گه یه وه مالی بریارم دابوو که شه و باسه ده گه ل هه یچ که سیکدا باس ناکه م و که هاتیشمه وه مالی دایکم به نیگه رانیه وه هاته پیشی و پرسی:

- ره ها: هه یچ بووه؟

سه رم به نیشانه ی نه ریوه له قاند.

- نه خیر، نهو پرسیاره بۆ ده‌که‌ن؟

دایکه به‌سه‌رنجیکه‌وه که هەر نینگه‌رانی تیدا شه‌پۆل ته‌دا گوتی:

- له تاقیکردنه‌وه‌دا خراپ بووی؟

نا، له راستیدا تاقیکردنه‌وه‌که‌م یه‌که‌جار ئاسووده‌ بوو.

دایکه به‌ شله‌ژاوییه‌وه پرسى:

- به‌لام سه‌روچاوت شتیکی دیکه‌ ده‌لی؟

به‌بێ چه‌سه‌له‌یییه‌وه بۆ هه‌لاتنی له‌ ده‌ست پرسیاره یه‌که‌ به‌دوای یه‌که‌کانی دایکه‌دا به‌ره‌و

ژوره‌که‌م بوومه‌وه و هه‌ر به‌و حاله‌شه‌وه گوتم:

هیندیکم ده‌گه‌ل شیرینیدا ده‌مه‌وه‌ری بوو هیشتاش هه‌ر لپی توورم.

دایکم سه‌رنجیکی ناباوهرانه‌ی دامی و پیش نه‌وه‌ی هه‌لی پرسیاریکی تازه‌شی ده‌ستکه‌وی

چوموه ژوره‌وه‌و ده‌رگا‌که‌م له‌ داوه‌ داخست. چونکه‌ درۆشم ده‌گه‌ل دایکه‌دا کردبوو زۆر

ناره‌حه‌ت بووم به‌لام هه‌یچ چاره‌یه‌کی دیکه‌م نه‌بوو. سه‌عاتیکم له‌ ژووری بی‌ له‌ ئاغای سادیقی و

پیشنیاره‌که‌ی کرده‌وه به‌لام هه‌ر جاریکم که‌ پێیه‌ شه‌له‌که‌ی وه‌بیره‌هاته‌وه بێ ئیختیار ((نا)) م

به‌سه‌ر زمانى داده‌هات.

نه‌و دوای نیوه‌رۆیه‌ هه‌وا هه‌ور بوو وه‌که‌ بلپی ئاسمانیش دلگیر بووی به‌لام ریسی گریانی

به‌خۆی هه‌ر نه‌ده‌دا. ته‌له‌فۆن وه‌ ده‌نگ هات گوشیه‌که‌م هه‌لگرت:

- ته‌لۆ فه‌رموو.

- ته‌لۆ، ره‌ها، سلّو.

- سلّو بابه‌ گه‌وره‌ حالتان چۆنه‌؟ دایه‌ گه‌وره‌ چۆنه‌؟ هیوادارم هه‌ر باش بن. ده‌نگی

پێکه‌نینی بابه‌ گه‌وره‌ی له‌و سه‌ری ته‌له‌فۆنه‌که‌وه ده‌گوشیه‌که‌پرا به‌رز بۆوه.

- نه‌وه‌ چیه‌که‌چه‌که‌م، ده‌لپی منی پیره‌میردتان له‌ بیرچۆته‌وه‌ که‌ ناتوانم یه‌که‌ پشوو وه‌لامی

پرسیاره‌کانت هه‌موو بده‌مه‌وه، به‌و سال و ته‌مه‌نه‌وه‌ هه‌ناسه‌م لی پراوه‌ له‌ وه‌لامه‌که‌ی

بابه‌گه‌وره‌یدا منیش به‌ ده‌نگیکی به‌رزوه‌ پێکه‌نیم. دووباره‌ ده‌نگی بابه‌ گه‌وره‌ی که‌ هه‌ر

پێده‌که‌نی به‌رز بووه‌وه:

- ئیستا یه‌که‌ یه‌که‌ پرسیاره‌کان پېرسه‌ تا وه‌لامت بده‌مه‌وه. سه‌ره‌تا له‌ حالى خۆمت

پرسیوو، ده‌بێ بلیم حالتم باش بوو به‌لام که‌ گویشم له‌ ده‌نگی نه‌وه‌ جوانه‌که‌م بوو هینده‌ی دیش

باشتر بووم، دایه‌ گه‌وره‌ش هه‌ر چاکه‌ ده‌شزانی چۆن ده‌زام که‌ حالى باشه‌ یان نا؟

بهسەر سامیهوه پرسیم:

- نه، چۆن دهزانن؟

بابه گهوره به پیکه نینه وه گوتی:

- ها، بهوه پرا دهزانم که هه رکاتی حالی باش بیته ئیدی شه وه بهسەر سهری مندا ده بۆلینیی و پرته پرتیه تی. شه ورۆش هه ره له به یانیه وه تا ئیستا بهردهوام هه ره بۆلاندوریه تی و په لپی گرتوون. پیکه نیم و له وه لایمی بابه گه ره یدا گوتم:

- که واته شه ورۆ دایه گهوره دیاره زۆر باشه و سوپاس بۆ خوا که نه ساغ نیه. بابه گه وره م

به قاقا پیکه نی:

- داده ی کچه که م، بابت له ماله وه یه؟

له وه لایمی بابه گه وره مدا گوتم:

- نه خیر، هیشتا نه ها ته ته وه.

بابه گه وره پرسیه وه:

- شه دی دایکت؟ شه وان له وین؟

گوتم:

- به لئی هه ره ئیستا بانگی ده که م

دوای خوا حافیزی له بابه گه وره ی بانگی دایکم کرد. دایکم دوای قسان ده گه ل بابه گه وره

یدا بانگی منی کرد و گوتی:

- ره ها، شه گه ره ده زانی ئیشت نیه و ه ره یارمه تیم ده تا ماله که ی ریک خه ین، بابه گه وره

ده بیهه وی ده گه ل میوانیکی بیگانه دا بیته مائی مه.

له دایکم پرسی:

میوانه که یان کییه؟ بۆ دینه مائی مه؟

دایکه که هه روا به په له به ره و لای هۆلی میوانانه وه ده چوو گوتی:

- ده گه له شه و لاه ی که موغازه ی بهرگدر و نه که ی له بابت به کرئ گرتووه شه وشۆ ده گه ل بابه

گه وره یدا دینه ئیره تا ده گه ل بابت قسان بکه ن.

به سه رسامیه وه که وه پرسیم:

- ده یانه وه ی له باره ی چیه وه بدوین؟

دایکه به بی حه وسه له بییه که وه گوتی:

- ئەتۆش ئىستا مەيلىت بزوتتوو و لە شىوازى دىنى دەپرسى؟ دەتۆ جارى بچوولتپوه، ئىستا دەگەنە سەرمان.

من ئىدى ھىچىدىكەم نەپرسى و دەستم بەمال پاككرنەوى كرد.

ھەر ئەو شەوھە كە بابە گەورە و ئەو لاوھە ھاتنە مالى، من لە پشت پەردە تۆپرەكەى ژوررەكەمەوھە ئەوم دىت بەلام نازام بۆ ھەر لە يەكەم چارويكەوتنم پىي ھەستى نەفردەتېكم لى كرد و دە دلى خۆمدا گوتم:

- واى، واى، خودا ئەوھى بەنسىبى گورگى بيائىنئىش نەكا، ژنە بېدەرەتان و كەسوكارەكانى چۆن دەگەل ئەو سەر و سەر سەكوتەيدا ھەلدەكەن.

ئەو شەوھە لاوھى ناوبراو كە ناوى محمد بوو دەگەل بابە گەورەيدا سەعاتىكى ميوانى بابەى بوون و من ناگام لە قسەكانى ئەوان نەبوو. سەعاتە و دوا مالىان بەجېھىشت وئەو ھەموو پەلە و پىداگرتن و پرکيشىھى دايك و بام بابە گەورەيان ھەر نەگىپراپەوھە بۆ نانى ئىوارى. دواى رۆيشتنى وان بوو كە دايكم من و مندالەكانى بانگ كرد بۆ شامى. كاتى ناخواردنى بابە ھىچى دەربارەى قسەكانى دەگەل بابەگەورە و محمدەيدا نەگوت. زۆرم حەز دەكرد بزاتم داخوا چ مەسەلەبەك ئەوانى كىشاوتە مالى مە.

بەيانى ئەو رۆژە لەقسەكانى دايكەمەوھە تىگەيشتم كە محمدە دەگەل بابە گەورەى ھاتبوو تا داوا لە بابەى بكات كەمىكى بۆ لە كرپى موغازەكە داشكىنى. ئەو گوتبوى كە ئەو كرپىھى موغازەكەى پى نادرى و بابەش ھەرگىز نەيدەويست حەزى نەدەكرد كرپى موغازەكە داشكىنى و كەمى بكاتەوھە. بەلام لەبەر قسەى بابەگەورە و ھەررەھاش بۆ رىزلينانى كە دەگەل محمدەى ھاتبوو قىبولى كرد و كرپى موغازەكەى كردە نيوو بەو شىوھىھە لوتفېكى گەورەى دەرھەقى محمدەى كرد. ئەلبەتە من ئەمە لە زمانى محمدەىھە دەلېم كە كاتى خوا حافىزىھە بە بابەى گوتبوو.

دوو سى رۆژ بوو لە شىرىنى بى ناگا بووم و چونكە تاقىكردنەوھش بە كۆتا ھاتبوو، چ كارنەبوون بيانكەم و ھەوسەلەم نەمابوو. بىريارم دا سەرىك لە شىرىن بەدەم. كە باسەكەم بە دايكم گوت دايكم بەسەرسامىھەوھە پرسى:

- ئەدى لە شىرىنى توورە نىت؟

يەكسەر ئەو درۆيەم وھىرھاتەوھە كە دەگەل دايكممدا كەردبوو، بەلام چارەيەكم نەبوو ھەردەبوو بەشىوھىھەك دىزە بەدەرخۆنەى كەم تا باسەكە نەتەنىتەوھە. بە زەردەخەنەيەكەوھە بەدەيەم گوت:

- جا خۆ تاهه تايه هەر ليک تووره نابین به کورتیه کهی هەر ده بی یه کینکمان پيش ههنگاو ودهست پيشخهر بیت و ههنگاو بنی.

- به لی، راستده کهن، ههقی ئیوهیه، باشه تا زوه و قوتابخانه دانه خراوه برۆ بزانه نه نجامیکی تاقیکردنه وه کانیشت دهست ده کهوی یانه نا؟

روخساره میهره بانه کهی دایکم ماچ کرد و خودا حافیزیم لی کرد. له مائی هاتمه ده ری و به ره و مائی شیرینیوه که وتمه ری. کاتی که گه میه سه ری کولانی تهوم دیت پالی به دیواریه وه داوه و وهک بلتی چاوه ری یه کیک بی. تهواوی له شم یه کپارچه سر بوو ویستم ری و ری له کوپوه هاتووم ناواش بگه ری مه وه به لام تهو پینزانیم و به دهنگیکی به رزه وه گوتی:

- سه لاو خاتوونی مولکی!

به ناچاری به ره و لایه وه چووم و به دهنگیکی له رزه که وه سه لام کرد:

- سه لاو ناغای سادیقی، چۆن چاکن؟

ناغای سادیقی ههنگاو یکی به ره و پيشه وه نا و به گه رمی لی پی پرسیم. دوايهش داوای لی کردم تا مه به سستی پيشنیاره کهی پی بلیمه وه.

ده که ل ته وه شدا که جاره های جار له بهر خومه وه بریارم دابوو که به روونی و به ناشکرا وه لامی ره تکرده وهی بده مه وه به لام دهو ساتانه دا شهرمم کرد هیچ بلیم، له دلته وه نه فره تم له خۆم ده کرد که بۆ زیاد له هه موو روژنیکی ته ورۆ و ته م سه عاته شم بۆ له مال هاتنه ده ری هه لباردوه. له پر بیرنیم به میشکی داهات ئینجا به دهنگیکی له رزه که وه گوتم:

- راستیه کهی من و کوره خاله کهم ههر له مندالیه وه ناوی یه کترین لی هینا وین و ئیستاش ته وه ماوه یه که که خالم داوا له ماله وه مان ده کا تا روژنیکی بۆ شه کراو خواردنه وی دیاری بکه ن. به داخه وه من ده زگیرانم هه یه.

به هه وتیه که وه راوه ستابوو و ته نیا ههر سه یری ده کردم ته نانه ت یه ک وشه شی به سه ر زمانیدا نه ات، به ته واوه تی دیاربوو که چاوه ری هه موو وه لامیکی بوو ته نیا ته وه نه بی که من ده زگیرانم هه بی. که بیده نگییه که می دیت ویستم خودا حافیزیه بکه م که به دهنگیکی وه که له بنی بریکییه وه بیته ده ری پرسی:

- ره ها خاتوون راستیه کهی بلی که له بهر گرفتی پییه که مه هه ول دده ی به ههر جوژیک بووه خۆت له شه ری من لاده ی؟

به دهنگیکی له رزه که وه وه لام دایه وه:

- باوه رکه هرگیز وانیه که تو بۆی دهچی، بریاره من میرد به کوره خاله کهم بکهم و نه م
مهسه له یهش هرگیز په یوه نندیه کی به بارو دۆخی له شی ئیوه وه نیه، تکاده کهم بمبوری.
وهك بلیی له سهر پیاده رژیه که رابکهم و نه شمه ویرا ئاورده مه وه دوایه چونکه دهترسام
به دوامه وه بیئت. کاتی که گه یه بهر ده رکی مائی شیرینی هه ناسه برکی بوو بووم. به په له په ل و
هه راسانیه که وه له ده رکیم دا وهك بلیی یه کی کم به دواوه بی و راونسی. بی وچان لیتم ددها و
په نجه شم به دوگه می زهنگه که وه نابوو و پالم پیوه دهنه. ده وساتانه دا خۆم پی زهوت نه کرا. خۆ
بهخت دهو سه عاتیدا له شیرینی به ولاره هیچ که سیکی خیزانه که یان له ماله وه نه بوون. شیرین
به هه له داوانه وه ده رگاکه ی کرده وه به سه رسامییه که وه ده رو خساریه وه روائیم و گوتی:
- نه وه چیه کچی؟ خه ریکه ده رکه که ی له گرێزه نه بهری؟ نه گه به زه بییت به دهستی خۆتدا
نایه ته وه زگت به حالی بام بسووتی که ده بی هه رچی هه یه ته له بری ده رکه که ی بدا.
به هه له داوانه وه خۆم هاویشته سه ساریه، شیرین کونجکاوانه چاویکی به سه ر تاسه ری کۆلانییدا
خشانده و که که سی نه دی پرسی:
- چبووه که ست وه دوا که وتوووه؟
به بی سه وه له بییه وه گوتم:
- نه ورۆ نه وم دیت.
شیرین به ده م بیر کردنیوه گوتی:
- نه وه باسی کی ده که ییت و له باره ی کیوه ده دوتی؟ روونتر قسه بکه بازانم چبووه؟
به بی سه وه له بییه وه گوتم:
- وای، چند گیلی، مه به ستم ئاغای سادیقییه.
شیرین هه روا که بۆنی له په دهستی خۆی ده کرد به حیلله بازییه که وه گوتی:
- ببوووه خاتوو ئارخمیدس، خۆ دهستی خۆم بۆن نه کردوووه تا له مه به سته که تان بگه م.
- ئیستا وه ره باجینه ژوروی، په رداغه شه ره ته تیکت ده می که میک بییه وه سه رخۆت، شه وه ی
جندو که شی دیوه ئاوی رهنگ وروو نه په ریوه وهك تو که ئاغای سادیقییت دیوه و وا ره نگت
پیته ماوه. تا ئیستاش که روو خسار و سه رو سه کوتی نه و کابرایه م له بهر چاوی و له بیرم نه چوو بیته وه
چ جیی به جندوکان ناچی. له و گالته و گه مه ی شیرینی پیکنین گرتی و ده وه لامدا گوتم:
- ده کری بزائم جه نابعالی بفرموی تا ئیستا چند جارانتان سه رو سه کوتی جندوکان دیوه؟
شیرین به خوین ساردیه وه گوتی:

- زۆرىش، ئەو ھەتتا ھەر ئىستايىپكەن بەرامبەر راۋەستاۋە.

ھەر دوو كىمان بەدەنگى بەرزەۋە پىكەنن و شىرىن دەستى گرتم و بەرەۋ ژوورەكەى خۇيەۋە بردم.
بەگەمەۋ گالتە و گەپەكانى ۋى كەم كەمە ھاتمەۋە سەرخۇ. سەعاتىكىمان دەگەل شىرىننىدا
بە قسان بەرئى كرد. لە پىر كەۋمەۋە بىرى داىكم و گوتم:
- ئەيەرز، درەنگە.

شىرىن بەسەرسامىيەۋە پرسى:

- دىسانەۋە چىۋوۋە؟

گوتم:

- داىكم ويستى سەرىكىش لە قوتابخانە دەم.

شىرىن ھەناسەيەكى ئاسوودەيىيەى ھەلكىشا و گوتى:

- ئەۋ زەجمەتەى مەكىشە و لە خۇرا مەچۆ، چونكە ۋەلامت نادەنەۋە، من پىش ھاتنى تۆ
لەۋى بووم، بە جۆرىكى ۋا ئادەمىزادى دەدۋىنن ھەرۋەك ھەرگىز نەتناسن و بەجۆرىكى ۋاش
دەفتەرى تاقىكردنەۋەكان دەشارنەۋە ھەرۋەك بلىي پەروندەى تاۋانكارىانيان بە دەستەۋەبى.
لەۋ پىك گرتنەى شىرىننىرا قاقا پىكەننم و گوتم:

- ئەدى ئىستا چ بگەين؟

شىرىن شانەكانى ھەلتەكاندن و گوتى:

- ھىچ تا رۆژى دەرچوونى ئەنجامەكان ھەر دەبى راۋەستىن ئەۋجا دۋاى تاۋتۋى كردنى
پەروندەكان دەزانن داخا ھەبسى تەھتايەين يا فەرمان بە لەسىدارە دانن.
داۋام لە شىرىننى كرد تا رۆژى دەرچوونى ئەنجامەكان پىكەۋە بچىنە قوتابخانە. شىرىن
بەپىر كىردنەۋە پرسى:

- بەلای تۆۋە تاقىكردنەۋەكانمان چۆن داۋە، پىتۋايە بۆ خورداى ۋەربگىرىين يا دەبى

دىسانەۋە تا شەھرىۋەرى پىدا بىينەۋە و سەعى بگەين؟

دەھالىكىدا كە ھەلدەستام تا ۋەدەر كەوم و ئەۋى بەجى بىلم ۋەلامم داىەۋە:

- ۋاى خوانەكا ئىكالىمان ھەبى، من ھەرگىز ھەسەلەى ۋانە و دەفتەروكتىبائام نەماۋە،

ھەر لە ئىستاۋە چەند مۆمىكان نەزرى ئىمامزادەى دەكەم دەرچووم.

شىرىن قىت بۆۋە و گوتى:

كەۋاتە بەقوربانن بىم ئىستا كە زەجمەتەكەى ھەر دەكىشى، بۆ ھەر دوو كىمان نەزر كە بەلكە

ئى دەروپكىمان لى بگىرتتەۋە و منىس دەرچم.

دوا خوا حافیزیه له شیرینی هاتممه مائی، له رییه وهك مرؤفه تاوانبارو گونا هباره كان سهرم بهره خواری بهردا بؤوه و به ههنگاوی ههراو بهرهو مائهوه دهچوموم. ترسی دووباره توشبوونهوی تاغای سادیقی وای لیده کردم ههروهك ههلا تئوان وهپهله پرووزه و ههله داوانی خستبوموم. کاتی که گهیمهوه بهردهرکی مائی و زهنگم لیدا به شله ژاوییه وهم چاویک به دهورو بهراندن گپراو ههناسهیه کی ئوخه هه لکیشا و به خوشی و شادییه وه چوممهوه مائی.

* * *

ئهو رۆژه و رۆژه کانی دیش یهك به دوا یه کدا ده رۆیشتن بی ئه وهی هیچ شتیکی تازه روو بدا. چند رۆژیک به سهر روو داوه که ی تاغای سادیقیدا تیپه ری بوو و به تهواو تیم باسه که له بیر خۆم برده بؤوه. سهره تای وهرزی هاوینی بوو. ئهو رۆژه به یانییه که ی دهگه ل شیرینی بریارمان دا پیکه وه بچینه کتیبخانه ی، ههر له هه ساریم خودا خافیزی له دایکم کرد و به رهو دهرکیوه چوموم تا له مائی وده دهرکهوم که دهنگی زهنگی دهرکه ی بهرز بؤوه، دهرگا کهم کرده وه خانمیک ی پیره له له پشت دهرکیوه راوه ستابوو، به دهنگیکی میهره بانانه وه سلاوی کرد و به شیوه زمانیکی شارستانیانه وه پرسی:

- ئه ری کچه خاتونه که، ئیره مائی تاغای مولکیه؟

به سه رسامیه که وه تیمروانی و وه لامم دایه وه:

- به لئی، ئه دی ئیوه؟

بی ئه وهی وه لامم داته وه گوتی:

- دایکتان ته شریفیان له مائه وهن؟

ههر له بهر دهرکیوه مرا بانگی دایکم کرد:

- دایه، خانمیک له بهر دهرکی ئیشیان به ئیوهیه.

دهنگی ههنگاوه کانی دایکم که به رهو دهرکیوه دههات بهرز بؤوه. خودا حافیزیم له خانه پیره له که ی کرد و به دوا ی شیرینیدا چوموم.

شیرین ههروهك پیشه ی خوی شاد و شهنگول و رووگهش بوو و گه مه و گالته و جه فهنگه کانی منیشیان گهرم داهیتابوو. دوا ی سه عاتیک که له کتیبخانه هاتممه مائی رووبه رووی مرچومونی و گرزیه روخساری دایکم بوومه وه. دایکم ههر چاوی به من کهوت وهك ئه سپهندی سهر ئاوری له جیوه دهرپه ری و به تووره یییه وه گوتی:

- تۆ ئو رۆ ئابرووی مهت برد، ههزم ده کرد زهوی قلیشابایهوه و قووتی دابام من که سهرم له رهفتاره گۆراوهی دایکم سورما بوو بهسهر سامیه که وه پرسیم:

- بۆ؟ مه گهر چمکردوه؟

دایکم به تووره بییه وه قیژاندی:

- جا چ ماوه نهیکه؟ تۆ له خۆت گه وره ترته نیه که بۆ خۆت وه لām دده دیتته خوازیارت؟ شه وه شه له کوئی؟ له سهر جادهی! به راستی که! نازانم چ بلیم؟ تا ده هات ورده ورده له مه به سهسته که ی دایکم ده گه بیستم به لām له وهی سه رسام بووم که دایکم شه وهی له کوئی زانیوه. ناکا ئاغای سادیقی هات بیته ئیره و یا ههر به ته له فۆن شه وه باسه ی به دایکم گوته ی. ده دلی خۆمدا هه روا جنیوم ددان که دایکم دووباره به تووره بییه وه گوته ی:

- ده زانی شه وه خانمهی شه ورۆ هاتبوو کی بوو؟ یه کسه ر شه وه ژنه م وه بیر هاته وه وه دلّم خه بهری دا و زانیم که سهری شه وه گلۆله ی له کوئی وه یه. به لām خۆم بی ئاگا نیشان دا و پرسیم:

- نه خیر، بۆ مه گهر شه وه ژنه کی بوو؟

دایکم به گرچییه که وه وه لامی دایه وه:

- شه وه داکی ئاغای سادیقی بوو که ته شریفیان هی نابوو و هات منی سه نکه وه به رد کرد و لییدا رۆیی، وه ره بزاتم تۆ له که یه وه ده گه ل کوره خالت بوونه ته ده زگیران و ئیمه ناکامان لی نه بووه! شه وه شه تۆ شه رمی ناکه ی هه روا به سانایی درۆیان ده که ی؟ له وهی ته ریق نابیه وه که بۆ خۆت به ده سستی خۆت، خۆت دینیه سه ر زار و زمانان؟

زه رده یه کم کرد و گوتم:

- ئۆی، جا شه وه ئیستا چ قه وما وه که وا به مجۆره تان مه سه له که گه وره کردوه؟ بۆ خۆشتان چاک ده زانن که ههر بۆ شه وهی له یه خه ی خۆمی که مه وه ناچار بووم شه وه درۆیانه تیک که مه وه و ههر شه وه نده و هیچیدی.

دایکم شه مجاره یان به هیوره یه وه گوته ی:

- ئاخه ر ئازیزه که م ههر کاره و ریسی خۆی هه یه، ههر ئیشه و ره سمیکسی هه یه، تۆ که ده ته وه یست خواسته که ی ره ت که یه وه ده بوو لی گه رابای بیته مالی شه وه جا زۆر به ریزه وه وه لامی ره ته کردنه وه ت دابانه وه نه ک بچی درۆیان بکه ی. شه وه بۆ پیته خۆشه هه موو ئیشه کانت ههر بۆ خۆت به ته نن شه نجام بده ی؟ بۆ بۆ شه نجامدانی ئیشه کانت داوای یارمه ته ی له وانه ی له خۆت گه وره تر ناکه ی و ده گه ل من و بابتدا راویژان ناکه ی؟

دهستی دایکم گرت و لهسەر قهنهفه که له تهنیشت خۆمهوهم دانا و داوام لی کرد تا زۆر لهسەر خۆو زۆر به نهرمبم مهسه له که بۆ بگپێتتهوه.

دایکم سهیریکی به رکهوهی کردم و گوتی:

- کاتی که تو رویشتی، داکۆ ئاغای سادیقی هاته مائی و خۆی ناساند، دواى شیرو ریوی هیئانهوهیهکی زۆر و پیتشهکییهکی دور و درێژ مهبهستی هاتنه کهی هیئایه گوپۆی. منیش ده وهلامی ویدا گوتم، نه گهر مؤلّهت بفرموون ههر که رهها هاتهوه مائی ئهوه ئهوه باسهی دهگه لدا ده که مهوه و بۆچوونی و یش وهرده گرم.

دوايهش داکۆ ئاغای سادیقی پرسى:

- رهها خاتوون به ده زگیرانه؟

منیش که ههرگیز چاوهروانی قسهیهکی وا نه بووم بۆ وردبوونهوه و بۆ رامان وهلامم دایهوه، نا چۆن؟

داکۆ ئاغای سادیقی سهیریکی باداو و گوتی:

- هه مید ههقی بوو تیگه یشتبوو که خاتوونی کچتان درۆی کردوه که ده زگیرانی کوری خالیهتی منیش ههر بۆ ئهوهی تو به درۆزن دهنهیهی دهستبهجۆ وهلامم دایهوه، نا رهها خاتوون درۆی نه کردوه، خاله کهی داواى کردوه به لام رهها هیشتا وهلامی تهواوی نه داونهوه، به لام به گوپۆیهی فرمایشاتهکانی ئیوه، دیاره رهها کوره خاله کهی به دلّه و پهسهندی کردوه و به ته ماشه وهلامی راسته کییان به ئهروى بداتهوه.

ئهوجا داکۆ ئاغای سادیقی ههستا و پیتش رویشتنی داواى لیکردم تا بهتۆ بلیم و تۆش ده باره ی کوره کهی زیاتر بیربکه یتهوه.

* * *

رهها وه کۆکه هات. رهبا به خانمیش که ده گه ل مندا گوئ گری قسهکانی رههابوو دهستبهجۆ به را کردنهوه به رهوه مهتبهخهوه چوو و پهرداغه ناویکی بۆ رههای هیئا. رهها قومه ناویکی خواردوه و پهرداغه کهی لهسەر میزه زهردباوه کهوه لای دهستییهوه دانا و هه ناسیکی قولی هه لکیتشا.

به ناشکرا فرمیسهکی به چاوانهوه دیار بوو و چاوهکانی هیئندهی دی گهش کردبوونهوه. ههروهک مرۆقیکی په ریشان و تیماو و ئالۆز دهچوو که داخیکی زۆر بۆ رابوردوی خۆی بخوا. پری گهرووی گریان بوو و دهنگی لی بریبوو. رهبا به خانم سه رنجیکی

نیگه راناوی دامی وەك ئەوەی پێم بلێ كە لە قسەكان گەریین و بۆ رۆژی دوااییان هەلگرین.
چونكە رەهاشم بەو حالەوه دیت گوتم:

- ئەگەر بیر هینانەوهی یادهوورییه كانی رابردوو ئازارت دەدەن و نارهەتت دەكەن و ناتوانی بیانگیڕپهوه قەیناكا. ئەو لایەنەیان لێ لایە و ئەوەی دەمینیتتەوه ئەوان وەگیڕه.
رەها سەریكی لەقاند وگوتهی:

- نا هەر چۆنیکە بێ هەر دەبێ بیانگیڕمەوه و باسیانكەم هەر بۆ ئەوەی سەرۆبهندی بەدبەختی و ناخۆشییه كانی من بزانی، ئەوەش بزانی كە بۆ وچۆناوچۆن ئەو ژیانه سەرانسەر شادی و خۆشییە من بووه دۆزەخی گیان پرۆوکیین و لەتوانا بەدەر. رەها بیدەنگ بوو و چەند هەناسەیه کی قوولی هەلگیشان و خۆی ئاماده کردوه تا بە كاوه خۆ دەستكاتهوه بەگیڕانهوهی پاشاوهی مەسەلهو بەسەرھات و رووداوه كان، دواي بیدەنگییه کی مەیلەو درێژخایەن دەستی پێ کردوه:

- سەرنجیکە میهرەبانانە و پرسۆزم دایە دایکم و گوتم:
- ئەوه هەر پێوستی بە بێرکردنەوئێ نه بوو ئێوهش دەتانتوانی بلێن نا، ئیمە هەرگیز كچی خۆمان نادهینە پیاویكی وەك كۆری ئێوه، و تەواو. بۆ پیاو براون تا كچی بدەینە پیاویكی وەك كۆره نەخۆشه كە ی ئێوه؟

دایکم بەدەست روومەتی خۆی رنیه وه و گوتهی:

- ئەوهیان نەدەبوو من ناوا ئەو بەندەیهی خودای سەنگەو بەردنییم، بیدەرەتانه بەهەزار حەزو نارهزوو و هیواو ئومیدەوه هاتۆتە دەرکی مە، ئیستاش من بێم و بەبێ گۆیدانه ئەو هەموو هەست و نەستانە ی ناخی دایکیكی رەنج كیش وەلامیكی ناوای بدەمەوه؟

بەهاتنەوهی باج بۆ مالتی بۆ ناخواردنی نیوه پۆژەه قسە كانی من و دایکم پراڤه وه. دواي نانی ئاگام لەفسكەفکی دایك و باج بوو و زانییم كە بەسەرھاتی هاتنی داکێ ئاغای سادیقی بۆ باج دەگیڕپتتەوه. بۆ ئەوەی قسە كانیشیان لێ تێك نەدەم چوومه ژووره كە ی خۆم و بەكتییكیه وه سەرقال بووم و خۆم پێوه خافلاند.

دواي چەند رۆژیکان قوتابخانە بلاوی کردوه كە ئەنجامی تاقیكردنەوه كان رۆژی دواترئ رادەگەیه نرئ. من و شیرین بە تەلەفۆن بریارمان دا و رێككەوتین تا پێكەوه بچینه قوتابخانە. ئەبجاریان شیرین زووتر هاتبوو بەردەرکی مالتی مە و راوهستا تا منیش ئاماده بووم.

دەگەل شیرینی پێكەوه كەوتینه رێ. هەریه كەمان دەردە دلی خۆمان باس دەکرد و بیرو بۆ چوونی خۆمان دەرباره ی ئەنجامی تاقیكردنەوه كان دەردەبێ كە لە ناوه راستی كۆلانییم چاوه بە

لاویکی کهوت که پالی وه دیواریه وه دابوو. کوره لاوه که دواي دیتنی ئیمه به ره و لای مه وه هات و سلای کرد و پرسى:

- بیورن ئیوه ره ها مولکین؟

به ترسیکه وه سهیریکی ئه و دوايهش سهیریکی شیرینم کرد. شیرینیش به سه رسامیه که وه ده لاوه که وه رامابوو. لاوه که دووباره پرسیاره که ی کرده وه و من به دهنگیکی له رزۆکه وه وه لآمم دایه وه:

- به لئی، ئه ی ئیوه؟

لاوه سهیریکی وردی ده موچاری کردم و گوتی:

- من براده ری چه میدم، هاتووم داواتان لی بکه م نه گهر مه سه له ی ده زگیرانیه که ی کوره خاله که تان درۆیه زیاتر بیر له پیشیناره که ی چه مید بکه نه وه، راستیه که ی باری ده روونی چه مید زۆر باش نیه و باری میسکی هه موو که سوکارو ناشناو دۆست و براده ره کانی نیگه ران کردوه. به بیستنی ناوی چه میدی خوین ده ده ماره کانی هه موو له شمدئا وه جۆش هات و زۆر به ره قبه وه رووی ده مم کرده لاوه که و گوتم:

- نه خیر، من راستیه که یم گوتوه، له منیشه وه به ناغای سادیقی بلین ده گه ل هه موو ئه و ریزه ش که بو یانم هه یه به لآم له و هه موو موزاچه مه ته یان ماندوو بووم و چه زیشم لی نیه ئیدی نه ئه وان و نه ته ره کانیشیان موزاچیم بن.

- دلنیابن نه چه مید و نه ته ره کانیشیان مه به ستیان نازارو ناره چه تیه ئیوه نیه به لآم نه گهر ده رباره ی ده زگیرانه تیه که تان درۆت ده گه ل چه میدی کردییت ئه و گفتت ده ده ممی هه یچ کاتی خۆشی له ژیانى خۆتان نابینن و هه رگیز به خته وه ر نابن ده زانی بو؟ له بهر ئه وه ی که به راستی دلئى چه میدت شکاندوه و چه میدیش هه همیشه و تاهه تاهه چاوی له دواته.

به بیزاریه که وه گوتم:

- وه ی بابه گیان چه ند دلگیره، تو خوا به سه وه ی گریانم هاتی.

کوره لاوه که سه رنجیکی توورپه بییه ی تیپریم و سه ریکی بادا و روئی به لآم قسه کانی هه ره هه موو تا ئه مرۆش هه ره به دوامه وه ن و ده گه لمدئا ده ژین و چۆنی گوت وا درچوو و له و رۆژه به دواوه ئیدی من به خته وه ریم لی ونبوو و دواي ئه وه ش ریژه ی راسته قینه ی من گوړا و هیلیکی ره شی به سه ردا کیشرا.

(۴)

چەند مانگىڭ رابردن چەند جارىكانم ئومىد دىتەو، ئومىد تاكە ئەوينى من بو، ھەموو جوانىيە دىنايە دەبوونى ويدا كۆبۆۈ بەلام ھىچ جارىكيشيانم نەوئىرا نەيىنى شاراۋەى ناو دلى خۆم بە ئومىد بلىم كە شەو و رۆژيشم ھەر بەيادى ئەوۋە بەسەر دەبردن. رەنگە ئومىدېش ھەرۋەك من نەيوئىرايى قسەى دلى خۆى بە زماندا بىنى و بلى، بەلام ھەر جارىكى كە يەكترمان دەدەيت گپى ئاگرى سەرەنجەكانمان ھىندەى دى پرتا و تىسنتر و گەرموگورتر دەبوو. تەواۋى خوازىارەكانم بەھىۋاى ئومىدېدەۋە رەت كەرنەۋە. ھاۋىن دووبارە گەرمابىيەكەى خۆى لە دەست دايەۋە و سرۋەباى ساردېش وردە وردە كەوتەۋە شەشنى. قوتابخانەكان كرابوونەۋە و سرۋشت جل و بەرگە سەۋزەكەى خۆى ھىنسابۆۋە دەرى و كراسە رەنگىنەكەى دەبەر كەردبۆۋە. چىتۇم لەخشەخشى كەلاكانى ژىپى ھەنگاۋەكانم وەرەگرت. بەتەۋاۋەتى شەيداۋ سەۋداسەرى جوانىيە تايىبەتايىيەكەى خودى پايزى ببوم. دىناۋ ئاۋازى مەلەكانم شەيدايانەتر لە سالەكانى دىكە دەدەيتەۋە، دەدلى خۆمدا، لە بەرامبەر ئاۋىنەۋە دەگەل ئومىدېدا دەدوام، ھەرۋەك مەلەكانىش ئاۋازى عاشقانەم بۆ دەچرى. چەند رۆژىك بو ئاغاۋ خانمى گەۋرە لە مالى مەبوون. سىنىيە چام ھەلگرت ولە مەتبەخىۋە بەرەۋە لاي ھۆلى مېۋانانەۋە چوم. داك و بابىشم ھەروا دەگەل ئاغاۋ خانمى گەۋرە لەۋى دانىشتىبون و دايكە داۋاى لىكەردبوم چاى تازە دەمىان بۆ ببەم. ھەر كە گەيمە پىشت دەركى سالىۋى مېۋانان دەنگى بابە گەۋرەى لە جىي خۆمى وشك كەردم.

- فەرھاد ئەۋە تاكەى ھەروا دەتەۋى دەستى دەستىبەكەى؟ ئەى دوايە چى ھەر دەبىي بەمىردى بەدى تا ھەر نەبى رىيە شوۋكەردى بۆ كچەكانى دى بىتتەۋە، خۆتۆ ھەر تەنبا ئەۋ كچەت نىيە، بىرىكىش لەۋاندى بەكەۋە، خۆ مەمەدى چاك دەناسى كورپكى گەلىك چاكە ئىدى ئەۋ خۆھىنان و بردن و دەستى دەستىت لەچى؟

سىنىيە چام بە دەستانەۋە دەلەرزى دەنگى وىك كەۋتەۋەى پىاللەكان و ايان لىكەردم بەرەۋە مەتبەخەكە بادەمەۋە و شل و پل لەسەر عەردى مەتبەخەكە دانىشم. دايكە چەند جارىكانى بابگ كەرد:

- ره‌ها، ره‌ها، نه‌وه بۆ چای بۆ خام و تاغای گه‌وره ناهینى؟

و که وه‌لامى منى نه‌بيسته‌وه بۆ خۆى هاته مه‌ته‌خى تا چايان بۆ به‌رى. هه‌رکه هاته مه‌ته‌خپوه و منى ئاوا به‌ره‌نگى په‌رپوه‌وه و دانىشتوى سه‌ره‌ردى مه‌ته‌خى ديت به‌نىگه‌رانيه‌وه پرسى:

- ره‌ها چپوه؟

به‌ده‌نگىكى كيناويه‌وه پرسيم:

- نه‌وه تاغای گه‌وره چى به‌بابه‌ى ده‌گوت؟ باشه بۆ بابه هه‌روهك مندالان گوى له‌مشتى بابه گه‌وره‌يه و هه‌موو شتيكى به‌قسه ده‌كا و ناويزى قسه‌يهك له‌قسه‌ى بابه گه‌ورده‌دا بكاته‌وه. دايكم كه‌ميكى منه من كرد وگوتى:

- ئيدى ئيستا تۆ له ته‌مه‌نيك داى كه خوازيارانى زۆرت هه‌ن ئيستا يه‌كيك په‌يدا‌بووه كه زۆر به‌دلى بابه گه‌وره‌يه و بابه‌گه‌وره‌ش زۆرى پيخۆشه ئه‌و كاره سه‌ربرگى، دلنياشم له‌وه‌ى كه تا ئيستا زانيوته بابه گه‌وره ده‌نيو بنه‌ماله‌يدا خاوه‌ن قسه‌ى يه‌كه‌مه‌وه كه‌س بۆى نيه قسه ده‌قسه‌يدا بكا.

ده‌باريكددا كه فرميسكم ده‌چاواندا قه‌تيس مابوو گوتم:

- دلئى گرتويه‌تى يان ده‌يهه‌وى به‌قسه‌ى خۆى پى بۆ ئه‌وانيديش خۆش كا؟
دايكم به‌ ته‌نيشمه‌وه دانىشت و گوتى:

- راستيه‌كه‌ى هه‌ر نه‌وه محمه‌ده‌ى كه موغازه‌ى به‌رگه‌روونه‌كه‌ى به‌كړى گرتوه‌وه تۆى له‌بابه‌گه‌وره‌ى خواستوه و بابه گه‌وره‌شت بۆ ئه‌و كاره‌ى زۆر پيخۆشه. نه‌وه ئيستا ده‌راره‌ى ئه‌و بابه‌ته ده‌گه‌ل بابتدا ده‌دوى و هه‌وليش ده‌دا سه‌رنجى بايشت به‌ره‌وه ئه‌م باسه‌وه راكيشى.
ده‌باريكددا كه كوئى گريانم هه‌ستا‌بوو گوتم:

- نه‌وه چۆنى من خواستوه كه‌منى هه‌ر نه‌ديوه و خۆ ئه‌گه‌ر ئيستا روو به‌رووى يه‌كترى بيينه‌وه نازانى من ئه‌وه‌م كه داواى كردوه ئه‌دى چۆن كه‌كه‌سيكى نه‌ديوه و نه‌ناسيه‌وه و ته‌نانه‌ت كورته ديتنيكيشيان ده‌گه‌له‌ويدا نه‌بووه چۆن ده‌توانى داواى بكات و بيخوازى.
دايكم به‌ده‌م بيركردنه‌ويوه شانيكى هه‌لته‌كاند و گوتى:

- منيش نازانم، كۆ ده‌لئى تۆى نه‌ديوه، له وانه‌يه له قوتابخانه تۆى ديبى و به‌دلى بسوبى و داواى ليكۆلينه‌ويه‌كى ته‌واوېش ئه‌وجا كه زانيويشيه‌تى تۆ نه‌وه‌ى بابه‌گه‌وره‌ى جا خوازبينى كردوه... ده‌بى راشه‌هستي و بزاني چۆن ده‌بى.

دایکم چایه ساردبووه کانی رشت و سهر له نوئ پپاله کانی پر له چا کردنه وه و سینیه که ی به دسته وه گرت تا له مه تبه خئ و ده در که وئ رووی له من کرد وه و گوتی:

- هه موو کچیک ده ها خوازینی دیت تا به کیکی هه لده بژیرئ و به دلئ ده بی، محمه دیش هه وه کو هه موو خوازیرانت، لیگه ری بایین به لکه دلئ گؤرا، نه گه به دلئشت نه بوو نه وه ره تی ده که یته وه، نه وه غه می بؤ چیه و ده ست ده نه ژنؤ وه رینانیشی ئاوئ، هه سته ده ی هه سته ئاوئیکه به ده موچاوت داکه ده لئی کاره با لئی داوی. دایکم له مه تبه خئ چووه ده ری و من که وتمه بیرو خیال و لیکنده وان، ده مزانی کاتی بابه گه وه هزی له شتیکی بی ئیدی ته واوه. ره ها تاویک بیده نگ بوو. دلؤیه فرمیسی وه ک ده نکه مروارییان به روومه تیدا هاتنه خواری، ده سته کانی به ئاشکرا ده له رزین ددانی ده چیره وه ده بردن و به گه رووی پر له گریانه وه درئیه ی دایه:

- نه گه ده مزانی خوازینی که کی ئا ئوام دیت خوا ده زانی که حه میدم ره ت نه ده کرده وه ته نیا عه بیکی که هه بیوو که م نه نداهمه تیه نه و لاقه ی بوو خو هه نه بی هه رگیز نه فره تم لئی نه بوو به لام له محمه دیم هه ر له به که م سه رنجه وه نه فره تیکی تاییه تیم له دلوه لی کرد وه.

* * *

ره ها به نه فره ته وه ی قسه ده کردن و به تووره بییه وه ی ده ست راده وه شانندن. ده وساتانه دا ده مزانی که نه و توشی باریکی ده روونی بووه. ئاشکرا کردن و گپانه وه ی رووداوه کانی رابوردوو تا ده هات زیاتری گرژو ناره حه ت و ئالؤزتر ده کرد. ده ستم خسته سه ر شانی و به ئارامیه که وه رامته کاندو له دنیای رابوردوو ده رینایه وه. ره ها به چاوی فرمیسکاوییه وه تیپروانیم و گوتی:

- سپیده نازانی نه و رؤزه نه فره تیانه چه ند نا هه موارو سه خت و گیانپروو کین بوون، نازانی چه ندم رهنج کیشاوه. ته نیا هه ر خودا بؤ خوئ ده زانی نه و رؤزانه م چؤن لی به سه رچووه. چه نده ها جارام مه رگ له خودای خوّم به ئاوات خواستوه و هه مو جاریکیشم خو سه رزه نشت کردوه که نه وه هه موو ئاهو هه ناسه و تووک و نه فرینی حه میده لیت گیرابووه و گرتوتی و به قورپی دابردوویه خواری، نه گه ره له ترسی ئابروو چوون و شه رمه زاریه نه بویه خوّم داویشته سه ر پییه کانی تا بمه خشئ و له گوناھو له و سوکایه تییه انه م گه ردن ئازادکا که پیّم کردبوو و چاویان لی بیوشئ، به لام شانازی و شه رمو شکؤم نه یانده هیشت و له و کاره یان ده گپاره وه.

ره ها زؤر به تووره بییه وه و خیراخیراش ده داوا ده نگی ده له رزی. داوام لی کرد تا هیندیک وه حه سی و پشویه ک بداو هه ر گیز بیر له رابوردوو نه کاته وه. ره هاش هه روه ک مندالان

به قسه‌ی کردم، پالی به قه نه فه که وه‌دا و چاوه کانی نو قانندن. له جیی خۆم هه‌ستام و نووسینه کانم رینک و پیک کردنه وه و به‌ره ولایه وه چووم. چاوه کانی هه‌لێنانه وه و سه‌یریکی کردم و به‌تارامییه که وه گوتی:

- به‌ته‌مای برۆی؟

زه‌رده‌یه کم به‌رووه جوانه که بیدا کردو گوتم:

- به‌لێ، پیموایه ئه‌وه‌نده بۆ ئه‌ورۆ به‌سه، ئه‌ورۆ به‌بیره‌وه‌ریه رۆژه کانی رابوردو و تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر گرژو ناره‌حه‌ت بووی و منیش نامه‌ه‌وئ و پیم خۆش نیه له‌وه‌ی زیاتر ناره‌حه‌ت ببی.

ره‌هاش هه‌ر له جیی خۆیه‌وه قیت بۆوه و به‌رامبه‌رم راوه‌ستا و گوتی:

- مه‌ترسن من به‌و ره‌نج و نازار کیشانانه‌وه راهاتووم ئیستاش رۆژیک نیه که به‌ وه‌بیر هیتانه‌وه‌ی بیره‌وه‌ییه تاله کانی رابوردو فرمیسکان نه‌ریژم. دنیای من هه‌مووی پره له له‌وه تاهه‌وه‌ناسه و هه‌سه‌ره‌ت خواردنانه‌ی رۆژانی رابوردو، هه‌مووی هه‌ر ئیش و نازارو فرمیسک رشتنی به‌رده‌وامه. من ژنیکی نه‌فهرت لێ‌کراوم و هه‌رگیزیش له خۆم نابورم.

چونکه من هینده به‌ره‌زه‌فربووم و هینده‌شم به خۆم ده‌نازی که گالته‌م به‌هه‌موو که‌سیک و به‌هه‌موو شتی که ده‌هات. ئه‌وه من بووم که له ئومیدی به‌ولاوه نه‌که‌س و نه‌هیچ شتی کم ده‌دی و نه‌هیچیشم به‌لاوه شت بوو. جاره‌های جار ده‌گه‌ل شیری نی‌دا لاساییه سادیقیمان کردۆته‌وه و گالته‌مان پێ کردووه.

ره‌ها هه‌ر قسه‌ی ده‌کردو فرمیسکی داده‌باراند، فرمیسکی په‌شیمانی به‌لام هیچ رییه‌کی قه‌ره‌بوو کردنه‌وه‌ی ئه‌و په‌شیمانی و هه‌لانه‌شی نه‌بوو. نیوچه‌وانیم ماچ کردو گوتم:

- هه‌رچی بوو رۆیی و تیپه‌ری ئیستاش پیتیست به‌ خۆسه‌ره‌نشت کردنی نیه، هه‌ولده دنیایه به‌ چاویکی دیکه‌وه سه‌یرکه‌ی و خۆت له تراویله‌کی مال کاولیه ئاره‌زوو و هه‌زه‌کان بێنیه ده‌ری، تاهو هه‌ناسه و هه‌سه‌ره‌ته‌کانیش به‌ زه‌رده‌خه‌نه و قاقای بێکه‌نین و شادییه‌کان بگۆریه‌وه.

ره‌ها سه‌رنجه غه‌ماوییه‌که‌ی تیوه‌بریم و گوتی:

- تازه ئیدی من ناتوانم و هه‌موو شتی که‌ش ته‌واوبوو و ئیدی ناتوانم... ده‌ستم خسته سه‌ر

لیوه‌کانی و گوتم:

- هه‌رگیز نامه‌ه‌وئ جاریکی دیم گوئ له‌وه جۆره قسانه‌ی توئی، من ئیدی ده‌بێ برۆم به‌لام هه‌زه‌که‌م به‌یانی که دیمه‌وه سه‌ردان و دیده‌نیه‌ت ناومیدییه‌کانت هه‌موو به‌لاوه‌نابن، به‌لێن ده‌دی وابکه‌ی؟

ره‌ها سه‌رنجه‌که‌ی له‌سه‌ر من وه‌لاناو ده وه‌لامی مندا گوتی:

- هه‌رچهنده ده‌شزانم که بیسووده به‌لام به‌لینیش هه‌ر ده‌دهم.

له ره‌های جیابوومه‌وه و به ئارامیه‌وه به‌سه‌ر شوسته‌که‌یدا که‌وتمه‌ری. ده‌باریکیدا که‌بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه شه‌و روژهم وه‌بیرهاته‌وه که‌ بوئه‌که‌جار دیسووم. له‌وه بوچوونه‌ی شه‌و روژهی خووم کردبووم ته‌ریق بوومه‌وه و وه‌لامه‌که‌ی ویم وه‌بیرهاته‌وه که‌ گوتی:

ساقی پیاله‌یه‌ک مه‌یم بده‌یه، نه‌خشه‌ کیشی غه‌یب

هیچ که‌س نازانی، له‌په‌رده‌ی رازا،چی دهنه‌خشینی

ئه‌وه ئیستا ورده ورده تیده‌گه‌م که ره‌ها شه‌و روژانه چی پی گوتووم، ئیستا ده‌زانم که‌ بو هه‌ر ده‌یگوت خوا بکا مرۆف هه‌ر ئاخری خیری ده‌نا جوانیه‌ ده‌موچاوان نابته‌ مایه‌ی به‌خته‌وه‌ریه. شه‌و روژش وه‌لامی زۆریه‌ی پرسیاره‌کانم وه‌رگرتبوونه‌وه‌ده‌مزان‌ی روژانی داهاتووش وه‌لامی پرسیاره‌کانی دیکه‌م که‌ماون هه‌ر ده‌داته‌وه.

کاتی که‌ گه‌یمه‌وه مانی ده‌ ئاوینه‌مدا سه‌یریکی خووم کرد. ده‌موچاوم له‌سه‌رمان سوور هه‌لگه‌رپابور، به‌بی شه‌وه‌ی به‌خووم بزاتم ته‌واوی ریبه‌که‌م به‌ پیمان پریسوو. بی‌حه‌وسه‌لانه‌ نووسینه‌کانم هه‌لدانه‌ سه‌ر میزه‌که‌م و خووم به‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌یدا دا. که‌وتمه‌ بیرو خه‌یالانه‌وه. تا ده‌هات زیاترم هه‌زده‌کرد درێژه‌ی قسه‌کانی ره‌هایه‌ زیاتربیسیم. ده‌مزان‌ی هه‌رچی هه‌یه‌ په‌یوه‌ندی به‌ خوازینی محهمه‌دییه‌وه‌یه له‌ ره‌هایه‌ به‌لام نه‌مه‌دزانی چون بووه ره‌ها ده‌گه‌ل شه‌و هه‌موو نه‌فهرته‌ی که‌له‌ محهمه‌دی بووه‌ چۆنی پی رازی بووه‌ می‌ردی پی بکا؟ تا ده‌هات لافاوی پرسیاره‌یه‌که‌ به‌دوای یه‌که‌کاندا که‌ وه‌لامیکیانم نه‌بوو زیاتریان چنگ و نینۆک له‌ دل‌م گیر ده‌کرد و منیان زیاتر تینوی زانی پی ده‌کرد.

له‌ جیی خووم هه‌ستام و خواردنیکی هاکه‌زاییم تاماده‌کردو شه‌وجا دوای ناخواردنی چوومه‌ ناوچی، به‌و جوژه‌ ده‌مه‌ه‌ویست خو له‌ و پرسیاره‌یه‌که‌ به‌ دوای یه‌کانه‌ی به‌میشک‌مدا ده‌هاتن بدزمه‌وه. به‌لام بیرم هی‌نده‌ جه‌نجال بوو که‌ تا دره‌نگانیکی شه‌ویم خه‌و لی نه‌که‌وت.

به‌یانی روژی دواتر له‌ هه‌موو جاران دره‌نگتر له‌ خه‌وی رابووم. سه‌یریکی سه‌عاتیم کرد.

ده‌گه‌ل ته‌ماشای سه‌عات کردنی‌دا وه‌ک کاره‌با گرتووان له‌جیی خووم ده‌رپه‌ریم و دوای تاماده‌کردنی ده‌ست‌نووسه‌که‌کانم به‌ره‌و نووسینگه‌ی گۆشاریوه‌ چووم. هه‌رکه‌ چوومه‌ ناو

ساختمانەكەو سەرنووسەرى گۆقارېم دىت چاۋەپېيە. بەرئۆبەر چەند ھەنگاۋيكان بەرەو پېشتەرە ھات بە رووبەكى گرژەو ھە گوتى:

- خانى رەزايى نامەۋى ئەو گرېنگىدانەى من بەو كارەتان بېتتە ھۆى خراب سوود لى ۋەرگرتتان و خوانەخواستە و تېبگەن كە ھەر كاتىكى ھەزتان لىبو دەتوانن بېنە نووسىنگە ۋەر كاتىكىش ئارەزووتان كەرد نووسىنگە بەجى بېلن.

داۋاى لىبووردنم لەناغاي مىرزايى كەرد بەلېنم دا كە ئىدى ئەو دەۋبارە نەبېتتەو. ناغاي مىرزايىش كە ئەو پۆزىشەى منى دىت كەمى ھېورتەر بوو ۋە ھەر بەو دەنگە ھەمىشەبېيە كەپروولە سۆزۈ مېھرەبانى و رېزپرسى:

- ھەللى بەسەرھاتەكەى خانى ئەمەدى گەيۋەتە كۆى؟ كارەكان باش بەرەو پېش دەچن؟ ئايا بابەتتىكى سەرنج راکىشە يا ھەركات بەسەر بردنە، ئاخۆ ئەو دەھىنى كە ئەوقسانەيان بنووسىن؟

نووسىنەكانى رۆژى پېشتەرېم داىە دەستى و گۆتم:

- و اباشترە برپارى داستانە پر لە رووداۋ و بەسەرھاتەكانى رەھاي ھەرىخەمەو بەردەستى خۆتان برپارى لەسەرىدەن.

ناغاي مىرزايى دەستنووسەكەى ۋەرگرت و ھەروا كەبەرەولاي نووسىنگەى كارەكەيەو دەچوۋ گوتى:

- بەزۋوترىن كات بۆ چوونى خۆمتان پى دەلئىمەو بەلام ئەگەر ئەو دەم پېشاندا كە بەدداچوونى ئەم بابەتە كارىكى بېسوودە ئېۋەش بەلېن بەدەن كەئىدى بۆ نووسىنى بېرەۋەرىيەكانى ئەو خاتوونەى كات بەفېرۆ نەدەن.

من كەبەتەۋاۋى دلئىابووم بەسەرھاتى رەھاي چۆن ھەتا بەرەو پېشتەرېجى من زىاتەر رادەكېشى، ئاۋاش سەرنجى ئەو بۆلاى خۆى رادەكېشى، ۋەلام دەيەو:

- ھەرچى ئېۋە بفرەموون ئەۋەى دەكەم، ئىدى من چاۋەپېى بېستنى ۋەلامتاتم. ناغاي مىرزايى سەرىكى رەزامەندىەى باداۋچۆۋە نووسىنگەى كارەكەى. منىش سەرقالى كارى رۆژانە بوومەو.

چەندىن سەعاتى پى چوۋ كەچى ناغاي مىرزايى تەلەفۆنى ھەر بۆ نەكردمەو. وردە وردە تا دەھات نىگەرەن دەبووم و بېرو خەيالىم دەكردنەو، ديارە ناغاي مىرزايى بابەت و داستانە تازەكەى بەلاۋە خۆش نەبوۋە بۆيە تا ئىستا ھېچ دەنگىكى لئوئەھاتوۋە بەلام نا ئەو ھەرگىز

بابەتتىكى بەلاۋە باش و پەسند نەبى لىي بىدەنگ نابى. سەعاتىكى دىكەش چوو ئىدى ھەر دەبوو بۇ خۆم بچمە نووسىنگە سەر نووسەرى وىزانم چىە و چ نىە كە تەلەفۆنى سەر مېژەكەم لىيدا و ئاغاي مېرزايى داۋاي كىردمە نووسىنگە كەى. ئىدى لەۋەى دلتىابووم كە بەرەو رپوى رازى بوونى ئاغاي مېرزايى روو بەرودەمەۋە، ماۋەيەكەش دوودل بوومەۋە. ھەرۋا ساتەۋەختىكىش بىرى جىاۋازىيە بۇ چوونى ئاغاي مېرزايى و راگرتنى كارەكە نىگەرانى كىردم. ھەرۋاش كە بەرەۋلاى نووسىنگە سەرنووسەرىشەۋە دەچووم دەدلى خۆمدا بىرم دەكردەۋە ئەگەر ئاغاي مېرزايى بلاۋ كىردنەۋەى بەسەرھاتەكەى رەھاي قبول نەكرد دەتوانم دواى دەوام و ھەر بۇ راگرتنى ھەستى كوئىكەۋىيە خۆم سەرىكى لە رەھاي ھەلىنم و بگەۋمەۋە سەر نووسىنى پاشاۋەى بەسەرھاتەكەى. دەشتىسام بە رەھاي بلىم كە بىرەۋەرىيەكانى جىنى پەسەند نەبوۋەو بلاۋ ناكىتتەۋە بىمە ماىەى دل رەنجانى. يەك دوو جارام لە دەر كەى دا و دواى مۆلەتتى چوومە نووسىنگەۋە.

ئاغاي مېرزايى چاۋىلكە زەرەبىنىيەكەى لەچاۋى كىردەۋە و لەسەر مېزى كارەكەى دانا.

نووسىنەكانم كەلەلەيەكەۋە بوون تاۋدايە و بۇ رادا شتەۋە و گوتى:

- خانى رەزايى دەبى پىتتان بلىم نووسىنەكانتاتم خويىندنەۋە بە بۇچوونى من

ھەرگىز... ئاغاي مېرزايى بىدەنگ بوو و سەرنىچىكى وردترى دامى و درىژەى دايە:

- بەلاى منەۋە ھىچ گىرقتىك بۇ چاپى داستانى ئەو خاتوونەى نىە و ئىۋەش دەتوانن ھەموو

رۇژى بچنە لاي ئەو خاتوونە و گوىى بۇ رادىرن و ھەۋلدەن تا دەكرى زووتر و خىراتر

نووسىنەكانتتان تەۋاكەن و تا كارى پىۋىستى چاپكىردنى بۇ بكرى.

لە خۇشيان لە پىستى خۆمدا جى نەدەبۆۋە و نەدەجەجىم، سوپاسى ئاغاي مېرزايىم كىردو

لە نووسىنگەكەى ۋەدەركەۋتم، ھەر زوو ھەموو كارەكانم تەۋاكەن و رىك سەعات دووى تەۋاۋ

زەنگى دەرگاي مالى رەھام لىدا. رەبابە خانم دەرگاي لى كىردمەۋە بەمىھەرەبانىەۋە فەرموۋى

چوونە ژورۋى لىكىردم. ئىدى ئەو مالى بۇ من نا ئاشنانەبوو زۆر بەچاكى شارەزاي ھەموو

جىيەكى بووم. رەھا بەھەلە داۋانەۋە بەرەۋ پىلم ھات و ھەردوۋكمان ۋەك دوو دۆستى دىرىن

يەكترمان دەنامىزگرت و يەكترمان ماچ كىرد.

دواى چەند دەقىقىكان كە رەھا ئەو ھەموو شۆرۋشەۋق و تاسەيەى لەمن دىت پىكەنى و گوتى:

- كاتى كە ئەۋەھەموو شۆرۋ شەۋق و تاسەۋ شادىيەى دەئىۋەدا دەبىنم فەرامۆشىم دى و

دلم فىنك دەبىتتەۋە و گىرۋانەۋەى بابەتەكەشم خۇشترو ساناتر بۇ دى.

که مینک بیدهنگ بوو قژده کانی که به سهر شانه کانیدا هاتبونه خواری ریکی خستنوه و
تهو جا به نارامیه که وه دهستی به گپرانه وی کرده وه.

* * *

ناغای گه وره له نیو بازاری ژوور ریکی خوی هه بوو. بایشم هه به ته نیشته و بیه وه
موغازه یه کی هه بوو به ناوی دوکانی بهرگدرووی پیاوانه، که به کری دابوویه کونه دوستیکی خوی
و محمه دیش شاگردی تهو موغازه ی بهرگدروونه بوو. له بهر چه ند هویه که برادره که ی باجم
نه ده دیتوانی دهو موغازه یدا کاربکات و محمه دیش داوای له باجم کردبوو موغازه که به کری
نه داتوه به که سی دیکه و تهو بو خوی کریی مانگانه که ی چه ند دهیدا. بایشم به هوی
سهرقالی و پرکاریه وه تهو موغازه یه ی دابووه محمه دی.

محمه د بهر وواله ت گه نجیکی ناراسته وریک و پیک و به ته دهب بوو و هه له بهر به دهنگه وه
چوون و خویش خزمه تیه بابه گه وره ش به ته و اهتی تهوی (بابه گه وره) به لای خویدا راکیشابوو
و به وه ش که دهیزانی له لای بابه گه وره ی خوشه ویسته و قسه ی دهروا بابه گه وره ی ده کاته
پیناوی مه به سته عیشقیه کانی خوی و تا ئیستا بابه گه وره چه ند جار یکانی داوا له بابه ی
کردوه تا وه لامیکی ته ری محمه دی بدهینه وه.

ده گهل تهو هه موو نار هزایه تیه ی منیشدا بهو دهسه لات و نفوزه گه وره بییه ی که دهنیو
بنه مال هیدا هه بیوو مالی محمه دی مؤله ت داوه شهوی ههینی بو خوازینیه بینه مالی مه. لهو
روژه به دواوه من ده گهل دایک و باجم تیکدا تا به لکه ئی تهوه خویه نه یه لن تهو هات و باتی
خوازینیه شوومه سهر بگری به لام هیزو توانا و نفوزی بابه گه وره ی به سهر دایک و باجما ته وه ند
زور و به جوریکی تهوتو بوو که تهوان که مترین لایه کیان به لای مندا نه کرده وه و هه ر گویشیان
نه دامی. دوو روژی ته و او له ژووره که ی خویم نه هاتمه ده ری و خویم ده ژووریدا زیندانی کرد و هه ر
گریام. به لام دیسانه وه ش که س گوی نه دایه گریان و فرمیسکه کانم. شهوی ههینی هات و
میوانه کانیش هه ر هاتن، دایکم هه رچی کردی و کراندی نه دیتوانی له ژووریم بینیتته ده ری و
رازیم کا بجمه هوئی میوانان و چون داب و دهستوره ناوا بجم چای بو میوانان بگریم. دوا ی
سه عاتیکی به ی تهوه ی میوانه کان من بینن مالی مهیان به جی هیشت و رویشتنه وه له پشت
شو شه ی په نجه ره وه چه مبوله و نه فره تیکی خهستم له حه شیمه تی خوازینیکه ران کردو به
دهنگیکی بهرزه وه گوتم:

- ته گهر بۆ خوازبېنښه شهونده بېن دهبې بۆ شهړې چنده كهس وه رې كهون، سهريان كه هر ده لېي له شكري شكاو وبه زيون. شهوانه كه شهوه كهس و كارو خاو خېزانان بې شهدي دهبې تيره وهؤزو عېل و ته باربان چهندين؟

دواي رۆيشتنېيان دووباره چوموه سه رجېيه كهې خؤم و درېژبوومه وه و دواي چهند ده قيقېكانېش داېكم هاته ژوره كه م و له پشت سه رمه وه دانېشت و گوتې:

- رها ههسته دانېشه باهېنديك قسان بكهين.

به ناچارېه وه هه ستام و له سه رجېيه كهې خؤم دانېشتم. داېكم له سه ر لېوي جېيه كه مي جېي خؤي خؤش كرد. زه رده يه كي سؤزدارانه ي به روخساره غه ماويه كه مدا كرد و گوتې:

- ده توانين وهك دوو ناوالي يه كترې پېكه وه درده دلېكي بكهين.

سه رم به ردايه وه و هېچم نه گوت ياني نه موپرا كه راستي به سه رهات و رووداوه كه بلېم. ده ترسام ته گهر داېكم شهوه ببېسي بيكاته هات و هاوار به لآم شهو به مني گوت وهك دوو ناوال پېكه وه بدوېين و قسان بكهين. بزيه گوتم:

به لې، ته نيا به ناوي دوو ناواله وه.

داېكم پېكه ني و گوتې:

- ههز ده كه م راستيه كان به من بلېي، گېرو گرفت چين؟
گوتم:

- ده مه وي خويندنه كه م ته واو كه م.

داېكم ده ستېكي به قژيدا هېنام و گوتې:

- شهوان گوتيان هاويني ده يگوازينه وه تا تو خويندنه كهت ته واو كه ي شهوه غه مي ناوي تازيزم. بې ئېختيار قيژاندم:

- من شهوم خؤش ناوي و شهوېشم هر ناوي، دايه من رقم لېي ده بېتته وه ده شيزاني رقم لېيه تي. داېكم له سه ره خؤ پرسې:

- بؤ؟ خؤتؤ هه رگيز شهوت هه رنه ديوه و ناشيناسي كه واته چؤنت رق له يه كيكي ده بېتته وه قهتت نه ديبي و نه ناسيبي؟

سه رم به ردايه وه وه لآم دايه وه:

- من زؤرم باوه ر به يه كه مين سه رنجه، من هه ر له يه كه م سه رنجه وه شهوم ده دزوي و رقم لېيه تي، ده زاني كه ي ده لېيم، مه به ستم هه مان شهو شهويه كه هاتبوو ده گه ل بامدا بدوي.

دایکه زهردهیه کی هاتی و گوتی:

- نهوانه هه موو نیشانهی شتیکن.

سهرم بلندکرد و بهسه رسامیه وه پرسیم:

- نیشانهی چین؟

دایکه تاویکی بیدهنگ بوو و بهوردی ده روخسارمه وه راما، چاوی دهچاویه وه

پریم و پرسى:

- نیشانهی نهوهن که یه کیکی دیکهت خوش دهوی؟ مهزنده کهم راسته؟

بی ده بهستانه گوتم:

- بهلی، چاکى بۆ چوو وی من یه کیکی دیکه م خوش دهوی.

دایکه به نارامیه که وه پرسى:

- کیت خوش دهوی؟

- ئومیدم...

دایکه به هه وتیه که وه دهستی به دهه میه وه نا تا هاواره که ی که هه موو سه رسامی بوو

به رزنه بیته وه. به نیگه رانیه وه پرسى:

- ئومید کییه؟

قسه یه که بوو کرد بووم و تازه نه ده کرا بیگیرمه وه بویه به ناچارى باسی هه موو شتیکم کرد.

دایکه به نارامیه وه گویی بۆ قسه کانم گرت و نهوجا به نیگه رانیه وه پرسى:

- ئایا قسه تان پیکه وه هه ن یانه نا؟

هه روا به دهه م گرانیه وه گوتم:

- نا هه رگیز، سویندی دهخۆم.

دایکه هه ناسیکی ئاسووده بییه ی هه لکیشا و گوتی:

- باشه تو چورزانى که نه ویش توی خوش دهوی. خو ئیوه قسه یه کتان ده گهل یه کتردا

نه کردوه نه دی چۆن ئاوا به راشکاوانه وه لام ده ده بیته وه؟

به تیماوی و شه که تی و ماندروه تیه وه وه لامم دایه وه:

هه روا له چاوو شیوه ی سه رنجه کانیه وه زانیم که نه ویش منى خوش دهویت،

به وه اتوچۆ بیانه شی که به بیانوی جۆراو جۆره وه دیته مالى و به زۆرشتی دیکه شرا.

دایکه سه یریکی تیکهل به به زه بیبانه ی کردم و گوتی:

- ئەگەر تۆ راست دەكەي و يا ئەگەر وايە خۇ دەبوو تا ئىستا ھەر نەبايە قسىكى دەگەل
تۇدا ھەرکردبايە كە ئاگادارى ئەو خۆشەويستىيەي خۇي بۇ تۆ كىردبايە، تۆ چووزانى كە ئەو
دەتھىنى، لەوانەيە...

ئىدى گويم لەقسە كانى دايكم نەگرتەو، وەك ئەوئى جامە بەفراوئىكم بەسەرىداكەن، ھەموو
لەشم دەلەرزى، قسە كانى دايكم ھەمووى راست بوون، ئومىد ھىچ كاتى قسىكى بەسەرزمانىدا
نەھاتبوو يا شتىكى وای نەكردبوو كە سەرنجى من بەلای ئەو عىشقەي خۇيدا بەرامبەر من
راكىشى وەك دەمىيان بەستىم، دەخۇم نەدەگەيشتم، ھەرچەندەم خۇ پادەنا زىاترم پەي
بەقسە كانى دايكم دەبرد. دايكىشىم كە زانى حالتم تىكچوو وازى لى ھىنام. كاتى كە
دەپھەويست لە ژوورئ بچتە دەرى گوتى:

- باشە، بىر لە قسە كانى من بکەو، ھەز ناکەم لەقە لەبەختى خۇتدەي و بەھىوای
عىشقىكى يەك لايەنە و لاواز، دەست بەسىنگى ھەموو ئەو خوازبارانەتەو بىئى بەلكە ئەو
خوايە ئومىد رۆژىكى بىتە خوازبىنە.

ئەو شەو دەوى دايكم ژوورەكەي بەجى ھىشتم تا بەيانى وەك گىيانىكى وەيلان و
سەرگەردان دەمالىدا ھەر دەھاتم و دەچوم و بىرم دەكردەو، جارى وابوو پىيارم دەدا كە رىك و
راست بچم و ھەرچى دەلدمايە بۇ ئومىدى ھەلپىزم بەلام ھىشتا چەند دەقىقەيەكى پىنەچوو
بوو كە بە خۇنازىنەكەم لەو جۆرەكارەي دەگىپرامەو و نەيدەھىشت.

بەيانى زوو بە مۇلەتى دايكم چوومە مالى خالم. ھەزم لىبوو خالۆژم قاوئەيەك لەو قاوانە
بۇ بگىتتەو كەجى متمانەو باوئى ھەموو بنەمالەكە بوو. ھەر كە گەيمە مالى خالم خالۆژم
بەدەيتىم دەوكات و ساتەي رۆژىدا سەرى سورما بەلام بەسەر خۇي نەھىنا و بەسەرنجە
پىسارايىيەكانىئەو فەرموى ژوورئى لى كردم. دەوى چەند دەقىقەيەك خۇ ھىنان و بىردن
مەبەستى ھاتنى مالىيانم پىگوت. خالۆژم بەمىھەرەبانىئەو گوئى بۇ قسە كانم گرتبوو و
ھىچىشى نەدەگوت. دەوى تەواو بوونئ قسە كانم بى ئەوئى يەك وشە بلى چوو مەتبەخى و
قاوئەي لىنا.

دەوى ئەوئى قاوئەي ناو فىجانەكەم خواردەو خالۆژن دەوى لىكردم تا نىيەتى بگرمەو
فىجانى قاوئەكەم بەسەر ژىر پىالەكەيدا نغون كەمەو. منىش بەبى ھىچ پىسارايىك وامكردو
دەوى چەند دەقىقىكان خالۆژن فىجانە قاوئەكەي ھەلگرت و سەرىكى ناو فىجانەكەي كرد و لە
رووى داخوئە سەرىكى بادا گوتى:

- رەھا گيان، ئازىزەكەم تۆ بەۋ قسانەى من باۋەرپمەكە و قبولت نەبى كەمن دەيانكەم چونكە ھەرۋەك بۆ خۆشت دەزانى ئەو قاۋە گرتنەۋەى من ھەر تەنبا بۆ خۆشى وسەرقالىيە خۆمەو بەس بۆيە نابى كارىك بكاتە سەرناخ و دل و دەروونت. بۆيە من واى بەچاكتەر دەزام كە ئىستا دەريارەى باروۋدوخى گيانى و ناخ و دەروونى تۆ ھىچ نەلېم يا ھەر ھەزىش ناكەم جى پەنجەم بەسەر ھىچ يەك لە برپارەكانى تۆۋە ديارىت.

من دەستبەجى قسەكانى خالۆزنىم برى و گۆتم:

- تىكا دەكەم خالۆزىن، بۆ خۆت چاك دەزانى كەتا ئىستا قاۋەت بۆ ھەر يەككىك لە خزم و خويش وناسياۋان گرتۆتەۋە ھەموۋى وەرپاست گەراۋەو وابوۋە بۆيە منىش ھەر لەۋ پى و دانگەۋە زۆر لە قاۋە گرتنەۋەكەى ئىۋە دلنىام دەزام ھەرچى كە دەيللى راستە و ھەر بۆيەش ھاتوۋمە ئىرە تا رېنمايىيەكەم بىكەن.

خالۆزىن ھەروا كە بەۋوردىيەكەۋە سەيرى قاۋەكەى دەكرد ھەناسىكى ھەلگىشاۋ گۆتى:

- بەلام رەھا گيان من تا ئىستا قاۋەم بۆ ھىچ كىچىكى كەلەسەر مېردكردنىيە نەگرتۆتەۋەو ئەۋەشم بەلاۋە چاكتەرە كە ھىچ نەلېم. ئەۋ نامۆزگارى و راسپاردەيەشم بۆ تۆ ھەيە كە بەچاۋىكى كراۋە ھزرو مېشكىكى رۆشن و گەشن و گەشەۋە برپار بەدەى ئومىدەۋارىشم خۆشبەخت و بەختەۋەر و كامەران بىت.

لەسەيركردنەكانى خالۆزنىۋە لە فنجانى قاۋەكە بەتەۋاۋى دياربۋو لەشتىكى دەترسى كە دەيىنى. بەلام ھەزى نەدەكرد منىش بەقسەكانى خۆى نارەھەت كا، ھەرچىيەكەم دەكرد و دەكراند مۆرى بىدەنگىيەكەى توندو تۆلتردەبۋو. بە ئاۋمىدەيىيەۋە لەقسەنەكردنى خالۆزنىۋە مالتاۋايىم كەرد و ھاتمە دەرى. زۆرم ھەز دەكرد بزاتم خالۆزىن بۆ قاۋەكەى بۆ گرتەۋە بەلام ھىچىشى پى نەگۆتم و چىشى دىت كە بەۋ جورە سەر و روۋى تىكنا و گرژيەۋە، ھەرچەندەكە ئەۋ دەشىگوت كە ئەۋ كارەى ھەر بۆ خۆشى و سەرقالىيە خۆى دەكات بەلام دەشزانى كەقسەكانى زۆرىيەيان راستن و ئاگادارى ئايندەى خۆمى دەكردم وپى دەگۆتم... دەبىرو خەيالەكانى خۆمدا خولم دەخوارد كە ھۆرنى نەپساۋەى مۆتۆرىك كە بەۋ پەرى خىرايىيەۋە بەرەۋ لاي منەۋە دەھات ورياي دەۋرۋبەرمى كەرمەۋە بەلام تازە درەنگ بىۋو و ئازارىكى كوشندەم لە تەۋاۋى لەشى خۆمدا ھەست كەرد و ئىدى ئاگام لە ھىچ نەما.

* * *

كاتى كە چاوم كردهۋە دەموچاۋى گرياناۋى داىكىم دىت كە بە چاۋىكى نىگەرانبەھ تىپىدە پرونىم. كاتى كە چاۋە نىۋە كراۋە كانى منى دىت بە توندى دەباۋە شىپى ۋە رىنام ۋە بەدەنگىكى بەرزەۋە بەكول گريا. گويم لە دەنگى بايشم بوو كە داۋى لە داىكم دەكرد تا خۇى راگرى ۋە بەسەر مېشكى خۇيدا زال بى ۋە منىش كە مەر پاتە كىنى. بەدىتنى داىك ۋە باىم بەكول گريام ۋە ئەۋ نازارەى قاچىشم هېندەى دىكەى گرياندم. دۋاى سەعاتىك كە تۈزىك هېۋر بومەۋە زانىم كە ئىسكى گۈزەنگى پىم شكاۋە ۋە مۆتۈر سوارە كەش ھەلاتوۋە. خەلكى منيان كە ياندبوۋە نەخۇشخانە ۋە ژمارەى تەلەفۋنى مالىشىيان دەجانتايە كە مەدا دۈزىبۆۋە ۋە مالىيان تاگادار كەردبۆۋە.

نازارى پىپە كەم ۋە اكلافە كەردبووم كە پەرەستارە كە دەرزى نازارى بۆ كەردم نەمزانى كەنگىم خەۋ لى كەۋت. دۋاى سەعاتىكى لە دەنگى ژاۋە ژاۋىكى ۋە تاگا ھاتمەۋە كە ئەۋ ناۋەى داگرتبوۋ چاوم كەردنەۋە ئەۋ دىمەنەم باۋەر نەدەكرد كە دەمدىت دەتگوت دەنىۋ باغى گولانىاندا دەرىژ كەردووم، تەۋاۋى ژوورە كە پىرو لە كە سوكارو خزم ۋە خویش ۋە تاشنا ۋە رۆشنانيان كە ھاتبوۋنە سەردانىم. بە چاۋىپكە ۋە تىنىام گرى ھاتى ۋە فرمىسكى تاسەم دەچاۋاندا قەتەس ما ۋە دۋاى ئەحوالپىسىيە يەكە يەكە يان سوپاسى ھەموام كەرد. دەنگى ئومىدى لە جىپى خۆم ۋە شك كەردم كە لە ۋە لامى مندا گوتى:

- تەك دەكەم رەھا خانم، ئەۋەندە چىپە شايانى باس بى، ھىچمان نەكردوۋە. بەدىتنى ئومىدى ھىندە خۇشحالبووم نازارى پىپە كەم لە بىرچۆۋە. خۇشحال ۋە سەرمەستى دووبارە دىتتەۋەى ئومىدى بووم كە تاغاي سادىقى دەگەل داكىدا ھاتنە ژوورى. بەدىتنى ئەۋان تىكرايووم ۋە بەخۆم گوت:

ئەۋان لە كوئىيان زانىۋە؟

بەناچارى زەردەخەنە يەكەم ھاتە سەرلىۋان ۋە چاك ۋە چۆنىەك دەگەلدا كەردن. ھەۋلەم دەدا خۆم لە سەرنجە تىزە كانى تاغاي سادىقى بزمەۋە. ئەۋە تاغاي سادىقى ھەروا بەسەرنجە كىرپارىيە كانىۋە دە سەرتاپاى ئومىدىۋە دەروانى ۋە چاۋى لەسەر ھەل نەدەگرت ھىشتاش ئەۋ ھالەتە دەستە پاچەبىيەى لە ھاتنە ژوورى تاغاي سادىقىۋە توشم بىۋ نەرەۋىبۆۋە كە يەكسەرە سەرو سەكوتى مەمەدەش بەخۆۋ بەچەپكە گولتىكى گەۋرەۋە دەگەل دۋوخوشكانى پەيدا بوو. ھىندەيان لەدىتنى توورەبووم كە بەزەھمەت خۆم راگر تا ۋە لامى چاك ۋە چۆنىەيان بەدەمەۋە. يەكەلە خۇشكە كانى كە ناۋى مەنیزە بوو بەناز ۋە نوز ۋە لەنجەۋلارىكەۋە چاۋىكى لەداكى كەردو گوتى:

- ئا ئەو رەھا خاتونە ئىمە ئومىدەوار بوۋىن ئەوى بەسىنىيە چايەو بەىنىن ئەك بەقاجى شكاوۋە لەسەر تەختى نەخۆسخانە.

مەمەد كە گوايە منى بەئى خۆى دەزانى ھاتە پىشىسى وبى پەروا لە بەرامبەر ھەمووانەوہ گوتى:

- سوپاس بۆ خوا كە سەرە وخىرە و بە خىرگەرا، بە خوداى كەزانىم مۆتۆر لىيداۋى دىيام لە پىش چاوان تاريك بوو و رەش داگەرا، ھەزم دەكرد ھەر دەومىدا لەوى بام و مىلى مۆتۆر سوارى بى ئاكام ورد كەردبايە كە ناۋاى لە تۆى ھىۋاى لە ژياندا كەردوہ.

- لەپەر بىدەنگىيەكى قورس ژورەكەى داگرت و منىش لە توررەبىيان دەستەكەم دەستيان بەلەرزىنى كەرد. دەو ساتەيدا ھەزم دەكرد زەوى قلىشبايەوہ قوتى داۋام، ئاى كە ئەو پياۋ ھىچ و پوچ و بى شەرم بوو كە رى بە خۇيدا ئاۋا لە بەردەمى ھەموو ئەو ئامادە بوۋانەو لەبەردەمى داىك و باىمدا ئەو قسانەى كەرد. بە توررەبىيەوہ رووم لى ۋەرگىراۋ بە نارەحتىەوہ گوتم:

- باشتر كە مۆتۆر سوارەكە ھەلات و ئەوہش بزائە كە من ھىۋاۋ ئاۋاتى ژيانى ئىۋەش نىم، ئاغا خراپى تىگەيشتون، ديارە خەونتان ديوہ!

بابە دەستبەجى ھاتە پىشىسى و سوپاسى ھاتنى مەمەدى كەرد بۆ نەخۆسخانە. دەنىۋ ئامادەبوۋاندا بەدۋاى ئومىددا گەرام بەلام ئومىد رۆيشتبوو. دلتيا بووم كەلە قسەكانى مەمەدى توررە و نارەحت ببوو و چونكە خۇشى پى نەگىرابوو لە ژورەكە چوۋبوۋە دەرى. ئىدى تواناى مانەۋەى ميانەكانى دىم نەمابوو. ئازارى پىيەكەم كەردە بىيانوو و دەستم بە گريانى كەرد. دەمزانى ئومىد لە خەفەتان منى بەجى ھىشتوہ. داىك و باىم كە نارەحتىەمىيان ئاۋا دىت يەكسەر پەرستارى بەشەكەيان ئاگادار كەردوہ و داۋايان لى كەرد ئەگەر دەكەرى دەرزىيەكەم لىدا تا ئازارى پىيەكەم بشكى. بەلام بە داخەوہ كە ئەوان نەياندەزانى كە ئازارى من بە دەرزى ئازارشىكىن ناشكى.

ورده ورده ميانەكان ژورەكەيان بەجى ھىشت و رۆيشتن بەلام مەمەد ھەروا بەتەك بابەوہ راۋەستابوو و قسەى دەكرد تەنانت دەگەل خوشكەكانىشى نەچۆۋە و بەرىتى نەكەرنەوہ. ئاغاي سادىقى لەبەر پەنجەرەكەوہ ۋەستابوو و سەيرى دەروەى دەكرد، داىكىشى سەرگەرمى قسان بوو دەگەل داىكەمدا. ھەرچارىكى چاۋم بە مەمەدى دەكەوت پىم خۇش بوو ھاۋاركەم:

- ئەو ھەتىۋە زۆر بلئىيە باۋىنە دەرى و دەرىكەن. بەلام چبەكەم كە ناچاربووم بىدەنگ بىدەنگىيەكى قورس و كوشندە كە گەروۋى دەگوشىم. ھالى ھەمىدش لە ھالى من

باشتر نه بوو و هەر جاريځکي که سه يري محمه دى ده کرد نيشانه ي تووره ييه ي به ته واوى ده سر نجه کاندا دياربوو و ناگرى ټيره ييه ي ده چاوه کانيدا زمانه ي ده کيشا. هه روا بو ساتيکم روو وهرگيږا و به نا ټوميديه و هم سه يري ده رکي کرد، خودايه چيم ددى، ټوميد له ناو ده رکي راوه ستابوو و سه يري منى ده کرد. هه روا بو چرکه يه که سر نجه کانمان تيک ټالغان به لام ټهو هه ر خيرا سر نجه که ي له من دزيه وه. دهم کرده وه هاوار که م نا نه که ي توبى و خوا دريغى ټهو سر نجه تم لي مه که و به سه عات سه يرم که، هه ر جاريځکي که سر نجه کانت به ره و خومه وه ده بينم تين و توانا و وزه يه کي تازم ديتنه وه بهر، تکا ده که م ټوش هاوار که و بلني که خوشم ده ويى ده هاوار که با هه موو گوييان لي بي تا نيدي که س گومانى له عيشقى مه نه کا. به لام نه فسوس که له بهر نه وانه ي که له ژوروى مابونه وه نه يانهيشت و هاوار که م ده ټه وکيدا خنکا.

ټاگام لي بوو که دايکم ده گه ل خانى ساديقيدا قسان ده کات به لام هه موو هه ست و نه ستيشى به لاي من و ټوميد هه ويه. ټوميد سر نجه يکي له محمه د و دوايه ش سر نجه يکي له ټاغاي ساديقي دا و به ره و لاي بابوه چوو و راست به ته نيشت محمه ديه وه راوه ستا. ټيستا هه رسى ناحه زى يه ک، به ته نيشت يه کتريه وه وه ستاون و هه ر يه که يان هه ولى ټه ويه ته ي به هه ر جوريک بووه مه يدان به ناحه زه که ي چول کا.

ټوميد به ده نگيکي پياوانه و به ناوازيکي به ټه ده بانه وه رووى کرده بابو و گوتى:

- ټاغاي مولکي تکا ده که م ټيمه ش هه ر وه ک کورى خوتان دانين و ټه گه ر هيجم له ده ست دى بغه رمون تا هه ر ټيستا ټه نجامى بدم. دلنيابن ده يغه مه سه رچاوم.

بابه ش به ميهره بانیه که وه ده ستى سه رشانى ټوميد و ده وه لامى ويدا گوتى:

- زور سوپاس کوره که م، هه ر وه کو گوتتان ټيوه و سالار هه ر دووکتان وه ک يه ک ټازيزن، هيج ټيشيک نيه هه ر کاتيکيش ټيشيک بوو دلنيابن بيتان ده ليني هه وه.

محمه د هاته نيو قسه کاني بابوه و گوتى:

- نه خير ټاغاي، زور سوپاس، ټيوه زه همت مه کيشن، من بو خوم به هه موو کاره کان راده گم، هه رچي بي ټاغاي مولکي و هه موو بنه ماله که يان هه قيان به سه رمنه وه هه يه دلنيابن ټه گه ر بو ساته وه ختيک چيه ټاغاي مولکي و بنه ماله که يان به ته نيا جي ناهيتم، زور سوپاسى ټيوه ش ده که م ټه گه ر ټيوه ش ټهو ټه رکه ي به من بسپيرونه وه.

ئومىد سەرنجىكى كىنە تۆزانەى گرتە مەممەدى و هيچى نەگوت، ھەزم دەکرد دەو ساتەيدا
لەجياتى ئومىدى بە مەممەد گوتبايە، تۆ ھەر لە خۆرە لە ھەموو شتىكى ھەلدەدەيەى. بەلام
بە داخەوہ كە لەترسى سەرزەنشتى دايك و بابانم نەوئىرا و پاشگەزبوومەوہ.

سەرنجىكەم لە ئومىد و دوايەش سەرنجىكەم لە ئاغاي سادىقى و مەممەدى دا كە ھەرگىز
نەدەكرا ئومىدى دەگەلە واندا راگرى. ھەر چۆنىكەم تەماشاي ئومىدى دەکرد دلەم پىي دەسووتا
و لەرزىكى شىرىن دلەى دادەگرتەم. ئەوم لە تەواوى پىياوى دىبايە پىي جوانتر و خۆش پەيكەرتەر
دەھاتە بەرچاوان. ئومىد ئەوكەسە بووكە بەتەنيا خۆشەدەويست و ھەزم لىي بوو. ئومىد تاكە
كەسى ھەموو خەونەكانى من بوو كە ھەزم دەکرد دەست لەناو دەستى ئەو ھەنگاوم بەرەو
ھىلانەى بەختەوہرەيەوہ نابايە، بەلام ئەفسوس كە ھەموو لە ھەمووى ئەو خۆزگانە تەنيا يەك
ئارەزوو و خەياللىكى بارىك و لاواز بوو. ئومىد بەرەولاي مەنەوہ ھات و بە زردەخەنەيەك كە
ھەموو گىيانى ئاگردام گوتى:

- ھىوادارم ھەروا بەو زووانە لە مائۆتەنم چاوپى بەكەويەوہ و ئىدى ئىوہ لەو جۆرە جى و
بانە و...

مەممەد ھاتە نىو قسەكانى ويىەوہ و چاپووكانە گوتى:

- رەھا خاتوون پىويستيان بە ھەسانەويىە بە يارمەتى قسەكان كورت كەنەوہ. ئومىد
سەرنجىكى تۆرپەيىيانەى دايە مەممەدى وەلى بەتەواوى ئەو نەجابتەوہى كە ھەيىو خۆى
راگرت و گوتى:

- زۆر چاكە نارەھەتتەيان ناكەم.

تەواوى جومگەكانى بەدەنم و ھەموو خانەكانى لەشم دە ئاگرى نەفرت لە مەممەدىدا
دەسووتا بى ئىختىيار ددانەكانم دەچەرەوہ بردن. ئىدى بى ئەدبىيەكانى ئەو پىياوہ چاپووكە
كلافەيان كرد بووم. پىش ئەوہى كە بشتوانم ھىچ بلەيم ئومىد بەخودا حافىزيەكى كورتەوہ
ژوورەكەى بەجى ھىشت. منىش چاپووكانە بە بائەم گوت:

- ئىدى ماندوو بووم ئەگەر دەكۆرئ دەمەوى ھىندىك وەھەسىم، دەنگى قسەكردنى ئىوہو
ئەو ئاغايە ھەسانەوہيان لى پرېوم و ھەراسانىيان كردووم، تەكايە داوايان لى بەكەن با پاشاوەى
قسەكانىيان جگە لىرە بىنە لەجىيەكى دىكە تەواوكەن.

دايك و بائەم ھەردووكان بە ھەوتىەكەوہ لەو قسە بى ئەدەبانەيەى مەنەوہ سەيرىكى يەكتر
يان كرد و چونكە دايكىشم ئاگاي لە بەسەرھاتەكەبوو پىش ئەوہى بابە نارەزايەتيە لە
رەفتارەكەى من دەر بەرئى گوتى:

- باشه ئازيزه كەم، ھەقتە بەرئاستى ئىمە لەبىرمان چوو بۆۋە كە تۆ پىتويستىت بە
ھەسانە ۋە يە، ھەر ئىستا ژورە كە چۆل دەكەين تا بتوانى كەمىك بەسپىيە ۋە.
دايكم ھاتە لامە ۋە تا روومە تم ماچكا، بەسپايى بە گوئىمدا چرپاند:
- تكات لى دەكەم كاريكى وابكە باجىدى ئەو ھەساي گيانە نەيەتە ئىرە. دايكم لەسەرە خۆ
قۆلى گوشىم و گوتى:

- زۆر دزىۋە دەتوانم چى پى بلىم.

ئامادە بووان يەك بەدواى يە كدا ھىواى سەلامەتى و چاكبونە ۋە يان بۆ خواستم و
ژورە كە يان بە جى ھىشت.

مەمەد ش ھاتە پىشى و گوتى:

- ئومىدە وارم بەو زووانە ...

چوومە نىۋ قسە كانيە ۋە گوتم:

- سوپاس، تكا يە قسە كان كورت كەنە ۋە، دەمە ۋى كەمىك بەسپىمە ۋە. مەمەد تىكرا بوو
بە لام دەستبە جى بەسەر خۆيدا زال بۆۋە و گوتى:
- زۆر چاكە خودا حافىز.

ماۋە ھەفتىكى لە نەخۇشخانە ى مامە ۋە دەو ماۋە يە شدا مەمەد بەخۇش خزمەت يە كانى
جى خۆى دەدلى دايك و بائدا كىر دىۋە ۋە خۆى كىر دىۋە ھەنارە شىرېنە، بەلام ھەر جارىكى كە
دەمدىت ھەستى نەفرىنم لىي زياتر و زياتر دەبوو و نەفرەتە كەم لىي چىنگى لە دلى دەدام.
دواى دوومانگان دووبارە تا دەھات بە تەواۋى ھاتىۋومە ۋە سەرخۆ چاك بىۋومە ۋە، بەلام
دىسانە ۋە ش كاتى رى كىر دىكى كەم لە گۆزەنگى پىمە ۋە ھەست دەكرد. لەيە كىك
لەشە ۋە گەرمە كانى مانگى مور دادى بەئارامىە كە ۋە چاوم دە ئاسمانى پىر لە ئەستىرە ۋە پىرېو
كە دووبارە مەمەد دايكى و ھەردوۋ خوشكە كانى بۆ خوازىنېيە ناردىۋونە ۋە مالى مە. دواى
ئەو كە مە ھىۋىرېي كە دەو ماۋە يە مەدا ھەبوو دووبارە تۆفانىكم دەمىشكىدا ھەستايە ۋە.
بەردەوام لە خۆم دەپرسى:

- باشە ئەو لەعەنتيانە بۆ دەست لەيەخە ى من ناكەنە ۋە؟ ئەدى نالېن دل ئاۋىنە ى دلە
ئەدى بۆ دەگەل ئەو ھەموو نەفرىنە ى كە من لە مەمەد ىم ھەيە ۋە ھەمىشە تى دەكۆشم تا
بەھەرچى رىگايە كە ۋە يە تىي بگەيە تم كە چى ئەو ھەمدىس سوورە لەسەر ھىنانى من؟

دووبارە ھاتن و چوونە ۋە ى دايكم بۆ ژورە كەم دەستى پى كىر دە ۋە بەلام ھەر جارىكى كە
دايكم داۋاى لى دەكردم كە بچمە ھۆلى مېوانان و ھەرنەبى چاك و چۆنېكى دەگەل مېواناندا

بگهه به گریانهوه بهرپه رجم ده دایه وه و نه ده چووم. نه وه شه وهش هر به وه که لله ره قیه وه ی پیشانم دا نه چوومه لای میوانان.

به یانی رۆژی دواپی ئاغای گه وه هاته مائی مه و منی بانگ کرده لای خۆیه وه. منیش به کۆلێک غهه و خه فه ته وه چوومه ژووری میوانان. دایک و باب له ته نیشته بابه گه وه وه دانیشتیوون، له سه رخۆ سلۆم کرد. بابه گه وه جیا له جاران به وشکی وه لām دامه وه و به ئاماژه ی ده ست تیگه یاندم تا له سه ر مویله که دانیشتم. منیش په پیره ویم کرد و دانیشتم. بابه گه وه سه رنجیکی دایه دایک و بابه ی نه و جا به ده نگیکی که شوینه واری توو په ییبه ی پیوه دیار بوو گوئی:

من نه مۆ بۆیه هاتومه ئیره تا هۆی نه وه که لله ره قیه ی تو بزانم، خو نه وه خه لکه گالته جاری من و ئیوه نین و نوکه ری بابی ئیمه ش نین! من هر گیز پیم وانه بوو و هر گیزیش چاره پتی نه وه نه بووم له فه رهاد و نه سه رینی مندالی واخیره سه ر و به ره لالا په روه ده که ن، ئیوه ئاگاتان لیه چۆنتان ئابرووی ئیمه لای محمه دو که سوکاره کانیان بر دووه؟

من خۆم به لینی ره هام به محمه دی داوه و هر وه که چۆنیش له ییشدا گو تبووم من بو خۆم ره های به میرد ده دم ئیستاش ده لیم نه وه میرده ی که بۆم دیاری کردوه هه مان نه وه لاهیه و ئیستاش هاتووم ب لیم رۆژی پینج شه مه ی هر نه م هه فته یه شه کراو خوار د نه وه ی ده زگی رانه تیه به ریا ده کړی، و ده رباره ی جیا ز و ماره ییبه شم هه مو ی بریوه ته وه و قسه م لیوه کردوه... هر بۆیه ش داوات لی ده کهم که باش گویت بکه یته وه و بزانی چ ده لیم نه وه تا لیره له به رده می دایک و بابت پیته ده لیم که ده ست له و خو به ناز کردنه ی هه لگری، باشه من نازانم نه وه گه نجه چ عه بیکی هیه که تو واهینده نازان ده که ی؟ هر وه که چۆن که بابت و دایکت هه موو شتان ده زانن من محمه دی زۆر باش ده ناسم بۆیه به راستی حه فیه که نه وه کو په ی له ده ست خۆماندین. به راستی له و ده ور وه مانه ی زۆر به ده گمه ن ده توانی گه نجیکی ئاوا باش و لیوه شاهوی وه که محمه دی بدۆزیته وه.

ئیدی قسه کانی بابه گه ورهه هه چیان به لاه مانا و مه به ستیکیان نه ما به یه که جاریم ته واری دنیا به سه ر دا کاول و ویران بوو و ژیا تم له به رچاوان تاریک و نووته ک بوو.

بابه گه وه ده گه ل هه موو نار په زایه تیه کانی من و ئاگا داریشی که من هر چی حه زه له محمه دیم نیه به لینی منی به محمه دی دابوو تا به قسه ی خۆی ری بو که چه کانی دیکه ش خو ش بی و نه مه ش مانای کۆتایی ته واری سه ر ئیشه و جه نجالییه کانه و ده نیو بنه ماله یدا که س بۆی

نيه قسه ده قسه‌ی بابه گوره و ويست و تاره زووه كانيدا بکات و به پيچه وانهي وي بجووليتته وه . چا کيشم ده زاني که ئيدي ناره زايه تيبه کاني منيش هه مووي نه زوکن و کاتي که بابه گوره گوته ده بي شو بکه ي ئيدي هيچ چاره به که نيه . تو وره بي هه موو گياني داگرتبووم بي تاگايانه سه رم بلند کردو به ئاغاي گوره م گوته :

- با بزائم داخوا ئيوه ميژد ده کهن که له جياتي من و به بي پرسي من قسه تان ده گهل محمه ديده بريوته وه ؟ من هه رگيز نيازي ميژد کردنيم نيه و هيچ که سيکيش ناتواني ناچاري شوو کردنيم بکات .

بابه به ده نگيکي به رزه وه به سه ريده شيراندم :

- بيده نگ به رها ، ئه وه تو شهرمي ناکه ي به رووي بابه گوره تدا دييه وه ؟

من خوّم به کچيکي وه کو تو وه هه لده نا به لام ئيستا ئه وه تو منت شهرمه زار کرده وه . هه روا که لافاوي فرميسکاتم به چاويدا ده هاته خواري سه يريکي بايم کرد و گوتم :

- منيش تا ئيستا شانازيم به ئيوه وه ده کرد به لام ئه فسوس که نه مه ده زاني ئيوه هيچ کاتي منداله کانتان هه رگيز وه مرؤف سه ير نه کردوه به لکه به کالايه کي بي نرخ و بي به هاتان سه ير کردوون و هه ر کاريکي که هه زتان ليبي بي بهو کالايانه تان ئه نجام داون و ئه نجامي ده دن و هه ر برياريکيش بدن زور به ئاساني به جيئ ده گه يه نن ، باشه بابه بو ئه وه ي نه به ميه ي شهرمه زاري ئيوه و دايکم من هيچ قسه يه کم نيه و رازيم و قبولمه ، ئيوه چونتان پسي چاکه و ابکهن . دوايه ش ده باريکدا که گريان هيچ ده رفه تيکي قسه کردنيئ نه ده دام له هوئي ميوانان چوممه ده ري و په نام برده وه ژوره که ي خوّم و تا پاسيکي شه وي هه روا ده گريام .

ئهو روژه و روژه که ي ديش هيچم نه خوارد و ته نيا داواي مه رگم له خودا ده کرد به زوريه و گرياني دايکم به ياني روژه که ي دي هينديکم خواردن خواردو برياريشم دا له وه زياتر ئهو دايکه سته مديده و ماندوو و رنج کيشه زه حمت نه ده م . خوّم دايه ده ست چاره نووس ، هه موو شته کان به خيبراي ته واو بوون و به نابه دلپه وه بوومه ده زگيرانئ محمه دي . و ئه مه بوو سه ره تا و ده ستيکي ناخوشي و به دبه ختيه کانم ...

(۵)

ره‌ها که تا ټو ساته به نارامی و له‌سهره خویبیه‌وه ده‌گریا و په‌ر به په‌ری کتیبی ژبانه‌که‌ی یو ده‌خویندمه‌وه ټیدی لیږه‌وه خوی رانه‌گرت و به‌ده‌نگیکي به‌رزه‌وه له پرمه‌ی گریانېی دا و که‌وته جنیودانی چه‌رخي چه‌پگه‌ردی گه‌ردوون و به‌خته‌ره‌شه‌که‌ی خوی. ټو به‌یه‌کجاره‌کی وره‌ی به‌ردابوو و ده‌و ده‌میدا له‌هموو شتیک و له‌هموو که‌سیک به‌دین و به‌گومان بوو. ویستم واز له ره‌های بیتم و به‌جی به‌یللم به‌لام ره‌ها نه‌یه‌شت، هیندیکي خوراگرت و به‌سهر خویدا هاته‌وه و داوای لی بوردنی لی کردم له‌وه‌ی که نارحه‌تی کردووم.

له‌جیوه هه‌ستا و ماوه‌یه‌که له هوی میوانانی ده‌ست به راویچکان کرد و ټو فرمیسکانه‌ش که بی ټیختیار به روومه‌ته‌کانیدا ده‌هاتنه‌ خوارئ به ده‌سته‌سره‌ ټاوریشمینه‌که‌ی خوی ده‌یسرینه‌وه. که هیندیکي فهرامو‌شی به‌به‌رداهاته‌وه بانگی گوی راکرتنی داستانی ژبانه‌که‌ی کردمه‌وه. هه‌ناسیکي هه‌لک‌یشا و به په‌نجه‌ باریکه‌له و جوانه‌کانی فرمیسکه‌کانی سرینه‌وه و به‌ده‌نگیکي له‌رزوکه‌وه ده‌ستی به قسان کرده‌وه:

* * *

من و محمد ده‌ټاهه‌نگیکي خه‌ست و خول و چرو پردا به فهرمی بووینه ده‌زگیران. ده‌رؤزی ټاهه‌نگه‌که‌یدا ده‌موچاوه گرژ و مرچ و مؤنه‌که‌ی من بووه مایه‌ی سه‌رسورمانی هه‌موو لایه‌کی. میوانه‌کان به ټاشکرا فسکه‌فسکیان بوو و به ټاماژه‌ی چاو و برؤیانیان من به‌یه‌کتري پيشان ددا و به‌سهرنجه‌ پر به‌زه‌بیه‌کانیان‌وه سه‌یریان ده‌کردم.

دلټیام که له رؤزی شه‌کراو خواردنه‌وه و ماره‌بریه‌که‌یدا هه‌موو میوانه‌کان له رووه گرژو مرچ و مؤنه‌که‌ی منوه‌وه ده هه‌موو به‌سهره‌ات و مه‌سه‌له‌کان گه‌یشتن به جؤریک که دایکم ده‌هل و ده‌رفه‌ټیکي ره‌خساودا خوی گه‌یاندمی و سه‌ری ده‌بنا گوئی نام و به چرپه به‌که‌وه گوتی:

- ره‌ها گیان ټو سه‌رو سه‌کوت و روخساره چیه به خؤته‌وه گرتووه، ټیستا خوا ده‌زانی که میوانه‌کان چؤغان بیر لی ده‌که‌نه‌وه و چیبان به خه‌یالدا دیت.

به‌توره‌بیه‌وه گوتم:

- ده‌لین چی؟ له‌وانه‌یه هه‌ر له‌وه‌ی بترسی پاشه‌مله بلین دایک و بابی کچه‌که‌یان به‌زؤر به‌میرد داوه. یا بلین ره‌ها هیچ هه‌زی له‌و می‌رد کردنه نه‌بووه؟ پاشه بؤ مه‌گه‌ر درؤ ده‌که‌ن؟

دایکم چاویکی لی سوور کردمهوه و رژی و به تووردهییسهوهم لی دوور کهوتسهوه. کهش و ههوا میوانداری و ناههنگه که ههناسه سوارانه و ناخۆش بوو له هه موو شی خراپتر تهوسه ما و سووردان و گهمه و ازییه ناشیرینانهی خوشکه. بچوو که کهی محمهدی هه ر بهیه کجاری مییشکی ههاریبووم. مه نیژه که تازه له میژده کهی جیاببووه هه لئس و کهت و رهفتاره جریپانه کهی که له بهر چاوی هه موو کهس و کارو بنه مالهیدا دهینواند هیندهی دیکه ی تهریق ده کردمهوه.

شیرین دهو ساتهیدا که هه موو سهرقالی ته ماشا کردنی سه ما و سووردانه کهی مه نیژدهی بوون خۆی گه یاندمی و به بن گویمدا گوتی:

- باشه ره ها تهو عاجباتیهت له کوئی دیوه تهوه؟ تهوه کهی به زاویان ده چی؟
به شه رمه زارییه که وه گوتم:

- تهوه خوشکه بچوو که کهیه تی.

شیرین به شه رمیکه وهو به دهنگیکی به ته ده بانه وه گوتی:

- داوا ی لی بووردن ده کهم ره ها، مه به ستم سوکایه تی مائی ده زگیرانه کهت نه بوو.

له وه لامه کهی ته ودا گوتم:

- قهیدی ناکا خو من ناره حهت نه بووم بو خو شم هه ر له وه هه لئس و کهوتانهی ده یانکا

بیزارم.

شیرین سه رنجیکی پرسیارانهی دامی و ده می هه لئینایه وه تا شتیکی بپرسی به لام که به چاکی نه زانی وازی له پرسیا کردنه که هینا.

له رۆژی ناههنگه کهدا دایکی محمهدی دیارییه کی زیتری زۆر جوان و به نرخه له لایه ن محمه دیه وه پیشکهش کردم. به دیتنی تهو دیارییه به نرخه ی یه کجار زۆر سه رسام مام چونکه ده مزانی محمه د باری داراییه کهی باش نیه تهدی چۆنی توانیوو دیارییه کی ئاوا بو من بکری؟ هه ر له هه وه لئین سه عاتی هاتنی مائی محمه دیشه وه به دیتنی مه نیژدهی خوشکی که به بیانوی هه مه جۆره وه خۆی ده گه یانده باهم و دهستی ده کرد به چاک و چۆنی و تو خو ش و من خو ش ده گه ل با مدا لئی بیزارو بیزار بووم. باهم سال و ته مه نیکی وای نه بوو و هه روه که له به راییه شدا گوتم هه ر گیز لئی نه ده هات مندالی ئاوا لهو سال و ته مه نانهی وه که ئیمه ی هه بی، تهوه جگه له وهش که باهم پیاویکی تا بلئی بهرچاو و جوان بوو. تهو رۆژه مه نیژه بی په روا

بامی ده قسان گرتبوو و وهك پيشينان ده لئين ده گه لئى گهرم كردبوو و بايشم و اچووبووه ناو قسه كانى مه نيژه وه ههروهك ده دنيايه كى ديدا بيت و هيچ ناگاي له و قسه و باس ويلاران هى دايكمه وه نه بى. مه نيژه ههش هيچ گوئى نه ده دايه سه يرو سه رجه تووره ييبه كانى دايكم تا گه ييبه شهوى كه دايكم هيچى دى خو رانه گرت و ههستى ئيره ييبه ژنانه كه هى وروژا و به تووره ييبه كه وه به بامى گوت:

- فهرهاد پيموايه كارى گرینگترت له راوهستان و گالته و گه پ و گه نجه فان له پيشه، وهك له بيرت چووبيتته وه كه شهروژ رۆژى ماره برينى كچه كه ته و پرئيش و كارين. سه رجه تيزه كه دايكم، بامى به خو هينايه وه به كسه ر داواى ليبووردنى له مه نيژه كرد و كه وته دووى كاره كانى.

كهسى مالى ئوميدى نه هاتبوونه شه كراو خواردنه وه و شاههنگى ماره برينه كه و منيش نهك هه ر پيم ناخوش نه بوو به لكه به كجار زور خو شحالش بووم دياره ده سپرسن بو؟ به دوو هۆ، به كه ميان شهويه كه به ديتنى شه وان غه م و خه فه تم هينده دى زوترتر ده بوو و شهوى ديكه ههش شه بوو كه به هاتنى وان و ديتنى هه لس و كه وت و ره فتارى جرينانه دى مه نيژه جياوازيبه خانه واده دى خو م و محمه دى له شه رمان ده مردم. هه رچه نده ده شانم كه دواى شاههنگه كه ئيدى ناماده بووان تا ماويه كه ديوور و دريژر قسه يان زورن بو كردنى و شه وان قسانه ههش به مالى ئوميدى هه ر ده گه نه وه. به لام ده وساته يدا به نه هاتن و له وى نه بوونى وان زور دلشاد و ناسووده بووم.

شه وه دياره كه رۆژى ماره برينى جوانترين و خو شترين رۆژه كانى ژيانى هه ر كچيكه به لام من هينده تووره و گرژو ئالوز بووم ده توانم بلينم شه رۆژه ناخو شترين رۆژه كانى ژيانم بوو. پاشان دواى چه ندين سه عات ده رد و مه ينه تى شاههنگه كه ته واو بوو و من و محمه د به فهرمى بوينه ده زگيران.

ده سه ره وختى ده زگيرانيه شدا من هيچ روويه كم به لاي محمه ديه وه نه بووو گه وه ره كانيش شه وه يان به شه رم و شكۆ و ئابرو مه ندييه من داده نا به لام نازانم بو كه سيكيش لاي به و لايه نه دا نه ده كرده وه و گوئى نه ده دايه شهوى كه محمه ديش هيچ گرینگيه كه به من نادات و لام لئى ناكاته وه.

ئەو رۆژە بەیانىيەكى تازە لە خەوئى ھەستا بووم نزيكەى مانگىكىش بەسەر دەزگىرەنەتەماندا تىدەپەرى رۆژى ھەينى بوو و من بە پىچەوانەى رۆژەكانى پيشووەو ىەكجار شاد و شەنگول و بەكەيف بووم.

دايكم سفرەى قاولتىيەى راخستبوو و من و راحيلە و رازىيە و سالار لەسەر مئىزى ناخواردنى بووين. خوشكەكەى ديكەم شەوئى دى چووبووە مالى خالم. تازەمان دەست بە قاولتى خواردنى كردبوو كە زەنگى دەرکەى لئى دا. سالار بە خۆشحالئەو ە لە جئى خۆى دەرپەرى و گوتى:

- حەمەن مامە محەمدە، مامە محەمدە، كئى گوتوويەتى ئەو مامى تۆيە، ئىدى نابئى پئىى بلئى مامە محەمدە ھەر تەنيا محەمدە و بەس تىنگەيشتى! باجم لەشپوازى قسەكەم نارەحەت بوو و بە نابەدئەو ە گوتى:

- ئەو ە چ شپوازئىكى قسەكردنئىيە دەگەل برا بچكۆلەكەتدا؟ ئەو مندالە گوناھى چيە؟ ئەو ە نابئتە ئەو ەى كە تۆ لە محەمدەى دردۆنگى ئەو نابئى خۆشىى بووى.

بە تورپەيىيەو ە گوتم:

- من لە محەمدە دردۆنگ نئىم. بەلكە بئىزم لئى دەبئتەو ە و نەفرىنىشى لئى دەكەم، تىنگەيشت!

بابە دوو بارە بە نارەحەتئەو ە شپراندى:

- ئەدى بۆ مئردت پئى كرد؟ خۆ خەلكى گالئەجارى من و تۆنن؟

بەسەر سامئىيەكەو ە سەيرئىكى باجم كردو گوتم:

- لەمن دەپرسى بۆ مئردم پئى كرد؟ بۆ ئئو ە گوتان داىە ھەست و نەست و خورپەى دئى من؟ ئەو ە ھەر ئئو ە و بابەگەورە نەبوون ئەو كالا رەشەتان بە بالا برئىم و بۆ خۆشستان لەبەرتان كردم؟ ھەر بۆئەتان نەبوو وئستتان نەبە ماىەى سەر شۆرى ئئو ەو بنەمالەكەتان؟

دايكم وەك پارانەو ەيەك گوتى:

- تكا دەكەم بئىرئەو ە ئئستا محەمدە گەيو ەتە حەسارئ، گوتئى لئىتان بئى زۆر خراب دەبئى، تكا دەكەم دەمە قالىيەكەتان بئرنەو ە. من و بابە ھەردووكمان بئىدەنگ بووئىن، دەو دەمئىدابەو ەى زۆر دلخۆش بووم كە ئەو ەى دەدئمدا بوو ھەمووئىم بە بابەى گوتبوو چونكە حەزم نەدەكرد بابە ئاوا دەست دەكاروبارو ژيانئى خوشكەكانئى ديكەمەو ە وەردا و بەسەر ھەلئەيەكى ترى ئاوادا بكەوئتەو ە. دواى چەند دقئقئىكان محەمدە ھاتە ژوورئى و بەدەنگئىكى بەرز و

روویه کی گەش و شاد و خۆشحالهوه سلاوی کرد به وهلامیکی ساردو سرهوه وهلامیم دایهوه و به لایدا تیبه پریم و چوممهوه ژورره کهی خۆم و دهرگا کهم به دوا ی خۆمدا داخسته وه. دوا ی چه ند دهقیقیکان به هیواشی چه ند جاریکان له دهرکه ی درا پیش شهوی وهلام بدهمه وه محمد دهرگا کهی کرده وه هاته ژورری. به دهنگیکی تووره وه گوتم:

- باشه من پیتی هاتنه ژورره وه م داوی وا هاتوویه ژورری؟

محمد به نیشانه ی راده ستیه دهسته کانی بلند کردن و گوتمی:

- داوا ی لیبووردن ده کهم جاریککی دی هه له ی وا ناکه مه وه، به لام نه تپرسی بو هاتومه ته

ماله وه تان؟

به بی وازیه وه وه لام دایه وه:

- بو ده بی ههر جاریککی که بییه مائی مه هوی هاتنه که ت لی پیرسم که بو هاتووی؟

دیاره ههر چهزت لیبووه بیسته تیره.

- کیژه له ی بی مجیز، به لی هوی هه یه و شهویش شهویه که له وه ی خۆشتر سهردان و

چاویبکه وتنی جوانترین کیژی دونیایه و ههروه ها بیشم شه مانگه رۆشنایه ی تاقی ئاسمانی

بانگهیشتی چوونه سینه مای کهم، چۆنه؟

به لالوتیکه وه گوتم:

- شه ورۆ ناتوانم، له بهروه ی تاقیکردنه وه کان نزیکن و ده بی خۆم بو تاقیکردنه وه کان ناماده

کهم، خه یالم وابوو که ههر نه بی به لانی که مه وه له و رۆوه به وانه کاندایه چه مه وه دواکه وتنه کانم

پرکه مه وه.

محمد به بی گویدانه پلازه که ی من گوتمی:

- خۆزی منیش په ریه کی یه که له کتیبه کانت بامایه تا سهرنجتم به لای خۆمدا راکیشابایه.

نازانم بو یه کسه ر دلیم پیی سووتا به زه رده خه نه یه کی کاله وه گوتم:

- زۆر باشه قه شه مر، تا تو چایه کی ده خۆیه وه منیش ناماده ده بم. بو ساتیک له رووی

محمد مه دیدا ته ریق بوومه وه به خۆم گوت، گوناھی شه که نه چه که عاشقی من بووه و

منیش که مترین روویه کی ناده م و لای ناکه م به لادا، گوناھی وی چه که من دللی خۆم له

جیه کی دی ده گرۆ عه شق ناوه، به ته واوی شه چه زو ئاره زووانه ی خۆی به ناینده یه وه هاتووه

دهستی به ره و لای منه وه راداشتووه باشه بو به ناگری ناخۆشه و بیستیه منه وه بسووتی؟

هەر بۆیەش بپارم دا مادامەکی دەستی چارەنوس ئەوێ بۆ نووسیوم بۆ هەمیشە ئیدی
ئومێد فەرامۆش دەکەم و لەبەر خۆمی دەبەمەو و هەموو هەول و تەقەللاو کۆششم بۆ خۆش
گوزەران و بەختەوێ ئەو گەنجی تەرخان دەکەم، ئیستاش کە قسەکانی دلی خۆم هەموو
بە بابی گوتوو هەست بەلەش سووکی و ئاسوودەییەکی تەواو دەکەم.

ئەو هەست دەکرد کە ئەو هەموو باری غەم و خەفتەئەکی کە بەسەر دل و دەرووندا کەلە کە
ببوو هەموویان لابردوو، ئیدی بە خۆشحالیەو بە هیوای ژیانی هاوبەشیم دەگەل محەمەدیدا
زۆر خێرا نامادە بووم.

پێش هاتنەو دەریم لەژووری لەبەر ئاوی ئەو سەرمێزە کەم راوەستام بە دەنگێکی بەرزەو
بەخۆم گوت:

- ئیدی بۆ پێشەو بەرەو ژیان و ئایندەو سبەینەیهکی شادو شەنگۆل دەگەل مەردی ژیان و
قۆل لە قۆلی هاوسەرم.

دوای بەلێن دان بەخۆم کەتەنیا هەر محەمەد بە هاوسەر و پیاوی خەونەکانم بزاتم و لە پێناو
بەختەوێ ئەو دا هەرچی لە دەستم بێت و لە توانامدا بێت ئەنجامی دەم لە ژووری هاتمە دەری و
چوومە لای محەمەد. محەمەد بەلای دایک و بامەو دانیشتبوو و سەرگەرمی قسان بوو
دەگەلئاندا. بەلای باوکمەو چووم و روومەتیم ماچ کرد و گوتم:

- دەربارە ئێوە قسەو بەرەو داهاتنەوانەم داوای لێبووردن دەکەم.

بابەش بەمیهرەباییە کەو روومەتی ماچ کردمەو و گوتی:

- قەیناکا کچە کەم، ئەو شتانە لەنێوان هەموو داک و باب و فرزەندیکان هەر دەبێ.

محەمەد لە جێو هەستاو گوتی:

- ئیدی بە یارمەتی ئێوە من و رەها دەچینە سینهما، بۆ نیوهرۆیه شمان چاوەرێ مەبن
نایەینەو، بەنیازم دەزگیرانە جوانە کەم لەیه کێک لە جوانترین رێستزانەکان بۆ ناخواردنی
نیوهرۆیه داوەت کەم.

دایک و باب هەر دووک رازی و شادو شەنگۆل دەهاتنە بەر چاوان و دوای چەندین مانگان
زەر دەخەنەم بەسەر و پووی جوانیانەو دیت و لە دلێشەو کە ببوومە مایە غەم و خەفت و
کەسەر و ناخۆشیان تەریق دەبوومەو شەرم دەیگرتم و ئیدی بپارم دا بە هیچ شیوێهێک و
لەپێناوی هیچ شتی کدا نەیان رەنجینم و نارەحتیان نەکەم. بە یارمەتی خواستنی لە دایک و
بابی هاتینە حەساری تا لە ماڵ دەرچین محەمەد گوتی:

- ره‌ها، ئەدی چارشپۆه‌که‌ت کوا؟ ناکا بته‌وئ هه‌روا به‌ ته‌نووره‌ وبلووزه‌وه‌ بیه‌ ده‌رئ؟ سه‌یرییکی محمەد و ئەوجا ئی دایک و بابیشم کرد، ویستم بلیم من‌ هه‌ز ناکه‌م چارشپۆ بگرمه‌وه‌و ئەگه‌ر ناره‌حه‌تیشی به‌ته‌نیا برۆ، به‌لام ئەو گه‌ت و به‌لینهم وه‌بیر هاته‌نه‌وه‌ که‌ به‌خۆم دابوون. دایکیشم به‌ چاو تروکانیکی تیی گه‌یاندم که‌ به‌قه‌سی بکه‌م. بۆیه‌ گه‌رامه‌وه‌ ژووره‌ که‌م و چارشپۆه‌ ره‌شه‌ که‌م به‌سه‌رم دادا و له‌به‌ر ئاوینهی راوه‌ستام تا چارشپۆه‌ که‌م راست که‌م. سه‌یرییکی خۆم کرد و گوتم:

- ده‌بی له‌مه‌و دوا ریژ له‌ ویست و داوا و هه‌زه‌کانی محمەدی بگرم تا ژیانیکی خۆش و سه‌ره‌که‌وتوانه‌ پینکه‌وه‌ نیم و بیه‌هاوسه‌ریکی نمونه‌یی.

چارشپۆم کرده‌ سه‌رو چوومه‌وه‌ هه‌ساری. محمەد به‌ دیتنی من‌ گوتی:

- ئیستا ده‌لینی مرواری ناو سه‌ده‌فیتی.

راستیه‌که‌ی شانازیم به‌و قسه‌ی محمەدیه‌وه‌ به‌خۆم هاتی و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی له‌ خۆرازییه‌م هاته‌ سه‌رلیوان. دوا‌ی خودا حافیزه‌ له‌ دایک و بابان له‌ مائی و ده‌درکه‌وتین. محمەد به‌رده‌وام لیم وریا بوو چارشپۆه‌ که‌م له‌سه‌ری دانه‌ مالدڕئ، و به‌رنه‌بیته‌وه‌ و به‌ پشتدا نه‌خۆی. راستیه‌که‌شی سه‌ره‌تا له‌ شیوازی ره‌فتاره‌که‌ی ناره‌حه‌ت بووم به‌لام دیسانه‌وه‌ به‌لینه‌ که‌م وه‌بیر هاته‌وه‌ که‌بۆ به‌خته‌وه‌رییه‌ وی ژیان‌ی هاویه‌شیمانم به‌خۆم دابوو.

ئەو رۆژه‌ ده‌گه‌ل چاوه‌دێریه‌ توندو تیزیه‌کانی محمەدی له‌ په‌چه‌ و چارشپۆو په‌لپ و بیانوه‌کانی تیپه‌ری که‌ به‌شیوه‌یه‌ک بوون هه‌زار جارم به‌خۆم گوته‌وه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌م کرد که‌ ده‌گه‌له‌ویدا هاتمه‌ ده‌رئ. ورده‌ورده‌ گۆره‌وی ته‌نکیشی لئ قه‌ده‌غه‌کردم، هه‌قی له‌به‌رکردنی جل و به‌رگی قۆل کورتم نه‌ما، نه‌ده‌بوو قژم بۆ سه‌ره‌وه‌ دابینم و قژم هه‌له‌مه‌وه‌ چونکه‌ ده‌یگوت کاتی که‌ قژت وا داهینا و چارشپۆت به‌رسه‌ر دادا ئەوه‌ ده‌بیه‌جینی سه‌رنج و ته‌ماشاکردنی. مافی هیه‌ج جۆره‌ ئارایشتیکی ته‌نانه‌ت ته‌نکیشم نه‌ک هه‌ر له‌ ده‌روه‌ له‌ناو ماییشدا نه‌ما، ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ له‌و توندو تیزیانه‌شی وه‌ زاله‌ هاتبووم و کاله‌به‌بووم هیه‌ج به‌ریه‌رچی‌ک و ناره‌زایه‌تیه‌که‌م نه‌بوو. ورده‌ ورده‌ چونه‌ ده‌روه‌شی ده‌گه‌ل ماله‌ماندا لئ قه‌ده‌غه‌کردم. مافی ئەوه‌م نه‌بوو به‌بئ‌ وی ده‌گه‌ل ماله‌وه‌شدا بچه‌ هیه‌ج داوه‌ت و ئاهه‌نگی‌کی خیزانی و که‌س و کارانیش.

له‌یه‌کێک له‌ رۆژه‌کانی مانگی به‌همه‌نئ جه‌ژنی له‌ دایکبوونی مه‌لیحه‌ی ئامۆزام بوو، چه‌ندین جاری به‌ ته‌له‌فۆن داوا لئ کردبووم که‌ هه‌ر ده‌بی له‌ چه‌ژنی له‌دایکبوونیدا بچم و له‌وئ

بم و منیش چونکه به ته‌واوه‌تیم خوو و ره‌وشت و ره‌فتاری محمه‌دی ده‌زانی و شاره‌زای بووم هیج به‌لینیکی ته‌واوه‌تیم پئّ نه‌دا و هه‌ر جاره‌ی بیانویه‌کیشم دینابه‌وه دوا به که هه‌ر وازی نه‌هینا و ده‌ستبه‌ردار نه‌بوو گوتم:

- مه‌لیحه گیان تو بۆ خۆت ده‌زانی که چه‌ندم هه‌ز لینه له جه‌ژنی له دایک بوونه‌که‌تدا هاویه‌شی بکه‌م و ئەو به‌لینه‌شت ده‌ده‌می که ئەگه‌ر بوو و له توانادا بوو ئەوه هه‌ر دیم.

قسه‌کاتم هیندیکیان مه‌لیحه قایل کرد و ئیدی هیچی دیکه‌ی پئّ دانه‌گرت. عه‌سری ئەو رۆژه محمه‌د وه‌ک هه‌موو رۆژه‌کانی دی هاته مالتی مه‌ تا سه‌عاتیکی له‌وی بئّ منیش مه‌سه‌له‌ی چه‌ند جاره‌ی ته‌له‌فۆنه‌کانی مه‌لیحه‌م پئّ گوتم، محمه‌د گفتی دا که ئەویش ده‌گه‌ل مالتیدا دئّ بۆ ئەو جه‌ژنه‌ی.

رۆژی جه‌ژنی هات و هه‌موو له هه‌موو ئاماده بووین تا بچینه جه‌ژنه‌که. چه‌ند سه‌عاتیک به‌سه‌ر نیوه‌رۆیه‌دا تییه‌رپیبوو به‌لام محمه‌د هه‌ر دیار نه‌بوو، ئەو به‌لینی دابوو که بۆ ناخواردنی نیوه‌رۆیه‌ بپته‌وه مالتی مه‌. هه‌موو ئاماده دانیشتبووین و چاره‌پئی هاتنه‌وه‌ی محمه‌د بووین تا پیکه‌وه بچینه مالتی مامم به‌لام محمه‌د هه‌والیکی نه‌بوو ته‌نانه‌ت ته‌له‌فۆنیکیشی نه‌کرد بوو تا هۆی دوا که‌وتنه‌که‌ی رابگه‌یه‌نی. هه‌موومان نیگه‌ران بووین، ورده ورده راحیله و ره‌یحانه ده‌نگیان لی‌ پیدابوو و هاواریان لی‌ هه‌ستاو به‌رده‌وام بۆله‌یان ده‌هات که دره‌نگ بووه و که‌ی به‌ته‌ماین برۆین.

بایم به ناچاری داوای لی‌ کردم تا ده‌گه‌ل ئەوانی دیدا بچمه ئاهه‌نگه‌که با محمه‌دیش بۆ خۆی بیت. به‌نیگه‌رانیه‌وه گوتم:

- ده‌ترسم له‌وه‌ی که‌بزانیته‌وه من ده‌گه‌ل ئیبه‌دا چوو مه‌ته مالتی مامم ناره‌حه‌ت بی‌ و دووباره بیانووای بگریتته‌وه.

بابه‌ش که له ره‌فتاره‌کانی محمه‌د کلافه‌ ببوو گوتمی:

- مه‌ترسه ئەگه‌ر محمه‌دیش کردیه ناخۆشی پئی ده‌لیم که من توّم به زۆری ده‌گه‌ل خۆماندا بردوووه.

به‌ناچاری و به‌نابه‌دلنه‌وه سواری ئوتومبیل بووم و هه‌موو پیکه‌وه رۆیشترین. کاتسێ که گه‌یشتینه مالتی مامم سه‌عاتیک بوو ئاهه‌نگه‌که ده‌ستی پئّ کردبوو و گه‌یبوووه نیوه‌ی. مامۆژن و مه‌لیحه هه‌ردووکیان به‌ پیرمانه‌وه هاتن و گله‌یییه دره‌نگ چوونیشیان لی‌ کردین. هه‌ردووکیان هه‌ولیان دده‌ا تا هۆی دره‌نگ چوونه‌که‌مان و هۆی دواکه‌وتنه‌که‌مان بزانتن. به‌هه‌ر

جۆزىڭ بوو بەبىيانوى جۆراوجۆرەوۋە رازىمان كىردن و چوۋىنە كۆزپەكەۋە. بە درىزايى ئەو دانىشتنە تەۋاۋى ھەست و ھۆشەم ھەر بەلەي ھەسارىۋە بوو تا ئاڭدارى ھاتنىڭ مۇھەدىم بەلەم ئەو ھەۋالىڭكى ھەرنەبوو. ئاھەنگەكە تەۋاۋى بوو و ھەموو لە ھەموو ھاتىنەۋە مالىيە بەلەم دىسانەۋەش مۇھەمەد ھەۋالىڭكى ھەر نەبوو. بۆ بەياني ئەو رۆزە مۇھەمەد ھاتە مالىيە مە و بەدەنگىڭكى ھەرەشاۋىيەۋە روى دەمن كىرد و لەبەردەمى دايك و بائەدا گوتى:

- دوتىنى بە چ ھەقتىڭ بەبى مەن چوۋىە ئەو جەژنە؟ ئەدى ئەمن بەتۆم نەگوتىبو ھەقت نىبە بەبى مەن بچىيە چ جىيان؟

بە پارانەۋە ۋەم سەيرى باۋكم كىردو بە چاۋانم داۋاي ھاۋكارى لىكرد، بايم بەرەۋە لاي مۇھەمەدىۋە چو و گوتى:

- بە ھەلە مەچۆ مۇھەمەد گىيان، رەھا بەتەنى نەبوو بەلكە دەگەل مەن و دايكى و خوشكەكانى ھاتتە ئەو جەژن و ئاھەنگە.

مۇھەمەد بەبى ئەدەبىيانەۋە بەسەر بابەيدا گىماند:

- رەھا بەرەللايى كىردوۋە كەبەبى رەزامەندى مەن دەگەل ئىۋەدا چۆتە ئەو جەژنە، بەلكە مەن پىم باش نەبى بچىتە ئەو جەژنە.

بابە بە دوو چاۋى دەپەرپوۋە سەيرىكى مۇھەمەدى كىرد. دايكم خۆى رانەگرت و گوتى:

- ئەۋە چ فەرمايشتىڭكە جەنابتان دەيفەرموون بۆ رەھا چۆتە كوۋى و يالە جەژنى ئامۇزايەكەيدا چ بوۋە تا ئىۋە بەباشى نەزانن؟

مۇھەمەد چاۋىكى لەمەن سووركىدەۋە و گوتى:

- ھەر ئەۋەيە كە گوتوۋمە، ئەم جارەيان لەۋ ھەلەيەى دەبوورم بەلەم ھىۋادارم جارىكى دىكە دووبارە نەبىتەۋە.

لە دايك و بابەرا دياربوو كە ھەردووكيان نارەھەت بىۋون بەلەم ھىچ كامىكىيان ھىچيان نەگوت. مۇھەمەد سەعاتىڭكە لە مالىيە مە دانىشت داۋەش بە خواخافىزىيەكى ساردو سېۋە لىيدا رۆيى. دەمزانى توورپە بوۋە و مەزەندەكەشم راست دەرچوۋ. مۇھەمەد لەۋ بەرۋارەۋە تا ماۋەى دوو ھەفتان نەھاتەۋە مالىيە مە.

دەۋ ماۋەيەيدا بابە چەند جارىكانى نا رەزايەتتە خۆى لە رەفتار و كىدارو ھەلس و كەۋتە نا ماقول و نا پەسندەكانى مۇھەمەدى دەرپى و دايكم ھەموو جارى بەسەر قالئە مۇھەمەدىۋە بۆى پىنە دەكرد. دوابە داۋى ئەمەش گلەبى و گازاندى مۇھەمەدى ھەر بەردەۋام بوو و تا دەشەت

زیاتر ده‌بوو. هر جار یکی که لای دایک و بام گل‌هیم له ره‌فتارو بیرو برواو بۆ چوونه‌کانی
محمدی ده‌کرد دایک و بام قسه‌یان ده‌کردنه یه‌ک و منیان به که‌مته‌رخه‌م و به گونا‌هبار
ده‌زانی. دایکم به دزیه‌وه پیتی ده‌گوتم:

- نه‌وه تۆی که ده‌گه‌ل محمدی هه‌لناکه‌ی، چونکه له‌سه‌ره‌تاوه چاوت له دووی که‌سی‌کی
دیکه‌وه بووه بۆیه نات‌ه‌وئ ده‌گه‌لیدا بگونی‌ی و من ده‌زانم که گونا‌هباری راستی تۆی.

ده‌گریام و پیم ده‌گوت:

- نیدی ده‌بی چبکه‌م که تا نیستا نه‌مکردوه، هه‌رچی محمدی ده‌یلنی من به‌بی چه‌ندو
چوون قبولمه‌و به‌بی هیچ ناره‌زایه‌تیه‌کیش نه‌نجامی ده‌ده‌م نیدی چبکه‌م تا نیوه باوه‌رکه‌ن که‌من
تومیدم له بیر برده‌ته‌وه؟

دایکم به‌راشکاوییه‌وه رووی تیکردمه‌وه و راسته‌وخۆ ده‌چاومه‌وه راماو گوتی:

- ژن ده‌بی به گۆیه‌ی ویست و بیروبو‌چوونه‌کانی می‌رده‌که‌ی هه‌ستی و دانیشی و ره‌فتار
بکا، ده‌بی بزانی می‌رده‌که‌ی چی پی‌ خۆشه‌ نه‌وه‌ی بکات و چی پی‌ ناخۆشه‌ لی‌ دوورکه‌وتیه‌وه و
نه‌یکا.

وه‌ک کابرای زیرک‌م لی‌ قه‌وما‌بوو، به هه‌ر حال به پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وه به‌لینه‌ی که محمدی پیش
ده‌زگیرانه‌تیه به‌منی دابوو ورده ورده پیشی چوونه قوتا‌بخانه‌شی لی‌ گرت‌م و که ناره‌زایه‌تیه
منیشی دیت به‌بی شه‌رمیه‌که‌وه گوتی:

- خاتوون، من هه‌زناکه‌م به‌ناوی چوونه قوتا‌بخانه‌وه سه‌ر ده زۆرجینی دی هه‌لکا.
به تووره‌بیه‌وه گوت‌م:

- یانی چی؟ نه‌وه قسانه‌ مانای چی؟ مه‌به‌سته‌که‌ت روون و ناشکر‌اتر بل‌ی!

محمدی هه‌ر به‌هه‌مان توندو تی‌زیه‌وه له وه‌لامی‌مدا گوتی:

- هه‌ر نه‌وه‌ی که‌پیم گوتی، وانه‌ی نا‌وانه! ناب‌ی بخوینی، من ریت ناده‌م تۆ بی‌ کاره‌بی
چاک‌تره له‌وه‌ی بجیته قوتا‌بخانه و بخوینی، فی‌ری رئ و ره‌سمی ژیان و مال و مال‌داری بی چاک‌تره.

نه‌مجاره‌ش به‌قسه‌ی دایک و بام و جه‌ختی نه‌وان که بابه‌گه‌وره به‌وه کاره‌ی هه‌ستاوه ناچار
ملکه‌چی ویست و هه‌ز و ناره‌زووه‌کانی محمدی بوومه‌وه. به هه‌رحال به پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وه
گفته‌ی دابووی له پشوری نیوه‌ی سال (جه‌ژنه‌کانی نه‌ورۆز) یدا گوازارمه‌وه یان بل‌یم
گواستیه‌وه. ته‌واوی پاره‌ی بووک گواستنه‌وه‌وه نه‌وه‌ی که تپی چو هه‌مووی به‌ممل بام‌داهات
چونکه محمدی گوتی:

- من پارەم نىيە تا ژنى پىي بگوازمەوۋە و ئاھەنگى بگىرېم خۆ ئەگەر ھەشەم بىي ھىچ پىيويست ناكات دەگەدە و گىيالىي پرفىس و ئىفادەي مالىي ۋەي كەم.

قسە كانى محەمدىم ھەموو بە بايىم گوتىن بايىم لە ۋەلامدا گوتى:

- قەيناكا كچەكەم، كە محەمد دەلىي پارەي نىيە ئەو ھەموو بىيانوون، راستىيە كەي ئەو پىياويك نىيە ھەروا بە ئاسانى وازىيىنىي من بۆ خۆم پارە و خەرجىيە بووكىيىيە كەي دەدەم و بۆ خۆش دەگەل محەمدىدا دەدويم بزانم دەلىي چى.

محەمەد كاتىي كە لە بىر پارە كەي بابەي ئاگادار بوو گوتى:

- راستىيە كەي ھەر تەنيا پارەي گواستىنە ۋە كە نىيە تەنانەت من پارەي كرىنى بەرو جىيازى بووكىيىش ھەر نىيە، نە پارەي جل و بەرگ و نە پارەي زىپرو ئارايىشت و نە ھىچ شتىكى دىكە. بۆيە ئەگەر رىي بەن ھەروا سادەو ساكارانە و بىي ھات و بات و بەبىي دەنگى دەچىنە مەشھەد و ژيانى ھاويەشى ھاوسەرىيە مان دەست پىي دەكەين.

بابە بە دلئىسۆزىيە كە ۋە دەستىيىكى لە شانى محەمدى دا و گوتى:

- محەمدە داغا تۆ خۆت دەزانى كە ھەموو دايىك و بايىك ھەزاران ھەزو ئارەزوويان بۆ جگەر گۆشە كانىيان ھەيە، قەيناكا ئاھەنگى گواستىنە ۋە بووكىيىيە كە ھەرچە ندىيىكى تىدە چىي ھەمووى بۆ خۆم دەيدەم و قبولمە ۋەي دادەنيم ژىم بۆ كورە كەم ھىتاۋە ئەدى زاواش ھەر كورپى خودى ئەو خەلگەي نىيە؟

محەمد سوباسى بابەي كرد و گوتى:

- ئەگەر راستىيت دەوى لەو رۆژە ۋەي دەگەل رەھاي بوويىنە دەزگىران ئىيۋە شوينە چۆلە كەي بايىتان بۆ پىر كردوومەو، ھەروەك دەزانن دايىكم مووچە خۆرە و براگە ۋەرە كەشم كە خىزانە كەي مامۆستايە زۆر بە زەھمەت مالىي بەرپۆدە دەبات و خۆم نىيش ناتوانم ھىچ چاۋەروانىيە كىيان لىي بگەم، چونكە براىيە كەم مەنىيەش بە خىيودە كات.

بابە بە مېھەربانىيە كە ۋە دەستىيىكى لە پىشتىي محەمدى دا و گوتى:

- پىيم خۆش نىيە بىرو خەيالىي خۆت بەو ئارايىشانە ۋە ماندووكەي دلئىيا بە لاي من و خاۋ خىزانم و ھەروەھا رەھاش پارە و پوول و بوونى مالىي دىنيا ھەرگىز ئەو نرخەي نىيە بە لاي ئىمە ۋە. ئەدى ئەو نىيە پىششىنان گوتوويانە مالىي دىنيا چلكى دەستە.

بە مجۆرە بابە ھەرچى خەرجىيە بووكىيىيە كەي بوو ھەمووى دا. جوانترىن جل و بەرگى بووكىيىيەي بۆ كرىم و ناردىمىيە چاكتىن ئارايىشگا و جوانترىن زىپرو زەبەرى بۆ كرىم. لە

رازوهرترین تهلاردا شاههنگ و ری وړه سمی ماره برین و گواستنوه به ریوه چوو. من و محمه دیش
دهست له ناو دهست به ره و هیلانه ی به خته وهریمانوه ههنگاو هه لیئانه وه.

(٦)

ئیدی من و محمه د بوینه زن و میرد، ئیدی تازه هه موو شتیک تهواو ببوو و من ژنی وی
بووم. هه ول و کوشش و تهقه لایه کم نه وه بوو تا ژیانیک کی گهرموگور و پر له سۆز و میهره بانى
بو بره خسیتم. نهو چند مانگانه ی هه وه لی زور به چاکى و به خوشیه وه تیپه ری. هه ره شه وه ی له

مالئى خزم و كەسىك و دۆست و ناسياويكى بووين و ئەو شەوانەى كەلەمالئىش بووين ئەو ھەر دەربارەى ئايندە دەدواين و نەخشەمان بۆ ژيانئىكى چاكت و خۆش و لەبارتر دەكىشا.

شەويكىيان محەمد زۆر بە كەيفەو ھاتەو مالئى چا تازە دەمى كىشابوو و قاپ و كەوچكى ناخواردنى ھەموو ريزكرابوون و دانرابوون ھەر بەگەبىشتەو ھاتنە ژوورئ محەمدى بەگەرميەو بەرەو پىريەو چووم و كۆمەكى جل گورينئىم كرد. دەستىم گرت و دەگەلە خۆمدا ھىنايە مەتبەخئ و كورسيەكم بۆ دانا و گوتم:

- دانىشە با پيالە چايەكت بۆ بيتىم.

محەمد دانىشت و منىش پيالەكم ھەلگرت تا چايەكى بۆ تىكەم بەلام لە پىر پيالەكم لە دەستى ترازو و بەرپۆو سەر عەردى. پيالەكە شكا و پارچە شكاوەكانىم يەك دەپئى راجوو و پئى بريم. محەمد ھەر لە جئو ھەستاو گوتم:

- ئەو ھۆشت لە كوئىيە؟ چەند جارم پئى گوتووى ھىندە دەستوئى سىمى مەبە، يەكئىك پيالەكى پئى ھەلنەگىرئ دەبئى بە كەلگى چى بئى، ئەو تۆ چۆن دەتوانئ ئاوا ژيان بەرپە سەرئ؟ بۆتۆ پئىتوایە من لەسەر خەزنەى دانىشتووم ھەر ئەتۆ پيالە و قاپ و كەوچكان بشكىنى و ئەمنىش بيانكەرمەو.

بئى باوەرانە سەيرئى محەمدىم كرد و گوتم:

- ئەو تۆ لەبەر شكائى پيالەكەى وا نارەحەتى يان لەبەر برىندارىە پئىكەى من؟

محەمد بەدەم پال پئوھنائى منەو بۆ لايەكى گوتم:

- لاچۆ بۆ بەو لاوہ تا كەتنئىكى دىشت نەكردوہ!

بەراستى بەو رووبەرئو نەوہى وى زۆر تىكچووم چۆن يەكئىك بۆ شكائى پيالئىكى ئاوا بە

پەرۆش و برىنى پئى براوى من ئاوا كەمتەرخەم بئى؟

ھەروا كە بەشە لەشەلەو بەرەو لائى دەستشۆرەكەو دەچووم تا خوئنى پئىكەم بشۆمەو

سەيرئىكم كرد ھەر سەرىشى بلئد نەكردوہ تەماشايەكى پئى بەرئندارەكم بكات. بۆ خۆم دلئى

خۆم داپەو و دەخۆمەو خورى:

- بۆ خەرىكە ھەروا لە خۆو ناخۆشى كەى؟ ئەو چى بەمىشكتدا دئت و دەچئ خۆ ئەو

نەگوتوہ لەبەر پيالەكە وا نارەحەتە، رەنگە ھەر لەبەر برىنى پئىكەت وا دەستەوہستان

بووبئى و نەيزانىبئى چ دەلئى.

هەر بەو هیواپهوه خوینی پێیه کهم شووشتهوه و هاتمهوه مهتبهخی. محمه د پارچهیه کی له پیاڵه شکاره که به دهستهوه بو. که چوممهوه مهتبهخی بهرهو لامهوه هات و پارچه کهی پێشاندام و گوئی:

- ئهوه ئهو پیاڵانه نیه که براهه کهم به دیاریی ژن هینانیوهی بۆ هینا بووین؟
منیش بۆ ئاگا له هه موو شتیکی گوتم:

- به لێ، یه کیکه لهو پیاڵانه که جه میلهی براژنت بۆی هینابووین.
له پر محمه د هاواری کرد:

- دیاره که به نه نهقهست شکاندووته! دهی بلێ که به نه نهقهست شکاندووته، چونکه ئهوه دیاری که سوکاره کانی منه بۆیه شکاندووته تاتیم بگهیهنی که نه خۆم و نه که سوکاره کهشم هیچمان به لای تووه هیچ نین و بۆ نرخ و به هاین.

به سه سه سامیه کهوه ته ماشام کردنی، هیچ جۆره په یوه ندییه کم له نیوان شکانی پیاڵه کهو قسه کانی ویدا نه ده دیت به ناچاری له سه رخۆ له وه لامی ویدا گوتم:
- که میک هیواشتر، ئهوه چیه بۆ وا هاوار ده کهی، خه لکی ده لێن داخوا چبووه، به سه یه تی بیهره وه ئیدی.

به لام محمه د هه روا له سه ره هات و هاواره کهی خۆی هه ره ده وام بوو و تا من دارام لێ ده کرد بیدهنگ بۆ ئه و زیاتری پێ لێ هه لده بپری و توندتری ده شه پیراند. هه ره بۆ ئه وهی بۆ ده نگیشی کهم گوتم:

- سویندت بۆ ده خۆم که کهوتنی پیاڵه که هه روا به ریکهوت و له خۆوه بوو و هیچ به نه نهقهست و به مه ستیکه وه نه بووه، باشه بۆ پیتوایه من به نه نهقهست شکاندیتم، بۆ ئه وهی تو تووره کهم، تکات لیده کهم به سه بیهره وه هه ره ئابرووشمان ده نیو گه ره ک و هاوسییاندا چوو، ئه گه ره بزانی ئه و هه موو هات و هاوارو دادو برۆیهت ته نیا له به ره شکانی پیاڵیکه چمان پیده لێن؟
وه ک بلێی قسه کاتم خوی سه ره برینانی بۆ، هات له جارانی زیاتر تین تیکرد تا ده نگه زهنگی ده ره کهی بلند بوو و پیاویک له پشت ده ره که یه وه هاواری کرد:

- ئه وه چیه ئاغا، ئه وه ده لێی هه ره له کیوی گه وه بوو وی و له ده شتی ژیاوی؟ خه لکی خه ریکی حه سانه وین و نه تو ش ئه وا ده نگت لێ بلند کردوو و هاوار ده کهی. هاوارو بانگی ئه و پیاوهی وای کرد محمه د هیور بیهتوه و ئیدی هاوار نه کات. هه ره چه نده من پیمابوو هه ره ئیستا نا ئیستا محمه د ده گه ل پیاوهی تیکه وه ده گلێ به لام به پێچه وانیه بۆ چوونه کهی من

ته نانهت نه چوه بهر دهرکیش به لکه چژه ژووری نووستنی و به بی شیو وبی چا خوار دنهوه لیی نووست.

به ههوتیه رهفتاره ناما قولانه کانی و بیهوه پارچه شکاوه کانی پپاله کم خر کردنهوه و شهو شهوهم به تنی شیو کرد.

به یانی شهو رهزه ههرکه له خهوی رابوو بی سی و دوو گوتی:

- چهند جاریکه دههوی شتیکت پی بلیم به لام وارپک نه کهوتوه به لام وا نیستا دههوی بیلیم، لیتره به دواوه ههر نیشیتیکی ویستت بیکهی ده بی به پرس و رای براژم بی.

به سهر سامیه وهم محمد ته ماشا کردو گوتم:

- یانی چی؟ له مه بهستی شهو قسانهت ناگه م؟

محمد به بی حهوسه له بییهوه گوتی:

- له وهی روونتر که براژم ماموستایه و له من و تو زور زیاتر تپندهگا و ده زانی، ئیدی وا باشتره ههرکه کاریکی ده بیکهی به پرس و رای شهو بی.

مه یلهو به هاواردهوه گوتم:

- با براژنت دیدو بو چونه کانی له چوار چپوهی مال و ژیانی خویدا به کار به ری من ری به هیچ که سیک نا دم بیته ناو ژیانی مالی منهوه، شهو ژیانه په یوهندی به منهوه ییه و ههر بو

خۆشم بریاری هه لئسوورانی کار و باره کانی ده دم و پپویستیم به ریتمایی هیچ که سیک نیه.

محمد له جیوه دهر په ری و گوتی:

- ههر شهوه ییه که گوتم، بو ت نیه به بی پرسی براژم هیچ کاریکی بکهی.

له سهر شهو باسه ی چهند مانگیکان جیاوازیمان کهوته نیوانی. من که تهواوی داواکارییه کانی ویم قبول کردبوو نه مده توانی به هیچ شیوه یه شهو داوا ییه ناما قولیه ی لی

قبول کم و به گویی بکه م.

محمد ههر نیشیتیکی ویستبایه بیکه له پیتشدا لای براو براژنیی باس ده کردو ته نانهت بو جاریکیش چیه پرسیتیکی به من نه کرد و نه ده کرد ولیتی نه پرسیم. ههر بو به رده و امیه ژیانیشم

ورده ورده هاتمهوه سهر گوی رایه لیه ویسته کانی محمد دی. هه موو ههول و ته قه لای خۆمم بو پیکه وه نان و بنیاتنانی ژیانی خۆم تهرخان کرد. ده ترسام هه والی تی کچوونیمان به گویی دایک و

بام بگاتهوه و هه مدیس شه مجارهش ههر من به که مته رخه م و گونا هبار له قه لاهم دهنهوه. بو شهوی دلئ محمدیش به لای خۆمدا راکیشمه وه تا ده متوانی به لایدا ده چوم و دلیم راده گرت

به لّام ئەو وەك ئەمانە هەمووی بە ئەرك و پێویستیەكانی سەر شانی من بزانی، بچووكترین ئاوڕپێکی لێ نەدەدامەو و هەر گۆپێشی نەدەدامی و خواستەكانی هەموو بەلاو هەر هیچ بوون.

ورده وردە براو براژنەكەى لەبن گۆپیان خۆپند كە خانووەكەمان بگۆزین، جەمیلە پێی گۆتبوو:

- تا رەها ئاوا لە مالى بابیەو نزیك بێ هەرگیز گۆی بەتۆ و بەقسەكانی تۆ نادا.
- محەمەد گلەیی و گازانده و عەیب و عاریکی زۆری لەو خانووی دەگرت كە تێیدا بووین تا لە دوايەش چووینە ئەو خانووی بۆ خۆی دۆزیویووە و بەكۆری گرتبوو. ئەو خانووی محەمەدیش بەكۆری گرتبوو ئی پیرۆزنیکی بوو كە منداڵەكانی هەموو چووبونە مالى خۆیان و ئەو ژنە بێدەرەتانە بە تەنێ ماپۆو. سەرەتای مانگی ئابانی بوو و حەوت مانگ بەسەر ژن و مێزادایەتیەماندا تێدەپەری. نزیكەى مانگیك بوو محەمەد دەستی لە بیانوان هەلگرتبوو و ژيانپێکی ئاسوودەمان هەبوو، بە لّام دووبارە دەستی بە ئازارو ئەشكەنجەى من كردهوه.

چەند رۆژێك بوو میزاجی تێك چوو بۆو و بەردەوام لەسەر بچووكترین مەسەلەيەك دنیایەکی بگرو بەردە و دەمەقالی دینایە گۆپێ و منیش لە ترسێ خاوەن خانووەكەى كە نەك دەنگمان بدا هەرچی دەیگوت بەبێ چەند و چوون قبوڵم دەكرد تا نەيكاتە هات و هاوار و داد و بۆ.

لەبێ ئیشیان هەرچی ناو ماله كەبوو هەموویم تێك هەل شێلاو هاتم ديكوری ماله كەم گۆپێ.

بپارم دابوو كە شەوێ محەمەد هاتەو مالى هیندیکی قسان دەگەل بكەم و هۆی ئەو رەفتارو بیانوانەى بپرسم. درای گۆپینی ديكۆری ماله كە هەموو شتەكانم خپرکەدنهوه و ئەو چیشتهى حەزى لیبوو لیم نا و دەستیکیشم بە دەموچاوی خۆمدا هینا و بێ ئارامانە لە چاوەرپێی محەمەدیدا دانیشتم. دلنیابووم هەرکە هاتەو ژووری مالى لەو گۆرانکاری ديكۆرە و ئەو چیشته ئامادەو دیتنی من بەو خۆ تیف تیفە دانەو زۆر دلخۆش دەبێ.

سەعات نزیكەى یازدەى شەو بوو كە هاتەو مالى. بە خۆشحالیەكەو بەرەولایهوه رامکردو بەگەرمى بەخیرم هینایهوه. محەمەد بە ساردو سړیه كەو وەلامى دامهوه.

لیم پرسى:

- لە پێشدا نانی دەخۆی یا چا؟

محمد به لالووتیکه وه وهلامی دایه وه:

- هر کامیکیان ناماده بیت.

به میهره بانیه وه گوتم:

- ههردوکیان نامادهن ههزت له کامیانه تا بۆت بینم.

به دهنگیکی بهرزه وه گوتمی

- وای چه ند ده لئی، گوتم هر کامیکیان بی.

له رهفتاره دزیوه که ی محمد زۆر دلگیر بووم به لام به سهر خوشم نه هیئا، ساردو سرپه کهیم بو ماندوو بوون و شه که تیه ی گپراهیه وه و چوممه وه متبه خئی و چیشته و پیا له یه ک چاشم له سهر سینیه دانان وهینامه ژوروی. محمد له ژوروی نه مابوو پیمابوو چوو له شوپکی به دهست و ده موچا ویدا کا. سفره کهم راخست و چه ند ده قیقیکان دانیشتم تا پیکه وه نانیکی بخوین. به لام محمد هه ره نه هاته وه سهر سفره ی ناخواردنی له جیبی خوّم هه ستام چوممه ده ستشۆری له وئی نه بوو به سهر سامیه که وه به ره ولای ژوروی نووستنیوه چومم سه یرم کرد شه و له سهر جیبی لیبی نووستوه. به ده م زهرده خه نه یه که وه له ته کیه وه له سهر لیبی چاراپیه که دانیشتم و که وتمه ده ست به سهر داهینانی قزه کانی و به نارامیه که وه پرسیم:

- ده زانم زۆر ماندروی نازیزه که م، ته و او م ناگا لیته به لام خو نابی که ماندروشی هیچ نه خۆی، به و جوړه ی له پهل و پۆ ده بی.

محمد له پهل له جی راهپی و هاواری کرد:

- زۆرت پئی خو شه زوو له پهل و پۆ بکه وم؟ وه نا نه لئی نا، ده زانم که یه کجار زۆر هه ز ده که یته تا زوو له پهل و پۆ بکه وم و تۆش بچی میردیکی ده وله مه ند بکه یته وه.

به زاری به شه وه سه یرتیکی محمد م کرد که هه روا به چاوی ده رپه رپوه وه سه یری ده کردم و به دهنگیکی له رزۆکه وه گوتم:

- نه ری به راست تو ده زانی چه ده لیبی؟ کی ده لئی من هه ز ده که م له ده ست توّم رزگار بیی، شه که ی قسه یه ده یکه ی؟ راستیه که ی ره نگه شه تویی که منت خو ش نای و هه ز به چاره م نه که ی شه ی که ره وانیه بو له سهر قسه یه ک و یا هه ر باس و خواس و مه سه له یه کی چووکه له ده یکه یه هات و هاوار و داد و برۆ؟ من ئیدی له توانامدا نه ماوه و هیچی دیم خو پئی راناگیرئ و تا که نگئی ده توانم هه روا بیده نگ بم، چاک ده لیم هه ر وه ی خراب ده لیم هه روه تر ده یکه یه

هه‌راو زه‌نايه‌ك مه‌پرسه، وه‌ك بلی‌ی من ده‌گه‌ل شیتتی‌كیدا بژیم و نازام؟ راستیه‌كه‌ی چ په‌یوه‌ندییه‌كی به‌منه‌وه‌یه نانی ده‌خۆی بچۆ ناخۆی مه‌خۆ، به‌جه‌هنه‌م، ئیدی من چبكه‌م؟ له‌سه‌ر لی‌وی چارپایه‌كه‌هه‌ستم تا بچمه‌وه ده‌رئ كه‌ محمد به‌كسه‌ر له‌جیبی خۆیه‌وه‌ بئند بوو و هی‌رش‌ی بۆ هیتام و وه‌به‌ر مست و شه‌ق و پیله‌قانی دام، ده‌وساته‌وه‌خته‌شدا نه‌مه‌ده‌زانی گوناهم چیه‌؟ باشه‌ چم کردوه‌ شایانی ئه‌وه‌هه‌موو لی‌دان و کوتانه‌ی بم و ده‌نگیش نه‌كه‌م، ده‌م‌زانی هه‌ر ده‌م لێك كه‌مه‌وه‌و قسی‌كی بكه‌م محمد به‌رزتر هاوار ده‌كا. دوا‌ی ئه‌وه‌ی محمد له‌ لی‌دان و کوتانی من ماندوو بوو به‌ له‌شی کوتراو و دل‌ی شكاه‌وه‌ په‌نام برده‌وه‌ به‌ر گۆشه‌یه‌كی ژووری میوانان و تالای به‌یانی هه‌ر گریام تالیکیشم ده‌دایه‌وه‌ كه‌متر به‌سه‌ره‌نجام ده‌گه‌یشتم، نه‌مه‌ده‌زانی محمد بۆ وام ده‌گه‌ل ده‌كا خۆمن هه‌له‌ و گوناهی‌كم نه‌کردبوو ده‌و چه‌ند مانگه‌ی دوا‌ی هاوسه‌ریه‌ته‌مان ته‌نانه‌ت په‌رداغه‌ ئاوپیکم به‌بی‌ پرس و ئاگاداریه‌وی نه‌خواردبووه‌.

به‌یانی رۆژی دوا‌یی محمد به‌بی‌ ئه‌وه‌ی هه‌ر ئاوپیکیشم لێ بداته‌وه‌ له‌ مال‌ی چووه‌ ده‌رئ. به‌له‌شی تی‌ك شكاه‌وه‌ له‌جیبی هه‌ستم و به‌ره‌و لای ئاوینه‌كه‌وه‌ چووم، دوا‌ی دیتنی‌ ده‌موچاوم ده‌ئاوینه‌كه‌دا له‌ ترسان هاوارم لێ بئندبوو. ده‌ورویه‌ری هه‌ردوو چاوم شین هه‌لگه‌پرابوو ولی‌وی خواریشم ئاوسابوو. ناوچاری راسته‌شم وه‌ك گۆمی خوی‌ی داوه‌ستابوو، به‌كورتیه‌كه‌ی ده‌موچاوم وای لێ هاتبوو كه‌ نه‌مه‌ده‌توانی به‌خه‌ونیش بی‌بینم. هه‌راو به‌و حاله‌وه‌ و له‌به‌ر نا‌په‌ه‌تیا‌ن هه‌ردوو ده‌ستم به‌رووی ئاسمانیدا هه‌ل‌پین و سكالام برده‌وه‌ لای خوا.

- خودایه‌ ئه‌وه‌ چ نه‌گه‌به‌تیه‌كه‌ به‌سه‌ر من دیت؟ ئه‌وه‌ چ چاره‌نووسی‌كه‌ قه‌له‌مت بۆ لی‌داوم؟ خودایه‌ خۆ بۆ خۆت ئاگاداری و ده‌زانی كه‌هۆی ئه‌و ژبانه‌ ناهه‌مواره‌ هه‌مووی با‌به‌ گه‌وره‌مه‌، من هه‌رگیز لینی خۆش نام و نه‌فره‌تیشی لێ ده‌كه‌م و هه‌رگیز له‌ گونا‌هه‌كانیشی نابوورم كه‌منی ئاوا به‌و رۆژه‌ په‌شه‌ گه‌یاندو ئاوا‌ی به‌دبه‌خت كردم، تۆش خوا‌یه‌گیان هه‌رگیز له‌ گونا‌هه‌كاني‌ نه‌بووری، با‌به‌گه‌وره‌ نه‌فره‌تت لێ بی‌ كه‌ به‌و رۆژه‌ په‌شه‌ت گه‌یاندم، هه‌زاران نه‌فره‌تت لێ...

به‌ده‌نگی‌كی به‌رزوه‌ نه‌فره‌تم له‌ با‌به‌ گه‌وره‌ی ده‌كرد و ده‌شگریام. دوا‌ی سه‌عاتی‌ك گریان چوومه‌ سه‌مامی و دوا‌ی سه‌مامیش ده‌موچاوم بۆد‌ره‌ كرد به‌ هی‌وای ئه‌وه‌ی كه‌می‌ك شیناییه‌ ده‌موچاوم وتی‌كچوونی‌ به‌ر چاوه‌كانم وه‌شیرم تا كه‌متر بیان پی‌وه‌ دیاری‌ی. به‌لام ده‌موچاوم واشین ببوونه‌وه‌ كه‌ به‌ بۆد‌ره‌ لی‌دانیش هه‌ر نه‌مه‌توانی شین بوونه‌وه‌ كه‌یان وه‌شیرم.

به‌ره‌ به‌ری نیوه‌رۆیه‌ بوو و تازه‌ له‌ ئیشان ببوومه‌وه‌ كه‌ محمد هاته‌وه‌ مال‌ی. به‌دیتنی‌ وی ده‌و ده‌مه‌وه‌خته‌ی رۆژیدا ژۆر سه‌رسام بووم و پی‌م سه‌یروو. ئه‌و به‌بیانوی بردنی شتی‌كه‌وه‌

هاتبۆوه مائى، دواى هاتنه و پيشى ده گه ل شه رقهى ليشيم بوو به ره و پيريه وه چووم و به خيژ هاتنه وه م كرد.

محمد وه لامى نه دامه وه و سه يريكي تووراويانه ي كردمى. به ديتنى ده موچاوه بو دراوييه كه مه وه كتوپر هيژى كردمى و په لامارى دام و سه رو پرجمى ده ههردوو دهسته كانيه وه ئالاند و به دهنگيكي به رزه وه شيراندى:

- بابزاتم داخوا خانم له كوئى و له كام ناههنگيكي داوه تن وا شه و نارايشته خهسته تان كردوه؟

به ره وهى ده رفه تى وه لامدانه وه بدوزمه وه دووباره كهوته وه گيانم به ليدانى و هاوازي كردوه:

- كاتى كه من له دهروه به ههه كوله مه رگييه كه خهريكي پهيدا كردنى پاروه نانيكيم كى ده زانى له كاول بوو پهيدا چ باسه؟ ته دى من نابى بزاتم بو چيت وا خو تيف تيفه داوه و له بهر كى؟

ده بن مست و پيله قه و کوتانيكي كه به سههه و چاوم ده كهوتن به دهه هه نيسكى گريانيوه گوتم:

- به خوداى به مه رگى باجم به ته مای هيچ جيبه كه نه بوو وم، ته نيا له بهه شارده وهى شين بوونه وه كانى ده موچاومم بوډره ليداره.

محمد به بيستنى قسه كام وازى له ليدانيم هيناو دهستى كيشايه وه وه به تووره بيه وه ههردوو لا ده ركه كهى به دوا خويدا پيك دادانه وه له مائى چووه ده رى.

دووباره به له شى برينداره وه چوومه وه سهه چارپايه كهو تا شه وئ ههه گريام.

محمد له شهوانى دى زووتر هاته وه مائى و كه نان و چاى حازريشى نه ديت هاته ژوروى نووستنى. چاوه رى بووم دووباره دامگريته وه به ليدانى به لام به پيچه وانى بو چوونه كانى منه وه به دهنگيكي ئارام و له سههه خوزه بانگى كردم و له سههه ليوى چارپايه كه وه له ته نيشتمه وه دانيشت و كهوته دهست به سههه داهينانى سههه رو پرجم و به دهنگيكي له رزوكه وه گوتى:

- ره ها ده زاتم ليم بيژارى، هه قيشته داواى ليبووردنت لى ده كه م، دويتنى شه ويم ناگا له خو نه بوو، ماندوو بووم، تكات لى ده كه م بمبووره.

- ده گهل بیستنی ئەو قسانه یدا هەرچی رق و کینه و نەفرەتینکی که بەرامبەرەویم دەدلیدا بوو هەمووم بەخشی، لە جێنە هەستام و گوتم:

- نا، من لە تۆ بیزارنیم، تاکو که مێک دەهەسییەوه منیش دەچم نان و چایەکی نامادە دەکەم.

مەمەد دەستی گرتم و بەرەو لای خۆیەوه راکیشام و لەتەنیش خۆیەوه داینام. بەهیواشی لە تەنیش مەمەد دەستیکی وەبەر چەناگە ی هەلینام و رووی بەلای خۆیدا سووراندەم. لە دیتنی شین هەلگەرانێ دەموچاو و هەلاوسانیان تیکرا بوو، لەسەر خۆ جێیە شین هەلگەراوەکانی دەموچاوی ماچ کردم و زۆر بە سۆزەوه گوتی:

- خوا بکۆژی که ئەو دەموچاوه جوانەم ناوا لی کردووه. بەلام رەها بەلین دەدەم که ئەمە دوایین جارێت دەستت لی هەلینمەوه. ئیستاش تۆ پیوستیت بە پشوو دان و هەسانەویە دەچم لە دەری خواردن دینمەوه و پێکەوه دەبخۆین.

بەپەله لە جیی خۆیەوه قیت بۆوه و بۆ خواردن هینانەوی و دەدرکەوت. منیش هەستام و چوومە هەمامی و دووبارە لەشە کوتراو و ورد و خاشەکەم تاویک وەبەر ناوی گەرم دایەوه تا بەو هۆیەوه هیندیک لەو نازارە گیان پرووکیئە که گیان و دل و ناخ و دەروونی داگرتبووم دامرکیئەوه

ئەو شەوه و چەند رۆژینکی دواتری گەت و بەلینەکی خۆی برده سەر. دوو هەفته بەسەر ئەم رووداوەدا دەچوو و مەمەد هەموو رۆژی بۆ نیوەرۆژە ی دەهاتەوه مائی و شەوانەش هەر زوو دەهاتەوه و منی دەبرده سینەما و بۆ مائی بابی دەبردمەوه. زستان داها تیبوو و سەرما و سۆلە ی توند و تیژی زستانی وای کرد بوو زۆری کاتەکان هەر لە مائی ب و نەچمە دەری. نیوەرۆژە نامادەبوو و بەچاوەرپییە مەمەدیەوه دانیشتبوووم و کتیبیکم دەخویندەوه نزیک نیوەرۆیە مەمەد بە دوو هەنگلی پر لەمیوه و قوتویک شیرینیەوه هاتەوه مائی و میوه و شیرینیەکانی دایە دەستم و گوتی:

- رەها ئەوانە سەرۆبەرکە و خیراکە و زووتر نانه که بینە بیخۆین ئەوشۆ دایکم و برا و خوشکەکانم بانگ کردوون و دینە ئیڕە، بە یارمەتیت چی دەکری نامادە ی که.

منیش شادو خەندان بەهە ی که ژیانەکەم ناھەنگینکی بەبەردا هاتەوه و ئارام و ئاسوودە یە هەر دوا ی نیوەرۆژە ورۆیشتنەوه ی مەمەدی بۆ سەر ئیشی، سەرقالی مال خێرکەنەوه و نامادە کردنی بەرو مائی بووم.

شهوئ ميوانه كان گه‌يشتن و به‌دهنگه دهنگ و هات و باهوه هاتنه ژوروي.

به‌دهنگيكي به‌رزدهوه هموموم به‌خيرهينان و فهرمووي ژوروي ميوانانم لي کردن.

جه‌ميلي براهني محمدي به‌نابه‌دليكهوه چاويكي به‌ماليدا خشانده و کاتي تيپه‌ر بونئي به‌بردهم ناوينه بالانمايه‌کي ژوروي ميواناندا په‌نجه‌يه‌کي به‌سه‌ر ناوينه‌که‌دا هينا و به‌نازو بازيکهوه گوتي:

- ره‌ها گيان هرکه دهره‌فت بوو ده‌ستيکي به‌ناوينه‌که‌يدا بينه باهينده توژ نه‌گري، خو مندالت نيه له‌به‌روان پيت نه‌کري و بلبي کاتم نيه.

له‌شهران سوور هه‌لگه‌رام و به‌دهنگيكي له‌رزوکهوه گوتم:

- به‌لام من نه‌مرزو همومو جيپه‌کم کو کردوته‌وهو سريومنه‌وه و په‌رژم پيدا‌هيئاونه‌وه.

جه‌ميله هه‌روا که به‌رهو لاي موييله کانه‌وه ده‌چوو تا دانيشي گوتي:

- دياره له‌بیرت چوو ناوينه‌کي پاک که‌يه‌وه، وه‌ک بزائم پيده‌چي هه‌ر ته‌نيا شه‌و کاتانه‌ي ميوانت دي مائي کوکه‌يه‌وهو ده‌ستيکي پيدا بيني؟

ته‌ماشايه‌کي محمديم کرد تا به‌لکه‌ئي شه‌و بمگاتي و بگاته‌ فريام که‌چي روويه‌رووي سه‌رنجيکي رقاوي شه‌و بوومه‌وه. دواي دانيشتن ميوانان چوممه‌ متبه‌خي تا چاي تيکه‌م و بويان به‌م.

محمده خيرا پالتيکي پيوه‌نام و هه‌لدامه لايه‌کي متبه‌خيوه و گوتي:

- مه‌گه‌رسد جارم پي نه‌گوتوي که‌سوکاري من زور گرینگيه به‌پاک و خاوينيه ده‌دهن، ته‌گه‌ر ماله‌که‌ت جوان خاوين کردبايه‌وه نيستا ناوا له‌ناقار وان ته‌ريق و شه‌رمه‌زار نه‌ده‌بوومه‌وه.

به‌ناره‌حه‌تیه‌وه گوتم:

- باشه شه‌دي بو خوټ نابيني که‌هه‌موو جيپه‌ک پاک و خاوينه؟ من له‌مه‌به‌ستي جه‌ميلي له‌و ده‌ست خستنه بي جيپانه‌ي ناو ژياني ئيمه‌ي تيئاگه‌م و نازام بو هه‌ميشه هه‌ر هه‌ول و ته‌قه‌لای تيکدانی نارامي و ئاسوده‌ييه ژياني ئيمه‌يه‌تي؟

محمده هه‌روه‌ک شيتان هه‌ردوو ده‌ستي ده‌خنخوکن نام و به‌رکه‌وه گوتي:

ته‌گه‌ر يه‌کجاري دي سووکايه‌تي به‌براهم بکه‌ي ده‌خنکينم تيگه‌يشتي؟

پيش شه‌وي هيچ قسه‌يه‌ک بکه‌م له‌متبه‌خي چوو ده‌ري و چوو لاي ميوانان. له‌بن ليوانه‌وه گوتم:

- خودا ئەمشەو بەخێر بگێڕێ و رەحمی بکا که ئەو نەسناسە ناگرێکی نەکاتەوہ.
چام تێ کرد و بردم. کاتیکی که سینییه کەم لە بەر دەمی خەسووم راگرت تا چای هەلگڕێ،
چاویکی لە محەممەدی تروکاند و گوتی:

- بزائم داخوا هیشتا سوارە سوکە لێکتان هەر وەرێ نەخستووہ؟
لەشەرم و لەتەریقیان روومەتم سوور هەلگەران و هیچم نەگوت خەسووم درێژە دیایە:
رەها گیان پیتوانیە خەریکە درەنگ دەبێ منیش حەز دەکەم منداڵی محەممەدی لە بەرو
باوەش گرم...

جەمیلەش لەولاوہ دەگەڵ قسەکانی خەسوومدا گوتی:
- خوا بکا رەهاش وەک دایکی هەر کچە زێ نەبێ...
بە رق و توورەییە کەوہ سەیرێکی جەمیلەم کرد و هیچم نەگوت، راستیە کە هیشتا تازاری
لێدانە کاتم هەر لەبیر نەچوو بۆوہ.

ئەو ساتە حەزم دەکرد لە جیاتی من محەممەد وەلامی ئەو ژنە لەخۆ رازی و خۆ بەشت زانە
بداتەوہ، بەلام محەممەد وەک کەر و لالان بوو، هەرگیز قسە دی دەور و بەرە کە نە دەبیست، هەموو
هۆشێکی هەر بەلای منەوہ بوو کە نەکا بێ ریزیە کە بە دایکی یا بە براژنە کە ی بکەم.
هیشتا سەعاتێکیان بەسەر هاتنیدا نەچوو بوو کە زەنگی دەرکی بلند بوو و محەممەد راپەڕی
و بە نینگەرانیەوہ بەرەو لای منەوہ هات و پرسى:

- تۆ چاوەرێی کەسی؟
سەیریکم بادا و گوتم:
- نەع بریار نەبووہ کەس بێتە مالتی مە.
محەممەد بە دەستە پاچەییەوہ گوتی:
- برۆ دەرکی بکەوہ ئەگەر ئیشیان بە من بوو بلێ لە مال نیە.

سەرم لە دەستە پاچەییە محەممەدی سوورما بەلام راست نەبوو لەلای میوانان هۆیە کە ی لێ
پیرسم بەرەو لای دەرکی حەساریوہ چووم و دەرگا کەم کردەوہ. بە دیتنی دایک و بابائم زۆر
دلشاد بووم و بەخۆشحالیەوہ فەرمووی ژووریم لێ کردن.
محەممەد دەنیو دەرکە ی ژووریدا راوەستابوو هەر بە دیتنی دایک و بابە ی سەر و سە کوتی
تیکچوو و بەبێ ئەوہ ی کە بەرەو پیریان بچێ و بەخێر هاتنیان بکا لووتی خۆی هەلەنگاوت و

بهره و ژورویی بادایه‌وه. بابه و دایه بهو بی‌ته‌ده‌بیهی محمه‌دیان زانی به‌لام که‌سیان به‌سه‌ر
خۆیان نه‌ینا. دایه پرسى:

- ده‌لئی له ناوه‌ختدا هاتین، نه‌مانزانی میوانتان هه‌یه! له‌خۆرا و له ناوه‌ختدا لی‌مان
تی‌کدان...

قسه‌که‌م لی‌وه‌رگرت‌وه و گوتم:

- قسه‌ی وا مه‌که‌ن، خۆ میوان غه‌واره‌یه‌ک نین که‌سوکاری محمه‌دین ته‌مشه‌و میوانی
ئی‌مه‌ن.

رینماییه دایک و بابه‌م کرد بۆ ژوروی و بۆ خۆشم به‌دوایاندا. که‌سوکاره‌که‌ی محمه‌دی
هه‌ریه‌که‌و چاک و چۆنی و نه‌حوالپرسییه‌کی ساردو سپیان ده‌گه‌ل دایک و بامدا کرد، نه‌وانیش
وه‌ک بی‌گانان چوون له لایه‌کیه‌وه دانیشتن. روویان له هه‌ر یه‌کێک له میوانه‌کان ده‌کرد و
ده‌یان‌دواندن به‌کورت‌ه وه‌لامێک سه‌روینی مه‌سه‌له‌که‌یان ده‌پرانده‌وه و وایان پێشان ده‌دا حه‌زبان
له درێژه‌پێدانێ قسه‌کان نه‌بی. داکێ محمه‌دی به‌دیتنی دایک و بابه‌ی وای رووی خۆی تی‌کنا
هه‌ر که‌سیکی بیدیایه هه‌ر له دووره‌وه ده‌یزانی چاوی پێیان هه‌ل‌نايه، دواى به‌خێره‌یتان و چاک
و چۆنیه‌کی ساردوسر ده‌گه‌ل دایک و بابه‌یدا چو و له لایه‌کیه‌وه دانیشتن و ئیدی قسه‌ی
نه‌کرد‌وه.

دایکه‌ی بی‌ناگا له هه‌یچ رووی ده‌وی کرد و گوتی:

- ئیوه ته‌و شو ژۆر بیده‌نگن؟ ده‌شتیکی بلین با ئی‌مه‌ش سوودیک له فه‌رمایشه‌کانتان
ببینین.

داکێ محمه‌دی چاویکی قه‌یچ کرده‌وه و ده‌وه‌لامی دایه‌یدا گوتی:

- که قسه‌که‌ر زۆر بوون ئاده‌میزاد ده‌رفه‌تی قسانی نامینێ به‌تایبه‌تیش ئیوه خۆ ماشه‌للا
مۆله‌تی قسان به‌که‌س نا‌ده‌ن.

له‌په‌ر هه‌موو له‌شم وه‌له‌زه‌هات، دایکه‌به‌ئاشکراوه‌وه‌لامه‌ی که‌بیهستی ره‌نگی سوور
هه‌ل‌گه‌را و به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه‌گوتی:

- به‌پراستی من ته‌گه‌ر زۆرم گوته‌ی داواى لی‌بوردن ده‌که‌م چونکه‌ من هه‌ر له‌هاتنه
ژووره‌وی‌مرا ته‌نیا هه‌ر چاک و چۆنی و نه‌حوالپرسییم ده‌گه‌ل تا‌که‌ی ئاماده‌بوواندا کردووه و
هه‌یچی دی و چ قسه‌یه‌کی دیم نه‌کردووه.

دایکه‌که‌مێ پاره‌ستاو داواى ساتیک درێژه‌ی دایه‌وه:

- دياره ئىچمە ئەمشەومان لى تىڭ دان، راستىيەكەي نەمانزانى كە ئىيۈ ئەمشەو لىيرە
مىوانن دەنا نەدەھاتىن و دانىشتنەكەتائمان لى تىڭ نەدەدان.
خەسوو بەيى شەرمىيەو لە وەلامى داىكىمدا گوتى:
- پىموانىيە ھىچ داىكىڭ لە مالى كورەكەيدا مىوان بى بەلكە خاوەن مالى.
داىكىم خاكە رايانە وەلامى داىيەو:
- بەلى، ھەقتانە، من مەبەستەكەم خراب بۇھات و گوتم يا ئىيۈ ئەمشەو قسەكانى
منتان لى خۇش ناىە، من ھەرگىز مەبەستم شتى نابەجى نەبوو و نىشمە...
ھەر بۇ ئەوئى كوتايىش بە دەمەقاليىيەكە يان بىنم خىرا چوومە مەتبەخ و قاپى ميوە و
شېرىنىم دەگەل دەستى خۇمدا ھىتان و فەرموم لى كردن.
داكى مەمەدى وەك ئەو شەو ھەر بۇ شەر و ھەرايە ھاتبى گوتى:
- مەمەد ئەو ەچ باسە، وا ئەو ھەموو ميوە و شېرىنىيەت كړيوە: ھەر بۇيە دەژيانى خۇتدا
قەت نابی بەھىچ و ھىچ بەھىچ ناكەي، ھەر لەبەيانىيەو تا شەوئى ئىشى دەكەي ھەر بۇ وەي
لايەكى گەلان كېدان و تىكەو لىكەي ژنەكەت بگري و پركەيەو
لەرزىكى وام ھاتى تەواوى بەدەنى گرتمەو لە ھەژمەتان قاپى ميوەوشېرىنىيەكەم لە دەستى
بەربۇو ھەر عەردى وشكا.
جەمىلە بە دەنگىكى بەرزەو گوتى:
- ئەو ھۇشت لە كوئىيە؟ وا ئەو قاپە نازدارەت شكاند، واى ھەيف بۇ ئەو قاپانە، زۆر
بەنرخ بوون. دەو دەمەو ساتەمدا مەبەستى جەمىلەي چاك دەزانى، ئەو دەيوويست ئەو ئاگرەي
خۇش كا، كە ھەموو دەمى لەسەر ھەلايسانىيە.
- مەمەد كە ھەرەك مرۇقى قورمىش (كۆك) كراو چاوپرېي قسىكى بوو تا لەجېي خۇيەو
دەريەپرئ لە جېو ەلند بۇو و بە ھاوارەو گوتى:
- چەند دەست و پى سپىلكەي، دەلىيى ماری پىئەدای كە قاپەكانت ئاوا بەو جۆرەي
بەردانەو ھەي ھىچ و پوچ.
بابە كە تا ئەو ساتەش بېدەنگ لەلايەكەو دانىشتبوو و ئاگای لەھەموو رووداوەكان بوو بە
دەنگىكى لەسەر خۇو گوتى:

- ئىستا ھەر باش بوو كە دەست و پىي بريندار نەبوو. بە يارمەتى ئىو ھىچ خۇتان نارەحت مەكەن، ھىچ نەبوو مەن بەلېن بە ھەردوكتان دەدەم زۆر لەوانەى خۇتان چاكترتان بۆ بىكرمەو و بۆشتان بىنمەو.

دايىم بەنارەحتىو ھە جىو ھەستاو پرووى دەمن كرد وپرسى:

- بابزىم دايەخان دەست و پىت بريندار نەبوو، ھەرگىز نارەحت نەبى، ئەوانە ھەمووى بەلاو ھىچى خۇت بن ئەو ھەمووى قەزا و قەدەرە و وەقاپەكان كەوتوو، ھەر خۇشت تىك مەدە و مەلئى تاخمەكە كەچ دەبى، تاخمەكەى راحىلەش ھەر راست وەك ئەو ھى تۆيە قاپى ميو و شىرىنىيە كەيت بۆ دىنمەو.

ئەو جا بەرقىكەو سەرىكى مەمەدى كرد و گوتى:

- باشە خوا كرى و زۆرىش سوپاس بۆ خوا كە تۆ نايان كرىو ھە پارەكەيان نادەى كە ئاوا بەسەر رەھايدا دەشپىنى، رەنگە ئەو قاپە بى نىخ و بەھاو ھىچانەى كە بەلاى مائە براكەتەو زۆر بەنىخ بن لە مائى مە سەد دانە قاپى ئاوا بە قورىانى تالە مووئەكى سەرى كچەكائە. خەسووم كە لەلايەكەو دانىشتىو وەك فەنەرى لەجىي خۆيەو دەرىپەرى و بەدەنگىكى بەرزەو پرووى قسانى دەدائىم كرد و گوتى:

- بەسىەتى بىرپەو خاتم ھىندەمان بەرو جىازى كچەكانتان بەچاويدا مەدەنەو، بەرو جىازچى، بەرو جىاز بە بوو كىو جانەكە بەداخو ھە كچەكەى ئىو ئەو بايەخەى ھەر نى و ھىچ ناھىنى.

تا دەھات ھەراى دايىم وداكى مەمەدى بەرەو ژوورتر دەچوو كە بەناو بىوانىيە باىم و شوو براكەم ھىو بۆو و دامردەو. دايىك و باىم ھەردووكيان بەنابەدلى و پەشىمانىيە ھاتنىيان مائى مەيان بەجى ھىشت و رۆشىتنەو. ئەو شەو خەسووم ھەرچى ناكرى پىي كردم و تاتوانى تانە و تەشەرو تانوتى لى بار كردم و ھەر كە بىدەنگىش دەبۆو جەمىلە بە ئەنقەست شتىكى دەگوت و قسىكى دەكردەو و سەر لەنوئى تاگرى خەسوومى خۇش دەكردەو و دەگىيانى منى بەردەدایەو. مەمەدىش لایەنى ئەوان بوو و ئەو جىئوانەى زۆر بەبى شەرمىو ھەمووى بە دايىك و باىم دان.

مەن كە لەوزەم دانەما و چىدىكەم خۆ پى پانەگىرا پەنام بردە بەر لایەكى مەتبەخىو و بەبى دەنگى بەكول گىيام، ھەموو نارەحتىەكەشم ھەر لە مەمەدى بوو كە چۆناوچۇنى ئەو ھەموو

چاکه و پیاوه‌تییه‌ی دایک و بامی له‌بیر خۆی بردۆته‌وه و ریژی ئەوانی ئاوا خستبووه ژیرپسی و ئەو هه‌موو هاریکاریییه‌ی ئەوانی له‌بیرچوو بۆوه.

له‌مه‌ته‌خیدا ده‌گریام که محهم‌ده‌هاته مه‌ته‌خنی و به‌ده‌نگیکی به‌رزوه‌ی وا که هه‌موو ئەوانیدیش گوێیان لیبی گوتی:

- چیه، بۆ وا لی‌ره چه‌قیوی و فرمی‌سکان به‌رده‌ده‌یه‌وه؟ ناکا دایک و بابت مردبن؟

له‌رقان و له‌بیزاریان سه‌یریکی محهم‌دم کرد و به‌ده‌نگیکی به‌رزوه‌ه‌وارم کرد:

- هه‌ی بی شه‌رم و بی ناپروو، شه‌رم له‌خۆت بکه، ئەوان که‌میان بۆ نه‌کردی، ئە‌گه‌ر که‌می‌ک می‌شکت هه‌بی‌ت و هه‌ست بکه‌ی تی‌ده‌گه‌ی که له‌به‌رامبه‌ر ئەو هه‌موو له‌خۆ بوورده‌یییه‌ی ئەوان ده‌بی بی‌ی ده‌ست و پێیان ماچ که‌ی، تی‌گه‌یشتی! ئەوه‌ش پیاوی خۆی ده‌وی که هه‌رگیز له‌ده‌ست یه‌کیکی وه‌ک تۆ نایه‌ت.

محهم‌ده‌پشته ده‌ستیکی وای له‌ده‌می دام که ده‌مم به‌ته‌واوی پرپوو له‌خوین.

ده‌نگی ده‌مه‌قالی من و محهم‌ده‌، ئەوانه‌ی له‌وی بوون هه‌مووی کی‌شانه مه‌ته‌خنی.

خه‌سووم به‌به‌ده‌نگه‌وه هاته‌نی محهم‌دی به‌تووره‌یییه‌وه به‌ره‌ولامه‌وه هات و گوتی:

- هه‌ی ئافه‌رین له‌و شیره‌ی خواردووته! دایکت کچیکی چاکی په‌روه‌رده‌کردوو و ناروویه‌تییه‌مال و می‌ردی ده‌زانن ژنی‌ک که به‌سه‌ر می‌رده‌که‌یدا بقیژینی ده‌بی قورقوشمی ده‌زاری که‌ی، چل سالانم ده‌گه‌ل می‌ردی خوالی‌خۆشبووم له‌بن سایی‌تیکی به‌سه‌ر برد و ده‌گه‌ل هه‌موو خرابییه‌کانیشیدا ته‌نانه‌ت جارێکم ده‌نگ به‌روویدا به‌رز نه‌کرده‌وه، گوناھی تۆنیه‌خه‌تای دایکته که ئەو شتانه‌ی فی‌رنه‌کردووی، دیاره‌دایکت هه‌ر به‌سه‌ر بابتدا ده‌قیژینی بۆیه تۆش ئاوا فی‌ر بوو وی و راهاتووی؟

به‌هه‌موو توانایه‌که‌مه‌وه قیژاندم:

- بی‌ره‌وه به‌سه‌، بۆت نیه به‌هیچ جۆرێک ناوی دایکم بی‌نی، دایکم نه‌ک هه‌ر ته‌نیا بی‌

گوناهه‌، ئەوه هه‌ر ئی‌وه‌ن که کورپکی ئاوا درنده و بی‌غه‌کتان په‌روه‌رده‌کردوو...

دریژه‌ی قسه‌کام ده‌نیو مست و پیله‌قه‌ی محهم‌دییدا ونیو. ته‌نیا ده‌نگی جنی‌وه‌کانی ئەو و ناماقوولییه‌کانی داکۆ محهم‌دیم ده‌بیستن. ئەو ده‌نگه‌ی وی که به‌رده‌وام هانی محهم‌دی ده‌دا چاکترم لی‌دا و به‌هات و هاواریکی به‌رزوه‌ده‌یگوت:

- هی‌نده‌ی تی‌هه‌ل‌ده‌ تا ده‌توانی تا جارێکی دیکه نه‌توانی له‌رووت هه‌لگه‌رپته‌وه‌وه چ خرابه‌ پی‌ت بکا و پی‌ت بلنی.

ته مجارهش به ناوېزيه براگه ووره که ی محمدهدی دهستی له لیدانیم هه لگرت و ده گه ل دایک و براکه پدا ماله که یان به جی هیشت.

من و کولّه غه م و خه فه تیک و هه ناسه ی سارد ماینه وه. به یانی پریژنی خواهن خانوو بانگی منی کرد و به سه رهاتی شهوی پیشووی پرسوی و هوی شه و هات و هاوارهی شهوی رابردوی پرسیه وه. دوايهش زور به پیره وه داوای لیبوردنی دهنگدانې خانووه که ی کردین و گوتی:

- کچه که م من تازه ته مه نم تیه پیره و پیرو که نهفت بووم توانای بیستنې شه پرو هه را و زه نای دور و به رانم نه ماوه. جگه له وهش من شهرم به خویه و هه زنا که م هه موو روژیکي خوا دایناوه دهنگی هات و هاوارو قیژه و زیریکه له مائی ههستی، که میترده کهت هاته وه بلې با غه می له خانوویکی دیکه بخوا.

سه رم به ردايه وه و گویم بو قسه کانی پریژنی شل کرد، نه مده توانی سه یری چاوه کانی بکه م. به شه رمیکه وه گوتم:

- به چوان، به لاین بی هه ر محمده بیته وه مائی به سه رهاته که ی پی بلیم و ده ربارهی هات و هاواری دوینې شه ویش شه رمه ندم ده بی بیورن که نارعه تمان کردین. پریژن به میهره بانیه وه گوتی:

- کچه که م ته هیشتا کالی و پیاوان ناناسی. هه ر یه که ی به دووان به ژنان هه لده پریژین و که چی توانای دوو قسه ی راست و رهوان و حیساییان نیه. نه گه ر به قسه ی من ده که ی که متر ده م ده می میترده کهت بنی تا له لیدانې به دووربی ده نا نه گه ر هه روا برپوا کارتان ته واوه. هیوادارم قسه کاتم وه ک ناموژگاری دایکیکی دلسوژ لی قبول که ی. سوپاسی پریژنیم کرد و هاته وه ژووری.

شه شه وه محمده هه والیکي نه بوو و نه شه اته وه مائی، روژی دواتر و روژه کانی دیش محمده هه ر نه هاته وه مائی، ماوه ی یه که هه فته تاگام له محمده دی پرا و که نه شه ده اته وه له دلّه وه پییم خوژ بوو. ده مزانی وه ک مندالان له ماله وه توراوه و تووره بووه و چوته وه مائی دایکی و هه زم ده کرد توران و تووره بوونه که ی تابې هه ر دریژه بکیشی و نه یه ته وه مائی و ماوه یه کی دیش هه روا بی.

له به سه ر هاته کانی شه شه وه هه رچه ند جاریکی که به ته له فون قسه م ده گه ل دایک و بامدا ده کرد دلنیام ده کردنه وه که دواي روژیشته وه ی شه وان هیچ رووی نه داوه ومن و محمده

پیکهوه به ناسودهییبهوه ژبیانیکی خوش بهسهر دهبهین. بهلام دواى تهلهفونهکهه دهگهل دایک و بامدا به دهنگیکی بهرز و بهکولوه دهگریام و نهفرهتم له بهختی رهشی خوم دهکرد.

دواى ههفتهیهک محمهدهاتهوه مالى و من بهناچارى چووم قسهه دهگهل کردهوهو راسپاردهی پیریتینیم پی راگهیانند.

دواى یهک مانگ گهران و سورپانهوه تا محمهدهیهکیک له گهرهکه بهد ناوهکانی شارى خانوویکی بهکری گرت و گواستمانهوه نهوی. نهو خانووهی محمهدهیش بهکری گرتبسو نی بیوهژیتکی ججیلی تهپر و تول بوو کهسئ مندالی سهلکهو بنکهی ههبوون و بو دابین کردنی خهرجیبه وان دوو ژووری بهکری دابوون.

لهو شهوهوی که ههرايهکهمان ببوو نییدی محمهده چوونه مالى بامی لی قهدهغه کردووم و بو شهوی منیش جاریکی دی هیچ بههانهیهکی نهدهمهوه دهستی و ههراى دیکهی لی پهیدا نهبیتهوه خوم مات کردووهو هیچ نالیم.

جهژنی نهوژوژیش محمهده ههر تهنیا جاریکی بردهمهوه مالى باهم و نهویش سهعاتیکی نهبرد قیت بووه و داواى لیکردم بجینهوه مالى خومان.

سئ مانگ بوو چوو بوینه خانووهکی موختهرهه خانپوه، محمهده ئیواران له رژهکانی دی زووتر دههاتهوه مالى و بهسهر و روویهکی خوش و به میهرهبانیهکهوه چاک و چونی دهکرد. لهو گورانانیهی بیم سهه سورپامبوو، نهو گورانانیهی محمهدهیم بهودمی خیر لیك دهدايهوه و بهخوشی و شادیبهکهوه چوومهوه مهتبهخی و پیاله چایهکی تازه دههم بو تیگرد و بوم هینایه ژوروی. محمهده بهردهوام خهریکی گهمهوه جفهنگان بوو و منیش نهوه بهکول و جوشهوه ههروا به دواى هوی نهو گورانه کتوپرانهدا ویلم. لهکeshیکی زورشاد و شهنگولیدا نانی ئیواریمان خوارد دواى نهوهش که قاپهکانی سهرمیژهکهه کۆکردنهوه محمهده بانگی کردم و گوتی:

- رهها دانیشه دهمهوی هیندیکت قسان دهگهل بکهه.

لهوهلامدا گوتم:

- نهگهر کهمیك راههستی تا قاپهکان دهشوم و پیاله چایهک و ههندی میوهت بو دینم نهودهمی پیکهوه دادنهشین و قسان دهکهین.

محمهده قایل بوو و منیش به تاسهوه کهفوکولتیکی زورهوه چایهکهه گهیانندی و میوهه دهقاپیکی جوان و رازاوه کرد و دواى شووشتنی قاپهکانیش چوومهوه ژوروی و پیاله و چا و قاپه میوهکهه لهسهه میژهکهه دانان. داوام له محمهدهی کرد تا چایهکهی ساردنهبوتهوه

بیخواته وه و منیش سیویکم بو پاک کرد لهسهه قاپیکی میوه خواردنیم دانا و لهسهه میزه که لهبهرده میم دانا. کاتی که ویستم دهستم بکیشمه وه محمه دهستی گرتم و بهسه رنجیکی عاشقانه وه گوتی:

- تو فەرموو دانیشه، ئەمشه وه دههوی هه والیکی خۆشت بدهمی.

منیش کورسییه کم بهه ولای خۆمه وه راکیشا و دانیشتم. چاوم دهدهمی محمه دیه وه پری تا گویم له قسه کانی بی. ههزم ده کرد تا زوه ته وه هواله خۆشه م بداتی که دهیهه وی پیم بلای. به تاسه وه گوتم:

- هه مو له شم گوئییه، دهی خیرا که ته وه هواله خۆشه م بدهیه.

محمه ده زه رده خه نیکی هاتی و به په نجه کانی که وته دهست بهسهه داهینانی ته وه سهرو پرچ و قزانه ی بهسهه شاندا هاتبوونه خواری و گوتی:

- دههوی مژدهیه کی خۆشت بدهمی بهمه رجیک بهلین بدهی که یارمه تیم دهدهی و پشتم دهگری.

زۆر به تاسه وه گوتم:

- دلنیا به ته وهی له دهستم بی دریغی ناکه م.

محمه ده هه روا که زه رده خه نه ی به لیوانه وه بوو گوتی:

- لهو رۆوه بریاره که راسپارده ی دروونی جلی ژنانه ش قبول بکه م و ته مه ش یانی راسپارده و دهسکه وتی زیاتر به لام ده بی تۆش دهو کارهیدا یارمه تیم بدهی ته و ئیشه ی که تو ده بی بیکه ی ته وهیه که هه موو رۆژی ده نیو موغازهیدا یارمه تیم بدهی.

به نیگه رانیه وه گوتم

- به لام خۆمن دروومان نازاتم.

- پیویست ناکا تو بدرووی، ته نیا تو له لایه کی موغازه که وه ته ندازه ی مشتته رییه ژنه کان دهگری و ته منیش بو یان ده درووم. دوای دروونیش به گویره ی ته و ناو و نیشانانه ی مشتته رییه کان داوا یانه بو یان ده به یه وه بهر ده رکێ مالییان و ده یانده یه وه، به م جو ره پارهی بردنه وی جله کانی ش وه رده گری.

له بیستنی قسه کانی محمه دی و ته و کاره ی بۆی ده بهر چا و گرتبووم داچله کیم و به نار هه تیه وه

گوتم:

- هەرگیز کارم بهو کاره‌ی هه‌رنیه، تۆ بۆ خۆت ده‌زانی که ئیمه پێویستمان بهو جۆره پارە پەیدا کردنه هه‌ر نیه، خۆ ئه‌گه‌ر پێویستیشمان به پارە‌ی بوو ئه‌وه هه‌رچه‌ندیکی بمانه‌وی با‌م ده‌ماندات.

محمد به‌ تووره‌یییه‌وه‌ گوته‌:

پاره‌ی با‌م، پاره‌ی با‌م، هه‌نده‌م له‌و قسانه‌ بیست ماندوو بووم ئه‌وه‌نده‌ی سامان و پول و پاره‌ی با‌تم به‌چاوی داده‌یه‌وه‌، خاتون من هه‌یج نیازێکم به‌ پاره‌ی با‌ت نیه، هه‌زده‌که‌م بۆ خۆم خه‌رجیه‌ ژبانی خۆم دا‌بین که‌م، باشه‌ ئه‌وه‌ گونا‌هه‌؟.

بۆ ئه‌وه‌ی دیسانه‌وه‌ شه‌رو هه‌رامان نه‌بیته‌وه‌ قبولم کرد و له‌به‌یانی ئه‌و رۆژه‌وه‌ هه‌موو رۆژی به‌یانیان ده‌گه‌ڵ محمدیدا ده‌چوینه‌ شوینی ئیشه‌که‌ی که‌ هه‌ر موغازه‌که‌ی با‌م بوو ده‌چووم و ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ژنانه‌م ده‌گرت که‌ بۆ جل دروونی ده‌هاتن و ئه‌وجا ده‌مدا‌یه‌وه‌ محمدیدی.

به‌درێژایی رۆژێش محمد به‌ بیانوی هه‌مه‌ جۆر و جیاوازه‌وه‌ موغازه‌وه‌ کاره‌که‌ی به‌جێ ده‌هه‌شت و دا‌ی چه‌ند سه‌عاتێکان که‌ منی به‌ته‌نیا له‌ موغازه‌که‌ به‌ره‌ه‌لدا ده‌کرد ده‌هاته‌وه‌. هه‌موو جارێکیش که‌ ده‌مپرسی چوو بو‌یه‌ کو‌ی؟ هه‌یج وه‌لامێکی راست و په‌وان و روونی نه‌ده‌دامه‌وه‌ دلم ئا‌وی بخواته‌وه‌.

چه‌ند مانگیك به‌م جۆره رابردن و من سه‌ره‌ ده‌ریم له‌ کاره‌کانی محمدیدی ده‌رنه‌ده‌کرد. هه‌ر جارێکی که‌ موغازه‌که‌ی به‌جێ ده‌هه‌شت و به‌ بیانوی ئیشه‌کیه‌وه‌ منی به‌ ته‌نیا ده‌هه‌شته‌وه‌ به‌رده‌وام را‌یده‌سپاردم موغازه‌که‌ به‌جێ نه‌هه‌لتم و نه‌چمه‌وه‌ ماله‌ی، ئه‌گه‌ر پیا‌ویش بوون دا‌ویان لی‌ بکه‌م چه‌ند سه‌عاتێکی دیکه‌ بینه‌وه‌.

منیش قبولم ده‌کرد، وه‌ ئا‌گا هاتبوومه‌وه‌ که‌ ما‌وه‌یه‌که‌ کاتێ که‌جله‌کان ناماده‌ی وێدانه‌وی و برده‌وی ده‌بوون ئه‌و به‌جوره‌ها بیانوی جیا‌واز جیا‌واز منی بۆ ده‌ره‌وه‌ی موغازه‌ی به‌رێ ده‌کرد و پێش هاتنه‌وه‌ی منیش جله‌کانی هه‌موو قه‌د ده‌کردن و ده‌بێچانه‌وه‌وه‌ که‌ ده‌شها‌تمه‌وه‌ نا‌و موغازه‌که‌ به‌سته‌ جله‌کانی ده‌دا‌یه‌ ده‌ستم تا بیانبه‌مه‌وه‌ ماله‌ی خا‌وه‌نه‌کانیان.

سه‌یرم به‌و گۆرانا‌نه‌ی رفه‌تاره‌کانی محمدیدی ده‌هات، ئه‌و جار‌ان پێی خۆش بوو خۆم له‌پشیلزکانیش دا‌پۆشم که‌چی ئیستا نا‌زائم چبو‌وه‌ وا‌چه‌ند سه‌عاتام له‌ موغازه‌ی به‌ته‌نێ به‌جێ ده‌هه‌لێ ویا ده‌منیرێته‌ به‌ر ده‌رکه‌ی ماله‌ مشتته‌رییان ئه‌من ده‌وه‌ی نا‌گه‌م.

رۆژیکی ساردو سو‌له‌ی ئه‌سه‌فه‌ند مانگی بوو با‌یه‌کی توندی ده‌هات. جلی یه‌کیك له‌ مشتته‌رییه‌کان ته‌وا‌و ببوو و محمد په‌له‌ی بوو تازوو‌ه‌ جله‌کان به‌رمه‌وه‌ ماله‌ی خا‌وه‌نی و

دهه‌کوتته‌وه. به‌نیگه‌رانیه‌وه سه‌یریکی ده‌ورو به‌ره‌که‌م کرده‌وه به‌لام هیچ که‌س و ناسی‌اویت‌کم نه‌دیت. به‌ناچاری ده‌گه‌لیان وه ری که‌وتم و منیان برده‌ ناسایش به‌لام هوی گرتنه‌که‌یان هه‌ر پی نه‌گوتم. تا گه‌بیشتنه‌ ناسایشی هه‌ر گریام و تکام لی کردن به‌ره‌ه‌لدام بکه‌ن، دلنیام کرده‌وه که‌ لییان تیکچووه و به‌ه‌له‌ چوون و من هیچ کاریکی نابه‌جیم نه‌کردووه. به‌لام شه‌وان هه‌روا وشک و پی گیان ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. بو‌ساته‌ وه‌ختیکی زور که‌م شه‌وم به‌ خه‌یالدا هات که‌ ده‌گه‌ل دوو په‌یکه‌ردا ده‌دویم.

تیوه‌ نازانن ده‌وساته‌وه‌خته‌ سه‌خته‌دا چیم به‌سه‌ره‌ات ده‌گه‌ل شه‌وه‌شدا که‌ من له‌ بی گوناویه‌ خۆم دلنیا بووم به‌لام هه‌موو شه‌ندامه‌کانی له‌شم وه‌ک بیژۆکی ده‌له‌رزین شه‌ویش له‌ترسی شه‌ابروو چوونی لای محمه‌د و که‌سوکاره‌که‌ی. ده‌ترسام گیرانه‌که‌م بیته‌ بیانوی قسه‌ و قسه‌لۆکی سه‌رزمانی محمه‌د و که‌سوکاره‌که‌ی. شه‌ی شه‌گه‌ر محمه‌د ناماده‌ نه‌بوو ده‌گه‌ل ژنیکی په‌روه‌نده‌ داردا بژی و هاوسه‌ریه‌بکا شه‌و ده‌می قوری کوئی به‌ سه‌ری خۆمدا بکه‌م؟ به‌وه‌ش که‌ ناوی باجم له‌که‌دارکردبوو زیاتر ده‌له‌رزیم.

به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک بوو ده‌نیو ته‌واوی گیشاوه‌کانی بیرو خه‌یاله‌کاندا گه‌بیشتینه‌ ناسایش و بردمیانه‌ ژووریکه‌وه. ده‌گه‌ل چوونه‌ ژووره‌ویمدا به‌سته‌ جله‌کانیان لی‌وه‌رگرتم و دوا‌ی سه‌عاتیکیش بردمیانه‌ ژووری لی‌کولینه‌وه.

یه‌کیک له‌و شه‌فسه‌رانه‌ی که‌ جله‌کانی له‌من وه‌رگرتبوو هینای له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا و له‌ولاتره‌وه‌ راوه‌ستا. کات به‌سه‌ستی ده‌رۆیی و دلشیم به‌ توندی لی‌ی ده‌دا.

به‌ ترسیکه‌وه‌ سه‌یری شه‌ملاولایانم ده‌کرد و پر به‌ دل داوام له‌خودای خۆم ده‌کرد و ده‌پارامه‌وه‌ به‌زووترین کات لی‌ره‌م رزگارکا. ئاغایه‌کی پیره‌ به‌جل و به‌رگی فه‌رمیه‌وه‌ هاته‌ ژووری و شه‌و شه‌فسه‌ره‌ی منیشی ده‌ستگیر کردبوو یه‌ک پی له‌ پیشوازییه‌یدا پراوه‌ستا. منیش له‌ جیی خۆم قیت بوومه‌وه‌ له‌سه‌ره‌خۆم به‌خیره‌اتن کرد. شه‌و پیاوه‌ش ئاغای مورته‌زه‌وی گه‌وره‌ شه‌فسه‌ری فه‌رمانگه‌ی ناسایش بوو به‌ وردی سه‌یریکی کردم و وه‌لامی به‌خیر هینانه‌که‌ی دامه‌وه‌.

به‌ نامازه‌ی ده‌ست تییگه‌یاندم که‌ له‌ جییه‌که‌ی خۆم دانیشمه‌وه‌. دوایه‌ش به‌ره‌و لای میزه‌که‌وه‌ چوو به‌سته‌ جله‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ هه‌لگرت و پرووی ده‌می تیکردم و گوئی:

- بابزانم شه‌و به‌سته‌یه‌ هی تیوه‌یه‌؟

به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه‌ گوتم:

- نه، جلی یه کیک له مشتته ریبه کانی موغازه یه که بۆم ده برده وه.
هه روا که سه یری نیو چاوی ده کردم گوتی:

- پییان را که یاندووین که ئیوه به بیانوی جل بردنوی مشتته رییان مادده هۆشبه ره کان
بلاو ده که یته وه، ئیوه ددان به و تاوانی خۆتاندا دهنین؟

به زاری به شه وه گویم بۆ قسه کانی ره یسی ئاسایش راداشت بو و چاوه کانم هینده یان نه مابوو
له قه پیلکی بیته ده ری و ده ریپه رن. ناباوه رانه گویم بۆ قسه کانی شل کرد بو و چاوه کانم تی
برپیوون و ته نانه ت توانای چا و تروکانیشم نه مابوو، هه رگیزیش بیرم له وهی نه ده کرده وه که
منیان له بهر شتیکی ئاوا ده ستگیر کرد بی. نا باوه رانه له جیوه هه ستام و گوتم:

- چی؟ به تاوانی مادده ی هۆشبه ره؟ یانی ئیوه مه به ستان ئه وه یه که من مادده
هۆشبه ره کانم بلاو کرده ته وه؟ ئه وه کی وا ده لی؟ دلنیام لی تان تیکچوو ده نا من ئی ئه و کارانه
نیم.

ئیدی وه گریه هاتم و به گریان و زاریه وه گوتم:

- به خودای درۆیان کرده وه من هه رگیز ئی ئه و کاره ی نیم و ئیشی منیش نیه، به خودای
هه له یه که ده و کاره یدا هه یه! ئه و به سته جله ی که به من بوو ده توانن بیکه نه وه و سه یری که ن
که هه ر جله و هیچی دی.

ئاغای مورت ه زه ویش به سپاییه که وه گوتی:

- ئیستا هه موو شتیکی روون ده بیته وه.

له سه ر خۆ ئه و به سته یه ی که محمهد دابوویه من کردیه وه و جله که ی به هه واوه هه لته کاند.
له ناو جله کانه وه چه ند پرسی که ی چو که له ی هیروین به ربوونه وه، پرسی که هیروینه کانی له سه ر
میژه که ی بلند کردن و به بهر چاومه وه راگرتن و پرسی:

- ئیستاش هه ر مل ناده ی؟

به چاوه ده ریپه ریوه کانمه وه سه یریکی زه رفه نایلونه کانم کرد. خه ریک بوو شیت ده بووم و له
ناخوه ده پارامه وه که ئه وه له مۆته که ی زینده خه ونیک به و لاوه تر نه بیت. له ترسان زیری کاندم و
بی ئاگا به ربوومه وه.

* * *

ردها په رداخه ټاویکی له سهر میزه که هه لگرت و یه کسره به دهمیه وه نا و خوار دیه وه.
دوایه ش هه ناسیکی قولی هه لکیشا و دهستی برده ناو قزیه وه و سه رنجیکی وردی لیدام و ټه و جا
دریژه ی دایه وه:

- دواى به ټاگا هاتنه و یم خوم ده ژورریکی دیکه دا و به سهری پینچراوه دیته وه. کاتخ که
له هوش چو بووم سهرم به توندی به کورسییه کی که وتبوو و شکابوو. سهرم ټازاریکی زوری
هه بوو، به سه ختی له جیی خوم هه ستامه وه و چوم له سهر ته خته جییه که دانیشتم و سهرم ده نیو
دهسته کانم گرت و به کول گریام. ئیدی هیچ شانسی ټه ودم گومان نه ده کرد ټه وانه به بی گوناهم
بزان، هه رگیز ټه ودم به خه یالدا نه ده هات که روژنیک له روژان موری قاچاغ فروشیهم به نیو
چه وانیوه بلکی. سه عاتیک نه چوو بوو که هه مدیس بر دمیانه وه هه مان ژورره که ی پیشوو و
لیکولینه وه دهستی پیکرد. هه موو جارنیکیش بی ټاگاییه خوم له و هیرویینی دووپات
ده کرده و به دهم گریانیوه هه موو شته کانم ده گپرایه وه. ټاغای مورته زه وی فه رمانی دا
مه مده ش ده ستگیر که ن و بیهیننه ټاسایش.

له به رده می مه مده دی دو یاره هه موو شته کانم بو ټه فسه ره کانی ټاسایش باس کرده وه. به لام
نه چوه ژیرباری هیچ شتی که وه و منی به بلا و کرده وی مادده هوشبه ره کان تاوانبار کرد ټه
گوتی:

- راستیتان ده وی سهر کار هه جارنیک کی که دهمه ویست دهسته جلیک قه دکم و بی پیچمه وه،
خاتون ده یگوت له بهر ټه وه ی سه لیکه ی ژنان بو ټه کارانه باشتره بو منی لیگه ری و منیش که
ټاگام له مه حمودی بی زه واد نه بوو قبولم ده کرد، ټا ټه ی، سه یرم ده کرد که هه جارنیک کی
بیوسبایه دهسته جلیکی پیچیتیه وه به بیانوی جورا و جوزده وه منی له موغازه ی وده رده نا و
ده یناردم بو ئیشیکی.

ټاغای مورته زه وی زور به وردی گوئی دابوه قسه کانی مه مده دی و دواى که مینک پرسى:

- خیزانه که تان چونی ټه و شتانه دینانه نیو موغازه به وه و نیوه ټاگاتان لینه بوو؟ مه مده له
پر سباره که ی ټاغای مورته زه وی تی کرابوو به لام هه ر زو خو ی گرته وه و گوتی:

- ټاغا هه روه که بو خوتان ده زانن من ده بوو به سه عات ټه ودم ده موغازه یدا به ته نی جی
هیشتبایه تابوانم به سه روه ختی کرینی دهرزی و دوزو و قه یتانیه وه بچم و ئیدی چور زانم ټه و
شرو شالاتانه بکرم، دیاره ده وکاتانه دا که ته نیابوه کاری خو ی کرده وه، منی قور به سه ر

چووزانم چی له بن سه‌ریدایه و خه‌ریکی چیه. هه‌رگیزیش بی‌م وانه‌بووه که خاتون شه و کارانه
بکا تا وریایم و ناگام لیبی بی و هه‌ر ناوه ناوه ناو موغازه‌که‌ی پیشکنم و بگه‌پریم...
له هه‌ژمه‌تان هاوارم لی هه‌ستاو له جیبی خۆم هه‌ستام و گوتم:

- ئاغا درۆ ده‌کا به‌خودای درۆده‌کا، راستیه‌که‌ی هه‌موو شته‌کان هه‌لده‌گه‌پرته‌وه ئاغای
مورته‌زه‌وی به‌ده‌نگه‌گی گه‌وه منی بیده‌نگ کرد و فه‌رمانی دا مبه‌نه ده‌ری.

هه‌ر خوا ده‌زانی محمه‌د چ درۆیه‌کی هه‌لبه‌ستن که دوا یه‌ک هه‌فته شه‌ویان به‌ره‌له‌دا و
منیان به‌ند کرد. کاری شه‌و ورۆژانم ببوه‌ه گریه‌و زاری، به‌هارهات و من سالی تازه‌م به‌زیندانی
ده‌ست پی‌کرد، هه‌ر چه‌ند زیاترم بیرده‌کرده‌وه ره‌فتاره گوماناییه‌کانی که محمه‌د ده‌یکردن یه‌که
یه‌که یانم له‌لازیاتر روون ده‌بووه.

ئیدی ده‌مزانی محمه‌د منی بو برده دوکانی به‌رگه‌روونه‌که‌ی و به‌هۆی چیه‌وه هه‌موو
روژیکی چه‌ند سه‌هه‌تایکان له موغازه‌ی ده‌چووه ده‌ری. له‌وه‌ش که هه‌روا زوی بو پی‌وه بووم
خۆم سه‌ره‌نشت ده‌کرد. نه‌فه‌ته‌یکه‌ی وام له‌محمه‌دی ده‌دلی خۆمدا هه‌ست پی ده‌کرد که هه‌زم
ده‌کرد هه‌ر به‌و ده‌ستانه‌ی خۆم بی‌خه‌کیتیم. پیاویک که بو ده‌ریازبوونی له‌و گوناخانه‌ی کرد بوونی
ئاماده‌بیته ژنه بی گوناکه‌که‌ی تووشی زیندانی کات شایانی شه‌ویه له‌سیداره‌دری.

دوا تیپه‌پرپوونی سه‌ مانگی دیش و هاتنی هاوینس هیشتا هه‌ر ده‌زیندانی‌دا چاره‌په‌ری
به‌ره‌للا بوونی بووم له‌وه‌ی که ده‌نیو ژنانی به‌دناو دا گیرابووم ورده و تا ده‌هات هاوکیته‌ی
خۆم له‌ ده‌ست ده‌داو هه‌روه‌ک شه‌یتانم لی هه‌تبوو. ده‌و ماوه‌یه‌یدا دایک و باهم هه‌ردوکیان
ده‌هاتنه سه‌ردانم و دلایان ده‌داهه‌وه. باهم پارێزه‌ری گرتبوو و شه‌و به‌ کاره‌کانم پاده‌گه‌یشت
ده‌ماوه‌ی شه‌و چه‌ند مانگانه‌ی که به‌سه‌رگرتنه‌که‌مدا تیده‌په‌ری محمه‌د ته‌نانه‌ت جاریکیش چیه
نه‌هاته سه‌ردانیم. سه‌ره‌تای تیر مانگی بوو که دادگا یان داناو برده‌میانه دادگایه به‌ده‌م گریانیه‌وه
و له‌به‌ر چاوی هه‌مووان هه‌موو شه‌تیکم باس کرد و گه‌په‌یه‌وه و زۆر به‌که‌ساسی و لانه‌وازییه‌وه
تکای به‌ربوونیم کرد:

دوا چه‌ندین سه‌هه‌ت پرسیارو وه‌لام که ئیدی کلافه‌ ببووم به‌ چاوی سه‌رسامیه‌مه‌وه
فه‌رمانی به‌ربوونیم ده‌رچوو. نازانم چۆنیان په‌ی به‌بی گوناهمیه من برد و به‌ریاندام به‌لام هه‌ر
چه‌که بوو هه‌ر له‌وه‌ی هه‌ر دوو ده‌ستم به‌رامبه‌ر خودای به‌رزکرده‌وه سوپاسی خوام کرد. دایکم
به‌چاوی پر گریانیه‌وه ده‌باوه‌شیتی گرتم و شه‌ویش هه‌ر سوپاسی خوی کرد.
کاتی به‌ردانیم شه‌فسه‌ره په‌ره‌که که یه‌که‌جار زۆر میه‌ره‌بان بوو گوته‌ی:

- كچه كه م له مهودوا به چاوى كراوه وه ئه و كارانه قبول كه و بيانكه كه پیت ده سپین.
 تاخیره كه ی دواى چوارمانگ و نیو تیش و نازار و گریانی بهرده وام بهردرام.
 ئه و رۆژى كه له زیندانى هاتمه ده رۆ ده گه ل ئه و هه موو تكا و داوا و پيدا گرتنانه ی دايك و
 باجم هه ر چوومه وه ماله كه ی خۆم. دايك و باجم هینده له محمه دى بیزار بیسون زۆر به گرانى
 رییان دام دووباره بچمه وه ئه و ماله. له بهر ده ركی مالى دايك و باجم كه مو زۆر هه زیان نه ده كرد
 بیته زوورى به لام هه ر بۆ ئه وى یه ك دوو قسان ده گه ل میرده بى غیره ته كه مدا بکه ن هه ر هاتنه
 زوورى.

له دیتنى شیواویه ماله كه ی ناره حه ت بووم، هه موو ژوره كان په رت و بلاو بوون و تىك
 هه لشیلرابوون به لام محمه د دیار نه بوو كه دايك و باجم ماله كه یان به و جۆره شیواوییه وه دیت
 نه یانیه شت ماله كه ريك خه مه وه و منیشیان ده گه له خۆیاندا برده وه مالى باجم.
 خوشكه كانم كه هه چ كامیكیان به گرتنى منیان نه ده زانى و ئاگایان لى نه بوو منیان زۆر به
 په رۆشه وه ده باوه ش گرت و له بهر ئه وه ش كه چه ندىن مانگ بوو نه چووبوومه وه گله بییان
 ده كرد. ماوه ی هه فتىكى له مالى باجم مامه وه و ده گه ل ئه و وه لامانه ی باييشم ده يدانه محمه دى
 كه چى ئه و هه ر نه هاته مالى باجم. ناچار مال ئاواييم له دايك و باجم كرد و به ره و لای مالى
 خۆمانه وه كه و ته پرى.

پیش ئه وى بچمه وه مالى بریارم دا بچمه موغازه كه و ئه وى له ده مم بیته ده رۆ و لای خوا
 ناخۆشه پى بکه م، هینده له و پیاوه قیژه ون وبى شه رم و دزیوه ی بیزار بووم هه زم ده كرد
 هه رچى زوه ئه و قسانه ی كه ده و چه ند مانگه ی له سه ر دلّم خربوونه وه هه مووی پى بلیم.
 ئه و جا كیردىكى تابن ده سکان ده دلى چه قینم.

گه یه موغازه كه ی به لام ده رگای موغازه كه داخرابوو. ناچار به ره ولای مالى بوومه وه ده دل
 و هه ناوى خۆمدا وه ك پلنگى بریندارم ده گرماند و جنىوم پى دده ا. كاتى كه گه یشته وه مالى
 محمه د له مالى بوو و هیشتا له خه وى هه لئه ستابوو. ساتىكى له ته نیشتیوه راوه ستام و
 به بیزاریه كه وه سه یریكیم كرد دوايه ش به هه رچى هیژو توانایه كیه وه كه هه مبوو مستیك
 ده كه له كه ی كوتا. به په شوكاویه وه له جى راستبۆوه و به دیتنى من چاوى ئه وق بوون و
 سه یرىكى كردم. به ده نگىكى چاپلوسانه وه گوتى:

- ئه وه تۆی ره ها، به راستى خۆتى، به ریانداى، نازانى چه ند شادم به به ربوونیت! هاوارم

کرد:

- بیدهنگ به هه بی ئابروو، هه نا پیاوی بی غیرهت، تو دهبوو له شهزمان بمری، تو غیرهت نیه، پیاویک هیرویینی بداته دهست ژنه که ی بوی بلاوکاته وههر بو مردنی چاکه، من ئیدی ئاماده نیم ته نانهت سه عاتیک چیه دهگه ل تو دا له بن یه که ساییتته ی ژیان به سه ره برم، پیم شهرمه بلیم تو میردمی.

محمد خیرا له سه ره جییه که ی راستبووه و به ره و لامه وههات و به میهره بانیه وه قولی گرم و گوته:

- ده زانم، هه قی تو یه، من هه له یه کی گه وره م کرد قبولمه، به لام هه موروشیم له پیناو ناسووده بی و به ختیاری تو دا نه نجام داوه و کردوومه. به ته وسیکه وه پیکه نیم و گوتم:

بو ناسووده بی من، دیاره پیتو ابوو ده زیندانیدا زیاتر به خته وهرو ناسووده م که ئینکاری هه موو شتیکت کرد و ته وهت پی باشتر بوو که موری قاچاغچیته به نیتو چهوانی ژنه که ته وه بنیی، وه لاهی ته گهر هینده ی یه که دنکه هه رزنت غیرهت هه بایه ده بوو خوت هه لواسی.

فرمیسمم وه ک زریانی ده ریایه له چاوان هاتبوونه خواری. دهر دو نازاری گیانپروو کیتی نیو دل و دهر و نهم وایان چنگ له هه ناوم دده له پهل و پویان کردبووم و هیزو توانابان لی پریبووم. ته واری هه موو له شم له تووره بیباند ده له رزی، ئیدی دهو دنیا بی به زه بییه ته نگه به ره ییدا خوم تاک و ته نیا و بی په نا دههاته بهرچاوان. ئیدی هیچ پالیشتیکم ده ژیاندا نه مابوو، ته نانهت رووی چوونه وه مالی بابیشم نه بوو، هه موو نه خشه کانی ژیانی ئاینده شم ببوونه بلقی سه ناو، نهو هه موو هیواو ناوات و هه زو ناره زوانه م هه مووی ناکام بوون. ده ماوه ی نهو دووسال و نیوه ی هاوسه رییه م ده گه ل محمدیدا هه موو هه ول و ته قه للام ته نیا نهو بوو ژیانیکی گه رموگورو پر له خو شه ویستی هاوبه ش پیکه وه نیم که چی چیم به نسیب بوو و چیم بوو ده رچوو.

ته گهر بابه گه وره دهستی دهو کاره ی وهر نه دابایه و یان بام ئیختیاری خو ی ده دهستی وی نه نابایه من ئیستا تووشی نهو هه موو ئیش و نازار و دهر دو مهینه تیانه نه ده بووم. پالم به دیواریه وه دا و به له رزه له رزه وه له سه ره عه ردی دانیشتم، هه زم ده کرد به هه موو هیزو توانای خوم که هه مه هاوارکه م وهه رچی ناگو تر ی دهو دنیا یه ییدا بهو پیاوه بی سوز و به زه بییه ی بلیم به لام سوودی چوو؟ ئیدی تازه من ژنیکی پیشینه داری به دناو بووم که چوار مانگ و نیوم زیندانی ده پهروه نده یدا بوو. هه ر چاوه ریی دهر فه تیکیش بووم بیکوژم.

* * *

رەھا بېدەنگ بوو لە نارەحەتيان پشورى سوار ببوو و بەگرانى ھەناسەى ھەلدەكىشا .
پەرداغە ئاوەكەى سەر مېزەكەى ھەلگرت و يەكسەرە ويەك بين خوارديەوہ . دەموچاوى سوور
ھەلگەرأبوو وەك تاي لېيى ، دلۆپە ئارەقەى بەھەنيايەوہ ريز ببوون بە پشتە دەستىي ئارەقەكەى
سپرنەوہ و رووى دەمى دە رەبابە خانمىوہ كرد كە لە سەرە خۆى فرمىسك بەردەدانەوہ گوتى :

- بە يارمەتى خۆت ئەورۆ ئىوارى نايىكى پوخت و چىشتىكى خۇشان بۆ لىنينى ، چونكە
دەمھەوى سپىدە خانمى بۆ ئىوارى داوہت كەم . سوپاسى رەھام كرد و گوتم :

- بەداخەوہ من ھەر دەبى بچمەوہ مالى تا رەشنووسەكائىم بۆ بەيانى ئامادەكەم . ھەرودەك
بۆ خۆشت دەزانى ئاغاي ميرزابى ھەموو رۆژى بەيانيان نووسىنەكائى دەوى بياخوئىنتەوہ تا
زوتتر بە چاپيان بگەيەنى...

رەھا ھاتە نىو قسەكائەوہ و گوتى :

- قەيناكا ، وازت لى دىنين و سەعاتىكت مۆلەت دەدەين بە تەنيا نووسىنەكانتان رىك
خەنەوہ و سەر بەريان كەن ، خۆ ئىدى بەھانەى رۆيشتىشت نەما .

بەزەردەخەنىكى رازىبوونى خۆم بەيان كرد و رەبابە خانمىش لە جىيى خۆيەوہ ھەستاو
گوتى :

- ئەوہ منىش دەچمە مەتبەخى تا خەرىكى نان و چىشتى ئىوارى بىم بەلام تەكا دەكەم
ئەگەر ويستتان بەسەر ھاتەكان دەست پى بگەنەوہ ھىندىك بەرزترى بلين تا منىش گويم
لېيى .

رەھا پىكەنى وگوتى :

- نا رەبابە خانم ، پىموايە ئەورۆ تا ئىرە بەس بى . دەبى ھىندىكىشم ئاگا لە سپىدە خانمى
بى كە زۆر ماندوو بوو ون .

دە وەلامى رەھايدا گوتم :

- تۆ لەمن گەرئى ، ئەگەر بۆ خۆتان ماندوو نەبوو ون ئىمە گوئى لەبەسەرھاتەكەتان
رادەگرين ، چونكە تا زووہ دەبى داستانى ژيانەكەتان بۆ چاپكردنى بەدەمە گۆقارى .

- پەلە مەكە كات بۆ چاپكردنى داستانى ئىش و نازارو دەردو رەنجم زۆرە ، من شەرمەزارى
ئىوہشم كە بەگىرآنەوہى رۆژانى پر رەنج و غەمى خۆم ئىوہش نارەحەت دەكەم كە رەبابە
خانمىش دلنابوو رەھا ھىچىدى بەسەر ھاتەكە ناگىرئىتەوہ چووہ مەتبەخى تا ھەرچى زوتترە
شامى ئامادەكا .

من و ره‌هاش که وتینه سهر بابته تی ئیره و ئه‌وئ. نانی ئیواریم ده که شیکه پرمیهره
خۆشه‌ویستیدا خوارد و دواى شامیش مالّ ئاواييم کرد و هاتمه‌وه مالّی.

(۷)

به‌یانیه‌که‌ی رۆژی دوايی نووسینه‌کاتم دانه ئاغای میرزایی و به‌په‌له به‌ره‌وه مالّی ره‌هایه‌وه
چووم.
ماوه‌ی ده رۆژم مۆلّه‌ت له ئاغای میرزایی وه‌رگرت تا به‌کاوه خۆو وردتیه‌کی زیاتره‌وه گوی
بده‌مه قسه‌کانی ره‌هاو به‌ئینیشم دا تا دواى ده رۆژی دی ته‌واوی به‌سه‌ره‌هاته‌کانی ره‌های
پاده‌ست که‌م و بۆ چاپیان ئاماده‌که‌م. ئاغای میرزاییش قبولی کرد و منیش به‌سه‌ر و دلّیکی
خۆشه‌وه به‌ره‌وه مالّی ره‌هایه‌وه چووم. ره‌بابه خانم و ره‌ها هه‌ردووکیان سه‌یریان به‌ دیتنیم ده‌وه
ده‌موسه‌عاته‌ی رۆژنیداها‌ت به‌لام به‌میهره‌بانیه‌وه فه‌رمووی چوونه ژوو‌رییان. لی‌کردم به‌سه‌ره‌هاتی
ده رۆژ مۆلّه‌ته‌که‌مم بۆ گێرانه‌وه. ره‌ها هه‌ر دوو ده‌ستی پیک دادان و گوتی:

- كهواته بهر له وهی من دهست به گيرانه وي بکه مه وه تو پچوره وه مالى خوتان و پيوستيه کاني خوت هه رچي هه يه ده گهل خوتدا بو ئيره بيته . چونکه پيم خوشه نه و چند روزه ماوه که مه، له مالى من، ميوان بيت.

توزيکم له و داوايه ي ره هاي خو که ناردا به لام سوور بووني ره هاي واي ليکردم داوايه که ي بگرمه وه و قبولي بکه م. چوومه وه مالى و هه ندئ که ل و په لي پيوستى تايه تي خو مم ده جانتايه کي بچکوله هاويشت و هاتمه وه مالى ره هاي.

کاتي که گه يمه وه مالى ره هاي نيوره ژو ببوو و به بوئي نه و چيشته ي دهنبو ماله که يدا بلاوببووه ئيشتيام بزوت.

دواي ناخواردني ره بابه خانم به خو و به سينييه کي دوو فنجان قاوه به سه ره وه هاتمه وه وله ته که مانه وه دانيشت. دواي نه وه ي که من و ره ها قاوه کافمان خوارده وه ره بابه خانم به گالته وه گوتي:

- باشه ده ي دواي نه وه ي سينييه که م برده وه مه تبه خي و هاتمه وه ئيدي هيچ ئيشيکي ديم نيه و ناماده م گوي له پاشماوه ي داستاني ژيانه که تان بگرم.

پيش نه وه ي ده رفه تييش به ره ها خاتووني بدا قسيکي بکا له جيي خوي هه ستاو سينييه که ي برده وه مه تبه خي و هه ر دواي چند ده قيقتيکان هاتمه وه به ره هاي گوت:

- ده ي من ناماده م گوي له پاشماوه که ي بگرم
ره ها به ميهره بانيه وه زرده خه نه يه کي به دهم ره بابه خانميوه کرد و دهستي به گيرانه وي کرده وه.

* * *

محمد به زمانه چه ور و شيرينه که ي ناگري ده رووني که تا دههات زمانه ي ده کيشاو بليسه ي ده دايه وه دامراند هه نه و ده يگوت:

- به و خودايه ي فه سه م له و ماوه يه ي که نه تو ي تي دا ده زيندانيدا بووي شه و روزه نازام چند جارام خو راناه بي مه ئاسايش و خو م بنا سيتم به لام ترسام، ده مزاني که نه گه ر خو م بنا سيتم و ددان به هه موو شتيکيدا بنيم و هه موو شته کان بلیم به لاني که مه وه ده بي چه ندين ساليکان له و ديو ميلي ده رگاي به نديخانه يدا بيمينه وه به لام نه وانه که ده ئيشه کاني خوياندا ليژان و کارامه ن زوو له باري ده رووني تو گه يشتن که بي گوناهي و به ره ه لдат هه رده که ن و

ئەو ھەرتا ھەرۈەك دەبىنى مەزەندە و بۇ چۈنەكانم راست دەرچۈن، بەلام بەلئنت دەدەمسى كە ئىدى ھەر كار و ئىشىكى ئەتۆ پىت خۇش بى ئەۋەى بكەم و بى دلئەت نەكەم و پى دەبەرپى نەنىم و ھەنگاۋى ناۋىم.

ئەو رۆژە مەمدە ھىندەى لەبەر ھەل خويىندم تا واى لى كىردم چاۋ لە ھەموو گوناھەكانى پېشۇم ولىشى ببورم بەجۆرىكى واش كە پىچەوانەى بۇ چۈنى دايك و باىم خوازيارى ژيان بەسەر بردنى دەگەل مەمدەيدا بوومەو. داۋى ئەۋە مەمدە لەو پىستەۋە چوۋە پىستىكى دىبەۋە، خۇش رەۋشت و پىاۋىكى نمونەى ژيان و خۇشەۋىستى، ئىدى رىي چۈنە مالى باى لى نەدەگرتم. بۇ خۇشى ھەر شەۋىكى دەگەلە مندا ھاتە مالى باىم و داۋى بەخشىن و لىبوردنى لى كىردن و بەلئنى دا لە مەودا ھەلەكانى راست كاتەۋە.

زۆربەى رۆژان پىشنىارى چۈنە مالى باىم بۇ دەكردم تا دىدارىك تازەكەمەۋە. مەسەلەى كەۋتەنە زىندانىش لە تەۋاى خزم و كەس و ناسىاۋانىش شارىدۆۋە ھەزم نەدەكرد داۋى بەسەرچۈنى ئەو رۆژە تالانە بە ۋەبىر ھىنانەۋىيان بەخۇ نازىنەكانم برىنداركەمەۋە، رەنگە ھەر پىشۇم شەرم بوۋى كە ئەۋان پەى بە چۆنىەتى مەمدەىش بەرن. بەبىانوى زۆر شتانە ۋە داۋى لىبوردنى نەچۈنى ئەۋ چەند مانگانەم بۇ سەرداۋەت و سەردان و مىۋانىان دىنبايەۋە چەند مانگىك بو كە بەراستى خۇم بەبەختەۋەر دەزانى، باىم ھەمىشە چاۋىكى ھەر دە مەمدەۋە بو نەكا كەتنىكى دى بكاتەۋە. داۋى ئەۋەش كە مەمدە ھۆى قاچاغ فرۇشەكەى بەمل دەست كورتى و نەدارىبەدا ھىنا باىم بە ھەموو جۆرىك، تەنەت لە كرىنى پىۋىستىەكانى نىو مالىشدا ھارىكارى دەكردىن تا بىانوى مەمدەى لەكارى بى جى بىرئى، بەلام ۋەك بلئى بەختەۋەرى ھەمىشە لەمن سل بكاتەۋە ھەلئى. بەختەۋەرىبەكەم تەنبا ھەمان ئەۋەندە ماۋە كورتەى ئەۋ چەند مانگانەى داۋى ھاتنەۋىم بو لە زىندانئى. چەند رۆژىك بو بۆنى ھەر شتىك دەكرد دلم تىكەل دەھات و ھىلنجم دەھاتئى ھەر كە خواردىنكىش دەدەت بەكسەر بە دىتنئى خواردەكەى تىك دەچوروم. مەسەلەكەم بۇ دايكەم باس كىردو ھۆبەكەىم لى پرسى. دايكەم بە خۇشحالئەۋە ماچى كىردم و مژدەى دامئى كە بەو زۋانە دەببە دايك و مندالت بەزكى كەۋتوۋە. دەپىستى خۇمدا نەدەھەجىم، برىارىشۇم دا دەگەل دايكدا بچمە لای دكتور تا دلئىبام، ئەۋجا ھەۋالى زگەكەم بە مەمدەى بلئىم. دكتور چەند تاقىكارىبەكى جۇراۋجۆرى بۇ نووسىم و گوتى:

- من لەبەر دلئىبىبە سەلامەتتەبە ئىۋە چەند تاقىكارىبەكى جۇراۋ جۆرم نووسىۋە. بەيارمەتى داۋى ئەنجامى تاقىكارىبەكان، ۋەلامەكەىبام بۇ بىننەۋە.

بهیانی روژی دوابی چوموهه مائی بام تا دهگهډ دایکمد بچینه تاقیگا بو نه بجامدانی تاقیکارییه کان. چونکه دکتور که ده بی تاقیکاری سه رجیی بو بکری، ده مزانی تا سه عاتیکی دیکه درده که وی که هوئی شو دل تیک هه لاتنم چیه؟ ده گهډ دایکمد به ره و تاقیگاوه ده چوموم که هه به پرتوه له پر ههستم کرد شو و پیاوهی چووه موغازه که وه محمه ده. دایکم ناگاداری محمه دی نه بو، کاتی که به به رده می موغازه که دا تیپه رین و هیندیک دور که وتینه وه به بیانوی ته ماشا کردنی بلوزیکیه وه له دایکم جیا بو موه وه و به ره و لای موغازه که وه چوموهه ناوړیکم دایه وه، له و دیو جانخانه که وه زور به ناسانیم محمه دی دیار بو. محمه دی بلوزیکی ژانه ی زور شیک و جوانی به دهسته وه بو و ده گهډ بلوز فرۆشه که یدا ده دوا. دیار بو بلوزه که ی په سه ند کرد بو چونکه فرۆشیاره که بلوزه که ی پیچایه وه و محمه دیش دهستی ده گیرفانی نا تا پاره ی داتی. ده و ساته یدا ده پیستی خو مدا نه ده حه جمیم پیما بو و محمه دی به نیازه تا به و بلوزه ی غافل گیرم کا. بویه به بی شه وی خو م له محمه دی ناشکرا که م به سه رود لیکه خو ش و شادیه وه ده گهډ دایکمد به ره و تاقیگاوه چوموم.

دوا ی چهن دین تاقیمانیه ی که به دوا ی یه کدا من و دایکم له چاوه روانی وه لایمی تاقیمانیه کاندا دانیشتن تا له دوا ییدا و دوا ی چهن دین سه عات چاوه روانی وه لایمی تاقیمانیه کان ناماده بوون و به ده نگیکی به رزه وه ناویان خویندمه وه. وه لایمه کانم و هرگرتنه وه، وه لایمه که شه ری بو و من دلنیا بووم که به زووی ده به دایک. به پیشنیاری دایکم نیوه رۆیشه له مائی وان بووم و نانیشم هه له وی خوارد و دوا ی ناخواردنیش به خه یالی شه وی که محمه دی له سه ر نیشیی چوموه موغازه که ی تا هه والی زکه که می بده می و خو شحالی که م. به لام به پیچه وانیه مه زنده ی من محمه دی له موغازه ی نه بو. له کریکاریکی که مانگیک بو ده موغازه که یدا نیش ده کرد و شاگردی محمه دی بو پرسیم:

- ناغا رهزا، نازانی محمه دی چۆته کوئی؟

ناغا رهزا بیریکی کرده وه و گوئی:

- نا شو چهن دانه ناغا زور نایه نه موغازه ی، هه روا چهن د سه عاتیکان دین و سه ریکی خوارده که نه وه و ده رۆنه وه به لام به منیش نالین له کوین و ده چنه کوئی. ناغا رهزا بیریکی کرده وه به لام له پر شتیکی و به برهاته وه و دریژه ی دایه وه:

- راستیه که ی، ههن دی جارن ده لین ته گه ر کاریکم پییان بو شه وه له مالین.

له قسه كانی ههوت مام به لآم هیچم به سهر خۆم نه هینا و خودا حافیزیم لیکرد و به ره و مال بوومه وه.

دلّه خوته یه کی ناخۆشم كهوتی. دلّم گه واهییبه هه والئیکى ناخۆشى ددها. به ددهم ریتوه كه وتمه وه بیرو خه یالی قسه و نامۆژگار ییه كانی دایکم و ده بیرو خه یالانه وه چووم. دده لئی خۆمدا نه خشه ده کیتشا كه لیتره به دواوه چۆناو چۆن ده گه لّ محمه دیدا رهفتار کهم تا کوانوری ماله کهم ههر گهرم و گهرم تریش بی. بیرم ده کرده وه چۆناو چۆنی هه والی بوونه باوکایه تییه که ی بده می، له وهش که نیازی بوو غافلگیرم کا پیکه نیمن هات چونکه بۆ خۆشی نه یده زانی که من هه والئیکم پییه نه وی پئی غافلگیر ده کهم.

ده حالئیکدا که من نه خشه ی غافلگیریه محمه دیدم ده کیتشا کلیم ده قفلی ده رکیدا بادا و چوومه ژووری. چاوه کانم له هه ژمه تان زهق زهق بوونه وه، باوه رپم به و دیمه نه ی که به رام بهر چاوه کانم بوو نه ده کرد. محمه د و موخته ره م خانم ههر دووک پیکه وه له سهر لیوی هه وزی به ددهم یه که وه ده تریقانه وه.

ههر که چوومه وه ژووری نه و بلسوزهی که ههر نه و رۆژه محمه د کریبوی ناسیمه وه. بلسوزه که له بهر موخته ره می بوو، به لئی موخته ره م بلسوزه که ی له بهر کرد بوو و به دوورییه نیومه تری له محمه دیه وه دوورتر له سهر لیوی هه وزی دانیشتبوو. ههر دووکیان، که منیان دیت زه رده خه نه یان له سهر لیوان وشک بوو و چاویان به مننه وه نه وق ما.

راوه ستابووم و شیتانه سه یرم ده کردن وه ک بلینی هیشتا فیری قسان نه بووم هیچ قسه یه کم له بیر نه مابوو، محمه د هه لی له و بیده نگییبه ی من قۆسته وه وه به خۆ داها ته وه به ده نگیکى قه رزدار بارکردنه وانه وه پرسى:

- نه وه تا ئیستا له کوئی بووی؟ باشه نابى بزائم تو له کوئی وکه ی له مالّ ده چیه ده ری و که ی دییه وه؟ هاتمه وه بزائم هیچت بۆ مالّی ناوی که چی نه وه دوو سه عاته چاوه رپیم، نه وه چ نه بووه ژیان ههر کاتیکى...

هه نگاوئیک چوومه پیشی و قسه که یم بری و له بن لیوانه وه گرماندم:
- نه وه خۆت گیلی، نه وه بۆ خۆشت ده زانی که ههر چی پبویسته یه کی مالئمانه نه وه بام دابینی ده کات و بۆمان دینیتنه وه و نه وه ی ده شینیتنه وه نه وه بۆ خۆم ده یکریم، نه دى پیم نالیی بۆ ده و ناوه خته رۆزه یدا هاتوویه وه مالّی و به قسه ی خۆشت دوو سه عات چاوه رپمی؟ نه وه

ئىستا دەزائم بۇ ھېندە بە ئەمەك و ھەق شوناسى كەسوكارى منى و ھەموو رۆژىم ھاندە دەدى بچمە وئ؟ دەمە قالئە من و محەمدى ھەلگشا. موختەرەم لەلایە كىسەو ھاوەستابوو و زەردە خەنەيەكى بئ شەرمانەي بەلالئوانەو بوو. لە پەر محەمد زلەيەكى توندى لەسەر و چاوى دام و ھاواری كرد:

- خۆت ھەرچى ھەي، ئەو ھەي، پىتوايە ھەموو كەسىكىش وەك تۆن، ئەو ھەي شەرمى ناكەي تۆمەتى و ھەپال موختەرەم خانمى وا نەجىب دەدەي؟ تەرىق نايبەو ئەو ھەي شايانى خۆت و كەسوكارەكەتە بەو ژنە بەرئزەي دەلئى.

موختەرەمىش لەو سەرى ھەسارئو ھەم گوتى:

- دەك دەستت نەرزى محەمد اغا، ئەگەر ناتوانى زارى ژنەكەت بگري ھەيە كە دەتوانى دەمى بگريت و ئەو زارە پىسەشى پركات لە خۆل.

- ئەو ھەيە دەبەھەي زارى من بگري ھا؟ ناكە تۆيەكى كەپياوى غەوارە داينت دەكەن؟ موختەرەم رووى لە محەمدى كرد و گرماندى:

- گويت لئىە چ دەلئ يانە نا؟ ئىدى من چىدى تواناي ئەو سووكايەتيانەيم نىە. محەمد بەرپەو بەرەو لای منەو ھات و پرسى:

- مەبەستت لەو قسان چىە؟ بىدەنگ دەبى يان بۇ خۆم بتخنكىتم و بىدەنگت كەم؟ بەلاقرئىو پىكەنيم و گوتم:

- يانى ئىو ھەر دووكتان بەدووان دەماناي قسەكانى من ناگەن، دەمزانى كەودەن بەلام تانەو ئەندازەيەش نا، بابزائم ئەو بلووزەي دەبەريەتى كى بە دىارى بۆي ھىناو؟ ھاچبوو؟ بىدەنگ بووى؟ رەنگت پەرى؟ باشە دەي قەيناكا تۆ ئەگەر ناوئىرى بە بەرزىو ھەيلى ئەو من خۆم يارمەتيت دەدەم، بەلئ ئاغا، ئەو پەر بۇ خۆم ئاگام لە كرىنى ئەو بلووزەي بوو و بەچاوى خۆم دىتم، خۆش غىرەت، پياوئىكى ھىندە بە غىرەتى ديارە لەوانەنى؟ لە پەر محەمد پەلامارى دام و چنگى لەسەر و پەر و قژم گىركردو پاكىش پاكىش رايكىشامە ژوروى و گرماندى:

- وەرە تا پىت بلیم تۆمەتباركردن يانى چى؟

محەمد پالى دامە ديوى ژوروى و دەرگاھى لە پشتمەو داخست و بەمست و پىلەقانى دا گرت. بە ھەموو ھىزىو ھەي و زۆر بەتوندى لئى دەدام و جنىوى دەگوتن، موختەرەمىش ھاىتو ھەي پشتم دەرکەي و بانگى وى دەكرد و بەنازەو دەيگوت:

- وازی لی بینن محممد اغا، ناماقولئی کرد، تویی ئه و خودایه ی بهسه، حهیف نیه ئیوه خوینی خۆتان له پیناو ئه و بوونه وهره بی نرخ و بههایهیدا پیس دهکهن.

ههروا که لیم دهدرا جنیوم به محممد و موخته ره می ددها، جنیوه کام ئه و نه ده دیکه بیان محممد له لیدانیم شیلگیرتر ده کرد. دوا ی شه وهش که له لیدانئ من ماندوو و وهره ز بوو به جیی هیشتم و چووهره زوه که ی موخته ره می و تاشه و درهنگانیک هه ره له وئ مایه وه و نانی ئیواریشی هه ره ده گهل ئه و منداله کانیدا خوارد.

به نه نه قسه به دهنگی به رزه وه ی ده گهل موخته ره م و منداله کانیدا قسه ده کردن و پیده که نی، موخته ره می هه روه تر به دهنگی به رزه وه پیده که نی و نازی ده کردن. بریارم دا بجمه وه مالمی بام و به یه کجاری واز له و ژیانه بینم ده گهل ویدا به لام نه متوانی، ئاخر خۆبیجگه له منیش یه کینکی دیکه ش هه بوو که په یوه ندی و وابسته ی ئه و ماله و ئه و پیاره ی بوو.

ئه وشه و رۆژانه ی دی زۆر به په له و به خیرایی ده رۆبشتن و تیده په رین به لام محممد هه ره له سه ره هلس و کهوت و رهفتاره دزیو و کریتته کانی خۆی به رده وام بوو و ناکۆکیه کانیشمان رۆژ به رۆژ تا ده هات هه ره زیاد ی ده کرد. ورده ورده محممد وا بی شه رم و چه قاوه سوو بوو که به رۆژ و به شه و چه ند سه عاتیکانی له ژوروی موخته ره می به سه ره دبرد و هه رچی پیویست بایه بۆی ده کپی. رۆژانه کاتی که نیازی چوو نه ده ریی هه بایه به دهنگیک کی به رزه وه ده یگوت:

- ره ها، که ئیشه کانت ته و او بوون بزانه داخوا موخته ره م خانم هیچ ئیشیک ی نیه یارمه تی بده ی. ئه و جا به دهنگیک ی به ئه ده بانه وه رووی ده موخته ره می ده کرده وه و ده یگوت:

- موخته ره م خانم من واده چمه سه ره ئیشی ئه گه ره ئیشیکتان بوو مندالیک ی بنیرن تا پیم بلین.

موخته ره می به نازو بازیکه وه ده هاته هه ساری و ده یگوت:

ده ستتان نه رزی و هه ره خۆش بن، پیموانیه هیچمان بوئ به لام ئه گه ره شتیکیشمان ویست دلنیابن ناره ستتان هه ره ده که یین و ئه و زه جمه ته تان وه به رده ده یین. محممدیش به میه ره بانیه وه وه لامی ده دایه وه.

- تکا ده که م، ئه و قسانه چین؟ به خۆش حالیه وه ئه وه ی له دهستم بی بوتان ئه نجام ده دهم شه و و رۆژه کان ده هاتن و ده چوون و تیده په رین من و محممد یه وشه شان قسه ده گهل یه کتریدا نه ده کرد. ورده ورده وهک بیگانه یه که م ده هاته به رچاو و هه زم ده کرد نه بیبینم و نه گویشم له دهنگی بی. کاتی که محممد له مال نه دبوو موخته ره م قسه ی بی جی و ناسکی پی ده گوتم و

تازاری ددهام. برپارم دا بۆ ئهوهی لووتی ئهوه ژنه بئ شهرمه ی له عهردی دهم محمهدی زیاتر ئومیدهوار و دلئی زۆرتر به ژیان خۆش کهم ئهوهش چۆن بکهه، ههردهبوو ههوالئی بوونه باوکیهتییهی بدهمی.

تهواوی رهفتار و قسه کانی ئهوه دووانهم دهدیتن و دهبیستن بهلام بهخۆم دهگوت:

- قهیناکا دوایییه کهی رۆژتیک محمه د پهی به ههله کانی خۆی ههردهباو دهگهڕیتهوه ناو مال و ژیانئی خۆی. راستیه کهی گوناھی خۆمه که پیم نهگوتوه زگم ههیه تا به مال و حال و ژیانئی خۆی دلخۆش و ئومیدهوار کهم بهلام لییره بهدواوه دهزانم چده کهم تا ئهوه ژنه ی له نیو ژیانه کهی خۆم دهڕینم و دووری خه مهوه.

شهوی که گویم له دهنگی دهرکی هساری بوو به پهله به رهو لای هساریه م پارکرد.

محمه د به دوو ههنگلی پر له میوه وه هاته هساری و ههر به پئ دهرگه کهی بهدوا ی خۆیدا پیوه دایه وه. به دهنگیکی کزه له ی له رزۆکه وه بانگم کرد:

- محمه د وهره وه ئیشم پیته.

محمه د به رهو لای ژوورئ موخته ره میه وه چوو و زهره فه میوه کانی له بهر دهرکی ژوورئ موخته ره می له سه ر عهردی دانان و به رهو لای من هاته وه و زۆر لا لووتانه سه یرئکی کردمی و پرسی:

- چیه، چ ئیشیکت ههیه؟

- به دهنگیکی پر له پارانه وه گوتم:

- لییره ناکرئ قسان بکهین، وهره بچینه ژوورئ ئیشم پیته.

محمه د به بی حه وسه له بییه که وه کهوته دوام و کاتیکیش که چوینه ژوورئ گوئی:

- زوو قسه کهت بکه دهچم نانی دهخۆم.

- به پارانه وه گوتم:

محمه د بۆ لقه لهو ژیانه مان ددهی؟ بۆ به دهستی خۆت ئهوه ژیانه مان دهئاگری داویتی و دهیسووتینی؟ بۆ ده بی بچیه مالی ژنیکی بیگانه و لهوئ نانی بخۆی، وهره بالیره بگوازینه وه و لییره برۆین، تۆ خۆت به جوانی سه یری ژیانمان که خوا هه لئاگرئ ئه وه ژیان نیه من تاك و ته نیا دانیشم و ههر چاو له پئی تویم و تۆش ده گه ل بیوه ژنیکی ته لاق دراو دا کاکه و براله ی بکه ی ئهوی به سه رمندا بشکینیه وه! محمه د به تووره بییه وه گوئی:

- کویرایی له چاوت دایه، نه گهر تۆش مندالت بووبایه ئیستا ده بوو یهك دوو مندالت به دهورو بهراندانده لیهزن و دابهزن، نهك ئاوا به تاقی تهنی له كوئییکی ژووری و هك كونده به بۆی هه لئیشی، راوهسته با دوا قسه مت پئ بلیم، چونكه تۆ مندالت نابئ بۆیه به نیازم موخته ره مئ به سیغه ماره كه مهوه، پهنگه ههر یه كجاریشی ماره كه م خه لکی چووزانن، ههر تۆ ده زانی، نه گهر تۆش ده تهوئ ته لاقته نه ده م ده بی بابت موغازه كه بخاته سه رمن و به ناوی منی كا تیگه یشتی و گویت لییه! ههر نه وه یه كه گوتم، نه گهر بابت ژیانئ كچه كه ی خۆی دهوئ ده بی موغازه كه یم به ناوكا بۆ تۆ پیتو ابوو من له بهر چاوی جوان و برۆی ره شی تۆ بوو هاته خواز بیئت و تۆم هیئا. نه خیر خاتوون، خهونت دیوه خیره نیشاللا، من ههر له هه وه لیوه نیازم وابوو بابت موغازه كه به ناوی منه وه كات، ئیستاش درهنگ نه بووه بۆ نه وه ی ته لاقته نه ده م به بابه گیانت بلئ محمه د گوتوویه تی نه گهر نایه وه ی مۆری ته لاقتی به نیوچه وانئ كچه كه یه وه بنری با موغازه كه ی به ناوی منه وه بكات.

سه رم سوورا ته واوی دنیا یم له پیتش چاوان تاریك بوو، قاچه كام شل بوونه وه، وهك نیوه پئ هۆشیه کی به ربوومه وه سه رعه ردی، توانای هیچ جووله یه كم نه ما، وام هه ست ده كرد پشتم كوور بۆته وه و چه میومه وه. راست وهك تهو داره م لی هاتبوو كه به بای به هیزو توندی زه مانه ی له نیوه پاستیوه دوو له ت بووه. محمه د كه ئاوی دیتم غیره تی زیاتر بزووت و گوئی:

- هیچ پیاویك ئاماده نیه تا كوژی ته مه نی ده گه ل ژنیکی نه زوكدا بژی. نه گهر نه وه ی به بابت بلئی دلنیام كه قبولئ ههر ده كا، له بهر نه وه ی موغازه یه كه له به رامبه ر ته مه نیك هسه رته ی مندال نه بوونیدا یه كجار زۆر كه م و هیچه .

هیزو توانایه كم ده نه ژنویه كامدا هه ست كردن و له جیوه راست بوومه وه و گوتم:

- نهو تیره ت به چه په ی هاویشته چونكه من زگم هه یه و ئاوسم، زگه كه م سی

مانگانه یه وهه روا بهو زووانه ش ده بیه خاوه ن مندال

محمه د به بیستنئ نهو قسه ی داچله کی و ههنگاویك هاته پیتش و گوئی:

- درۆ ده كه ی، ده زانم كه درۆ ده كه ی، خیرا كه ده ی زوو بلئ كه درۆت كردووه. بۆ ساته

وه ختیكیم خۆ به سه ر كه وتوو زانی پیکه نینیکی ته وساییم كرد و گوتم:

- نا، راسته، دكتور و تاقیگا نه وه ده سه لمینن.

محمه د تاویك راوه ستاو ده بیر و خه یاله وه چوو، چهند ده قیقه یه کی نه برد كه وته وه سه ر خۆی

و گوئی:

- كهواته واباشتره كه باش گوځ بكه يتهوه و باش گوځ بده يه ي، ته گهر توښ بتهوئ و دهك دايكت يهك دوو دهسته كچان ليره ريزكه ي ده بئ بليم شهوه ناخوا، باش تروايه بزاني ته گهر منداله كه كچ بئ ده بئ ههر له نه خوځخانه وه يه كسهر بچيه وه مائئ بابت، تيگه يشتي چيم گوت؟

محمد له ژورئ چووه ده رئ و مني تيمار و په ريشانيشي ته نيا به چئ هيښته وه. منيكي كه دهوكات و ساتانه دا پيويستيم بهو و دلدانه وه و دهست به سهر داهياني تهو بوو به ته نياي چئ هيښتمه وه و چووه سهر و سوراغئ موخته رهم و منداله كاني. سهرم بهرز كرده وه و دهسته كام به ره و تاسمان هه لبرين و نالاندم:

- خوايه بو ده بئ به شي من له ژياندا ههر شهو به بئ؟ بو هه رده بوو هاوسه ري پياويكي ناوا چه پهل و بئ به زه يي بم؟ هه رگيز له بابو كه وره ي نابورم كه بووه هوئ ته واري تهو به دبه ختي و چاره په شيانم، ههر شهو بوو مني ناوا هاويشته شهو دوزه خه وه و دهوييدا دليل كردم. به خوداي هه تا بيم ههر نه فره تي ليده كم، خودايه من لهو دهر د رهنج و ئيش و ئازاره ي رزگار كه يا محمه دي بينه وه سهر هوښ و گوځي خوئ، ته گهر شهوانه ش ناكه ي شهو من بكوژه و بمحه سينه وه.

روژ و هه فته كان دهه اتن و تيده په پرين و ژياني منيش ههر هه مان چاره په شيه كه ي جارن بوو. روژانه به ته نيايي خو مه وه، ههر قسه كاني محمه ديم دووباره ده كرده وه و دلخوځي خو م ده دايه وه كه محمه د ههر ويستويه تي بمترسينئ، شهو ههر چهن د چه په ليش بئ ده ست له جگه رگوځه كه ي خوئ ههر هه لئاگرئ، دلنيام هه ركاتي كه منداله كه ي ببينئ سوژ و ميه ره بانيه بابايه تيه ي له شه نجامي شهو كارانه ي ههر ده كيږي ته وه.

ورده ورده به ره فته ر سارد و سره بئ گيانه كاني به رامبه ر به خودي خو م تيگه ي شتم كه هه رچي گوتويه تي راسته و شهو مني ههر بو شهو خواستوه تا بام موغازه كه ي به ناوكا نهك له بهر خودي خو م و شهو عيشقه ي له سه ره تاوه ده مي تي وهر ددا.

ئيدي به يه كجاري بو م ده كه وت و له لام روون بووه كه مني ته نيا و ته نيا ههر له بهر خاتري سامان و ده ستمايه ي بام بووه و مني وهك پرديك بو گه ي شتن به ئامانجه دزيو و كريت و پيسه كاني ره بهر چاو گرتوه.

* * *

چەند مانگىكى دىش چوون زگە كەم بوو شەش مانگانە، مەمەد كەمىكى موحتەرەم لە بىر بردبۆۋە و كەمترى خۆ تىدەگەياندا و منىش لە دلەۋە سوپاسى خودام دەكرد كە لە خەيالى موحتەرەمى ھاتۆتە دەرى. دلخوشى خۆشم ھەروا دەدايەۋە كە مەمەد ھەر چىيەكى گوتسۈۋە تەنيا جەھەنگ بوو و مەبەستى دىكەى دەقسە كانىدا نەبوو.

بە پىچەوانەى تەۋارى ژنە دوو گىانەكان كە مېردەكانىان ھەمىشە ئاگادارى خواردن و جۆرى خواردنەكانىان مەمەد ھىچ ئاگايەكى لەمن نەبوو و خۆى تى نە دەگەياندم، شەو و رۆژم ببوو غەم و خەفەت خواردن و ترسى لە دايكبوونى مندالەكە، بەدل رازو نىازم دەگەل خودايدا دەكرد و ھەرچىەكم بە خەيالدا ھاتبايە نەزرم دەكرد ھەر ھىندە مندالەكەم كور بى، تا مەمەد نەبىتتە ھۆى ئىش و ئازارو دەردەسەرىم. كەسوكارەكەم كە ئاگايان لە ھىچ نەبوو بە دوو گىانيەكەم زۆر شاد و خۆشحال بوون و دايكەم سەرگەرمى ئامادەكردنى جل و بەرگى مندالەكەى بوو.

دايكم زۆر بە نىگەرانبەۋەى سەير دەكردم و لە كزو لاۋازى و رەنگە پەريوہەكى من زۆر بەشۆكاو بوو. ئەو جارەھى جار لىي دەپرسىم:

- رەھا دەگەل مەمەدیتدا ھىچ گرفتىك ھەيە؟

لە حالىكدا كە وام پىشان دەدا لە مەبەستەكەى ناگەم دەپرسى:

- نا، مەگەر چۆن؟ ھىچ بوو كە ئەو خەيالەت كەردۆتەۋە؟

دايكم دەۋەلامىمدا گوتى:

- ئەۋە چەندىن مانگت بەسەر دوو گىانييەدا تىدەپەرى، ھەر جارىكى كە دەتبىنم لە جارى

پىشتەرەنگ پەريوۋ داكەوتوتورى؟ ناكە خواردنەكانت باش نەبن؟

ھاتمە نىۋ قسەكانى دايكەۋە و بە روالەتتىكى شادەۋە گوتم:

- نا، مەمەد ئىستا زۆر لە جارام زىاتر بە پەرزشەۋەيە و زۆرى ئاگا لىمە، بەردەوام

خواردنى چاك و خوراكىم بۆ دىنپتتەۋە، زۆرم گرنگى بە خواردنى دەدات بەلام ناتوام

تۆزقالتىكىشيان لى بچۆم. ھەر كە چاوم بە خواردنى كەوت دلەم تىكەل دى، پىموايە رەنگ پەرىن

و كزو نەماۋىيەكەشم ھەر ئى ھىندى بى.

دايكم كە بەقسەكەمى باۋەر نەكرد بوو بە پىداگرتن و سوور بوونىكى زۆرەۋە بردمىيە لای

دكتۆرو باسەكەى دەگەل تاوتوى كەرد. دكتۆر دواى پشكنىنىم گوتى:

- خاتوون ئەو تۆ چیت له خۆت و ئەو کۆزپەیهت کردوو؟ وهك من له‌دوای پشکنینتان بۆم دەرکەوتوووه به‌و کیش دابه‌زینەمی که‌تووشتان بووه منداڵه‌که له ئەندازه‌ی سروشتی خۆی بچوو‌کتره و ئەگەر ئەم بارو دۆخەش هه‌روا برۆا له‌وانه‌یه منداڵه‌که‌ت له‌باربچێ و خۆ ئەگەر له‌باریش نه‌چوو له‌وانه‌یه که‌م ئەندام بێ. ئەگەر د‌ه‌ته‌وێ خۆت و کۆزپه‌که‌ت سه‌لامه‌ت بن ئەوه د‌ه‌بێ خۆت دامه‌زرینییه‌وه له هه‌ر ده‌مارگرژییه‌کی هه‌یه خۆت پیا‌ریزی...

دکتۆر هه‌ل‌وێسته‌یه‌کی کردو ئەوجا ده‌ستی پێ‌کرده‌وه:

- ده‌توانم پرسیا‌ریکی تاییه‌تیت لێ بکه‌م؟

به‌سه‌رییه‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی دکتۆریم کرد و وه‌لامم دا‌یه‌وه:

- به‌لێ، تکه ده‌که‌م فه‌رموون.

دکتۆر به‌ وردی چاویکی به‌روومدا خشان‌دو پرسى:

- ئیوه و هاوسه‌ره‌که‌تان هه‌یج ته‌نگ‌وچه‌له‌مه و گ‌رفت‌یک‌تان پێ‌که‌وه هه‌یه؟

چاویکم له‌ دایکم کرد، له‌لای ئەو هه‌رگیز نه‌ده‌که‌را راستیه بلێم به‌ تووره‌بییه‌که‌وه گوتم:

- نا، نا هه‌رگیز ئەو قسانه‌ چین ده‌یانکه‌ی؟ می‌رده‌که‌م هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌للای خۆی

ته‌رخان کردوو هه‌ر بۆ ئەوه‌ی کونج‌یکی ئارام و ئاسووده‌م بۆ بسازی‌نێ. دکتۆر به‌ناباوه‌رییه‌وه

سه‌یریکی کردمه‌وه به‌ ده‌نگ‌یکی تاییه‌تی ئەو تۆ گومان‌اری به‌قه‌سه‌کانی من گوتی:

- به‌لام واپیناچی، تۆ بۆ خۆت هه‌ول‌ده‌ تا له هه‌موو ده‌مار گرژییه‌ک به‌دوور بیست و خۆتان

بۆ خۆتان ئارامی و هیوری و خوین ساردیتان پیا‌ریزن.

ئەوجا رووی له‌ دایکم کردو گوتی:

- به‌ بۆچوونی من وا باش‌تره ئیوه بۆ خۆتان ئەو چه‌ند رۆژه ناسکانه ئاگاتان له‌کچه‌که‌تان

بیست و چاوه‌د‌یرییه‌ی بکه‌ن.

دایکم سه‌رنجه میه‌ره‌بانه‌که‌ی ئیوه برپم و گوتی:

- جا ئەگەر خۆی رازی بێ من له‌ خودام ده‌وێ.

زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خۆشیه سه‌ر لیوه‌کانی دکتۆری داگرت و رووی له‌من کردو گوتی:

- ئەگەر به‌ په‌رۆشی ته‌ندروستی خۆی و منداڵه‌که‌یه‌وه بێ ئەوا قبوڵی ده‌کا.

دوای خودا حافیزی لای دکتۆر هاته‌ ده‌ری. بۆ خۆم که‌مم بیرو خه‌یال هه‌بوون دکتۆر چه‌ندان

هه‌ینده‌ی دیشی هاویشتنه سه‌ری.

دایکم داوای لی کردم تا ئەو چەند مانگانەی دووگیانیەیی ماویشمە بچمەوێ مائی ئەوان تا بۆ خۆی لە نزیکەوێ چاوی لیم بیت و ئاگای لە خواردن و هیوریە بیرو خەبالە کائەوێ بیت و یارمەتیم بدات. دەترسام داوا و پیشنیارە کە ی قبول کەم و محمەدیش بەتەنیا دەگەڵ موحتەرە میدا لەو مائی بەجی بیلم، دەترسام بییش لە دایکبوونی کۆریە کەم ئەو موحتەرە مئی بیینی.

لەبەر ئەو بەبیانوی جۆرا و جۆرەوێ مەلم بەتکاوی پیشنیارە کە دایکم نەدا و بەلینم دا هەموو رۆژی بە رۆژ بچمە مائی ئەوان وشەویش بیمەوێ مائی. چەندین هەفتە ئاواچوو. لەو رۆژەوێ کە دایکم لە خواردنی باش و میوێ زۆری گرتم و بۆ خۆی بەسەرم رادەگەیشت و رده سەرئیشەو سەر سوور آنە کەم نەما. شەویکیان داوی ناخواردنی ئیواری زوو چوو مە ناو جی و نووستم محمەد هەروا دانیشتبوو و سەیری تەلە فزیونی دەکرد. نازانم چەند سەعات نووستبووم کە ئازاریکم لە کە لە کە و هەستا و بە ئاگای هیئامەوێ و لە خەوی کردم. کاتی کە لە جیوێ هەستام دیتم محمەد لە ناو جیوێ کەیدا نیە. زۆر بەئەسپایی بانگم کرد:

- محمەد، ئەو هیشتا هەر نەنووستووی؟

بەلام گویم لە هیج وەلامیک نەبۆو، بەگومانی ئەوێ کە محمەد چۆتە مەتبەخی ئاوا بخواتەوێ لە جی خۆم راکشامەوێ بەلام نەنووستمەوێ و هەر چاوەرپیی هاتنەوێ ئەو بووم. سەعاتیکی پێ چوو کە سەیرم کرد ئەو محمەد بە دزیوێ لەسەر پەنجەیی پێی دیتەوێ ژووری و لەسەر خۆ دەخزیتەوێ ناو جیگاکەیی. من خۆم لە خەوکرد و هیچم پێ نەگوت. چەندین رۆژ بەم جۆرە تیپەرپین و و رده مەسەلە کەیی ئەو شەوێ و شەوانی دواتریش منیان لە کارەکانی محمەد خستە گومانەوێ تا ئەو کاتەیی وەختی دانێ کرپی خانووی هات. ئەو شەوێ محمەد زۆر شادو شەنگوڵ و بەکەیف دەهاتە بەرچاوی و بەر دەوام لەبن لیوانەوێ نارەناری شیعریکی بوو و جار جارەش دەچوو بەر پەنجەرەیی و سەیریکی دەرەوێ دەکرد.

دەگەڵ ئەوێ کە سەرم لە کاری وی دەر نەدە کرد بەلام ریی ئەوێ بەخۆشم هەر نەدا هیج پیرسم، روم دە محمەدی کردو گوتم:

- کرپی خانووت لەبیر نەچی، بەیانی بەر لەوێ بچیه موغازەیی کرپی خانووە کە لەسەر میژە کە دانێ تا بەیانی بیدەمە موحتەرە مئی.

محمەد وەك بلیی چاوەرپیی هەلینکی وابی گوتی:

- نا، پیویست ناکا تو به پلیکاناندا بچیہ خوارئ، دہترسم له پلیکانہکان بهریبہوہ من خۆم کرئیه کهی دهدهمی.

- به لالوو تیکهوه گوتم:

- نا، پیتی ناوی تو کرئیه که بهری بوخۆم بهیانی که چوممه خوارئ پاره کهی دهدهمی. محمد ئیدی هیچی نه گوت و پیتی دانه گرت. هەر ته نیا شانیککی هه لته کاندوله وه لامیمدا گوتی: - باشه، که هینده ههز ده کهی و واسووری له سه ره شهوه خۆت پاره کهی بدهیه. دواى سه عاتیکی خۆم بو نووستنی ناماده کرد و له محمد دم پرسى:

- من دهچم ده نووم تو نانوی؟

محمد خۆی ده ته ماشا کردنی ته له فزیئیدا ون کرد و گوتی:

- نا، سه عاتیکی دیش بو شهو بهرنامهیهی خۆم داده نیشم که ههزم لئیه تی.

- که واته من دهچم ده نووم، هیچت ناوی؟

محمد هه روا به ده دم سهیر کردنی ته له فزیئونهوه گوتی:

- نه ع شهو باش.

له رهفتارو هه لئس و کهوته کانی محمدی که و تمه گومانهوه و دهنیو جییدا راکشام و چاوم لیکن، ده بیرو خه یالی خۆمدا به دواى به لگه یه کدا ده گه رام تا شهو گومانانهم بره و پینیتشه وه. دلته خوته یه کی سه یرم لیبوو و دلتم خیرا خیرا لئی ددها، هه روا که بیرو خه یالی خۆم دینا و ده برد هه ستم کرد محمد ته له فزیئونه کهی کوژانده وه و به سپایی له جیى خۆی قیت بووه و به رهو ژورویوه هات. کاتی که گه یشته ده رکى راوه ستاو هه ستیکی راگرت، وهك بلینى ده یویست شه رخه یان بی که من نووستوم. چهنده دقایکیکان راوه ستا ودوايهش وهك سیبهری بیدهنگ له مالى چوه ده ری و ده رگا کهی به دواى خۆیدا داخست. گویم له دهنگی پییه کانی بوو که له پلیکانهکان ده چوه خوارئ، ده سته جی له جیوه هه ستام و چوممه بهر په نجه ره ی ههزم ده کرد بزاتم بهو ناوه خته ی شهوی ده چته کوئ، به لام چه ندى راوه ستام محمد له هه ساری نه چوه ده ری. نیوسه عاتیکی برد له پشت په نجه ریوه بووم و سه یری هه ساریم ده کرد به لام محمد له هه ساری نه چوه ده ری. ئیدی دلنیا بووم که شهو له لای موخته ره مییه، به لام بهو ناوه خت و سه عاته ی چ کاریکی به مالى موخته ره می بوو؟

به دريژايي ژورريم دهست به راويچكان كرد و چاوه پتي محمد سووم به لام ديسانه وش
سووسه يه كي هه نه بوو. سهيري سهعاتيم كرد نزيكه يه كه سهعات بوو چووبووه خواري، وام
به خه يالداهات:

- هه رده بي چوويته لاي موخته رمي تا كرسيه كه ي بداتي.

به لام قنياتم نه بوو و له وه لامدا گوتم:

- به لام خو بريار بوو به ياني من نه و كار ي بكه م نه دي نه و چ كار يكي به موخته رميه ناك

نه و موخته رمه...

له و برو خه يالانه ي هوروزميان بو ميشكم هينا ترسام و بي راوهستان دلي خوتم دايه وه:

- نا، نا، هه رگيز وانيه، قهت نايي محمد تا نه و نه نازدهيه شه هيچ بي. سهعاتيكي
ديكشه چو به لام محمد هه نه هاته وه مالي سهيري سهعاتم كرده وه سي سهعات ده بوو
چووبووه مالي موخته رمي و نه هاتبووه، به گرژيه كي زوره به دريژايي ژوريدا ده هاتم و
ده چووم و جنيوم به نه رزو ئاسمان ددها. بيژم له خوتم ده بووه كه بو هيشتم، له بي ئاوه زيه خوتم و
له بهر نه زانويه خوتم زالم لي هه ستا بوو. نيوه شه و شق ببو به لام محمد هه روا بي سووسه و
هه وال بوو به ناره حه تيه وه به ره و لاي ژوروي موخته رميه وه چووم له په نجهره ي دهر كه ي
ژورويوه مرا ده تواني محمد و موخته رمي ببينم. هه ر دوو كيان پاليان دابووه و خه ريكي پيكه نين
و قسان بوون. موخته رم به عيشه وه نازه و دلي له محمد دي ده ستان و محمد يش وا ده ويدا ون
ببوو هيچ ناكاي له خوي و له ده ورو به ربي نه مابوو. ده و ده مي دا بوو زانيم كه جبي نه و شه و ي
محمد دي بو چول بوو و مني گيليش هه مو شه وي ده كه و تمه خه وي بي ئاگاييه و نه و دوو شه
سووديان له بي ئاگاييه من ده ديت. به ديتني وان و ئاوا به م جو ره شه خو نيم وه جوش هات و به بي
له ده رگادان ده رگام كرده وه و چوومه ژوروي. هه ر دوو كيان له جبي خويان وشك بوون محمد
به سه رساميه كه وه سهيري ده كردم و هيچي نه ده گوت. چه ند ده قيقتيكان به بيددنگي تيه پري
به رقه وه سهيري هه ر دوو كيانم ده كرد له توور ه بيان ددانم ده چيره وه ده بردن. محمد له جيه كه ي
خوي هه ستاو به ره و لاي منه وه هات و گوتي:

- نه وه هه ستاي ره ها؟ هاتبووم كرئ خانوه كه ي بده م.

- هاتبووي كر بي بده ي؟ نه دي من نه مگوت به ياني بو خوتم نه و كار ي ده كه م، نه وه نه و

شؤ هاتبووي كر بي بده ي نه دي شه وه كاني دي بوچي هاتبووي؟

محمد بیدنگ بو و به‌دوای وه‌لامیکی گونجاودا ده‌گه‌را. به‌گرانیه‌که‌وه سه‌یریکی شه‌وم کرده‌وه و در‌یژه‌م دایه‌وه:

- شه‌وم شه‌رمی ناکه‌ی و ته‌ریق نابیه‌وه؟ ژنه دوو‌گیانه‌که‌ی خۆت له مالمی به‌جی هیشتوه و ده‌گه‌ل بیوه‌ژنیکی‌تا گه‌رم کرده‌وه؟ تو له مالمی ژنیکی ره‌به‌نی بی می‌رد به‌و شه‌وه ناوه‌خته‌ی چده‌که‌ی؟ نیستا ده‌زانی ساعات چهنده و چهنده سه‌عاتیشه لی‌ره‌ی و له په‌نا شه‌و ژنه‌یه‌وه دانیشتوی؟

دوایه‌ش چاوینکم دایه موخته‌رمی و گوتم:

- شه‌رمی بکه ژنی، له خودای بترسه، چیت له گیانی می‌ردی من ده‌وی؟ بو ده‌ست له‌یه‌خه‌ی می‌رده‌که‌ی من هه‌لناگری و وازی لی ناهینی؟ بو به‌و خۆهینان و بردن و خۆ بادانانه‌ت خه‌ریکی لاری‌کی که‌ی؟ ته‌ریق نابیه‌وه ناوا به‌و شیوه ناشایسته‌یه‌ی ده‌گه‌ل پیاویکی بیگانه دانیشتوی و خۆت ده‌به‌ر کرده‌وه نوقورچانت لی بگری؟ موخته‌رم له جیوه ده‌ریه‌ری و ده‌ستی به‌شاته‌شات و هاتو هاواری کرد:

- تو ته‌ریق به‌وه که تو‌مه‌تی ناره‌وا له خه‌لکی دی ده‌ده‌ی. من که‌ی بو می‌ردی تو‌م خۆ هی‌ناوه و بردوه و خۆم باداوه؟ که‌ی ویستومه می‌رده‌که‌ت لاری که‌م؟ نه‌گه‌ر نازانی راه‌سته‌با بیت بلیم تا بزانی که‌محمد خۆشی ناوی و رقیشی لیت ده‌بیته‌وه و راه‌ستاوه تا منداله‌که‌ت ده‌بی شه‌و ده‌می ته‌لاقیشته‌ده‌دا باشه؟ بو وام ته‌ماشا ده‌که‌ی؟ باوه‌رناکه‌ی؟ وه‌ره شه‌و محمد له خۆی پیرسه، ده‌شرانی دوی تو‌ش به‌نیازه کی بینی؟ ده‌ی ئیدی شه‌وه‌ی نازانی، به‌نیازه من بینی، شه‌ی گیانه، مه‌رجی شوو پینکردنی‌شیم ته‌لاقداننی تو‌یه، خۆ باش تیگه‌یشتی خاتون!

- به‌زاری به‌شه‌وه سه‌یری محمدم کرده‌وه و ناباوه‌رانه پرسیم:

- محمد شه‌وه شه‌و ژنه ده‌لی چی؟

محمد شان‌ه‌کانی هه‌لته‌کاندن و گوتمی:

- بو خۆت گویت لی‌بوو چی گوت، خۆ که‌رنی تی نه‌گه‌ی؟

ده‌مه‌وه‌ری و بگره‌به‌رده‌ی نیوان من و موخته‌رمی به‌رزبووه. له پیر محمد ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و زله‌یه‌کی وای له بناگوپی دام که‌له توند یانی سه‌رم به‌ دیواری که‌وت و ئیدی ناگام له‌هیچ نه‌ما.

تاویکی پینچوو تا توانیم به‌سه‌ر خۆمدا زال بیه‌وه، ته‌نیا هه‌ر ده‌گریام و به‌ده‌م هه‌نیسکی گریانیه‌وه‌ش به‌ محمدم گوت:

- ئىدى ناتوئام خۆم راگرم، ئىدى تەنەت بۆ تاوئىكىش چىە ناتوئام دەگەلە تودا بژىم، بىرت لى دەكەمەوہ.

مەمەد ئەوہى لە خودای دەويست دەستى گرتم و بەرقەوہ راكىش راکىش سەعات يەك و نىوى شەوئ و دەدرىي نام و لەمالئى دەركردم. لەترسان هيندەى نەمابوو زىرەبکەم و بتوقم. نەمدەزانى تاك و تەنيا بەو نىوہ شەوہى لەو كۆلانەى چبکەم. مالئى باجم يەكجار زۆر دووربوو، نەسەر پۆشئىکم بەسەريەوہ بوو نە پىلاوتىك لە پى، لەوہى دەترسام يەكىك لە ھاوسىكان بىتە دەرى و ئاوام ببىنى. لەپشت دەركئى پارامەوہ:

- مەمەد دەركەى بکەوہ، تكات لى دەكەم دەركەى بکەوہ، بابىمەوہ ژوورى، ئەگەر خەلکى بزانن چ دەلئىن، تووبى و خودا دەركئى بکەوہ.

بەتوندىم لە دەركەى داو ھەر دەشگرىام نزيكەى بىست دەقىقان لە پشت دەركەى راوہستام و لە دەركەم داو نالاندم تا مەمەد رى بدا بچمەوہ ژوورى. بەدەنگى کرانەوہى قفلئى دەركئى ھەنگاوتىك كسامەوہ دوايە. مەمەد دەركەكەى كردهوہ و سەرپۆش و پىلاوہكانى بۆ فرىدامە دەرى و توند دەركەكەى پىك دادايەوہ و رۆيى.

ئىدى نەمدەزانى چبکەم بەترس و لەرزەوہ پىلاوہكانم لەپى كردن و سەرپۆشەكەشم بەسەرم دادا و كەوتمە رى. بەپەلە رامدەكرد و دەگرىام. دەنگى گريانەكەم بىدەنگىە شەوئى دەشلەقاند و دەناخى تارىكە شەوئىدا ون دەبوو. گەيمە سەرى كۆلانئى، راوہستام و سەيرئىكى لای مالەوہم كردهوہ، ھەزم دەكرد دووبارە بگەرئىمەوہ و پەنا بەرمەوہ بەر كوئى ژوورەكەم، بەلام نەدەكرا، باش دەمزانى كە ئىدى مەمەد دەركەم لى ناكاتەوہ. دووبارە لە قولپەى گريانىم دايەوہ و بەدەنگىكى بەرزەوہ دەستم كردهوہ بەگرىانئى، دەستم بە دەمەوہ نا تا دەنگى گريانەكەم دەرنەيە، دەترسام نەك خەلکى وە ئاگابىتم.

چەند شەو گەر و كۆلان كوت و بەرەللايەكىش ئاگرىان دەنىو تەنەكەيدا كرىدبۆو و خەرىكى قسەى قۆرۇ بى تام بوون دەگەل يەكترى. خۆم دايە كەنارى ديوارى و بەسپايى دەرپۆشتم تا ئەوانە پىم نەزانن. نزيكەى سەد مەترم پىادە رۆيەكە برىبوو كەلە پر لە دواوہ دەنگىك بىست كەمنى بانگ كرد:

- باجى، ئەگەر لە جىي نووستنى دەگەرئى ئىمە لە خزمەتداين.

بەبئ ئەوہى ئاور لەلای دەنگەكە بدەمەوہ ھەنگاوم ھەروا و خىراتر كردن. دەنگى چەندىن كەسم دەبىست كە بەدوامەوہ بوون و دە رىژنەى مەتەلەكانيان گرتبووم. سەرتاپا لەشم لەرزىك

دایگرتبوو مه پرسه. هه رچی هیزو توانام هه بوو ده قچه کاندای کرکردبوو و رامده کرد. کۆلان کوته کانیش له دوامه وه بده دنگی بهرزوه پیده کهنین.

له وهی که هه ر له وئ له پشت دهرکهی نه مامه وه و هاتمه سه رشه قامی په شیمان بوومه وه و له دله وه بیژم له بی غیره تی محمه د و بهخت ره شیه خۆم ده بووه. هه وئ دا گوئی نه ده مه ناماقولیه بهر لالا و کۆلان کوتان به لام نه ده کرایه کیکیان گوئی:

- بابزانم له میژده کهت توراوی؟

یه کیدی ده یگوت:

- مه گه ر من مردووم، وهره میژده کهتم پی بلئی تا نیستا ملی بشکینم.

هه لوه سته یه کم کرد و به ره و لای ئه وان گه رامه وه به پارانه وه گوتم:

- ئیوه وه ئه و خودایه وازم لی بیئن.

یه کیکیان رووی له وانی دیکه کرد و گوئی:

- کورینه بابرۆین، دیاره یارۆ له وانه نیه.

یه کیدی گوئی:

- به لئی سهیری که خهریکه دلئی راوهستی، واوه وهرن تا به سه رماندا ساغ نه بوته وه و

به ملماندا نه هاتوره باتا زوه بگه ریینه وه.

هه موویان ری و ری له کوپوه هاتبوون گه رانه وه. هیشتا چهند هه نگاوێک دور

نه که وتبوونه وه که یه کیکیان ناوری دایه وه و به بهرزیه که وه گوئی:

- ببوره باجی مه به ستم سووکایه تی نه بوو، به لام له بهر ئه وهی من بو تۆمه و چاکه ی تۆم

گه ره که زۆر به شه رمیشه وه ئه وه تی پی ده لیم، که نه ده بوو به و ناوه خته ی شه وی بییه ده ری و ناوا به ته نیاش مائی به جی بیلی.

زۆرم سوپاس کرد و گوتم:

- راستیه که ی بو خۆشم له وهی که به و شه وه ناوه خته ی ناچارم بوو وم مائی به جی بیلم

ناره حتم.

لاوه سهیریکی ئه و لاو لای کرد و گوئی:

- ئه گه ر چه زیش ده کهن تا ئه و جییه ی ده تانه وی باله گه لئان بیم تاکه س ناره حه تتان نه کا.

زۆرم سوپاس کرد و گوتم:

- پیویست ناکا هینده ی نه ماوه بو مائی.

لاوه که چۆه ناو ئاواله کانی و کهوتهوه قسان دهگه لیاندا. ورده ورده لیم دور کهوتهوه وه که بلینی قسه کانی من کاری ده دلی کردن یا په رجوه کی خوابی بوو که ئاوا له و ریبهی لیوهی هاتبون گه رانه وه. گه یه شه قامه کهی دواتر، دلهم هه روا ته پهی بوو و خیرا خیرا لیی ده دا، له وهی ده ترسام به ره لالیه کی دی ریگام پی بگری. ده ترسام تووشی یه کیکی دیکه ی شه تویم قسه ی نه چته گوئی و کاری تینه کا و تووشی ئیش و نازارو ده رده سه ریهم کا. که نه وانهم هیئانه پیش چاوی خۆم هه نگاهه کانم خیرا تر کردن و به په له تر که و تمه ری که له پر به ده نگیتیکی ئاشنا له جیی خۆم چه قیم.

زۆر به ترسه وه سهیری دواوهم کرد و نه حمه دم ناسی. نه حمه د خوارزای میرده کهم بوو که منی ناسیبوو و بانگی ده کردم. راهه ستام و له دلوه سوپاسی خوام کرد. دیتنی نه حمه دی دهو سه عاته ی شهوی و دهو بارو دۆخهیدا که ههستی تیماوی و ترس و له رز زۆر نه مابوو له پهل و پۆم بجهن به راستی په رجوه کی خودایی بوو.

نه حمه د به ره و لامه وه هات و به سه ر سامیبه وه پرسی:

- خالۆزن شه وه لییه چده کهی؟

سهیریکی شه و کوره هه رزه کاره م کرد که ده گه ل شه حمه دی بوو و له شه حمه دم پرسی:

- شه دی تو به و شه وه درهنگ وه خته چده کهی له ده ری؟

نه حمه د سهیریکی براده ره کهی کرد و وه لامی دایه وه:

- نه مین براده رمه و من له مائی وان پیکه وه سه عیمان ده کرد و ئیستاش به نیاز بووم بچمه وه مائی تووشی ئیوه بووم.

نه حمه د سه رنجیکی پرسیاوای به م لاو لادا گپراو که که سی له و ده ورو به رانه دا نه دی پرسی:

- شه دی خاله محمه د کوا؟ شه له کوئییه؟ ئیوه نه تانگوت به و شه وه ناوه خته ی چده کهن

لییه؟

تاویک راهه ستاو که هه یچ وه لامیکی له من نه بیسته وه درپژه ی دایه وه:

- ئیوه نازانن هاتنه ده ر ده و کاتانه ی شه ویدا چهند ته له زگه یه؟ من خالم زۆر پی سهیره

که هیشتوویه تی شه ویش به و شه وهی به ته نیا له مائی بییه ده ری.

نه حمه د بیده نگ بوو له پر شتیکی وه بیر هاته وه و پرسی:

- داده ی خالۆزن، خالم هه یچی لی قه و ماوه؟

به سه ر وه لامیکی نه ریئانه م دایه وه و گوتم:

- وەرە باپرۆزین له پڕیبه هه موو شتیکت بۆ باس ده کهم.

ئه هه مد خودا حافیزی له براده ره که ی کردو ئیبه ش که وتینه ری، کاتی که دلنیا بووم براده ره که ی ئیدی گوئی له دهنگمان نابێ به پارانه وه وه گوتم:

- ئه هه مد گیان، تکات لی ده کهم تا مائی باجم ده گهل و ره.

ئه هه مد به سه یڕیکه وه پرسی:

- خالۆژن نه دی ئه وه نابێ بزاتم چ قه و ماوه؟ هه ر نه بێ له من دلنیا بن و باس و خواسه که م پێ بلین به لکه بتوانم شتیکم له ده ست بێ...

ها تمه نیو قسه کانی ئه هه مدیه وه و گوتم:

- ته نیا هه ر ئه وه نه دی بزانه که خالت ده ری کردووم.

ئه هه مد به سه یڕیکه وه ته ماشای کردم به هه راسانیه وه گوتی:

- چی؟ تو ی ده ر کردووه؟ باشه بۆ؟ تکات لی ده کهم به سه رهاته که م بۆ بگیڕه وه به مانی ش بزاتم به سه رهاته که چیه؟

هه روا به ده م گریانه وه باس و به سه رهاته که م هه موو بۆ گیڕایه وه، له دوای میڤرد کردنی به وه ئه و یه که مین که سیك بوو گوئی بۆ سکا لا کاتم شل کات و بزانی که ده و چه ند سا له ی هاوسه ری ته یه محمه دیدا چ ئیش و نازارو رهنج و ناخۆشیه کم کیشا وه و خۆم ده بندا پاگرتو وه.

ئه هه مد زۆر به داخه وه سه ریکی له قاندو گوتی:

- به بۆچوونی من ئیستا و ده و سه عاته وه خته ی شه ویدا راست نیه که سوکاران ناره حهت که ین، ئه و به سه ته زمانانه هه ر هه تره شیان ده چی و اباشتره بچینه وه مائی ئیبه به یانی ش که سوکاران ناگادار ده که ینه وه.

قسه کانی ئه هه مدیم به لا وه له جینی خۆی بوو هه ر نه بایه خوشکه که ی محمه دی ناگاداری ره فتاره دزیوه که ی برایه که ی ده بوو. ده و ده م و سه عاته ی شه وئی ته نیا هه ر له بن سا پسته کی ده گه پام تا هه ر نه بێ له و بارو دوخه ناماقو له م رزگار کات و بمشاری ته وه. له بهر ئه وه پێشنیاره که یم قبول کرد و ده گهل ئه هه مدیدا چوومه مائی دشه که م. هه ر چۆنیکی بوو له سه رجاده و سه رگه ردانیه چاکتر بوو.

* * *

دوساتهيدا تهواوی بهدهنم دهلهززی، هر بهزیندانیهکی دهچوم که تازهی له زیندانی
راکردیی و ترسی شهوی ههیی ده هر نان و ساتیکیدا بیگرنهوه. سهعات نزیکهیی دووی بهیانی
بوو که گهیشتینه مائی دشهکم. شهحمد کلیلی پی بوو بهلام زهنگی لی دا تا دایک و بابی بین
دهرکهی بکهنهوهو شاگیان لههاتنی من بی. ههموو شهوانهیی مائی دهخهوی شیریندا بوون و
نوستبون، شهحمد ناچار بوو چهند زهنگیکی دیش لییدا تا یه کیک ههستی و دهرکهی بکاتهوه.
چهند دهقیقیک رابرد گلویی سهر دهرکهی ههلبوو. دهنگی خهوالووی ئیبراهیمی میردی دشهکم
هات که پرسی:

- کییهوه؟

شهحمد وهلامی دایهوه:

- منم بابه، به یارمهتیت دهرگا که بکهنهوه.

دهنگی پیی برایماغای بهرز بۆوه کهبهره و لای دهرکی ههساریوه دههات و لهبن لینوانهوه
دهیگرماند:

- سهد جارم گوتوه شهوانه هینده درهنگ مهیهوه مائی یا هر نهیی کلیلی دهگهله خوتدا
بهره تا بهو ناوهختهی شهوی ناسودهییوه ههوانهوی لهههمووان تیک نهدهی.

شهحمد سهیریکی منی کرد و زهردیکی هاتی و لهسهر خۆ گوتی:

- شهوه چونکه له خهوم کردوه وانارهحهته ئیوه نارحهته مهبن من دهگهله بۆله بۆلی
دایی و بابان راهاتوم.

ئیبراهیم ناغا قفلی دهرگا ناسنهکهی به دهنگیکی وشکهوه کردهوه و دهرکهی والا کرد
هر که چاوی بهمن کهوت ساته وهختیکی کش و مات و ههوت تیمهوه راماو سهیری کردم و
دوایش چاوتیکی له شهحمدی کرد. زۆر بهشهرم و تهریقیهوه سهلام کرد و ئیبراهیم ناغا خۆی
خر کردهوه و بهمیهره بانیه کهوه گوتی:

- سهلاو لهمنهوه رهها خاتون، زۆر زۆر بهخیرییی فهرمونه ژوروی تکا دهکم.

شهوجا لهبهر دهرکی لاچوو و بهتامازهی دهست منی بو ناوحهساری فهرموو کرد.

دوای چونه ژوروهوی من بو ناو ههساری شهحمدیش دوای من هاته ژوروی، ئیبراهیم ناغا
سهریکی له کۆلانی خوار کردهوه و گوتی:

- شهدی محمهه ناغا تهشریفیان نههیئاوه؟ ئیوه هر تهنیان؟

بهشهرمهزاریهوه گوتم:

- به لئی، که بهو ناوه ختهی ناره حه تم کردوون داوای لیبوردن ده کهم.
ئیبراهیم ناغا کراسه کهی ریڅ خسته وه و خیرا خیرا قویچه کانی داخستن و گوتی:
- تکا ده کهم، شه و قسانه چین دهیانکهی، مائی خوتانه، فهرموون وهرنه ژووری تا ده چم
ملوکئی هه لده ستینم.

داوای لیبوردنم له ئیبراهیم ناغای کرد و چومه ژووری دانیشتنی و ههروهک مندالئیکی
دوره دایک و باوک له غه ربیبه دا له کونجیکه وه به ماتی دانیشتم.

داوای چهند دهقیقیکان به دیتنی ملوک خانیه وه غم و کهسه ری ناو دل و هه ناوم وهک لافوون
ههستانه وه و فرمیسکم به لووزه وه به چاواندا هاته خواری. له جیی خوم راستبوومه وه و چووم
خوم ده نامیژی ملوک خانئی هاویشته و به خور گریام.

ملوک خانم به سه یریکه وه چاوئیکی له من و شه و جا چاوئیکی له ئیبراهیم ناغای کرد که له
داوای منه وه هاتبووه ژووری وه دهنگیکی له رزۆکه وه گوتی:

- چبووه، ره ها خاتوون، محمه د چی لی قه و ماوه؟
به سه ره له قانندیوه وه لامیکی نه ریپانه م دایه وه. ملوک خانم که دله راوکه وه دله خوهری ده
دهنگیدا شه پۆلیان ددها پرسی:

- نه دی باشه چ قه و ماوه؟ توخوا بلئی، تو، بهو ناوه ختهی شهوئی چده کهی له دهره وهی
مائی؟ شهویش ناوا به تاقی تهنی؟

به دهم هه نیسک و قولپه ی گریانیه نالاندم:
- کام مال، من خو ئیدی تازه مالم نیه، محمه د هیلانه و مائی لی تیک دام و کاولی کرد
و منیشی له و کاوله ی وده درنا و دهریکردم.

ملوک هیندیکی له خوی ته کاندمه وه و گوتی:
- ده لئی چی؟ محمه د ناماقوولی کرد هه تا سه ری هه لده گری تو له مائی دهرکا، وهره

دانیشه بابزائم چ روویداوه و چبووه و چ قه و ماوه؟
هه روا که دهستی گرتبووم و له په نای خویه وهی داده نام به شه مه دی که تازه هاتبووه ژووری
گوت:

- رۆله گیان بی زه همت پهرداغه ئاوئیکی بو خالۆژنی بینسه و ئاگری بن کتیبه کهش
هه لکه وه تا چایه کی لیپینم.

ئەحمەد دەستبەجى راستبۆۋە و لە ژوروى چوۋە دەرى. ملوك خانم بە مېھرەبانيەوہ پروى
لەمن كردهوہ و گوتى:

- تووبى ئەو خودايەي ئەوا مەگرى، محمەد ئەوہى ناھىنى تۆ خۆي بۆ نارەحت كەي جا چ
جاي ئەوہى بۆي بگرى، دەي جا ھەر كاتى نارام بوويتەوہ بۆم بگىرەوہ چ قەوماوہ و چ روويداوہ
و تۆ و محمەد لەسەر چىتان شەرو ھەرا بووہ.

ملوك خانم و ئىبراھىم ئاغا ھەردوو كيان بە بىدەنگىەوہ سەيرى ھەلۆەراندنى فرمىسكەكانى
منيان دەكرد و ئىبراھىم ئاغا جار جارىكانىش لە پروى بەزەيى و داخەوہ سەرىكىشى بادەدا.
ئەحمەد بەخۆو بە پەرداغە ئاۋەوہ ھاتەوہ ژوروى و ملوك خانم ئاۋەكەي ھەلگرت و
فەرموى پى لەمن كرد. زۆرم سوپاس كرد و پەرداغە ئاۋەكەم لى وەرگرت. دەستم وا دلەرزى
كەبرە ئاۋىك بەسەر چارشىپۆكەم و سەر عەردىدا پزڤا، داۋى خواردنەوہى قومىكى ھەناسىكى
قولم ھەلگىشا. چەند دەقىقىكى برد تا توانىم دەست بە گىرپانەوہى مەسەلەكان بكەم. ئەوجا
بە ئارامىەكى تەواۋەوہ كىشەكانم ھەر لەو رۆژەوہى خەسووم و جەمىلە بە ميوانىمانەوہ
ھاتبوون تا دوايىن شەرى ئىستامام ھەموو لە ھەموو گىرپايەوہ. جارى وابوو لەبەر نارەحتىيان
لە پرمەي گريانىم دەدا و قسەم پى نە دەكرا. سەر سوپمان و ھەوتى بەئاشكرا بە دەمو چاو و
سەر و پروى ملوك خانم و ئىبراھىم ئاغايەوہ دياربوو و دەبينرا.
ئەوان بەزارى بەشەوہ كىش و مات گوتىيان بۆ قسەكانى من پاداشتبوو و لە كۆتابى
قسەكانىشما گوتم:

- من ھەر لە سەرەتاۋە دەزمانى كە محمەد مەبەستى من نيە و دوايش مەبەستەكەي
لەو ھاوسەرگىرەي بۆ روون كردهوہ و پىي گوتم.
- لەوانەيە تۆش ھەر ھەلە بيت و محمەد ئەو مەبەستەي دەو ھاوسەرگىرەيەيدا ھەر
نەبووبى؟

ھەناسىكم ھەلگىشا و گوتم:

- ھەلەي چى! كاتى كە ئەو بە زمانى خۆي بەمن بلنى كە بە چ ھۆيەكەوہ منى ھىناۋە و
مەبەستى چ بوو، ھىچ دەمىنيتتەوہ، و ئەوہ ھىچ ھەلەيەكى تىدايە؟
ئىبراھىم ئاغا خرىشكناھە پرسى:
وہگرى ھاتمەوہ و گوتم:

- هزده كه م شپوه بؤ خوتان داوهرپيه كهى بكنه و راي خوتان بدهن داخوا شهه راسته
ميرديك ناوا به ژنه كهى بلي... .

پهرداغه ناوه كه م له سهر ميژه كهى هه لگرت و قومپكي ديكه م ليذا شهو جا دريژه م دايله:
- زور چاكم ده زاني كه محمهد لووت به مندا ناهيني و منى ناوي و دواييش ههر خوي
رانه گرت و پيي گوتم كه تا بابت موغازه كه نه خاته سهر من و به ناوي منيه وه نه كات ههر
شهه حالته، بؤ پيتوايه من عاشقي چاو و شه بروي تو ببوم كه هاتومه خوازبيتيه؟
شبراهيم ناغا و ملوك خانم ناباوهرانه سهيريكي يه كتريان كرد. شبراهيم ناغا له روي داخ
و دلسوژيه وه سهيريكي بادا و گوته:

- شهويه كه ده ليين كهس دلي كهسي پي ناخويندريته وه، شهه نزيكه ي سي ساله كه من
زاواي شه و بنه ماله يه م كه چي هيشتا محمهدم ههر نه ناسيوه.
به نيگه رانييه وه پرسيم:

- شپوه پيتانوايه بتوانم پشتي پي به ستم؟ چون بتوانم باوهر به قسه كاني بكم، كي
ده تواني گرنتي شهه بدات كه دواي به ناو كردي موغازه كهش من ته لاق نادا و موخته ره مي
ناهيني.

ملوك خانم به ناقايليه وه گوته:

- ناماقوولييه ده كا ده چي بيژه ژني ديني. به خوداي قسه م ههر بيبيبنم شهوه ي له زارم
بيته ده ري پيي ده ليم، بي غيره ته ي نا پياوه، قوربه سهري كه ژنه جوان و نازدار و نه جيبه كه ي
خوي به بيژه ژنيكي بدا، شه من ههر ده ليم شه ژنه نووشته و كشتهك و دو عايه كي به زاريدا
كردوه يا...

شبراهيم ناغا به بي حهوسه له يسيه وه قسه كه ي پي بري و گوته:

- نابابه شه و قسانه چين ده يانكه ي، محمهد ههر بؤ خوي له و ژنه ي ده وه شپته وه و قابيل
وشايان و شايسته ي وييه چي به سهر نووشته و كشتهك و هفسوونانه وه يه! كچه كه م توش
كارپكي چاكت كردوه كه هاتويه شيره.

به شه رميكه وه گوتم:

- شهوشؤ به ختم هه بوو كه كاكه حمهدم ديت و ههر ده و سانه شدا كه توش ي وي بوم زانيم
كه خودا هيشتا روي له مني بي ده سلاط و به نده ي هيچي خوي وه رنه گيراوه و به ره لاي
نه كردوه، تيدي تواناي شه هه موو سووكايه تيه م نيه و شه ژيانه م ناوا پي ناچپته سهري و له

قوربانی ئەو ژيانەى کردوو و هیچی پى نەماوە دەگەڵ ئەوەشدا کە برا مە بەلام پىم
کەسروکە مایەسییە براىەکی ئاوا لاسار و بى غىرەتى وەکو ئەوم هەیه.

ئەوجا رووی دەمن کرد و بەمبەرەبانىیەو گوتى:

- تکات لى دەکەم هەر ئارام و لەسەر خۆیە. دواىە هەموو شتىک چاک دەبیت، ئىستات
تۆپۆیستىت بە خەو و حەسانەو هەیه. خوا رەحمى بە تۆو بەو کۆرپەلەى بکا کە دەزگتداىە بەلکە
ئەو هەتیو بە بى ئەقلەى بىیتەو هەسەر هۆش و پى خۆى، هەستە بچۆ ئاویکی بە دەست و
دەموچاوتدا بکە هیندە گریاوى رەنگت بە پروانەو نەماوە، ئازىزەکەم ئىش بە گریانى پىک
ناىەت و چاک نابى، محەمد شایانى ئەو لىتھا تووی و قوربانىانەى تۆ نىە و لى نایە. بەراستى
تۆ لەوان و ئەک بە حەرام و بى غىرەتە خەسارى.

بە زۆریە ملوک خانى هەستام و چوومە حەسارى، دەسەرەتای زستانىدا بووین و بەو باىە
ساردەى لە دەموچاوى دام فینکایەتیم پىداها تەو و هیندیکم دل دامرکایەو.
ئاویکم بە دەموچاوامدا کرد و هاتمەو ژوورى. ملوک سىنى چا و مپوئى هینابوونە ژوورى.
چونکە زۆرىش لە شەوئ رابردبوو هەستم بە برسپىەتیهکی زۆر دەکرد. تکام لە ملوک خانى
کرد کە ئەگەر چىشتى ئىوارى هىچ ماوە بۆم بىنى بىخۆم. ملوک خانم کە بۆ خۆشى هەر برسى
بوو پىشنىارەکەمى زۆر پى خۆش بوو و هیندیکی چىشت گەرم کردەو و هەموو لە هەموو لە
دەورى سفردى خربوونەو و ناغان خوارد.

دواى ناخواردنى و چا خواردنەو پىش دوو دەستە نوینى هەر دە هەمان ژووردا راخست. سەرم
لە دەستە نوینەکان سوورما. کە بەسەر نەجە پرسپار اوپىەکانى من زانى بەرلەوئى من قسەپەک
بکەم گوتى:

- ئەو جىپەکیان بۆ تۆو ئەویدىش بۆخۆم، پىمابوو رەنگە بە تەنیا نووستنى دەو ژوورەپدا
بترسى، بۆیە لەلای تۆ دەنووم تا بە ئاسوودەبى و بى غەم و خەيال بنووى و بچەسىتەو.
سوپاسى ئەو هەموو دلئۆزىیەم کرد و چوومە سەر جىبى بەلام تا سبەپىنیم خەو نەچووە
چاوان و تا بەیانى چاوم لىک نەنان.

بەیانى زوو لە جىبى هاتمەدەرى و بەو سەرمای زستانەى کەوتمە پراوچکان لە حەسارى،
دەهەناوى خۆمدا وا دەسووتام کە هەستم بە سەرمای زستانى نەدەکرد. سەعاتىک چوو تاملوک
خانم و ئەوا نىدیکەش لە خەوئى هەستان.

که ملوک خانم ههستاو منی له ههساری دیت راویکچان دهکهم به نیگه رانیسه وه هاته
ههساری و گوتی:

- ره ها گیان، شه وه بۆ بهو که پری به یانیسه و بهو سه رمایه ی له ده ریتی؟ وه ره وه ژووری
سه رمات ده بی، هه ر ئیستا قاوه لئییه ئاماده دهکهم، دهکهم، وه ره ژووری به پیا له چایه کی
سه رمای له لهشت ده رکه.

به ره ولای ملوک خانمیوه چووم و سلووم لی کرد، ملوک خانمیش به میره بانیه وه وه لامی
سلووه که ی دامه وه و دهستیکی به روومه تیش داهینا و له دیتنی ده موچاوم که به سه رمایه
سوور هه لنگه رابوو زه ردیکی هاتی و گوتی:

- وه ره له بهر ناوینیه ی سه یریکی خۆت که، راست وه ژنه دیهاتیان لیوه کانت وه ک
غونچه ی پشکووتون! نازانی که بهو جو ره چهند جوانتر ده بی.

ملوک خانم به ره ده وام سه ری ده کردمه سه ری تا توژی له وه غه م و خه فه تانه ی ده دلندا بوون
سووک بکا. به زوریه ملوک خانم و ئیبراهیم ئاغا و شه مه دی قاوه لئیمان ده که ش و
ده ورو به ریکی گه رموگور و پرسۆزدا خوارد. دوا ی قاوه لئیه مۆله تم له ملوک خانم و ئیبراهیم
ئاغای خواست تا ده گه ل شه مه دیدا بچه مه مائی باجم به لام ئیبراهیم ئاغا نه یه یشت و پتی نه دا
و داواشی له من کرد هیئدیك راوه ستم به لکه ئی بتوانن به بی شه وه ی که که سوکاره که م
ناره حه ت و نیگه ران که ن ده گه ل مه مه دیدا قسان بکه ن و وای لی بکه ن که ده سته برداری
موخته ره مه ی بیئ و خانوویکی بگرن و له وئی بگوازنه وه.

ده گه ل شه وه شدا که وه لامه که ی مه مه دیدم ده زانی و شاره زای دژه کرداره که ی بووم به لام له بهر
شه وه ی ملوک خانم و هاوسه ره که ی وابیره که نه وه که من هه لئا که م و ده گه ل میرده که مدا ناگو نجیم
و نایه مه ره دایه و هه ر شه که لله ره قیانه ی من بووه که ژیان ی بهو روژه گه یاندوین قبولم کرد.
ئیبراهیم ئاغا خۆی ئاماده کرد و ده گه ل شه مه دیدا چوونه موغازه که ی مه مه دی تا قسه ی
ده گه لندا بکه ن و شه ویش ده گه ل ه خویاندا بیئنه وه مائی خۆیان. بهو هیوا یه ی بتوانن به قسان
وای لی بکه ن بیئنه وه سه ره هۆش و ده گه ل مال و ژیان و ژن و کۆریه که یدا بسازی.

چهند سه عاتیك به سه ر چوونئ ئیبراهیم ئاغا و شه مه دیدا ده چوو و من و ملوک خانم ئارام و
ئۆقره مان لی هه لگیرا بوو. به باشی ده مزانی که مه مه د چۆنیان رووبه روو ده بیئنه وه و شه وه ش
هه رده بووه مایه ی شه ره زاریه من.

ماوهیهك رابرد بهلام ئیبراهیم ناغا و ئەحمەد و محەمد چ هەوائیکیان نەبوو، هەوا بەتەواوی تاریک ببوو کە ئیبراهیم ناغا و ئەحمەد بەسوور هەلگەپراوییهوه هاتنەوه مالمی ملوک خانم بە دیتنی دەموچاوی ئەوان هەموو شتیک تینگەیی و بەبێ تاقەتییهوه لەسەر مویله کە دانیشت. من هەر لەسەرەتاوه هەول و کوشش و دەست پێشخەریه وانم بۆ ناو بژیو ئاشتبوونەوی دەزانی کە بێ ئەنجامه. زۆر چاکم دەزانی کە محەمد واشیت و شهیدا و شیفتەوی موحتەرەمی و دەگەلەویدا بووه کە ئەستەمه هەروابەناسانی و بە چەند قسیکان، عیشقی وی لەبیر بجیتتەوه. ئیبراهیم ناغا بە روخساریکی سوور هەلگەپراو و توورپەوه و بێ یەك وشە دانیشتوو و سەیری ئەو هەلمەوی دەکرد لە پیاڵی چایە کەوه هەلدهستا. ملوک خانم خۆی رانەگرت و پرسى:

- باشە دەی، دە شتیکی بلێ پیاوه کە، ئەوه نەبووه ئیش، لەوهتەوی هاتووێیهوه هەر قسیکی ناکەى هەر نەبێ بلێ چبوو چ نەبوو؟ محەمدت دیت قسەت لەگەڵ کرد؟ یان نا؟ وەلامی چبوو؟ راستیه کەى محەمد ئەو جۆره ئیشانه بۆ دەکا؟ مەبەستی چیه؟ ئیبراهیم ناغا سەری بەرز کردەوه و بەتوورپەیییهوه گوتی:

- چ بلیم خانم؟ وەللا هی راستیه کەیت دەوی بێدەنگیه کەى من لەبەر خاتری رەها خاتوونییە، من شەرمەزاری ئەویم کە تەنانەت قسەکانی براهیه کەت هەر بکەمەوه، ئەو پیاوه چەند نزم و بێ ئاپوو بووه و ئیمە نەمانزانیوه. راستیه کەیت دەوی من پیموایه ئەو ژنه فریشتە بووه کە تا ئیستا توانیویهتی دەگەلەویدا بژی لە راستیدا ئەو کیوتیک بوو کە تا ئیستا خۆی راگرتوو و ورد و خاش نەبووه.

ئیبراهیم ناغا کەمیک وەستا و دەستی پینکردەوه:

کاتی کە براهیه کەت زانی رەها خاتوون لێرەیه و دوینی شهوی ئەحمەد هیناویهتەوه مالمی خۆمان دەستی بەشەر و هەرایه کرد دەگەڵ من و ئەحمەدیدا و بەگژمان داهاک کە بەقسەى کى هیشتوو مانە یا هیناومانەتەوه ئیره. من و ئەحمەدیدیش هەرچی کردمان و کراندمان و لە هەر لایه کیهوه بۆی چووین نەمانتوانی دەگەلە خۆمانیدا بپینەوه ئیره، هەرگیز قسەى ناچیتتە میتشکی و هیچ وەرناگرئ و هەر لەسەر سى جار بیستەى خۆیهتی و ئەو هەموو زۆری و پێداگرتن و سووربوونانەى من و ئەحمەدی بى ئاکام بوو و نەهاک و نەهاک.

ئەوجا ئیبراهیم ناغا رووی دەمن کرد و گوتی:

- من شەرمەزاری تۆشم کچە کەم کەبوومه مایهى نازاردانیت بەلام دەبێ ئەوهی هەر بلیم کە محەمد هاتۆته سەر ئەوهی کە تۆ هەر تەللاق بدات، و زۆریش رزده لەسەر ئەوهی کە تازوووه

دهبئ ئەو كارە ئەنجام بدرئ و تەواوببئ. بەكولّ دەگريام و له ناخى دلّهوهم تسوك له محمەدى دەكرد كه ئاوا شەو و رۆژى لىّ كروومە گريان. بەبيستنى قسەكانى ئىبراهيم ئاغام ھەست بە سوکايەتية کرد، دارمام، ورد و خاش بووم، حەزم دەکرد سەرم لە دیواری دابايە و بە ھەموو ھيژى خوښم ھاوارم کردبایە، نەفرتت لى بى محمەد، نەفرت لە تۆش ژيانى...

ملوك خانم بەسپايى دەستىكى بەسەريدا ھيئام و بەرپىكى ئاشكراوہ گوتى:

- مەگرى ئازيزم، محمەد لە تۆ ناوہشيتتەوہ، پيئت وانەبئ بۆ دلّدانەوہو ھيۆرکردنەوييت وادەلئيم، نا بە خودای ھەر بەراستى لە تۆ ناوہشيتتەوہ، لەوہى چاکتر كەناوى پياويكى وات لەسەر نەميئنى، بە خودای من شەرمەزارى تۆ و كەسوكارە كەشتم. ھەروەك ئاگاداريشى من زۆر دەميئكە وازم لىّ ھيئان و ھاموشويە كى واشم دەگەلدانين، پيئتوايە لەبەر چى؟ چونكە لەبەرەللایيە يان بيزارم، پيئتوايە پياوہ كەى مەنيژەى ، مەنيژەى بۆ تەلاق دا؟ ھەر لەبەر ئەو بەرەللایى و بئ بەند و باوييە نەبوو، وەللأھى ناچار نەبم ھەر بە زمانيشم دانايە كە من خواوہنى ئەو كەس و كارو بنە مألەشم.

دواى سەعاتيئك باس و گفتوگو دەربارەى محمەد و رەفتارە نالەبارەكانى داوام لە ملوك خانم و ئىبراهيم ئاغای کرد تا بچمەوہ مالىّ باجم. ملوك خانم زۆرى پەلە کرد كە ئەو شەوہش ھەر لە مالىّ وان بىم و بەيانيش بچمەوہ مالىّ باجم بەلام مەم نەدا. حەزم دەكرد تا زووە پەنا بەرمەوہ بەرو باوہشى داىكم.

كە ملوك خانم منى بەو حالە پەشيۆوہ ديت ئيدى چيدىكەى پئ دانەگرت و منى دەگەل ئىبراهيم ئاغايادا ناردەوہ و بۆ خۆى لە شەرمئ رووان رووى نەدەھات چاوى بە چاوى باب و داىكم كەوئ بۆيە بۆ خۆى نەھات. ئىبراهيم ئاغای بە دريژايى ربيە بەردەوام دللى دەدامەوہ و داواى لى دەكردم تا دەكړئ ھەر لەسەرە خۆ ئارام بىم و بە غەمان خۆم لە ناو نەبەم چونكە ھيچ كارئك بە غەمان پيئك نايە و لەو باوہرەشدا بوو دواييەكەى محمەد ھەر ديتتەوہ سەر مالّ و حالّ و ژيانى خۆى. دواى گەيشتنەوئ مألە باجم، ئىبراهيم ئاغای بە شەرمەوہ و بەكورتى شەوى پيشوو و چوونئ منى بۆ مألە خۆيان بۆ باب و داىكم گيژايەوہ و دواى سەعاتيئك قسەو باس و گفتوگو دەگەل باب و داىكمدا خوا حافيزى کرد و چۆوہ مالىّ خۆيان.

باب و داىكم ھەردووکیان بە داخوہ لەوہى كە روويداوہ كەوتنە دلّدانەوئيم و داوايان لىّ كەردم كە ھەرچى بووہ و روويداوہ ھەموويان بە دوور و دريژى بۆ باس بكەم و بۆيان بگيژمەوہ.

مىنىش بەدەم لىشمە لىشمى گىرمانىپۇە ھەرقى ھەبوو ھەموویم بۇ گىپرانەوۋە و لە كۆتايى قىسە كامفدا گوتۇم:

- ھۆى ھەموو ئەو بەد بەختى و رەنج و ناخۇشيانەى كەتووشى من ھاتن تەنيا ئىپوۋە و بابە گەورەن، ئەو ھەر ئىپوۋە بوون كە تەنيا حىسابتان بۇ پروالەتتى دەرەوۋى كەسانىك كىرد و بوونە ھۆى ھەموو ئەو ناخۇشيانەى من. بىرتانە چۆنتان گوتى نەدايە داد و پىرۇ و گىرمانى من ومنتان وەك شىتتىكى زىادە سەيركرد؟ ئىستاش ئەگەر جىيەك ھەبايە ھەر نەدەھاتمەوۋە ئىپرە و ئەو ھەش چاك بزانت ھەتا مايم و بىنم گەردەنى ئىپوۋە و بابە گەورەى ھەرگىز نازاد ناكەم و ناتان بەخشم. بابە سەرى بەردابۇوۋە و ھىچى نەدەگوت و دەپىرو خەيالانەوۋە چوو بوو. دايكەم بە كۆل دەگىريا و بەنالە يەكەوۋە گوتى:

- باشە تۆ چۆن ئەو ھەموو ماوۋىيە ئەو ئىش و ئازارو رەنجەشت كىشاوۋە قىسەشت نەكردوۋە؟ ئەوۋە ئىستا بزانت بۇ تا دەھات رۆژ بە رۆژ ھەركىز و لاوازتر دەبوۋى و دەبىنسىاى دەزانت من و بابت بەرامبەر تۆ و زىانى تۆ زۆر كەمتەرخەم بوو وىن بەلام سوئندى دەخۆم كەلىرە بە داوۋە ھىچ كاتى بە تەنىيات جى ناهىلەم، ئىستاش نەچوۋە بچى و درەنگ نەبوۋە، غەمى مەخۇ ھەستە بچۆۋە ژوورەكەى جارانت و ھىندىك وەھسەى و ئىشەكانى دى بۇ بابت لىگەپى. چەند رۆژىك بەسەر رۆيشتى من ھاتنەوۋىم بۇ مالى بايم كەچى مەمەد ھەر مىشىشى لى مىوان نەبوو و ھىچ ھەنگاۋىكى ئاشتبوونەوۋى نەنا. چەند جارانت بايم چوو بوو تا بىدوۋىنى و قىسەى دەگەل بكات بەلام چ جارانتى نەدەبوۋە و وەك بلىنى بوۋىتتە دلۇپە ناۋىك و ەرد قوۋتى دابى.

دايكەم دەيگوت:

- كچەكەم دەنىۋە بنەمالەى مەدا وا باوۋە كە ژن بە جلى بوۋكىنەوۋە دەچتە مالە مىردى و ھەر بەكفى سىپىيەوۋەش لە مالە مىردى دىتە دەرى، ژن نابى لەسەر ھەموو ناكۆكى و كىشمە كىشىكى لە مال و حال و زىانى خۆى بتورى، ئىستا ئىدى ئەو زىانە ھەر تەنيا ئى تۆو مەمەدى نى بەلكە ئەو كۆرپەى دەزگىشتدايە ئوۋىش مافى زىانى دەگەل دايك و بابىدا ھەيە و ھەقى بەسەرتانەوۋە يەو خواش ھەلناگى لەبەر خۇتان ئەو ھەقى لەو مندالە بى گوناھەى بستىنەوۋە. مەمەد نالى ئەو ژنەى دىنى ئەدى كوا؟ ئەدى بۇ نايەننى؟ ئەگەر ئەو راستدەكات ئەدى بۇ نايە تۆ تەلاقتا؟ ئەوۋە نىكەى پازدە رۆژە تۆلىرەى ئەدى بۇ ئەو تا ئىستا ھەنگاۋىكى نەناوۋە؟

وبابه که به سهر قسه کانی دایکه که ی پشت راست ده کرده وه به لام من دوو دلئی قسه کانی دایکم بووم راستین و یا شهوی که محممد به راستی نیازی جودابوونه وی له من هه بیئ ئیدی شه وه به یه کجاری له لا ساغ بووه که مه بهستی محممدی له وه مووئیش و رهنج و نازاردانه ی من ته نیا هه شهویه که سوکاره که م ناچارکا موغازه که ی به ناو که یین.

نزیک نیوه پووی حه قده هه مین روژی مانگی زستانی بوو که زهنگی ده رکی حه ساری لئیدا، سالار رایکرده حه ساری و ده رکی کرده وه و دوی چند دقیقیکانی بانگی دایکه ی کرد. دایکه سه روژی به سهری دادا و چوو بهر ده رکی حه ساری. دوی چند دقیقیکان دایکه به رهنگیکی په ریوه وه هاته وه نیو مائی شه نامه یی پوسته چی هیئا بووی دایه ده ست باجم. ناگاداریه دادگای بوو که منیان بو دادگای پی داواکرد بوو، ته واری دنیام به سهردا رما. محممد شکایه تی له من و شه ممدی کرد بوو که ئیمه هه روو کمان په یوه ندی ناره و امان ده گهل یه کتردا هیه و به گویره ی بریاریکی پیشتر که ده گهل شه ممدی دراوه، من ده گهل محممدیم شهر و هه رابوو و له مائی چوو مه ته ده ری. بابه دوی خویندنه وه ی راگه یاننده که زور به سه ختی له رزی و له توورپه بییان و له رقان ددانی ده چیره وه ده بردن و له بن لیوانه وه ده یگرماند. سه رنجیکم دایه رهنگه په ریوه که ی روخساری دایکم و پشتاو پشت کشامه وه و پالم وه دیواریه وه دا. دنیام له پیش چوان تاریک و نوته ک بوو و ئیدی ناگام له هیچ نه ما.

کاتی که وه ناگاهامه وه و چوم هه لئنانه وه باجم سهری دنناو دهسته کانی خوئی گرتبوو و به سپایی له ده موچاوی ده دام. دایکم له سهر و رووی خوئی ددا و ده یزریکاند، فرمیسک به چاوه پیوانه که ی بامدا هاتبوونه خواری و به تارامی ده یگوت:

سویند بهو خودایه ی هه ر کاریکی له دهستم بیئ بوئ ده که م هه ر شه وه ند ه تو بلی تا من بوئ شه نجام بدم.

به گریانه وه گوتم:

- بابه من شته له ده ست چوو کاتم له تو ده ویته وه شتی شه و روژه خویش و شادیبه بیئ ناگایانه ی هه مبون برۆ و شه وانم بو له بابه گه وری بستینه وه.

بابه منی به سینگی خویه وه گوئی و به کول گریا و به دهم گریانیشه وه هه ر ده یگوت:

- من و بابه گه وره ته نیا و ته نیا هه ر ئاره زوی به خته وه ری و خوئی تو مان ده کرد، باوه رکه.

ئەو مائە پەرھىياھوۋە جەنجالە بېوۋە پەرسە و ماتەم. ھەرىيەكە بەدوای كۈنچىكى چۆلدا دەگەپرا تالە خەلۋەتگای خۆيدا بەگريانى غەم و كەسەرە دل پېروو كېنەكانى خۆي دامركېنېتتەۋە.

دايك و باب لەھەژمەتى چارە پەشەيە جەگەر گۆشەكەيان كە بۆ خۆيان ھۆي راستەقىنەي بونون فرمىسكيان دادەباراند. راحيلە كە تازە سەرۋەختى شۆرۈ شادى و ھوجۇلى بوو لەبەر غەمە گيان پېروو كېنەكەي خوشكى فرمىسكى دەپشت و منىش بۆ چارەنۋوسى ئەو مندالەي دەزگمدا بوو غەمبار بووم.

سالاريش ئىدى دەستى لەبۆزى و جەنجالى و شەيتانئىيە ھەلگرتبۈو و بە زۆرى لەلايەكى ژوررېتۈە بى دەنگ و سەنگ يارى بە ئوتۇمبېلۆكەكانى دەكرد، جارى وابوۋ كە دايكەي بەچاۋى گريانەۋە دەدەيت خۆي داۋىشتە كۆش و باۋەشەيەۋە و بەچاۋە جوانەكانى بەنيگەرانيەكەۋە دەپروانيە دەموچاۋە غەماۋىيەكەي دايكە و ئەوانىدى.

تالە رۆژى دادگا نزيكتر دەبوۋىنەۋە من دلە خوتە و غەمەكام زۆر تر دەبوون.

ترسى ئابروو چوونى منيان ھېنابوۋە نزيكى شىت بوونى. نەمدەزانى دەبى چېكەم و چۆنا وچۆن چاۋم لەبەر ملوك خانمى و ئىبراھىم ئاغاي ھەلئېنم، چوونى من بۆ مالى وان واىكرد ئەوانىش ئابروويان لەكەدار بى. ئەو پياۋە چەند پېس و بى شەرم و ئابروو بوو كە ئامادە بوو تۆمەتتىكى ئاۋا وەپال خوارزاكەي خۆي بدا؟ ئەۋە منى خۇش نەدەۋىست و لەبىيانوۋىكى دەگەپرا تالە من جودا بېتتەۋە، ئەدى ئەھمەد دەۋ نېۋەيدا گوناھى چېوۋ؟ ئەدى گوناھى ملوك خانم و ئىبراھىم ئاغاي كە ھەۋلىان دەدا پېكمان بېننەۋە و ئاشتمان كەنەۋە چېوۋ كە مۆرى ناپاكييەي بەكۈرە ئازىزەكەيانەۋە لكاندبوو؟

دوايىيەكەي ئەو رۆژە ديارىكراۋە ھەر ھات. من دەگەل دايك و بايمدا لە دادگاي ئامادەبوۋىن. مەمەدېش بە تەنيا ھاتبوو و وچەند مەترىك بەۋ لاۋەترەۋە ۋەستابوۋ. سەرەي دادگاييەمە ھاتبوو و ئېمەيان بانگ كرده دانېشتنى دادگايە. ھەر لە چوونە ژوررەۋىۋە من شىتتەنە دەگريام. لەبەر دەمى قازىم سۆيىد خوارد كە قسەكانى مەمەد درۆيە و راستىيە بەسەر ھاتەكەم گېرپايەۋە بەلام نەشاھىدىكەم ھەبوۋ نەبەلگەيەك.

دادگا ئەھمەدېشى ھېنابوۋ و من بە دىتنى ئەھمەدى دەگەل دايك و بايىدا ئەۋەندەي دىكەم كولى گريانى ھەستا و ھەرلەبەر دەمى قازيش داۋاي لىبىسوردنم لى كردن كەچوۋمەتە مالى

ئەوان و بوومەتە ھۆی ناو زپانی کورەکیان. قازی داوای لە محەممەدی کرد تا قسەکانی ھۆی بکا و محەممەدیش بە تەواوی بۆ شەرمیەوہ گوتی:

- جەنابی قازی ماوەیەکە ئەو ژنە دەگەڵ خوارزایەکی مەدا پەییوەندییەکی ناپەرەوانیان ھەیە. ئەو شەوہش بە گوێرە پریاریکی پێش وەختە کردیە ھەراو زەنا و شەپرو ناخۆشی، چەندی ھەولم دا نەھیلم بچتە دەری مالتی نەمتوانی وئیدی دەستم لی ھەلینا و کەوتمە لیسانی ھەر بۆ ئەوہی رپی دەری لی بگرم و نەھیلم مالتی بەجی بیللی بەلام دیسانەوہش ھەر نەمتوانی و لە مالتی چووہ دەری و ئەوہی منیش تییگەیشتووم شەوی دەگەڵ خوارزایەکی مەدا بووہ و پیکەوہ شەویان روژ کردۆتەوہ.

ئەحمەد ھۆی پێرانیگرا و لەجینی ھۆیەوہ ھەستا و ھاواری کرد:

- بەسیەتی خالە، تەریق بەرەوہ و شەرم بتگرئ، کەمتر درۆیان بکە.

قازی داوای لە ئەحمەدی کرد تا بێتە جینی تاییەتیەکی راوەستانی. ئەحمەد مەسەلە کان چۆن بوون وچۆنیان روودابوو وەکو ھۆی گێرانیوہ و لە داوایشدا گوتی:

- ئەمەین برادەرم و مالتەوہشیان ھەموو شاھیدن کەم تا درەنگانیکی شەوی لە مالتی ئەوان سەعیم کردوہ و کاتیکیش کەمن تووشی خالۆژم بووم لە سەرگادە سەرگەردان بوو ئەمنیشم ھەر لەگەڵ بوو و شاھیدە.

ئێبراھیم ناغا لەجینی ھۆیەوہ ھەستا و رووی کردە قازی و گوتی:

- ئەگەر ریم بەن، جەنابی قازی من بۆتان دەسەلمینم کە ئەم خاتوونە و کورەکی من راستیە دەلین. و ئەو کەسەکی کە پەییوەندی ناپەرەوان و نا بەجینی دەگەڵ ژنە خاوەن مالتەیدا ھەیە ئەوہ ئەم پیاوہیە.

بە پەنجە ئامازە بۆ محەممەدی کرد و بە قیزەوہ تیی روانی. محەممەد لە جیوہ راپەری و ھاواری کرد:

- سەیرکە جەنابی قازی، باوکیک کە بەردە پۆشیە بۆ کورەکی دەکات و ئیشە چەوتەکانی بۆ راستدەکاتەوہ کورەکی ئەو جۆرە ناماقوولیانی لی دەوہشیئەوہ.

ملوک خانم لە جیوہ راستبووہ و ھاواری کرد:

- بیپرەوہ پیسانییە زارت بگرە، ناماقوولیە دەکی کە لەکەنی نەنگ و شوورەیییە بەو ژنە نەجیب و پاکەت و بەو کورە لە گول خاوینترەمەوہ بنی!

قازی داوای بیده‌نگیه‌ی له ناماده‌بووانی دادگایه کرد. به یارمه‌تی قازی ئیبراهیم ناغا چەندین کەسی هاوسپێهە کانی مائی موحتەرەمی کە دەنگی شەر و هەرای من و محەمدیان گۆی لی بووه و ناگایان لهو هەموو پارانەوانە‌ی من بووه له محەمدی کە داوام لی کردووه دەرگا کەم لی بکاتەوه هەمووی دەگەڵه خۆیدا هیئابوونە دادگایه. به شاهیدیه هەموو ئەوانه قازی فەرمانی بی گوناویه من و ئەحمەدی دا و بەمن و ئەحمەدیشی گوت:

- له‌بەر ئەوه‌ی بی گوناھی ئیوه سه‌لما مافی راسته‌قینه‌ی ئیوه‌شه کە بۆ گێرانه‌وه‌ی ئیعتیباری خۆتان داوا لهو کابرایه‌ی بکه‌نه‌وه و شکات بکه‌ن و ئەگەر واشبکه‌ن ئەوا ئەو تۆمه‌تبار ده‌بی و ده‌چپته زیندانئیه.

سه‌ریکی ده‌موچاوی دایک و باهەم کرد و پێش ئەوه‌ی قسه‌بکه‌م باهە گوتی:
- نا جه‌نابی قازی ئیحه‌مە هیچ شکایه‌تی‌کمان لهو نیه‌ ته‌نیا هیوامان ئەوه‌یه کە ئەو به‌خۆی دایته‌وه و هه‌له‌کانی خۆی چاک کاته‌وه.
قازی به‌محەمدی گوت:

ژن و کەسوکاره‌کانی تۆ ئەوه‌نده مرۆف‌ن به‌لام تۆ له‌ به‌رامبه‌ر ئەواندا...
قازی به‌ داخیکه‌وه سه‌ریکی له‌قاندو درێژه‌ی نه‌دایه.
داوای ساتیک بیده‌نگی قازی رووی ده‌ ئەحمەدی کرده‌وه و گوتی:
- ئیوه‌ش ئەگەر شکایه‌تی‌کتان لهو ناغایه‌ی هه‌بیت ده‌توانن راده‌ستی دادگای کهن.
ئەحمەد سه‌رنجیکی پر به‌ زه‌بیانه‌ی دایه محەمدی و سه‌ریکی با‌دا و گوتی:
- نه‌خیر جه‌نابی قازی، ده‌بی هەموو کەسیکی به‌ ئەندازه‌ی هه‌ست و نه‌ست و تیگه‌یشتینی هه‌لسه‌نگینی، کەسیک کە هه‌ست و نه‌ستی نه‌بوو شکایه‌ت و شکایه‌ت‌کاریش ناهینێ، من خۆم به‌شتی ئەواوه ماندوو ناکه‌م.

ئەوجا قازی گوتی:
- ده‌گه‌ڵ ئەوه‌ی کە داوا کران هیچ داوایه‌کیان له‌سه‌ر تۆ نیه‌ به‌ فەرمانی دادگا ئیوه له‌سه‌رتان پێویسته به‌ زووترین کات لهو گه‌ره‌که‌ی بگوازنه‌وه ئیدی بۆتان نیه‌ بی ده‌و گه‌ره‌که‌ی نینه‌وه و هه‌روه‌هاش بۆتان نیه‌ و به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک هیچ جوژه‌ لیدان و جنیو و قسه‌ی سووک و ناشیرین ده‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌تان به‌کاربێتن و ئەگەر واتان نه‌کرد ئەوه‌ هاوسه‌ره‌که‌تان بۆی هه‌یه شکاتتان لی بکاو ئەو ده‌می ده‌کونه زیندانئیه.

دوايهش كۆتايى دانىشتنه كەي دادگاي راگەياند. دواي تەواو بوونى دانىشتنه كەش باب و دايمك سوياسينكى زۆرى ئىبراھىم ئاغا و ملوك خانمىيان كرد. محمەد مات و سەر كزەلە لەلايە كىيەو بەدەنگ راوہستابوو و دەنوختەيە كىيەو پاما بوو. بەو ھەموو ھەول و تەقەللا و كۆششەيەو ھەر دۆرابوو و ھەر بۆ خۆشى ھۆي ئەوہ بوو من بيەمەوہ و دەمەيدا نىيدا سەر كەوم.

محمەد كەوتە رى و بە تەنىشت ئيمەدا رابرد بى ئەوہى تەنانەت چاويك ھەلپرى و سەيرىكى ئامادەبووان بكا. ملوك خانم بانگى كردهوہ محمەد ئاورى دايەوہ دەگەل ئاوردانەوتىيدا تا دەستى ھينا زلەيەكى لەلا روومەتتى دا و گوتى:

- ھەر لىرەوہ خوشك و برايەتییە من و تۆ تەواو بوو. من ئىدى برايەكم نيە بە ناوى محمەدەيەوہ، تۆ تازە بەلاي منەوہ كەوتوويە چالە گوويەوہ و دەويدا خنكاوى و تۆپويى، چونكە ھەيفە بە تۆ بلىم مردووى. ئەوجا تفيكى كرده عەردى. محمەد سەيرىكى قوولئى ملوك خانمىيى كرد و بى ئەوہى يەك وشەشى بەسەر زمانى دابى لە دانىشتنەكەي دادگاي چووہ دەرى. لە دادگايەوہ چوومەوہ مالى باجم، ئىدى ھەزم نەدەكرد دەگەل محمەدەيدا بژيم، تازە ئىدى محمەد ئەوہى نەدەھينا غەمى لى بخۆي و بۆي بە داخوہ بى.

(۸)

دوو رۆژ پاشتر محمەد بەخۆ و بە چەپكە گولئىكى گەورەوہ ھاتە بەر دەرکى مالى باجم.

باجم نهیهیشت بیته ژوروی و ههرچی ناگوتری پیی گوت و دهرکهشی لی نه کردهوه بهلام شه و ههر وازی نه دههینا و دهستی لهسه زهنگی دهرکهی ههل نهدهگرت و بهردهوام ههر لیی ددها و به دهنگیکی بهرزیشهوه دهو کولانهیدا داوای لییوردنی له من و له باجم دهکرد و بی وچان هاواری دهکرد:

- بهلین ددهم ههموو شتیکی قهرهبوو بکهمهوه. ئیدی بهسه پهیم به ههموو ههلکانی خۆم بردوو و به خودای سویند دهخۆم که رابوردوی ههموو قهرهبوو بکهمهوه. رهها تکات لی دهکهم بمبوره...

هیندهی له دهرکی دا و هیندهی له کولانیوه هاوار کرد تا خهلکیکی زوری لی خربونهوه بهلام واش باجم دهرکهی ههر لی نه کردهوه.

باجم له رقان بهگژ عمرد و ئاسماناندا دهچوو و جنیوی ددهان و ددانی دهچیرهوه دهبردن و رهنگی سپی ههلگهراپوو. که دایکم ئاوای دیت چۆه مهتبهخی و به خو و به پهرداغیک قهنداوهوه هاتهوه لای باجم، پهرداغهکهی دایه دهستی و به زوری ناچاری کرد ههموی بخواتهوه. شهوه محهمدیش ههروا له بهر دهرکی راوهستاه و هاوار دهکا:

- ئاغای مولکی تکا دهکهم بهیلن با دهگهل رههیدا بژیم، رهها بهلین ددهم ههرچی ههلکانی پیشومه ههموان قهرهبووکهمهوه، تهنانهت ئامادهم ههموو شهوانهت به نووسین بژ بنووسم...

بهلام باجم ههر لهسهه قسهی خوی بوو و نهیهیشت بیته ژوروی. محهمد چهندین سهعاتان ههروا له پشت دهرکی راوهستا بوو و دهپارایهوه که زانیشی پارانهوهکانی دادی نادهن و بی سووده، لهو رییهی لیوهی هاتبوو گهراپهوه. بهیانی و دوو بهیانیهکهی شهو رۆژهش ئیسی ههر شهوه بوو بیتهوه پشت دهرکی مالی و بهداد و هاوار و برۆه داوا له من و باجم بکا بیبهخشین. بهلام باجم تا دههات کهله رهقتر و توورهتر دهبوو. راست (ده) رۆژی تهواو محهمد شهوه کاری بوو ههر له پشت دهرکیوه راوهستی و پیاریتهوه. ده ماوهی شهو (ده) رۆژهشدا باجم وازی له ههموو ئیسهکانی خوی هینبوو و ههر له مالی بوو تا نهکا محهمد ئالۆزو بلۆزیسهکی بکا. رۆژی یازدههم به ناویزیوانیه دراوسی بی ئاگا له هیچهکان، محهمد هاته ژوروی تا چ قسهیهکی ههیه بهمن و بامی بلی، بهلام تازه چی، پیشینان گوتویانه ((تۆبهی گورگ مهرگه)).

* * *

ره‌ها بیده‌نگ بوو و ره‌بابه خانم به پشته دهستی فرمیسه‌کانه سینه‌وه. ره‌ها سه‌یریکی من و ره‌بابه خانمی کرد و گوتی:

- له‌وهی که به‌گیړانه‌وهی راپوردووی خوم و هیئانه ناوه‌وهی شه و روزه پر تیش و نازار و رنج و ناخوشیانه‌م دهو چند روزه دا نازارم دابن و ناره‌تم کردین داوای لیبورنتان لی ده‌کم به‌لام چکه‌م که منیش هم‌زم نه‌ده‌کرد دایک و بایکی نه‌زان و بی بیرو لی‌کدانه‌وه ناوا بینه هوی به‌دبختی و چاره ره‌شی که‌ه‌یان. ره‌بابه خانم له جیوه هه‌ستا و گوتی:

نه‌گه‌ر بفرمورن شتیکی خواردنیتان بو بینم تا هم نیوه ده‌می‌ک بچولینن و هه‌م سپیده خانمیش تاویک وه هسین و پشوو‌یه‌ک بدن.

هه‌ردوو‌کمان سوپاسی ره‌بابه خانمیمان کرد و شه‌ویش چوه مه‌تبه‌خی.

ره‌ها ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌ر ا‌بوو. ده‌گه‌ل شه‌وه‌شدا که روزه ناخوش و ناله‌باره‌کانیش به‌سه‌رچو بوون و تیپه‌رپیوون به‌لام یاد و بیره‌وه‌ریه‌ه‌کانیشیان بو شه هه‌ر تیش و نازار و رنج و ناخوشی بوون و گرژ و تووره‌یان ده‌کرده‌وه.

له‌ه‌سرانه‌ی دهستی ره‌بابه خانمیمان خوارد و له‌سه‌ر داوای ره‌هاش بو پیاسه‌ی له‌مالی چوینه‌ه‌ری. له‌نزیک ماله‌که‌ی ره‌هاشه‌وه پارکیکی تا بلتی جوان هه‌بوو و چونکه جیبه‌کی باشیش بوو بو پیاسه‌ی چوینه‌ه‌ری. له‌نزیک شوینی یاریکردنی مندالانه‌وه له‌سه‌ر لاته‌ختیکی دانیشتن و ره‌ها سه‌رنجه پر سه‌سه‌ته‌کانه‌ی ده‌مندالانه‌ی له‌ناو پارکه‌که یاریان ده‌کرد بریوو. هه‌ستم کرد چاوه‌کانه‌ی پر بوون له فرمیسه‌ک. ده‌دلی خومدا گوت: یانی ده‌بی له ته‌واوی شه‌و دنیا‌یه پان و پوره‌ه‌راوده‌ا شوینی‌ک نه‌بی ره‌ها هه‌ستی دل‌نیایی و نارامی و ناسووده‌یی تیدا بکات و نه‌گه‌ر بو ساتیکیش بی تیش و نازار و ناخوشیبه‌کانه‌ی تیدا له‌بیر بچینه‌وه؟

سه‌عاتیک له‌وی به‌ته‌نیش شوینی یاری مندالانه‌وه به‌ته‌ماشای یاری و شه‌یتانی و هه‌لبه‌ز و دابه‌زی شه‌وانه‌وه دانیشتن، شه‌وجا که‌وتینه پیاسه‌ی ده‌پارکی‌دا. کاتی هاتینه‌وه مالی بوون چیشتی ره‌بابه خانمی شه‌وه‌ی تیریش بایه برسی ده‌کرد. ربابه خانم سفره‌یه‌کی رهنگیسی رازاندبووه و شه‌وه‌سوزیبه‌ه‌ر تازو و شه‌وه‌توروره شه‌لمودانه شه‌وه‌نده‌ی دیکه‌یان سه‌رمیژه‌که که‌شان‌دبووه و. ره‌ها به‌دیتنی میژه‌ه‌نگین و. رازاوه‌که چه‌پله‌یه‌کی لیداو گوتی:

- به‌ه‌به‌ه‌ه‌! هه‌ر به‌دیتنی میژیکی وا رازاوه‌ناده‌میزاد تیریش بی برسی ده‌بیته‌وه. دواي ناخواردنی نیواری ره‌بابه خانم داوای له‌ره‌های کرد پاشاوه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که بگیژیتته‌وه.

ره‌ها پینکه‌نی و گوتی:

- وا دیاره که ئیوه له سپیده خانمی زیاتر به تاسه‌ی بیستنێ قسه‌کانی منه‌وه‌ن به‌لام ره‌نگه
ئه‌م شه‌و سپیده خانم ماندووین، ئه‌گه‌ر یارمه‌تی هه‌بێ به‌یانی پاشاوه‌ی داستانه‌که ده‌گێرمه‌وه.
ره‌بابه‌ خانم به‌تاسه‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوی کردم تابزانی من ده‌لێم چی و چوون منیش به
تاسه‌وه بووم گویم له درێژه‌ی به‌سه‌رهاته‌که به‌ی گوتم:
- ئه‌گه‌ر ئیوه ماندوو نه‌بووبن من ماندوو نیم و ئاماده‌شم گوێ له درێژه‌ی به‌سه‌رهاته‌که
راگرم.

ره‌ها زه‌رده‌یه‌کی کرد و گوتی:

- ئه‌ویش ئه‌گه‌ر به‌فراموون دوا‌ی ئه‌وه‌ی ره‌بابه‌ خانم قاوه‌یه‌کمان له‌قاوه به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆ‌ی
بداتی بیخۆینه‌وه ئه‌وه‌ده‌می ده‌که‌وه‌ینه‌وه درێژه‌دانێ به‌سه‌رهاته‌که‌ی. ره‌بابه‌ خانم وه‌ک منداڵان
چاپوکانه له‌ جێوه قیت بۆوه و گوتی:

- بۆ ئه‌وه‌ی که ئیوه‌ش بیانوتان نه‌می‌نێ هه‌ر ئیستا قاوه‌که‌ی لی ده‌نیم.

من و ره‌ها هه‌ردوو کمان له‌قاقای پینکه‌نیمان دا و ره‌بابه‌ خانمیش چووه مه‌تبه‌خێ قاوه‌ی
لی بنی. ره‌ها هه‌روا که چاوی به‌دوا‌ی ره‌بابه‌ خانمێوه بوو گوتی:

- نازانی چ ژنیکی دلسۆزه هه‌روه‌ک دایکی‌ک ئاگادارییه‌م ده‌کات و چاوی لیمه‌و به‌ قسه‌ی
خۆشی وه‌ک ده‌لی ئه‌گه‌ر خوداوه‌ند منداڵیکیشی نه‌داوه‌تی له‌جیاتیان منی داوه‌تی. ئه‌ویش ده
ژیانی خۆیدا زۆری ره‌نج کیشاوه و دیاره هه‌ر ئه‌وه‌شه که‌من ئاوا به‌ باشی ده‌رک ده‌کا چونکه
دیاره پینکه‌ ده‌چین. خراب نیه ئه‌گه‌ر رۆژیکیش دانیشین و گوێ له‌ویش بگه‌ڕین.

له‌ ده‌ ده‌قیقی‌کان که‌متری قاوه‌که ئاماده‌کرد و هاته‌وه‌ گه‌لی. دوا‌ی قاوه‌ خواردنه‌وێ ره‌ها
هه‌روه‌ک به‌لێنی به‌ ره‌بابه‌ خانمی دا‌بوو ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ی درێژه‌ی باسه‌که‌ی کرده‌وه.

* * *

هیچ ئاه‌زوویه‌کی ژیانیکی تازهم ده‌گه‌ڵ محهممه‌دیدا نه‌بوو، هه‌ر نیگه‌رانی ئه‌و منداڵه‌ی بووم
ده‌زگمدا‌بوو، ته‌نیا دلّه خوته‌ی ئه‌و و ژیا‌نی ئاینده‌ی وی بووم. نه‌مده‌زانی چبکه‌م له‌لایه‌کیه‌وه
ژیان ده‌گه‌ڵ محهممه‌دیدا هه‌مووی دهرد و نازار و ناخۆشی بوو و له‌لایه‌کی دیشه‌وه ئه‌دی ئه‌و
منداڵه‌ی چ لیبکه‌م که‌ ده‌زگمدا‌یه و سه‌ره‌نجامی به‌ چ ده‌گا؟

تەواۋى ئەو قىسانەى مۇھەممىش دەپكىردن ھەر ھەمموى بۇنى درۆ و دوورويىيان لىۋە دەھات ھەروەك لە پىشىنانىشەو گوتويانە، قىسەيەك لەدلەوہ بىت دەچىتە نىو دلانەوہ جا لەبەر ئەوہى قىسەكانى مۇھەممەدى ھەمموى درۆ و دەلەسەو فىل و تەلەكەبازى بوون تۇزقالبىك بە دللى من و بامبەوہ نەدەنوساۋ شۆينەوارىكى نەبوو. ھەموو لە ھەموومان وەكويەك سووربووين لەسەر جودابونەوئى و كۆتايى ھىنانى يەكجارەكى بەژيانى ھاوبەشىمان.

نالەو ھاوار و پارانەوہى مۇھەممەدى نەيانتوانى لەبىريارەكەى خۇم پاشگەزكەنەوہ ھەر بۇيە بە ھارىكارىيە بام بە دواى وەرگرتنەوہى تەلاقەكەمدا كەوتە ھەولدان و بەدواداچوونى و دواى ماوہيەك لە مۇھەممەدى جودا بوومەوہ. لە رۆژى دادگايە مۇھەممەد نامادە نەبوو و لەبەر ئەوہش كە دادگا چەند جارىكى دىشى داوا كىردبوو نامادەى دادگا بىت و ئەو ھەر نەھاتبوو بەبى وى تەلاقەكەم وەرگرت.

دواى جودا بوونەوہم لە مۇھەممەدى ھەناسەيەكى قوللى ئاسوودەبىيەم ھەلكىشا، وامدەزانى تازە لە داىكى خۇم بوومەتەوہ بەلام ھەر چەند جارىكىش چاوم بە زگە ھەلپۆزىوہكەى خۇم دەكەوت ھەرچى شۆقرە و ئارامىكى كەبووم نەدەما و يەكسەر دەبوونە تۆف و زىيانىكى دلە راوكە و ترس و لەرزو نىگەرانى.

كە بام حال و بالى گۆراو و شىۋاى منى وادىت بۆ ماوہى سى ھەفتانى دەگەل داىكمدا ناردينە ئەو ويىەللایەى باكور تا بەلكە مىشكەم بىتتەوہ سەر خۇ و بچەسىتەوہ. دواى تەواۋ بوونى سى ھەفتەكەش ھەروا بەگىيانىكى ماندوو و ئالۆزەوہ ھاتىنەوہ تارانى. داىك و بام ھەر چىيەكىان لە دەست ھاتبايە بۆ دەرھىنان و دوور خستەنەوہى من لەو بارو دۆخەى درىغيان نە دەكرد و دەيانكرد بەلام ھەموو ھەولەكانىان بەفىرۆ و بى سوود بوو دەگەل ئەو گىيانە تىكشكاوہى مندا. ھەموو رۆژەكانم ھەر بە چاۋەرۋانىيە ھاتنە دىناى كۆرپەكەمەوہ بەسەر دەبرد و تاسەى دىتنى كۆرپەكەم چارەنوسى منى بەژيانەوہ خۇشەويست و گەرموگورتر دەكردەوہ.

رۆژىكىيان دواى نىۋەرپۆيە تازە لە خەوى پاش نويژان ھەستا بووم كە زەنگى دەركى لىيدا. لە پەنجەرەى ژورىمپرا تەماشانىو ھەسارى كىرد تا بزنام كى لە پىشت دەركىۋەيە. ھەمدىس بۆ جارى دووم دەنگى زەنگى دەركى لىدرايەوہ. بەلام نە داىكم و نەسالار بۆ دەرەكە كىردنەوئى لە مالى نەھاتنە دەرئى. لە ژوروى ھاتمە دەرئى و بانگى داىكم و سالارم كىرد:

- دایکه، سالار، له دهرکهی ددهن شهوه بۆ کهس ناچۆ دهرکهی بکاتهوه؟ کهس وهلامی نه دایهوه. بیدهنگییهگی گران ناسمانی ماله کهی داگرتبوو. زانیم کهس له مالتی نیه چوممه هساری دهرکی بکه مهوه. پیمو ابوو یا دایکه یا سالاره له پشت دهرکی دهرگا کردنه وی له پر هه موو له شم یه کپارچه گری گرت. بۆ ساته وه ختیگ سهرنجه کامان لیکیان دا وه همدیس جاریکی تریش دوو پات بووه وه. ههردوو کامان سهرنجه کامان له یه کتر دزینه وه. به لئی ئومید بوو له بهر دهرکی راوهستا بوو و به چاویکی پر له ههسه ته وه سهیری ده کردم. ئومید چاویکی بهزگه هه لپوزیوه که مدا خشانده.

به لام هه ر دهسته جی سهرنجه کهی لادا و سلاوی کرد.

به دهسته پاچه بییه وه ههردوو لامان سلاوو نه حوالپرسییه کی سهه پینانه مان کرد و ئومید کارتیکی بوو کینییه ی بۆ راداشتم و به دهنگیکی له رزۆکه وه گوتی:

- هیوادارم ئیوه و ماله وه تان ته شریف بینن و خۆش حالمان کهن.

به دهسته کی له رزۆکه وه کارتیی بوو کینییه کهم له ئومیدی وه رگرت و گوتم:

- پیرۆزه ئیشاللا شه وه کارتیی بوو کینییه کییه؟

ئومید رووی به لای کۆلانییدا وه رگرتا و به دهنگیکی هه نیسکاوییه وه گوتی:

- که کارته کهت کرده وه تییده کهی. خودا حافیز.

به ره له وهی قسه یه که بکه ئومید به په له له بهر دهرکی دوور که وته وه و رۆیی. به لام له دوایین ساتدا که کارته کهی دایه دهستم چاوه کانی ته ر کرد بوو که شه وهش منی له جیی خۆم وشک کرد.

ئومید رۆیشت و منیش له دواوه سهیری دوور که وتنه وه که یم ده کرد. هه لویسته یه کی کرد و ئاورپکی لی دامه وه تا قسیکی بکا. به لام وهک بلیتی په شیمان بوو بیته وه دووباره که وته وه ری. سهیریکی کارته کهم کرد به خویندنه وهی ناوی زاوای بی ئیختیار فرمیسکم به چاواندا هاتنه خواری. به لئی کارتیی بوو کینییه و زاوایه تییه خۆی بوو. چوممه وه هساری و دهرکهم داخسته وه و پالم وه دیواریه وه دا. کارته کهم به سینگی خۆمه وه گوسی و فرمیسکم داباراندنه وه، هیشتاش هه ر عاشقی وی بووم، له دلّه وه هاوارم کرد:

- ئومید، من که روویه کی به خته وه ری و خۆشیه م نه دیت به لام له کرۆک و ناخی دلّمه وه ناواته خوازم تو خۆشبهخت و شاد و کامه ران بیت.

به‌ده‌نگی بادائی کلیلی ناو قفلی دهرکه‌ی له دهرکئی کشامه‌وه. دواى دهرکه کردنه‌وى ره‌یچانه هاته‌هه‌سارٲوه. ریچانه به‌ دیتنئى چاوه فرمیسکاوئییه‌کامم پرسى:

- چبوه ره‌ها، چ قه‌وماوه؟

به‌ په‌له فرمیسکه‌کامم سرپینه‌وه و وه‌لامم دایه‌وه:

- نا، پیس هاتنه‌وه‌ت ئومید لی‌ره بوو.

ره‌یچانه سه‌ریکی با‌دا و گوتى:

- به‌لئى، دیتم، هاتبوه ئی‌ره؟

خی‌را فرمیسکه‌کامم سرپینه‌وه و وه‌لامم دایه‌وه:

- به‌لئى کارتى بووک و زاوايه‌تییه‌ی هی‌نابوو. نازانم بؤ هه‌ر به‌ دیتنئى کارتى بووک و زاوايه‌تییه‌ ئومیدى بی‌ ئیختیار بووکینییه‌ خؤمم وه‌بیره‌اته‌وه.

ره‌یچانه به‌ ئاوازیکی دل‌سؤزانه‌وه گوتى:

- خوشکه باشه‌که‌م، ئه‌وه‌ی رؤیى، رؤیى، تازه غه‌م و هه‌سه‌ره‌ت و ئه‌فسوس خواردن به‌که‌لکى چی دئ... به‌لام زگم به‌ ئومیدى ده‌سووتئى، دياره دوايیه‌که‌ی هه‌ر ناچار بوو مل بؤ ویستی باوکی شو‌رکا؟

به‌سه‌ر سامییه‌وه پرسیم:

- بؤ؟ مه‌گه‌ر ئومید چی لی‌ قه‌وماوه؟ بؤ مه‌گه‌ر ئه‌و نیازی ژن هی‌نانئى نه‌بوو؟

ره‌یچانه ده‌ستى گرتم و گوتى:

- وه‌ره بابچینه سه‌ر پلی‌کانه‌کان دانیشین تا بؤت باس که‌م.

به‌ بیستنئى ئه‌وه‌ی که‌ ئومیدیش تووشى ژن هی‌نانى ناچارى بووه غه‌م لی‌وانلی‌وی دل‌ی داگرتم. هه‌ر بؤ ئه‌وه‌ی زووتریش له‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ ئاگاداریم به‌ په‌له وه‌ دووى ره‌یچانه‌ی که‌وتم و له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کان به‌ ته‌کیه‌وه دانیشتیم و به‌تاسه‌وه‌چاوم ده‌ده‌مییه‌وه برى.

ره‌یچانه زه‌رده‌یه‌کی کرد و گوتى:

به‌ نه‌زانیه‌ کارى بابه‌ گه‌ره‌ی، هه‌م تۆ و هه‌م ئومیدیش ژیانتان له‌ کیس چوو. راستیت ده‌وى باب و دایکم هه‌ردووکیان ئه‌م مه‌سه‌له و باسه‌یان له‌ تۆشارده‌وه نه‌وه‌کو ناره‌حه‌ت بیست و بتۆرئى.

ره‌یچانه سه‌رنجیکی ورد و قوولئى دامئى و پرسى:

- به‌لئین ده‌ده‌ی له‌وه‌ی که‌ده‌بیسی ناره‌حه‌ت نابى؟

به بې حوسه له بیهوه وهلامم دایهوه:

- دهی، ده خیرا که قسه که ت بکه بزائم ده لئی چی!

ره بجان ته ماشایه کی پر به زه بیبانه ی کردم و گوتی:

- به لام تاگفت و به لئین نه دهی هیچم لی نایبسی.

به نیشانه ی رازیبوونیم سهریک بادا و گوتم:

- به لئین ده دهه، دهی قسان بکه ئیدی نیوه گیانت کردم.

ره بجان هه ناسیک کی قوولی هه لکیشا و گوتی:

- نازائم به وهی که ته وهت پی ده لئیم کاریک کی چاک ده که م یانه نا، به لام هه قی راسته کی

خوشته ناگاداری هه موو شتیکیش بی.

ره بجان هه لوئسته یه کی کرد و به رده وام بووه:

- دوا ی ده زگیرانیه تو، بابی ئومیدی که ناگای لهو ده زگیرانیه تو نابی، داوا ی تو له بام

ده کاتوه به لام بام پی ده لئ که چهند روژیکه رها به ده زگیران چوه.

بابی ئومیدی که گویی لهو قسه ی ده بیت ده گه ل با به یدا لیان ده بیته ده مه قالی و به بابیه ی

ده لئ خو ئیوه به چاکیتان ناگا له په یوه ندیبه ئومید و ره های بوو و ته نانهت به ئیوه شم

گوتبوو که رها بوو کی خو مه و داوا شم کرد تا به فه رمی بیمه خواز بیبیه ی به لام ئیوه گوتتان

ئیسنا کاتی تاقیرکرنه وه کانی ره هایه و حه زنا که یین بیرو هو شی مزوول که یین. ئه دی بو به منت

نه گوت تا رها خویندنه که ی ته واو نه کات نیمه به میردی ناده یین و ده بی تا ئه و کاتی راوهستن،

که چی به میردیشان دا. که ده ستانزانی ئومید و رها په یوه ندیبان هه یه و نیمه ش هه ر له بهر

ئوه ی که رها خاتوون هیشتا خویندنه که ی ته واو نه کردوه و له سه ر داوا ی ئیوه ش برپارمان دا

تاهاوینئ راوهستن، که چی ئیسنا ئه وه چ ده بیسم؟ ره هاتان به میرد داوه! و به ده زگیران چوه؟

به لای ئیوه وه ده بی چ وه لامیک کی ئومیدی بدهینه وه؟

بابیشم که به هه قی وی ده زانی ده وه لامی ویدا گوتبووی:

- به خودای من و خیرا من بئ گونا هین. ئه وه بام بوو ره های به میرد دا و به لئینی دابوه

زاوا یه که م دنا ته نانهت رها بو خو شی به و میرد کردنه ی رازی نیه و نه بووه.

دوا ی ئه وهی که بابی ئومیدی به وهی ده زانی تو به و میرد کردنه ی رازی نه بوو ویت و تو یان

به زور به میرد داوی دووباره ده مه قالیبه کی ته واویان لی په یدا ده بیته وه.

هه ناسیکم هه لکیشاو به داخیکه وه گوتم:

- بەلّام چ سوود که ئەو درەنگی خوازبێنیە تازەکە وەبیرھاتبۆوہ. ئەگەر ئەو چەند رۆژێک زووتر منی لە باجم خوازتباہیە تووشی ئەو ھەموو دەر دەسەری و ناخۆشیانە نە دەبووم و ئەو ھەموو ئیش و ئازارو دەر و رەنجانەشم نە دەچێشت. رەیحانە؟ بەلّامی تۆوہ بۆ خو و خدە و نەریت وایە کہ ھەر دەبێ کور و پیاو بچنە خوازبێنی ژن و کچان؟ ئەدی بۆ ژن و کچانیش ئەو ھەقەیان نیە کہ بەھەر پیاو و کورپێکی کہ جێ پەسەندیانە خۆشەویستی خۆیانیان بۆ دەرپرن و یا چووزانم ئەوانیش بچنە خوازبێنیە کور و پیاوان؟
 رەیحانە بە دەنگێکی بەرزوہە پێکەنی و گوتی:

- دە تۆ بیرێ لی بکەوہ، ژمارەییەکی زۆر دانیشتوون و کاکی زاوا وەک بووکی سینی بە دەستەوہ دێتە ناو مەجلیسەکەوہ بەراستی پێکەنین ئاوہرە.

منیش بە بەرجەستە کردنی دیمەنیکی وا قاقا پێکەنیم بەلّام چونکہ باوہریشم ھەر وابوو کہ ھەموو کچێک دەبێ ھەقی را دەرپرنی خۆی ھەبێ و بەسەر بەستی بیرو پوچوونەکانی خۆی بلێ دووبارە گوتم:

- سەیرە چۆن تا ئیستا شتیکی وا نەبووہ بەلّام خۆ ئەگەر ھەر لە زووہوہ بۆ نمونە ھەر لەو زەمانەوہی کہ خوازبێنیە کچان و ژنان بوو بە باو ھەر ئەو دەمیش بە پێچەوانەوہ خوازبێنی کور و پیاوانیشیان کردباہیە باو ئەورۆ ئیدی بەرجەستە کردنی ئەو دیمەنانە ھێندە سەیر و پێکەنین ئاوہر نە دەبوون.

- رەیحانە بە دەم درێژەیی قسەکانیەوہ گوتی:

- بابی ئومیدی دواي دەمەقالبیەکی گەرم بە توورەیی لە باجم جیا دەبیتەوہ تەنانەت کاتی رۆینیشی خودا حافیزیە لە باجم ناکا و دەر وای گواستەوہی تۆش، دایک و بابی ئومیدی زوری کچی خزم و خویش و ناسیاو و ئاشنا و رۆشنایان بۆ ھەل دەدەن بەلّام ئەو ھەر قبول ناکا تا ئەوہی کہ بابی بە ئومیدی دەلی، تاکە ھەر وای چا و لە دووی رەھای دادەنیشی ئەو تازە میبەردی کردوہ و ھەر بێنە لەو رۆژانەشدا مندالیکیشی بوو ئیدی نەخۆشت فریو دەو نەحەسەرەتیش بەدلی ئیمەوہ بنی. ئومید لە وەلّامی بابیدا دەلی کہ نیازی وایە خۆیندەکە درێژە پێ بدات بەلّام بابی پیشنیار دەکات ژن بێنی و ئومیدیش بە خەیاالی ئەوہی کہ بابی تا دواي تەواو کردنی خۆیندەکە واز لە بریارەکە دیتنی قبولی دەکات بەلّام ھەر دواي تەواو کردنی خۆیندەکە سەیر دەکات کہ بابی ھەر وای لەسەر قسەیی خۆیەتی و تا دی پێ دادەگرێ و سوورە لەسەر گەفتی خۆی تا لە دوایدا ئومید رازی دەبێ و قبولی دەکا.

ئەوانە ھەمووتەو قسانە بوون كە لە پوورە (پلك - ميمك) فرانكم بېستون ھەر ئەويشە كە باس و خواس و ھەوالان بۆ داھە و بابەي دېنئە.

رەبجانە قسەي دەكردن و ئەمنيش دەگريام. كاتئە كەقسەكاني رەبجانەي تەواووبون ئەگەر لەبەر خاتري كۆرپەئەكەم نەباھە خۆم ھەر دەكوشت، بەتايبەتي كاتئە كە بېستم ژن ھېنانەكەي ئوميديش ھەر نا بەدئە و لەبەر ئەو بەئېنەي كە بە بابي داوہ ئەو كارەي دەكا.

رەبجانە كە لە تەواوي پوودا و بەسەرھاتەكان بئە ئاگابو زۆر بە دئسۆزي و گەرموگوريەوہ نارەزاييە ئوميد و مل نەدانئە بۆ ئەو ژن ھېنانەي باس دەكرد و دەيگيرايەوہ بەلام نەشيدەزانئە كە دەگەئە ھەر رستەيەكيدا كە دەيگوت خويبە بە كۆنە برينەكاني منەوہ وەر دەكا. ئەو بئە پسانەوہ قسەي دەكرد و دئە دەئاوري داويشتم. ئيدي خۆراگرتئە ئەو ژيانەي بەو ھەموو ناخۆشي و نا لەباريانەوہي بۆ من زۆر سەخت و دژواربسوو. لە رەبجانەي جيابوومەوہ و ەك شيتان پەنام بردەوہ بەر ژوورەكەم دەرگاكەم لەسەر خۆم داخست و لەسەر جيبي راکشام و بەكول گريام.

دايكم ھاتەوہ مائئە و لەو گۆرانەي ھائئە من سەرسام بوو و ھاتە پشت دەركئە و بانگي كردم. بە ناچاري لەسەر جيبي راستبوومەوہ و دەركەم كردەوہ. دايكم بە ديتئە فرميسكەكانم كە بە پاناييە دەموچاومدا دەھاتنە خوارئە ھەناسەيەكي ھەلكيشا و بە مېھربانايەوہ گوتئە:

كچەكەم، نازيزي دئەم، تۆ ھەر خۆت كوشت، تاكەي دەتھەوئە شەو و رۆژت ھەروا بە گريانئە بەسەربەري؟ ھەر بېرئەك لە خۆت و ئەو مندائەي بكەوہ كە لە تۆ زياتر كەسي ديكەي نيە، ئەو مندائە بئە گوناھە بۆ دەبئە ھەميشە دەزگندا ھەر نازار بچيژئە؟ باشە بۆ بەگريانئە وەخت و ناوہخت خۆت و ئەو مندائە بئە گوناھەي ناو زگت و نازار دەدەي؟ ھەروا كە دەگريام گوتم:

- ئېوہ و بابيشم دوو درۆزني بەراستي كارامەن، باشە بۆ بەمنتان نەگوت كە بابي ئوميدئە خوازيبئەي كردووم؟

دايكم ھەناسيكي ھەلكيشا و ھاتە ژوورئە. لەسەر لئوي تەختە بەندەكەي نووستنئەم دانيشت و بە ئارامي گوتئە:

- دواييەكەي ھەرزانيئە؟ بە خوداي من ئاگادار نەبووم دواي بە دەزگيرانەي محەمەديت ئەوچا بابت بەمنئە گوت و ئەويش ئەو دەمەي بوو كە قسەكانت بە من گوتبوون و منيش چووم بۆ بابتم گيرانەوہ. ھەر دووكمان نارەحەت و بە داخەوہ بووين بەلام چ نەدەكرا. كار لەكار ترازاي بوو و بە گيرانەوہشي بۆ تۆ ئەوہندەي ديش دەبوينە ماھەي نارەحەتيە تۆ. لەبەر ئەوہ من

و باوکت ههردوو کمان و امان بهباشتر زانی که هیچ شتیک لهم بارهیهوه بهتۆ نهئین. دیسانهوهش دهئیم که تۆ و ئومید چارهتان لیکدی گری نه درابوو ده نائه گهر وانه بایه نهرزو ئاسمانیش سهریان لیک دابایه ههردهبوو بۆ یه کتر بان و پیکه وهتان زه ماوه نند کرد بایه. و اباشتره تازه ئومیدی له بیر خۆت بهریهوه و بیر له ژیا نی خۆت بکه یتهوه دایکم به بی گویدانه ههست و نهسته کانی من له جیوه ههستا و منی به کۆلێک غه م و خهفته وه بهته نیا جی هیشت. چه ن دین سه عاتان ده ژوره که مدا دانیشتم و بزم کردهوه. ناگام له تیپه رینی و هخت و دم و کاتان نه بوو وه که له دنیای ده ورو بهری خۆم دابرام و ده دنیایه کی دیدا بخولیمه وه. کاتی که ره یحانه هاته ژوره که م و بۆ ناخواردنی ئیواری بانگ کردم سه رمیژی نهو ده میم سه ر بلند کرد و ته ماشایه کی ده ریم کرد. ههوا به ته واره تی تاریک ببوو دهو چند سه عاتانه کی به ته نیاش ده گه له خودی خۆمدا ده خه له ویدا بووم سالاریش نه هاته بووه سو راغیم و ته نیاییه که ی لی تیک نه دابوو. رهنگه هه ر دایکم نه یه هیشتی و یستیتی ده گه له بیر کرده وه کا مدا ته نیام.

ته وای رۆژه کانی دو اتیشم هه ر بیر له ئومید و بووک و زا وایه تییه که ی ده کرده وه.

حه زم ده کرد تا زوه نهو که چه به خته وه ره ی بریاره بیته هاسه ره ی ئومیدی بیسم. ئیره ییم پی ده برد و خۆزگه م پی ده خواست. هه زم ده کرد سه رم له پینا و دانا بایه به لام له جی وی بام. رۆژانه ئومیدم به ته که بوو که جوانه که یه وه به ره سه ته ده کرد و بی ئیختیار فرمیسم که له چاوان ده هاته خواری.

رۆژی زه ماوه ندی ئومیدی هات و به پرکیشیه ره یحانه و را حیله ی نا چاری ئاماده بوونی زه ماوه نده که بووم. ده ستیک جلم هه له بژارد و هه روا به بی تاقه تییه وه ده ستیکیشم به سه رو کۆلی خۆمدا هینا. جوانترین جلیشم له بهر سالاری کرد ده گه له بام و دایکم و خوشکه کا مدا به ره و لای زه ماوه ندی بوو کینه که ی ئومیده وه چوین. له رپییه دایکم ده ساتیکی گونجا ودا به پارانه و یوه سه ری ده بن گوپی نام و گو تی:

- ره ها گیان، شه گهر ده زانی هاتنت بۆ زه ماوه نده که ی ئومیدی ئازارت ده دات تا بیانویکی وه بیسم و هه ر دوو کمان بگه ر پینه وه مانی؟

به سه ر بادانیکی وه لامیکی نه رتیانه م دایه وه و به حاله تیکی تا دارانه وه گوتم:

- نا به لانی که مه وه ده مه وی شاهیدی خۆشه ختییه ئومیدی بم.

دایکم ئیدی قسه ی نه کرد و ته نیا به سه رنجیکی به زه بی نامیزه وه وازی هینا:

چوینە زەماوەندەکەوێ هەر دەگەڵ هەنگاوی چوونە ژوورەویمان دایکی ئومێدی بەپیرمانەوێ هات و بە دبتنی من یەكسەر چاوی پرپوون لە فرمیسك و بە دەنگیكی بەسۆزەوێ بەخێرھاتنی هەموومانێ کرد و بەسەرغجە حەسرەتاویبەکانبەوێ هەمیشە دەمنبەوێ دەروانی. لە لایەکیەوێ دانیشتم و کەوتمە تەماشاکردنی میوانان. سالار هەمیشە بە کورسییان هەلدەگەرا تا دەستی بگاتە سەر میزەکە و میوێ شیرینیان هەلگرت و منی ناچار دەکرد تا تەواوی هۆش و گوێش بەلای ئەوێ بیت و هەر خەریکی ئەویم و ناگام لیتی بیت و دواویبەکی خۆم رانەگرت و دەنگم دا و گوتم:

- تۆ ئیدی مندال ئیت ناوا وەك مندالان بۆۆزی و شەیتانیان دەکەئ!

سەعاتیکمان بەسەرھاتنیدا رادەبرد کەچی هیشتا بوک و زاوا هەر نەھاتبوونە هۆلیوێ. هەموو هەر چاوەروانی هاتنی ئەو دوو کۆترە سپیانیە بوون. نەمدەتوانی بەرگەئ بەرگەش و هەواي زەماوەندەکە بگرم. هەرکە بوک و زاوا دەست لە ناودەست هاتنە ناو هۆلیوێ هەموو لە خۆشیان هاواری پیرۆزبێیان لیتوێ بەرز بۆوێ بەلام من تەنیا یەك شتم دەبیست و ئەویش هاوارێک بوو کە لە قوولایی بوونەوێ هەلدەستا:

- بابە، دایە تەنیا ئەوێتان دەویست؟ تەنیا دەتانهویست من دە رۆژێکی وادا شاھیدی مەرگی حەزەکانم بم؟ بۆ نەدەبوو من لە جیاتی ئەو کیژە شان بەشانی ئومێدەوێ رۆیامایە و وەلامی دەرپرینی شادیبەکانی ئەو خەلکەم دابایەو؟ بۆ دەبوو رۆژی بوکینیبەم تالترین رۆژی ژیانم بی؟ ئەو رۆژەئ کە هەموو کچ و کورێک چاوەرێتی هاتنی دەکەن؟

ئیدی تین و توانای خۆ راگرتنی زەماوەندەکەم نەما. ژانە زگم کردە بیانوو و لەهۆلەکە چوومە دەری. لە حەسارێ لە پێش هەیوانی راوہستابووم و سەیری ئاسمانم دەکرد. دەدنیای خەیاڵدا خۆم دەجلی بوکینیبەکی سپی و دامەن درێژدا بەتەك ئومێدیەوێ دەدیت کە هەردوگمان خۆشحال و شاد و خەندان بەرووی یەکترا دەتریقاینەوێ و دەست لەناودەست دەستی یەکترا دەچوونە ناوکۆری زەماوەندی بوک و زاواییبەمانەوێ و بۆ وەلامدانەوێ دەرپرینی هەستی ئامادەبووانیش دەستمان هەلدەتەکاند. نەمزانی چەند دەقوولاییبە دنیای حەزو ئارەزووێ کاغدا سەرگەردان و ویل و ویلان بووم کە دەنگیک منی هەلداشتهوێ ناو دنیای تالی و سویری راستەقینەوێ. بەتەکانیک کەدام لە دنیای شیرین هاتمەوێ دەری و دووبارە خۆم دەدنیای ناخۆشی و نالەباریەکاندا دیتەوێ، بەلای دەنگەکەمدا ئاوردایەوێ. ئومێد بوو بەرامبەرم راوہستا بوو. دە چاکەت و پانتۆلیکی تووسیدا ئەوێندەئ دی جوانتر و

سەرئىچراكىشىترم هاته بهرچاوان. ههروا بۆ چهند ساتىكى وەك رۆژانى رابردوو دۆم بۆى كهوتەوه پهله و بهلام ههروا له خۆوه و بى ناگايانه بهخۆ هاتمهوه و زانيم كه ئەو ئى من نيه و ئى بهكىكى ديكهيه. ئوميد نيازى بوو بچيتهوه ناو پياوان. به دەنگىكى پياوانه و پرله سۆز و ميههره بانیهوه هه بههه مان دەنگه به ئەدهبهكهى هه ميهشه يهوه كه منى پى شىت و شهيدا و شيفتهى خۆى ده كرد به زهردەخه نه يه كهوه كه له خۆشيان نا بهلكه له غهه و خهفهت و ژان و ههسه دهتهوه كه هه به دهنگى نيهه گريانىك ده چوو گوتهى:

- به خيرهاتى رهها خاتوون.

به دهنگىكى له رۆزكهوه گوتم:

- زۆر سوپاس، پيرۆزه ئيشاللا، ئوميد هوارم خۆشبهخت و كامه ران بن و هه ميهشه هاوبه شى خۆشى و شاديتان بم.

بى ئىختيار فرميسكم به چاواندا هاته خوارى و بۆ ئەوهى ئوميديش نه زانى دهستبه جي روم و رهگيپرا و پشت له وهوه راوه ستام. گهرمى سه رنجه كانيم به باشى له سه ريشتم هه ست پيده كرد ئوميد ههنگاويك هاته پيشى و ههروا راوه ستاو به دەنگىكى تهواو له رۆزكهوه گوتهى:

- رهها!

گوتم:

- به لى...، تووبى و ئەو خودايه ئوميد اغا بمبووره، مه بهستم نارهحت كردنى ئيوه نه بوو.

ئوميد هه ناسه يكى هه لكيشا و به دهنگىكى له رۆزكهوه گوتهى:

نۆژدار پويه كى و دوا به دواى مه رگى سه هراب هاتى تازە چيت لىبكه م، ئەى دل رهق خۆزگه، زووتر دههاتى دهنگى هه نيسك و پر مهى گريانىم به رز بۆوه. دهستبه جي دهستم به ده مموه گرت و لىوى خۆم گهزى تا دهنگى گريانه كه م زياتر ده رنه يه. ئوميد به پهله له من دوور كهوته وه و به ههنگاوى خيرا منى به جي هيشت و چوو ناو پياوه كان. زانيم كه ناگاي له تهواوى ژيانه.

سالار كه به دهروو به رمه وه يارى ده كرد به دهنگى گريانه كه م به روه لام هاته وه و قاچه كانى له باوه ش گرتم. دانيشتم و ده ناميزم گرت و ده موچاوه جوانه كه يم ماچ كرد.

ئيدى نه متوانى بچمه وه ناو زه ماوه نده كه و خۆم پى رانه ده گيرا سالارم ته سپارده وه داىكم تا ناگاي لىبى. له و ماوه يه ي كه له مالى بام بووم سالار به تهواوتى ئوگرى من ببوو و گرووى ده گرت تا هه ميهشه ده گه له خۆمى ببه م وليم جيا نه بيته وه. بهلام من له بردنه وهى سالارى ملم

نه دا و به په له زه ماوه نده کم به جپه پښت و بهره و مال هوه هاتمه وه. هر که گه یه وه مالتی وه ک بللی دار و دیواری مالتی غه می لی بباری. نه ویشم به لاره تنگه بهرو هه وایه کی قورسی هه بوو. بۆ له خو دوور که وتنه و دم بهره و لای مالتی خالمه وه که وتمه ری. ههروه ک شیتان بهر پیه دا درویشتم و خو م بهو خه لکانه دا ده دا که به لامدا تیده په رین. به گریان هوه ده مگوت:

- دیدتان که نه ورژ من مهرگی هزه کانم به چاری خو م دیت! له مرؤش به دواوه دنیا هیچ ماناو مه به ستیکی بۆ من تیدا نه ماوه.

خه لکی به سه رنجه پرسیا راوییه کانیان هوه بهر پیان ده کردم. گه یه مالتی خالم و دهستم به زه نگی دره کیوه نا و تا دره گاشیان نه کرده وه دهستم له سه ر هه لسه گرت. وه ک بللی تو له ی هه رچی نار هه تیه کانم هه یه له زه نگی که ی که مه وه. خالوژن به په شو کاوییه که وه دره گاکه ی کرده وه هه ر هینده ش چاوم به خالوژنی کهوت خو م ده باوه شی هاویشتم و به کول گریام. خالوژن ده ستیکی به سه رو پرچی داهینام و به سوژیکه وه پرسی:

- نه وه چیه نا کا چووییه زه ماوه نده که ی تو میدی؟

به سه رسامیه وه سه ریریکم کردی و گوتم:

- راسته تو له کویت زانی؟

خالوژن زه رده خه نه یه کی کرد و به میهره بانیه وه گوتی:

- چه ند روژتیک له مه و بهر دایکت لیړه بوو باسه که م لهو بیست. زور ده میکه چاوه پریتم ده مزانی هه ر دتی.

ده گه ل خالوژن تیدا چووینه نیو مالتی. هینده گریام تا کفت بووم. دوا ی نه وه ی هیندیک هاتمه وه سه ر خو تازه م هه ست به یه کیکی غه واره کرد له مالتی خالم.

ئاغای که نغانی براده ری خالم بوو و به میوانی هاتبووه مالتی نه وان. له بهر وه ی که نه مزانی بوو نه وله و پیه و به ده نگی بهر زگریا بووم ته ریق بوومه وه و داوای لیبووردنم له و له خال و خالوژنیشم کرد.

ئاغای که نغانی پیاوکیکی ته من نزیکه ی چل سالانه بوو که له لایه نی داراییه وه، گوزه رانیکی زور باشی هه بوو. که نغانی هه روا به سه رسامیه که وه ته ماشا ده کردم. کاتس که بریک هیورتری دیم داوای کرد که میک قسم ده گه لدا بکات و که بیده نگیه منیشی دیت هاته پیتشه وه و چاک و چونی کرد و گوتی:

- ببورن، من بهبئی ئەوێ و یستییتم هەموو قسەکانی ئێوەم گوی لیبوو. بەلام بەلای منەو هێچ شتێک دەو دنیا یەیدا ئەوێ ناهێنێ که ئاوا بەو جۆرێ گریه و زاری بۆ بکە و خۆت ئاوا لاواز پێشان دە و یا ئاوا خۆتان ئازار دەن. دەژیانی هەموو ئادەمیزادیکیدا ئاریشە وایە پێشێ که زۆر ئەستەم و گرانه و هەموو ئادەمیزادیکیش گیروگرتی هەر هەیه.

هەندیک گیروگرتی زۆرتره و هەندیکێ که مەتر. بەلای تۆه هەموو ئەوانه دەکرێ شەو و رۆژ دەستەو ئەزۆ هەر بگریه و فرمیسکان بەردەنەو؟ بۆ نمونە یەکیک لەو خاوەن گیروگرتانە منم. من ئەو نزیکی دوازدە ساڵه لە هەوسەرەکم جیا بوومەتەو و بەتەنیا دەژیم، ئەوێش بەمانای ئەوێنا که دەستمان لێک بەردای و تەلاقم دای، نەخێر، بەلکه بە زۆر هۆو لەوانەش که من بێ توانایی بەدەنیم هەیه و روونتری بلیم هەوسەرەکم ناتوانی مندالی لەمن بێ و ئەو مەسەلەپەش گەورەترین گیروگرتی ئیمەیه، ئیدی ئەوێ که لە لایەنی رەوشتیهو هەر دوو کمان دوو جەمسەری جیاوازی و هەرگیزیش تێک ناگەین هەر بۆ نمونە من رەنگی سەوزم حەز لیبە و پیم جوانه بەلام هەوسەرەکم رقی لیبەتی جا بە رێک کەوتنی هەر دوو لایمان وامان بەباش زانی که دوو رەیه کتری بژین.

ئاغای کەنعانی زۆری دەربارە ی زانی خۆی و نارهحەتی و ناخۆشییەکانی ژیا نی هاوبەشییە که چەشتبووی زۆر دوا و لە رەفتارە ناشایستەکانی هەوسەری و پەيوەندییە لاوازه کەیان هەر واداد و برۆی بوو. جالەبەر ئەوێ زۆر لایەنی هاوبەشی دەگەلە مندا هەبوو هەستم دەکرد بە چاکیم دەرک دەکات و تێم دەگات و ئەووم وەکو غەم پەوینیکێ بۆ خۆم دۆزیو. تەواوی ژیا نی خۆم هەر لەسەرەتاو تا کۆتایی، هەموو لە هەموو بۆ باس کرد. ئەوکاتە هەردوولا هەستمان کرد که چەند لیکهوه نزیکی و هەردو کمان چ بەلایە کمان بەرگە گرتوو. زانی چ ئازارو ناخۆشییەکی هاوبەشمان هەیه و دە زۆر شتانی شیدا بیرو باوهر و بۆ چوونمان وەک یە که. دوا ی سەعاتیک سکاڵاو دەردە دل ئاغای کەنعانی هەستا بروا. پێش خودا حافیزیه رووی لەمن کرد و گوتی:

- رەها خاتوون ئیستا که ئومیدت لە کیس چوو، هەولده ژیا نی گەل محەمەدیت لە دەست نەدی، هەولده لەبەر کۆرپە کەتان هەر چۆنیک بوو دەگەل میردە کەتان ناشت ببەنەو. زەردەیه کم هاتی و گۆتم:

- یانی بەلای ئێوێ دەبێ جارێکی دیش بچمەو ناو ئەو دۆزه خە؟

ئاغاي كهنعانى سەرنجىكى پىر بە زەببىيانەى لىدام و گوتى:

- ھەزەت لىيە راستىت پىر بلىم؟

بەئامازەى سەر وەلامى ئەرىيانەم داپەوہ. ئاغاي كهنعانى گوتى:

- بەئى، دەبى بچىيەوہ ناو ئەو دۆزەخەى و شانىشى بەدەيە بەرى و خۆشى بۆ راگرى ئەوہوش نەك لەبەر خاترى خۆتان، بەلكە تەنيا و تەنيا لەبەر كۆرىيەكەتان، دەبى خۆ بۆ رەفتارە ناشايستەكانى ھاوسەرەكەتان راگرى و ھەول دەدى بەلكە بتوانى بىگۆرى. مافى رەواى كۆرىيەكەتانە كە ھەم بەتەك باب و ھەم بەتەك داىكىيەوہ بۆى.

بەناقىلىيەوہ قسەكەم پىر و گوتم:

- كام ژيان؟ ئەو ژيانەى كە سەرئاسەرەكەى ھەر جنىو وقسەى سووكە؟ ژيانىك كەھىچ سەرنجىكى دلسۆزانەى تىدانىيە؟ ژيانىك كەتەنيا وشەيەكى خۆشەويستى تىدا نايەو ناچى؟ ژيانىك كە بەردەوام ھەمووى ھەر پىك ھەلپىرژىنە؟ تۆ لە قسەكانى مەنەو چىت دەستكەوتوہ؟ ئاغاي كهنعانى زۆر لەسەر خۆ گوتى داپە قسەكام و كەزانىشى بىدەنگ بووم گوتى:

- بىرپارەكە وابوو كەمن راستىيە بەتۆ بلىم و ھىودارىشم لىم زىز نەبى بەلام لەوانەيە تۆش وەكو پىويست ژيانت دەگەل محەمدى بەسەر نەبردبى؟ بۆ؟ چونكە تۆ ھەر لە سەرەتاوہ لىيى بىزاربوو وى. ھەر لە سەرەتاى دەست پىكردنى ژيانىشتانەوہ ھەريەكە و دلئان لەلايەكى دىكەوہ بوہ، بەلام ئىستا كە ئومىدش ژنى ھىناوہ ئىدى ھىچ ئومىدىكت بەو عىششقە لە دەست چوہەتان نەماوہ زياتر دەتوانن بىنەوہ سەرەختى بەردەوامىيە ژيان و گوزەرانتان.

ھەرگىز وانىيە، ئىوہ چووزانن من چ ھەول و تەقەللايەكم داوہ تا بىگىرەمەوہ سەر رىيى راستەكى ژيان، چووزانن چەندم زووخوا و خوئىنى دللى خۆم خواردۆتەوہ تا ورەى وەبەرنىمەوہ و بەژيانى ھاويەشىمانى ھىواداركەمەوہ. بەلام ئەفسوس لەوہى بەنسىبم بوو، تووشى چىبوم؟ دللىكى پىر غەم و خەفەت و قزى سپى بىوہژنىكى كە بەمنى كۆرىيەوہ! بەئى ئەمانە ھەمووى شتگەلىكن كە لە ژيانى ھاويەشىماندا دەگەل ئەو ناپىاويەدا بەنسىبم بوو. ئىوہكە باسى لە خۆبوردەيى و قوربانى و فىداكارىيە دەكەن ئەدى بۆچى دەگەل خوو و رەوشتەكانى ھاوسەرەكەتان ھەلئەكرد و خۆتان لەبەر رانەگرت، لەقسەكاتاندا بە تەواوى ئەوہ و دەردەكەوى كە نىوہى نالەبارى و بەدخويىيەكانى محەمدىشى نەبوہ، ئەدى ئىوہ بۆ خۆتان رانەگرت و ھەلئاننەكرد و ئەوہ دواز دە سالە بەتەنياو جيا لەيەكترى دەژىن؟

- چونكە من مندالم نەبوو.

وہلامہ کہی وشکی کردم. دوا وتہ کہی ٹہو بہ پروالہت قسہیہ کی سادہ و ساکار بسو بہ لام
لہ ناوہوہ زور مانادار بوو. زہردہ خہنہیہ کم کرد و گوتم:

- بہ لئی ہقی ٹیوہیہ، رہنگہ من تا ٹیستا لہ بہر ہیوا بوئم بہ ژیان دہ گہل ٹومیدیدا وای لئی
نہ کردیم بیتمہوہ سہر ژیانی مال و حالی خوم بہ لام دلنیابن کہ ہہر لہ ٹیستا بہ دواوہ، ہہرچی
ہہول و کوشش و تہقلالیہ دیدہم تا دوویارہ دہ گہل محمیدیدا بژیمہوہ.

ناغای کہنعانی سہریکی لہقاندو بہ روو خوشیہوہ گوتی:

- تو ژنیکی تا بلئی ناقل و تیگہیشٹووی ومن دلنیام کہ سہریش دہ کہوی دواوی رویشٹنی
ناغای کہنعانی خال و خالوژم زوریان قسہ دہ گہل کردمہوہ و ہانیان دام سہر لہ نوئی ژیانیکی
تازہ دہ گہل محمیدیدا پینکہوہ نیتمہوہ. کہ مائی وائم بہ جیہیشٹ ٹیدی ژیانم لہلا ہیندہ بیژراو
نہ بوو. گہیشتمہوہ مائی و بوئوہش میشکم کہ میٹک ٹاسوودہ بی چومہ ہمائی و ٹاویکم
بہ خومدا کرد. تازہ لہ ہمائی ہاتبوومہ دہری کہدایک و باجم و خوشکہ کام و سالار
گہیشتنہوہ، رہیجانہ وراہیلہ بیئوہی ہیچ حیسابیٹک بو گیان و ناخ و دل و ہہستہ کانی من
بکہن بہباس کردن و گپرانہوہی زہماوہندہ کہ زوریان دہردو رہنج و ٹازار دام. ٹہوان ہہروا
بہدریژی رووداو و بہسہرہاتہ کانی زہماوہندہ کہو بہو قسانہیان چ ٹاوریکی دہ دلی مندا
پیدہ کہن و چوئی خوئی بہسہر زام و برینہ کانی دلندا دہ کہن. رہیجانہ بیئو ٹاگیانہ لہ ہہستی
دہرووم گوتی:

- نای ٹہفسوس کہ تا کۆتایی زہماوہندہ کہ نہمایتہوہ تا بو خوت دلہریہ کانی بووک و
زاوای بہچاوی خوت ببینی.

راہیلہ وک بلئی لہ روخسارہ ماتہ کہی منہوہ ٹاگاداری ہہستہ کام بوویتہوہ بہناماژہ
رہیجانہی تیگہیاندا کہ قسہ کانی بوونہتہ ہوی نارہحتیہ من. رہیجانہش دہستبہ جی قسہ کانی
برین و ماندوہتہی کردہ بیانوو وچوہ ژورہ کہی. دواوی ٹہوہی کہ ریجانہ و راہیلہ ازیان
لہباسکردن و گپرانہوہی زہماوہندہ کہ ہینا چومہ مہتبہ خئی تا پەرداغہ ٹاویکی وہخوم.

دایکیشم ہہر ہاتہ مہتبہ خئی کہمنیشی لہوئی دیت گوتی:

- ٹومید بہ دواتدا دہ گہرا و لئی دہپرسیت و کہ زانیشی زہماوہندہ کہشت بہ جی ہیشٹوہ
سہروچاوہ تیٹک ناو و گرژہ کہی ٹہوندہی دیش تیٹک ناو گرژبوو. بہستہ زمانہ وک لہ پرسیہ
مہرگی خوئی دانیشٹبی بہشیوہیہ کی وا گرژ ببوو کہ کہسوکاری بوویکی وہ دہنگ ہینا.

دایکم سہرنجیکی حہسہرہ تاویانہی دایہ دہموچاوم و دریژہی دایہ:

- ده زانی ئەودەمی چیم وەبیرھاتەوہ؟

دەھالێکدا کە دە نوختیکیەوہ رامابووم و ئومێدم ئاوا بە ماتێ و گرزئیەوہ لەبەرچاوی خۆم بەرجەستە دەکرد وەلامم دایەوہ:

- رۆژی شەکراو خواردنەوہی من و محەممەدی.

دایکم بەسەر لەقاندنی قسەکە ی پشت راست کردمەوہ و گوتی:

- راستە. زەماوەندی شەکراو خواردنەوہکە ی تۆ و محەممەدی و ھەنیا گرزەکە ی تۆم وەبیرھاتەوہ. ئای خۆزگە قەلەمی دەست و پێی ئەو ناپیاوہی دەشکا و بۆ ھاریکاریە نەدەچوہ لای بابە گەورەت و بەو خۆ پەپیشکردنە ی، ئاوا ی ئەو پیرەمێردە سادە و ساکارە ھەلنەدەخەلەتاند ئای خۆزگە گوێمان دەدایە ی و بەقسەمان دەکردی و نەماندەدایتە ئەو. ئای خۆزگە تۆش نەدەچووہ ژێربارو ئەو مێرد کردنەت بە وی قبوڵ نەدەکرد.

بەئاخ و داخەوہ ھەناسیکم ھەلکیشا و گوتم:

- ئای خۆزگە، ئای خۆزگە.

دواپەش بێ ئەوہی قسەیک بەکم لەمەتەخێ چوومە دەری

* * *

رەھا بیدەنگ بوو و چەند ھەناسەیکە قوولی ھەلکیشا و لەپەرھاواری کرد:

- رەبابە خانم، چیشتە کەمان سووتا.

- رەبابە خانم بەندە ی خودای وا بەھەلە داوانەوہ لەجی بەرز بۆوہ و بەرەو مەتەخێوہی

راکرد کەلە سال و تەمەنی و بیەوہ زۆر دوور بوو. رەھا زەردەخەنەیکە ھاتی و گوتی:

- ھێندە چوو بووینە ناو رابوردووەوہ خۆشمان لە بێرچوو بووہ، ھیبوادرەم ھەر بێ نیسورۆژە نەمینیئەوہ.

رەھا بە دەنگیکی بەرزوہ بە رەبابە خانمیی گوت:

- رەبابە خانم، چوو؟ چیشتە کە سووتا؟

رەبابە خانم لە نیو مەتەخێوہ وەلامی دایەوہ:

- بەئێ.

رەھا سەیریکی منی کرد ئەوجا بەدەنگیکی بەرزوہ پرسى:

- یانی شتیکی واشی لێ نەماوەتەوہ نەفسی گوناھباری پێ کوێر کەینەوہ؟

رهبابه خانم له مهتبه خئی هاته ده ری و گوتی:

- به داخه وه چیشته که سوتاره و که لکی پراوه. ده بی بۆ نیوه پۆیه غه می له خوار دنیکی دی بخۆم، و هه رواش که به ره و لای ئیمه وه ده هات در ئیژه ی دایه:

- تکا ده که م بمبورن، چونکه ناچارم بلیم که ته و پۆ نیوه پۆیه چهند سه عاتیکی دره نگر نان ده خوری.

رهما له جیوه قیت بۆوه و گوتی:

- من هه رگیز ناتوئم تا چهند سه عاتیکی دیکه خۆم راگرم. به یارمه تی خۆت ته و زه همه ته ی بکیشه و له ده ره وه مان خوار دن بۆ بینه.

دوا به ش چاوه جوانه کانی ده منه وه برین و گوتی:

- سپیده گیانیش دیاره ده مان بووری که ناوا به و جوړه ی پیشوازی و به خیر دینین.

له سه ر مۆیله که هه ستام و گوتم:

- به لای منه وه هیچ نه بووه به لام حه یف که له ده ست و لیئانه که ی رهبابه خانم بووین.

رهبابه خانم سوپاسی کرد و به ده م داوا ی لی بورد نیوه به ره و ژووره که یه وه چوو بۆ ته وه ی زوو خۆی ئاماده کا و بۆ خوار دن هیئانی وه ده رکه وی.

رهما رووی ده من کرد و گوتی:

- من پیشنیاریکی ده که م و ته گه ر ئیوه و رهبابه خانم رازی بن هه موومان پیکه وه له ده ری نانی بخۆین تا هه ر به و بۆنه شه وه له و چوار دیواره ی بجینه ده ری و بایه کی بالی خۆمان بده یین.

به رازی بوونی من و رهبابه خانم هه موومان ئاماده بووین و بۆ ناخواردنی نیوه پۆیه چووینه یه کئی له و ریستۆزانه جوان و به ناویانگانه ی نریک مائی ره های.

رهما نانیکی باشی راسپارد. سه عاتیکی نه برد که میزه که به زه لاته و جوړه ها خوار دنی ئیرانی رازی هه وه. به جه فه نگه خۆشه کانی رهما و رهبابه خانم یوه نانه که ی نیوه پۆیه مان خوارد و هاتینه وه مائی.

خه و چاوی هه رسیکمانی قورس کرد بوو. هه ریبه که مان چووینه ژووری خۆمان و که وتینه پر خه ی نیوه پۆ خه ویکی شیرین و قووله وه.

له بۆنی رۆن و پیازیکی داغ که هه موو ناو ماله که ی داگرتبوو وه ناگا هاتمه وه و چوومه مه تبه خئی. رهبابه خانم خه ریکی چیشت لیئانی ئیواری بوو و ره هاش یاری به فنجانی قاوه که ی ده کرد. چوومه مه تبه خئی سلووم کرد. رهبابه خانم و رهما هه ردووکیان به گه رمی وه لامی

سلاوه که بیان دامه وه. ره ها بۆ خۆی ههستا و فنجانیك قاوهی بۆ تیکردم و له سههر میژه که له بهرده می دانام. سوپاسم کرد و قاوه کهم خوارده وه. ره بابه خانم گوتی:

- ته گهر ئیوه و سپیده خانم رازی بن بۆ ئه وهی وهك نیوه پرۆیه بی شیو نه مییننه وه و شه م جار ههش چیشته که مان نه سووتی ههر لیڤه پاشماوهی قسه کاتتان درێژه پێبدهن تا منیش ئاگایه کم له چیشته که وه بی.

ره ها ویستی نارازی بی و من گوتم:

- به لای منه وه پێشنیاریکی چاکه من ههز ناکه م جار یکی دی له چیشته لیئانی دهست و په نجه کانی ره بابه خانمی بیبهش بم.

ره بابه خانم به میهره بانیه وه سهیریکی کردم و گوتی:

- به وهی که ئیوه لوتفتان دهگه له مندا ههیه مه منوم، ته نیا رازی بوونی خانمی ماوه.

ره هاش به ناچاری رازی بوو و دهستی به گێرانه وی کرده وه.

* * *

بۆ بهیانی ئه و رۆژه چوومه موغازه کهی محمه دی به لآم به ته وای سه رسامیه وه دیستم که موغازه که له لایهن دادگاوه مۆر و مۆم کراوه. به ناچاری به ره و ماله تازه کهی محمه دیه وه چووم و سۆراغی محمه دیم له خاوهن خانوه که کرد. ژنی خاوهن خانوه کهش که منی ناسی به دلسۆزییه که وه گوتی:

- ته گهر راستیت ده وی من ههز ناکه م ئه و هه وائت بده می، به لآم چاره نیه و هیواداریشم بمه خشی که هه وائیکی وا ناخۆشت دده می، چه ند رۆژیک له مه و پێش هاوسه ره که تان ده گه ل ده لآلیکیدا هاتنه ئیڤه و زۆربه ی که ل و په له که تانی به نیوه ی نرخ ی خۆی پێ فرۆشت تا کریمی خانووی پێ بدات و ئه وه ی ماشه وه له گه لآ به کیان بار کرد و بردیان. چه ندی من و میژده که م پرکیشیمان کرد که ل و په لی ماله که نه فرۆشی که لکی نه بوو و ئه و گوتی:

- چاره چیه خۆ ده بی قه ززی ئیوه ههر بده مه وه، نا!

میژده که م له وه لآمیدا گوتی:

- ئىمە ھېچ پەلەيەكمان لە كرىي خانوو نىيە، ھەر كاتى ھەبوو ئەو دەمى بىدەن.
دىسانەو ھەش مەمەد ئاغا ھەر گوتى نەدايە مېردەكەم و كەل و پەلەكەنى ھەر فرۆشت. كە ئەوم
ئاوا بە نارحەتتەو دىت گوتم:

- ئىو ھۆتان نارحەت مەكەن چونكە تازە مال و ھالەم تۆزقالتىك بەلاو ھېچ نىيە كە
ئادەمىزاد ژيانى لى تىكچوو، ئىدى كەل وپەل و مال و ھال بەكەلكى چى دى؟ بەناچارى بەرەو
لاى مالى مەعسوومە خانمىو چوم. مەعسوومە خانم ژىتىكى مېھرەبان بوو و ھاوسىي مالى
موحتەرەمى بوو و بۇ شايە دىش ھاتبوو دادگايەو دەشمزانى مەمەدى خۇش ناوئ.

بەفەرەموى ئەو ھەو چومە ژوورئ و ھەر دواى تۆزىك مەبەستى چوونەكەم بۇ
مالەكەيان ئاشكراركد و داوام لىكرد تا ئەگەر مەمەدى دىت ئاگادارم كاتەو دەويەش ژمارە
تەلە فۇنەكەى مالە بابىشم دايە. مەعسووم خانم سەرى بەردايەو بە دەنگىكى دۆستانەو
گوتى:

- لەوانەشە ھۆتى ھەلقورتاندىش بى بەلام ئەگەر لەمنت دەوى و بەقسەى من دەكەى واز
لە مەمەد و ژيانى مەمەدى دىنى و تىي ھەلدەدى.

لەقسە راشكاوەكەنى مەعسوومە خانمىو ھەموو لەشم لەرزى و زانىم كە ئەو شتگەلىكى
دەزانى و دەپھەوى بىئانشارىتەو. بە پارانەو ھەو گوتم:

- چىو ھە؟ تەكەت لىدەكەم ھەرچى دەيزانى بەمنىشى بلى، چونكە ھەقە بىزانم.
مەعسوومە خانم سەرى بەردايەو. كەمىكى خۇ ھىنا و برد و كەزانىشى ھەر چاوەرېم
گوتى:

- دەزانى وەكو من بزانم بە گوتىرى ئەو قسانەى موحتەرەم كەبەر لەچەند رۆژىك لای من
كردنى تىگەيشتم كە مەمەد ھەمدىس ھاتو چۆى مالەكەى دەكاتەو.

بەبىستنى قسەكەنى ئەو، ئەو تەنبا تروسكە ھىوايەى دەدلىشما دەروشاىەو ئەويش
نەما. زۆر بەسەختىم خۇ راگرت و لە وەلامدا گوتم:

- ئەدى بۇ مەمەد واى خۇبىشان دەدا كە ھېچ پەيوەندىيەكى بەموحتەرەمىو نەماو؟ و
چەندىن رۆژ لەپشت دەرەكى مالى بامەو ھەر خوازىارى ژيانى ھاوسەرى و ھاو بەشىمان بوو؟

مەعسوومە خانم شانىكى ھەلتەكاند و وەلامى دايەو:

- تەنبا ھەر خودا بۇ خۇى دەزانى

هەرچەندە هیچ پەيوەندىيە كىشىم بە محەممەدىيەو نەبوو بەلام هەستى ئىرەيىم چنگى لەدل و دەروونم گىر كردبوو، ئىرەيى بە ژنيك كە جيى منى لە ژيانى هاوسەريەمدا گرتبوو. بەدەنگىكى لەرزۆكەو گۆتم

- تەكا دەكەم ئەگەر محەممەد دىت دەستبەجى تەلەفۆن بۆ ئەم ژمارەيە بكە و ئاگادارم كەو.

- مەعسوومە خانم سەرغە پر بەزەيىيەكەى لەسەر من گواستەو و هەولئى دا فرمىسكى چاوە مېهرەبانەكانى كە دەچاويدا قەتيس مابوو لەمن بشارىتەو بەلام نەيتوانى. ئەو ژنە بيگانەيە ئەوئەندە مېهرەبان و خۆمانە بوو كە بەو خۆشەويستى و دلئسۆزيەيەو منى شەرمەزارى خۆى كردبوو. دەستم خستە سەر دەستى و گۆتم:

- سويندت بۆ دەخۆم هەرگىز مەبەست و نيازم ئەو نەبوو ئىو دەو ژيانەى خۆمەو بەگلىنم و ئاواتان نارەحەت كەم، بەلام چبەكەم لەبەر خاترى ئەو كۆرپەى دەزگمدايە ناچارم.

مەعسوومە خانم زەرەخەنەيەكى هاكە زايانەى كرد و گۆتى:

- خەتاي ئىوئەنيە، گوناھ گوناھى مېردە بى سۆزو بەزەيىيەكەتە. من داخى ئىوئەم ناچىت، كاتى كە ئىو دەبينم ئاوا دەگەل ئەو هەموو دەردو رەنج و ئىش و ئازارەى چەشتوشتانە كەچى دووبارە هەر هەولئى پىكەو ژيانىكى هاوسەريتانە دلئ دەكولئ و دەروونم گىر دەگرئ. بۆيەشم هيندە دلئ دەسووتئ كە كارىكم لەدەست نايە و ناتوانم هيچتان بۆ بكەم.

لەو جيا بوومەو و هاتمەو مالى بايم. چەندىن رۆژ دواتر كاغەزىكمان لە دادگاوه بۆ هات كە محەممەد داواى دووبارە ژيانى هاوسەريەمان دەكات و لەوئەش بەولاوه هەرەشەى كردبوو كە داوى لە داىكبونى مندالەكەم ئەوم لى دەستينىتەو. بەترسىكەو سەيرىكى دەموچاوى داىك و بايم كرد و پرسيم:

- دەكرئ بتوانئ مندالەكەم لى جودا كاتەو و لىم بستينىتەو؟

- بەلئ.

- كە هەر وايە من دووبارە دەچمەو لاي و دەگەلئىدە ژيم.

- رەها ئەو كارەى تۆيانى چوونەو ناز ژيانى دۆزەخى، يانى چەشتەوئەى ئىش و ئازارو رەنجىكى لە جاران زياتر، هەرودەك شارەزاي ئەو پياوئەين ئەمجارەيان كەپەى بەنوخە لاوازيەكەى تۆ برد زياتر رەج و ئىش و ئازار و دەردو غەمت دەداتئ.

به لّام من بهرگه ی له دهستدانی کۆرپه کهم ناگرم. ههر به هیوای نزیکیه له کۆرپه کهمه وه
ژیانه که به سهرده بهم و خو ته گهر رۆژیکم کۆرپه کهم لی دوورخه نه وه، ده مرم.
بهرواری دانیشتنی دادگای له چهند رۆژیکى به ولا وه تر نه مابوو ومن هیشتا ههر دوو دلّی
ئه وه بووم که ههروا به جیا بژیم یا له بهر خاتری بوونی کۆرپه کهم ده گه له ویدا بژیم.

(۹)

له رۆژی دانیشتنی دادگای ره زامه ندی دووباره پینکه وه ژیانم ده گه له محمه دیدا راگه یانده وه و
سه ر له نویم ژیان ده گه له ویدا ده ست پیکرده وه به لّام ته م جار هیان به و په ری رق و دوو دلّیه وه.
ئیدی هیچ متمانه و دلّیاییه کم به قسه و گه ت و به لّینه کانی نه مابوو و چاکیشم ده زانی که
بیدهنگی ته و هک ژيله مۆی بن خو له میشییه. دووای چهند رۆژیکان کوره کهم هاته دنیا یه و
ئیدی محمه د ته و تیره شی ههر به چه په ی هاویشت و ته و بیانوه شی برا له سه ر ره گه زی
منداله که ی گره وی بکاو بیانوان بگری و بلّی:
- تۆش وهک دایکه کهت ههر کچ زای.

هیتشتاش هەر له لام شاراو و مهسه له یه که که محمهد چۆنه وا خواز یاری دووباره پیکه وه
 ژیاغانه، ئه وێک که ئاماده بوو له بهر موخته ره می هه موو ژیا نی ئیمه تیک و پیک دا چۆنه وا
 دووباره به دوا په یسه ری مندا هاتۆته وه و ژیا نی ده گه له مندا وا به لاره گرنگ بۆته وه، ئه و
 مهسه له یه تا ده هات هەر نازاری ده دام. هه رچه نده هیچ ناره زوویه کی پیکه وه ژیا نیتم ده گه له
 ویدا نه بوو به لām هه ر له بهر خاتری بوونی کوره کهم هه ولتم ده دا رابوردوو له بیر به رمه وه و هه موو
 شتیکی سه ر له نوێ ده ست پێ بکه مه وه و ژیا نیکی تازه ده گه له محمهد و کوره که مندا به سه ر
 به رم. هیواداریش بووم بوونی کوره کهم و یا ئه و لیک دابرا نه ی پێشوم له محمهدی بیه تیته وه
 سه ر ئه قل و به ژیا نی ئاشنا کرد بیته وه. چه ند مانگیگ ئاوا به نیمچه ئارامی و ئاسو ده بییه که وه
 تیپه ری و ورده ورده هه موو به سه رهاته کانی پێشوشم تا ده هات به فه رامۆشی ده سپاردن و
 له بیرم ده بردنه وه. تا رۆژیک مه عسوومه خاتم هاته مائی مه و محمهد بۆ خۆی ده رکه ی لی
 کرده وه. محمهد به دیتنی مه عسوومه خاتمی نیو چه وان و برۆی تیکنان و بی فه رموو لیکردنی
 هاته وه نیو مائی و گو تی:

- ره ها دیسانه وه ئه و ژنه چه یته یه په یدا بۆه و واله بهر ده رکی را وه ستا وه.

به سه ر سامیه که وه پرسیم:

- چه یته ژن کییه؟

- چووزاتم تۆ خۆت بچۆ بزانه چی ده وئی؟

له مائی هاتمه ده وئی و به ره و ده رکی چه ساریوه چووم. به دیتنی مه عسوومه خاتمی هه م
 سه رسام بووم و هه م خۆش حال. به گه رمیمه وه مه عسوومه خاتم ده با وه ش وه رینا و ماچم کرد و
 فه رموی نیو مائی لی کرد. مه عسوومه خاتم! به زۆری پرکی شیه من هاته ژو وئی و به دیتنی
 که ل و په لی نیو مائی گو تی:

- به ه به ه، پرۆزه ئیشاللا. مائیکی جوان کیله تان هه یه.

- سوپاس، هه ره که ئاگاداری من و محمهد لیک جودا بووینه وه و محمهدیش هه موو نیو
 ماله که ی فرژشتبوو به لām دوا ی پیک هاتنه ویمان به هاری کاریه محمهدی و به یاری به بام توانیمان
 دووباره ماله که مان به تازه یی پیکه وه بنیینه وه.

- به ئی به لām زۆر به ی که ل و په له کانتان جوان و لۆکستر له جارن.

ده حالیکدا که به قاپیک میوه و شیرینی وه به ره و لای مه عسوومه وه ده چووم سه رنجیکم
 دایه محمهدی که به روویه کی گرژ وه گوئی بۆ قسه کانی ئیمه راداشتبوو و گو تم:

- دياره من كهل و پهله كانى پيشووم خوشت دويستن چونكه شهوان هه رچيهك بوون بهروجيازى خوّم بوون، با واز له وانه بينين شهو چونه وا وهيرت هاتووينه وه؟
- راستيه كهى من هه ميشه شهووم هه ره بيره ، هه ميشه له محمهد ئاغام هه ره لى پرسبون و ليشتان ده پرسم، به تاييه تيشم سلاو بو ناردوون.

سه ريچكى سه يرم دايه مه عسوومه خانى و محمهدى و پرسيم:

- له محمهد ديتان لى ده پرسيم؟ باشه شهوتان له كوئ دد ديت؟

- زوربهى رۆژان محمهد ئاغاي له گه ره كئ خوّمان ده بينم بو مه گه ره تو نازانى؟ كه بيدهنگيه منى ديت گوتى:

شهى واى توخوا بمبووره، پيموانه بوو ئاگادار نه بووبى و نه تزانينى له ودهش كه هه واله كه م ئاوا به دهم داهاتووه و ليم هه له وهره داواى ليووردنى ده كه م. به سه ره سورمانيكه وه سه يريكى ده موچاوى مه عسوومه خانيم كرد و شهو يش به چاو داگرتينيكه وه تيبگه ياندم كه به شه نقه ست له لاي محمهدى شهو هه والهى داووته من.

داواى چهند ده قيقيكان مه عسوومه خانم خودا حافيزى كرد و رڤيسى. به هه و تيكه وه سه يريكى محمهدم كرد كه هه روا مات و بيدهنگ دانيشتوو و پرسيم:

- تو نيشت چيه لهو گه ره كهى كه هه موو رۆژى خوا دايانوه بچيه وئ؟

محمهد هه روا بيدهنگه و هه لاميكى نه دايه وه. هه روا كه بيدهنگيه كهى ويم ديت دريژم دايه:

- باشه تو له زن و ميتردايه تيه تدا چت ده وئ كه من نه متوانينى بتدهمى؟ ئيدى چت ده وئ بيكه م تا تو وا ليكه م و بته ييمه وه ناو باو ده شى گه رموگورپى مال و حال و خاو و خيترانى خو ت، چيم نه كردوه تا بيكه م؟

محمهد به تووره ييبه وه گوتى:

- ههسته دهى، يارى مندالانهى (دايه مه مده به گورگى) م ده گه ل مه كه. تو شه و ژنه نى كه من ده مه وئ. به تووره ييبه كه وه تيمروانى و گوتم:

- من كه له تو جيا بوومه وه شهدى بوچى چهندين رۆژانت پشت ده ركئ ماله بام به رنه ده دا و ده پارايته وه تا ليت ببورم، باشه شهى بو داواى ليك دابرا نيمان شكايه ت كرد كه مه هديم لى ده ستينيه وه. كه تو منت خو ش ناوئ شهدى شهو شو قره و ئارامى و ناسووده ييبه شهو داوييه ت بوچى هه موو لى تيكدامه وه كه ده گه لى راهاتبوومه وه و ده دستم كه وتبووه؟

محمد زهردهيه کي ماناداري کرد و وه لامي دايهوه:

- له بهر شهوي جاري ئيشم پيته و ههر کاتيکيش نهو شتتم دهستکوت که بو خوم دهيليم
دلنيابه چرکه يه کت ده گهل هه لئا که م...
هاوارم کرد:

شهوه ههر منم که ده گهل تودا هه لده که م هه ي پيس، نه شهوي که تو ده گه لئه مندا
هه لکه ي، شهويان توي که تهنانه ت تو زقاله سوزيکت به رام بهر کوزيه که شت ههر نيه، شهوه
توي کاتي که ده ليم سهوزه و گوشتي بکره تا شو رباويکي بو منداله که ي لينيم ده وه لامدا
ده ليني بو ئيمه به چي گه و ره بو وين؟ دايکمان هه موو روژي شو رباي بو لي دنه اين تا گه و ره ي
کردين يا نا کا هه موو روژي ماهيچه ي مه رتي دابيني دهنه گه و ره نه ده بو وين، پيشينان
گوتويانه .. مندا ل به چلمي خوي تير ده خوا و گه و ره ده بي، شهويه سوزي باوکايه تي به رام بهر
جگه ر گو شه ي، شهويه مروقيه تي؟

محمد له جيوه هه ستا و به ره و لاي منه وه هات و گوتي:

- ههر له بهر شهوي گوشت و سهوزم بو توله که ت (بيچوه سه گ) نه کريوه بي سوزم، کي
ده لي شهوه له منه، کي گره نتي شهوه ده دات شهوه مندالي منه ها!...
به ترسيکوه سهيرم ده کرد، دهستم به گوئيه کانه وه نا و هاوارم کرد:
- بيروه، ئيدي نامه وي گويم له قسه کانت بي، تو شيتي، تو نه خوشي، تو ساغ ني، تو
ههر مروقي ني، کام مروقيکي ناقل ته شوئ له په گي زياني خوي ده دا؟
ههروه ک شيتان قاقا پيکه ني و گوتي:

- من ، من ، من...

- برۆ دهري، برۆ دهري شپته، برۆ دهري جادو گه ر.

محمد دووباره هاته وه سه ر موييله که و دانيشته وه و ده حالتي کدا که زه رده خه نه يه کي تازار
ده رانه ي به ليويه وه بوو گوتي:

- لي ره چاکتر بچمه کوي، من تا به مراز و نياز و مه بهستي خوم نه گه م هه رگيز لي ره ناچمه
ده ري...

- گوتم برۆ دهري، له مال و زياني من وه ده رکه وه و بچۆ ده ري و ون به له بهر چاوم.

محمد به تووره ييه وه هاواري کرد:

- ديسان دهستت کرده وه به زمان دريويه! باشه ههر به و زوانه زمانت له گه روت ده رد ينم.

منیش هاوارم کرد:

- هرچی ناماقوولیه کی له دهست دئ بیکه، با بزائم چت پی دهکری، شهوی نه تکر دووه بیکه، له وهی تهر تهر نه باشه د، زوکه دهی هسته و برۆ ده ری و هر ناماقوولیه کت حز لییه بیکه.

له بهروهی له دهست هه ره شه و گوره شه کانی وه زاله هاتبووم و ماندوو ببووم به ره و لای ده رکیوه چووم و ده رکهم کرده وه و گوتم:

- زوکه برۆ ده ری، پیاویک مال و مندالی خوی پی به خبو نه کری هر بو په ناو په سیوان باشه، تو له پیاوه تیه دا بهس مله وریه که ی فیرووی وی چ ناماقوولیه کی ده که ی دهو ماله ییدا؟ شه وه هر تو نیت کاتی که باجم موغازه که ی لی ستان دیه وه وه سوالی که وتی و به پارانه وه و لالانه وه خۆت کرده مشکه تو پیو و موغازه که ت له باجم به کری گرتسه وه، نه گهر هه روا که میکت هۆش و گوڤ و تیگه یشتن هه بی و چاوت هه لی پی ده زانی که ته واوی شه و ژیانه ی هه ته هه موویت له باجمه وه یه و تو بو خۆت خاوه نی هیچ نیت.

محهمد له جارانی به رزتر هاوار کرد:

- کام مال و ژیان؟ دیاره له گۆری بابتته وه هیناوه واده م له مال و ژیان و هه رده ده ی... به تهوره یییه وه سه ییری کیم کرد و گوتم:

- نا، تو شه وانته له گۆری بابتته وه ده ره یناون، ناپیای هیچ و پوچ، دهو چه ندین ساله ی که میردم تیدا کردوه کام دنکه شخارته یه کت کریوه و هیناوته ته وه و خستووته سه ر مالی؟ تو به پیچه وانه ی هه موو پیاوانه وه له جیاتی شه وی بو مال و ژیان خۆت خه رج که ی، ته واوی که ل و په لی ژیان ماییت فروشت و له قهر دیت دایه وه. باشر که شه و چه ند سالانه ش هه میسه هر ناخۆری باجم بووی هه ی به د به خت، به خودای به خودای شه گهر یه که ی ده که ی بکه ی هه ر نیستا ته له فۆنی بو باجم ده که م بیته به شه قانت له مالی و هه ده ری. هه رچه نده چاکیشی لی ده زانی خۆت بینیه حالی جایی و هر که چاوت به باجم که وت له ترسان خۆ برینی و بکه و یه هاوارو ناله و دادو برۆیه و بلپی به لی ناماقوولیم کرد و نه مزانی و لیم ببورن. تو ناگات له چه که هر به چه ند روژیکان جاریک دایکم دیتته تیره و هرچی ناگوزوریمان هه دیسری و چی پیوستیمان هه دیه ینی، روژیکان ده لی چوو بوینه بازاری بابت چاری به و کراسه ی که وت و حزی چوویه و بو نیوه ی کری، روژیکی دی ده لی چیشتم لینابوو بابت گوتی ره ها حزی له و چیشته یه بو ی هه لگره. هه موو جاریکیش که شه وان هه بینم ده مرم و ده ژیه مه وه. به لام تو چی؟

له جياتى ئەۋەدى بېي خەرىكى ئىش و كارو ژيانى خۆت بى دەست لەو ژنە بى سەرۋ پايەه
هەلناگرى ئىدى ماندوۋ بووم. ئىدى دەگەلندا هەلناكەم، تا ئەو رۆژە ھەرۋامدەژانى لەۋانەيە
بېيەۋە سەر ھۆش و گۆش و ئەقلى خۆت بەلام ئەو رۆ تىگەيشتەم تۆ ئەو پياۋە نىت شايانى ئەو
ژيانە بىت و كەلكى ئەو ژيانەت پىۋە بى، پياۋىك كە بەر عۆدەي ھېچ گەت و بەلنىك نەبىت
دەژيانى خۇيدا ھەر نەبى باشتەر، رەنگە پىتۋابى ئەۋانە ھىچيان ئەركى تۆ نەبن و ئەۋانە
ھەمويان ئەركى باىم بن ئىمە بەخىۋكەن!؟

محمد بەلپۋە خەندەيەكەۋە گوتى:

- نەك ھەر ئەركى من و لەمەل من نىە و يا باشتەر بلېم بەلانى كەمەۋە تا كاتىكى بابت
بەشە مىراتى خۆت نەداتى منىش ھېچ جۆرە ئەركىكى مال لە ئەستۆ ناگرم. با بابت دانىشى
و حىساب و كتابى بكات و بەشە مىراتى تۆ پوختە و تەۋاۋ بەناۋى مەنەۋە بكات، ئەو دەمى
منىش بە ھەموۋ شىۋەيەك بۆ مال و حال و ژيانى خەرج دەكەم.

لەناۋادەپىيان خەرىك بوو چاۋم لە قەپىلكى دەرپەرپى بە نارەحەتتەۋە گوتم:

- ئەرى بەراست تۆ دەژانى دەلپى چى؟ من بچم و بە باىم بلېم تۆ بە زىندىيە چاۋان ھىشتا
زىندوۋ و بە پىۋە ئەۋە مىردەكەم داۋاى بەشە مىراتىيى كەدوۋە؟

- جا بۆ ھەر دەبى دۋاى مردى بابت ئەۋجا دەستمان لەنان و ئاۋ و نەۋايەكى گىربى؟
قەيدى چىە باتا بابت بۆ خۆى ماۋە بوون و مالى مندالەكانى بە چاۋى خۆى بىنى.

بەھەموۋ ھىزى خۆمەۋە پرمدايە ئەۋ شەكردانە چىنىيە سەر مېزەكەى بەردەمەم و پىم
ھالاندى و ھاۋارم كەد:

- پىسى بى ئابروۋ لاچۆ لەبەر چاۋم دووركەۋەۋە.

محمد بە دەنگىكى بەرزەۋە قاقا پىكەنى و لەمالى چوۋە دەرى و ھەرۋا بەدەم چوۋنە
دەرىۋە گوتى:

- پىتۋابوۋ لەبەرچى دوۋبارە نامادەبووم دەگەلندا بىم؟ پىتۋابوۋ ھەرۋا لە خۆۋە نامادەم
ئەۋ ھەموۋ ترو فيز و خۆ ھىنان و بردنەنە و خۇبادانى كەسوكارەكانت ھەلگرم، نەخىر خانم
خەۋنت دىۋە و خىربى ئىشاللا. ۋا باشتەر تۆ ئەقلى خۆت خورەكەيەۋەۋە داۋا لە بابت بىكەى تا
زوۋە دەست بە حىساب و كىتابى مال و سامانەكەى بكات.

ئەۋە من رۆيشتەم تۆش كاتى تەۋاۋت بە دەستەۋەيە حىسابىك و بىرىك لە قسەكام
بىكەيتەۋە.

محمد له مائى چووه دهري و منيشى دهگيژاوى سهرسامى و ناباوهرپه دا رزبرد. نهو مروزه
 نهبوو ههر راست شهيتانيك بوو له فيل و گزى و تهله كه بازى كه دهستى سه د جادوو گهري
 له پشته وه بهستبوو. ههر جاريكى كه فيليكى سهرى نه ده گرت له رپيه كى ديكه وه و به
 شيوازيكى ديكه ده هاته وه مهيدانى. نهو شه چاك ده زانى كه ههر گيز وازى له موخته ره مئ
 نه هينا وه دهستبهردارى نه بووه و وازيشى لئ ناهيئى ته نيا مه بهستيشى له هينا نه وهى من و
 زيانى دووباره ي پي كه وه مان ههر نه وه بوو كه چاوى برپبووه بوون و سامانه كه ي بايم و دهست
 گه يشتن پيئ. له بهر نه وهش كه ههله خه له تابوومه وه سهر له نوئ چوو بوومه لاي و ده گه لئ
 ناشت ببوومه وه بيژم له خوم ده بووه و نه فرتم له خوم ده كرد. ههر دهستبه جي دواى چوونه
 دهروهى وى له مائى مه هديم به باوه شى دادا و پاش نه وهش كه ناسنامه ي محمد و مه هدى و
 خوم هه لگرت له مائى هاته دهري. به دليكى شكاو و چاوى ههله پناوه وه خوم گه يانده وه
 مائى بايم و پالم به زهنگه كه وه نا.

دايكم ده رگاي لئ كردمه وه و ههر به ديتنئ چاوى به گريانه وه ده هه موو شتيكى
 گه يشته وه به په له مه هدى له باوه شئ وه رگرم. ئيدى هيچم به بهروه نه مابوو و هيژم لئ برابوو
 بن پيلى گرم و يارمه تى چوونه ژوروه ويى دام. دايكم سالارى بانگ كرد و مه هدى بهو سپارد و
 گوتى:

- باجيت باش نيه، به يارمه تى خوت ده گهله مه هدى گه مان بكه و مه هيله بگريا.

سالار به سهر ساميه كه وه ده ده موچاوه سوور هه لگه راوه كه ميه وه ده روانى و ههستى
 نه ده كرد و له جي خوى نه ده جوولا. دايكم به دهنگيكي بهر زتره وه گوتى:

- نهوه هوشت له كوئيه كوره؟ نهدى نهوه ناليم مه هدى ببه ژوروه كه ي خوت؟

سالار به خوه اته وه و مه هدى له باوه شئ كرد و ههروا به ده دم چوونه ژورويه گوتى:

- وهره، خاله گيان وه ره بابچينه ژوروى خالى خوت تا خاله هه رچى ئوتومبيلي جوانى
 هه يه هه موويت بداتئ ياريمان پي بكه ي.

مه هدى به بئ هيچ تا و نايله چوه باوه شى. سالار ههروا كه به ره و ژوروه كه شيه وه ده چوو
 كه چى چاوى ههر له سهر هه لته ده رگرم. دايكم ته نانهت وشه يه كيشى ده رباره ي شهري من و
 محمد و يان چبووه چ نه بووه نه پرسى.

هه رچه نده پئويستيش به باس و دووباره كردنه وهى شهرو هه رايه كه مان نه بوو.

دهماوهی ئەو سێ ساڵهی ژیانم دهگهڵ محهمهديدا له تهواوی رهفتارهکانی شارهزابوون. دایکم به تهلهفۆن رووداوهکهی به باجم راگهياند. دواي سهعاتيکی باجم خۆي گهياندهوه مالتی. بهدیتنی دهموچاوه ماتهکهی باجم خۆم دهئامیزيی هاويشت و بهدهنگيکی بهرزوهه گريام و گوتم:

- بابه، هيشتاش محهمهدهستبهرداری موخته ره مێ ههر نه بووه، شه ورۆ له پێی مه عسوومه خانمیه زانيمه وه که پهيوهندي ههر دهگهڵدایه و هاموشۆشی ههر دهکات، شه ورۆم زانی که هه موو روژێ به بيانوی چوونه موغازه يه وه راست دهچته لای موخته ره مێ.

باجم دهستیکی به سههر و پرچی داهينام و گوتم:

- تکا دهکهم نازيه کم، ههر له سههر خۆبه و خۆت راگره، بلێ بزائم چبووه. به پشته دهستيم فرميسکه کانی ده موچاوم سپينه وه و گوتم:

- محهمه شه ورۆ ددانی به وه دانا که مه بهستی له دووباره پيک هاتنه وه يمان ته نيا ههر بو وه چنگ که وتنی موغازه کهی بووه، شه ورۆش ده يگوت ده بی بابت به شه ميراتی خۆت بداتی، بابه من که شه و قسانه ی شه وت بو دوویات ده که مه وه ته ريق ده مه وه به لām ناچارم ههر بو شه وه ی ئيه شه و مرۆقه ديۆ سيفه ته باشتر بناسن ناچارم هه موو شتيکت بو بگيرمه وه و پیت بلیم.

به ده م هه نيسکی گريانيوه تهواوی هه موو رووداوه کم بو گيرپايه وه. گريان گه رووی گرتبووم و به قورسی قسه م بو ده کرا ئيدي به ره بهستی فرميسکه کانم پێ نه کرا. ده حاليکدا که فرميسکم به سههر و چاواندا ده هاته خوارێ دريژه م دايه وه:

- تکاتان لي ده کم له دهستی شه و به ناو مرۆقه م رزگار که ن. بي که ن له راهی خوا له وه به ده ختيه م ده ريننه وه، ئيدي من توانای خو راگرتنی ژيانم ده گهڵ شه وه يدا نه ماوه ئيدي له وه زم ده رچوو وه هه سته ده کم کوور بوومه ته وه و پشتم چه ميوه ته وه، ده ماوه ی شه و پينج سا له يدا وا ده زانم په نجا سا ل پيرتر بووم، ته نانه ت له ناوه که شی ده ترسم، ئاماده م قه ره واشيه تو و دایکم بکه م به لām نه م به نه وه شه و ماله دوژه خيه ی.

باجم نيۆ چه وانی ماچ کردم و به ده سته له رزۆ که کانی فرميسکه کانی سپينه مه وه و ده حاليکدا که ده نگيشی ده له رزيه وه گوتم:

- قه ره واشی بو، تو تاجی سه ری من و دايکتی، پيی خۆت و کو ره که ت بان چاوه کان، شه و ناپيا وه بي چا و پرووه بو تازه به هۆی منه وه بو ته ماله و ژيا وه؟ کام ماله؟ کام ژيان؟ بو مه گه ر قرائتيکی ده و ماله و ژيانه يدا خه رج کردوو ه که ئيسنا ئاوا داوی ماله و سامانی من ده کا؟ شه و

تهنانهت چلمی لووتی خۆی پێ هه‌لئالووشریتهوه چ جای شه‌وی بیته و بیته خاوه‌ن مال و سامان و دارایی. مەرجه ده‌بی میراتیکی وای بده‌می که‌تا عومری ماوه له‌بیری نه‌چیتته‌وه، تا ئیستاش که‌ ده‌نگم نه‌کردوه هه‌ر له‌به‌ر خاتری شه‌و منداله‌ بووه که‌ گوتوومه بامنه‌مه هۆی بی بابیه‌ی، ئیدی لیژه‌وه به‌سه هه‌رچی خوا له‌ چاره‌ی شه‌و منداله‌شی نووسیه‌وه هه‌ر شه‌ویه و هه‌ر شه‌وش باشه‌...

هاتمه‌ نیۆ قسه‌کانی بامه‌وه و گوتم:

- من هیچ شتی‌کم له‌و ژیان و مال و حاله‌ی ناوتته‌وه، هه‌ز ناکه‌م به‌ دیتنی شه‌وانه‌ بیره‌وه‌رییه‌ دووجار تیکشکاوه‌کانم له‌ ژیاندا و شه‌و رۆژه‌ پرئیش و دهره‌و نازارانو به‌شم زیندووکه‌مه‌وه ته‌نیا تکایه‌کم له‌ ئیوه هه‌ر شه‌ونده‌یه مه‌هیلن مه‌هدیم لی وهرگریته‌وه. هه‌ز ناکه‌م منداله‌که‌م له‌بن ده‌ستی پیاویکی درنده‌ ئاسا گه‌وره‌ بی. به‌ره‌زامه‌ندییه‌ دایک و بام سه‌ر له‌ نوێ داوای ته‌لاقم کرده‌وه و چاره‌پێی پێ راگه‌یانده‌وه‌ی دادگای بوومه‌وه.

* * *

ورده‌ ورده‌ ته‌واوی خزم و که‌س و کارو بنه‌ماله‌ به‌سه‌ر گوزه‌شته‌و به‌سه‌رهاتی ژیان و ته‌لاق وهرگریتمیان زانی. هه‌ر رۆژه‌ی هه‌ندیکیان ده‌هاتنه‌ سه‌ر دانییم و ته‌واوی شه‌و دۆست و ئاشنا و رۆشانیانه‌ش هاوبه‌شیه‌ غه‌می خۆیان بۆ دهرده‌بریم.

بابه‌ گه‌وره‌ و دایه‌ گه‌وره‌ش به‌ هه‌واله‌که‌یان زانی و بۆ دیده‌نیه‌م هاتنه‌ مالێ بام. به‌لام من که‌ بابه‌ گه‌وره‌م به‌هۆی راسته‌وخۆ و راسته‌قینه‌ی ته‌واوی هه‌موو شه‌و به‌دبه‌ختی و ره‌نج و نازارانه‌ ده‌زانی که‌ چه‌شتبووم ده‌مزانی چوم پێیان هه‌لئایه‌ و ناتوانم بیانبینم، بۆیه هه‌ر به‌ گه‌یشتنییان بۆ مالله‌ بام چوومه‌وه ژوروی و ده‌رگا که‌م له‌ پشته‌وه‌ داخست.

درا‌ی چه‌ند ده‌قیقی‌کان دایکم چه‌ند جارێکی له‌ ده‌رکه‌ی دا و به‌ خه‌یالی شه‌وی که‌من ناگام له‌ هاتنی بابه‌ گه‌وره‌ی نیه‌ گوتم:

- ره‌ها گیان ئاغای گه‌وره‌ بۆ چاو پیکه‌وه‌تنیته‌ هاتوه‌، به‌یارمه‌تی خۆت وهره‌ هۆلی میوانان، ده‌یانه‌وی چاویان پیت بکه‌وی.

به‌ ناره‌حه‌تیه‌وه گوتم:

- به‌لام من هه‌ز ناکه‌م شه‌وان ببینم.

دایکم به‌ ده‌نگی‌کی نووساوه‌وه گوتم:

- تڪا دهڪم رهها، بابه گهوره نارہحت دهبي.

هاوارم کرد:

- نارہحت دهبي باشتريش، بو ٿو هيچ گوتي دايه نارہحتيه من. هه روا به خوتيه لغورتانديکي بي جيوه تووشی ٿو روژ رهشيهی کردم. به يارمه تي خوت له زماني منه وه پييان بلئي که رهها حز ناکات ٿيوه هه ر بيئي و حز ناکا چاري به چاري ٿو کهسه هه ر بکه وي که بووه مايه ي پيچ سالي رههقي ٿيش و دهر د و رنج و نازاري. هه رچند دايکم پيي داگرت من زياتر سوورتر بووم. ٿو روژه دهگه ل ٿو هه مو پيداگرتانه ي دايک و بايشم هه ر نه چووم بيانينم، بابه گهوره به دلي شکاوه وه مالي بامي به جهيشت.

ٿو ده مي تابليي رق ٿه ستور و تووره و توسن و داخ له دل بووم، ٿيدي هه وسه ٿي هه روا هوريو دهنگه دهنگي زور و ميوان روڙيشتن و فهرموو فهرمويانم نه بوو، هه ر کاتي ٿه وه م بيرده هاته وه که سه ر ده مانئيک دهسکه گولي ٿيو مالي بووم و له هه مو دانيشتن و کوڙ و کوڙونه وه و ميواندارياندا باس هه رباسي جواني و پته وي و خرو خه پاني من بوو و محمه ديش له به ر ساماني باوکم مني خواستوه و بيوه ٿنيکي ته لاقدر او ي به سي منداله وه ي به سه ر مندا شکاندوته وه بي ٿيختيار فرميسکه کاتم دههاتنه خواري و دلّم ده بوويه ٿاو. هه فته يه که به سه ر ٿم رووداوه دا چوو روڙيکيان عه سر بوو هه واي گه رمي مور داد مانگي کلافه ي کردبووم نه له ماليم خو به خو دهگرت و نه تاقه تي چوونه دهره وه شم هه بوو له مالي. هه ريه کجاري هه وسه ٿم نه مابوو که راحيله بانگي کردم و گوتي:

- رهها يه کيک له دهرکي تو ي ده وي.

بي هه وسه ٿه پرسيم:

- کي هاتووه؟ به يارمه تي خوت بلئي رهها له ماله وه نيه.

راحيله زهرده خه نيه کي شه يتانانه ي کرد و گوتي:

- به لام من پيم گوتوه له ماله وه يت، ٿيستاش هه روا له وييه، به يارمه تي خوت تا دهرکي

هه ساري بچو بزانه چي ده وي؟

هه روا که له سه ر ته خته به نده که ي هه لده ستام پرسيم:

- کييه؟

راحيله دهو حاله يدا که له ژوروي ده چووه دهر وي وه لامي دايه وه:

- نازانم قه تم نه ديوه.

سەرئىچىكى قوۋلم دايە راحىلەى باش دەمزانى سەرم دەكاته سەرى. لەنىو مالى چوومە دەرى و بەرەو حەسارىو چووم. مەهدى لە پشتەو ەرا دەستى دە لاقان ەرىنام و گوتى:

- دايە ئەو دەچىە كوئ؟ منىش دىم.

ئەوم لەباوەشى كرد و ماچم كرد. ئەوجا ەروا كە ئەوم دادەنايەو ە ەردى گوتم:

- ناچمە چ جىيان نازىزەكەم، ەتا حەسارى دەچم، بە يارمەتى تۆ بچۆ دەگەل سالارىدا يارى بكة.

سالار بانگى مەهدى كردهو ە ەر بە دىتنى ئوتۆمبىلۆكەكى سالارى مەهدى بەرەو لاي ويىەو ەى راکرد و لە من دووركەوتەو ە. چوومە حەسارى زۆر بە تاسەو ە بووم بزانم كىيە لەبەر دەركى چاوەرپمە. كاتى كە گىمە دەركى حەسارى سەرنجە خرىشكىيەكەم بەسەر تاسەرى كۆلانيدا گىرا كەسم نەدیت. سەرم لە دەركى برده دەرى و لە پىر شىرىنم بە ەمان پىكەنىنە جوانە لە دلان نازىزەكەى جارانهو ە دىت. بە دىتنى شىرىنى قرىشكەيەكى شادىم لىدا و توندم دەنامىزى گرت ەر دوو دوست دواى پىنج شەش سالان فرمىسكى تاسەو خۆشەمان داباراندا و زۆرمان يەكتر ماچ كرد. بە دىتنى شىرىنى ەكەفوكۆل ەاتبووم و دەپىستى خۆمدا نە دەحەجىم. شىرىن يادگارى رۆژانىكى خۆش و شىرىنى پىشووم بوو. راحىلەش لەلای دەركى حەسارىو ەراو ەستابوو و پىدەكەنى. بە كەفوكۆلىكەو ە پىم گوت:

- ئاى كە بەد فەسالى راحىلە، بۆ زووتر پىت نەگوتم كە شىرىنى نازىزم ەاتوو؟

راحىلە تەماشايەكى شىرىنى كرد و گوتى:

- من و شىرىن ەردووكمان برىارمان دا جەفەنگىكت پى بكةىن.

دەگەل شىرىن و راحىلەيدا چووينە ەۆلى مىوانان و شىرىنم لە جاران جوانترو تەر و پاراوتر ەاتە بەر چاوان. داوام لىكرد باسكى بارى گوزەران و ژيانى خۆىم بۆ بكا و بللى لەكوئ دەژى. شىرىن بە كورتى بۆى گىرامەو ە كە مېردى بە پىاوىكى دلخوازى خۆى كردهو ە ەروا بەو زوانەش دەپىتە خاوەن مندال. ەروەها بەردەوامىشە لە خویندىنى و خۆى و مېردەكەى ئىستا قوتابى دانىشگای پزىشكىن ئەوجا شىرىن ەلۆىستەيەكى كرد و دە روخسارمەو ە راماو گوتى:

- دەموچاو و روخسارت ئەو تەر توۆلى و گەشىەى جارانىان پىو ەماو ە وەك پىران

دىارى، چ باسە وا بە ەر دوو دەستان بە ژيان و بە مېردىەو ە نووساوى و خۆت والىكردوو؟

له گه مه و جه فەنگ ولۆده گیه شیرنیوه زانیم که هیچ شتیك دهبارهی ژیا نی من نازانی بۆیه
پریارم دا هه موو شتیکی بۆ باس بکه م و داواشی لی بکه م که قه دری میرد و ژیا نه خۆشه که ی
به ته که شه وه بزانیت.

دوای گێپانه وه ی به سه ر هات و ژیا نی تفت و تالی رابوردووم، شیرین چاوی پر بوون له
فرمیسک و به توندی ده نامیژی وهرینام و به کول گریا. به ده م گریانی شیه وه گو تی:

- به راستی به داخه وم، هه رگیز پیموا نه بوو روژتیک له روژان شه و هخته تالانه ئاوا
به چاوی خۆم ده بینم. پیموا بوو ژیا نیکی ناسووده و خۆش و نارامت هه یه. شه ورۆ که زانیم
لیره ی نازانی به چ تاسه و خۆشی و شادییه که وه هاته لات. هه زم ده کرد گو ی له و قسانه ت بگرم
و تۆش باسی شه و روژه خۆشانه ی گه ل میرده که تم بۆ بگێرپه وه که ده گه له ویدا و به ته که شه وه وه
به سه ری ده به ی و رینماییه منیش بکه ی ده ژیا نی ژن و میردایه تییه دا. به راستی به داخه وم که
روژانیکی وا پر ده ردو ئیش و رهنج و نازارت به سه ر بردوه شه و ئیستا ده زانم شه و رهنگه ت بۆ
وا په رپه وه بۆ هینده کزو لاواز بوو وی. شیرین ده گریا و منیشی وه گریان خسته وه. دوای
سه عاتیکی دی شه و جا هه ستا و خودا حافیزی کرد و به چاوی به گریانه وه به جی هیشتین به لام
پیش رویشتنی گفتی دا که سه رم هه ر لی ده داته وه و به ته نیاییم ناهیلته وه.

روژه کان یه که به دوای یه کدا تی ده په رین و شه و منیش هه ر چاوه رپی روژی دادگام.

وه ک زیندانییه کی ده چووم که دوا روژه کانی زیندانییه که ی به سه ر ده بات.

روژه کان به سستی تی ده په رین و من بۆ روژی دادگاو ده رچوونی فه رمانی ته لاقه که م روژ
ژمی ریم ده کرد. شیرین هه روه ک گفتی دا بوو هه ر چه ند روژ جاریک ده هاته سه ر دانیم. چه ندین
جارام ده گه ل میرده که ویدا هاتنه سه ردان و دیده نیه و دیاری جوانیان بۆ مه هدی هی نا به لام
چونکه میرده که ی خه لکی مه شه د بوو دوای چه ند مانگی کان چوونه وه مه شه د و رویشتن. به
رویشتنی وان شه و روژه خۆش و شادانه ش که ده گه ل شیرین و هاوسه ره که ویدا هه بوون کو تاییان
هات وه ک بلتی روژی خۆشی و شادییه کانی من هه ر له هه وه لپه به کورتی نوو سرا بن و غه می
رویشتنی شیرینی شم هاته سه ر غه مه کانی دی.

ناخه ره که ی روژی دادگایه هات. ده گه ل دایکم و با ویدا چوینه کو بوونه وه ی دادگایه و له و ی
ناماده بووین. با م پارێزه ری بۆ گرتبووم تا بتوانم به خێو کردنی مه هدی به لای خۆمه وه
مسوگه ر بکه م و له لای خۆمی به پیل مه وه چونکه با م چاک ده یزانی که من به بی مه هدی
هه لئا که م. پیش ده سته پیکردنی دادگای ده حالیکیدا که زۆر به کول ده گریام به با م گو ت:

- تڪات لى دهكهم نههئلى مههديم لى بستيننهوه، من دواى، له دهسدانى ژيام، ئيدى بهرگه لى دهسدانى مندالتهكهم نيه، چونكه لهوه دلنيام كه محممد مههدى هه دهداتهوه موحتهره مئ تا تاگاي لئى بئ، تهنانهت ههه بئر لى كردنهوهشى دهبترساندم كه چؤناو چؤنى رهفتار دهگهلدا دهكات لهتاوان هه موو لهشم دهلهرزى.

گريان نهيددههئشت قسان بكهم، سهرم به شانى باجم كرد و به كوئل گريام. به وهبئر هاتنهوى رهفتارى موحتهره مئ كه چؤناو چؤنى دهگهل مندالتهكهم خؤيدا رهفتار دهكرد كه ههه لهسهه شتئكى بچكؤلانه چؤنى وهبهه مست و پئلهقان ددان هه موو لهشم دهلهرزى. يه كئيك دهگهل مندالتهكهم خؤى ئاوبئ و وا رهفتاربكا وهك رؤزى رووناكم لا روون بوو كه خراپترى له مههدى دهكرد. له شئواوى و دلته خوتهيدا زؤر نه مابوو دلته راوهستئ. به دلدانهوى دايك و باجم تؤزئيك هاتمهوه سهه خؤ و ددانم به خؤمدا گرت و له دادگاي ئامادهبووم. قازى دواى گوئى راگرتئى له من و له پارئزه رهكهم داواى روونكردنهوى له محممدى كرد و محمديه هه موو قسهكانى ئيمى به درؤ خستهوه. له بهر ئهوه هه موو نه فرتههى كه به رامبهر بهو پياوه هيچ و پوچ و بئ جئيهى ده دلتمدا بوو به گرانيم هه ناسه ددها و تهنكه نه فسه بوو بووم.

قازى هه وئى ئاشتبونوه و پئكهاتنهوى من و محممدى ددها به لآم محممد بهردهوام سوور بوو له سهه لئيك جودابونهوى. كاتئى كه محمديه پئى داگرهه پارئزه رهكهمى ديت بؤ مانهوى مههدى و دانهوى به من به هيچ جؤرئيك ئهوى قبول نه كرد كه بيداتهوه به من. داوام له پارئزه رهكهم كرد له به رامبهر دانهوى مههدى به من دهست له هه موو مافئكى رهواى خؤم هه لده گرم. به لآم ئهوه جارهش محممد قبولئى ههه نه كرد.

كاتئى كه بارو دؤخ و هه لؤئسته كام ئاوا ديتن په شيمان بوومهوه و داوام كرد بچمهوه سهه مال و حال و ژيان و ماله ميوردى خؤم چونكه نه مدهتوانى دهست له مههدى هه لگرم و وازى لئى بيئم به لآم محممد ههه سوور بوو له سهه ته لآق دانئيم. جا له بهر ئهوى دادگايه كه هه لگرتهوه بؤ دانئيشتئىكى دى و بهروارى دانئيشتنه كهشى بؤ ماوهى مانگئيك دانا و دهستنيشاني كرد. دواى تهواوبونئى دادگاي له پارئزه رهكهم پرسى:

- ته گهر محممد قبولئى نه كرد مههديم بداتهوه لاي من بئ ئايا هيچ ربههكى ياسايى ديكه ههيه بتوانم بيئى لئى بستينمهوه؟

ئاغاي موسهوى كه پارئزه رئيكى زيده دانسقه و به ئهزمورن بوو به داخئكهوه سهه رئيكى باداو گوتئى:

- به داخوه نه خیز، چونکه میړده که تان هیچ به لگه یه کی وای به دهسته وه نیه که دایک ده توانی سهرپه رشتی مندا له که ی پی له نه ستو بگری، ئیوهش له رازی کردنی دلی میړده که تان به و لاوه هیچی دیکه تان نیه.

به دلئی کی مات و پرغه موخه فته وه ده گهل دایکم و بامدا هاتینه وه مائی. له و ساته وه خته وه که زانیم هیچ ریبه کی دیم بو وهرگرتنه وه ی نیه جگه له وه ی که بجمه وه نار نه و دوزه خه ی و ده گهل نه و پیاوه سوک و چروک و هیچ و پوچه یدا بژیم، سه ری دنیا یه م لی وئیک هاته وه و بهرچام تاریک بو وژیانم لی تفت و تالتر بو.

له بهر خاتری مه هدی ناماده بووم گیانی خوّم به خت کم ههر هیئنده نه و له ده ست نه دهم. دوا یه ش پرپارم دا بجمه لای محمه دو قسه ی ده گهلدا بکم به لکه ئی بتوانم رازی کم و مه هدی لی بستینه وه. بی نه وه ی دایک و بام ناگادار که مه وه له و برپاره ی که دابووم به یانیه که ی روژی دادگایه چومه مائی محمه دی. نه و ماله ی که ساته وه ختیکیشم شادی و بیره ودریبه کی خو ش تیدا نه دیبو، به لام محمه د له مائی نه بوو سو راغی محمه دیم له ژنی خاوه ن خانوه که ی کرد. به بیستنی ناوی محمه دی شوینه واری غه میی به روویه له کوا و دهستی گرم و له ته ک خو یه وه داینام و گوتی:

- دانیشه با بو ت باس کم. ده و ماوه ییدا که میړده که ت توی ناچاری روینی کرد له مائی بو خویشی ههر ناماقولیه کی پیی کرا و له دهستی هات کردی.

به تاسه وه دانیشتم و گویم بو شل کرد. نه ویش بو ی گیرامه وه:

- دوا ی نه وه ی میړده که ت توی له مائی دهر کرد منیش داوام له وی کرد خانوه که ی چول کا به لام نه و به داد و هاوار و برژه گوتی تا سه روه ختی قه رارو بریه چولکردنیی چهنه مانگیک ماون و له مائی چوه دهری و له و روژه به دواوه شه وانش ههر نه هاته وه ته نیا نه و جارانه نه بایه که شتیکی پیویستبایه ههلیده گرت و دو باره دهریشته وه. ههرگیز دیارینه بو کوی ده چی و چ کار ده کا.

- نه و بونه چیه وا به مائی وهربووه؟

ده گهل میړده که مدا پیکه وه چوینه وه هساری و میړده که م زانی که محمه د تاغا ده گهل چهنه براده ریکیدا هاتوته وه مائی و سفره ی تریاک و خواردنه وه یان لی راخستوه. میړده که م خوی پی رانه گیراو بانگی محمه د تاغای کرد و ههرکه هاتیشه دهری داوی لینکرد تا زوه نه و

بهرو سفره‌پیه‌ی رای خستووه بییچیته‌وه به‌لام محممد به‌هات و هاواره‌وه ده‌یکوت مائی خۆمه‌و چی‌ه‌ز بکه‌م ده‌یکه‌م.

له‌هات و هاواری محممدیه‌وه براده‌ره‌کانیشی همه‌موو هاتنه‌ده‌ری و به‌می‌رده‌که‌م وهریوون و ده‌بن‌ش‌ه‌ق و پیله‌قانیان‌نا. له‌داد و برۆ و هاوار هاواری منه‌وه‌ده‌رو دراوسی همه‌موو وه‌سه‌ر مائی‌گه‌ران و هیژی‌نیزامییان‌ئاگادار کرد به‌لام محممد و براده‌ره‌کانی همه‌موو هه‌لاتن. و چونکه‌ش‌ه‌ره‌که‌شیان‌گه‌بیووه‌ژووره‌که‌ی‌ئیوه‌ش‌مه‌قاله‌ و شته‌کانی‌دی‌هه‌روا‌ده‌ژووره‌که‌تاندایه‌نه‌گه‌ر‌ه‌زت‌لیتی‌ده‌توانی‌بی‌و بیینی.

ده‌گه‌ل‌ئه‌وه‌ش‌دا که‌چاوم‌به‌رای‌نه‌ده‌دا‌حال و بالی‌ماله‌که‌ببینم‌به‌لام‌هه‌ر‌بو‌ئه‌وه‌ی‌بزانم‌محممد‌چ‌به‌لایه‌کی‌به‌سه‌ر‌ماله‌که‌یدا‌هیناوه‌چوومه‌ه‌ساریه‌وبه‌هه‌نگاوی‌له‌رژۆکه‌وه‌له‌ه‌ساری‌ره‌تبووم‌وچوومه‌ژووره‌که‌م. له‌وه‌زعی‌ئه‌و‌مال و‌حاله‌ی‌دل‌م‌تی‌کچووو‌فرمی‌سکم‌به‌چاواندا‌هاته‌خواری. چه‌ن‌دین‌مه‌تری‌فه‌رشه‌به‌نرخ‌وگرانه‌که‌م‌سووتا‌بوو و‌خه‌لووز و‌خۆله‌می‌ش‌به‌ته‌واوی‌ژووریدا‌بلاو‌بیۆه.

له‌به‌ر‌شووشه‌ی‌خواردنه‌وی‌بۆنیکی‌ناخۆش‌هه‌وا‌ی‌ژووره‌که‌ی‌داگرتبوو. به‌دیتنی‌ئه‌و‌دی‌مه‌نه‌ی‌هه‌ناسیکی‌قولم‌له‌ناخه‌وه‌هه‌ل‌کیتشاو‌به‌ئه‌ژنۆدا‌هاتم و له‌دل‌ئه‌و‌نالاندم:
- خودایه‌ئه‌و‌به‌خته‌ره‌شه‌چبوو‌داتی؟ خودایه‌ئه‌گه‌ر‌هه‌موو‌ئه‌مانه‌تاقی‌کردنه‌وه‌ن‌ئه‌وه‌هه‌ر‌خۆت‌پشت و‌په‌نا و‌یاریده‌رم‌به‌تا‌به‌سه‌ر‌بلندیه‌وه‌لیی‌ده‌رچم.

هه‌روا‌که‌فرمی‌سکم‌به‌چاواندا‌ده‌هاته‌خواری‌به‌ده‌م‌سکالاوه‌گوتم:
-بابه‌و‌دایه‌له‌کوین‌تا‌به‌چاوی‌خۆتان‌ته‌واوی‌ئه‌و‌که‌ل و‌په‌لانه‌ببینن‌که‌رۆژی‌له‌رۆژان‌به‌هه‌زار‌هیواو‌ئاوات و‌تاسه‌و‌ئاره‌زووی‌فراوانه‌وه‌بۆ‌ژیانی‌کچه‌که‌تان‌کرپیوو‌ئیستا‌ئه‌وه‌تا‌بۆته‌خۆله‌می‌ش. بابه‌گه‌وره‌ده‌وه‌ره‌و‌به‌خته‌وه‌ریبه‌نه‌وه‌که‌ت‌ببینه. وه‌ره‌و‌بزانه‌ئه‌و‌لاوه‌ی‌بۆ‌دایین‌کردنی‌ئاینده‌ت‌دۆزیمه‌وه‌چ‌به‌لایه‌کی‌به‌سه‌ر‌مال و‌حال و‌ژیانی‌نه‌وه‌که‌تدا‌هیناوه!
خودایه‌من‌هه‌رگیز‌له‌هۆکاری‌ئه‌و‌کاری‌نابوورم و‌تۆش‌لیی‌مه‌بووره.

دوای‌تاویک‌هه‌ستم‌کرد‌سه‌رم‌ده‌گیژوه‌دی‌ده‌هه‌وا‌ی‌ژووره‌که‌یدا‌خۆ‌پاناگرم و‌تووشی‌ته‌نگه‌نه‌فه‌سی و‌پشوو‌سواریه‌هاتووم، به‌گرانی‌له‌جیوه‌هه‌ستام و‌چاویکی‌په‌داخ و‌هه‌سه‌رتم‌به‌سه‌ر‌تاسه‌ری‌ژووره‌که‌دا‌گیپاو‌که‌ژنه‌خاوه‌ن‌خانووه‌که‌ئه‌منی‌ئاوا‌دیت‌بن‌بالی‌گرتم و‌بردمیه‌ژووره‌که‌ی‌خۆیان و‌فنجانه‌قهداغیکی‌بۆ‌هینام.

دوای خواردهوهی چهنده فره قهنداغيتك، حالم هينديك باشتر بوو بهلام ديسانهوش نهمتوانی بهر بهدابارینی فرمیسهکه کانم بگرم. دهستم به دهموچامهوه نا و له بانگی گریانیم دا. خانمی خاوهن خانووه که ههرچی بهسهر زمانیدا دههات بو دلدانهوهی من دلئی پی ددهامهوه بهلام نهیتوانی توژقالیک لهو ناگره دامریئیتتهوه کهله دلئم بهر بوو بوو.

دوای سهعاتیک گریان بو بهختی رهشم خودا حافیزیم له ژنه خاوهن ماله که کرد و هاتمه ده ری. به چاکی دهمزانی که محممد دهو ماوهییدا شهوانه تا بهیانی له کوئی بووه.

به رهو لای موغازه کهی محممدیهوه که و تمه ری ههرچه نده دهمزانی له موغازه کهش نیه بهلام ههر بو تهوهی دلئی بام چوممه موغازه کهی. محممد لهوئی نه بوو و شاگرد که شکی ههر که منی دیت زور بهریزهوه له بهرم ههستا و به گهرمی به خیرهاتنی کردم و له وهش که محممد بهراستی نیازی دهسبهرداری بوونی منی ههیه زوری پی ناخوش بوو. له ناخی دللمهوه سوپاسی خوئی و ههستی نهو هاوده ردهیم کرد و سوزاخی محمدم کرد. سه ری بهردایهوه و گوتی:

- راستیت دهوئی خانم، محممد ناغا نهو چهند روژانه بهریکی نایه ته سه ری ئیشی ههر کاتیکیش که دینهوه موغازه که له بهرمهستی و سه رخوشیان خو به پیوه ناگرن. نه لبه ته ههر له نیوان خو ماندا بیئت، پیموایه ئالوده بوو بی، ههر ئیستا که له بهردهمی تو دام تهوه چهند روژه نهوم نه دیوه بهلام له بهروهی من شاگردم و روژانه وهرده گرم هه موو روژی له کات و سهعاتی خویدا دیم و دهرگای موغازهی ده که مهوه و شهوانهش دهوختی خویدا دهرگاکه ی داده خه مهوه و هه لده گرم. ههرچه نده تهوه چهند روژی که له لای باو کتهوه له دادگای داوای ده کهن، ههره که دهه شزانی محممد ناغا تا ئیستا موغازه کهی چوئل نه کردهوه بویه شکاتیشیان لی کردهوه.

له خوشیان چوم دهریسکانهوه، بام ههرگیز لهم بارهیهوه هیچی بهمن نه گوتبوو دیاریشه که دایک و بام حال و بال و روژانی من له خو م چاکتر ده زانن و شاره زا ههن و نه یانویستوه لهوهی زیاترم توو ره و ناره حهت کهن. به قسه کانی شاگرد کهی محممدی له ناخهوه خوش حال بووم. زانیم که خودا ههر له سه رهقه و محممد ههر دهبی بهسزای کاره کانی خوئی بگا. ئیستا که نهو ئالوده بووه به دلئیاییهوه موخته ره میش له مال و ژیانی خوئی دهرداری و بهم شیوه من دهمتوانی بهخیو کردنی مههدی به تهستوه بگرم و بیهینمهوه لای خو م.

هویه کی دیکه ی خوشحالیهم نهوه بوو که نه گهر بام موغازه کهی له محممدی ستان دبايهوه نیدی هیچ پاره و پولیکی نه بوو تا بتوانی موغازهیه کی دی به کری بگری بهو هویه شهوه کار و

سەرچاوهی دهستکهوتیشی له دهست دهدا و به له دهستدانی کارو ئیشه که شی من ههنگاوینکی دیش بۆ وهرگرتهوه و بهخۆکردنی مههدی دهچوممه پێش.

به خۆشحالیهوه خودا حافیزی له شاگردی موغازه که ی کرد و له موغازه که ی هاتمه ده ری. دوا ی خودا حافیزی له شاگرد که ی محمه دی به ره و مائی موخته ره میه وه چووم و نزیکه ی سه عاتیك له په نایه کیه وه راوه ستام تا به لکه ئی محمه د له مائی موخته ره می بیته ده ری به لام چ سووسه یه کی نه بوو.

بریارم دا تا زوه ئه و گه ره که به د ناوه ی به جی بیلم و بچمه وه مائی باجم. زۆر له وه ی ده ترسام باجم به وه ی بزانیته وه که چوممه ته ئه و گه ره که به د ناوه ی.

ههنگام ههراوتر داویشتن تازووتر له کۆلانه که ده رچم که له پر مه عسوومه خانم به ره و ناو کۆلانیوه ی بادایه وه و تووشی یه ک بووین. هه رکه مه عسوومه خانم چاوی پیکه وتم له خۆشیان هاوارینکی لی بلند بوو و به توندی ده نامیزتی وهرینام و ماچی کردم و به میهره بانیه وه هه والی چاکوچۆنیه ی پرسیم و خرپشکنانه گوتی:

- ئه وه ئیشیکت هه یه وا هاتوویه ئیره؟

ویهر له وه ش من وه لامیک بده مه وه ئه و هه ر به رده وام بوو:

ده بی ببووری له وه ی که هاتمه ناو لی ره بوونه که ت به لام هه ر بۆیه شم پرسی چونکه ده زانم هیچ خۆشیه کت له موخته ره می و له و گه ره که ی نه دیوه و ئه و پرسیاره شم هه ر بۆیه کرد.

منیش به حه وسه له یه کی ته وا وه به سه ر هاته که م بۆ گێرپایه وه و داوا ی یارمه تیشم لی کرد. که مه عسوومه خانمیش له به سه ر هاته که ناگادار بۆوه گوتی:

- کچه که م، ئه گه ر که میك دگان به خۆتدا بگری ئیستا هه موو شتیکی تیده گه ی.

مه عسووم خانم به لینی دا تا به بیانووینکیه وه بچیته مائی موخته ره می و مشومۆلینکی بکا و بزانی داخوا محمه د له مائی موخته ره مییه یانه نا، و هه والینکم بداتی. زۆرم سوپاسی

مه عسوومه خانمی کرد و ئه ویش به ره و مائی موخته ره میوه چوو. منیش چووم له پشت دارتیلی کاره بایه که چند مه تریك له خوارتره وه بوو خۆم په نادا. مه عسوومه له به ر ده رکی

مائی موخته ره میوه راوه ستا و سه یریکی ئه و لاولای کرد و له ده رکیی دا. گویم له ده نگه ی کوره بچکۆله که ی موخته ره می بوو که ده رکه ی کرده وه و سلای کرد. مه عسوومه خانمیش به

گه رمیه که وه وه لامی سلاره که ی دایه وه و زۆر میهره بانانه پرسی:

- داده ی رۆله بزاتم دایکت له ماله وه یه؟

كۆپرىگە كە بە دەنگىكى مىندالانەۋە گوتى:

- بەلى ھەر ئىستا بانگى دەكەم.

مەسسومە خانم گوتى:

- نا تازىزە كەم، پىنى نائى بانگى كەى مىن ھاتىبوم قسان دەگەلّ محەمد تاغايىدا بىكەم ئىشم

بەرى بوو داخا محەمد تاغا لەۋىيە؟

دووبارە مىندالە كە بە دەنگىكى بەتام و چىژ و خۇشەۋە گوتى:

- نەى ئىدى داىكم نايەلى محەمد بىتتەۋە ئىرە، ئاخىر ئەۋ لە داىكىمى دا و لىيى...

دەنگى موحتەرەمى بەرز بۆۋە كە مىندالە كەى بانگ دەكردەۋە نەپھىشت قسە كەى تەۋاۋ

كات. موحتەرەم ھەر لە ھەسارىۋە پەرسى:

- مەسسعود ئەۋە دەگەلّ كىدا قسان دەكەى؟

مەسسعود دە ۋەلامى داكىدا بە دەنگىكى بەرزەۋە گوتى:

- يەكىن ھاتوۋە ئىشى بە مامە محەمدىە.

دەنگى ھەنگاۋە خىرايەكانى موحتەرەمى بەرز بۆۋە كە بە پەلە بەرەۋ دەركى ھەسارىۋە

دەھات ھەروا بەدەم ھاتىۋە بە دەنگىكى بەرزەۋە گوتى:

- ئەۋ نا پىاۋە ناما قوۋلى دەكا مامى تۆبى، نا پىاۋە نامەردە، تۆش برۆ بابانم ئەۋە

كىيە ئىشى بەۋ ناپىاۋە خويپرە ھەيە.

موختەرەم ھاتە بەر دەركى و بە دىتنى مەسسومەى ۋەك دەلەشىرى نەراندى:

- چىيە، چتدەۋى؟ ئەۋە چىيە ھەر كەسىكى ئىشى بەۋ ناپىاۋە سەگبەۋە بوو روو لىرە دەكات

ۋ دىتتە ئىرە بە دايدا: بۆ مەگەر مىن لە لەۋ قەرەۋاشى ئەۋم كەسەروسۆراغى لەمىن ۋ لە

مىندالە كانم دەكەن؟

مەسسومە خانم بە دەنگىكى بە ئەدەبانەۋە گوتى:

- سلاۋ موحتەرەم خانم، راستىيە كەى مىردەكەم دەبويست كراسىكى بىدروى چوو بوۋە

موغازە كەى لەۋى نەبىۋ، ھەر بۆيە گوتم رەنگە ھاتىتتەۋە ئىرە، ئاخىر بىستوشمە كە بەتەمان

پىكەۋە زەماۋەند بىكەن، پىرۆزە ئىشاللا.

مەسسومە خانم ھىندىك راۋەستاۋ ئەۋجا درىژەى داىەۋە:

- گوتم رەنگە ھاتىتتەۋە سەرىك لە ئىۋە ۋ لە مىندالە كان بىدا.

موختەرەم ۋەك بلىيى داغى دللى تازە بوۋىتتەۋە ھەناسىكى ھەلكىشاۋ گوتى:

- کئی گوتی من دهموئی میردی پی بکهم؟ خه لکی بی ئیشن هر دادهنیشن و قسان بو ئیدی هه لده به ستن. به خودای نه گهر نه و ناپساوه پی دیره ده نیته وه وا ده کهم هر دو پی بشکینن، نا پیاویکی فیلباز، پیوایو شهیداو عاشقی چاو و برۆی بووم و ئیره ش ئوتیله که ههردهم و ساتیک وه پی کهوی و بیته وه ئیره و داوای پوول و پاره ی بکا. خوا بو خوئی ده زانی چه ند رۆژیک له مه وهر هاتبووه ئیره و داوای شتی لی ده کردم، منیش مندا ل و تال و کورپو کالی گه ره کیم لی فاودا شتیکی وای بده نی تا ماوه تامه که ی هر دهن زمانیدا بی و له بی ری نه چیتته وه. جا له و رۆژه وهی که مندا له کانی پی راگه یشتن ئیدی له و دهمیه وه به م ناوه دا نه هاتۆته وه و.

مه عسوومه خانم سوپاسی موخته ره می پی کرد و پی ش نه وهی که موخته ره م ده رکی داخاته وه پرسی:

- ئیوه نازان له کوئی ده توانین ببیننه وه؟

موخته ره م زۆر به بی قه بیده وه وه لامی دایه وه:

- چورزانم ره نگه له گۆرستانی و ه بینن، هر چه نده پی م وانیه خاکیش وه خوئی بگری و بتوانی ده گه لی هه لکا.

دوايه موخته ره م ده رگا که ی به توندی پی کدا دایه وه. مه عسوومه خانم به لیوی پر له پی که نینه وه به ره و لام هاته وه و گوتی:

- گویت لیوو؟ موخته ره م ییش ده ری کردوه، هه چه نده نه و ژنه دهستی سیحربازانی له دواوه به ستۆته وه و نابی نه به خوئی و نه به قسه کانی بروا بکه ی به لام من هر له سه ره ههستم و ئاگام لییه تا نه گهر ده و گه ره که مدا دیت ده ستبه جی ئاگادارت ده که مه وه.

زۆرم سوپاسی هه موو نه و هاریکاریانه ی کرد که بی دریغیانه ده گه لی دا کردووم و به ره و لای مائی باجه وه که وتمه وه پی. له ناخی دلوه به وه هه و الا نه خو شحال بووم که وه دهستم هی نا بوون و زۆرم سوپاسی خوی ده کرد که محمه د هر به زوویه کی زو وروی نه و دیوی دیکه ی ژیان ببینی.

گه یشته وه مائی و چومه وه ژووری و دایکم له دهنگی داخستنه وهی ده رکی هاته نیو هه ساریوه و به په له به ره و لامه وه هات و به دهنگیکی نیگه رانه وه پرسی:

- ره ها، نه وه ده زانی چو بوویه کوئی؟ نه و مندا له هی نده گریاو و ناره حهت بووه هی زی تیدا نه ماوه.

مههدی که بهراکردنهوه بهرهو لامهوه دههات به لووردهیییهوه پرسى:

- له کوئى بووى؟ ئهدى بۆ ئهمنیشت نهبرد؟

و بهدهنگى بهرزوه له بانگى گریانى دا. به میهرهبانیهوه بلندم کرد و به توندی دهباوهشى خۆم وهرینا و به خۆمهوهم گوشى و ماچم کرد. مههدى ههروا بهرکوهه خۆى هاویشتهوه باوهشى دایکم و پرووى له من وهرگێرا. خۆم بۆ نارهحهتیهه وى رانهگرت بۆیه سههر له نووى له باوهشى دایکم کردهوه و ده باوهشىم وهرینایهوه. دوو دانه شوکولاتهم له جانتایهکهه درینان، و دامنه دهست مههدى و گوتم:

- یهکیان بۆ کاکه مههدى گول و یهکیش بۆ خاله سالار.

مههدى به دیتنى شوکولاتهکان نارهحهتیهکهى له بیرچۆه. ههر دوو شوکولاتهکانى دههستى خۆیدا گوشین و گوتى:

- نهخیر، ههر دووکیان ئى خۆمن نایدهمه خالهى.

گوتم:

- ئهگهر بهلین بدهى کورپى چاک بى و به دواى دایهیدا نهگریهى ئهوه با ههردوو شوکولاتهکان بۆ خۆت بن... باشه رۆله بهلین ددههى؟

مههدى بهجیا له ئارهزوى ناخى ناوههوى و ههر بۆ ئهوهى شوکولاتهکان ببنه ئى وى بهسههر راوهشاندىتیکهوه رهزامهندى دهربرى. مههدیم دانایهوه و گوتم:

- دهى راکه بچۆ شوکولاتهکانت بچۆ تا من و دایه گهورهت هیندیک پیکهوه قسان بکهین.

مههدى بهرهو ناو مالىیهوى راکردهوه و دایکم که ههر چاوى به دوايهوه بوو گوتى:

- له بهیانیهوه تا ئیستا دلّم ههزار پێى کردوه، تووشى دلّه خوتهیهكى واببووم هیندهى نهمابوو دلّم راوهستى، ئیستا پێش ههموو شتیک جلهکانت بگۆره و ئاویکی به دهست و دهموچاوتدا بکه و وهرهوه مهتههخى منیش دهو نیهیدا چایهكى لى دهنیم.

سویاسى دایکم کرد و چوومهوه ژوورهکهه. لهبههر ئاوینهى راوهستام و به وردى ده ئاوینهکهمدا سهیرى خۆم کرد و دهستیکم برده ناو قۆهکانهوه و بهلایهکمدا خست و به دیتنى چهند تاله موویهكى سپى ههناسیکی قوولم ههلهکیشا و به خۆم گوت:

- خودا هۆکارى زوو پیر بوونیم به لهعنهت کا. باشه کام ژنیک دهو سال و تهمهنهى مندا

هینده مووه سپییهى دهسهرو قزیدایه؟

به دیتنى مووه سپییهکانى سهرم نارهحهت بووم و رووم له ئاوینهکه وهرگێرا.

جەلەكائىم بە پەلە گۆزىن و چوومە مەتبەخەكە. حەزم نەكرد دايكەم ئەوئەندە دەچاوەروانىدا بەئەلمەو. دايكەم بە پىلالەيەك چاى تازە دەم و قاپتەك شىرىنيەو پىشوازى لى كەردم و منىش تەواوى بەسەرھاتەكائىم بۆ گىپاىەو. دايكەم سەرىكى راوئاشاند و بە وردى گوتى دايە قسەكائىم. لە كۆتايى قسەكائىم لىم پەرسى:

- ئەدى بۆچى تۆو باىم ھىچتان بەمن نەگوت كە شكايەتتان لى كەردووە؟

دايكەم سەرنجىكى مېھرەبانانەى تىگرتەم و گوتى:

- چونكە حەزەمان نەدەكرد نارەحەتت كەين. پىموا بوو ھەر بۆ خۆت لە ئەگەرى لە دەستدانى مەھدى نارەحەت بووى ئىدى من و بابىشت پىمان راست نەبوو ئەوئەندەى دىشت نارەحەتى بۆ زىادكەين.

زەردەخەنەيەكەم بە پرووى دايكەمدا كەرد و گوتەم:

- تەكا دەكەم لىرە بە دواو ھەر باسىنەكە پەيوەندى بە مەمەديەو دەبى بەمنىشى بلىن، بەلىن دەدەن؟

دايكەم بە مېھرەبانىەو سەرىكى لە قاندو گوتى:

- بەلىن دەدەم.

رەھا لەقسان وەستايەو و گوتى:

- ئىو مەندو نەبوو ون، من بەراستى خەوم دىت و ئەگەر قىوول بەسەرموون پاشاوەكەى بەيانى دىرئە پى دەدەين. من لەبەر مەندووتىان بە زەھمەت چاوم بۆ ھەلدىن.

رەبابە خانەم كە ھەروا باوئىشكى دەدان گوتى:

- من زۆر دەمىكە خەوم دىت بەلام پىمە حەيف بوو بچەم و بنووم.

منىش نووسىنەكائىم رىكخستەنەو و گوتەم:

- بۆ ئەم شەو بەسە چونكە پەنجەكائىم توانايان تىدا نەماو چەند دىرئىكى دىيان پى بنووسم. ھەر سىكمان لە جىو ھەستايەن و ھەريەكەمان چووينەو زوورەكانى خۆمان. ئەو زوورەى رەھا دابوويە من تابلىنى زۆر شىك و دىكۆرىكى جوانى ھەبوو، كە ھەر لە يەكەم چوونە زوورەويىمدا پى خۆش بوو.

پەردە تۆرپىيە سىپىيە ئەتلەسىيە بەنرخەكان زوورەكەيان جوان و كراو و شىكتر كەرد بوو.

تەختە بەندىكى تاك كەسى بە چەرچەفىكى ساتانى گولدارى كالىو دەوتى ھەر بىنەرىكى بۆ سەعاتىك پشوو دەكەرد.

لهسەر تهخته که راکشام و هیئندیکم دەنیو جییه کهیدا ئەولاولا کرد و دەو نیو رووناکیه کزو کهم رهنگیه و دەو نیو شهوه کهم تروسکایییهی خهویدا که و تمه سهیر و ته ماشا کردنی هه موو کون و که له بهرو گوشه و په ناو په سیوی ژووریوه.

تا بلۆیه کی چوار وهرزی به دیواریه وه خۆی پیشان ده دا. له تهخته که ی هاتمه خواری و گلۆیه کهم پی کرد. ده گه ل ئەوه شدا که زۆر جاری دیشم ته ماشای ئەو تابلۆیهی کرد بوو، دیسانه وهش هه ر چهزم ده کرد چهند ده قیقه یه کی دیکه شی به رامبه ر راوه ستم و به وردی وهرز به وهرزی تابلۆیه که سهیر که مه وه و خۆم دەنیو دیمه نه کانی هه ر وهرزی کیدا به ر چه سته کهم. بی ئیختیار ده بهر چه سته کردنی خۆم ده دیمه نی وهرزی زستانیدا سه رمام ده ته واوی له شی گه را و بی راوه ستان گلۆیه کهم کوژانده وه و چوومه دەنیو جییه وه و راکشام. چاوم له سه ر یه ک دانان. هیئنده ماندوو بووم به پیچه وانه ی شه وه کانی دییه وه ده سته جی که و تمه ناو شیرین خه ویکه ی قووله وه.

(۱۰)

به چهند لیئدانیکه ی نهرم و له سه رخۆی ده رکی چاوم کرده وه و به سپایی گوتم:

- فه رموو بو ژووری ده رگا کرا و ده یه .

ره بابه خانم هاته ژووری، له سه رخۆ سه لامی کرد و گوته ی:

- قاوه لته ی ئاماده یه ب فه رمو نه سه رمیژی، خاتوون چاوه ری ئیوه یه تا بیکه وه نان بخۆن.

- هه ر ئیستا دیم.

له ته خته به نده ی هاتمه خواری و سهیریکی کاتژمی ره بچکۆله که ی سه ر میزه کهم کرد

سه عات (۹) نۆی به یانی بوو.

جووتنه نعلیکی کولکنی وهك مشکیم له سهر فهرشه که ی چاوه ری بوو. به په له نعله کام به سهر پیوه کرد و ئاو یکم به دست و دهموچاومدا کرد و دوا ی چهند دهقیقیکان خوم تاماده کرد.

کاتی که چومه هوئی ره ها له وی نه بوو. ره بابه خانم له ناو مه تبه خپوه بانگی کرد و گوتی:

- سپیده خانم، فرمون، خاتونیش هر لیره یه.

چومه مه تبه خپ و ره ها به گهر میه وه به ره و پیلیم هات و فرموی سه رمیزی قاوه لئییه ی لی کردم. دوا ی لیبوردم له درهنگ هه ستانیم لی کرد، ره ها قسه که ی پی پریم و گوتی:

- منیش هه روا تازه له خه وی هه ستاوم. گوناھی منه که به قسه کام تا درهنگانیك نه مه پشستوه پشویه که بدن و بجه سینه وه.

ره بابه خانم پرسى: - سپیده خانم ههزت له فنجانیك قاوه یه یا پیاله یه که چا؟

- به یارمه تی خوت فنجانیك قاوه.

ره بابه خانم ترك فنجانیك قاوه ی له به رده می دانام و میزه که شی به قوتوه مره باو که ره و په نیر... رازنده وه. به خوارنده وه ی قاوه که به ته واوتی خه وه کهم رهویه وه و یه کجاری هاتمه وه سهر خۆ. دوا ی قاوه لئییه ده که ل ره هایه چوینه شت کرپنی و سه عاتی کمان پیچوو ئه و جا هاتینه وه مالن. هه رکه چوینه وه ژوروی ره بابه خانمان به پیله وه هات و زرفی میوه و هه موو شته کانی دیشی له دست و هرگرتین و بردنیه مه تبه خپ.

دوا ی خۆ گورپنی ده که ل ره هایدا چوینه وه هوئی و ره بابه خانمیشمان به پیشوازیه وه هات. ره ها به بیده نگیه وه چاوه ری ما تا ره بابه خانمیش کاره کانی ده ستیک پیدا هیتان و هاتمه وه لای جه می. ره ها دوا ی پیشه کیسه کی کورت بهم جوړه دریژه به قسه کانی دا.

* * *

ئهو روژه مه هدی ئالوز بوو، چهند روژیک بوو نه ده حه وایه وه و هه ر بیانوی ده گرت و به قسه مندالانه بییه کانی دلئ من و هه موو که سوکاره کانی هه لده پروو کاند. مه هدییم ده نامیز گرت و ماچم کرد، ئه و جا له سهر قاچه کام دانام و له سهر خۆ رامزانند تا بینوینم که دهنگی ته له فونئ بهرز بووه و پاش تاویك ره بچانه بانگی کردم و گوتی:

- ره ها، خانمیک ناوی مه عسوومه یه و ئیشی پیته.

به په له مه هدییم دایه ره بچانه ی و گوشیه کهم هه لگرت. مه عسوومه خانم گوتی:

- ره‌ها گیان، نژیکه‌ی نیو سه‌عات له مه‌ویش مندالّه‌کان محمه‌دیان دیوه چۆته‌وه مالمی موخته‌ره‌می، ئەگەر دته‌وئ ببینی ئەوه زوو وەرە.

سوپاسیم کرد و ته‌له‌فۆنه‌که‌م دانایه‌وه. به‌په‌له‌ له مالمی دهرچووم و خۆم گه‌یانده مالمی موخته‌ره‌می. مه‌عسوومه خانم له‌سه‌ری کۆلانی له چاوه‌روانی خۆمدا دیت. چوومه پیشی و سلووم کردئه‌ویش به میهره‌بانیه‌وه وه‌لامی سلووه‌که‌ی دامه‌وه. ویستم به‌ره‌و لای مالمی موخته‌ره‌میوه بچم و پال به‌ زه‌نگی دهرکیوه‌نیم به‌لام مه‌عسوومه خانم نه‌یهیشت و گوتی:

- به‌لای منه‌وه هه‌ر لی‌ره چاوه‌روان بی باشتره، ئەگەر موخته‌ره‌م بزانی نیازی قسه‌کردنیت ده‌گه‌ل می‌رده‌که‌تدا هه‌یه حه‌تمه‌ن ناهیلێ.

بۆچونه‌که‌م به‌لاوه په‌سند بوو و ده‌چاوه‌روانیه‌دا راوه‌ستام. مه‌عسوومه خانم گوتی:

- می‌رده‌که‌ت من به‌لای تۆوه نه‌بینی باشتره.

ئه‌وجا خودا حافیزی کرد و له‌من جودا بۆوه. سه‌عاتیکێ چاوه‌روانیه‌ تپه‌پری به‌لام محمه‌د هه‌والیکێ نه‌بوو. ده‌بیرو خه‌یالانه‌وه چوو بووم داخوا که رووبه‌رووی محمه‌دی بوومه‌وه چی پسی بلیم. جار جاره راگوزه‌رانیک به‌لامدا تیده‌په‌رین و سه‌رنجیکێ سه‌رتاپای منیان دده‌ا، وه‌ک پیرسن که‌من بۆ لی‌ره وه‌ستاوم.

به‌ده‌نگی کرانه‌وه‌ی دهرکه‌ی مالمی موخته‌ره‌می به‌ خۆهاتمه‌وه، هه‌ر به‌هاتنه‌ده‌ری محمه‌د هه‌ستی منی کرد و پتی زانیم و به‌ سه‌رنجیکێ رکاویه‌وه گوتی:

- مار سیری دده‌زا سیریش ده‌چوو له‌ دهرکی کونی شین ده‌بوو.

چوومه پیشی و گوتم:

- محمه‌د ده‌مه‌وئ هیندیکت قسه‌ ده‌گه‌لدا بکه‌م.

محمه‌د به‌ توندییه‌که‌وه گوتی:

- نێمه هه‌یج قسه‌یه‌که‌مان دهنیواندا نه‌ماوه بیکه‌ین. نێستاش تا زووه له‌ چ رێیه‌کیه‌وه هاتووی هه‌ر به‌ویشدا بگه‌رپۆوه و برۆ هه‌زناکه‌م به‌ دیتنی تۆ مالمی له‌ خۆم خراب که‌م و له‌وه‌ش زیاتر به‌دبه‌خت و چاره‌ په‌شتریم.

به‌ پارانه‌وه‌وه گوتم:

- تکا ده‌که‌م هه‌روا چه‌ند ده‌قیقێکه‌م گوی له‌ قسه‌کان راگره‌.

محمه‌د به‌ ده‌نگیکێ مه‌یله‌و به‌رزوه‌وه هاواری کرد:

- راوهسته باقسیکت پی بلیم و خه یالت ئاسووده بی و دلّت دا که وی، به لای منه وه هم تو و هم مه هدی و هم نهو ژیا نه هم مو له هم مو مردوون. تیگه یشتی یانه نا؟ ئیستاش وازم لی بینه که هرگیز حه وسه له ی توو گریانه کانتهم نیه.

محمد که و ته ری منیش به پله که و تمه دوا ی. هر محمد دهرژی و منیش له دوا وه دهرژیستهم و لی دپارامه وه. ئیدی شانازییه خوّم له بن پی نابوو و خوّم ده زه لگاوی هاویشتبوو و لهو پیاهه هیچ و پووچ و ناکهس به چه به دپارامه وه ئه ویش هر ته نیا له بهر کوره کم. بو نه وه ی هر نه بی سیبه ری دایکی له سه ر نه بری. هر کاتیکی مه هدیشم وه بیر دهاته وه ئاگرم ده دل و هه ناوان به رده بوو، باشه بو دبه ی کوره کم له بایکی دل سوژ و میهره بان بیبهش بی، بو دبوو هاتبا یه ته دنیا یه و بایکی وه ک محمدی هه بایه. پیما بوو ته گه ر بتواتم محمدی رازی کم مه هدیم بداته وه به لانی که مه وه ده تواتم هیندیکی لهو ناکامیانه بو پرکه مه وه و هر نه وه ش بوو هو ی نه وه ی هینده لهو پیاهه چه په له ی بیاریمه وه. محمد تاویک وه ستا و ئاورپکی لی دامه وه. سه یریکی ده موچاویم کرد لهو سه رنج و ته ما پر له هیما یانه ی و لهو زه رده خه نه شه یتا نیه ی به لیویه وه بوو به کپارچه هم مو له شم له رزی. محمد سه رنجیکی سه ر تا پای دام و به ئاوازیکی تایبه تیه وه گو تی:

- ته نیا به یه ک مه رج ری ددهم مه هدی لای تو بی نه ویش نه وه یه که باوکت موغازه که و نیوه ی سامان و داراییه که ی به ناوی منه وه بکات.

له و قسانه ی نه وه هه نگاو یک به ره و دوا وه هاتمه وه. سوودی له گریان و پارانه وه کانی من دیوو و نیازی هه بوو به وه ناچارم کات مه به سه ته کانی بیتمه دی و پییان رازیبم. به سه رنجه نابا وه ریبه کاتم تیمه وه روانی به لام نه مده زانی چ وه لام یک بده مه وه. ته گه ر قبولم کردبایه به دهستی خوّم دبوومه هو ی نه وه ی هه مو روژی به بیانوه جوړاو جوړه کانی وه خواست و حه ز و ئاره زو وه کانی به سه ر من و که سوکارو بنه ماله که مدا سه پی تی. خو ته گه ر قبولیشم نه کردبایه دبوو ئاینده ی مه هدی به کو تایی و نابو تی و ناکامی بیبیم و ده مدیت. که محمد بیده نگیه منی دیت هیندیکی غیره ت بزوت. هه نگاو یک هاته پیش و گو تی:

- ته گه ر روژی دادگا باوکت به سه نه دو کو مپیاله موغازه که و نیوه ی سامان و داراییه که ی به ناوکردم نه وه باشه ده نا داخ و غه م و خفه تی دووریه مندال و کچه دو ردا نه که ی هه لگرن. محمد که و ته وه ری و بی نه وه ی هر ته نانه تیله چاوکیشم داتئ دوورکه و ته وه و لییدا رو بی. به هه نگاو ی شل و شو قه وه هاتمه وه مائی. هه میشه له هه لیکی ده گه رام تا سه ری

باسه که ده گهل دايک و بائدا بکه مه وه و به سه رهاته که بیان پي بلیم. کاتي که هاتمه وه مائي بابه گه وه له مائي مه بوو. بي شه وهی بچمه هولي ميوانان چوممه وه ژوورئ و دهرکه م داخست. دايک هاته پشت دهرکي و داواي لي کردم تا دست له و مانگرته هی هه لگرم و واز له و مندال بازارپه ی بينم و بچمه لای بابه گه وه. هه روا که له گوشه یه کی ژووره که وه دانیشتبوم و ده دستم ده شه ژنويان و هرتنابوو گوتم:

- تووی و خودا دايکه وازم لي بينن، به چ زمانتي کی بي م و قسانی ده گهلدا بکه م شه وه ش هيچ که هه رگيز هوكاري به دبه ختیه کامم ببورم و گه رده نی نازاد که م. شه وه ئیوه ناگاتان له حال و روژي من نیه و ناييينن؟ توو مه رگی خوتان شه وه هموو ناره حه تی و بي تزقره و نارامیه ی مه هدی ناييينن؟ شه وه کي ولا مده ره وه ی من و مه هدی؟ کي بوو بلئ من دبه مه که فیلی شه وه گه نجويه؟ شه وه کي بوو بي شه وه ی من هه ر به مرؤفیش دابني گفت و به لي نی منی به و ناکه س به چه یه دا؟ باشه جگه له وه ی که شه وه روژانه بابه گه وه منی وه ک شتي کی ژور بي نرخ ته ماشا ده کرد و منی به ميژدا هيچی دی هه بوو تا تووشی شه وه به دبه ختیه ی کردم وړي بو شه وانيديش خوش کرد؟

ئيستا که به نیاز و مه به ستي خزي گه یوه چيدي که ی ده وي؟ يا ده يه وه ئي ش و نازار و مه ينه تيبه کامم ببيني و سه يريان کا؟ شه وه ئيستا بويه هاتوه تا قهد و بالاو پشته چه ماوه که ی من ببيني، پي بلين شه وه هه ر جاريک بوو دهنگم نه کردو هيچم نه گوت و تاواني کی گه وه رم له خوم کرد و باجه که يم دا به لام هه رگيز ناماده نیم جاري کی دی ببينمه وه. پيشی بلين که ئیدی تازه شه وه شه وه یه کی نیه به ناوی ره هاوه. ره ها مردوه، مردوو.

به دهنگي کی به رزه وه ده گريام و له سه ر و پوته لاکي خومم ده دا، ئیدی خومم پي رانه ده گيراو به رگه ی شه وه هموو ده مارگرثيم نه ده گرت و له توانامدا نه ما بوو. به رگه ی شه وه هموو ناخوشيانم نه ده گرت. دايکم به دهنگي کی له رزؤکه وه گوتم:

- تکات لي ده که م نازيزه که م، هه ر چوني کی بي خوت راکره، باشه من به بابه گه وه ده ليم که ره ها هيشتا نه هاتؤتوه، به س ته نيا شه وه نده به لين بده که ناگريه ی.

دايکم رو يی و سه ر له نوي بيده نگیيه کی کشومات ته واوی ژووره که ی داگرته وه. فرميسکی چاوه کانيشم شه وه هه ر وه دو روو بار به لووزه ده هاتنه خوارئ. دواي سه عاتي کی گويم له خودا حافيزيه بابه گه وه ی بوو. مائي به جي هيشت و رو يی و شه وه منيش هه روا له كوئجي کی

ژوره کهوه دانیشتموم و بیرده کهمه وه. له هه لیکه ده گه رام تا سه ری قسان ده گه ل با مېدا
بکه مه وه. ده می نانی ئیوارئ دایکم بانگی کردمه سه ر سفره ی ناخواردنی.

به چاوی هه لآوسا وه وه چومه سه ر سفره ی و له سه رخۆ سلآوم کرد. با م و دایکم هه ردو وکیان
به سه رنجیکه غه ماویه وه وه لآومی سلآوه که یان دامه وه. هه موو جارئ مه هدی له سه ر سفره ی نانی
ئیوارئ وړک (گروو) ی ده گرت و ده گریا. با م به بی حه وه له بییه وه گوئی:

- ئیدی تیمام چبکه م تا به لکه ئی بتوانم نه هیلم ره ها و کوره که ی لیک هه ل بپړین.
هه روا که سه رم به ردابۆوه گوتم:

- ریبه که هه یه به لآم دلنیانیم له وه ی که قبوولی که ن.

با م به سه رسامیه وه سه یریکی کردم و گوئی:

- هه ر چیه کی بی قبوولمه من بۆ گپرانه وه ی تو و مندا له که ت بۆ سه ر مال و ژیا نی خو تان
هه رچیه کم له ده ست بی ده یکه م، ئیستاش تو پیتوا یه ده بی چبکه م؟
سه رم به رز کرده وه و گوتم:

- نه وړۆ محمه دم دیت و قسه شم ده گه ل کرد.

با م و دایکم هه ردو وکیان به یه که ده نگ گو تیان:

- محمه دت دیوه و قسه شت ده گه لدا کرده وه؟

وه لآم دایه وه:

- به لئ قسه م ده گه ل کرد، زۆریشی لی پارامه وه تا رازی که م مه هدی م بداته وه وه به منی
بسپیرئ به خپوی که م به لآم محمه د ده وه لآمی مندا گوئی ته نیا به مه رجیک ته ویش نه وه یه که
بابت موغازه که وه نیوه ی سامان و داراییه که ی به ناوی منه وه بکات.

با م سه ریکی له قاندو گوئی:

- ده بی به و ئاواته وه سه ر بنیته وه. هینده ی دهره تپیم تا له خو ی بیزار ده بی.

شه وئ ده خه ونیما دیتم که ده ست به ده ستی مه هدییه وه نه وه له بهر محمه دی هه لدین.

با م به سواری فرۆکه یه که وه من و مه هدی له ده ست محمه دی رزگار کرد. به هه راسانییه وه له
خه و راپه رپیم و نه و خه ونه ی که دیبووم هینامه وه به رچاوی خو م. بۆ تا ئیستا بۆ نه و خه و نه چوو
بووم، بۆ له جیتی نه وه ی هینده له محمه دی بیاریتمه وه بیرم له هه لآنتنی خو م و مه هدی
نه کردۆته وه. به دۆزینه وه ی ریگایه کی وا زۆر خو شحال و شادو شه نگو ل بووم و تا ما وه ی چه ند
سه عاتیکان تا به یانی هه ر خه ریکی لیک دانه وه نه خشه و پلان دانان بووم.

بهیانی روژی دواتر که و تمه کو کردنه وهی کهل و پهل و پیوستیه کانی خۆم و له نیوان شته کاندانا ناسنامهی خۆم و مه هدییم دهرینان ههر چهنده ئەوانه ئەو شتانهش نه بوون که من لییان ده گه پام. به دواي ئەو په ساپۆرته وه بووم که دواي دووهم جاری چوونه وه م بۆ لای محمه دی دهرم هینا بووکه به هیواي سه فهریکي کورتیلهی دهره وهی ولاتی بووم.

وینهی مه هدی به پاسپۆرته که وه بوو و به بی هیچ به ره به ستیک ده متوانی له ولاتی دهر که م. ئەو روژی که به نیازی دهرینانی پاسپۆرتیش بووم محمه د بۆ ئەوهی خۆی له ده ست پراکه پراکه و وهره و برۆیه رزگارکا به ته وای ره زامه ندیسه وه ههرچی مامه لئهی کاره کان ههیه هه مووی دابوونه وه من و زۆر به ناسانی و به بی دهرده سه ری وینهی مه هدیشیان له پاسپۆرته که ی من دابوو. دواي ئەوهی که پاسپۆرته که م دۆزیه وه به خۆش حالیه وه له مالئ هاتمه دهری و بۆ بلیت کرین و پهیدا کردنی ویزه ی ههنگارم نا.

ته نیا چه ند روژیکی مابوو بۆ فریننی که ماله وه مام له و باسه ی ناگادار کرده وه.

باوکم و دایکم ههردووکیان به هه وتیه وه سهیری منیان کرد و با م به سهیری که وه پرسی:

- ده ته وی ده گه ل مه هدیدا هه لئیی؟ باشه بۆ کوئی؟

- ده گه ل مه هدیدا ده چینه دویه له ویشه وه بۆ ولاتی...

با م هاته نیو قسه کا نه وه و گوئی:

- به لām ئەمه کاریکی نیا ساییه، تۆ ناتوانی ئەمه بکه ی.

- کام یاسا؟ ئەو یاسایه که ههرچی مافیکی دایکه ده یخاته ژیرپی. یاسایه که نیازی

ههیه من و جگه ر گۆشه که م لیکتر دابری؟

- به لām نازیزه که م تۆ ناتوانی به بی ئەنجامدانی پێشه کیه کاره کان له ولاتی بچه دهری.

- هه موو پێشه کییه کان ته و او بوو ون و سی روژی دیکه ده گه ل مه هدیدا ده فرین.

دایکم به نیگه رانیه وه سهیریکی من و با می کرد. سالاریش وازی له یاری هینا بوو و سهیری

ئیمه ی ده کرد. دایکم به پارانه وه گوئی:

- باشه له ولاتی غه ربیایه تیه دا به خۆت و به مندالئیکیه وه، چده که ی؟

- خوا گه وره یه، کاریکی ههر ده که م.

- کاریکی ههر ده که م چیه، ئەوه نه بووه وه لām، ئەدی نابیی بزانی تۆ چیت ده میتشکیدیاه؟

- کانتی که له دویه ی جیگیر بووم ئەو ده می په یوه ندی تان پتوه ده که م و له هه موو رووداو و

به سه ره اته کانتان ناگادار ده که مه وه به لām بهر له وانه تکایه که م له با م ههیه.

باجم سهرنجیکی ئالۆزکاوێ له من دا و من درێژهم دایه:

- تکا ده کهم پارهم بدهنێ تا دوا بێ له...

باجم قسه کهی بریم و گوتی:

- ئهوهی ههر ده کهین به لām تو بێرت له دوا بیه کهی ئهم کاره کردۆتهوه؟

- تکا ده کهم با به لیم گهرێ با ئه کاره بکهم، بۆ خۆتان ده زانن که به هیچ شیوهیهک

ناتوانم له کورپه کهم دوور کهومهوه و بهرگه ی دووری وی ناگرم.

دوا ی قسه و باسیکی زۆر باجم و دایکم وای کردن بهو کاره ی رازی بن.

به یانی روژی دوا بێ ده گه ل دایکمدا بۆ کرینی شتی پێویست چوینه ده ری و به ره به ری

خۆرا وایه هاتینه وه مانی.

روژی دیاری کره هات. داوام له دایک و باجم کرد بۆ به ریکردنی مان نه یه نه فرۆکه خانه تا بتوانم

ئاسووده تر له ئێران و ماله وه مان هه لقه نیم و به ره و دیاری غوره ت به جم.

دایک و باجم به پێچه وانه ی هه زو ئاره زووی ناخی ده روو نیانه وه وه ک زۆر جاری دیش ده نگیان

نه کرد و ملیان بۆ خواسته کانی من را کیشا. سه عاتی که دواتر فرۆکه که ده فپی و منیش

ده متوانی ده گه ل منداله کهمدا بۆ تا هه تابه ئاسووده ی شه ری ده ستی محمه دی بم. به وه ی

که نه مه یشتبوو له مه هدی دابری م خۆش حال و ئاسووده بووم و به رده وام سه یری ده مژمی م

ده کرد. میله کانی سه عاتی هه ره وه جارن هیچ په له یان نه بوو و به کا وه خۆ ده گه پان و منیان

شیت و هار ده کرد.

بۆ وه رگرتنه وه ی بلیت و مۆر کردنی پاسپۆرته که چومه به شی پشکنین تا پێشه کییه کانی

فرینی ئه نجام ده م که له پر ئه وه فرمان به ره ی پاسپۆرته کانی مۆرلی ده دا له جیه که ی خۆی

هه ستا و به ره ولای فرمان به ریکی دیکه وه چوو و ورته ورتیکی ده بن گویدا کرد و هه ر

دووکیان هاتنه وه لای من. ئه و جا فرمان به ریک له پشت میزه که به وه هاته ده ری و گوتی:

- خاتوون به یارمه تی خۆت ده گه له مندا وه ره

- باشه بۆچی؟ تکا ده کهم ئاغا توو گیانی هه ر که سیکی که خۆشتان ده ری ئازارم سه ده دن و

لیگه ری ن با برۆم، دره نگ ده بی.

- دلنیابن فرۆکه که به بی ئیوه هه لئاستی و نافری.

- خۆ من مندال نیم، ئه وه له که به وه فرۆکه یه ک سه عاتی هه ستانیی له به ر خاتری که سیکی

گۆریه تا ئه م جار ه بیگۆری.

- به هەر حال خاتوون ئیوه هەر دەبێ دەگەڵمەدا دبێن.

بهناچاری وه دواى فەرمانبەرهى كه وتم و ئه‌ویش بردمیه نووسینگه‌یه‌كى ناو فرۆكه‌خانه‌كه‌وه.

ئه‌وجا له‌ پیاویكى نزیك بۆوه كه له‌ پشت میزێكیه‌وه دانیشتبوو و شتیكى به‌ گوییدا چریاند.

دلم و هك چۆیله‌كه‌یه‌كى هه‌راسان هه‌روا خۆی به‌قه‌فه‌زى سینگم داده‌دا.

فەرمانبەرە که به‌ منى گوت:

- خانم ئیوه فەرمان به‌ خیریین.

ئه‌وجا بۆ خۆی له‌ نووسینگه‌كه‌ چۆوه ده‌رى و ده‌رگاكه‌ى به‌ دواى خۆیدا داخسته‌وه.

پیاوه‌كه‌ى له‌ پشت میزێكه‌وه دانیشتبوو گوتی:

- خاتوون ته‌شریف بۆ كوی ده‌به‌ن؟

- دوبه‌ی.

سه‌یره‌ دوبه‌ی و دياره‌ ده‌گه‌ڵ منداڵه‌كه‌تاندا؟

- به‌لى بۆ چ عه‌یبیكى هه‌یه‌؟

- ئه‌لبه‌ته‌ عه‌یبیكى هه‌یه‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خاتوون ده‌گه‌ڵ میردى پيشوويدا لێك جودا بوونه‌ته‌وه و له‌سه‌ر وه‌خۆگرتنى منداڵه‌كه‌یان تا ئیستا كیشه‌یانه‌.

به‌ده‌مى به‌شه‌وه ته‌ماشای پیاوه‌كه‌م كرد و گوتم:

- من ده‌ قسه‌كانى ئیوه ناگه‌م، ئه‌وه‌كۆ ئه‌و قسه‌ هه‌له‌له‌ق مه‌له‌قانه‌ى هۆندوونه‌وه، تا چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌كى دى فرۆكه‌كه‌ هه‌لده‌ستى، تكا ده‌كه‌م نازارم مه‌ده‌ن.

- خاتوون ئیوه ناچنه‌ چ جیبه‌كى. ئیوه چوونه‌ ده‌ره‌ه‌تان قه‌ده‌غه‌یه‌.

- له‌به‌ر چی؟

- له‌به‌ر ئه‌وه‌ى كه‌ میردى پيشووتان شكایه‌تى لى كردوون و ده‌لێن كه‌ ئیوه نیازتانه منداڵه‌ ساوايه‌كه‌ى بفرێنن.

- میردى پيشووم ناماقوولى كرد كه‌ ئه‌و قسه‌یه‌ى كردووه.

- به‌هه‌ر حال خاتوون ئیهم ناتوانین ریی چوونه‌ ده‌ره‌ه‌ت بده‌ینى.

هه‌ر نه‌بى خۆ ده‌توانن ریم بده‌ن تا كه‌سوكارم ئاگادار كه‌مه‌وه.

- ئه‌لبه‌ته‌ فەرموون.

به‌ ته‌له‌فۆن به‌سه‌ر هاته‌كه‌م به‌ باهم راگه‌یانند و دواى چه‌ند ده‌قیقه‌ى كان مه‌مه‌د هاته‌ نووسینگه‌كه‌وه زۆر به‌ رقه‌وه سه‌یریكى كردمى و گوتی:

- ئەو كارە نوپىيەت پېرۆز، تازە كەوتوويه كارى منداڭ فراندنى؟

- بېرەو.

- ھەرچەندە ئەو كارانە لە تۆ بە دوورنېن. بەلام بەو كارەت دەبىي حەزى وەخۆگرتنى مەھدى

بەبە گۆرەو.

دەنگى دەمەقائىتى من و مەمەدى زياتر ھەلكشى. پياوھەكەى كەلە پشت مېزەكەو

دانىشتبو داواى بېدەنگىيەى لى كردين. ئەوجا لە مەمەدى پرسى:

- نىوہ چۆتتان بەو چوونە دەرى خانمى زانى دەگەڭ كۆرەكەتاندا؟

- لەو جىيەى كە خوداى بەسەرەوہيە، چەند رۆژتىك لەمەوبەر بەبەرمانلى باوكياندا رۆيشتەم

تا پىيان بلىم لەوہى كە ھىندەم دەپەتېن و ھىندەم دىن و دەبەن ماندوو بووم. لە دەركەم دا

و برا بچوو كەكەى ھاتە بەر دەركى و داوام لى كرد تا خاتوونى بانگ كا ئەو گوتى:

- باجى لە مالىوہ نېە.

پرسىم:

- ئەدى لە كوئىيە؟

گوتى:

- دەگەڭ داىكمدا چوون جل و بەرگ و پىويستى بۆ باجى و بۆ مەھدى بىرېن، ئاخىر چەند

رۆژتىكى دى ئاجبى و مەھدى دەچنە دوبەى.

لەقسەى براكەپرا زانىم كە ئەو ژنە بە نيازى چىەو چى لەمىشكىدايە. بەسەردانى لايەنى

پەيوەندىدار چووم شكايەتى ئەو نىازانەو ئەو ھەولانەيم لى كرد و نەمەھىشت كۆرەكەم لە ولاتى

بچتە دەرى.

بىرم بۆ ھەموو جىيەكى دەچوو سالار نەبى، تەنانەت ھەر بەبىرىشما نەدەھات كە مەمەد

بوئىر بىتە مالى مە و سالار ھەموو ئەو شتانەى ئاوا بۆ باس بكا. بەو جۆرە مەمەد رىي نەدا

من و مەھدى لە ولاتى بچىنە دەرى.

بەكورتىيەكەى بايم لەپى دەستە دەست رۆيشتوو و ديار و خواھن نفوزەكانىوہ سەرى دە

دوو مەمەدى ناو سەرى لەسەر ھەلنەگرت تا ئەوہى كە مەمەد بىزار بوو و كاسەى سەبرى

ليوہرپىز بوو و نەيھىشت مەھدى بىتەوہ لاي من و ھەموو داوا و تكايەكانى لەم بارەيەوہ

رەتكردەوہ.

رۆژی دادگایه به فرمانی قازی له بهر نهوهی من داوای ته لاق و جیابونه وهم کرد بوو نهك
 هر ماریی و ههشتیه کیه کهم مه هیشم که چوار سالانه بوو نه یاندامی و لییان نه ستاندمه وه.
 شهو و رۆژم لی بووه گریان. دوای جودا بوونه وهی یه کجاره کیم له محمه دی داپرائی مه هدی له
 په ل و پۆی کردم و ژیانم لی به لای بوو. ههروهك شیتان له کونجیکی داده نیشتم و ده نوخته یه کیه وه
 پاده مام. بام و دایکم هه چیه کیان به بیرو خه یالاندا هاتبایه بۆیان ده کردم به لام بی سوود
 بوو. ههچ شتیك و ههچ که سیک جیی مه هدی بچکولانه می نه ده گرته وه و جییه چۆله که ی وی بۆ
 پر نه ده کردم وه.

ته وای خزم و که سه نزیکه کام ده هاتن و دلیان ده دامه وه و هه رکامینکیان شتیکی به بیرو
 خیال و می شکیدا هاتبایه ده یانگوت. به لام ته نیا کاریگه رییه کی قسه کانیان که له سه ر من
 هه بووی نه وه بوو که فرمیسه که کام داده بارینه وه و نازاره کام داده مرکانه وه و ئاورو بلایسه ی
 ده روونم داده مرده وه.

ههفته ی یه کهم رابورد به گویری فرمانی دادگا محمه د له سه ری بوو که رۆژانی کۆتایی
 هه مو ههفته یه که مه هدی بی نیتته وه مائی بام و شه مانیش دووباره بی ت و ده گه له خۆیدا
 بیاته وه.

ئه و رۆژی که بریاربو مه هدی بی نیتته ئه و پارکه ی سه ری کۆلانی هه ر به یانی زوو له خه و
 هه ستام و خۆم شوش و خۆم ریک و پیک و ئاماده کرد چونکه هه زم نه ده کرد مه هدی به ره نگ
 و روویه کی په ریوه وه ببینی. له خۆشیان ده ست و پتی خۆم لی ون ببوو. به په له چوومه
 پارکه که و به چاوه روانیه مه هدییه وه دانیشتم. چه ند سه عاتیك تیپه رین به لام مه هدی
 سووسه یه کی هه ر نه بوو. ئه و رۆژم له پارکه که گه یانده شه وی به لام محمه د مه هدی هه ر
 نه هینا. ئه و پیاوه هینده لاسار بوو که ته نانته گوئی به فرمانی دادگاش هه ر نه ده دا. به یانی
 ئه و رۆژه ش سووسه یه که له محمه د و مه هدییه وه هه ر نه بوو. به ناچار دیه بوو تا ههفته ی دادی
 راوه ستیم. به لام ئاخۆ خۆم راده گرت ههفته یه کی دیش مه هدی نه بینم. هه ر رۆژیکم به قه رنیک
 لی ده رپی. جاره های جار ده هاتمه سه ر نه وه ی بچه سه ر محمه دی و هۆی ئه و نه هینانه ی
 مه هدی لی پیرسمه وه به لام هه ر دوای تاویك بریاره کهم ده گۆرا و په شیمان ده بوومه وه. وام به
 چاک تر زانی راوه ستیم و چاوه رپی په رچه کرداری محمه د بم. ئیدی چه ن دین جار بابه گه وه هاته وه
 سه ر دانیم به لام من هه ر نه چووم ببینم. ئه وه ندهم رق لی هه ستابوو و هی ندهم ده دزا ته نانته

نەمدەتوانى بۆ چركەيەكيش بىيىنم. نەمدەتوانى بەرگەي دىتنى پىرەمىردىكىسى لە خۇۋرازى و خۇپەرست و خۇسەپىن بگرم كە ژيانى منى لەناو بردبوو و ئاگرى تىبەردابوو و سوتاندا بووى. وردە وردە لە زمانى داىكم و باىم و ئىدىكەم دەبىستەوۋە كە بابە گەورە لەبەر ئازارى وىژدانى كە رۆژى منى بەو رۆژە گەياندوۋە توۋشى نەخۇشى دەروونى و نەخۇشى دلّ بوۋە. ئەو رۆژانەش وا دلّ رەق و بى بەزەيى ببوم كە بە بىستنى ئەو قسانە نەك ھەر نارەحەت نەبووم بەلكە خۇشحالئىش بووم و بەسەر لەقاندنىكەوۋە گوتم:

- ھەقە مستى بى دەبى سزاي كارەكانى خۇي وەرگىتتەوۋە، ئەگەر ئاوا نەبايە لەوانەبوو گومانم لە دادى خودا كىردبايە.

دەگەلّ ئەوۋەشدا كە زۆر جارن دەگەلّ نارەزايەتتە دايك و بابىشما روو بە پرو دەبوۋمەوۋە بەلام ھىچ گوئيەكم نەدەدايە نارەزايەتتەكانيان و لە دلّەوۋە چىژم لەو ئازارو نارەحەتتەكانەي بابەگەورەي وەر دەگرت. كە بەتەنىش تەك بوۋمەوۋە گوتم:

- ھەقى خۇتە بىچىژە، ھىندەي بىچىژە نەبىتتەوۋە تاهەر نەبى تۆزقاليكى ئەو ئازارانەي ھەوت سالئەي من دەرەك كەيت و پىيى بزانى، بىچىژە تا بزانى نەدەبوو بالا دەستى و تەمەنى زۆرت ئاوا نالەبارانە بەكاربىنىت و سوۋدى بى جىيان لى وەرگرى، بىچىژە تا تىبگەي كە نابى بە روۋالئەتى دەرەوۋەي كەسانى دىكەوۋە ھەلّ بىخەلّەتتى. بىچىژە تا بزانى كە سەپاندنى بىرو پرا و بۆ چوونى خۇت بە زۆرە مىلّ بەسەر كەسانى دىكەدا راست نىە.

زەردە خەنەيەكى تۇخەم كەوتە سەر لىوان و دلّم داكەوت.

ھەفتەي دوۋەمىش ھات كەچى ھەمدىس محەمدە، مەھدى ھەر نەھىنا تا جگەر گۆشەكەم بىيىنم، ئىدى لە وزەدا نەمابوو و لە دوورى مەھدى وەك بالئندەي سەرپراو ھەر خۇم بىروبوۋىدا دەدا و دەگريام. چەندىن جارم پىريار دەدا بچمە بەر دەرەكى مالى محەمدەي و بەھات و ھاوارو داد و برۆۋە ھۇي نەھىنانەوۋەي مەھدى لى بىرسم بەلام حىرسم نەيدەھىنا. بەخۇم گوت:

- محەمدە ھەز دەكا ئازار كىشەنەكانى من بىيىن. نابى لايەنى لاوازى خۇمى نىشانەدم. ئەگەر ئەو بەو ھەست و سۆز و ھەموو ئەو پەرۆشيانەي من بزانى ھىندەي دىكەم زياتر ئازار دەدات و ھىندەي دىش نايەلّ مەھدى بىيىنم.

ھەروا بەو جۆرە دوۋمانگى دىش تىپەرىن و مەھدى بچكۆلانەم ھەر نەدەيت. تا دەھات رۆژ بە رۆژ كزو لاوازو رەنگ زەرد و پەرىوۋەتر دەبووم. لە پىر ملوك و مىردەكەيم وەبىرھاتتەوۋە. رەنگە ئەوان بتوانن شتتەكم بۆ بەشتتەك بەكن.

چوومه مائى ملوكى و له دهركه م دا. ملوك خانم بۆ خۆى دهركاى لى كردمه وه. دواى دىتنى من چهند ساتىكى به ههوتيه وه تىروانىم و به دهنگىكى ميهه بانانه وه گوتى:

- رهها گيان، واى چهند به ديدنهت خۆشحالم، فهرموو بۆ ژوروى، زۆر زۆر به خىرى.

چوومه ژوروى و به رهولوى ژوروى دانىشتنيوه چووم و له لايه كيه وه دانىشتم. ملوك خانم چووه مهتبه خى تا شتومه كى ميواندارييه ناماده كا.

به تهنيا له ژوروى دانىشتبووم و سهيرى ته ملاولام ده كرد. ئه وه هه مان ته و ژوروه بوو كه تهنيا و بى په نا دهنويه شه ويكيدا په نام بۆ هينابوو. كاتى كه بىرم له رابوردوو ده كرد وه ده مديت ته و ههوت سالى ژن و مي ردايه تيه من و محمه دى خودا وه ند چاره نووسى منى له خه لووزى رهش به لكه له خه لووزيش ره شتر قه لم لى دا بوو. ملوك خانم هاته ژوروى و به روويه كى خۆشه وه چاك و چۆنى و نه حوالپرسیيهى كردم. دوايهش به بۆنهى لىك جودا بوونه وهى به كجاره كى من و محمه ديه وه زۆرى دل دامه وه و غه موكه سه رى خۆشى هه ر به و هۆيه وه بۆ ده برىم كه زۆرى پىناخۆش بووه. ملوك خانم دهنىوان قسه كانيدا گوتى:

- رهها گيان راسته كه جودا بوونه وه كه تانم ده گه ل محمه ديدا زۆر پىناخۆش بووه به لام پىناخۆشبوونه كه م هه ر زياتر له بهر ته وهيه كه ئىدى خالۆزىتىكى ديكهى وه كو تۆم نايته وه، هه رچه نده ده شانم كه محمه د له تۆ نه ده وه شايه وه و شيارى تۆ نه بوو به لام له ده ستانى تۆ له هه مو شتىكى زياتر دلگران و ناره حه ت كردم و ده بى ته وه ش هه ر بلىم كه لىك جوداييه تۆ و محمه دى هه رگيز ناتوانى بىرو باوه رم به لايه نى تۆوه بگۆزى، هه روهك جاران و له جارانىش رىزدارترى. خودا بۆ خۆى ده زانى كه له خوشك و براهيه كانم زياتر خۆش ده ويى. زۆرم سوپاسى ملوك خانمى كرد و گوتم:

- هاتنى منيش بۆ ئيره، له بهر لىك دا برانى محمه دى نيه به لكه له تاو مه هدييه. ته وه نزىكهى سى مانگه نه مديوه و هه ر ته وه شه كه هه راسانى كردووم و ئۆقدهى لى برىوم. ئىدى به رگهى دوور ييه جگه ر گۆشه كه م ناگرم...

ملوك خانم قسه كهى پى برىم و گوتى:

- كه بىستم دادگا مه هدى داوه ته وه محمه دى زۆر ناره حه ت بووم، بۆ خۆشت ده زانى كه من يه كجار زۆر ناره حه تى نايندهى ته و كورم. ده ترسم محمه د ته و يش وهك خۆى مرۆقىكى لاسارو به ر هه لداو هيج پوچ بار به ينى.

ملوك خانم هەر قسه‌ی ده‌کردن و به‌قسه‌كانیشی تا ده‌هات كۆل و باری غه‌می سهر دلمسی قورس وگرانتر ده‌کرد. هەر ئه‌و قسه‌ی ده‌کردن و منی ده‌پرووكاند. دلّه خورته‌ی تاینده‌ی مه‌هدی هۆشی پێ له‌ خۆ پرسیووم و له‌په‌ل و پۆی خستبووم. هەر ده‌گریام و نه‌فره‌تم له‌ به‌ختی ره‌شی خۆم ده‌کرد. به‌ دهم گریانیه‌وه له‌ ملوكیم پرسى:

- نازام مه‌هدی له‌ كوێیه‌ و ئیستا كێ ناگاداریه‌ی ده‌كا؟

ملوك خانم پاكته‌ ده‌سته‌سره‌كاغه‌زه‌كه‌ی بۆ راگرتم و من به‌دەم سپرینه‌وه‌ی فرمیسه‌كه‌كانم درێژه‌م دا‌یه:

- سێ مانگ به‌سهر جودا بوونه‌وه‌ی من و محمه‌دیدا ده‌روا و به‌ گوێره‌ی فه‌رمانی دادگا كه‌ بریار بوو دوو رۆژی كۆتای هەر هه‌فته‌یه‌ك مه‌هدی له‌لای من بێ به‌لام محمه‌د ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ئه‌و گه‌فت و بریاره‌ش هەر نه‌مایه‌وه و پێوه‌ی پابه‌ند نه‌بوو و مه‌هدی نه‌هینایه‌وه دیده‌تیه‌م. ملوك خانم له‌ داخان سه‌ریكی با‌دا و گو‌تی:

- ئه‌گه‌ر محمه‌د وای نه‌کردبا‌یه شتیكی سه‌یر ده‌بوو. جا ئه‌و پابه‌ندی چ شتیكیه‌ تا پابه‌ندی ئه‌وه‌ی بێ. راستیه‌كه‌ی له‌و ده‌میه‌وه كه‌ ئه‌و بوختانه‌ی له‌ دادگای به‌ تۆو به‌ ئه‌حمه‌دی كرد ئیدی له‌و ده‌میه‌وه چاوم به‌ چاوی نه‌كه‌وتۆته‌وه به‌لای منه‌وه ئه‌و مردووه. به‌لام لی‌ره و له‌ویم بیستوه كه‌ محمه‌د، مه‌هدی بردۆته‌وه لای دایك‌م تا به‌خێوی كات و چاوی تێوه‌ی بێ به‌لام دایك‌م هه‌روا دوا‌ی چه‌ند رۆژان له‌ ناگاداری و به‌خێوکردنی مه‌هدی په‌شیمان بۆته‌وه، له‌به‌روه‌ی به‌رده‌وام گریاوه و داوا‌ی تۆی كردۆته‌وه. ئه‌وجا محمه‌د به‌ ناچاری مه‌هدی ده‌باته‌ لای جه‌میله‌ی و ئیستا له‌لای جه‌میله‌یه و ئه‌و به‌خێوی ده‌كا به‌لام وه‌ك بلی‌سی جه‌میله‌ش داوا‌ی له‌ محمه‌دی كردوه پا‌ره‌ی به‌خێوکردنی مه‌هدی ب‌دات‌ی و بریاره‌ محمه‌د مانگان‌ه‌ی خه‌رجی به‌خێوکردن و هه‌قی ماندوو بوونی ب‌داته‌ جه‌میله‌ی.

له‌بیستنی قسه‌كانی ملوك خانمیه‌وه سه‌رم ده‌گێژه‌وه هات و خانووه‌كه‌م له‌ به‌رچاوان سوورا. دیا‌ره ده‌و سێ مانگه‌یدا مه‌هدیه‌ی به‌چكۆلانه‌كه‌م ده‌ردی دنیا‌یه‌ی دیوه. هه‌موو له‌ هه‌موو ئه‌و یان به‌چاوی غه‌واره‌یه‌ك سه‌یرده‌کرد و له‌ به‌خێوکردنی رازی نه‌بوون و به‌خۆیان نه‌ده‌گرت. ئه‌وه چ یاسایه‌كه‌ كه‌ دایك‌ مافی ئه‌وه‌ی نه‌بێ مندا‌له‌كه‌ی بگه‌رێته‌ خۆی و به‌خێوی كا؟ هه‌روه‌كو بۆ خۆم شاره‌زای ره‌وشتی محمه‌دی بووم دل‌نیا‌بووم له‌وه‌ی كه‌ به‌لی‌دانیه‌ی مه‌هدی ته‌مبێن کردووه تا نه‌هینلێ ورك و بیانوان بگه‌رێ.

بههنگامی که روزگ و هه‌لته و په‌لته‌وه خودا حافیزیم له ملوک خانسی کرد و هاتمه‌وه مالتی.

* * *

ره‌ها له په‌نجره‌ی مه‌تبه‌خیوه ته‌ماشایه‌کی ده‌ری کرد و گوتی:

- واچووینه ناو قسانه‌وه هه‌ر ئاگامان له وه‌خت و زه‌مانان ب‌راوه.

من و ره‌بابه خانمیش هه‌ردووک پی‌که‌وه سه‌یریکی ده‌ریمان کردو له‌سه‌یری تاریکیه‌ ده‌ری چاومان ده‌سه‌عاته‌کی سه‌ر دیواری مه‌تبه‌خیوه بری. سه‌عات (۱۰) ده‌ی شه‌و بوو و که‌سمان ئاگامان له سه‌عاتی نه‌مابوو. به‌ی شه‌وی هه‌ست به‌ماندوو بوونی بکه‌مین گویمان ب‌ر قسه‌کانی ره‌های شل کردبوو. ره‌ها هه‌ناسیکی قوولی هه‌لکیشا و قول و بازووه‌کانی لی‌ک بلا‌وکردن و گوتی:

- له و چند رۆژانه‌ی دواییدا که هه‌ر له به‌یانیه‌وه تا ئیواری قسان ده‌که‌م شه‌وی که ده‌نوم ده‌نگی خۆم ده‌گویتیدا ده‌زنگیته‌وه و نایه‌لی خه‌وم لی بکه‌وی و بنووم. ده‌نگم ده‌میشک‌مدا دووباره ده‌بیته‌وه و شه‌وی ده‌رۆژیدا ده‌لییم شه‌ویم هه‌موو دینه‌وه به‌رچاوی و ده‌خه‌ویاندان ده‌بینمه‌وه.

ره‌بابه خانم به‌ دلسۆزییه‌که‌وه گوتی:

- به‌سته‌زمانه‌ی ب‌ر ده‌ره‌تانه، ده‌و حه‌وت ساله‌یدا که‌می ئیش و نازار و ده‌ردو ره‌نج دیوه بۆیه ئیستاش مۆته‌که‌ وازی هه‌ر لی ناهینتی و ده‌ستی له یه‌خه‌ی ناکاته‌وه.

ره‌ها ده‌ستیکی به‌ زگی خۆیدا هی‌ناو گوتی:

- ره‌بابه خانم، له خوره‌ خوری هه‌مه‌ جوهری زگم هه‌راسان بووم به‌ یارمه‌تی خۆت تا زووتر شامی ئاماده‌کی و په‌له‌ی بکه‌ی به‌لکه‌ واگۆی شه‌و زگه‌ نه‌عه‌له‌تیه‌م بم. ره‌بابه خانم به‌ گوتنی ((به‌ چاوان هه‌ر ئیستا)) می‌زی رازنده‌وه. به‌و خواردانه‌ی که‌ ره‌بابه خانم لی‌نابوون ته‌واو وه‌سه‌ر ئیشتیاکه‌وتبووم و زۆر به‌هه‌له‌په‌وه ده‌ستم به‌ خواردنی کرد.

سه‌عات له‌نیوه شه‌وی لادابوو که‌ چوومه‌وه ژوره‌که‌م و خۆم ب‌ر نووستنی ئاماده‌کرد و ده‌جییدا پاکشام. نازانم چند نووستم که‌ له پر له‌ ده‌نگی هاواریکی له‌ خه‌و راپه‌ریمه‌وه و له سه‌رجییه‌که‌م دانیشتم. ده‌نگه‌که‌ ب‌راپۆوه، تووشی شله‌ژان و دوو دلیه‌ بووم داخوا هه‌ر به‌راستی یه‌ کیک هاواری کردوه یا من خه‌ونم دیوه؟! بیده‌نگییه‌کی قورس هه‌موو جییه‌کی ته‌نیبۆوه و

هه‌ممو لایه‌کی داگرتبوو. پیموابوو تووشی رموزنه‌ی هاتووم و ده‌نگه‌که‌م ده‌خه‌ویدا گوی لئ
بووه. دووباره ده‌جینه‌که‌یدا راکشامه‌وه و چاوم له‌سه‌ریه‌ک دانانه‌وه. له پر هه‌ستم به هه‌ناسه‌ی
یه‌کینکی کرد خیراخیرا ده ژووره‌که‌یدا ده‌گه‌ری.

چاوم هه‌لینانه‌وه و ده تاریکیه شه‌ویدا یه‌کیکم ده ژووریدا دیت که خۆی به ده‌رگای
ژووره‌که‌وه نووساندبوو و له که‌لیننی ده‌رکیوه‌ی سه‌یری ناو دالانه‌کی ده‌کرد. ویستم له جیی خۆم
هه‌ستم به‌لام ئەو خه‌نجهره‌ی به ده‌ستیه‌وه بوو له جیی خۆمی وشک کردم. ده‌تاریکیه شه‌ویدا
زۆر به ناسانیم بریسکه‌ی ده‌می خه‌نجهره‌که‌ی ده‌دیت که ده‌بریسکایه‌وه. گویم له ده‌نگی قسه‌ی
ره‌ها و ره‌بابه‌ خانمی بوو، ره‌ها پرسى:

- دلنیای یه‌کینکت دیوه؟

- به‌لئ، خاتوون! هاتبووم که‌میک ناو وه‌خۆم که‌له پر یه‌کیکم له‌ناو هۆله‌که‌دا دیت و
هاوارم کرد.

ره‌ها پرسى:

- ئەدی کوا؟ چوه‌ کوی؟

- نازام من به‌ره‌ لای مه‌تبه‌خپوه‌م راکرد تا شتیکی بۆ به‌رگریه خۆم په‌ییدا که‌م. ئیدی
نازام ئەو کویوه‌ چوو، خاتوون به یارمه‌تی خۆت ته‌له‌فۆن بۆ پۆلیسی فریاکه‌وتن بکه‌ن تا زووه
بگه‌نه‌ ئیره.

بێده‌نگییه‌ک هه‌ممو جینه‌کی گرته‌وه. ئەوه منیش هه‌روا سه‌یری ئەو که‌سه‌ی ده‌که‌م که‌ له
پشت ده‌رکیوه‌ راوه‌ستاوه و له‌که‌له‌لیننی ده‌رکه‌ نیوه‌ کراوه‌که‌وه گویی له قسه‌کانی ره‌ها و ره‌بابه
خانمی راگرتووه. زانیم که‌ ناگای له‌من نیه‌ له‌ویم. ده‌بوو تا زووه بریار بده‌م داخوا هه‌ر له
جینه‌که‌ی خۆم بپنمه‌وه و نه‌جوولیم تا نه‌زانئ له‌ویم یا ئەوه‌تا له جیی بپنمه‌ ده‌ری و په‌لاماری
بده‌م. ئەوه هه‌ر چاوانیش له شتیکی ده‌گێرم بۆ به‌رگریه‌ ئەگه‌ری هه‌ر په‌لامار و هێرشیکی به‌لام
هیچ شتیکی وام ده‌ست نه‌که‌وت. تیماو و ده‌سته‌وستان سه‌یری ئەملاولام ده‌کرد و نه‌شده‌ویرا
له جیی خۆم فزه‌ی بکه‌م. ده‌نگی ره‌های ده‌هه‌وای دالانه‌کی گه‌را:

- ئەلۆ، پۆلیسی فریاکه‌وتنه‌ هه‌رچی زووتره‌ خۆتان بگه‌یه‌ننه‌ ئەم ناو ونیشانه‌... دزیک
ده‌نیو ماییدا دیتراوه.

- خاتوون تووبی و خودا بلئ بازوو خۆیان بگه‌یه‌ننئ، من له‌و یارۆیه‌ی ده‌ترسم، ره‌نگه
هێشتاش هه‌ر ده‌نیو ماییدا بئ، به‌لام هاتنئ پۆلیسی ئەرکیکی فه‌رمیه‌، هێشتاش نازانین

داخوا به راستی دز بووه یا نه وه تا بۆ شتیکی دیکه و به نیازیکی دیکه وه هاتووه. که سی نه ناسیش نه وه دهو بیده نگیهیدا گوتی بۆ قسه کانیان راداشتووه. سه رنجیکی لای په نجه ره که ی دا تا بزانی داخوا له وپوه ری هه لاتنی هه به بۆ ده ری یانه نا. بی تاگا له من به ره و لای په نجه ره یه وه چوو و په نجه ره که ی کرده وه. خۆشبه ختانه په نجه ره که له عه ر دیه وه دوور بوو و نه ییده توانی له وپوه هه لی.

که سه نه ناسراوه که سه ری له په نجه ره پرا بردبووه ده ری و سهیری به رزاییه نیوان عه رد و په نجه ره که ی ده کرد. وه ک بلیی راویزی ده گه له خۆیدا ده کرد نه گه ره له په نجه ره که وه خۆی هه لداته خوازی داخوا رزگاری ده بی یانه نا؟

به بی دهنگی له ته خته به نده که ی هاته خوازی و به ره و لای ده رکسی ژووریوم تی ته قانده. ده حالیکیدا که هاوارم ده کرد و هانام وه به ره ربابه خامی و ره هایه ده برد ده رپه رپه ده ری و ده رکه ی ژووره کم داخست. ده نیو دالانه کیدا راوه ستابوم و ده ستگیره ی ده رکه کم به به ره خۆمه وه راده کیتشا تا نه هیلم کابرای نه ناسیاو هه لی. ره ها و ره بابه خام هه ردوو خۆیان گه یاندمی و که وتنه هاریکاری و پشتیوانیه م. ده ستگیره ی ده رکه که مان زۆر به توندی به ره و لای خۆمانه وه راده کیتشا تا نه هیلم بکریته وه.

کابرای نه ناسیاویش زۆر به توندی به ره و لای خۆیه وه ده ده رکه کی ده نووسا تا بتوانی بیته ده ری. له پر ره ها قیژاندى:

- ره بابه خام، نه گه ره ده ستت به تاله کیلی ناو قفلی ده رگا که باده و ده رگا که کلۆم که.

- خاتون ده سته کانی تۆم له سه ره ده ستین. ناتوانم ده ستان بچوولینم.

ره ها به هه له که ی خۆی زانی و به دهم پیکه نینپوه کیله که ی ده قفله که ییدا بادا و ده رکه که ی کلۆم کرد. ده گه ل نه وه شدا که ده رکه که کلۆم ببوو که چی من و ره بابه خام هه ره نه ده ویراین ده ستگیره ی ده رکه که ی به رده یین. ره ها به سه ریریکه وه ته ماشای هه ردوو کمانی ده کرد و که دیتیشی هیچمان ده ستگیره که مان به ره نه دا گوتی:

- نه وه چاره ری چین؟ نه وه بۆ وا له خۆه تی ده نووسین؟

ره بابه خام به نیگه رانیه وه پرسى:

- دلنیان که ده رگا که به ته واوی داخراوه، دلنیان بن. ده ی ده بچوولنی ره بابه خام، ده ستی

سپیده خامیت ده بن ده ستاندا پلشاندوه.

ره بابه خام به ترس و به پارێزه وه ده سته کانی شل کردن و ده ستگیره که ی به ره ه لدا.

هەقی رەهای بوو. کاتی که ویستم دەستگیره کهی بەردەم، دەستم گرمۆله ببوون و تەزیبوون و نازاریکی زۆریان تی گەرابوو. رەها دەستە سوور هەلگەراوە کانی دەنیو دەستی خۆیه وە گرتن و بە میهرەبانیه وە گوئی:

- سەیری دەستی ئەو مندالە پاکە چی لی هاتوو، ئیمە ی بئ ئاگا لە دەستی ئەو بەندە ی خودایە لە جیاتی ئەو ی تین بەدینە دەستگیرە ی بەهەموو هیژو توانای خۆمانە وە دەستی ئەو بەستە زمانە مان هەل گۆفیووە. کابرای نەناسیاو لە پڕ یەک دوو جاری لە دەرکە ی دا تا بیکاتە وە، بئ ئیختیار هەردوو کمان بۆ پیشگیریە نەهاتنە دەریی پیکە وە دەستگیرە که ی دەرکیمان پڕدایە وە. رەبابە خانم بە دەنگیکی بەرزە وە قاقایە کی لیداو گوئی:

- خاتوون ئەدی ئەتۆ دەرگات دانە خستبوو؟

من و رەها هەردوو کمان تەماشای یە کترمان کرد. هەقی رەبابە خانمی بوو. دەرگا کە کلۆم بوو ئیو ی نەبوو بکرتتە وە و لیو ی بیته دەری.

دەنگی زەنگی دەرکی بەرز بۆ وە. رەها رووی دە رەبابە خانمی کرد و گوئی:

- حەتمەن پۆلیسی فریاکە و تنە هاتوون، بە یارمەتی خۆت دەرگا کە یان لی بکە وە.

دوای چەند دەقیقی کمان چەند پۆلیسیکی فریاکە و تنی بە جل و بەرگی فەرمییە وە هاتنە نیو مائیو و بە چاوساغیە رەبابە خانمی هاتنە نەومی سەری و کابرای نەناسیاویان گرت و دەگەلە خۆیاندا برد. کاتی چوونە وە دەری داویان لە رەهای کرد بە یانی روژی دوایی بچیتە پۆلیسخانە ی و پەر و نەدیە ک بکاتە وە.

دوای رویشتنی ئەوان بە پیشنیاری رەهای هەر سینکمان چوینە مەتبە خئی تا سەرو پیاڵە چایە ک بخۆینە وە. خەومان بە تەواوەتی لە چاوان تەریبوو. رەها پرسی:

- سپیدە گیان، بۆمان بگێرە وە داخوا چۆنت ئەو دە ژوو ریڤا حەپس کرد؟

رەبابە خانم بە تاسە وە چاوی دەمنە وە بریبوو و چاوەرپی بوو تا هەرچی زوو بەسە کە بگێرە وە. منیش دەستم پیکرد:

- لە دەنگی ئەو قریشکە ی دەمائی گەرا وە ئاگا هاتم و راپەریم...

تەواوی داستانە کە م گێرپایە وە. رەبابە خانم گوئی:

- بەلام کاتی که گرتیان هیچ ساردە چە کینکی پینە بوو.

من و رەها هەردوو کمان سەیریکی یە کتریمان کرد، رەبابە خانم راستیدە کرد. لە جیو هەستام و گوتم:

- دلنیام له ژوورئی شاردهوته وه.

ههرسیکمان بهروه لای ژووری سهروهه چووین. رهبابه خانم گلۆپهکانی پیکرد و ژووره که به تهواوهتی رووناک بووه. ژووره که ههروا وهک خۆی ریک و پیک و دهست لی نه دراویوو. ههرسیکمان ههه جییه کمان بهبیر و خه یالدا هاتبايه و گومانان لی کردبايه که له وانیه خه نجه ره که لی شاردهیته وه دهگه راین. بهلام شوینه واریکی نه بوو. رهها گوتی:

- رنگه له ناو ده ریپیه که یی بهرانیه وه بهستب و شاردهیته وه.

بهسهه راوه شاندنیکه وه وهلامیکی نه رینیم دایه وه و گوت:

- نه دی نه تدیت که گرتیان یه کیک له پۆلیسهکان لهشی دهپشکنی. بهلام هیچ چه کیکی پی نه بوو.

که میکم بیر کرده وه و درێژه م دایه وه:

- دلنیام خه نجه ریکم به دهستیته وه دیت، ههه دهبی له جییه کی شاردهیته وه.

رهبابه خانم باویشکیکی دا و گوتی:

- بهلام له کوئی؟ خۆ ئیمه هه موو ژووره که مان تیک و لیک ناو سهرو بنمان کرد.

- رههاش باویشکیکی هات و گوتی:

- واباشتره ههه سیکمان هه ریه که و بجیته وه ژووره که ی خۆی و بنوینه وه. بهیانی له م بارهیه وه زۆرتر ده دوین.

رهها و رهبابه خانم له ژووره که چونه ده ری و منیان به ته نیا به جیهیشت. گویم له دهنگی

رهها خاتوونئ بوو که به رهبابه خانمی گوت:

- به یارمهتی خۆت پیش نووستنی قفلی ده رگاگان بهسهه که وه.

و رهبابه خانم گوتی:

- به چاوان، دلنیابن به وهی که رویدا ئیدی هه موو شهوئ و له مه وودا پیش نووستنی چند جار یکان قفلی ده رگاگان بهسهه ده که مه وه.

خۆم ده بن جیوه نا و چند جار یکانیشم نهو دیمه نه هی نایه وه بهر چاوی خۆم که دیسووم و

له بهر چاوی خۆم بهر جهسته کرده وه، به هه لهش نه چوو بووم، زۆر به روونیم بریسکه ی ده می

خه نجه ره که دیتوو، بهلام نهو که سه نه ناسیا وه له کوئی ناخنیوو و شاردهوویه وه؟ بهیانی که له

خه هه ستام ههوا به تهواوهتی رووناک بووه ههه ده نیو جییه که یدا دانیشتم و چاوم گلۆفین. له

پر که وتمه سهه یادی روودا وه که شهوئ. له نیو جییه هاتم ده ری و بهره لای په نجه ره که وه

چووم. په نجه ره کهم کرده وه. هه وای ساردی زستانه هیږشی هیښایه ژوروی. لهرز دایگرتم. هه ره زوو په نجه ره کهم داخسته وه و چوومه هه مامی. ناوه گهرمه کهی به خوم داگرد هیښامیه وه سه رخو. درای سه عاتیکه چوومه نهومی خواری به لام کهس له مائی نه بوو. بانگی ره ها و ره بابه خانم کرد.

- ره ها خاتوون، ره بابه خانم، نه وه کهس له مائی نیه؟

به لام هیچ وه لامیک نه بوو. به ره و لای مه تبه خپوه چووم. بونی چای تازه دهم هه وای ناو مه تبه خه کهی هه موو داگرتبوو. پیاله چایه کم بو خوم تیکرد و چونکه میزی ناخواردنه کهس هه موو شتیکی له سهر بوو به ته نیم قاوه لتی کرد. سه عاتیک نه چوو بوو که دهنگی کرانه وهی دهرکی وریای کردمه وه. له مه تبه خه هاتمه وه دهری و به ره و هه ساریوه چووم. ره بابه خانم به خوو به زه میله یه کی پری شتومه کی خواردنیوه گه بییه هه ساری و دهرگاکه ی پیوه دایه وه. هه ره زوو به هانایه وه چووم و ده ستیکم ده گهل دایه تا شته کان به رینه مه تبه خه.

- ره ها خاتوون هیښتا هه ره نه گه یشتوونه ته وه؟

ده وه لامییدا گوتم:

- نه خیر کاتی که له سه ریوه هاتمه خواری کهس له مال نه بوو.

ره بابه خانم میوه و سه وزه اته کهی کریبوویان به دهم شووشتنه و پیانه وه گوتم:

- ره ها خاتوون به یانی زوو چوونه پولیسخانه و داویان له من کرد نیوه نارچه ت نه کم.

منیش هیښدیکم شت ده ویست بیانکرم. پیش چوونه دهریشم هاتمه ژورره کهی نیوه تا نه گهر به ناگابونایه پیمگوتبان که ده چمه دهری به لام له بهر نه وهی له هه مامی بوون ده ستیکم به ژورره که دا هیښا و ریکم خسته وه و چام بو لینان و قاوه لتیم بو ناماده کردن و نه و جا چوومه شت کرینی.

ره بابه بیده نگ بوو به لام وه ک بللی شتیکی به میښکیدا هاتنیته وه دووباره پرسیده وه:

- خو تا نیستا بی قاوه لتی نه ماویه وه؟ قاوه لتیت کردوه؟

سوپاسم کرد و وه لام دایه وه:

- به لئی، قاوه لتیم کردوه، دلنیا به بی دلیه خوم ناکه م

ره بابه خانم پیکنه نی و گوتم:

- سه ری کاره کان هه مووی هه ره بو زگیه. هه وللی ناده میزاد هه ره بو تیرکردنی زگه که یه.

دهنگی کرانه وهی دهرکی هه ساری هات. ره بابه خانم به تاسه وه گوتم:

- رەھا خاتونىش تەشريفىيان ھىنايەوہ.

و بە ھەنگاوى خېرا و بە پەلەوہ بەرەو پىلى خاتونەكەيەوہ چوو و بە روويەكى خۆشەوہ بەخېرھاتنەوہى كردهوہ. رەھا گەيشتەوہ ناو ھۆلەكە و زۆر بە ئەدەبانەوہ وەلامى رەبابە خانى دايەوہ. ئەوجا پرسى:

- سىپىدە خانم ھەستاون؟

بەلئى لە مەتبەخىن.

رەھا بەبى ئەوہى كە جلەكانى بگۆزى ھاتە مەتبەخى، سلاوى كرد و گوتى:

- سىپىدە خانم، ئىسەش دەبى بۆ ھىندىك وەلام و پرسىياران دەگەلە مندا بىنە پۆلىسخانە...

رەبابە خانم ھاتە نېو قسەكانى رەھاوہ و گوتى:

- باشە بۆ؟ خۆ سىپىدە خانم ھىچيان نەكردوہ! ھەر ئەوئىش بوو كە ئەو پىاوہى گرت.

رەھا لە رووى سۆزو خۆشەويستىەوہ زەردەخەنەيەكى بە رووى پىريژنى سادە دلدا كرد و گوتى:

- نا ئازىزەكەم، چونكە من لە پۆلىسخانە گوتومە كە ميوانەكەم تيغىكى بەدەستى ئەوہوہ ديوہ بەلام لەكاتى دەستگىر كردىدا ھىچ تيغىكى پى نەبوہ داوايان لە سىپىدە خانم ئەوہيە بچىتە پۆلىسخانە و دىتن و بۆ چوونەكانى خۆى تۆماربكا.

يەكسەر دەگەل رەھا خاتونى لە مالى وەدەرکەوتم و چوومە پۆلىسخانە و ھەرچىەكى دىبووم بۆ ئەفسەرەكەم گىرايەوہ. ھەر چىەكەم ھەبوو دەپەرەندىكىدا رىز بەند كراو نووسرا و دواى سەعاتىكىش چەند پۆلىسىكى ئەم بووارە بۆ دىتنەوہى چەكە ساردەكەى كابراى نەناسىاو ھاتنە مالى رەھاى و ھەموو جىيەكيان پشكنى.

سەعاتىكى نەبرد ئەوہى لىي دەگەرەن دىتيانەوہ. رەبابە خانم كە دەحالىكىدا بە چاوى ئەبلەقەوہ سەيرى دەمى خەنجەرەكەى دەكرد تيغىكى قوتدايەوہ و پرسى:

- بىوورن ئاغاىيان ئەوہتان لە كوئى دىتەوہ؟

يەكىكيان كە خەنجەرەكەى بە دەستەوہ بوو گوتى:

لەژىر دۆشەگى تەختە بەندىكىەوہ ئاخىبوو.

رەبابە خانم لە ترسان ھاوارىكى لى بلندبوو و گوتى:

- يانى سىپىدە خانم بەدرىژايى شەوئ لەسەر ئەوئىشترە ترسناكەى نووستبوو؟

باشه ئەدی چۆنی ئاگا نەکردوو و نەیزانیوه؟

ئەفسەری کارا وەلامی دایهوه:

- خەنجەرە کە لەبەن دۆشە گە کە سەر لیبوی تەختە کە لە پەینگانی شارد بۆوه. ئەوه پێی وابوو کەس بۆ ئەو جیبی ناچی کە چەکی تێدابێ. بە دۆزینەوهی ئەو چە کەش تاوانی دزی گرانتر دەبێ.

- دواي چەند دەقیقیکان پۆلیسەکان لە مالتی وەدەرکەوتن و خەنجەرە کەیان برد تا ئەویش بچەنە پال پەرەندە کەوه. بار و دۆخە کە ناسایی بۆوه و بە دەم جەفەنگی بەسەرھاتە کە دویستی شەوهە نانی نیوەرۆژە کە خورا. هەریە کە و باسی ئەو ترسە دەکرد کە لیبی نیشتبوو و بە دەم پێکە نینەوه هێرشە کە هەرسێکمان بۆ سەر دەستگیرە کە گێراییهوه. رۆژی دواتر لە لایەنی پۆلیسخانەوه هەوالتیان دایهوه رەھایە کە کابرای نەناسیاو دگانی بەوه داناو کە هەر تەنیا بۆ دزیی مالتی رەھای هەلناوه. چونکە زانیویەتی کە ئەو مالتە تەنیا دوو ژنی تێدان کە یەکیکیان بەتەمەنە و پیرە. بەو دگان پێدانانە ی ئەو کە دگانی پێدانابوو بەلانی کە مەوه بەچەندین مانگ زیندانی حەبس دەکرا و تاوانبار دەبوو. و نارد یانە داد

دواي ئەوهی کە رەھا لەلایەن کابرای نەناسیاوهوه دلتیابوو کەوتەوه گێرانیهوهی پاشاوهی بەسەرھاتە کە ی ژبانی خۆی.

* * *

بەدلی شکاو و لیوان لیو لە غەم و خەفەتەوه لە ملسوک خانمی جودا بوومەوه و هاتەوه مالتی. شەو ورۆژ هەر بەسەر و پۆتە لاکی خۆم دادەدا و دەگریام. دەموچاوه گریاناییه کە ی مەهدیم دینایهوه بەرچاوی خۆم و کولتی گریانیم هیندە ی هەل دەستا. دوو مانگی دیکەش تێپەڕین بەلام هەمدیس محەمد، مەهدی هەر نەهینا. پینج مانگ بوو کورە کە مە نەدیبوو ئەو پینج مانگانەش لەو پینج سالی لە لا ناخۆشتربوو کە دەگەڵ محەمدیدا بەسەر بردبوو. لە ریبی بامەوهم شکایەت لە محەمدی کردەوه.

دادگا محەمدی راپیچ دا و بەسەریدا سەپاند کە هەموو هەفتیکی مەهدیم بۆ بێنیتە دیدەنیه. ئەوجارەش محەمد کەوتەوه درۆیان و دە بەرامبەر هەموو ئەوانە ی لە دادگایە بون گوتی:

جەنابى قازى، چەندىن جارم ئەو مندالە بردۆتە لاي دايكى بەلام ئەو ژنە رووى لى
وەرگىپراوۋە نەبويسىتوۋە بېيىنى و گوتوۋىەتى ھەزناكا مندالەكە بېيىنى.
ئىدى لە درۆيە كانى وى جارپس ببووم بەھات و ھاوارەوۋە داوام لە دادگاي دەکرد سزاي بدەن.
رووم دەقازى کرد و گوتم:

- بە لاي ئىۋەوۋە چ دايكىك پىي خۆش نىە جگەر گۆشەكەى خۆي بېيىنى؟ كام دايكىك
دەتوانى رووى لە دىتنى مندالەكەى وەرگىرى؟ ئەو ھىچ ياسا و برىارىك نىە قور بەدەمى
مرۆقى ناوا دادات و دەمكوتى كا؟ باشە بۆ كەسىك بە دەنگ ژىنىكى بىدەرەتانى چارە رەشەوۋە
نايەت كەھەموو جوانى و جاحىلىيە خۆي لە كىس دا؟ بۆ دەبى دواى تەلاق دانىش مندال ھەر
لاى باوك بى و دايك ھەقى بە خىۋەکردن و وە خۆگرتنى جگەر گۆشەكەى نەبى؟ باشە بۆ دادگا
نابى لە گونجانى بابەكە پېرسىتەوۋە؟

قازى داواى لەسەر خۆيىيەى لى كردم و ويستى رىك و پىكىە دادگاي تىك نەچى.
دادگا مەمەدى بەرزەفت کرد تا ھەموو ھەفتەيەك مەھدى دەگەل مەئمورىكى كە دادگا
داينابو بېھىنى و بەمنى بسپىرى و خۆ ئەگەر نەھىلى من و مەھدى يەكتر بېيىنن ئەوۋە
راشكاوانەترى دەگەلدا دەجوۋلىنەوۋە.

چەندىن مانگ ناوا ھەموو ھەفتەيەك رۆزانى كۆتايى ھەفتە دەپىشوازيىە مەھدىدا بووم.
بەلام ھەموو جارىكى مەھدىم بە دەموچاۋىكى شىن ھەلگەپراو و دەستى داغ كراو و جل و
بەرگىكى شرو وپ و دراۋەوۋە وەر دەگرتەوۋە. بەدىتنى ئەو سەرو وەزغە ناھەموارەى مندالەكەم
تاگرم دەجگەرى بەردەبوو و فرمىسكم بە چاواندا دەھاتە خوارى. جىي شىن بووۋە و داغەكانىم
ماچ دەکرد و نەفرەتم لە ھۆكارەكەى دەکرد. ھەر جارىكى كە مەھدى دەھاتەوۋە لاي من بە دەم
كولى گريانىۋە خۆي دەباۋەشى داويشتم و خۆي مات دەکرد و ھەر بەگريانىشەوۋە داواى لى
دەكردم تا ھەر لە لاي خۆمى بېھىلمەوۋە و ئىدى نەينىرمەوۋە مالىە مامى.

بەناچارى دلّم دەدايەوۋە و ھىورم دەكردەوۋە. ھەزم نەدەكرد بەوادەوۋە بەلنى بى جى ھەلى
خەلەتتىم و ھەروا لە خۆۋە بە تەماى كەم. دەبوو ھەر چۆنىكى بى دەگەل ئەو بارو دۆخەيدا
پابى. دەبىرى ئەوھىدا بووم چۆناو چۆنى لە مەمەدى بستىنمەوۋە. ھەموو ھەول و تەقەللام ھەر
بۆ ھىندى بوو كە دەماۋەى ئەو چل و ھەشت سەعاتەى كەلەلای من بوو كام ساعەتتىكى
خۆشى و شادىيە ئەوھىانى بۆ برەخسىتم.

دايك و بابيشم لهو لايه نه وه زۆريان هاريكاري ده كردم. ئەوانيش هەر چييه كيان به خه يالدا هاتبايه بۆ مه هيدميان ده كرد و ئەنجاميان ده دا. باجم به قه دهر پيويست پارهي ده بهر دهستي ده نام و دهيدامي تا بۆ خۆم هەر چۆنيك ههز لاييه بۆ مه هدي خه رج كه م.

ورده ورده مه هدي به هه وياي هاتنه وه ي كوژتايي هه قه وه روژه كاني به سه ر ده بردن و كه متری بيانوو ده گرتن. چه ندين روژ بوو بابه گه وه نه خوڤ كه وتبوو و ده جييدا بوو.

به رده وامي ش وه لامي ده دان كه ده مه هوي ره هاي بيينم و داواي گه رده ن نازادييه ي لئ بكه م.

به زۆريه دايك و باجم رازي بووم بچم سه ريكي لئ بده م. كاتئ كه چوومه ژووري نووستنه كه ي بابه گه وه ي زۆر لهو ده مه ي پيرو په رپووترم هاته به رچاوان كه هات مني ناچاري مي رد به محمه د كردنئ كرد. بابه گه وه ده نوينه كهيدا راكشابوو و سه رنجه بي تروسكه كاني ده ده موچاومه وه بريبوون. به زه رده خه نه يه كي غه ماوييه وه سلووم كرد. بابه گه وه رهش به ئارامي و له سه ر خۆيييه كه وه وه لامي سلاره كه ي دامه وه و ده سته پيرو چرچ و لوچاوييه كاني به ره و لاي منه وه دريژ كردن و گو تي:

- ئاخريه كه ي هەر هاتي ره ها، ئيستا ئه وه كه وت ساله چاوه رتي دي تنيتم، ماشه لئ ئيدي ئيستا بۆ خۆت خاتو نيكي، هينديكي ديش وه ره پيش با چاكت بيينم.

چوومه پيشتر و له سه ر ليوي ته خه كه به ته ك ئاغاي گه وه وه دانيشتم. بابه گه وه ده ستي ده ناو ده سته كاني خۆي نام. به له رزينئ ده سته كاني دلّم گوشرا به ده نكيكي لاوازه وه پرسي:

- زۆرت رق لئ ده به وه؟

ويستم نه يليم به لام ئه وه ده سته جي دريژه ي دا به وه:

مه لئ نا، ده زانم ليم بي زاري، هه قيشته، من ژياني تۆم كويز كرده وه و ويرا ئم كرد، من - بوومه مايه ي به ده به ختيت و خوڤم به گونا هبار ده زانم، ئيستا ش ده مه هوي هه له وه رابووردوه كانم قه ره بوو كه مه وه، تكات لئ ده كه م چا كم گو ي بۆ قسه كان را دي ره، من له و ساته [ ] وه ختانه ي كو تايي ته مه غذا تكايه كم ليته كچه كه م

سه رم به ردايه وه گو تم:

- ئه وه ي ده ته وي بيلئ به چاوي منه ته وه قبو لمه.

بابه گه وه له شه له ر و لاواز و په رپووته كه ي به زه جه ت جوو لانه وه وه هينديكي خوړانا. ئەو جا گو تي:

- تکام ئەو دېھ مېمورى و گەردەنم نازاد كەى، داپېم بلى داخوا دەمبورى؟ سەيرىكى دەموچاوه پېرو داكەوتووه كەيم كرد. دەمويست بلىم:

- باشە تۆ بەزەيت بە مندا ھاتەو؟ ئەوان رۆژانە ئەو ھندە زەھمەتەت و ھەبەر خۆت دا گوئى لە قسەكانى منيش بگرى و بزانى بۆ سەريپچى لە فەرمانەكان دەكەم؟ ئىستاش چ لە شوخى و لاوتىيە بەسەر چوو و ئەو مندا ئە دل شكاوھى بكەم؟ ئىوھ چاوەرپىن كەمن ھەموو ئەمانە لەبەر بەرمەوھ و چاھ لە گوناھەكانى ئىوھ پېوشم؟ واى دابنپىن من ئەو شەم كرد و لە ئىوھ خۆشبووم ئەدى ئەو مندا ئەى كەھەموو رۆژى لىي دەدرى و يا لەسەر دەنكە شوکۆلاتەيەكى داغ دەكرى چ لىدەكەن نايان ئەويش دەتانبەخشى و لىتان دەبوورى؟

بەلام كاتى كە چاوم بە دەموچاوى ئاغاي گەورە كەوت يەكسەر دلم لەتەواوى ئەو نەفرەت و بىزارىانە پاك بۆھ كە پراو پىر وليوان لىوى دلم بوون. ھەرچى داد و بىرۆيەكانن دەناخدا نەمان و سۆزو خۆشەيىستىم بەرامبەر بەو پىرەمىردە رەنجوورو رەنگ پەريوھە جىي ھەموو ئەوانەى گرتەوھ. كە ئەويشم ھەر ئاوا دەچاوەروانيە وەلامدا ديت لەسەرەخۆ گوتم:

- من گەردەنتان نازاد دەكەم، خۆزگە ئەو رۆژانە لەبىرى خۆشەختىيە مندا دەبوون، ھەرچەندە من خۆشىم لە خۆم نەدیت و ھىشتاش ھەر بەھىواى ئەو بەختەوھرييەوھ رۆژان بەسەر دەبەم.

فرمىسك بە چاوى ئاغاي گەورەداھاتنە خوارى و دابارين. بەدەستە لەرزۆكەكانى دەستى بەرەو لای خۆيەوھ بردم و ماچى كرد. ئەوجا بەزەردەخەنەيەكى بى رەنگى كالمەوھ گوتى:

- بەوھى كە بەخشىتم زۆر خۆشحال، ئومىدەوارم لەمەودوا زيانەت ھەمووى ھەر خۆشى و شادى و بەختەوھرى بى.

چەند سەعاتىكان لای بابەگەورەوھ دانىشتم و قسەم دەگەل كرد. بەوھش كە بەخشىبووم و دلم لەو رقى و كىنەو نەفرەتانەى ئەو پاك ببۆھ خۆشحال و ئاسوودە بووم. بابەگەورەترسى ئەوھى ھەبوو كەمن ھەر سەر زارەكى ئەوم بەخشىي و بەدل نەبووبى. بەردەوام دەقسەكانىدا لىي دەپرسىمەوھ كە ھەر بە راستى و لە دلەوھ ئەوم بەخشىوھ و لىي خۆشبووم و ھىچم دەلدیدا نەماوھ؟ منيش دلتيام دەكردەوھ كە ئەوم لە كرۆك و ناخى دلەوھ بەخشىوھ و ھىچم دەلدیدا نەماوھ بەرامبەرى. لە مالى ئاغاي گەورە ھاتمەوھ دەرى و گەرامەوھ مالى.

كاتەكان بەسستى دەرۆيشتن و من ھەر چاوه چاوى رۆژى پىنچ شەمەم بوو. ئىدى تاكە خۆشى من تەنيا ھاتنى رۆژەكانى كۆتايى ھەفتە و لەباوھش گرتنى مەھدى بوو.

چەند روژتيك دواى چۈنە لايى بابەگەرە ئاغاي گەرە بارگەرە بنەي كۈچى تاهەتايەي پيچايەو و ئوغرى فەرموو و لە دواى خۇشپەو وەسپەتنامەيەكيشى بەجپەشت بوو. دواى بەسەر چۈنەي رى و رەسىمى بەخاك سپاردن و پرسە دانانى كاتى كە ھەموو قەوم و قىلە و خزموكەس و نزيكەكان لە مالى ئەو خوالپخۇشبوو كۆ بوونەو وەسپەتنامەكە لەلايەن پاريزەرەكەيەو و كرايەو و خويندرايەو. لەبەر دەم و چاوي ئەبلەق و ھوقى ھەموو ئامادە بوواندا، پاريزەرەكە بە دەنگيكي بەرزەو ناوەرۆكى وەسپەتنامەكەي خويپندەو و ھەمووي ھەوت و سەر سام كردن. بابەگەرە نيوي داراييەكەي بەمن بەخشپوو و دابووي بەمن و بەو و ويستبووي ھەلەكانى خۇي پى قەرە بوو كاتەو. دەكۆتايى وەسپەتنامەكەشدا منى سوپند دابوو تا بە تەواوي لپى ببورم و لەگوناهەكانيشى خۇش بيم.

دواى روژى چلەي مردنپى تەواوي داراييەكەي حيساب كرا و نيوي ئەو داراييەي كە برپيتبوو لە مليتوئەھاتمەن پارەي كاش و چەندين موغازەو پارچە زەوي و خانوو و دوو قىلەللاي ناوچەي شىمال ئەوانە ھەمووي بەشپوئەكەي فەرمى و نووسراو بەناوي مەنەو كران. بەلام ھەموو ئەمانە منيان دلخۇش و رازى نەدەكرد، نەپوول و پارەوسامان و نەمال و خانوو و زەوي و نەقىللا، ئەمانە ھيچيان دلە شكاوئەكەي منيان پى نەدەدرايەو و دەردى منيان دەرمان نە دەكرد.

(۱۱)

رۆژەکان هەروا یەک بە دواى یە کدا تێدەپەڕین و ئەمنیش هەر بە هیواو ئاواتى دیتنەوهى مەهدى ئەو رۆژانەم بەسەر دەبردن. پووره فرانك و میژده كەشى كە ئیستا خاوهنى دوو منداڵى جوان بوون. چلەى ماتەمینى بابە گەورەیان لە مالى خۆیان بۆ گرتبوو و هەرچی خزم و كەس و قەوم و قیلە و ئاشنا و رۆشنایە هەموویان بانگ کەردبوو. دەگەڵ دایك و باب و خوشكە كام و سالاردا هەموو لە هەموو چوینە مالى پووره فرانكى. هەر دەگەڵ یە كەم هەنگاوى چوونە ژوروى لاقە كام لە دوو نەهاتن. ئومێد بە كراسینكى رەشەوه لە هەسارى مالى پووروى، سەرقالى هاریكاریه ئەوانى دیکه بوو و هیچ ئاگایه كى لە ولاولایان نەبوو. هەروەك سالانى پیشووش، جوان و بەخۆوه بوو و تەنیا جیاوازییه كى دەگەڵ جاراندان ئەوه بوو كە دەموچاوه كەى لە كەرچ و كالیه لاوه تیبیه وه بسووه دەموچاوى پیاویكى پوخته و تەواو. هەلس و كەوت و قسەكانیشى هەروەك جارێ بە ئەدەبانە و سەنگین بوو. هیشتاش میهرەبانى دە دەنگیدا شەپۆلى دەدایه وه و هەموو كەسیكى بە ریزو گەورەیییه وه بانگ دەكردن و ناوى دیتان.

دایك بەسپایى دەستیكى لە شام داو منى لە دەریای بیروخەیاڵانە وه هیئایه وه دەرى و وریای دەورو بەرى كەردمە وه. خۆشبه ختانه كەس ئاگای لە هاتنە ژوروه وهى مە نەببوو. بە دزیه وه لە بنه وه مپرا سەبرى ئومێدى دەكرد و لە ناخه وه هەسرەتى رۆژانى رابوردووم دەخوارد.

کهوتمه یادی یه که مین جاری دیتنی ئومیدی و ههروهک ئه و رۆژه دلم بۆی له تاسهوه چوو.
له پر ژنه جحیله یه کی جوان له ئومیدییه وه نزیك بۆوه و گوتی:

- ئومید، به یارمهتی خۆت تا مه تبه خۆ وهره، له ویمان ئیش بیته.
ئومید به ئه ده بانه وه وه لآمی دایه وه:

- وهی به چاوان، هه ر ئیستا به خزمهت ده گم.
دایکم له سه رخۆ گوتی:

- ئه و خانمه ی که قسه ی ده گه ل کرد ئه وه ژنه که یه تی.

به وردییه که وه ده روخساری ژنه جحیله که م رووانی. ژنیکی جوان و بالا بهرز بوو له ش و لارو ئه ندام ریک و پیک و چاو گه وهره و جوان، قژ درێژێکی میش کراو که هینده ی دیکه ی جوان کرد بوو. ژنه جحیله که بی ئاگا له هاتنه ژوره وه ی مه چۆوه نیو مائی و ئومیدی ش کاره نیمچه ته واهه که ی واز ل هینا و به دوا ی ژنه جحیله که یدا ئه ویش چۆوه نیو مائی.

کاتی که چووینه نیو مائی، پوره فرانک به هه شتاوییه وه به ره و بیلمان هات و هه موومانی فه رموی هۆلی میوانان کرد. ده و چند سه عاته ی که له مائی پوره فرانکی میوان بووین چند جاری کاتم ئومید دوراو دور دیت به لآم ئه و که له هاتنی مه بی ئاگا بوو هه ر خه ریکی ئه نجامدانی کاره کانی بوو. هه ر چند جاری کی که ئومیدم به دم قسانه وه ده گه ل هاوسه ره که یدا ده دیت دلم وه لهرزه ده هات و ئاگری هه سوودیه م ده دلیدا بلیسه ی ده ستاند و له هه سه ره تان هه ناسیکم هه لده کیشا.

جاریکیان که ئومید ده گه ل هاوسه ره که یدا خه ریکی قسان بوو له پر چاوی به من که وت و زانی به وییه وه خه ریکم. به ئه ده بانه سه ریکی له قاند و به ئامازه ی سه رسلاوی کرد. هاوسه ره که ی که ئاگای له هه لسوکه وتی وی بوو به ره و لای سه یرکردنه که ی ئومیدییه وه رووانی که منبیشی دیت زه رده یه کی هاتی و ئه ویش سلاوی کرد.

ده بووه بی ئه ده بی ئه گه ر نه چووبامایه پیشی و چاک و چۆنیم نه کردبایه، ناچار به ره و لای وانه وه چووم و له سه ره خۆ سلاویکم کرد. ئومید و هاوسه ره که ی هه ردووکیان به ئه ده به وه وه لآمی سلاوه که یان دامه وه و له ئه حوالیان پرسیم.

ئومید که سه رنجه پرسیاراوییه کانی هاوسه ره که ی دیت گوتی:

- نازیزه که م جه نابیان ره ها خاتوونن، برازای خالۆژنه فرانکم، ره ها خانم نۆشین

هاوسه رمن.

نۆشین وهك بلّیی له پێشدا شتیکی له باره‌ی منهوه بیستی بگوتی:

- ئەوه ره‌ها خاتوون ئیوه‌ن؟

به‌سه‌یری‌که‌وه ته‌ماشایه‌کیم کرد و پرسیم:

- به‌ئێ، بۆ مه‌گه‌ر؟

- هیچ، بیستومه‌ که بابه‌ گه‌ره‌ی خوا لی‌خۆشبووتان نیوه‌ی سامانه‌که‌ی داوه‌ به‌ ئیوه‌.

هه‌ر بۆیه‌ زۆرم هه‌ز ده‌کرد بتانبینم.

سه‌یریکی ئومیدم کرده‌وه که ده‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌ی خه‌ریکی قسان بوو ئه‌وجا له‌ نۆشینم

پرسی:

- ده‌توانم هۆی ئه‌و خه‌رشک‌نیه‌تان بزاتم و بپرسم؟

نۆشین زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌کی جوانی هاتی و گوتی:

- هه‌رچه‌نده‌ ناشگوتری به‌لام داستانی ژیا‌نی ئیوه‌ ده‌نیوه‌ هه‌موو ماله‌ خزم و قه‌وم و قه‌یله‌و

که‌سوکاراندا گه‌راوه‌ و باسی جوانیه‌ تۆشم له‌ هه‌مووان زۆر گوێ لی‌ بووه‌. ده‌زاتم که‌ پێشان

یه‌کیکت خۆشویستوه‌ به‌لام بابه‌ گه‌وره‌تان نه‌یه‌یشتوه‌ تۆ و ئه‌و پیکتر بگه‌ن و بۆیه‌ کتر بن...

ئومیدم به‌ چه‌ند نه‌رمه‌ کۆکه‌یه‌کی درۆزنانه‌ی ساخته‌وه‌ پێشی به‌ قسه‌ی ژنه‌که‌ی گرت و

گوتی:

- ئازیزم، به‌ یارمه‌تی خۆت به‌ وه‌بیر هی‌نانه‌وه‌ی رابوردوان، ره‌ها خاتوونێ ناره‌حه‌ت

مه‌که‌ن.

چونکه‌ هه‌راسانی ئه‌وه‌ی بووم که‌ بزاتم ده‌نیوه‌ بنه‌ماله‌ و خا‌و خه‌زانه‌کاندا ده‌رباره‌ی من چیان

گوتوه‌، گوتم:

نا هه‌ر هه‌زه‌که‌م بزاتم هاوسه‌ره‌که‌تان له‌ باره‌ی منه‌وه‌ چه‌ ده‌زانن؟

نۆشین به‌ ئاوازیکی به‌سته‌زمانانه‌وه‌ گوتی:

- خودا ده‌زانێ من هه‌رگیز نیازی ناره‌حه‌تیه‌ وه‌م نه‌بووه‌، ببوورن، باشه‌ خۆ ده‌زانن جاری

وايه‌ جله‌وی زمانم به‌ ده‌سته‌ خۆم نامی‌نێ.

به‌ ئارامییه‌ که‌وه به‌ ده‌م ئاوازه‌ راستگۆییانه‌ که‌یه‌وه‌ پیکه‌نیم وگوتم:

- ئیوه‌ خۆتان ناره‌حه‌ت مه‌که‌ن، چونکه‌ من هی‌چ ناره‌حه‌ت نیم، پێشت نه‌گوتم چه‌ شتیکتان

ده‌رباره‌ی من بیستوه‌ه؟

نۆشین تەماشایەکی دەموچاوی ئومیدی کرد و کە نارەزامەندی دەدەموچاوی مێردەکەیدا
خویندەوێ گوتی:

- هیچ، وازی لی بێنە و قسەکانم بە هیند هەل مەگرە.

ئەوجا دەستی ئومیدی گرت و درێژەى دایە:

- بە یارمەتی خۆتان، بمانبورن، خالۆژنە ئیمەى بۆ ئیشیکى نارد بۆیە بە تەواوەتیم لە
بیرجوو.

دواوەش بە کورتە خوا حافیزیکێهە دەستی ئومیدی گرت و بەدوا خۆى دا. دواى
رۆیشتنیان ئیدی ئومیدم نەدیتەوێ. سەعاتیکى دیش لە مالى پورە فرانکی ماینه‌وێ و من
هەروا بە هیواى دیتنەوێ جارىکى دیکى ئومیدیەوێ دەهەموو جییه‌کەوێ دەروانى بەلام
ئومید سووسەیه‌کى نەبوو. بەغەم و خەفەتیکى یەكجار گرانه‌وێ لە مالى پورە فرانکی
هاتمەدەرێ و دەگەل دایک و باوکمدا هاتمەوێ مالى.

رۆژەکانى دواتریشم هەروا بە هیواى دیتنى مەهدیه‌وێ بەسەر دەبرد. هەر جارىکیش
کەمەهدیم لەلا بووايه‌وێ ئەوێ بە خەيالدا هاتبايه‌وێ بۆ دلخۆش کردنى ئەو مندالە بچکۆلانەیهى
خۆم ئەنجام دەدا. ئەو میراتەى بابە گەرە بۆى بەجییه‌شتبوم توانای ئەوێ دابووسى داوا و
ویستەکانى ئەو مندالە بچکۆلانەیه‌مى هەموو پى بێنە دى. بەبى ئەوێ دەست لەبەر باج پان
کەمەوێ لەو هەموو ملیۆنانە میراتییه‌م بۆ دلخۆشیه‌ کورەکەم خەرج دەکرد کە هەمبوو. هەموو
هەفتەیه‌ک ئەوم بە جوړه‌ها جل و بەرگی جوان و یاریى مندالانەوێ دەنا رده‌وێ مالى جەمیلەى
بەلام هەفتەى دواتر کە مەهدى دەهاتەوێ سەردانىم دیسانەوێ بەهەمان جل و بەرگی پیس و
دراوێ دەهاتەوێ و هیندە نابوت بوو هەر کەسێک بیدیايه‌وێ زگی پى دەسووتا.

بەشیکى سامانەکەم دایە دەست باج تا لە جییه‌کیمدا بۆ رەنۆبیئى و بۆم دەئیشیکیه‌وێ
بجا، بابیشم دەچەندین کۆمپانیا و کارخانانیدا کردمە هاوێش و بەم شیوێه‌ش بوومە یەکێک
لەپشکدارانى گەرەى شارى تارانى. داوام لە باج کرد چونیەتى هەلسووراندن و سەرپەرشتى و
بەرپۆه‌ بردنى کارەکانم فیڕکات و بابیشم قبولی کرد و پىشى خۆش بوو.

زۆر بە وردیم گوێ بۆ قسەکانى باج راده‌گرت و بەقسەم دەکرد و لە ماوێه‌کى زۆر کورتدا
لە شیوێ کارەکان شارەزا بووم و ئەوجا بە تەنیا کاروبارەکانم هەموو گرتنە دەست. دەژياندا
لەهیچ شتییکم کەم نەبوو و تەنیا ناخۆشیه‌کى کە هەمبوو ئەو وەزعه‌ ناله‌ باره‌ى مەهدى بوو
کە بەردەوام جەمیلە نازارى دەدا.

ئەو رۆژە بە ھەزاران ھیوا و ئاوات و ئارەزوو ھە چۆمەو ھە جێبەجێی کە بریار بوو مەھدی لەوێ وەرگرمەو ھەروەك جارەکانی دی ئەو مەئموورە ی کە ھەموو ھەفتەیک مەھدی بۆ دینامەو ھە کات و ساتی دیاریکراودا مەھدی دا یەو دەستم. ھەر بە دیتنی ئەو سەر و وزعە ی مەھدی ھە باو ھەشم پێداکرد و کەوتە گریانێ. بە قوربان و سەدەقە ی بووم و دەستم بە سەریدا ھینا و دلم دا یەو، لە مەھدیم پرسی:

- مەھدی گیان ئەدی ئەو بۆ ئەو جلە جوانانە ی کە ھەفتە ی پێشوو بۆم کپیت لەبەر ناکی و ئەو جلە کۆن و دراو و پیس و پۆخانەت دەبەر کردووە؟ مەھدی بە دەنگە پاک و مندالانە کە ی خۆیەو دەمی قسانی کردووە و ئاگری دەدلی من بەردا:

- ئەو جلانە ی دەلێی زۆرم خۆش دەوین و ھەزیشم لێیانە بەلام مامۆژنە جەمیلە ئەوانی لێ ستاندمەو ھە ئەمانە ی دەبەر کردمەو. دەشلی کە ئەو جلە شەر و دراوانەش لە مندالێکی ھەتیو ئە ھەر زیادە.

مەھدی بێدەنگ بوو بەلام لە پڕشتیکی بە بیرھاتەو ھە گوئی:

- دا یە من ھەز نا کەم یارییەکانی خۆم بەدەم بە مندالانی دیکە بەلام مامۆژن ئەوانم لێ دەستینێ و دەیاندا ئە ئارمان و ئەمین یارییان پی بکەن، کاتێ کە دەچم یارییەکانیان لێ بستینمەو مامۆژنم بەسەرمدا دەقیژینێ و لێم دەدا. ئەو تا تازەش داغی کردووم. لە تاوان و لە ھەز ئەتەن دەمی خۆم گرت ئەکا دەنگی ھاوارم بەرز بێتەو.

بە چاوی فرمیسکاوییەو سەیریکی مەھدیم کرد و پرسیم:

- ئێ باشە بۆ داغی کردی.

مەھدیش کە کولێ ھەستا بوو بە دەنگیکی بەرزەو لەسەلای گریانێ دا و گوئی:

- دەگەل ئارمانیمان شەر بوو، ئاخر ئەو ئوتۆمبیلە کەمی شکاند، ئەو لە رقی من ئوتۆمبیلە کە ی توند بە عەردی دادا و شکا منیش لێم دا. مامۆژنیش قشێ سەری گرتم و بردم یە مەتەبەخێ و بە کەوچکی گەرم پشەتە دەستی داغ کردم. کاتێ کە من لەبەر ئازاری دەمقیژاندو فووم لە دەستە سووتاوە کەم دەکرد مامۆژن دەستی لەسەر زاری دانام و قیژاندی:

- بێدەنگ دەبی یا بۆ خۆم بێدەنگت کەم، ئە مجارە بۆیەم داغ کردی تا تەمبێ بی و نەخەلە تێی جارێکی دی دەستت لە ئامۆزایە کانت بەرز کەیتەو.

مەھدی ژی کە ئە کەم بەدەم ھەنسیکی گریانێ ئەو رۆژە سەخت و ناخۆشانەو ھە بەسەری بردبوون منی وەك شیتان لێ کرد بوو و ھەر ئەو ئەندە بوو شیت ئەدەبووم.

مههدیم دهئامیژی گرت و ماچم کرد. بردمهوه مائی و دهسته سووتاوه ههوکردوه کهیم مههرهم کرد. ژماره‌ی تله‌فونی مائی بایم دایه مههدی و داوام لی کرد هه‌ر کاتی ماموژنه‌که‌ی لی‌ی دا و یا نازاری دا تله‌فونم بۆ بکا و هه‌رچی هه‌بوو پی‌م بلئی. هیئندهم دهرباره‌ی نازار و ره‌فتاره درندانه‌یییه‌کانی جه‌میله‌ی به‌لایه‌نی مه‌هدیییه‌وه ده دلیدا بوو که بی ئیختیار شه و رۆژهم تا ئیواری ددان لی ده‌چیره‌وه ده‌برد. هه‌ر به دوا‌ی شه‌وه‌وه بووم چاویکی له جه‌میله و کوره‌کانی سوور که‌مه‌وه و بیانترسینم. پریارم دابوو جه‌میله‌ی وا ته‌مبئی که‌م جاریکی دیکه‌ زات نه‌کا مه‌هدی نازار و شه‌که‌نجه‌ بدات و داغی کا.

شه‌هه‌فته‌یه‌ش مه‌هدیییه‌ بچکۆلانه‌که‌مم برده‌وه پارک و ریستوران و هه‌موو جوژه‌ یارییه‌کی مندالانه و جل و به‌رگی تازه و جوانم بۆ کرپه‌وه. به‌ پروالته‌ پیده‌که‌نیم و دهناخیشدا خوینم دینایه‌وه و دل‌م خوینی لی ده‌چۆرا. هه‌ر جاریکی که‌ چاوم به‌ ده‌سته‌ برینداره‌که‌ی منداله‌که‌م ده‌که‌وته‌وه دل‌م ده‌گو‌شرا و ناگری تۆله‌م ده‌ دلیدا گزاره‌ی ده‌کیشا. به‌لام دووباره‌ کاتی لی‌ک داپرانه‌وی هاته‌وه‌وه به‌ ناچاریه‌وه، ناچار بووم که‌ مه‌هدی به‌رمه‌وه و راده‌ستی که‌مه‌وه. شه‌مجاره‌یان مه‌هدی‌ه‌زی نه‌کرد یارییه‌کانی ده‌که‌له‌ خویدا به‌ریته‌وه و گوئی:

- شه‌گه‌ر ری‌ بده‌ی یارییه‌کانم ده‌که‌له‌ خویدا نه‌به‌مه‌وه، باشه‌؟

هه‌رچه‌نده‌ هوئی شه‌و کاره‌یم چاک هه‌ست ده‌کرد پرسیم:

- بۆ نازیزه‌که‌م؟ من شه‌مانه‌م هه‌موو بۆ تۆ کرپون.

مه‌هدی سه‌رنجه‌ پرتاسه‌که‌ی ده‌ یارییه‌کانه‌وه بری و به‌ ده‌م هه‌لگرتنه‌وه‌ی ئوتۆمبیله‌ پۆلیسییه‌که‌یه‌وه و ه‌لامی دایه‌وه:

- پی‌م خوشه‌ شه‌مانه‌ هه‌موویان لی‌ره‌بن تا هه‌فته‌یه‌کی دیکه‌ که‌ هاتمه‌وه یارییان پی‌ بکه‌مه‌وه هه‌زناکه‌م شه‌مانه‌ش خراب بن، ته‌نیا شه‌م ئوتۆمبیله‌ بچووکه‌یان که‌ ده‌گه‌رفاندا جیی ده‌بیته‌وه ده‌که‌له‌ خویدا ده‌بم و به‌ دزیه‌وه یاری پی‌ ده‌که‌م.

به‌ ده‌میوه‌ پی‌که‌نیم و ماچم کرد و به‌ سوۆنیکه‌وه داوام لی‌کرد هه‌رچییه‌کی هه‌زی لی‌یه‌و پی‌ی راسته‌ با وابکا. دل‌نیاشم کرده‌وه له‌وه‌ی که‌هه‌ر چه‌ندی‌کیش یارییه‌کانی خراب که‌ن ديسانه‌وه هه‌ر بۆی ده‌کرمه‌وه و نابئی به‌ خراب بوونی یارییه‌کانی ناره‌حت بی و غه‌می بخوا. کاتی خوا حافیزه‌ مه‌هدی و سالار ده‌ستی یه‌کیان گرت و چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ پی‌ش منه‌وه ده‌رۆیشتن تا گه‌یشتنه‌ شوینی راده‌ست کردنه‌وه‌ی مه‌هدی. سه‌یرم کرد مه‌هدی به‌چرپه‌وه

شتیکی به گوتی سالاریدا ده چرپیتی. هر چه ندهم گوتی هه لختست نه مزانی باسه که یان چیه. مه ئموری و هرگرتنه وهی مه هدی چاوه پیتی مه بوو.

مه هدییم بهو سپارده وه و ئه وان به ره و لای مائی جه میله وه که وتنه ری. ئه وان رژیشتن و تاله چاویش ون بوون هر سه بری ده ست هه لته کاندنه کانی مه هدییم ده کرد و ده گریام. دوا ی رژیشتنی ئه وان له سالارم پرسی:

- مه هدی به دزیه وه چی ده گوت؟ هیچ پیوستیه کی هه بوو له منی بشاریتته وه؟
سالار سه رنجه غه ماوییه که ی به ردا یه وه و گوتی:

- مه هدی ئه وه ی بۆ باس کردم که مامۆزنی هه میشه هه ر ئارمان و ئه مینی له با وه ش ده کات و ما چیان ده کا به لām قه ت جارێکی ئه و ی له کۆش و با وه شان نا کا. کاتیکیش که رۆژانه ده داته ئارمان و ئه مینی ناداته ئه و تا ئه ویش وه ک ئه وان شتی پی بکرێ، به لām پیمان ده لێ که شتتان کرێ به شی ئه ویش بدن. ئه و ده می پارچه یه کی بچکۆ لانه ی بۆ راده دێرن یا هه لیده ده نه به رده می، سه ر عه ردی. مامۆزنی شی چاوی لێیه که کوره کانی شته که ی بۆ هه لده ده نه سه ر عه ردی و چ ده نگانی ش نا کا. که مه هدی ش تووره ده بی و نا یخوا به گژیدا دین و ده لێن، مردوو مرا وه ئه ویش وه ک دایکه که ی پر فیس و ئیفا ده و روح زله ...

مه هدی سکا لای دلێ خۆی کرد بوو و سالاریش سکا لآ مندالانه ییه که ی مه هدی ده گێرپا یه وه و به ند به به ندی گیان و له شی منی ده سووتاند. سالار هه روا بۆ چرکه یه که له رژیشتن وه ستا و رووی ده من کرد و پرسی:

- با جی! ئه وه نا کرێ کارێکی وابکه ی مه هدی بی نینه وه لای خۆمان؟ حزنا که م مه هدی بچیتته وه مائی مامی، باشه بۆ بۆ ئه وان هه یه مه هدی یان له لای بی به لām ئیمه بۆ مان نه بی مندالێ خۆمان به خێوکه یین؟

سه رم به ردا یه وه و ئه و دلۆیه فرمی سکه ی سه ر برژۆله کا نم سپیه وه و وه لām دایه وه:

- بۆ ئه وه ی تۆ لēm لی بکه نه وه، تۆ لē ی ئه وه ی که بۆ به محمه دی رازی نیم ده گه لیدا بژییم و بۆ خۆشم منداله که ی به خێوکه م. به لām خودا بۆ خۆشی ئا گاداره و ده زانی چیم نه کرد هه ر بۆ ئه وه ی ئه و رۆژانه ی ئیستا نه بینم به لām که لکی نه بوو و هه مووی هه لوه شایه وه. ئیدی به شی من و مه هدی ئه مه بوو.

ئیدی سالار هیچیدی نه گوت ، جا نازانم ده مانای قسه کاتم گه یشت و هیچی نه گوت یان
هر به دواى تیگه یشتنی قسه کانی منه وه بوو که تاوا بیدهنگ بوو و منی تاوا دهنپو ته و بیرو
خه یاله پر له نازارانه دا به جیته یشت.

سالار زوری باسی حه سره ته کانی مه هدی بو کردم، ئای که نه زان بووم کاتئ که پیما بوسه
بهو چل و ههشت سه عاته ی که له لام ده مینیتته وه ده تاوم هرچی ناگوزوریه کانی هه یه هه مووی
بو بیرم و بو قهره بوو بکه مه وه.

به ته له فۆنه کانی ده گه ل مه عسوومه خانیما زانی که محمه د و موخته ره م بوونه ته زن و
میردی ته و او و هه موو روژی هات و هاواری مه حته ره می له مائیوه به رزه .
مه عسوومه خانم ده یگوت:

- محمه د ئالوده بووه وه ک لیره و له ویشم بیستوهه موغازه و تیک و دروومانه که شی
به ره له دا کردوه و خه ریکی قاچاغ و قاچاغ فرۆشتنییه و هه ربینا ده و روژانه شدا گیرا.
قسه کانی مه عسوومه خانیم زور پی ناخۆش بوو، هه رچه نده محمه د میردیکى چاکیش
نه بوو به لام له بهر ته وه ی بابی منداله که م سوو حه زم نه ده کرد روژی به و روژه ی گه یشت بایه و
تاواى ببینم. مه عسوومه خانم ده درتیه ی قسه کانیدا گوتی:

- چهند جارام موخته ره م دیوه و قسه م ده گه لدا کردوه هه ر ته وه ی لای خوا ناخۆشه ته وه ی
به محمه دى گوتوه و به و ژبانیه ی ده گه ل محمه دى نارازیبیه، نارازیبیه که ی زیاتر له سه ر ته وه بوو
که محمه د نیازی وابوو مه هدی به ریتته لای ته و. موخته ره م ده یگوت، منداله کانی خوّم که من
ته ویش ده یه وه ی توله سه گه که ی خو ی بییتته لای من، چی به خه یالده اتوه ناکا و بزانی
قهره واشی راگرتوه، ته گه ر سه رم له سه ر دانابئ ناچمه ژیر ته و باره وه، وه ی له و خو و
ره وشته ی که هه یه تی ئیستاش هه ر نو ی وی به سه ر ده ی مه دایه کاکم!

ده لئى نابئ به هینانی مه هدی ناقایل بی، براژم گوناھی چیه که ناتوانئ جگه له
منداله کانی خو ی زیاتر به خپوکات، و مامۆستاییه ش بکا، و ئیمه ش مه هدی بکه یه سه ر بار
و بن باری کارو ئه رکه کانی؟ منیش ده وه لامیدا گوتم بهر له وه ی که ژنه که ت ته لاق ده ی ده بوو
بیریکى ته م روژانه ت کرد بایه وه.

موخته ره م چاو و برۆی باده دان و به ناو و تاوه وه ده رباره ی ناره زایه تییه کانی ده ووا، دوا یین
جار که دیتمه وه پیی گوتم:

- ئەو ئىستا دەزائم ئەو بەستەزمانە بەندەى خودايە چى بەدەست ئەو پىاوەو چىشتووە. هەوت جەرگى ھەبوو كە تۈنۈيۈتە ئەو يىنج سالەى دەگەلدا ھەلگات و دەگەلدا بۆيەت، ھەر چەندە ئەو دەمى ئالوودە نەبوو كە چى لە بەخت رەشپە من ئالوودەش بوو. بۆ خۆم و مىندالەكان كەم بوۈين ئەوېشم لى بوو سەربار. چەند جار يىكانم بىرپاردا بېچم و بەستادى بەرگرى و زۆرانباىزى مادە ھۆشبەرەكان بلىم و بەم جۆرە ساپەى شوومى ئەو پىاوە لەسەر روۈى ژيانى خۆم لا بەرم بەلام ترسام.

چەندىن جارانىشم وېستوۈە خۆمى پى بە تەلاقدان بدەم بەلام لەوەى ترسام مەمەد يان خۆم يان مىندالەكانم بكوژى، چونكە ئەو پىاوە درندەپە ھەرچى بلىى لى دەۋەشپتەو.

باش دەزائم كە تەواۈى ھەموو ئەو بەلايانەى بە سەرم دىن ھەقە مستمەوھەقى خۆمە! ئەو ھەموۈى ناھو ھەناسەى ئەو ژنە بىدەرەتەنەپە كەمنى بەو رۆژ رەشپە گەياندوۈە مەسوومە خانم ھەروا قسەى دەكرد و بەشەوق و زەوقىكى زۆرەوۈى باسى ئالوودەپىيە مەمەدى و داد و بېرى موحتەرەمى دەكرد بەلام من بەوۈى كە مەمەد ئاۋاى خۆ خوار و خىچ و ناھەموار و زەلبىل كىردبوو كە موحتەرەم وا بە ئاشكرا لەلاى ھەموو چاك و خراپىكى چى خراب بوو دەپگوت. نارەحەت بووم. ھەرچەندە من ھىچم لە دەست نەدەھات و ئەو رىپەك بوو مەمەد خۆى بۆ خۆى ھەلبۇاردبوو و ھەنگاۈى تىدا داۋىشت. پىش جىا بوونەوھەمان ھەرچى لە دەستم ھاتبى ئەنجامم داۋە تا چارەنۈوس و رۆژمان بەم رۆژە نەگا. بەلام مەمەد دەۋان رۆژاندا واشىت و شەپىدا و گىرۆدەى موحتەرەم و ھەلسوكەوتە جىپنەنەكەى بوو بوو كە ژيانى بە ھەردوۈكمان بەمن و خۆى تال كىردبوو. تا سەرەنجام بە نارەزوۈى خۆى گەپى كە ئەوېش گەپىشت بە موحتەرەم خانى بوو. موحتەرەمىش بە وېستەكانى خۆى گەپىشت و مەمەدى بەرەو لای خۆپەو راكىشا. بەلام ئىستا دەپى ئۇبالى تاۋانى وىران كىردن و كوئىر كىردنەوۈى ژيانى من ھەلگى.

ورده ورده كۆتايى رۆژەكانى سالى نرىك دەبوونەوۈە دەگەپىشت و بىرپارم دا مەمەدى بىنم و داۋاى لى بكم رۆژانى پشورى نەورۆزى مەھدى بەرمە لای خۆم. پىش ئەۋەش مەمەدى بىنم دەبوو باسەكە دەگەل دايك و بائدا بىنمەگۆرى. داۋاى ھىنانە گۆرى بۆ چوونەكەم و ۋەرگرتنى رەزامەندىيە دايك و بائم چوومە مالى موحتەرەمى. لە دەرگەم دا و راۋەستام. خۆم بۆ روو بەروو بوونەوۈى موحتەرەمى ئامادە كىردبوو. وامدەزانى موحتەرەم ھەر چاۋاى بەمن بگەۋى، دەرگەكە پىكدادا و روۈى ۋەرگىرى و قسەم دەگەل نەكات. بەلام بە پىچەۋانەى بۆ چوونەكانمەۋە موحتەرەم دەرگەى كىردەۋە و ھەرگە چاۋىشى بەمن كەۋت چاكوچۆنى كىرد

فهرمووی ژوورپی لئی کردم. هرکه چوموه ناو ژوورپی هه موو کهل و پهلی ناو مال و یارییه مندالانه کانم ناسینه وه. هه مان شو کهل و په لانه ی که رژیانیک دایک و بام بهو په پری شادی و هز و نارزه وه و بویان کپی سووم. هه مان شو کهل و په لانه ی که دوا ی ته لاقیم ته نانه ت که وچکی کشیم لئی نویسته وه. چونکه هزم نه ده کرد ده گهل دیتنی هر یه که لهو شتانه شو رژه تالانه ی رابوردوم و بهیر بینه وه. وهک بلینی موخته رهم له سه رنج و رووانینه کانم گه ییی. بهو زرده خه نه یه وه که هه میشه پیی تیکرا ده بووم و به هه مان عیشوه و نازه تاییه تیه که ی خویه وه پرسی:

- چیه زور به داخ و حه سرته وه سهیری شتومه که کان ده که ی؟

سه رنجیکی لاقرتییانم دایه، به لالووتیکه وه شانم هه لته کاندن و وه لامم دایه وه:

- نه له بهر محمد و نه له بهر هیچ که سی کشیم هه موو نه مانم له لا پوولیکی قه لبه. یه کیک به حه سرته وه ده روانی که به هه موو ته منی خوی هر له ناخوشی و بگره و به رده و نه داری و نه بوونیه دا گوره بووی نهک منیک که له مالله بامدا هه رچی دهستم بو بردبی به نه ندازی ته وای ته و او وه هه بووه و ته نانه ت نیستا له جارانش زیاتر.

- موخته رهم که قسه کانمی به لاره زور هیچ و پوچ و بی مانا نه ژمارد به گالته جاریه که وه

لیویکی باداو گوتی:

- دوا ی ته لاقدانیشت؟

به نیشانه ی په سه ندیه قسه کانمی سه ریکم له قاند و گوتم:

- دوا ی ته لاقیشم. هر نیستا که ته وه ندم سامان و بوون و دارایی هه یه که که سانی وهک تیوه به خه ونیش ناییینن، نه گهر سهیری شتومه که کانیشم کردبی هر ته نیا بو نه وه بووه که نه مه کیان بو من نه بوو ئیدی دلنیام که نه مه کیان بو توش هر نابی.

موخته رهم ژاره خه نده یه کی کرد و گوتی:

- نه وه موو رییه ت پریوه و هاتووی هر بو شه وه ی سامان و بوونه که ت به پرووی من داده یه وه؟ ده ی باشه پیم وانیه له وه زیاتر هیچ ئیشیکی دیکه ت هه بی. به لالووتیه که وه و بی هیچ گویدانه قسه کانمی شو چوموه لای سه ره وه ی ژورده که و دانیشتم. سه رنجیکی وردم له سه رتاپای وییه وه دا و ده وه لامیدا گوتم:

- نا من ئیشی گرنگرم له به چاو دادانه وه ی مال و سامانه که م به رووی تودا، هه یه. هاتووم

محمد ببینم ئیشم پییه تی بویه دنا هه رگیز نه ده هاتم. که میک وه ستام و نه و جا گوتم:

- بیستوومه محمد له وهتهی تۆی هیئاوه ئیستا زهحهتی ئیش کردنیش وه بهرخۆی نادا.
بهراستی پیاویکی نمونهت بۆ ژيانی خۆت دیوتهوه!
موختهرم که لهو گزاره و مهتهلهک و پلار وتیرو توانجانهی من وه زالههاتبوو خۆی پی
رانهگیرا و گوتی:

- ئیش کردن یا نهکردنی محمدهی پهیوهندی به خۆمانهوهیه پیموانیه پهیوهندی به ئیوهوه
ههبع ناکا ئیوه پارێزهرو گهوهی ئهوه خهلهک بن و ئیمه نهمانزانیبی؟
برۆیه کاتم ههلهکانهکاندن، سهریکم لهقاند و به دهنگیککی گپوهه گوتم:
- خوا کیو نهیبینی بهفری تیناکا، بهراستی تۆ ههر میردی نالووده و بی ئیش و کارو قاچاغ
فرۆشت لی دهوهشیتهوه و قابیلته و بهس.
موختهرم قیژاندی:

- بهسهتی، ئیدی نامادهنیم یهک وشهی دیکهه گوی لیت بی، من دهزام ئهوه سزای ئهوه
کارانهی پیشوومه که کردوومن دهیبینم، دهزام که زۆرم خراپه دهرهقی تۆ کردووه، ئهوهش
چاک دهزام که بۆ گهیشتنه محمدهیم ژيانی تۆ کوێر کردهوه، به خودای ئهوانه باش دهزام و ههر
سزاو تۆلهی کرداره خراپه کانیشمه که دهیانینم و ئازارم دهدهن، بهلام به خودای وهرز بووم و
چیدیکهه توانای ئهوه ژيانی نیه و خۆم پی راناگیرئ. ههر نهبی تۆش ئیدی خویم بهبریناندا
مهکه. بۆ خۆم برسیم، مندالم برسین! هیچ پاره و پولیکمان نیه پی بیژین، پیش میرد
به محمده کردنیم ژووره کاتم بهکری دهدان و پارهی ئهوان ژیانیککی مهمره و مهژیمان پی رایسی
دهکرد و دهگهله مندالهکاندا پی دهژیاين بهلام ئیستا ئهوه خودا نهناسه ناهیلئ ژوورهکان بهکری
بدهم، دهلهی ههزناکهه پیاویکی غهواره پی بنیته ئهوه بهر و مالهوه کی دهلهی ئههجارهیان تهلاق
له منیش وهرناگری و میرد بهو ناکهیتتهوه، ئهوه بۆ خۆشی هیچ که توانای هیچ کاریکی نیه.
له بیستنی قسهو دهردو غهمهکانیهوه دلم ههلهچوو بهلام ناخه واپر و لیوانلیبو بوو له
بیژاری و لهنهفرهت که به هیچ جوړیک گویم نهدايه دهردو سکالایهکانی و بهههندم ههلهگرتن.
دهوسات وکات وئهو ماوهیهی که لهمالهوان سووم بهو پلار و توانج و مهتهلهک وتانه و
تهشهراهم ناگرم لهگیانی بهردابوو. دهو ساتانهدا ههزم دهکرد ئیش ونازار و زامهکانی ههموو
به چاوی خۆم ببینم، ههزم دهکرد به دیتنی ئهوه و بیستنی گریانهکانی هیندیک غهه و خهفهتی
دلی خۆمیان پی بدهمهوه.

پېم خوځ بوو ټه فرميسكانه‌ی شه‌وانه له چاوی من هاتبوونه خوارئ و داباريبوون ټيستا له چاوه‌کانی ټه‌وه‌ه پينه خوارئ و دابارن.

من ټيډی ټه ره‌هاييه دلنه‌رم و به‌سوژو به‌زه‌یی و ميهره‌بانه‌ی جارن نه‌بووم ده‌ستی ناهه‌مواری زه‌مانه هيڼنده‌ی غه‌درو سته‌م و زورداري پي ر‌ه‌واديتم که ره‌های دل ناسک و ميهره‌بانی کردبووه ټينکی دل‌په‌قی تابليی بي به‌زه‌یی.

هزم ده‌کرد به‌سه‌عات دانيشتما‌ميه و رهنج و نازار و ټه‌شکه‌نجه‌م غه‌می ټه و ټنه‌م ديبايه و چيژم لي و‌ه‌رگرتبايه. سه‌عاتيکی له مالئ موخته‌ره‌می دانيشتم و به‌پلار و تيرو تواجه‌کاتم تاتوانيم نازارم دا و خه‌فه‌تم دايه، خه‌ريکی هه‌ستاني بووم برؤم محمه‌د هاته ژورئ. که‌منی ديت تيک‌ر‌ابوو. زه‌رده‌خه‌نهيه‌کی نازاراويانه‌ی که‌وته سهر ليوان و گوتی:

- به‌ه به‌ه، ره‌ها خاتوون، زوربه‌خير بيی، ده‌ليی بويه هاتووی تا ده‌و خانوه‌يدا بیره‌وه‌رييه‌کانت نوئ که‌يته‌وه؟

سه‌رخيکی کينه توژانه و به‌ر‌قه‌وه‌م دايه و به‌تونديه‌که‌وه گوتم:

- تا ټيستا کام زيندانيه‌کت ديوه دووباره بو خوی بيته‌وه زينداني تا بیره‌وه‌رييه تال و پر نازاره‌کانی روژانی زيندانی وه‌بير خوی بيته‌وه؟ من له ياد و بیره‌وه‌ری ټه روژ و شه‌وانه‌ی که ده‌گه‌ل تو‌مدا له‌بن ساپيتيکيدا به‌سهر بردوون ته‌ريق ده‌مه‌وه و شه‌رم ده‌مگري چ جای زيندروو کرده‌وه‌ی ټه و يادانه. ټه‌گهر هاتوشمه ناو ټه‌م زبلدانه‌ش و پيم دي‌ره ناوه له‌بهر ټه‌وه‌ی بووه که روژانی پشورئ نه‌ورؤزئ مه‌هدی به‌رمه لای خو‌م.

محمه‌د له‌و قسانه‌م ته‌واو تووره بوو و گوتی:

که‌ميک هيتواشتر، راه‌سته و دابه‌زه با پيکه‌وه برؤين، .. ده‌زانم که چاوه‌پي ټه‌وه‌ی نی مه‌هدی بده‌مه تو و به توئ بسپيرم به‌لام ههر بو ټه‌وه‌ی که بزانی من زور له‌وه گه‌وره‌تر و به‌ولاوه ترم که تو بيري لي ده‌که‌پته‌وه باشه و هيچ قسه‌يه‌کم ني به‌لام مه‌رجم هه‌يه.

زانيم ټه و هيچ و پووجه ده‌يه‌وي مه‌هدی بکاته سه‌ره‌نيزه‌ی گه‌يشتن به نامانج و مه‌به‌سته‌کانی خوی. به‌و شاره‌زایی و ناسينه‌ی خو و ره‌وشته‌کانی ټه‌وه‌ه ده‌سته‌جي گوتم:

- پيويست ناکا خو‌تاتم له‌سهر گران که‌ن چونکه په‌شي‌مان بوومه‌وه و هه‌ستام برؤم، ټيډی له‌مه‌ودوا ههر باسيشي ناکه‌م، چونکه به‌و زووانه مي‌ردی ده‌که‌مه‌وه و له‌وانه‌شه بوونی مه‌هدی ههر ببينه مايه‌ی ناخوشي و به‌دبه‌خه‌ش، ره‌نگه هاوسه‌ره‌که‌م به‌و ههر رازی نه‌بي که روژانی مانگی هه‌نگوينمان به مه‌هديه‌وه به‌سهر به‌رين.

محمد به بیستی قسه کاتم ده بیرو خه یالانه وه چوو. ده مزانی ئیستا له بهر خاتری تیكدان و هه لوه شانده وهی میرد کردنه وه درۆینه کهم هه ر چوئیکه بووه مه هدم به سه ر ده کاته وه و ده ییتریتته وه لای من. زه رده خه نه یه کی پیروزمه ندانه م که وته سه ر لیوان. له جیوه قیت بوومه وه و گوتم:

- من بو بردنه وهی مه هدی هاتبووم، به لام ئیستا که به باشی بیر لی ده که مه وه سه یر ده که م بوونی ئه و ده بیته به رگری و له مپه ری به خته وه ری و خۆش گوزه رانیه م، بۆیه په شیمان بوومه وه و ئیدی ئیشیکه دیشم نیه. بۆیه تکا ده که م روژانی پشووه کان له بهر وهی میرده که م دیتته وه مالمی خۆمان با مه هدی هه ر له لای خۆت بی، هه زناکه م به دیتنی مه هدی بریاره کافمان لیک هه ل بوه شینه وه.

به بی خوا حافیزی ماله که یانم به جیه یشت و محمد دیشم ده گیژاوی بیرو خه یالاندا به ته نی هیشته وه. به ره و مالمی بابه ی بوومه وه. وه ک روژیم لاروون بوو که محمد، مه هدم هه ر بو ده یتریتته وه. هه رگیز به بیریدا نه هات که ده ستی ده زاغی نراوه و هه ل خه تاوه. ده رپیه مدا بریاردا به چم و هیندیک شت به کرم چومه نیو شاریه وه و له کۆگایه کی گه وه چومه ژووری و به ره و لای چه رخی بلوزانه وه چووم و چه رخه که م بادا. سه رقالمی هه ل بشاردن ی بلووزیکه بووم که ده نگیکه ئاشنا به ره و لای خۆی برده مه وه.

- خاتوونی ئه جمه دی چۆن؟

به لای ده نگه که مدا ئاوریک دایه وه. ئاغای که نعانیم له بهر ده می خۆمدا دیت. به دیتنی ویم زۆر دلخۆش بوو و به گه رمیه وه که وتمه چاک و چۆنی و ئه حوالپرسیه ی ئاغای که نعان ی کراسیکه پیاوانه ی کریبوو. راوه ستا تا منیش له کرینی بوومه وه و پیکه وه له کۆگاکه هاتینه ده ری. له سه رداوای ئه و چووینه قاوه خانه ی (ته ریا) و بانگی کیک و قاوه ی کرد. به مپه ره بانیه وه سه یریکی منی کرد و گوتم:

وه ک دیاره ئیستا له به ری ره نگ و روو و باری ده روونیه وه له بار و دۆخیکه باش دان و له جاران گه شتر دینه به رچاوان وه نا؟ ده حالیکیدا که زه رده خه نه م به لیوانه وه بوو چاوم به ردا نه وه و وه لام دایه وه:

- راستیه که ی چند مانگیکه له میرده که م جیا بوومه ته وه، له وه ته ی ده گه له ویدا نه ماوم تا دی روژ به روژ حاله م چاکتر ده بی. ورده ورده دیمه وه سه ره خۆ، ته نیا ئاریشه یه کی که ناره حه تم ده کات و ئازارم ده دا دووریه له مه هدی کورمه وه که به گویره ی بریاری دادگا دراوه ته وه بابی و

لاى ئەوہ. باييشى دواى ژنھيئانەوہى و بە ھۆى ئەوہى كە ژنەكەى، مەھدى بە خۆوہ ناگرئ
ھەستاوہ بردووہتەوہ لای مامى و بەختوكردنئ مەھدى بە وان سپاردوہ.

ئاغای كەنعانى بە داخېكەوہ سەرىكى باداو كەوتە بېرو خەيالانەوہ. دواى چەند دەقیقئكان
بېدەنگیەكەى شكاند و ھەناسیكى درئزى ھەلكیئشا و گوتى:

- منیش ھەر لە ھاوسەرەكەم جودا بوومەتەوہ و دەستم لئ كرددۆتەوہ. ئیستا بەتەنیا دەژیم
و رۆژان بەرئ دەكەم، بۆیە زۆر چاك ھەست بە تەنیايیە تۆ دەكەم و دەقسەكانت دەگەم.

ئاغای كەنعانىبېدەنگ بۆوہ. پەنجەى دۆشاو مژەى بەسەر لیوى فنجانى قاوہكەیدا دینا و
دەنگۆكەكى نزمى لئ دینا. كەوتبووہ نیو گيژاوى بېرو خەيالانەوہ و من بە ئەفسوسەوہ تېم
ھەلدەپوانى وسەیریم دەكرد. لە پر سەرى بلند كرد و راستەوخۆ دەچاوانمەوہ راما و گوتى:

- ئەگەر رئ بدەیت و بۆ خۆت ئارەزوت لەسەر بئ ھەر لەبەر ھەموو ئەو وئىكچوونە ھەمە
لایەنانەى كە ھەمانە و لەبەر ھەموو ئەو مەرچە یەكسانانەى نیوانمان باژيانئكى ھاوبەشى
پېكەوہ دەست پئ بكەینەوہ. بە ھەر دووكیشمان محەمدى رازى دەكەین تا مەھدیشت بداتەوہ
و لەبرى ئەوہش ھەرچى بېەوئ دەیدەینئ.

بئ ھەست و خوست چاوم لە دەمى كەنعانیەوہ بېریوو. ئەویش بە كەفوكول و تاسەیەكى
زۆرەوہ دەربادى ژيانى ئاینده و ئەو رۆژە خۆشانە دەدوا كە پېكەوہ دەگەل مەھدیدا پېكەوہ
دەنئین و دەمانبئ. بەلئینى دا ئەگەر پئشنيارەكەى قبول كەم ھەرچى لە دەستى بئ بۆ گيژانەوہ
و ھيئانەوہى مەھدى بۆ بەروباوہشم درئغى نەكا.

قسەكانى ئاغای كەنعانى منیان دەبېر و خەيالانەوہ برد، ئەو ژيانە بئ ناكامەى گەل
محەمدیم منى بەرامبەر تەواوى پياوى دنيايە بئ متمانە كردبوو. حەزم نەدەكرد جارئكى دى
دووبارە ئەو ژيانە تال و پړئیش و ئازارەى رابوردووم تاقى بكەمەوہ، تازە دەھات وردە وردە
بئمەوہ سەرەخۆ و ھېور بېمەوہ نەمدەويست تۆفانئكى دیم لئ ھەلكاتەوہ و جئى ئەو ئارامیەى
بگريئەوہ. لەوہش كە ئاوا راستەو خۆ و بوئرانە و بئ پەنا و پەردە ويست و داوايەكەى بە روو
دادام توورە بووم، ئیدی ھيچى ديكەم خۆ پئ بەرامبەر ئەو وادە وبەلئینە شل و پەيتانەى
رانەگرا كە پئى دەدام.

بەرقەوہ جانتايەكەم لەسەر مئزەكە ھەلگرت و بە توورەبئەوہ گوتم:

- بەدوعا ئاغای كەنعانى.

كە ئاغای كەنعانى زانى توورە بوو و م بە داواى لئبوردنەوہ گوتى:

- ببوره، ده‌لئی قسه‌کام نارە‌ه‌تیا ن کردی، به‌یارمه‌تی خۆت بمبوره.
- هه‌روا به‌دهم هه‌ستانبووه گوتم:
- هه‌ولده‌دهم قسه‌کانی ئه‌و رۆتان به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرم و گوپیان نه‌ده‌می.
- ئاغای که‌نعانی‌به‌بێ راوه‌ستان پارهی میزه‌که‌ی دا و به‌دوای مندا به‌پراکردنه‌وه هاته‌ده‌ری و له‌دواوه‌پرا بانگی کرد:
- خاتوونی ئه‌همه‌دی، تکا ده‌که‌م چه‌ند ده‌قیقی‌کان راوه‌ستن.
- هه‌روا به‌دهم هه‌نگاو هه‌راو کردنیوه‌گوتم:
- من چ قسه‌یه‌کم ده‌گه‌ل ئیوه‌دا نیه‌ئاغا.
- تکا ده‌که‌م هه‌روا که‌مه‌ده‌رفه‌تی‌کم ده‌نی تا هه‌ر نه‌بێ به‌لانی که‌مه‌وه داوای لی‌بوردن‌تان لی‌بکه‌م و پۆزشتان بۆ به‌یتمه‌وه.
- پۆزشه‌که‌تاتم قبوله‌.
- ده‌زانم هه‌ر لی‌م دل‌گیرن، به‌لام باوه‌رکه‌ن هیچ مه‌به‌ستی‌کی خراپ نه‌بووه، ته‌نیا چه‌زم ده‌کرد هی‌ندیکی ئه‌و چه‌زانم که‌ده‌می‌که‌هه‌من و هه‌رگیز پێیان نه‌گه‌یشتوم شتی‌ک بلێم. تکا ده‌که‌م که‌می‌ک راوه‌ستن.
- ناچار راوه‌ستام و رووم ده‌ئاغای که‌نعانی کرد و گوتم:
- ئاغای نازیز من نه‌به‌ردی سه‌ر دل‌ان و نه‌په‌یزه‌ی پێدا سه‌رکه‌وتن و گه‌یشتن پێی به‌چه‌زو ناره‌زووه‌کانتانم.
- ئاغای که‌نعانی که‌منی هی‌نده‌به‌رق و تووره‌یییه‌وه دیت ده‌ستی به‌نیشانه‌ی راده‌ستیه‌به‌رزکردنه‌وه و گوتی:
- داوای لی‌بوردن ده‌که‌م، داوای لی‌بوردن ده‌که‌م، داوای لی‌بوردن ده‌که‌م، داخوا به‌سه‌یان هه‌مدیس دووباره‌ی که‌مه‌وه؟
- له‌و کرده‌یه‌ی خۆم په‌شیمانبوومه‌وه و گوتم:
- منیش داوای لی‌بوردن ده‌که‌م نه‌ده‌بوو ئاوا هه‌لچم.
- ئاغای که‌نعانی به‌ده‌نگی‌کی دل‌داریانه‌وه گوتی:
- نا ئیوه هه‌قتان بوو له‌به‌رامبه‌ر قسه‌بی‌په‌روایه‌کانی من تووره‌بن. چونکه‌ئیوه کوته‌کی‌کی قورسی ژیا‌نتان وی که‌وتوه. هه‌ر بۆیه هه‌قتانه‌که‌نه‌توانن هه‌روا به‌ناسانی

ژیانیتکی هاوبه‌شی دیکه قبول کهن، من شو هه‌قه‌تان ده‌ده‌می و له‌و بی په‌رواییه‌ی که هاتیشه سهر زمانم و به زارمدا هات داوای لی‌بوردن ده‌کم، به‌گه‌وره‌یی خۆت بمانه‌خشن.

به‌ئامازه‌ی ده‌ست داوام لی‌کرد که هی‌چیدیکه‌ی له‌سهر نه‌پوا و گوتم:

- تکا ده‌که‌م ئیدی شو باسه ههر له بیر به‌رنه‌وه.

- یانی ده‌تانه‌وی ئاوام وه‌لامی ره‌تکرده‌وه بده‌نه‌وه؟

پینکه‌نینم به چه‌قاوه سووییه‌که‌ی هاتی. به‌پراستی پیاویکی چه‌قاوه‌سوو بوو و هه‌روا به ئاسانی واز نه‌ده‌هینا. ناغای که‌نعانی که‌منی به هی‌وری دیته‌وه زیاتری غیره‌ت په‌یدا کرده‌وه دووباره ده‌رکه‌ی قسانی کرده‌وه و ئه‌مجاره‌یان به پارێزه‌وه، هه‌نگاو به هه‌نگاو چووه پیش. به پی‌چه‌وانه‌ی ویستی ناغای که‌نعانی که‌هزی ده‌کرد هه‌رچی زووتره وه‌لامی ده‌مه‌وه خۆم له گیلیه‌ده‌دا و دوایه‌ش له به‌رامبه‌ر پرکیشی و سووربوون و پیداگرته‌کانی ویدا داوام لی‌کرد مۆلت بدا ده‌رباره‌ی ئه‌مه هیندیک بیر بکه‌مه‌وه و ده‌گه‌ل ماله‌وه‌ماندا راوی‌تکی بکه‌م.

داوای سه‌عاتیکی خودا حافی‌زیم لی‌کرد و به‌ره‌و مال که‌وتمه‌وه ری. ده‌ته‌واوی شو ری‌یه‌یدا ههر بیرم له قسه‌و پیشنیاره‌کانی ناغای که‌نعانی ده‌کرده‌وه.

له قبول کردن پی‌شنیاره‌کانی دوو دل بووم، ده‌ترسام ئه‌ویش ههر وه‌ک محمه‌دی ته‌نیا دروشمی به‌خته‌وره‌یه بدات و به‌کرداریش هه‌نبانه‌ی به‌تال بی. هه‌رکه گه‌یمه‌وه مالتی زۆر به‌سه‌ر سوورمانه‌وه مه‌هدیم دیت شه‌وه له هه‌ساری ده‌گه‌ل سالاریدا گه‌مان ده‌کا. له خۆشیان قریشکاندم و ئه‌ویش که به‌دیتنیم به‌پاکردنه‌وه به‌ره‌و لای منه‌وه هات ده‌باوه‌شینم گرت و ماچبارانم کرد. به‌وه‌ی ده‌مدیت باوهرم نه‌ده‌کرد، باشه محمه‌د ناوا زوو هه‌له‌ه‌له‌تاو به‌خه‌یالی خۆی ویستبووی خۆشیه‌که‌م لی‌تیک دات و میرد کردنه‌وه که‌م لی‌هه‌له‌ه‌شیتته‌وه.

پینکه‌نینم به گیلیه‌تییه محمه‌دی هات و به شادمانیه‌وه له مه‌هدیم پرسی:

- نازیزه‌که‌م کی‌تۆی هیناپه‌وه ئیره‌؟

مه‌هدی به‌زمانیکی شیرینه‌وه که‌له خۆشیان ده‌نگی ده‌له‌رزی و گوتی:

- بابه محمه‌د منی هینا و ری داوه تا ته‌واوی روژه‌کانی جه‌ژنی لای تو‌م، بابه گوتی روژانی جه‌ژنی هه‌موو ههر لای دایکت به تا خۆم به دواتدا دیمه‌وه.

دووباره مه‌هدیم ده‌ئامیز گرته‌وه و ماچم کرده‌وه و گوتم:

- ههر به‌خیر بییه‌وه نازیزی دل‌که‌م، به‌خیربییه‌وه.

به سالارم سپاردهوه تا یارییه که یان ته واو کهن. هاتمه وه ناو هۆلئ و بانگی دایکم کرد. دایکم له مه تبه خئ بوو و بانگی کردمه تهوئ. چوو مه مه تبه خئ و سلّوم کرد. ده حالئ کدا که روممه ته گهرموو گوپه کانی دایکم به گهرمییه وه ماچ ده کردن گوتم:

- ماندوو نه بی، به یارمه تی خۆت بمووره که ته ورپۆم به ته نیا به جیهیشتن.

دایکیشم به گهرمییه وه لّامی سلّوه که ی دامه وه و گوتم:

- نازام ته ورپۆ خۆر له کام لاره هه لّاتوو که محمه د بۆ خۆی مندالّه که ی هیئاوه ته وه و پییشی گوتوو جه زنی هه ره له لای دایکت به تا بۆ خۆم به دواتدا دیمه وه.

به دهنگیکی به رزه وه پیکه نیم و گوتم:

- ده مزانی گیله به لّام هه رگیز پیموانه بوو تا تهو ته ندازه یه که مزه و گیل و که لّخۆ که وه ده بی و ناوا به ئاسانی هه لّخه لّته ئی!

- دایکم به سه رسامیه وه سه یری کردم و پرسى:

- بۆ؟ باشه چیت پی گوتوو که هه لّخه لّته تاوه؟

کورسییه که م به ره و لای خۆمه وه راکیشا و به دم دانیشتنیوه گوتم:

- ته گه ئیشت نیه فه رموون دانیشن چونکه به سه رهاته که دوور و دریزه وه پیوه ماندوو ده بن.

دایکیشم کورسییه کی به رامبه ری من راکیشایه به ره خۆی و گوتم:

- خیراکه زوو بیگیپه وه بازانم چ بووه و چ جادوو یه کت له یارۆی کردوو! هه ره له چرکه ی روو به روو بوونه وئ موخته ره مئ و چوونه مالئى و تا دیتنئ ئاغای که نغانی و پيشنیارئ خوازبینیه که ی هه موویم بۆ گپراهیه وه. پیکه نیم به جوولّه جوولّه کانی دایکم ده هات چونکه جارئکی سه ری باده دا و ساتئکی رووی گه ش ده بۆوه و ههنده ده قیقان خه یالّوی ده هاته بهر چاوان. دواى ته واو بوونئ قسه کام دایکم پرسى:

- ره ها گیان، ده زانم تۆ بۆ خۆت ته زموونئ ته واوت هه یه که له وه لّامدانه واندا په له نه که ی، ته گه ره زت لییه میردی بکه یه وه واچاکتره راوه ستی تا بابت و خالت ده رباردی ئاغای که نغانی قسئکی بکه ن و ده رباردی وی پرس و رایه کی ته واو و لیکوئینه ویکی بکه ن. شام هه لّته کاند و گوتم:

- راستییه‌که‌ی هیچ بریاریکم نیه له‌وه‌ی زیاتر نه‌و چند رۆژانه‌ی که مه‌هدی میوانی منه به‌رنامه‌یه‌کی دانیم که زۆر به‌خۆشی نه‌و چند رۆژانه رابویرۆ و هه‌رچۆنیککی بووه‌ که‌ش و هه‌وایه‌کی شادی و خۆشیییه‌ی بۆ پرّه‌خسیتم.

دایکم پرسى:

- نه‌دی وه‌لامه‌که‌ی ناغای که‌نعانی ده‌بته‌چی؟

هه‌روا به‌ ده‌م هه‌ستانییوه له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی گوتم:

- دواى جه‌ژنۆی که سه‌رم سووک بوو بیرتیکى حیسابیش له‌م باره‌یه‌وه ده‌که‌مه‌وه، هه‌ز ناکه‌م نه‌و چند رۆژانه‌ی جگه‌ر گۆشه‌که‌م له‌ لایه‌ بیرى خۆم له‌وى زیاتر به‌هیچی دییه‌وه سه‌رقال که‌م.

کورسییه‌که‌م برده‌وه جیبی خۆی و به‌ره‌و لای ژووره‌که‌مه‌وه که‌ومه‌ ری تا هه‌رچی زووتره جله‌کاتم بگۆرم. دایکم بانگی کردمه‌وه و گوتی:

- که‌خۆت گۆری به‌ یارمه‌تی خۆت وه‌ره‌وه مه‌تبه‌خۆی با زووتر ئیشه‌کان ته‌واوکه‌ین، ده‌ترسم له‌ پر میوان بیین و ئیشه‌کان به‌ نیوه چلی بمیننه‌وه.

به‌هه‌وتیه‌که‌وه هاتمه‌وه مه‌تبه‌خۆی و پرسیم:

- بۆ ته‌م شه‌و میوانمان هه‌ن؟

دایکم سه‌بیرتیکى ناقایلانه‌ی کردمى و گوتی:

- نه‌وه هۆشت له‌ کوئییه؟ نه‌دی نه‌و شو بریار نیه خوازینییه راحیله‌ی بین؟ به‌پشتی ده‌ستم له‌ نیوچه‌وانی خۆم دا و گوتم:

- هه‌ر له‌بیریشم نه‌بوو، یه‌که‌جاری و به‌ته‌واوه‌تیم له‌بیرچوو بووه، باشه هه‌ر ئیستا دیمه یاریتان. به‌خۆش‌حالییه‌وه چوومه ژوورۆ و به‌ په‌له جله‌کاتم گۆرین و چوومه‌وه مه‌تبه‌خۆی و که‌ومه یاریده‌دانی دایکم. به‌رده‌وامیش نه‌و قسه‌ی ده‌مه‌ه‌ویست بیکه‌م ده‌میشک و بیرو خه‌یالی خۆمدا دیناو ده‌برد نه‌کا بیته‌ هۆی ره‌نجانی دایکم. دایکم که به‌ ئالۆزییه‌که‌ی زانیم پرسى:

- ره‌ها هیچ بووه؟ ناره‌حه‌تم دئییه به‌رچاوان.

سه‌رنجه پر غه‌م و سه‌رده‌ته‌که‌م ده‌ رووخساره میه‌ره‌بانه‌که‌ی دایکه‌مه‌وه بری و گوتم:

- به‌لێ، ده‌مه‌ه‌وی داوایه‌کی له‌ ئیوه و له‌ باهم بکه‌م.

دایکم که چاوه پر له فرمیسه‌که‌کانی منی دیت ئیشه‌که‌ی به‌جی هیشت. به‌نیگه‌رانییه‌وه سه‌بیرتیکى کردم و گوتی:

- هر چیه كت پتخۆشه بیلێ، دلنیا به ئه گهر له دهست ئیمه بێ هر چیهك بئ بۆت ده کهین.

سهرم بهردایه وه و گوتم:

- تکار و داوا به کهم بۆ خۆم نیه.

دایکم که چارس ببوو گوتی:

- ئه دی بۆ کییه؟ مه هدی! خیرا که کچی قسه کهت بکه نیوه گیانت کردم!

ده حالیکدا که فرمیسه که کام دههاتنه خواری و پیشپرکیی دابارینیان بوو گوتم:

- نه دهه دهربارهی مه هدیسه نیه به لکه دهربارهی راحیله یه.

چاوه ته ره کام دهه روخساری دایکه وه برین و درێژه م دایه:

- تکار ده کهم ژیا نی من و هه موو ئه و ئیش و ئازار و دهرد و مهینه تیانه ی که چه شتمن

بیانکه نه په ند و ئامۆژگاری و لینگه پڕین بارا حیله بۆ خۆی بریاری ژیا ن و ئاینده ی خۆی بدات و

ئیه به ناچاری و به نابه دلێ خۆی به میردی مه ده ن و ناچاری مه که ن، هه رچه نده

خوازیاره که شی له هه موو سه ریکه وه ته واو کامل بێ.

دایکم به سۆزه وه ده باوه شی و هه رینام، ماچیکێ گهرمی له پرومه تی کردم و به دهنگیکێ

له رزۆکه وه گوتی:

- دلنیا به کچه کهم، له و ژیا ن و دهرد و ئازاره ی که تۆ چیشته من و بابت په ند و

ئامۆژگاریان وه رگرتوه ره نگه واشبزانێ ئه وه هه ر ته نیا تۆ بوو وی که دهرد و ئیش و ئازارت

چه شتوه به لام خودا بۆ خۆی شایه ده که دهردو ئیش و ئازاری من و بابیشته له ئی تۆ که متر

نه بووه، چه ندین شه و به بئ تۆم به گریان تا سبه ینی رۆژ کردۆته وه و چه ندین شه وان بابت تا

به یانی چاوی خه وێی لێک نه ناوه و هه روا به بیداری دانیشتوه و ده بیرو خه یالانه وه چووه،

پیموا به هه ر ته نیا ئه وه هه له یه و هه مان ئه و جاره بۆ هه موو ئیمه به سه.

- سوپاس، دل م دا که وت و خه یال م ئاسوده بوو.

دایکم زه رده خه نه یه کی هاتئ و گوتی:

- خیرا که هه ر بینه میوانه کان گه یشتنه جئ و هاتن.

به په له ئیشه کامان سه ره و به ره کردن و خۆمان بۆ پیشوازییه میوانان ئاماده کرد.

ئه وه شه وه میوانه کان هاتن و خوازیینییه که له کهش و هه وایه کی خۆشی و شادیدا ئه نجام درا

و بریار درا هه فته ی دواتر رئ و ره سمی شه کرا و خوازده نه وه کهش به رپۆه بچئ. بریاری ماره برین و

گواستنه وهش هه لگپرا بۆ رۆژانی پشوی جهژنی نه ورۆژی. به مجۆره راحيلهش به رپۆه بوو تا ژيانپکی تازه دهست پيپکا.

رۆژه کان هه روا به خۆشی و شایي و هه لپه رکیوه تیده په رپین، هه موو رۆژی دهنگی قاقای پیکه نینی کهس و کار و شادی و شهنگولیه مه هدی ده ته واری نیو ماییدا دهنگی ده دایه وه و زرمه ی بوو و ئەو ناوه ی پر ده کرد. جهژنی نه ورۆژی به هه موو خۆشیه به هاری و به ته واری جوانیه کانیه وه گه یشته جی وهات. هه موو ئەندامانی مائی به خاو خیزانه وه هه ره له به یانی زووه وه هه لدهستان و تا درهنگانیکی به ئیش و کارانه وه خه ریک ده بوون ده گه ل ئەوه شدا شه درهنگانیکی شه وی نیوه ی ئیشه کان هه روا به نیوه چلی ده مانه وه.

دواییه که ی رۆژی دیاریکرا وهات و دوا ی شایي و زه ماوه نده نا ههنگیکی تیرو ته سه ل راحيلهش چوو ه ناو مال و حال و ژبانی خۆیه وه. به وه ی که ده مدیت به ته ک میرده نمونه بییه که ی خۆیه وه ته ی خۆش حال بووم.

پشوی رۆژه کانی جهژنی نه ورۆژی هه مووی به شادی و هه لپه رکی و خۆشیه وه تیپه ری و دووباره غه می دووبییه مه هدی هه موو گیانی داگرته وه. رۆژی یازده هه می فه ره دینی بوو که محمه د هات و مه هدی ده گه ل خویدا برده وه و به رۆینه وی مه هدی رۆژه خۆش و شادییه کانی منیش به سه ر چون.

چه ندین جارن ناغای که نغانی به هوی خال و خالۆژیوه ده ینارد که ئەگه ر پڕ بدین بیته خوازینییه. بام نارازی بوو و نه یده سه لماند. جیاوازی نیوان رۆیه ته مه فمانی کرد بووه بیانو و ببوو ره رینگر له برده م هاوسه ر گیریه مه.

* * *

رهها بیدهنگ بوو و به رهبابه خانمی گوت:

- به یارمه تی خۆت که میک ناو، یا پیاله چایه کم بدهنی، گه رووم ده سووتیتته وه و زمانم وشک بووه.

رهبابه خانم له جی خۆیه وه هه ستا و دوو پیاله چای تیکرد و له برده م من و ره های دانا. رهها پیاله چایه که ی خوارده وه و پرووی ده رهبابه خانمی کرد و گوتی:

ئه گه ر شام ناماده یه به یارمه تی خۆت نان دانی، ئەو رۆژانه هیندهم چه نه داوه که دلنیام سپیده خانم ماندوو بووینه و شه و تا به یانی خه ونی به قسه و چه نه لیدانی منه وه ده بینی.

له و جه‌ف‌نگه‌ی ره‌های هه‌ر س‌ی‌ک‌مان به پ‌یکه‌ن‌ین هات‌ین و له وه‌لام‌یدا گوتم:

- به پ‌ی‌چه‌وانه‌وه، ئ‌ی‌وه ه‌ی‌نده شیر‌ین ده‌دو‌ت‌ین که‌من نا‌گام له ت‌ی‌په‌ر‌ینی سه‌ع‌اته وه‌خت‌ان نام‌ی‌ن‌ی، کات‌ی که سه‌ر له سه‌ر نو‌وس‌ینه‌ک‌ام هه‌ل‌ده‌گرم ئ‌وه ده‌می ده‌ز‌انم چه‌ند وه‌خت ت‌ی‌په‌ر‌یوه و من هه‌ر نا‌گاش‌م لی نه‌بووه.

ره‌بابه خانم به گالته‌وه گوتمی:

- ئه‌وجا د‌وای ئه‌وه‌ی که ئ‌ی‌وه به سه‌ره‌هات‌ه‌که‌ی خ‌وت‌ان گ‌ی‌ر‌ایه‌وه، ده‌بی سپ‌یده خانم دان‌یش‌ی و گوئ‌ی ب‌ۆ قسه‌کان‌ی من ب‌گ‌ر‌ئ‌.

- ره‌ها به‌ده‌نگ‌یک‌ی به‌رز‌وه پ‌یکه‌نی وگوتمی:

- توو بی و خودا ره‌بابه خانم، هه‌ر نه‌بابه راوه‌ست‌اب‌یت تا من به سه‌ر هات‌ه‌که‌م ده‌گ‌ی‌ر‌ایه‌وه ئ‌وه ده‌مه ئ‌وه قسه‌یه‌ت ک‌رد‌بابه، به‌و قسه‌ی که ک‌ردت، ده‌ترسم سپ‌یده گیان به سه‌ر هات‌ه‌که‌ی من به نیوه چ‌لی به‌ج‌ی ب‌یل‌ی و به پ‌ی‌یه‌کان ب‌گ‌ر‌ئ و بی پ‌ی‌یه‌کان واز لی ب‌ی‌نی.
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کم ک‌رد و گوتم:

- به هه‌ل‌ه چ‌ووی، من به‌هه‌موو ئاره‌زووی‌که‌وه ب‌ۆ قسه‌کانتان داده‌ن‌یش‌م و گو‌یت‌ان لی ده‌گرم. د‌وای نانی ئ‌ی‌وار‌ی ره‌ها م‌ۆ‌له‌تی خواست به زووی بی‌چ‌یته ناو ج‌ی‌گا. و من و ره‌بابه خان‌یش د‌وای سه‌عات‌یک ده‌مه‌ته‌ق‌ی هه‌ریه‌که‌مان چ‌و‌ینه ژوره‌که‌ی خ‌ۆمان و خ‌ۆمان خزانده نیو ج‌ی‌گا گه‌رموگ‌وره‌ک‌انمانه‌وه تا خ‌ۆمان ب‌ۆ ر‌ۆژ‌یک‌ی د‌یکه و باس‌یک‌ی تازه ئاماده که‌ینه‌وه.

به‌یانی زوو له خ‌وئ‌ی ر‌اب‌ووم و چ‌وومه هه‌سار‌ئ‌. به‌ک‌زه‌بای ساردی زستان‌ئ‌ سه‌رم‌ام ده ته‌واوی له‌ش‌یدا گه‌را. هه‌وا ی پاک‌ی به‌یانی خ‌وی له چ‌اوم ره‌وانده‌وه و وه‌ج‌وش‌ی ه‌ی‌نام. هاتمه‌وه ژوره‌که‌م، موشه‌ما بارانیه‌که‌مم ده‌به‌ر ک‌رد و له م‌ال‌ئ‌ چ‌وومه ده‌ر‌ئ‌. پ‌ی‌م هه‌یف بوو ده‌وه هه‌وا پاک‌ی به‌یانی‌ده‌له م‌ال‌ئ‌ ب‌ی‌نمه‌وه و ر‌او‌ی‌چ‌که‌ی ئ‌وه هه‌وا خ‌ۆش و د‌ل‌ق‌ر‌ینه‌ی له ک‌یس خ‌ۆم ب‌ده‌م. به‌هه‌نگ‌اونان به‌ره‌و پار‌که‌که‌ی ن‌ز‌یک م‌ال‌ئ‌ ره‌هاوه چ‌ووم و سه‌عات‌یک‌م ده‌ پار‌کیدا پ‌یاسه‌ ک‌رد و چ‌ی‌ژم له‌وه ک‌زه‌بای به‌یانیه‌ی وه‌رده‌گرت که له ده‌موچ‌اوی ده‌دام. هه‌ستم به برسییه‌تیه‌کی ز‌ۆر ده‌ک‌رد به ناچاری به‌ره‌و م‌ال‌ئ‌ ره‌های بوومه‌وه. کات‌ی که چ‌وومه‌وه ژور‌ئ‌، ره‌بابه خانم و ره‌ها هه‌ر دووک هه‌ستابوون.

ره‌بابه خانم به د‌یت‌ن‌ئ‌ من به پ‌یکه‌ن‌ینه‌وه گوتمی:

- سل‌او سپ‌یده خانم هاتنه‌وه، راستیه‌که‌ی به‌یانی زوو که هاتمه ژوره‌که‌تان و چ‌اوم به ج‌ی‌یه چ‌ۆ‌له‌که‌تان که‌وت به په‌له چ‌وومه لای خاتوون‌ئ‌ و گوتم:

- خاتوون پیموایه سپیده خانم هەر به راستی راستی هه لاتوون.

به سه رسامیه وه سه بیریکم کردی و پرسیم:

- جا باشه بۆ پیتوایوو من هه لاتووم؟

ره هاش که هاتبووه هه ساری و ئاگای له قسه کانی مه بوو گوتی:

- ره بابه خانم دهیگوت قسه کهی دوینی شهوی که گوتم سپیده خانم ده بی گوی بۆ قسه کانی

منیش بگری هه ره وه وای لی کردوو هه لی.

که وتمه یادی قسه کانی شهوی پیشتی ره بابه خانم و ره های. که وتمه پیکه نینی و تازەش

پهیم به مه به سته کهی ره بابه خانمی ده برد. هه رسیکمان چووینه وه مه تبه خنی و هه رکه چاوم

به میزی رازاوهی خواردنی کهوت زۆر به ئیشتیاوه دهستم به خواردنی کرد.

راویچکهی ناو نهو هه وایه پاک و بیگه رده بووه هوی نه وهی دوو هینه دی رۆژانی دی بخۆم.

کاتی که ره ها زانی بۆ پیاسه ی له مائی وه ده رکه وتووم گوتی:

- ئای خۆزگه بانگی منیشت ده کرد تا هه ردوو کمان پیکه وه چوواینایه پیاسه ی، من

شیتی پیاسه ی ناو هه وای پاک و بیگه ردی به یانیا، به تابه تی هه وای به فرو بارانای.

دوای قاوه ئتیه هه موو پیکه وه چووینه هۆلی میوانان. ره ها سه بیریکی سه عاتی کرد و

گوتی:

- سپیده خانم نه ورۆ هینه دیکم ئیش ههیه و ده بی سه عاتیکتان به ته نی به جی بیلم خۆ

ناره حهت نابن به ته نیتان به جی دیلم؟

سه بیریکی ده موچاوه جوانه کهی ره هام کرد و ده حالیکیدا که ده دلدا ستایشی جوانیه ره هام

ده کرد وه لامم دایه وه:

- تکاده کهم من به ریگری کاره کانی خۆتان دامه نین و هه روه ک رۆژه کانی پیش هاتنیم

کاری رۆژانه ی خۆتان نه نجام بدن.

ره ها باسی له ئاماده بوونی خۆی له به کیک له کارخانه جاته کاندا کرد و دوای سه عاتی که له

مال چوه ده ری. چون ره ها ریشت و تا هاتنه ویشی کارو ئیشتیکم نه بوو بیکه م وام به چاک

زانی سه ری که له نووسینگه ی گۆفاره که بده مه وه.

کاتی که چومه ژووری نووسینگه که وه، هه موو ها و کاره کاتم به هه له داوانه وه به ره و پیلم هاتن

و به گه رمیه وه لیان پرسیم و چاک و چۆنیا له گه ل کردم. ناغای میرزایش هاته گه له وان و

گوتی:

- بەتاسەى بېنىنەۋەى خانمپۆە بوۋىن، ھەموومان تىكرا لە بىر چۆتەۋە، ھەر نەبى بەلانى كەمەۋە ھەر بەچەند رۆژان جارىك تەلەفۆنىكى بكنەن و لە حال و ئەحوالى خۇتائمان ئاگاداركەنەۋە، ئالىين ليمان بېرسن. بەشەرمىكەۋە سەرم بەردايەۋە و گۆتم:

- ھەقى ئىۋەيە، باۋەرىشتان بى ھىندە سەرقالى كۆكردنەۋە و رىكخستەۋەى نووسىنە كانم كە ئاگام لە بەسەرچوون و ھاتنەۋەى شەو و رۆژانىش پراۋە. شەۋانە كە ئىشە كانم تەۋاۋ دەبوون گۇقارە كەم وەبىر دەھاتەۋە. ئەو دەمەى كە بەلای تەلەفۆنە كەۋە دەچوم دەمزانى گۇقارە كەتان جى ھىشتەۋە وچونەتەۋە.

ئاغاي مىرزايى زەردەيەكى كرد و گوتى:

- ئىستاش ھەر لە خوداى بە زىادى بى كە جارچارە بەدرەنگىكەۋە ئىمەت وەبىردىتەۋە. بەمەيلە و تورەيىيە كەۋە سەيرىكىم كرد. ئاغاي مىرزايى ھەردوو دەستى بەنىشانەى رادەست بلندكردن و گوتى:

- من داۋاى لىبوردنتان لى دەكەم، باۋەرتان بى ھەر مەبەستم گالتە بوو و ھىچىدى. با لەۋانە گەرىن، بابزائم ئەورۆ بە دەستى پەرۋە ھاتونەۋە يانە نا؟

- ئەگەر تۆزىكىم لىگەرىن و ھىندەم بەقسان سەرنەكەنە سەرى، بۆتان پروون دەكەمەۋە.

ئاغاي مىرزايى قاقايەكى لىدا و گوتى:

- فەرموون ئەۋە ھەموومان بىدەنگ دەبىن تا ئىۋە دەرفەتى روونكردنەۋەيتان بۇ برەخسى.

ئەۋ ھەناسەيەى دەسىنەمدا رامگرتبو بەرھەلدام كرد و گۆتم:

- ھەموو نووسىنە كانم بۇ ھىناۋنەۋە و پىموايە ئىدى لە كۆتايى بەسەر ھاتەكەى رەھاش

نزيك بوۋمەۋە. ئاغاي مىرزايى ھەروا بە دەم چوونەۋە لاي نووسىنگەى كارەكەيەۋە گوتى:

- بەيارمەتى خۆت دەگەلما وەرە نووسىنگەى تا دەربارەى ئەمە ھىندىك زياتر بدوین بە

دواى ئاغاي مىرزايىدا چومە نووسىنگەى كارەكەى، ئاغاي مىرزايى بە ئامازەى دەست داۋاى

لىكردم دانىشم. دەرگاگەم بەدواى خۆمدا داخستەۋە و لەسەر كورسىيەكى كە بەتەك مىزى

كارەكەيەۋە بوو دانىشتم و دەسنوسە كانىشم خستەنە سەرمىزەكەى.

ئاغاي مىرزايى نووسىنە كانى ھەلگرتن و ھەروا سەرىپى چاۋىكى پىدا خشاندن. بە روالەت

دىاربوو رازىيە. دەحالىكىدا كە دەستنوسە كانى دەخستەۋە سەرمىزەكە پرسى:

- ديارە ئەمانە ئامادەن بۇ چاپ؟

بەسەر لە قاندىكەۋە بۇ راستىيە قسەكەى گۆتم:

- تا ئېۋە پېشەكە چاڭكردنى ئەمانە نامادە دەكەن ئەمنىش پاشماۋەى نووسىنەكام دېنمەۋە و دەتاندەمى.

ئاغاي مىرزايى بە رەزامەندى و خورسەندىۋە سەيرىكى نووسىنەكامى كردهۋە و گوتى:
- ھەر لە مېرۋە ئېمەش كارى چاپ دەست پېدەكەين.

لە جېۋە ھەستام و گوتم:

- بەيارمەتى ئېۋە منىش دەچمەۋە مالى خاتونى ئەجمەدى، دلنىام ئەوانىش ئىستا
ھاتونەتەۋە. خودا حافىزىم لە ئاغاي مىرزايى كرد و لە نووسىنگەى ھاتمە دەرى.

دەگەل ھاۋكارەكانىشم چەند دەقىقىكان كەۋتمەۋە قسان و ئەۋجا لە نووسىنگەى گۆقارنى
بەرەۋ مالى رەھايەۋە ھاتمە دەرى.

ھەر دەرىيەدا بېرارەكەم گۆرا و وام بە چاك زانى سەرىكىش لە مالىكەى خۆم ھەلنمەۋە
كىلەكەم دەقۇلەكەيدا بادا و چومە ژوروى. ئەۋە چەندىن رۆژ بوۋ تازە دەھاتمەۋە.

دېرەۋەم ھەلۋانى ھەرگىز دەگەل مالى رەھايى بەراورد نەدەكرا. ئەۋ ھەموو تابلۇ
دېمەنە رازاۋانەى ئەۋى لەكوى كە من شېتىيان بوۋ بووم و ئېرە لە كوى.

بە خەيالىكى ئاسودەۋە لەسەر لاتەختىكى تخیل بووم و لە بن لېۋانەۋە گوتم:

- بەراستى ھېچ جېئەك ۋەك مالى خۆت نابى.

سەيرىكى ئەملاۋلايانم كرد و كەۋتمە خەيالاۋەۋە:

- من ھەر شەيداي مالى خۆم و ھەر ئېرەشم پېخۆشە جا باھىچىش لەۋشتە جوانكارى و
تابلۇ و لۇكسانەشى تېدا نەبى. لەمالى خۆمدا ئاسودەم و ئەۋ دلنىابىيەش بە ھېچ شتىكى
ناۋ ئەۋ دىنابەى نادەم و نايگۆرمەۋە. دلنىام ئەگەر لە رەھاش بېرسم ئەۋ مالىت بە ھەموو
بەسەرھاتە تال و سویرەكانى رابوردوتەۋە پې خۆشترە يا ئەم ئاپارتمانە سادە و بچكۆلانە بە
ژيانىكى ئارامەۋە، حەتمەن ئەۋ ئاپارتمانە سادە و بچكۆلەۋە بى شتومەك و كەل و پەلەى
ھەلدەبشارد.

سەيرىكى سەعاتم كرد زۆر درەنگ بېۋە لە جېۋە ھەستام. زۆر بەتاسەۋە سەيرىكى

ئەملاۋلايانم كرد حەزم نەدەكرد بەجى بېلەم بەلام چارە نەبوۋ ھەر دەبوۋ رۆبىام.

كاتى كە گەيمەۋە بەر دەركەى مالى رەھايى، دەستم راداشت پال بە دوگمەى زەنگەكەۋەنىم
دەنگى ئىستۆبى ئوتومبېلېك و رىاي كردمەۋە. سەيرىكى دواۋەم كرد، رەھام دىت لە
ئوتومبېلېكى دابەزى و كرىيەكەى دا. ھەر دوۋكەم بە دەم زەردەخەنەۋە سەيرى يەكترمان

کرد. به دیتنی ره‌های هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ییهم هه‌لکیشا، له‌وه‌ش که‌له پیش منه‌وه نه‌گه‌یبووه مائی خۆش‌حال بووم.

- سلاو، ئیوه ته‌شریفتان بردبووه ده‌ری؟

- به‌ئی، منیش هه‌له‌که‌م قۆسته‌وه و سه‌ری‌کم له نووسینگه‌ی گۆقاره‌که دایه‌وه.

ره‌ها به دهم ده‌رکه کردنه‌ویوه وه‌لامی دایه‌وه:

- کاریکی چاکتان کردوه کاتنی که‌له مال ده‌چومه ده‌ری و ناچار بووم که به‌ته‌نیتان له مائی به‌جی بیلم زۆر نارحمت بووم به‌لام ئیستا که ئیوه‌ش ده‌رفه‌تیکتان په‌یدا کردوه تا بچنه‌وه نووسینگه‌ی گۆقاره‌که زۆر ئاسووده و خۆش‌حالم، نازانی دل‌م چون هه‌لده‌چوو به‌رده‌وام ده‌دلی خۆمدا ده‌مگوت ئیستا سپیده‌ خاتم هه‌ر لی تووره بوو ون.

ره‌ها خۆی لادا تا بچمه‌وه ژووری، کاتنی که به‌به‌رده‌میدا تیده‌په‌ریم و چومه‌وه هه‌ساری

ده‌خه‌یالانه‌وه چووم:

- به‌سته‌زمانه نازانی منیش له‌و خراپتر بووم.

ره‌بابه‌ خاتم له‌ دهنگی کرانه‌وه و داخستنه‌وه‌ی ده‌رکی هاته‌ ناو ده‌رکه‌ی مائیوه و که‌ هه‌ر

دووکیشمانی پیکه‌وه دیت پرسی:

- ئیوه پیکه‌وه بوون؟

من و ره‌ها پیکه‌وه له‌یه‌ک کاتدا سلاومان کرد ته‌وجا ره‌ها گوتی:

- نا، له‌به‌ر ده‌رکی تووشی یه‌کتری بووین.

- ره‌بابه‌ خاتم مشه‌ما بارانییه‌که‌ی له‌ هه‌ردوو کمان وه‌رگرت و گوتی:

- تا ئیوه‌ پشوویکی ده‌دن و ماندووتان ده‌هه‌سه‌یته‌وه منیش شتیکی خواردنه‌ویتان بو

ئاماده‌ ده‌که‌م.

سویاسمان کرد و ره‌بابه‌ خانمیش دوی شه‌وه‌ی مشه‌مایه‌کانی به‌ دارپوه‌ کردن به‌ره‌و لای

مه‌ته‌به‌خیوه‌ چۆه. پیش شه‌وه‌ی بچیته‌ ژووری مه‌ته‌به‌خیوه‌ له‌ ره‌های پرسی:

- ئه‌ری به‌ راست خاتوون کاره‌کانتان ته‌واو کردن؟

ره‌ها به دهم لی‌کردنه‌وه‌ی گولی سه‌ری وه‌لامی دایه‌وه:

- به‌ئی، به‌ خۆشییه‌وه‌ شه‌م‌ژکاره‌کان هه‌مووی وه‌ک پیویست به‌ دلی هه‌مووان بوو و به‌

پیچه‌وانه‌ی جاره‌کانی دی هیچ گیرو گرفتیکم نه‌هاته‌ ری.

- خۆ ئەگەر گېرورگفتيکيش هاتبايه پيش هەر هيچ نەبوو بە دلتيايييهوه بابتان هاريکاري هەر دەکردن و بەهانانانەوه دەهات.

رەها دەستەکانی بردنە ناو قژيهوه و دەحاليکيدا که قژەکانی بەسەر شان و ملاندا بەردەدانهوه گوتی:

- ھەزناکەم لە ئەنجامدانی کارەکاندا داوای یارمەتی لە باج بەکەم، پيەم خۆشە بۆ خۆم بەتەنێ کارەکان ئەنجام دەم و پرایانپەرینم.

لەو ویستە توند و تۆڵ و باوەر بە خۆبوونە پتەوهی خوشحال بووم. ئەو ژيانە سەختەي کەپييدا تيبەرپييوو ژنيکی پتەو و بە خۆ و بە هيژ و توانای لی دروست کرد بوو.

رەبابەخام لەداوای چەند دەقیقیکان بە سينييهک و دوو پەرداغ ناوی پرتەقال بەسەرەوه هاتەوه هۆلی. هەر وای بە دەم دانانی پەرداغەکانەوه لەسەر ميژهکەي بەردەمانەوه گوتی:

- دلم دەرچوو، لە سبەينيپۆه تا ئیستا چاوم بە دەرکپۆه خیل بوو.
رەها کە پەرداغە ئاوه ميوهکەي هەلڤهگرت گوتی:

- وەک بليی لە وەتەي سپیڤه خام هاتۆتە ئەو مالهێ مە ئپۆه خوتان خراپ بووه، جارێ هەر لە بەيانیهوه تا ئپوارئ بە تەنێ لە مالهێ دەمايتهوه و هەرگیز ناپزایهتیبه کيش نەبوو.

رەبابەخام لەسەر قەنەفەکە بەتەنیش رەهاوه دانیش و گوتی:

- ئەرئ بە خودای، ئەدی نازانن دەو چەند رۆژانەدا چەندم خوو بە ئپۆه گرتووه.
رەها پیکەنی و گوتی:

- کەواتە هەر لە ئیستاوه سپیڤه گیان دەبێ بەلینمان بداتی کە واز لە کاروباری گۆقارئ پینئ و بیت لپره دەگەلە مەدا بریته.

زەرڤه خەنەيهکەم هاتە سەر لیوان، لەو هەموو لوتف و سۆز و خوشهويستیهي ئەوان تەریق دەبوومەوه بۆیه گوتم:

- باوەرپتان پي منیش هەر ئاوا و زیاتریش ئۆگری ئپۆه بوويه، بەلام چیکەم ناتوانم واز لە ئیش و کاری گۆقارەکەپینم و دەستبەرداری بم، چونکە ئەگەر بە کاروباری ئەو گۆقارەشەوه نەبوايه من هەرگیز بە ئپۆهي ئازیزان ئاشنا نەدەبووم، بۆیه دوا بەداوای دوزینهوه و پەیداکردنی

خوشهويستانی وەک ئپۆه لەو ريبهوه هەر درپژه بە ئیش وکارەکانی خۆم دەدەم دەو گۆقارەيدا.

هەردووکیان بەقسە قوتەکانی من پیکەنین. رەبابەخام لە جپۆه قیت بۆوه و گوتی:

- بە یارمەتی خۆتان خپراکەن وەرئە سەرميژئ نانهکە ساردبۆوه.

رەھا بەگوتنى ((بە چاوان)) لەجىۋە ھەستا، دەستى منىشى گرت و قىتى كردمەوھ.

بە دەم چوونە سەر مېزىمانەوھ رەھا گوتى:

- من كوژراو و مردووى فەرمانى ئاوام.

رەبابەخانم ھەرۆك جارانى پىشوو بە سەلىقەيەكى تەواوھوھ مېزەكەى رازاندبۆوھ. قاپىكى گەورەى زەلآتە دناوھراستى مېزەكەيدا چاوى لە ئادەمىزاد دادەگرت. سەبەتەى چووكەلەى سەوزەواتى پر لە توورى ئەلمۇدە ئىشتىيائى ھەموو كەسىكىيان دەبزواند.

كۆجىلە ماستى بچكۆلانەى پر لە ئاروئ و نەعنائ وشك و كشمىش و گويز ئاوى لە دەم و لەوسان دىنان. رەھا بە دىتنى مېزى وا رازاوھ دەستى پىكدادان و گوتى:

- من شەيدائ سەلىقەى رەبابە خانم، بەراستى كابانىكى تابلىتى لىوھ شاوھن.

رەبابە خانم كە بەخۆو بە لەمە برنجىكى سىپى بەزەغفەران رازاوھ بەرەو لائى مېزەكەوھ دەھات گوتى:

- خاتوون، ئىوھ ھەمىشە دەگەلەمندا بەلوتفن، تكا دەكەم لەوھم زىاتر شەرمەزار مەكەن. رەھا بەھەلەداوانەوھ كەوتە يارمەتییە رەبابە خانم، بە لەمە برنجەكەى لى وەرگرت و لەسەر مېزەكەى دانا و گوتى:

- ئازىزم تۆ بۆخۆت دەزانى كەمن ھەرگىز لە خۆو بەكەسدا ھەلئادەم.

منىش بەلایەنگرىھ رەھايەوھ گوتم:

- منىش ھەر دەگەل رەھا خاتوونىم و پىموايە ئىوھ لە سەلىقە و مالدارىيەدا وىنەو ھاوتاتان نىھ.

رەبابە خانم ئەمجارەيان بە قاپىكى قوولئ فەخفوورى پر لە شلەى قىمە سەوزىوھ لە مەتبەخى ھاتەوھ دەرى و گوتى:

- واى توخودا ھىندەم ناز مەدەنى دەترسم لە خۆشيان شلەكەم لى بەرىبىتەوھ.

رەھا ھەروا بە دەم زەردەخەنەيەكى لالىوانەوھ گوتى:

- دەى دەى ئەوھ چىھ ھىندە بە رەبابە خانمدا ھەلئەدەى سىپىدە گىيان! رەبابە خانم يەكجارىش وانىھ نە.

رەبابە خانم دەيزانى رەھا گالئەى لەگەل دەكا، بە دەم قاقائى پىكەنىنەوھ گوتى:

ئىدى تازە دەبى خۆت ساغ كەيەوھ داخوا لەلایەنگرانى منى يالە نەياران.

رەھا كورسىيەكى بەرەو لائى خۆيەوھ ڤاكتىشا، لەسەر كورسىيەكە دانىشت و گوتى:

- تۆ بۆ خۆت دەزانی من لەتاکە لایەنگرەکانی تۆم، بەلام چبکەم لەترسی رژانی قاپە شلەکە ی نەبێ جارجارە ناچارم بچمە ریزی نەیارانەوه.

ئەم دەمەتەقییە بوو زەمینی سەرکردنە سەری یەکتەری نیوان رەها و رەبابەخانم نیوہ روژەمان دە کەشیکی خۆشی و شادیدا خوارد. دواى نان خواردنیش من و رەها کەوتینە هاریکارییە رەبابە خانمى لە هەلوێژاردنى سەرمیزەکەى و شوشتنى قاپەکاندا. رەبابە خانمیش دواى تەواو بوونى نیشەکان دوو پیاڵە چای فەریکی بۆ تیکردین و گوتى:

-ئەرۆ هەر بە یەکجاری شەرمەزارتان کردم، تەکا دەکەم بفرمۆن تا چایەکاتان سارد نەبوونەتەوه، نۆشی گیانیانکەن.

دواى چا خواردنەوى، خەو پینلوی چاوی هەرسێکمانى قورس کرد و چاوی داگرتین هەریەکەمان بە زەحمەت خۆمان گەیاندەوه ژوورەکانمان و کەوتینە خەویکی نیوہروژەى شیرین و قوولەوه.

بەچەند لێدانىکی دەرکەى، چاوم هەلێنان و لەسەر خۆ پرسم:

- بەلێ؟

دەنگى رەبابە خانمى لە پشت دەرکێوہ بەرز بوو:

- سپیڤە خانم، رەها خاتوون چاوەروانتانە تا پیکەوه عەسرانیکی بچۆن. هەرۆا بە دەم باویشک دانێوہ دەرکەى ژوورەکەم کردەوه گوتم:

- من هەرگیز حەزم لە خواردنى عەسرانە نیە بەیارمەتى ئێوہ تا خاتوون شتێکی دەخوا من دەچم ناوێکی بەخۆم دادەکەم و دێمەوه خزمەت.

رەبابە خانم زەررە خەنەیهکی لەدلان ئازیز و خۆشى بە روومدا کرد و گوتى:

- چۆنتان حەز لێنە، پەيامەکەتان بە خاتوونى رادەگەیهنم.

رەبابە خانم بەرەو لای پلیکانەکانەوه چوو تا بچیتە نەژمى خوارى منیش بەرەو لای حەمامیوہ چووم و دواى سەعاتیک دلشاد و رووگەش و زیتەلە لە پلیکانان هاتمە خوارى.

رەها لە حەسارى لەبەر تیشکە لاوازه کەم رەنگەکەى روژى لەسەر کورسییەکی دانیشتبوو وشالێکی بەسەر قاچەکانیدا دابوو. هەرۆا کە بەلایەوه دەچووم، دەدلى خۆمدا ستایشى جوانییەکەم دەکرد. رەها دەخویندەنەویەکی قوولى کتیبیک راجوو بوو و قژە خۆش رەنگەکەشى بە شێوہیەکی جوان لەسەر تەوقە سەریوہ کۆکردبوو و سەدان هیندەى دیشى خستبوو سەر جوانییەکەى. بە بیستنى دەنگى پى من سەرى بلندکرد و چاوی لەسەر لاپەرەى

کتیبه که وه هه لگرت و خستیه سهر من. به دیتنی من بهرئ و ره سمی نه ده به وه هه ستا و سلاوی کرد. وه لامی سلاوه که بیم دایه وه و گوتی:

- هه وایه کی خوش و دلغرینتان بۆ خویندنه وی هه لبار دووه.

ره ها کتیبه که ی پیکه وه نایه وه و گوتی:

- له بی وازیان بریارم دا هیندیکی وه خوینم.

ئه و جا یه کجاری هه ستا و گوتی:

- باتا زووه بچینه وه ژووری، ده ترسم سه رمات بی. هیشتا سه رتان هه ر ته ره.

پیشنیاره که بیم په سه ندر کرد، چونکه قزه ته ره که م وای کرد هه ست به سه رمایه بکه م.

هه روا که ده گه ل ره هایه دا به ره و لای ژووریوه ده چوممه وه ئه و پرسی:

- ئه دی بۆ قزتان وشک نه کردۆته وه؟

چونکه ((موجه فیه)) که مم له بیر کردبوو بیهینم شه رمم هاتی و ده وه لامدا گوتی:

- هه زم نه ده کرد ئیوه له وه زیاتر ده چاوه روانیه خویدا بهیلمه وه.

ره ها ده سه روچاویه وه روانیم و گوتی:

- ئیشیکی واگرینگمان نه بوو تا بترسیت دوابکه وی. و اباشتره تا زووه بچی قزت

سشوارکه ی.

ویستم بیانویکی دیکه ببینمه وه که ره ها ده ست پیشخه ری کرد و بانگی ره بابیه خانمی

کرد و گوتی:

- ره بابیه خانم، به یارمه تی خۆت سشواره که ی من بده نه سپیده خانمی.

داوی چند ده قیقیکان که قز م به ته واوه تی وشک بۆوه له ته ک ره ها وه دانیشتم و داوی

لیبووردنم لی کرده وه که ئاوام به جی هیشتووه. ره ها هه روه ک هه همیشه به زه رده خه نه

جوانه که یه وه لیوه ناسک و ریک و پیکه که ی رازانده وه و گوتی:

- ده گه ل پیاله چایه کی فه ریکدا چۆن؟

- سوپاسی ئه و لوتفه ت ده که م.

ئه و جا ره بابیه خانم پیاله یه ک چای بۆ هینام و منیش سوپاسیم کرد. ئه ویش به ته که مه وه

له سه ر قه نه فه که دانیشتم و رووی ده ره های کرد و گوتی:

- باشه، ده ی منیش ناماده م گوئی له پاشماوه ی قسه کانتان بگرم

ئەوجا سەرنجە پەر لە تاسەکانی دە روخساری رەهاوہ برین تا پاشماوہی بەسەرھاتەکە لە زاری
ئەوہوہ ببیہ.

(۱۲)

بایم ھەرگیز بەو ھاوسەرگیریە رازی نەبوو. چارەھای چار لەسەر ئەو باسە لیتمان بووہ
دەمەقالی و بگرە و بەردە دەگەڵ دایک و بایمدا. بایم ھەروا پێی لەسەر بیرو رایەکانی خۆی
دادەگرت و نەیدەھێشت ئەو کارە سەر بگریت. جا بو ئەوہی لەو ناوہ دوورکەومەوہ و باشتر
بتوانم دەربارە زانی خۆم بریار بەدەم، ھاتمە سەر ئەوہی ماوہیەک دوور لە مال و کەسوکار
بەسەر بەرم تا بریارەکانم پتەوتر و سانا و ناسوودەتری.

نامادهی سه‌فه‌ری بووم و چوممه مه‌شه‌ده. پيش روښتنيټيم باټم و داټكمم ټاگادار كرده‌وه
كه دواي گه‌رانه‌وهم ده‌چمه يه‌كټك له‌و خانوانه‌ي بابه گه‌وره به ميرات بو‌ي جي هټشتووم و
له‌وي داده‌نيشم.

بو ماوه‌ي مانگيكي چووم له چاكترين ټوتيله‌كاني مه‌شه‌ده‌ي دابه‌زيم و زوربه‌ي ماوه‌ي
روژه‌كانيشم ده‌گه‌ل شيرين و مي‌رده دل‌سوژه‌كه‌يدا به‌سه‌ر ده‌برد.

ټه‌و هم‌موو پر‌كيشي و پيداگرتنه به‌رده‌وامانه‌ي شيرين و مي‌رده‌كه‌شي نه‌يان‌تواني بمه‌يننه
سه‌ر ټه‌وه‌ي ټه‌و ماوه‌يه له مائي وان ټم و ده‌گه‌له واندا بمټنمه‌وه. سه‌ره‌پاي ټه‌وه‌ش روژانه ده‌گه‌ل
ټه‌واندا له گه‌راني ناو شاري يا له مائي ټه‌وان بووم و شه‌وانه‌ش ده‌چوممه‌وه ټوتيلي. كچه
بچكه‌له‌كه‌يان (شادي) به‌راستي شادي بو به دياري هټنابونه ناو مائي. ومنيش زوربه‌ي
روژه‌كام ده‌گه‌ل شاديدا به يادي كوره‌كه‌مه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد.

ټه‌و سه‌عاتانه‌ي له ټوتيليش بووم هه‌ر بير و خه‌يالټ به‌لای پيشنياره‌كاني ټاغاي كه‌نعاني و
ناره‌زايه‌تبييه داټك و باټمه‌وه بوو. ټه‌وجا دواي بير‌كرده‌وه‌يه‌كي زور و ده‌به‌ر چا‌وگرتني ته‌واوي
لايه‌نه‌كاني برپاري شوو‌كرده‌وه‌م به ټاغاي كه‌نعاني برپاردا.

دواي به‌سه‌رچووني مانگيكي و بيرو خه‌يال كرده‌وه له‌م باره‌يه‌وه دل‌نيابووم كه ده‌گه‌ل ټاغاي
كه‌نعانيدا ژيانتيكي شاد و ټاسوده و ټارامم ده‌بيټ و به‌خوشي ده‌ژيم. خودا خافيزيم له شيرين
و مي‌رده‌كه‌ي كرد و هاتمه‌وه تاراني. هه‌ر به گه‌يشتنه‌وه‌ي تارانيټم و يه‌كه‌مين چاو پټكه‌وتني
ماله‌وه‌مان دوا برپاري خوټم پټ راگه‌ياندن. باټم نارازي بوو و به ناره‌زامه‌ندييه‌وه گوتي:

- باشه ټازيزم، ټاغاي كه‌نعاني له جيټي بابته، ټه‌تو هيج بيرت له جياوازييه ټه‌و ته‌مه‌نه
زوره‌ي نيوانتان كرده‌ټه‌وه؟ هه‌زناكه‌م سه‌ره‌روزيانه برپار بده‌ي باش بير له دوا روژي ټه‌م كاره
بكه‌وه.

- ټه‌وه يه‌ك مانگي ره‌به‌قه بير له‌و مه‌سه‌له‌ي ده‌كه‌مه‌وه پټنانياوه مانگيكي ماوه‌يه‌كي
كه‌مه؟

- به‌ټي، ټه‌گه‌ر بيرو بوچووني ټيټمه‌ت گه‌ره‌كه ماوه‌يه‌كي كه‌مه به‌رامبه‌ر ماوه‌يه‌كي زوري
ژيان، ره‌ها ټازيزه‌كه‌م، به‌ر له‌وه‌ي دره‌نگسي به‌باشي بير له‌لايه‌نه‌كاني ټه‌م كاره‌بكه‌ره‌وه،
هه‌زناكه‌م جاري دووه‌ميش ده‌ژياندا نوشوست بيټني و بكه‌ويه‌وه.

- دل‌نيابن بابه گيان، ده‌و پټكه‌وه ژيانه‌يدا هه‌رگيز نوشوست ناهيټنم و ناكه‌وم، چونكه به
هه‌موو هه‌زو ناره‌زووي خوټمه‌وه ټه‌م مي‌رده ده‌كه‌مه‌وه و هه‌ر مي‌رد كردينيكيش كه به

خۆشه‌یستی و ئه‌وین و په‌یوه‌ندییه‌وه بکری به‌دنیایییه‌وه پاشه‌ رۆژی هه‌رشادی و خۆشی و به‌خته‌وه‌ری ده‌بی. له‌ جێوه‌ هه‌ستام و درێژه‌م دایه‌:

من دوا‌ین قسه‌ی خۆم بۆ ئیوه‌ کرد و هه‌زیش ده‌که‌م سه‌به‌ی به‌یانی ئیوه‌ش وه‌لامی به‌نه‌بری خۆتام به‌ده‌نه‌وه‌، دنیاش بن ته‌گه‌ر به‌و می‌رد‌کرده‌ش نارازییوون منیش ته‌و کاره‌ی ناکه‌م چونکه‌ من هه‌میشه‌ ره‌زامه‌ندییه‌ ئیوه‌م له‌ هه‌موو شتیکی دی به‌لاوه‌ گرینگ‌تره‌. چوومه‌وه‌ ژووره‌که‌م و له‌سه‌ر جێیه‌که‌م درێژ بووم. گویم له‌ قسه‌ی باب و دایکه‌م بوو به‌لام تییان نه‌ده‌گه‌یشتم و نه‌مده‌زانی چ ده‌لین.

به‌یانی رۆژی دوا‌یی به‌ پێچه‌وانه‌ی لی‌کدانه‌وه‌ی منه‌وه‌ که‌ پێمابوو روو به‌ رووی ناره‌زایه‌تییه‌ دایک و با‌م ده‌به‌وه‌ هه‌ردووکیان رازی بوون و قبولیان کرد و له‌ رێی خالمه‌وه‌ ئاغای که‌نعانیان ئاگادار کرده‌وه‌ که‌ ده‌توانی بێته‌ مائی بۆ خوازیبێیه‌.

ئاغای که‌نعانی هه‌ر به‌یانی ته‌و رۆژه‌ به‌ خۆو به‌ ده‌سته‌گولێکی جوانه‌وه‌ هاته‌ مائی مه‌ و خوازیبێیه‌ که‌ ته‌نجام درا. ئاغای که‌نعانی دوا‌ی ته‌واو کردنی هه‌موو گه‌فت و بریار و به‌لینه‌کان گوتی:

- هێشتا با‌به‌تیک ماوه‌ که‌ من نه‌مگوتوه‌.

ته‌وجا رووی ده‌من کرد و گوتی:

- ته‌ویش ته‌وه‌یه‌ که‌ من ته‌و گه‌فته‌ی به‌ ره‌ها خاتوونی ده‌دم تا ته‌و کاته‌ی مه‌هدی له‌ می‌رده‌که‌ی پیشووی نه‌ستی‌نمه‌وه‌ و نه‌بخه‌مه‌وه‌ کۆش و با‌وه‌شی، ته‌و نه‌گوازمه‌وه‌ و هه‌ر ده‌بی مه‌هدی بکه‌مه‌ دیاریی نا‌هه‌نگی ژن و می‌ردایه‌ تیمان و ژبیانی ده‌گه‌ل مه‌هدیدا بۆ بکه‌مه‌ نوقلانه‌.

ده‌گه‌ل ته‌وه‌شدا که‌ ده‌مزانی ته‌مه‌ کاریکی نه‌کراوه‌ به‌لام هه‌ر سوپاسم کرد و داوام له‌ خودای کرد تا پشتیوانی ته‌و کاره‌ی بی.

له‌ به‌یانی ته‌و رۆژه‌وه‌ ئاغای که‌نعانی به‌رده‌وام ده‌چوه‌ لای مه‌مه‌دی و قسه‌ی ده‌گه‌لدا ده‌کرد تا به‌لکه‌ ئی ته‌وه‌ خوا‌یه‌ مه‌مه‌د رازی کات مه‌هدیم بداته‌وه‌. به‌لام مه‌مه‌د هه‌ر جاره‌ی به‌ داوا‌ی شتیکه‌وه‌ نا‌ئومیدی ده‌کرده‌وه‌.

به‌لام ئاغای که‌نعانی له‌و پیاوانه‌ نه‌بوو هه‌روا به‌ناسانی ده‌ست له‌ داوا‌کاریه‌کانی هه‌لگرئ. هه‌ر رۆژه‌ی له‌ رۆژه‌که‌ی دی زیاتر پێ داده‌گرت و بۆ گه‌یشتنه‌ ئاما‌نجه‌که‌شی هه‌ر جاره‌ی پێشنیاریکی تازه‌ی بۆ مه‌مه‌دی ده‌کرد. مه‌مه‌دیش که‌ سووربوونه‌کانی ئاغای که‌نعانی

ئاوا دەدیتن ئەوەندەى دیکە بە رق دادەچوو و رقه کەشى بە من و ئاغای کەنعانیدا دەرشت و رووی لە پیشنیاره کانی وی وەر دەگێرا.

لە یەكێ لە رووبەر و بوونەو کاندای ئاغای کەنعانی پیشنیار دەکا ئەگەر بە دانەوێ مەهدی رازی بێ ئەو بە نیشانەى سوپاس و پێزانینیۆ داکێ محەمدى دەنیریتە حەجى مائى خودای. بەلام محەمد هەر قبول ناکا. لە دیدارى ئەو دواییبەشدا بە محەمدى گوتبوو ئەگەر رازی بێ ئەو حەسارێكى لەسەر وى شارى هیه بەناویبەو دەکا بەلام محەمد واش هەر قبول ناکا و نایههوى و بۆ ئەو هەش من زیاتر ئازار بەدا پەيام و راسپاردەیهكى بە ئاغای کەنعانیدا بۆ نار دەبوم:

- لەزارى منەو بە رههائى بلێ، مەگەر محەمد بمرێ دەنا تا ماوه مەهدى بەلای خۆیهوه نابینى.

ئاغای کەنعانى کە ئەو قسانەى لى بیستبوو لى کەوتبوو پارانەوى و داوا و تکای لى کرد بوو کە واز لەو رق و کینههه بێنیت و بەو کارەى رازی بى. بەلام ئەو هەمدیس نەچوو بوو ژیر بار و قبولی نەکردبوو. ئاغای کەنعانى کە لەو یەك دەندەبیهى محەمدى وە زالە دى بە محەمدى دەلێ:

- من دەزانم کە تۆ ئالوودەى، دەگەل ئەوەشدا دەزانم کە قاچاغ فروشیهه دەکەى جا کە ئیستا بەزمانى خۆش نایه رەدایه، دلنابە لەرى یاساوه مەهدیتان لى دەستینمەوه.

قسەکانى دوايهى ئاغای کەنعانى محەمدى ئەوەندەى دى توورە دەکات و دەگەل ئاغای کەنعانیدا تیکەوه دەگلین. دەمەقالیبە کەیان پەرە دەسینیت و ئاغای کەنعانى، محەمدى زۆر بە سەختى بریندار دەکات. هیزی ئاسایش دەگاتى و دەیانبەنە پۆلیسخانەى و لە بەروەش کە ئاغای کەنعانى سەر و لووت و دوو پەراسووى چەپى محەمدى دەشکینى بە تاوانبار دادەنرى و دەیبەنە زیندانى و شەش مانگی زیندان بۆ دەپرنەوه.

ئىستا ئەو سى مانگە دەزیندانیدایه. سەرەرای تەواوى ئەو هەول و کۆششانهى من و کەسوکاریشم کەچى هەر نەمانتوانى بەر هەلداى کەین. ئەوەش لەبەر وەى چونکە محەمد داواکار و شکایهتکارى تايبەتى و راستەوخۆى ئاغای کەنعانییه و هەر دەبى محەمد رازی بى دەنا هەر دەبى شەش مانگەکەى تەواوکا.

رەها بیدەنگ بوو و هەناسیکى قولی هەلکیشا، ئەوجا سەرنجیکى زۆر دلسۆزانەى لەمن داو گوتى:

-سپېده گيان ژيان گه مه و گالته و گه نجه فهی سهیری تېدايه خو ته گهر نه وانه له خوټ نه قه ومېن و به سهر خوټ نه یمن هه رگیز له وانه نیه باوه رکه ی. دواى زیندانییه ناغای که نعانیش بو ټوله سه نندنه وى له محمه دى چوومه دادگایه و له سهر ټالووده بوونه که یم شکات لی کرد. هه فته ی دواتر چوومه وه تا بزائم شکایه ته که م به چی و به کوئ گه یوه. چوومه ناو دادسه رایه و له سهر لاته ختیکی ده چاوه پروانیه دا دانیشتم تا سهره م دى. له پر ئومید به رووخساریکی گرزو ټالو و تیک چرژاوه وه له ژووری دادگایه هاته ده ری. هه ر دواى که میکی تریش له ئومیدی هاوسه ره که ی هاته ده ری و به په له به لای ئومیددا تپه پر ی و رژی ئومیدیش بی ناگا له ده ورو به ری خوئ له هؤله که چووه ده ری. به دیتنى وى له و ناوه سهر م سورما بو.

ده بیرو خه یاله کانی خوئدا جینگل ددها و گیزم ده خوارد که بانگیان کردم. له جیوه هه ستام و چوومه نه و ژورره ی که چهند ده قیقیک پیش ئیستا ئومیدی لی هاتبووه ده ری. دواى نه نجامدانی کاره کانی خوئم له دادگای هاتمه ده ری. ته وواوی بی و هؤشم به لای ئومید و هاوسه ره که یه وه بو و به دواى وه لامی نه وه یدا ویل بووم که نه و دووانه چیان ده کرد لیسه و بو له دادگایه بوون. وام به خه یالدا هات:

- له وانه یه ئومید و هاوسه ره که ی توشی کی شه یه که بووبن و کی شه که ش هینده قول بووی و کاریان به دادگا گه یی؟ یان له وانه شه ئومید و هاوسه ره که ی لیك... هؤرینی ئوتومبیلینی که به خوئ هیئامه وه و ده دنیاى ژیانى ئومید و هاوسه ره که ی هیئامه وه ده ری. نه و ده می زانیم که نه وه که وتومه ته ناو هه موو نه و ئوتومبیلانه ی دین و ده چن. شوفیری ئوتومبیله که به ده نگیکی نارازیانه وه گوتی:

- نه وه هؤستان له کوئی خاتوون، نه گهر به زه بیئان به لاهه تیبیه خوئاندا نایه ته وه هه ر نه بی به زه بیسه کتان به ژن و مندالی ئیمه دا بیته وه و دواى په رینه وى ناگاتان له خوئتان بی. دواى لیبووردنم له و شوفیره ی کرد که تا ده هات تووره تر ده بو و به ری خوئدا رویشتم. کاتی که گه میه وه مالى نه وه ی له دادگایم دیبو هه مووم بو دایکم گپراهه وه و دایکیشم به لیئى دا به دواى نه م روودا و به سه ره اته بکه ویت و بو نه مه ش له پوره فرانک پیرسی. دواى هه فته یه که دایکم له پوره فرانکی بیستبو که ئومید و هاوسه ره که ی له بهر هه ندی هؤی وه که لیك حالى نه بوونى لیك جیابوونه ته وه. ئومید بو خالوژنی گپراهه وه که هاوسه ره که ی خو و په وشتی زور مندالانه یه و جرنو که یه و ئومیدیش نه وانه ی پی قبول ناکری و ناتوانی.

بههەر جوړتیک بووه ئومیدیش له هاوسه‌ره‌که‌ی جیاببووه و ئه‌ویش وه‌ک من تامی که‌وتنی به‌که‌مین ئه‌زمونی ژبانی ژن و می‌ردایه‌تییه‌ی چیشتبوو.

د‌رای گ‌فتوگ‌و‌یه‌که‌ی پوره فرانکی، پوره فرانک دا‌وای له دایکم ک‌ردبوو تا ر‌وژی ه‌ه‌ینی ده‌گه‌له‌واندا ب‌جینه باغی شه‌میرات و ر‌وژتیک گ‌هرمی هاوینن له‌و باغه‌ خو‌ش ئاوو ه‌ه‌وا و فینکه‌ی ئه‌وئ به‌سهر به‌رین. دایکیشم ز‌ور به‌ خو‌شیه‌وه قبولی ک‌ردبوو.

ر‌وژی ه‌ه‌ینی به‌یانی زوو ه‌ه‌موو خاو خیزان به‌ره‌و باغی شه‌میران‌تی م‌الئ پوره فرانکی که‌وتینه‌رئ. با‌م له‌ ر‌یبه له‌ دایکمی پرسئ:

- فرانک ب‌یجگه له‌مه که‌سی دیکه‌ی بانگ ک‌ردوه؟

پ‌یموانیه چونکه فرانک له‌م باره‌یه‌وه هیچی نه‌گوتوه.

کاتئ که‌ گ‌یشتینه باغی، سالار له‌ ئوتومبیلئ دابه‌زی و ده‌رگا ناسنه‌گوره‌که‌ی باغی ب‌و چونه ژورئ ئوتومبیله‌که‌ ک‌رده‌وه. با‌م ئوتومبیله‌که‌ی لی‌خوریه‌ نی‌وباغی و ئه‌وجا ه‌ه‌موو دابه‌زین. باغه‌وانی باغی که‌ ب‌یلله‌که‌ی له‌سهر شانی دانا بوو لی‌مان نزیک که‌وته‌وه و ز‌ور به‌ ئه‌ده‌به‌وه به‌ خ‌یره‌اتنی ه‌ه‌مووانی ک‌رد و چاک و چ‌وئی و ئه‌حوال‌پرسی ک‌رد. با‌م له‌ باغه‌وانی پرسئ:

- مه‌شه‌دی، که‌س ده‌باغیدانیه! ئه‌دی ئاغا ر‌ه‌زا و ئه‌وانیدی له‌ کوپن؟

مه‌شه‌دی ئی‌براهیم ده‌گه‌ل ب‌یئل له‌ عه‌رد دانانئ وه‌لامی دایه‌وه:

- وه‌للا‌هی ه‌یشتا که‌س نه‌هاتوه به‌لام ئیستا ورده ورده پ‌یدا ده‌بن. به‌لام ئومید ناغا ئه‌وه چ‌ند ر‌وژتیکه ته‌شریفیان لی‌رن.

به‌بیستنی ناوی ئومیدی ه‌ه‌موو له‌شم وه‌له‌رزه‌هات. به‌بیستنه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی عیشقه نووستوه چ‌ند ساله‌که‌یم دووباره ده‌ دل‌یدا بل‌یسه‌ی سه‌نده‌وه و گ‌زاره‌ی ک‌یشایه‌وه. ئومیدیش له‌ باغی بوو و له‌وه‌ش چاکتر نه‌ده‌بوو. سه‌ر له‌ نوئ که‌وته‌وه سه‌ر حال و بالئ ئه‌و ک‌چ‌وئه و ه‌هرزه و ک‌یژوکالانه‌ی تازه ده‌گه‌نئ و یه‌که‌مین جاریانه تامی عیشق و دل‌دارییه ده‌چ‌یژن و ه‌هر به‌ بیستنه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی دل‌م که‌وته‌وه ته‌په ته‌پئ.

ه‌هر به‌ چاوگ‌یرانیکه‌ی ه‌ه‌موو کون و که‌له‌به‌رو گ‌ۆشه‌و که‌ناریکی باغیم به‌د‌وای ئومیدیدا پ‌شکنی به‌لام سووسه‌یه‌کی نه‌بوو.

ده‌نگی با‌م به‌ ئاگای ه‌ینامه‌وه که له‌ مه‌شه‌دی ئی‌براهیمی پرسئ:

- ئه‌دی ئومید ئاغا ک‌وا؟ دیارنیه.

- ئەو ھەسەرى باغىيەو ھەرىكى رايۇنن مەشق پىكىردى جۈنۈو ئەسپىكىيە كە چەند رۆژىك لە مەبەرەو كىرپىيەتى. ئومىد ئاغا ئاگاي لە ھاتنى ئىپە نىيە، ھەر ئىستا ئاگادارى دەكەمەو.

بام بەرەو ئەو لايە مەشەدى ئىبراھىم ئامازەى كىرپىيە سەرىجى دا و گوتى:

- نا پىيىست ناك، دواى داگرتن و سەرو بەركردنى شتومەكەكان بۇ خۇمان دەچىنە لاي.

مەشەدى ئىبراھىم ھەروا كە بەلای ئوتومبىلەكەو دەچو گوتى:

- ئىپە بچنە لاي ئاغا ئومىد، من شتومەكەكان دەبەمە ناو خانووى.

- سوپاس مەشەدى ئىبراھىم، ئەو سالارىشە ھەر يارمەتيتان دەدات.

سالار بەھەلەداوانەو بەدەم مەشەدى ئىبراھىمەو چو و ئەوانىدش دەگەل بامدا بەرەو ئەو لايەو كە مەشەدى ئامازەى بۇ كىرپو چووين. لە ماوئەكى نەچەندان دوورەو ئومىدم بەسەرىشتى ئەسپىكى زۆر جۈنۈو دىت كە ئەو شان و شكوپەى سەد ئەوئەندەى دىكەى جۈنۈو كىرپو. ھەروەك سالانى پىشوو بە دىتنى وىم دل داخوريا و لە دلئە ستايشى ئەو جۈنۈوئەم كىر. ئومىد ھىندە سەرگەرم و سەرقالى سوارى و بازدانى سەر لەمپەران بوو كە تا بە تەواوتى لى نىزىك نەبوئەو ئەو ئاگاي لە ھاتنە نىو باغى ئىمە نەبوو.

بەلام لە پىر چاوى بەو كۆمەلەى نىو باغى كەوت و روخسارى بە زەردەخەنىكى گەش بۆو. گوستاخانە لە ئەسپەكە دابەزى و ھەنگاوى خىراو روخسارى بەزەردەخەنىكى گەش بۆو. گوستاخانە لە ئەسپەكە دابەزى و بەھەنگاوى خىرا و ھەراوئەو خۇى گەياندە مە و بەدەنگىكى بەرزەو سالوى كىر. ھەموو پىكەو وەلامى سالوئەكەمان دايەو وەك ھەموو جارن بە ئەدەبەو ئەوئە چاكوچۆنى دەگەل يەكەيەكەى ھەمووان كىر و خۇشخالى بەدىتنى مە دەرىپى. ئىدى وەك رۆژانى پىشوو و سالانى رابوردو ئەو كالى و كىچى و دەست و پى سىپىيەتەى جارانى دەھەلس و كەوتاندا نەمابوو. دەگەل ئومىددا تاوئىك دەباغىدا گەراين و بە دەنگى ھۆزىنى بەردەوامى بۇ ناوباغى ھەموو بەرەو ئەو لايەو چووين كە ئوتومبىليان لى رادەگرت.

دەستومستى يەكتر بوون و ماچ و موچى يەكترى، ھاتوھارپىكىان دەباغىدا بەرپا كىر كە ئەو بىدەنگىيەى تاوئىك بەر لە ئىستاي باغى دەگەل دەنگى مەل و بالئەدەكان تىكەل بوو ئىستا بوو رۆژى ھەسرى و جەنگى مەغلۇبەى دوو خىزانان.

سالار و مندالەكانى پوورە فرانكى كەوتنە گەمان دەباغىدا. راحىلە و مىرەدەكەشى مەجىد كەوتنە پىاسەى دەباغىدا و بام و ناغا رەزاش كەوتنە تاوئەكردنى. لەبەر ئەوئە كەلەلايەكەو

دانیشتبووم و سهیری یارییه کهی ئەوامم دەکرد ماندوو بوو بووم که دەنگی پووره فرانکی منی بەلای خۆیدا وریا کردەوه:

- پووره گیان ئەوه بۆ هەلئاستی و تاویک دەگەڵ ئومیدیدا پیاسەیه کی دەنیو باغیدا بکهن؟
ئومید بە بیستنێ قسهی پووره فرانکی یه کسه له جیوه ههستاو گوتی:
- زۆریشم پێ خۆشه.

ئەوجا چاوی دە روخساریهوه بریم و گوتی:

- ئەلبەتە ئەگەر ئێوه پیتان خۆش بێ.

دەحالیکیدا که ههولم ددها له رزهی دهنگه کهم کۆنترۆل کهم وهلام دایهوه:

- ئەگەر نابێتە هۆی نارهحهتیتان...

- ئەلبەتە ئەوه هیچ که نارهحهتییه کی نیه، هەر دەشویست سهریکی له نه سپه کهم بدهمهوه! ئیستاش دهگهڵ تۆدا ئەو ئیشه دهکهم.

دەگەڵ ئومیدیدا وه رێ کهوتین ئەوه پووره فرانک و دایکیشم زۆر به تاسهوه تیمان دەرپوانن. ماوهیه که ههروا به بیدهنگی، هەر دوو کمان به تەک یه کهوه ههنگاو مان دهنه دهگهڵ ئەوهشدا که ههریه که مان دنیا یه قسهی ناگردنیمان بۆ کردنی پێ بوو. له دوا ییدا ئومید بیدهنگییه کهی شکاند و گوتی:

- سه ره نجام ئیشه کهی تو و میرده کهی پیشووتان به کوئ گهیی؟ ئەلبەتە ئەگەر نه بیته خۆ

تی ههلقورتانندن ههز ده کهم بزائم ئیستا خهریکی چین و چده کهن؟

تا ئیستا به دوا ی وه رگرتنه وهی کوره که مه وه م و دوا ی دوو جار ناشت بوونه وه ده گهڵ محمه دیدا دوا یییه کهی هه ر لیک جودا بووینه وه. ئەلبەتە ئەو رۆژە ی که چوو بوومه دادگای خانه واده ئیوه و هاوسه ره که تا نم له دادگای دیتن.

ئومید به سه رسامیه وه لای لی کردمه وه و پرسی:

- ئیوه ئەو رۆژه له دادگا بوون؟ ئەدی بۆ من ئاگام له ئیوه نه بوو؟

- چونکه ئیوه هیئنده نارهحهت و غه مگین بوون هیچ ئاگایه کت له دهور بهری خۆت نه بوو.

- ئەدی ئیوه بۆ بانگتتان نه کردین، تا بزائم له وین؟

- چونکه ههزم نه ده کرد دهوان ساتانه دا نارهحهتتان کهم، ههروهک دهزانی ئەمنیش ئەوان

ساتانه م تاقی کردوونه وه و چاکم ههست به حال و بالئان ده کرد. ئیوه و هاوسه ره که شتان لیک...

له درێژهی قسه کاتم تهریق بوومه وه، بهلام ئومید به نیشانهی ئەری سهریکی له قاند و گوتی:

- به‌لئی، هەر ئەوی رۆژێ من و هاوسەرەکم بە یەكجاری لەیەكتر جیا بووینەوه. هەر لە هەوڵێتۆه هاوسەر گیریبه‌که‌مان هه‌له‌بوو، چونکه‌ له‌سه‌ر داوا و سووربوونی چەندین جاره‌ی با‌م مەلم لەبەر ئەو هاوسەرگیریه‌ نا به‌دلەئە نا...

ئومید که‌مێک وه‌ستا ئەوجا به‌رده‌وام بۆوه:

- له‌وانه‌یه‌ پیرسی بۆ له‌سه‌ر داوا و پێداگرتن و سوور بوونی با‌م ژنم هێنا؟

ئومید هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا، سه‌یریکێ ناسمانی کرد و بێنده‌نگ بوو. وه‌ك بلیسی ده‌میشکی خۆیدا به‌ دوا‌ی وشه‌گه‌لێکدا بگه‌ڕێ تا ناسان و ناسوده‌تر قسه‌کانی پێی ده‌رپه‌ڕێ. ئەوجا له‌سه‌رخۆ گوتی:

- ئەگه‌ر راستیه‌که‌یت ده‌وی من هه‌میشه‌ هەر باوه‌رم به‌ یه‌که‌مین عیشق و شه‌وین و دل‌داری بووه‌ و هه‌رواشم. من باوه‌رم وایه‌ هه‌رکچ و کورێک که‌ یه‌که‌مین جار پیکتر ئاشنا ده‌بن و عاشقی یه‌کتر ده‌بن بیانده‌ن به‌یه‌که‌ترده‌نا هه‌رگیز تامی خۆشی و به‌خته‌وه‌ری ناچێژن.

دوا‌ی ئەوه‌ی که‌زانیم تۆ شوو (میردت) کردوو هه‌رپیارم دا هه‌رگیز هه‌تاماوم ژن نه‌هێنم. به‌لام با‌م گه‌فت و به‌لێنی له‌ من ئەستاند که‌ دوا‌ی ته‌واوکردنی خۆیندینیم هه‌ر کچیکێ ئه‌وان بۆم بپیننوه‌ و ره‌زامه‌ندیان له‌سه‌ری و به‌ گونجاری بزانی من بپه‌یئیم. چەندین رۆژ و مانگانم دژایه‌تییه‌ و یسته‌کانی با‌م کرد و مەلم هەر نه‌دا به‌لام له‌ دوا‌یییدا له‌ قبول کردنی به‌ولاوه‌ هیچ چاره‌یه‌کی دی نه‌ما. چونکه‌ ناشه‌وی هه‌رگیز ئازاری دا‌یک و باوکیشم بده‌م و دل‌یان بپه‌یئیم بۆیه‌ دل‌م نه‌هات له‌وه‌یان زیاتر ئێش و نازار و مه‌ینه‌تی بده‌م. باوکم و دا‌یکم هه‌ردوکیان ده‌یانزانی چه‌نده‌م ته‌تۆ خۆشده‌وی و که‌زانیشیان تۆ میردت کردوو، راوه‌ستان و مانه‌وه‌ی منیان بۆ سوود و بۆ هوده‌ زانی، له‌سه‌ر ژنه‌پنانه‌م سووربوون و که‌وتنه‌ پێداگرتنی. ناچار قبولم کرد به‌لام هه‌موو هاوسەرگیریه‌کی نا به‌دل هەر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دیاره‌. من و هاوسه‌ره‌که‌م له‌بەر جیاوازییه‌ خوو و ره‌وشتمان ژیا‌مان لیکتر تال کردبوو سه‌ره‌نجام به‌ ریکه‌وتن و ره‌زامه‌ندییه‌ هه‌ردوولا‌مان به‌یه‌که‌جاری لیکتر ترازاین و هه‌ریه‌که‌مان به‌لایه‌کیدا چووین و هەر که‌سه‌ و ریه‌یه‌کی تازه‌ی بۆخۆی گرت. ره‌نگه‌ ریکه‌وته‌که‌ش هەر ئەوه‌ بۆی که‌ دوا‌ی شکست هێنانی ژیا‌نتان و تاقیکردنه‌وه‌ی ناکامی ژیان بتان بینمه‌وه‌...

ده‌زمانی که‌ ئومید ده‌قسه‌کانیدا مه‌به‌ستی داواکردن و هێنانی منه‌ بۆیه‌ قسه‌که‌م پێی بری

و گوتم:

- ئەو رۆژەي كەلە مالىي پووره فرانكى، ئىيۈە و ھاوسەرە كەتاتم، بەتەك يەكەوۈ دىتەن، ھەرگىز پىموانەبوو كە دەژيانتاندان توشى گىرو گرت و ناخۇشپىيەك دەبن و لە دلئەوۈش كە ئىيۈەم ئاوا بە بەختەوۈەرى و خۇشحالپىيەوۈ دەدەيت يەكجار دلئشاد بووم و بو بەردەوامى ئەو خۇشى و بەختەوۈەرىيەتان نزام كرد و پارامەوۈە.

ئومىد مەبەستى بوو قسىكى بكا بەلام دەر فەتم نەدايە و گوتم:

- زۆر ھەز دەكەم ئەسپ سواریە كەتان ببىنم، ئەگەر رى بەن لەبن سىبەرىكى دانىشم و سەيرى سواریەكە ئىيۈە بكام.

ئومىد بەكول ھاتبوو و گوتى:

- ئەگەر دەزانن بەو كارەي خۇشحال دەبن و پىتان خۇشە بە چاوان قىبوئلمە.

ئەوجا بە ھەنگاوى خىراو ھەمن دوور كەوتەوۈە و خۇي گەياندەوۈە ئەسپەكەي و بەسواری بەرەو لای مەنەوۈ ھاتەوۈە و گوتى:

- ئەگەر ھەز بكام دەتوانىن فىرى ئەسپ سواریەشتان كەين.

لەبن دارەكان جىيەكى گونجاوم دىتەوۈە و پالم وە دارىكەوۈە دا و گوتم:

- نا، لە ئەسپ سواریە دەترسم، پىم خۇشە سەيرى ئەسپ سواریە ئىيۈە بكام.

ئومىد لەسەرەخۆ و بە نەرمى ئەسپەكەي لىخوپرى و منى بە بىر كرنەوۈەي خۇيەوۈە بە جىھىشت. سەعاتىك بە تەماشاي ئەسپ سواریە ئومىدپىيە دانىشتم تا دوايىيەكەي ئەو ماندو بوو و ئەسپەكەي بىر دەوۈە تەويلەي و دەر كەكەي داخست و بەرەولاي مەنەوۈ ھاتەوۈە و گوتى:

- دلئىام كە زۆر چاك ماندو بوو وىت ئەگەر ھەز دەكەي با ھىندىك پىاسەي بە باغىدا بكام دەوۈەش دەچىنەوۈە لای ئەوانىدى.

ھەروا بەدەم خۇتەكاندىئىوۈە وەلامم داپەوۈە:

- ئەگەر ھىچ لە گۆرى نىە بابچىنەوۈە لای دايكم و باجم زۆر دەمىكە بەجىمان ھىشتوون.

ئومىد بىرىكى كىرەوۈە و گوتى:

- دەتوانم تىكايەكتان لى بكام؟

دەحالىكىدا كە سەرغەكانم لى دەدزىنەوۈە وەلامم داپەوۈە:

- ئەلبەتە فەرموون.

- رى دەدەي ناوۈ ناوۈ ھەرچەندە كەم و كورتىش بى چاويكم ھەر پىت بكام؟

- راستىيە كەت دەۋى نازانم چ بلىم بەلام...
 ئومىد قسە كەى پرېم و گوتى:
 - تكا دەكەم رى بدە.
 - قەيناكا، بەدېتنيّت خۆشحال دەم.
 - بەم جۆرە خەيالىم ئاسور دە بو، ئەگەر ريش بدەى ھېندىك ئاۋ بدەمە ئەسپەكەم ئەوجا
 پىكەۋە دەچىنەۋە لاي ئەوانىدى.
 - دەى ئىۋە بە ئەسپەكەتان رابگەن، منىش دەچمەۋە لاي بام و ئەوان.
 لە ئومىدى جيا بوومەۋە و بە ھەنگاۋى خىرا لىى دوركەۋتمەۋە، ھەروا بە مەيلەۋ
 راكردىكەۋە لىم رادە كرىد. بۆ خۆشم نەمدەزانى بۆ ھەلدىم بەلام ھەستم دەكرد كە دەبى لىى
 دوركەۋمەۋە تا دەرفەتتىكى بىركردنەۋە پەيدا كەم.
 داىكم و پورە فرانك لەۋەى كە بەتەنيا گە رابوومەۋە بەسەرىكەۋە تىيان دەروانىم و پورە
 پرسى:
- رەھا گيان ئەدى ئومىد كوا؟
 خەرىكى ئەسپەكەى بو.
 داىكە پرسى:
 - ئەدى ئەتۆ بۇچى ھاتىيەۋە؟
 - ھېندىك ماندوۋ بووم پىم خۆشبوۋ بىمەۋە.
 كاتەكان بەخىراىى و بەپەلە تىدەپەرىن و تا دەھات لە ئىۋارە نىكتە دەبوۋىنەۋە. وردە وردە
 ھەر دوو خىزان ئەۋ كەل و پەل و شتومەكانەى ھىتابوۋيانن كۆيان كىرنەۋە و خىستىاننەۋە ناۋ
 ئوتۆمبىلەكان. پورە فرانك بەر لەۋەى سۋارى ئوتومبىلى بىت لە ئومىدى پرسى:
 - دلنىاي كە پىت خۆش نىە دەگەل مەدا بىيەۋە؟
 - نا سوپاس، پىۋىستىم بە بىدەنگىيە ئىرەيە.
 دواى خوا حافىزى لە ئومىدى ھەموۋ بە سۋارى ئوتومبىلىۋە لە باغى دەرچوۋىن. بە
 دىژابى رىيە بە ئارامى دەنىۋ بىرەۋەرىيەكانى رابوردوۋا خولم دەخوارد. لە رواللەتدا ئارام و
 لە ناخەۋەش دەگرىام، بۆ دەبوۋ بىيىنم؟ بۆ دەبوۋ ئومىد ئىستا لە ھاۋسەرەكەى جيا بىتتەۋە و
 ئەورۆ باسى عەشقى خۆيم بۆ بكات و نىازەكانىم بۆ دەرپرې؟ خودايە ئەۋە چ بەزمىكە منىت
 تىۋە گلاندوۋە؟ بۆ ئىستا كە تازە خەرىكم دەگەل ناغاي كەنعانىدا ژىيانىكى نوى پىكەۋە

نیمه‌وه هه‌موو شته‌کان تیک چرژان؟ بۆ ده‌بوو ئاغای که‌نعانی بکه‌وئته زیندانئیه و هاسه‌رگه‌رییه که‌مان دواکه‌وئت؟ بۆ؟ بۆ؟

دیابوو ئومید هیچ ئاگای له ئاغای که‌نعانی نه‌بوو و هه‌رگیزیش باوه‌ری نه‌ده‌کرد که من به‌ئیننی می‌کرددینم به ئاغای که‌نعانی دا‌بئ.

گه‌یشتینه‌وه مائۆ و چونکه هه‌مووش ماندوو بووین زۆر زوو چووینه ناو‌جیی و که‌وتینه خه‌ویکی قوول‌ه‌وه.

به‌یانی زوو له خه‌وئ هه‌ستام و بئ ئیختیار که‌وتمه‌وه بیری ئومید و به‌سه‌رهاته‌کانی رۆژی پیشتر. هه‌ر دهنیو جییدا ده‌برو خه‌یالانرا چووم. دوو باره عیشق و ئه‌وینم ده‌لیدا بلیسه‌ی ده‌سه‌نده‌وه، ئومید هه‌روه‌کو جارێک و پینک و به‌ژن و بالاجوان بوو. ئه‌و به‌ژن و بالابه‌رزهی که‌منی سه‌رسام کردبوو. بئ ئیختیار که‌وتمه‌ به‌راورد کردنی ئومید و ئاغای که‌نعانی. ئومیدم ده‌تای ته‌رازوئیکی و ئاغای که‌نعانیشم ده‌تایه‌که‌ی دی نا و ئه‌و لایه‌ی ئومیدیم قورسه‌تره‌اته به‌رچاوان. له‌راستیدا هه‌رگیز ئومید و ئاغای که‌نعانی پیکتر به‌راورد نه‌ده‌کران! ئومید لا‌ویکی ته‌ر و پر، جوان و سه‌رنج راکیش، به‌ژن و بالایه‌کی به‌رزنی وا که دلئ هه‌موو کچیکی بۆ خۆی راده‌کیشا به‌لام ئاغای که‌نعانی، میه‌ره‌بان و قورس و سه‌نگین و پر ئه‌زموون که هه‌مووی له ناخۆشی و ناهه‌موارییه‌کانی ژیا‌نه‌وه و سه‌ریه‌ک نابوون وتیاندا قال ببۆه. پیا‌ویکی تابلیی ته‌واو و له‌کووره‌ ده‌رچوو که ده‌متوانی پشتی پئ به‌ستم و جیی متمانه و دلنیا‌یییه ژیا‌م بئ. نه‌مه‌دزانی ده‌بئ کامیان هه‌لبژیرم، عیشقه‌ کۆنه‌که‌ی ئومیدی یا سۆز و خۆشه‌ویسته‌یه‌که‌ی ئاغای که‌نعانی؟

ده‌نگی دایکم به ئاگای هی‌نامه‌وه:

- ره‌ها، ئه‌وه هه‌ل‌ناستی؟ ئه‌وه چیشه‌نگاوه.

به‌په‌له‌ له‌سه‌ر جیی راستبوومه‌وه و که‌وتمه‌ خۆ گۆرینئ. له‌ ژووری چوومه‌ ده‌رئ. دایکم له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ی دانیشتبوو و کتییی ده‌خوینده‌وه. به‌چوونه‌ ناو هۆلیم دایکم چاری له‌سه‌ر کتییه‌که‌ هه‌ل‌گرت و پر به‌چاری خۆشه‌ویسته‌یه‌وه تیئ روانیم و گوتی:

- قاوه‌لتیم بۆ داناوی.

سوپاسی دایکم کردو چوومه‌ مه‌ته‌به‌خئ. دوا‌ی قاوه‌لتیییه هاته‌وه لای دایکم و به‌ته‌کیه‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ دانیشتم. دایکم کتییه‌که‌ی وئیک نایه‌وه‌وه له‌و لای دانا.

ئه‌وجا گوتی:

- باشه دهی بۆم بگپرهوه بزاتم، دوینی دهگه لئ ئومیدیدا باسی چنان کرد؟

- قسه زۆر بوون به لّام و اچاکتره به کورتیت بۆ وه گپرم تا وهرهز نهبن.

دایکم به تاسهوه ده روخسارمهوه راما و گوتی:

- دهی چاوه پرم بلئی، له وهش دلنیا به هرگیز له قسه کانت وهرهز نايم.

دوینی ئومید خوشه ویستی به کهی خوی بۆ درک اندم و ددانی به بی ناگاییه میرد کردنیدا...

تهوای همه مو ئه و قسانه ی نیوانمان بۆ دایکم گپراهه وه. دایکم به داخیکه وه سه ریکی با داو

گوتی:

- زۆر به داخه وه م، نازاتم ئه وه چه چاره نووسی که خوا بۆی بریویه وه، چاکم له بیره دایکم

همه مو جاری دهی گوت، خوا بکا خودا له جیاتی ده مو چای جوان، به خت و ناوچه وانی جوان

بداته ئاده میزادی. ئه وه ئیستا په ی به قسه کانی ئه و خودالی خوشبو وه ی ده به م که چی گوتو وه.

تۆ و ئومید تابلئی له به ژن و بالآ و جوانی و ریک و پینکی و له ش ولاری جوان و شلک

و ناسکیه دا خوا پیداون، خودای گه و ره له دروست کردنیتاندا ئه و په ری سه خا وه تی نوواندو وه به لّام

به داخه وه ناوچه وانتان...

فنجانی قاوه که م هه لگرت و گوتم:

- دوینی ئومید مه به سستی پیشنیاری شوو پی کردنی می هه بوو به لّام من دهر فتم نه دایه.

دایکم به نیگه رانییه وه سه ریکی کردم و گوتی:

- ئه گه ر داوات بکاته وه ده لئی چی؟

نازاتم دایه، ده بی باش بیری لی بکه مه وه.

- نازاتم وه لّام نیه، ئه دی ناغای که نغانی چی؟ ئه و به نده ی خودایه ش له بهر تۆ و مه هدی

که وتۆ ته زیندانئ.

- ده زاتم ده زاتم دایه! خۆ من نه مگوتو وه میرد ده که م، گوتم ده بی دهر باره ی ئه م بابه ته چاک

بیر بکه مه وه و بیر یاریکی راست بده م.

دایکم به بی وازییه وه گوتی:

- چه بریاریک؟ دوا ی ئه وه ی گفت به ناغای که نغانی دا وه، خۆ تازه په شیمان ناییه وه!

خۆ خه لکی گالته جار و قه شمه ری تۆ نین. رۆژیکی بلئی باشه میرد به ئیسه ده که م و

که یه کیکی دیش دواتر په یدا بوو په شیمان ببیه وه و بلئی با بیرکی لی بکه مه وه.

له جیوه هه ستام بچمه وه ژووره که ی خۆم و هه روا به پیوه گوتم:

- یه کهم خودی ئاغای کهنعانی مهرجی کردووہ تا مههدی وەرنه گریتهوه من نههینئ،
دووہمیش نهئومید داواى شوپیکردنیئ لی کردوووم و نهمنیش ئهڕیم داوه.
په نام بردهوه بهر ژووہ کهم و له داواوه دەرکه کهم داخست. له سهر مۆیللهی کهناری
په نجه ره کهوه دانیشتم و دهحه ساریتمه وه پروانی. وەرەز ببووم، ههقی دایکم بوو من ناههق بووم
که بیر له شووکردنهوه به ئومیدی بکه مه وه، به لام ده کرا؟
شهوی باجم هاته وه مائی. دایکم به دزیه وه هه رچی هه بوو و نه بوو هه مووی بۆ گپرا بۆوه.
گویم له دهنگی باجم بوو که دهیگوت:

- چهندم گوت نابئ به په له بریار بدهی! چهن د جارم گوت ئاغای کهنعانی هاو ته مه نی
منه وهك بابی داده نرئ به لام کی گویی لینه، کچه تیو پیو ابوو میرد قاتیبه و براره و به
دۆزینه وهی ئه و پیاوه بی دست و په له ترسی هه لیمی کهوته ده مه نجه ئی، ئیستا ده لئ چی؟
واى به حالی ئه گهر دست به پرووی ئاغای کهنعانی به نیئت و ئابروومان به ری.
گویم له دهنگی دایکیشم بوو که به پارانه وه وه دهیگوت:
- وس س، ئه وه چته! خو ئه وه نه یگوتوو به نیازه ئه ری به ئومیدی بدا، هه ر ته نیا مه زهنده ی
کردووہ که ئومید و یستوو یه تی داواى بکات و هیچی دی.

باجم به هه مان ئاوازه وه گوتی:
- و اباشتره که هه رگیز داواى نه کاته وه و خو ئه گهر رۆژیکیش داواى کرده وه ره ها ده بیئ
هه موو شتیکی پی بلئ که له پيشدای گفتم و به لئین به یه کیکی دیکه داوه میردی پی بکا.
- زۆر باشه، زۆر باشه، ئیستا تۆ به سهر میشکی خۆتدا زال به و هاوار مه که.
- من که ی هاوارم کرده وه؟

باجم بیدهنگ بوو و بیدهنگی ته واوی نیو مائی داگرت. سالاریش دهستی له گه مان
هه لگرتبوو و به بیدهنگی له لایه کیه وه دانیشتبوو. تا ئیستا له بابهی روونه داوو ئاوا بیکاته
هات و هاوار و دهنگ و زهنا. من که مندائی گه وره ی مال بوووم تا ئیستا باجم ئاوا به
توو ره بییه وه نه دیوو.

به سپایی دەرگای ژوو ره کهم داخست و له سهر جیی لینی راکشام و به دهنگیکی به رزه وه
که وتمه گریانئ. بۆ ده بی هینده به ده بخت و چاره ره ش بم! بۆ ده بی هه میشه رۆژگار هه ر لایه نه
تفت و تاله کی به من نیشان بدا، بۆ ده بی به شی من ده ژیاندا ته نیا هه ر غه مو که سه ر خواردن
و هه ناسه هه لکیشان بی؟

دوو رۆژ دواتر گواستمه وه ئهم خانووه. دايكم و بايم ههردووكيان بهو كارهي ناپارزي بوون بهلام ئيدي وهختي ئهوهي هاتبوو كه بوخۆم به تهنيا و سهريه خۆ بژيم. لهو رۆژهوهي ئوميدم ديتبووه له دوو ريانئكي تيمبابووم. ئيستا نهمدهزاني دهبي چيكهم لهلايه كيهوه ئاغاي كهنعاني بو وهگرتهوهي منداكهه من كهوته زينداني و خوا ههئانگري بهلاوهي بنيم. و لهلايه كي ديكه شهوه ئوميد پياوي خهونه كانم ئهوه كه سهي كه هه ميه شه خۆم دهجلي سپي بوو كينييه دا، دهست له ناو دهستي ويدا ده دنياي ههز و ئارهزوه كانما ده ديت دووباره هاتبوو سه رتييم و نيازي داواكاريه منيه تي چۆن ده توانم چاوي لي پيوشم.

دواي يه كه ههفته ره بابه خانم هاته ماله كه مومني له تهنيايييه رزگار كرد و ههروهك دايكيكي دلسۆز بووه ئاو دهنكي و هاوده مي رۆزاني تهنيايييم.

محمد له بهر ئهوه دهرده سهريانهي كه ئاغاي كهنعاني بۆي پيش هينابوو مني له ديتني مه هدي ناگروور كرد و چونكه نه شوويست په يوه ندييه كان له وهي خراپ ترين ههچ نارهزايه تيه كم دهرنه بري و گويم نه دايه و ده گه ل ره بابه خانميدا چووينه ويه لهلايه كهه ناوچهي شيماليم.

له ويم ده گه ل ره بابه خانميدا يه كه ههفته ي شاد و شهنگول و ئارام به سه ر برد.

كاتيكي چاك بوو بو به خۆداهاتنه وهوه كه وتنه وه سه رخۆ و بريارداني كۆتاييم. ههوا خۆش و سازگار كهه شيمالي تا ئه ندازه يه ك گياني وه بهر نامه وه هيووري و ئاراميه كي خۆشيان سپي به خشيمه وه.

دواي هاتنه وه م له شيمال جاريكي ديشم دهريستۆرانيكيدا چاو به ئوميدى كه وته وه. ئوميد دواي يه ك زنجيره پيشه كي گوتي:

- ئيستاش بو ئه وهي جاريكي ديكه شتان له دهست نه ده مه وه هاتوومه ته وه لاتان تا داواتان بكه مه وه. تها ده كه م لي ره به دواوه من به هاويه ش و هاوپي ژياني خۆت بزانه واي داني.

ده گه ل ئه وه شدا كه له پيشدا خۆم بو ئه وكات و ساتانه ش ئاماده كردبوو هه مديس ده گه ل بيستني قسه كانى ئوميدى و داواي شوو پيكر دهنه وي مي دا هه موو له شم يه كپارچه له رزي. به دهسته پاچه ييه وه وه لام دايه وه:

- راستيه كهه ديتني ئيوه و داواكاريه كه تان ئه وه نده چاوهر وان نه كراو بوو كه نازانم چ وه لاميك بده مه وه. به لام ئه گه ر ئيوه ري بدن ههز ده كه م سه ر هتا كاري كور كه م يه كسه ره و روون بيته وه ئه و جا دهر باره ي مي رد كرده وه بيريك ده كه مه وه.

ئوميد كه به تاسه وه سه يري ده كردم و گوئي بو قسه كانم ده گرت، به ئه ده بانه وه گوتي:

- به یارمه‌تی خؤ حیسانیکیش بۆ هاریکاریه من بکه‌ن و دلنیش بن ههر کاریکی پیویست بیٔ ته‌نجامی ده‌دهم تا ههرچی زوتره‌ شه و گرفته‌تان نه‌می‌نی.

- چاوم به‌ردابه‌وه و به‌شهرمی‌که‌وه گوتم:

- پیویست نا‌کا خؤان ناره‌حمت که‌ن. شه‌وه‌ی پیویسته‌ کراوه و ئیوه‌ش له‌زۆرشت که‌ هه‌یه بیٔ ناگان که‌ له‌ ده‌رفه‌تیکی دیدا به‌ دریزی بۆتان روون ده‌که‌مه‌وه.

ئومید پیی داگرت تا ههر شتیکی که‌ پی‌م چاکه‌ پیی بلیم به‌لام چونکه‌ هه‌زم نه‌ده‌کرد شه‌ و له‌ده‌ست خؤم بده‌م گوتم:

- تکا ده‌که‌م ریٔ بدن له‌ ده‌رفه‌تیکی دیکه‌دا و ده‌کاتیکی گونجاو تردا بۆتان روون که‌مه‌وه.

ئومید پیی داگرت تا ههر شتیکی که‌ پی‌م چاکه‌ پیی بلیم به‌لام چونکه‌ هه‌زم نه‌ده‌کرد شه‌ و له‌ده‌ست خؤم بده‌م گوتم:

- تکا ده‌که‌م ریٔ بدن له‌ ده‌رفه‌تیکی دیکه‌دا و ده‌کاتیکی گونجاو تردا بۆتان روون که‌مه‌وه. ئومید قبولی کرد و بریار هاته‌ سه‌ر شه‌وه‌ی که‌تا هه‌فته‌یه‌کی دیکه‌ شه‌وجا بیته‌وه‌وه‌ و له‌لام وه‌رگریته‌وه‌ و ده‌گه‌ل شه‌وه‌شدا وه‌ختی رۆینی جه‌ختی کرده‌وه‌ که‌ دانیشتنی دواتر ده‌بی شه‌ و شتانه‌ی بۆ باس بکه‌م که‌ نه‌گوتراون.

* * *

ره‌ها بی‌ده‌نگ بوو و سه‌ری ده‌نیو ده‌سته‌کانی گرت و ده‌حالیکی‌دا که‌ سه‌ری به‌ههر دوولایاندا باده‌دا گوته‌ی:

- به‌راستی نازانم چبکه‌م؟ دووباره‌ ژیان گه‌مه‌یه‌کی تالی دیکه‌ی بۆ ده‌به‌ر چاوگر توومه‌وه‌ و له‌سه‌ر دوو ریانیکی داناره‌، به‌راستی ده‌و کات و ساتانه‌دا پیویستم به‌ یارمه‌تی و پشتیوانیه‌ هاریکی هه‌یه‌، ههر کاتی بیر له‌و دووانه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ بانگی ده‌روون و ناخی ناوه‌وم هاوار ده‌کا ((ئومید)) ی له‌ده‌ست مه‌ده‌، ئیستا که‌ ژیان دووباره‌ شه‌وی بۆ هی‌ناویه‌وه‌ لات تۆش ری‌زی شه‌ و ده‌رفه‌ته‌ بزانه‌ و به‌ر هه‌ل‌دای مه‌که‌وه‌، دیاره‌ قیسمه‌ت و ابوه‌ که‌ ناغای که‌نعانی خؤی مه‌رجی شه‌ستانده‌وه‌ و هی‌نانه‌وه‌ی مه‌هدی هی‌ناوه‌ته‌ ناوه‌وه‌ تا تۆ و ئومید پی‌کتر بگه‌نه‌وه‌. به‌لام له‌لایه‌کیشه‌وه‌ ناوه‌ز (شه‌قل) م تیمه‌وه‌ ده‌خوړی شه‌دی ناغای که‌نعانی چی؟ شه‌ هه‌موو چاکه‌یه‌ی شه‌وت له‌بیر جووه‌؟ یانی هه‌روا به‌ ناسانی ده‌توانی دل‌ی وی بشکینی و ئومیدی هه‌لبژی‌ری؟

ئەو كاتەى كە ئاغای كەنعانى لە پێناو جگەرگۆشە كە تدا سەرى بە ھەموو جیبە كدا دە كەرد
 و لە ھەموو دەر كێكى دەدا تا بۆت وەرگرێتەو ھە ئومێد لە كوێ بوو؟
 رەھا وەرەز و بېزار و سەر لى شىواولە جیو ھەستاو دەستى بەراو پچكان كەرد. رەنگى رەش
 و مات دەھاتە بەرچاو. وەك كە سێك دەچوو ھەناسەيان لى پریبى و خەرىك بن بىخنكىتن. خیرا
 خیرا، وگەرژ لەبەر خۆیەو ھە نەنارى دەھات و ھەنگاوى داویشتن، بى ئىختیار دەستى
 رادەو ھەشاندن و شتێكى دەگوت. لە جیو ھەستام و بەرەو لایەو چوم. دەستیم دەنیو دەستى
 خۆم نا و كەوتە ھېور كەردنەو ھى.

رەھا سەیریكى منى كەرد و گوتى:

- ئەگەر ئیو ھە جى من بانایە كامیانتان ھەلدەبژارد؟

سەیریكى روخسارە غەماویبە كەم كەرد و وەلامم دا یەو ھە:

- دەزانم بېراردان تا بلیتى سەخت و گرانه و دژوار بەلام باو ەركەن ھېچ شتێك لە دەستى من
 و یاھېچ كە سێكى دېكە نایە بەلكە ئو ھەلدەبژاردنێكە كە ھەر دەكەوتتەو سەرخۆت و دەبى
 بۆ خۆت بەتەنیا ئەنجامى دەیت.

داوام لە رەھاى كەرد تاوێك دانیشى و ھېوربیتتەو ھە. رەھا ھەروا كە بەرەو لای قەنەفە كەو ھە
 دەچوو گوتى:

- بەیانى دواى نیو ەو ھە ئومێد دیتتەو لام و ئیدی من دەرفەتى بېر كەردنەو ھەم نى، دەبى دەو
 ماو ە كور تەیدا یە كێكیان بۆ تا ھەتایە لە خۆم بېرەنجیم بەلام كامیان؟

رەھا دەبىرو خەیلانئەو ھە چوو. نووسینە كام رێك خستتەو ھە و چوومەو ھە ژوورە كەم و
 شتومە كە كام كۆ كەردنەو ھە. ئیدی كارێك لە مالى رەھاى نەما بوو، تەنیا دەبوو چاوەرپى
 تىپەربوونى كات و ھاتنى رۆژانى ئايندەى نەچەندان دوورم تا رەھا بېرارى كۆتایى بدات.
 ئومێد یا ئاغای كەنعانى یە كێك لەو دووانە دەبوو لەژيانى بێنە دەرى. بەلام بەراستى كامەیان
 بە دەستى فەرامۆشى دەسپێردرین و لە بىر دەچنەو ھە و تەنیا ناو و بېرەو ەریبە كانى دەھزر
 ومیشك و خەیلانندا دەمىنیتتەو ھە؟

بۆ ساتە وەختێكیم خۆ لەجى رەھاى دانا، بەراستى بېراردان كارێكى سەخت و گران و
 دژوار بوو. خودا حافىزیم لە رەھا و رەبابە خانمى كەرد و چوومەو ھە مالى خۆم. دواى چەند
 رۆژێكى دواى ھاتنەو یم. تا درەنگانىكى ھەروا خەرىكى رێك خستتەو ھەى نووسینە كام بووم، تا
 بەیانى دواى چوونەو ھەم بۆ نووسینگەى گۆقارە كە نووسینە كام بەدەمەو ھەسەر نووسەر.

رۆژی پینج شه مه كه هات، چوممه وه مائى ره هاى و پالم به دوگمى زهنگه كه وه نا، ده رگاكه نيوه كراوه بوو و چونكه خوّم به بيگانه نه ده زانى ده رگاكه م كرده وه و چوممه هه سارى. كورپوژگه كى بچكو لانه ده هه سارىدا خه ريكى گالته وگه مه و شه يتانييان بوو. به مندالتيكى زور ژيكه له و جوان و سه رنجرا كيشم هاته به رچاوان. به وهى كه زور به ره هاى ده چوو زانيم شه وه مه هديه كه دوا روزه كانى ههفته ديتته وه لاي داىكى و وا هاتوته وه. به وهى شاد و خو شحال بووم كه ره ها دواى چهندين ههفتان دوباره توانيو به منداله كهى ببينيتته وه. به ديتنى ده موچاو و به ره چاوه شين بووه وه كهى منداله كه، بى ئيختيار دانيشتم و ده موچاوه جوانه كه يم ده نيتو دهسته كانم گرت ده روخساره پاك و بيگه رده مندالانه كه يه وه رامام و گوتم:

- سلاو كاكه بچكو له شه وه شه وه ده موچاوه جوانكيله ت بو واى لى هاتووه؟

مه هدى كه به ديتنى من واقى ورمابوو كه ميك كشا به وه و به ره وه لاي ژورويوهى را كرد و بانگى كرد:

- ره بابه خانم، ره بابه خانم، شه وه ژنيك هاتوته هه سارى.

ره بابه خانم به په له له ده ركى هاته ده رى و هه ركه چاوى پيكه وتم به ميه ره بانيه وه سلاوى كرد.

هه ناسه به كى خو شيبه هى هه لكيشا و فه رموى ژورويى لى كردم. چوممه هولى ميوانان به لام به پيچه وانه هى چاوه روانيه مه وه ره ها له مائى نه بوو. له ره بابه خانمى پرسى:

- شه وه ره ها خاتوون له مال نين؟

مه هدى هه روا كه ده ستى ره بابه خانمى ده ده ستيدا بوو به كه سه ره دواى من گوتم:

- من داىكه م ده وى، داىكه له كوويه؟

ره بابه خانم ده ستىكى به سه رى مه هيدا هينا و گوتم:

- دا به زوو ديتته وه مائى، بويه ده بى تا ديتته وه كورپيكي چاك بى و يارى به شته كانت بكه ي.

ره بابه خان ده ستى مه هدى راكيشاو برديه ژوروه كهى. كو مه ليك يارى مندالانه هى نايه به ره ده ستى و گوتم:

- مه هدی گیان، هر لیرهش دانیشه و یاری بهشته کانت بکه تا دایکت دیتسه وه، باشه
تازیزه کهم؟

مه هدی به زمانه شیرینه که یه وه دووباره گوتی:

- به لام من هر دایکه م ده وی.

- گوتم که تازیزه کهم، دایکت کاریکی بۆ پیدا بووه ناچار بوو له مائی بجیتته ده ری. خو
ئه گهر دایکت بزانیته وه وړکی تهوت گرتووه نارحمت ده بی و غه می ده خوا، خو تو خو
هزنایکی دایه غم بخوا؟ هزده کهی؟ مه هدی به هه مان ناوازی شیرینی مندالانه وه گوتی:

- ههرگیز هزنایکه م دایه غه مبار بیته.

- که واته راکه بجویاری به کهل و پهل یاریه کانت بکه.

مه هدی کهوته که مان. ره بابه خانم هاته وه لام و له سرخو به شیوه یه که مه هدی گوپی لی
نه بی گوتی:

- نازانم داخوا ناگاداری شین بوونه وهی ده موچاوی مه هدی ههیت یانه نا؟

به سر وه لامی ئه رییم دایه وه و گوتم:

- به لی، ده گل هاتنه ژور وه پیدا ده موچاوه شین هه لگه راوه کهی منداله سه رنجی راکیشام،
به دیتنی زور نارحمت بووم.

ره بابه خانم له بن لیوانه وه گوتی:

- ره ها خاتوونئ به سته زمان! ده بی به دیتنی ئه و حاله ی جگه رگوشه کهی چی به سه ره هاتنی.
ده حالیکدا به ته ماشا کردنی که مه ی مه هدی وه دانیشتبوین پرسیم:

- نه تانگوت چوونه ته کوئی؟

ره بابه خانم که چاوه ماندووه کانی به نه فرمیسکی که وه ته رو داپوشرا بوون به لایه کی
سه ریوشه کهی سپیه وه و گوتی:

- ئه ورو ره ها خاتوون دوی دیتنی ده موچاوه شینه کهی مه هدی خو ی رانه گرت بۆ
تیگه یشتنی ئه وه ی چوره مائی برایه کهی مه مده ی و هیشتا نه هاتو ته وه. زورم دل پیوه یه تی،
نه ناو ونیشانی مائی برایه کهی مه مده ی ده زانم و نه ده ستوانم ئه و منداله ی به تهنئ به جی بیلم و
کاریکی بکه م.

ئه وه بۆ خوشتان ده زانن مه هدی به رده وام هر دایه دایه یه تی.

به نیگه رانیه وه گوتم:

- هر نه بایه بابیت ناگادار کرد بایه وه، ئه وه هیچ که ره ها ده گه ل جه میله ی ده بیتنه ده مه قالیان.

ره بابه خانم که تازه به تازه مائه بابی ره های وه بیر هاتبۆوه به دهسته پاچه بییه وه گوتی:

- ئه ی وای، وهره هر له سه بیته تا ئایسته له بیرم نه بووه ئاغای فرهادی ناگادار کم.

ره بابه خانم به پهله به ره و لای ته له فۆنیوه چوو و ژماره که ی لیداو دووای چه ند ده قیقیکان دهستی به قسان کرد و به سه ره اته که ی به ماله بابی ره های گوت. سه عاتیک چوو به لام هه والیک نه له ره ها و نه له ماله بابی نه بوو. ئه وه مه هدیش هه روا به رده وام ورکی دایکیه تی.

ورده ورده به گریان هات. داوام له ره بابه خانم کرد نامه یه کی بۆ ره های به جی بیلی و مه هدی بباته وه ماله بابی بابه گه وره ی تا له وی، مه هدی که متر و رک بگریت و که متر بگریه ت.

خودا حافیزیم له ره بابه خانم کرد و له ماله ره های هاتمه دره ی. ره بابه خانم تا بهر ده رکی هه ساری به ری کردم. پیش جیا بوونه وه م له ره بابه خانم داوام لی کرد تا هه ره هه والیک بوو ته له فۆنم بۆ بکات و ناگادارم کاته وه.

گه یشته وه ماله و چه ندین سه عاتان له بن ته له فۆنی ده چاوه ری هه والیک ره ها خاتوونیدا دانیشه ت.

به لام ئه و رۆژه ره ها هه والیک نه بوو. ره بابه خانمیش هر ته له فۆنی نه کرد. له ره ها و له و به سه ره اته ی لی روود ابو بی ناگا بووم و هه ر ئه و بی ناگاییه ش تا ده هات ورده وری بیزاری ده کردم. رۆژی دوایی بریارم دا دووباره بچمه وه سه ردانی ره های. هه ینی به یانییه که ی زوو له ماله هاتمه دره ی و چوومه وه ماله ره های. زهنگی ده رگام لی داو چاوه ری راوه ستام به لام که س وه لامی نه دایه وه. به خه یالی ئه وه وه که ره ها و ره بابه خانم هیشتا هه ر نوستوون دووباره زهنگه کم لی دایه وه. ماوه یه ک راوه ستامه وه به لام دیسانه وه هه ر که س ده رکه ی نه کرده وه. چه ند جار یکام زهنگه که لی دا و لی دایه وه به لام دیسانه وه هه والیک هه ر نه بوو. ناچار بۆ وه دهسته یانی سه ره داویکی که و تمه گه رانی به نیو سه رتانه ساری شاریدا. سه عاتیکی هه روا بی ئامانج به شاریدا ده گه رام، زۆرم هه زده کرد زووترم مه سه له که ده ست که وتایه و بمزانیایه له نیوان ره ها و جه میله یدا چ روویدا وه و چبووه. دوای گه ران به شاریدا دووباره چوومه وه ماله ره های و زهنگم لیدا یه وه. هه روه ک جاره کانی پیشوو که س نه هات ده رکه ی بکاته وه ناچار به ره و ماله خۆمان بوومه وه.

رۆژی دوايي، دواي ته نجامداني ئيش و كاره كانم زووتر له رۆژه كانی پيشتتر له نووسينگه ی گۆقارای هاتمه دهری و خۆم گهياندهوه مالى ره های. زهنگم ليدا. له دلوه ده پارامه وه، خودايه هاتبنه وه مالى. دواي ساته وه ختيكي دهنگي رهبابه خانم بهرز بووه كه به دهنگيكي بهرز ه وه پرسی:

- كييه وه؟ راوه ستن شهوا هاتم.

رهبابه خانم دهره ی کرده وه. به ديتنيتم توند به پشتي دهستي خۆي دادا و گوتي:
- دهك خوا بمكوژئ سپيده خانم، خۆمن ههر له بيرم چۆوه ته له فونيك ت بۆ بكمم، دياره زۆرت چاوه رپي ته له فوني من كرده وه؟

له ديتني روخساره شه رماويه كه ی رهبابه خانميوم زۆر زك پني سوتا. به ميه ره بانیه وه زه رده خه نه يه كم كرد و به گه رميه كه وه سلاوم كرد. ده وه لامی ويدا گوت:
- به لي، زۆر چاوه رپي بووم و كه هه واليكتان نه بوو، چه ندين جاران هاتمه وه ئيره به لام كه س ههر له مالى نه بوو. ناره حهت مه بن ئيشه كه ی من جوړيكيه كه بۆ پيدا كردني هه واليكي ههر ده بي ده هاتو چۆيه دا و به پيوهم و شه هاتو چوونانه ش ناره حه تم ناكهن. ئيستا ره ها خاتوون له كوین؟

خۆهيچي ناخۆشي لي نه قه وماوه؟

رهبابه خانم خۆي له بهر دهره ی حه ساري لادا تا بتوانم بيتمه وه ژووري. شه و جا گوتي:
- به فرموون وهرنه ژووري، ره ها خاتوون له مالىن، سوپاس بۆ خوا بۆ خويان هيچيان لي نه قه وماوه به لام...

رهبابه خانم بيدهنگ بوو و مني به و اقي وره وه و به سه رسامی و به په شوکاوييه وه هيسته وه سه يريكي ده موچاويم كرد و پرسيم:
- به لام چي؟

رهبابه خانم سه يريكي مالىي كرده وه و گوتي:
- ده تو فرموو وهرنه ژووري، خاتوون بۆ خۆي هه موو شتيكتان بۆ ده گيرتته وه، پيموايه رووداوه كان له خۆيه وه بييسن باشتره.

چوومه حه ساري و رهبابه خانم دهره گاهه ی به دواي منددا داخسته وه. به ره و لای نيو مالىوه چووين و له پليكانان وه سه ركه وتين. رهبابه خانم به دهنگيكي بهرز ه وه بانگي ره های كرد و گوتي:

- خاتون، میوانتان ههیه، سپیده خانم هاتوو.

دوای ساتیک رهها بههله داوانهوه بهرهوه پیلمهوه هات و بردمیه هۆلی میوانان که زۆری شارهزا بووم. چند دهقیقیکان ههروا بهچاک و چۆنیهوه رابرد. به وردیم دهسهرتاپای رههیهوه روانی. رهبابه خانم راستی دهکرد، رهها به پروالتهت، ساغ و سهلیم بوو و بچووکتترین رووشانیکی پیوه نهبوو. تهدی تهو باسهی که رهبابه خانم گپراههوه و پیتی نهگوتم؟

لهبابهت رۆژی پینج شههمه کهوه له رههام پرسى. رهها سهرمای ببوو و به دهنگیکى نووساوهوه بهدهم زهردهخنهیهکی رهزامهندانهوه، که لیوه جوانهکانی تهوهندهی دیش جوانترکردبوو گوتی:

- ئاخیره کهی محمده له کهری شهیتان هاته خواری و دوای چهندین مانگ له دووریه مههدی، رهزامهندی بهیه که گیشتنهوه و دیتنهوهی دایک و فرزندتی دا. رۆژی پینج شههمه ههروه که ههفته رابوردوه کانی دی، بهگومانی تهوهوه که محمده، مههدی نانپیتتهوه لام نهچومه جیتی وهرگرتنهوهی جارهکانی دیکهی مههدی. بهیانیه کهی سهرقالی خویندنهوهی کتیپیکى بووم که زهنگی ده کهی لپی دا. دوای چند ساتیکى تهوجا مههدی دهگهل رهبابه خانمیدا هاتنه هۆلی میوانان. بهبیستنی دهنگی مههدی شاد و خوشحال کتیبه کهم پیکهوه نایهوه و بهرهوه پیلیهوه چووم. به دیتنی دهموچاوه شین هه لگه پاره کهی جگه رگۆشه کهم له جیتی خۆم رهق بووم. وام ههست ده کرد بهیه کجاری دنیا به سه رهیدای ویران بووه. تهواوی بهدهنم گری لی هه لدهستا. وه که تهو که سهم لی هاتبوو که مهقاله ئاگریکیان به سه ره له شیدا کردبی بی راوهستان مههدیم دهباوه شی گرت و لهبابهت شین بوونهوهی دهموچاویم لی پرسى.

دهدلی خۆمدا سویند خوارد که دهبی سه به بکاری تهو نیشهی زۆر بهتوندی ته میی کهم جا هه ره که سیک بی، باببی. ههروا که چاوه ری بووم مههدی بهدهم گریانپوه دهستی بو به گپراهه وئ کردم که جه میله لییداوه و تهو ژنه درندهیه منداله که می بهو حاله گه یاندوه. هۆی لی دانه کهیم لی پرسى، دهزانی منداله بهسته زمانه پاک و بی گونا هه کهم ده وه لامدا چی گوت:

رهها بیدهنگ بوو. به ئاشکرا دهنگی ده له رزی، هه ناسیکی دوورو درپژی هه لکیشا و درپژی دایه:

- مه هدی گوتی، ماموژنه جه میله له تۆله ی شکانی په رداغی کی که له دهستم به ریووه و شکا زور تووره بوو و ئاوی لی کردم. هه روا به دهم لیدانیشمه وه جینو و قسه ی ناخوشیشی به تۆ ده گوتن.

ئه و ژنه له خوا بی ئاگایه هه ر ته نیا له بهر شکانی په رداغی کی بی نرخ ئاوی له و منداله بیگونا هه م کرد بوو. هه زده که م بلوزه که ی مه هدی هه لده یه وه و شینیه سه ر له شی بیینی، هه رچه نده له ده موچا ویرا دیاره چۆنه. ئیدی ئاگام له خۆم نه ما مه هدی به ره بابه خانم سپارد و بۆ خۆشم به په له له مائی هاتمه ده ری. رقیتیکی وا دایگر تبووم هه زم ده کرد به هه ردوو دهسته کام جه میله ی بخنکیتم. ده حالئیکیدا که جنیوم به ئه رزو ئاسمانان ده دا گه یه مائی جه میله ی. دهستم له سه ر زه نکه که ی دانا و تا ده رگایان نه کرده وه دهستم له سه ر هه لئه گرت. به ئینم به خۆم دابوو ئه گه ر بیته و جه میله ده رکه ی بکاته وه مستیکی وای له ده می دهم زاری پرکه م له خوین به لام به پیچه وانه وه کور به چکۆله که ی جه میله ده رکه ی کرده وه و به دیتنی من گوتی:

- سلاو ماموژن.

به میه ره بانیه وه وه لامی سه لامه که یم دایه وه و پرسیم:

- ئارمان گیان، دایکت له ماله وه یه ؟

ئارمان له وه لامی مندا چاویکی له هه ساری کرد و وه لامی دایه وه:

- به ئی، ئیستا بانگی ده که م.

ویستی به ره وه لای ژورویوه بجی و دایکی بانگ کات من نه مه یشت و گوتم:

- قه یناکا ئازیزه که م. بۆخۆم ده چه سه ره ختی.

جه میله هاته به رده می ده رکی ژوروی و به به رزییه که وه له ئارمانی پرسی:

- ئارمان ئه وه کیته له بهر ده رکیته ؟

ئارمانم واوه هیئاو چوومه هه ساری و ده وه لامی جه میله مدا گوت:

- منم، هاتووم پرسم بۆ له مه هدیت داوه ؟ ئه وه بۆوا ده گه ل منداله که ی مندا

ده جوولییه وه ؟

جه میله چاویکی به سه رتا پامدا خشانده و گوتی:

- جا به تۆچی لئی دراوه ؟ ئه گه ر هیئنده ناره هه تی ده توانی بییه وه سه رمال و حال و ژیان

خۆت و منداله که ت بۆ خۆت به ختی که ی.

هەنگاویکم هەلینایەوه پیشی و راست لەبەردەمی جەمیلە ی راوەستام و قریشکاندم:

- هاتووم پیت بلیم ئەمە دوایین جارت بێ دەست لە مەهدی هەلینایەوه دەنا...

جەمیلە هیندیک هاتە پیشتر، دەستی دە کەلەکی نا و گوتی:

- دەناچی؟ کی دەترسینی؟ پیتوایە زۆر ترساوم، باپیت بلیم کە نەتۆ و نەهیچ کەسیکی

دیکە ناتوانی هیچ ناماقوولیەکی بکا. ئیدی کەمتر روو لیڕە بکە و قۆل و بازووی خۆت

دەرخەو مندالان بترسینە، پیم باشە بزانی ئەم جارەیان کەمی خواردووە جاریکی دی زیاتر

نۆشی گیان دەکات و دەیخوا جا بابزانم کی دەتوانی قسان بکا!

دەحالیکدا کەلە ڕقان دەنگم دەلەرزنی گۆتم:

- حەز دەکەم تەنیا هەر جاریکی دی، گۆیت لییە چیم گۆت؟ تەنیا یەک جاری دی دەستی

لی بەرزکەیتەوه ئەو دەمی دەبینی داخوا دەستت دەشکینم یانە نا؟

جەمیلە ژارە خەندەیهکی کرد و گوتی:

- وەرە و توویی خودا هیندەم مەترسینە گوناھم، لیئوم ئاورە ی دەردەدا، پیم گۆتی ئەگەر

هیندە نارەحەتی دەهاتی لەسەر دەریپی خۆت دادەنیشتی و دادەساکای و دەژیای و

مندالە کەشت ئاوا لەو ماله و مالان نە دەبوو. ئەو چۆنە واهەستی دایکایەتیەت بزوتتووە و

وہیرت هاتۆتەوه؟

بەھەمان ئەو رقەوێ کەتا دەهات زیاتر دەبوو قریشکاندمەوه:

- خۆتۆ زەرەرت نەکردووە، ئەوجانە ی کە هەمووھەفتیکی بۆ مەھدییان دەکرم لەبەر وییان

دادەکەنی و دەبەر مندالەکانی خۆتیان دەکە ی، مندالەکانت سالی جاریک ئوتۆمبیلۆکە یەکی

نایلۆن بەخۆیانەوه نابنن بەلام ئیستا لە سایە سەری مەھدیەوه هەموو هەفتان بە هەموو

جۆر و بەشیکی یاری مندالانە ی کۆکییە بەنرخەکان یاری دەکەن و بۆ خۆشت ئەو نامادە ی

رۆژی سەد جارن بۆ هەزارتومان بەقوربان و سەدەقە ی محەمەدی بیت کە مانگانە کرپی

ئاگادارییە مەھدیە دەتدات.

جەمیلە بە دووچاوی زەقی دەریەرپووە لییم هاتە پیشتر. هیندەم لی هاتە پیشی دەموچاوی

بە دەموچاومەوه نابوو و هەناسە ی و دەموچاوم دەکەوت لە ڕقان سوور هەلگەرابوو

قریشکاندی:

- كئى بۆ ھەزار تومانى سەد جاران بەقوربان و سەدەقەى محەممەدى دەبى؟ ھا بۆخۆت بىرۆ دەرى، لە مالىم وە دەرکەو دەنا بۆ خۆم و دەدەرىت دەنىم؟ خىراکە لەمالەكەم بچۆرە دەرى تا نەم خنکاندوى.

جەمىلە ھىرشى بۆ ھىنام تا و دەدەرم نى و لە مالە خۆيم دەركاتە دەرى. منىش كەھەر لە بيانويكى دەگەپام تا دەگەلى تىوگەلىم دەگەلى كەوتە دەمەو دەرىيە و گەيشتىنە لىكدانى. لەبەر ئەو ھەموو زۆر و سەتم و كارە نابەجىيانەى دەگەل مەھدىشيدا كەردبون دلەم لىيى پىر بوو و خويى لى دەتكا، دەستىكم دە سەر و پىرچى ناو بە دەستەكەى دىكەشم تاهىزىم تىدابوو مستىكم لە دەمى دا. ھەروەك پىشتر بىپارم دابوو بەو كارەى تۆلەى ھىندىكم لەو جىنوو قسەنابەجى و ناماقولانەى لى كەردەو كە بە مەھدى دابوون. ھەر دووكمان تىك ئالەين و ھەر جىيەكى يەكترىمان و بەر دەستان ھاتبايە تەخسىرىمان بەلەيدانى نەدەكرد. جەمىلە ھەناسەپرەكى ببوو و دەحالىكىدا كە دەگەلى ھەر جىنوو و قسەى ناشىرىن و دزىو و قىزە ونى خۆى نەدەكەوت كە بەمنى دەدان، ئە منىش دەگەل ھەر جىنوو و قسەى كە ناشىرىنى تا دەستم دەبەيتا مستىكم لەسەر و چا و دەم و شەويلاكەن دەدا. لىدانىكى چاكەم لىدا. لە ھات و ھاوار و دەنگە دەنگى من و جەمىلەى داكى محەممەدى كە لە مالى وان مىوان بوو ھاتە دەرى. ھەر كە چاوى بەمن كەوت دەمى جىنوو قسەى ناسك و ناماقوللى لى كەردمەو. دە ھەلىكى گونجاو و لە باردا خۆم گەيانە ئەو پىش و بەھەرچى ھىزى دەست و بازووم ھەيە تەوقتاتىكى وام دە دەم و شەويلاكەن كوتە سەرى بەدىوارى كەوت. بەھات و ھاوارەو لەسەر عەردى دانىشت و سەرى دەنىو دەستەكانى نا. رووم تىكرد و پىمگوت:

- ئەو تەوقتەم لە جىياتى ئەو قسەبى جى و رىيانەت لىداى كە بەمن و كەسوكارەكەمت گوتن، ھىوادارم ھەرگىز لە بىرت نەجىتەو.

جەمىلە دووبارە پەلامارى دامەو و ھەمدىس تىك ئالەينەو. لەو دادو بىرۆ و ھات و ھاوارەى مە دەرو دراوسى ئاسايشيان ئاگادار كەرد. ھىزى ئاسايش ھات و لىكى كەردىنەو و ھەمووى بۆ پۆلىسخانەى بردىن. لەوى ھەموو بەسەرھاتەكەم بۆ ئەفسەرى لىكۆلەرەو بەس كەرد. ئەفسەرى ئاسايش بۆ سەلماندن و پاست و درۆى قسەكانى من دەستورى دا مەھدى بىننە پۆلىسخانەى. مەھدى كە لە مالى باج بوو دەگەل باجدا ھىترايە پۆلىسخانەى و ئەفسەرى لىكۆلەرەو بە دىتنى دەموچاوەشىن ھەنگەرپاوەكە و لەشە برىندارەكەى مەھدى لەتاوان سەرى بادا و بەھارىكارىيە وى شكايەتم لە جەمىلەو محەممەدى كەرد. بەلەينىيان لە جەمىلەى وەرگرت كە

ئىدى نابى جارىكى دىكە لە مەھدى داتەو لە مەھمەد شىيان ھەر بەلئىن وەرگرت كە ئەوئىش نابى درىغىە لە بەخىتو كوردنى و ئاگالئىبونى مەھدى بكا ئەگەر وانەكا مندالەكەى بدەنەو بەمن. ئىستا مەھمەد ناچارە مەھدى بەرىتەو لە لای موحتەرەمى تا بوخۆى چاوەدئىرى بكات و بەخىتوى كا.

رەھا بىدەنگ بو. بە پىچەوانەى چەند دەقىقەىەك لە مەو پىش رەزامەندو گەش و دلخۆش دەھاتە بەرچاوان. تۆزىك راوہستا و دووبارە دەستى پى كردهو:

- ئەو لەم رۆو تازە بناشتى بەسەرھاتەكە دەست پىدەكا يارىبەكە لە مەو دوا خۆش دەبى. بەرەو روو بوونەوەى موحتەرەمى دەگەل ئەو باسەيدا خۆشە. زۆر باش دەزانم كە ئەم جارەيان موحتەرەم سەرى پىك نەھاتنى دەگەل مەھمەد پىدا لىك دەدات و ھەر بە زووى ناچارى دەكات مەھدى بو من بىئىتەو.

رەھا شاد و شەنگول دياربوو و بەھىوايەكەو دەدوا. بەوەى دلخۆش بوو كە ھەر بەو زووانە مەھدى لەلای خۆيەتى. لە جى ھەستا و گوتى:

- بەلام ئەو مەسەلە و باسەى كە ئىوەى ھىناوہتە ئىرە!

بەھەوتىيەكەو دەروخسارە جوان و دلقرىنەكەى رامام و پرسىم:

- ئەو باسەى كە ئىمەى ھىناوہتە ئىرە؟

رەھا بەدەنگىكى بەرزەوە پىكەنى و گوتى:

- ئەو ھۆشت لە كوئىيە؟ ئەدى ئىوہ نەھاتبوون بزائن چ وەلامىكى ئومىدئىم داوہتەوہ؟

لە پر ھەموو شتىكم وەبىر ھاتەوہ، لەپە دەستىكم لە نىوچەوانم دا و وەلامم داىەوہ:

- ھەقتانە، ھەموو شتىكم بە تەواوى لەبىرچوو بوو.

رەھا بەرەو لای پەنجەرەكەو چوو و سەرىكى ناو ھەسارىى كرد. دووبارە روخسارە جوانەكەى تىكنايەوہ و گرژ بوو و غەم تەواوى سەر و رووى داگر تەوہ. ھەناسىكى قسوئى ھەلكىشا و گوتى:

- زىانى من وەك سەرپەتەى گلۆلە بەنىيەكە ھەر جارەى سەرىكى دەبىنيەوہ سەرەكەى دىكەى ون دەبى.

رەھا دووبارە لە جىيەكەى خۆى دانىشتەوہ و گوتى

- بەيانى ئەو رۆژەى كە ئىوہ لەلای من رۆىشتەوہ لە رىستۆرائىكى چاوم بە ئومىدى

كەوت.

ثومید بۆ ناخواردنی ئیوارهی داوت کرد بووم. ده ریستۆرانیکی جوان و رازاوه نانی
ئیواره مان خوارد. ده حالیکدا که ثومید هەر دهربارهی نه خشه و پلان و ههزو ئاره زوووه کانی
ژیانی ئاینده ده دوا و بیده نگییه کهی منیشی ئاوا دیت پرسی:

- ناکا بهو قسانه م بیزارم کردبی؟

- نا هه رگیز نا، به وردی ئاگام له قسه کانتانه.

- ئیوه زۆر بیده ننگن و بیده نگییه که شتان وای کرد واتیبگه م بیزارو ماندوو بوو ون.

- نا، گوتم ئاگام لیتانه.

ثومید دووباره دهستی به قسان کردهوه و زۆر به تاسه و که فوکۆله وه دهربارهی ئهو به که مین
جاره ی ده دوا که منی تیدا دیبوو:

- وای نازانی چیم لی هات، ده تو بیری لی بکه وه بهو هه موو ئه وین و خۆشه و یستیه وه له پر
هه والی خوازیبیتانم بیست. ئیدی هیچ کهس و هیچ شتی که مانای نه ما له لای من.

ئیدی ژیان ئهو جوانیه ی جارانی نه ما، ئه گه ر له ترسی خودا و له بهر دلای دایک و بام نه بایه
خۆم ده کوشت، بی له روودامان نه فهدم له بابت ده کرد، چونکه ئهو به بامی گوته بوو تا ره ها
خویندنه که ی ته واونه کات ری خوازیبی وهاتنه پیشیتان نادم، دلنیابن نه ته نیا هه ر به ئیوه
به لکه به هیچ که سی که، به لأم هه ر دوای مانگی که، رۆژیکیان دایکم هه والی ده زگیرانه ئیوه و
میردی پیشووتانی دامی...

ثومید له باره ی پله ی ئه وین و خۆشه و یستی خۆی ده رحه ق به من ده دوا و دووباره رۆژه
رابوردوو تاله کانی ده می شکمد زیندوو ده کردنه وه. دوای سه عاتی که قسه کردن هاته سه ر
ئه سلای بابه ته که و گوتی:

- هه ره که چۆن ده به راییه دا پی مگوتن، ئه وین و خۆشه و یستیه من ده ره ق به ئیوه ئی
رۆژیک و مانگی که و سالی که نیه به لکه ئی سالانی که له مه و پیشه و ئیستاش که ئی مه هه ر
دووکمان ده ژیا نی پیشووماندا سه ر نه که وتین و که وتین، ئه گه ر بمانه وئ قه ره بووی ئهو تال و
سویریانه ی رۆژانی پیشو پیکه وه بکه ی نه وه چ ده لئی، داخوا رازیت؟

سه رم به ردا یه وه و ده حالیکدا که سه یری فنجانی قاوه که مم ده کرد و لأم دایه وه:

- به داخه وه هه رگیز ناماده ی ئه مه یان نیم

- بۆ؟ ئهو که وتنه ده ژیاندا ده بی پله ی که بۆ هه ستانه وه و پیشقه چوون، بۆ ناماده نین تال

و سویریانه کانی ژیا نی هاو سه ری به پیشووتان له بیر به رنه وه؟

- هەرگیز مهسه له که نه مه نیه، به لکه له بهر مه هدی که دلتم لیوانلیو دورد و غه م و که سه ره.

- من به لنتان دده م می هه رچی له دهستم بی بو هیئانه و دی مه هدی بو تان درتخی نه که م.

- من محمه د بناسم نه تو و نه هیچ که سیکی دیکه هیچی له دهست نایه.

- یانی ده ته وئ بلتی که ...

قسه که یم پری و گوتم

- به لئی، تا کاتی مه هدی به ته که خو مه وه نه بینم بیر له هاوسه ریتی و شوو کردنه وئ

ناکه مه وه.

ئومید ماوه یه که غه م دایگرت به للام هه وئلی دا غه مه که ی بشاریتته وه، حه زم نه ده کرد شه ویک هه موو عیشق و نه وین و دلداریم بوو کز و مات و غه مگین بینم بو یه گوتم:

- تکا ده که م ده رکم که ی، تو ده توانی ده گه ل کچیکی دیکه دا به خته وه ربی به للام منیک به بوونی مندالیک که هه رجاریک به سه ر و چاوی شین وپشته دهستی داغ کراوه وه بینم چون ده توام بیرله ژبانی هاوسه ریتی بکه مه وه، تو هه رگیز ده گه له مندا به خته وه ر نابی، ئیوه هیشتاش هه روا ده زانن من ره ها شاد و شه نگوله دلخوشه که ی سالانی پیشووم به للام به داخه وه که ئاگات له سته م و بی به زه بییه زه مانه ی نیه ...

ئومید قسه که ی پی بریم و گوتم:

- من جگه له ئیوه بیر له هیچ کچیکی دیکه ناکه مه وه. من ته لاری حه زه کام به ئیوه وه هه لئاوه، بووکی خه ونه کام هه ر ئیوه ن، که واته تا شه و ده مه ی تو ره زامه ندییبه به ژن و میردایه تیه مان دده ی به یله باهه ر به خه یالی ئیوه وه بریم. تکات لی ده که م شه و نه دت له من چا و نه بی.

سه ریکی روخساره جوان و دلقرینه که یم کرد. به دوا ی وه لامیکیدا ده گه رام به للام چه نده م بیرو خه یال کردنه وه هیچ وه لامیکم نه دیتته وه. له جیوه هه ستام و گوتم:

- به یارمه تی خو تان ده چه مه وه مالی. راست نیه ژنه ته لا قدراو یک وه کو من تا دره نگانیک له

دهری بینیتته وه.

ئومیدیش له جیوه هه ستا و گوتم:

- نه گه ر ری بده ن بتانگه یه نم.

- زه حه مت مه کیشن، ئیوه ناره حه ت ناکه م.

- ھەزدەكەم مائە تازەكەشتان ببىنم و ناو و نىشانەكەشى بزانم، ئەويش ئەگەر بەلاتانەوھ
گران نەبىت.

ناچار دەگەل ئومىدىدا وەرپى كەتم و ئومىد تا بەر مالىيى بردمەوھ لە ئوتومبىلەكە دابەزىم
و گوتم:

- دووبارە دەيلىمەوھ، تەكا دەكەم ئەم رۆژانە كە خۆشترىن رۆژەكانى ژياتتانه ھەروا بە
ئاسانى لە دەستى مەدەن و لەبەر من لاوتىتان بەفەرۆمەدەن.

- خۆشترىن رۆژانى ژيانم ئەو كاتەيە كە دەگەل تۇدا ژيانىكى ھاوبەش و سەر پىنكەوھ نىين.
ئومىد ئوتومبىلەكەي لىخورى و بە ھۆرنىكى كورت خوا حافىزى لى كەردم.

دەحالىكىدا كە بە چاوانم بەرپى دەكرد لەبن لىوھوھ ورتە ورتىكم كەرد:

- بە ئومىدى دىدار، بە ھىوای رۆژىكى بى دەردو غەم و رەنجى ھەر دووكمەن، ژيانىكى
ئارام پىنكەوھ بنىين. ھاتمەوھ نىو مالى، لە پر بابەتىكم وەبىرھاتەوھ و زەردەخەنەيەكم ھاتە سەر
لىوان.

ئومىد ئەوھى لە بىرچۆوھ كە دەبوو دەربارەي بەسەرھاتىكى كە گوتبووم لىيان بى ئاگاي
بىرسىتتەوھ.

بەوھش كە ناچار نەببووم بەسەرھاتەكەي ئاغاي كەنعانى بۆ بگىرمەوھ خۆشحال بووم، بەلام
ئەي دوايە چى؟ ئاخىريەكەي ئەو كاتە ھەر دىت كە دەبى ھەموو شتىكى بۆ روون كەمەوھ.

رەھا بىدەنگ بوو و سەرنجى دەنوختەكەيەوھ برى. باش دەمزانى بىر لە چى دەكاتەوھ:

- دەبى چ بە ئومىدى بلىم و چۇناو چۇنىشى بى بلىم؟

رۆژەکان بەخێرایی رادەبردن. کاری چاپکردنێ بەسەرھاتەکە ی رەھای دەستی پێکردبوو. بەسەرھاتەکە ی رەھای ھەفتە ی رۆژێکی چاپ دەکرا. وردە وردە تا دەھات تیراژی گۆقارەکە ھەڵدەکشاو ھەموو رۆژێکیش تەلەفۆنیکی زۆر بۆ گۆقارەکە دەکراو تەواوی خۆیندەوارانی بەسەرھاتەکە ی رەھای ھەزیان دەکرد زووتر کۆتایی داستانەکە بزانن. ھەروا لافاوی نامە بوو و دەگەیشتە نووسینگە ی گۆقارێ و ھەمووش ھەر داوای ئەوھیان بوو کە داستانەکە ی ژیا نی رەھای بەشپۆھ ی رۆژانە بەچاپ بگات و یا ئەگەر ناشتوانرێ ھەر نەبێ ھەفتانە بەشپۆکی زیاتری لێ چاپ بکری تا خۆیندەوارانی زووتر لەکۆتایی داستانەکە ی ژیا نی رەھای ئاگادار ببنەوھ. زۆری نامە و تەلەفۆنەکان ئیشەکەمی لە نووسینگە ی گۆقارێ دووبەرەبەر کردبوو. لە دڵەوھ ھیوام دەخواست تا ھەرچی زووترە محەمەد سەرپەرشتیە مەھدی بەرھە ی بسپێریتەوھ و رەھاش دەگەڵ مرۆی خەونەکانیدا ژیا نیکی ھیمن و ئاسوودە دەست پێ بکاتەوھ. بەلام ئەفسوس کە رۆژگار لەوھ دڵرەق و داخ لەدڵتەر کە روویەکی خۆشی پێشان بدات و ئاورپێکی ئۆخە ی لێ بداتەوھ. ھەر دەرفەتێکم بۆ رەخسابایە سەریکم لێ دەدا تا دەربارە ی رووداوی دی قسان بکەین.

لەیەکیک لەسەردانە کاغدا سەیرم کرد یە کجار زۆر غەمبارە. ھۆیەکەیم پرس ی رەھا دە وەلامدا گوتی:

- چەندین رۆژە ئومێد پەلەییەتی تا زووھ ژیا نی ھاوسەر ی تەمان پێک بێنن و ھەر وەلامیشی لێم دەوێ.

- تاهیشتا مەسەلەکە ی ئاغای کەنعانیت ھەر پێ نەگوتووە؟

- نە، دەترسم ئومێد بەبیستنی قسە کاغدا دوای ئەوھش ھەر لێم نەبیستەوھ و ھەمدیس ھەر بیستەوھ و لەبیری نەچمەوھ.

- ئەدی چدەکە ی؟ خۆ ھەر دەبێ مەسەلەکە ی پێ بلێی وەنا!؟

- ده زانم که تائیسستا دره نگیش بووه ده بوو زووترم له و رووداوه و به سه رهاتانه ناگادار کرد بایه و به لام چبکهم به دست خۆم نیه، ههز ناکهم شه و له دست خۆم بدهم. نازانم چی پی بلیتم؟

رها بیده ننگ بوو و که و ته خه یالانه وه. وهک بلیتی ده ناخی خۆیدا بو و لامیک بگه ری. زۆر باشم ده زانی که شه و به راستی ده ههل و مه رجیکی دژواردا په له قازیه تی.

له لایه که وه نهیده توانی ده گه ل دلی خۆیدا دهسته پاچه بووهستی و دلی بخته ژیر پیوه و له لایه کی دیشه وه شه گه و لامیک نیه ناغای که نغانیشی دابایه شه وه دوو چاری نازاری و یژدان ده بوو. زۆرم ههز لی بوو به هانا یه و به چم و شه وهی له دهستم ده هات شه نجامم دابایه، به لام به داخوه، نه من و نه که سی دیش هیچمان پی نه ده کرا. ته ماشایه کی روخساره جوانه که یم کرد. به مندالیکی ده چوو که هه ر بینا له پرمه ی گریان بداد. بریاردانی شه و تابلیتی سهخت و ناخۆش بوو. ده خه یالی خۆمدا هه ر به دوا ی ریگه چاره یه که وه بووم بۆی. هه ر ده وساته شدا که شه وه هاته خه یال که تووشی چاره نووسیکی ئاوا نه هاتووم ئاسووده و خۆش حال بووم. شیعریکم هاته وه بیر که بو یه که مجاری یه کتر دیتنیمان رها بو ی خۆیند بوومه وه:

ساقی پیاله یه که مه یم بده یه، نه خشه کیشی غه یب

هیچ کهس نازانی، له په رده ی رازا، چی دهنه خشی نی

نه مده زانی چه رخی چه پگه ردی ژیان، بو شه و گه مه سهخت و دژواره ی بو وی هه ل بژاردوه؟ بو شه ژنه جوان و نازداره نه ده بوو وهک هه موو ژنانی دیکه خاوه ن مال و حال و ژیانیکی ئاسووده و تارام بی؟

رها سه ری بلند کرده وه و پرسی:

- به لای تووه کامیان هه ل بژیرم؟ شه گه ر ئیوه له جی من بانایا کامیاننتان هه ل ده بژارد؟

له پرسیاره که ی رها ی تی بکرا بووم و گوتم:

- راستیت ده وی هه ر ئیسستا منیش بیرم له و مه سه له یه ی ده کرده وه که کامیان بو ژیان

ئاینده تان گونجاوتره؟

به گویره ی قسه کانی ناغای که نغانی بی، شه گه ر میردی به وی بکه نه وه هه م جگه ر گۆشه که ت لای خۆت ده بی و هه م له په نای هاوسه ری ئاینده شتاندان ده بنه خاوه ن ژیانیکی ئاسووده و تارام و شیرین و دلنیا.

که میک وه ستام، ناوی نیوزارم قوتدایه وه و درێژم دایه:

- دياره له بهر شه وهش كه ناغاي كهنعاني له خوا پيدائى منداللى بيبه شه و منداللى نابى دلنيام منداله كهى ئيوه و هك جگهر گوشه ي خۆى خۆشده وى.

ره ها سه رنجه غه ماوييه كهى ده منه وه برى و گوتى:

- ئيوه پيستان وايه؟ يانى من له په ناي ناغاي كهنعانيدا به خته وه ترتر ده يم؟
به نيشانه ي نه ريوه سه ريكم بادا و شه هه ناسه يه ي ده سينگمدا هه پس كر دبوو به رمدا و
گوتم:

- نا، دياره كه مه به سته كه م شه وه نه بوو. هيچ كهس ده رباره ي ناينده و رووداوه كانى
ناگادارنیه و هيچ نازانى.

له وانیه ژيانته ده گه ل ئوميديدا كه ده ميكه خۆشته وه ي به تام و چيزو شيرين تر بى وهك
ده گه ل ناغاي كهنعانيدا. من ته نيا هه ر وهك بو چوونيك قسه كه م كر د ه نا دوا بريارى خوته.
به هه رحال ئيوه له كوتاييدا هه ر ده بى چاو له يه كيكيان پيوشن جا يا ده بى پى له هه زه كانى
دلته نيبى و يا چاو له ويژدانتهان پيوشن. به لام و اباشتره جارى هه موو لايه نه كان له پيش
چاو بگرن، شه و جا وه لام بده نه وه.

ره ها هه ناسيكي هه لكيشا، شه مووانه ي هاتبوونه وه سه ر نيوچاوانى به ده دست لاي دان و
گوتى:

- هه ر وهك له سه ره تا وه بو م باس كر دن دا يكم و با يم به ها وسه ريه تيه من و ناغاي كهنعاني
نارازى بوون چونكه با يم پيوا بوو هه لكى پاشه مله قسان ده كهن و ده لىن، كه شه وانه كچه كه يان
پى به خيو نه كرا بو يه داويانه ته پياويك به بابى ده شى به لام له لايه كى ديشه وه له بهر شه وه ي گهت
و به لىنيان ده گه ل خوياندا كر دوه كه ئيدى هه رگيز ده ست نه خه نه ناو ژيانى منداله كانيانه وه و
برياريان بو نه دن و قسه يان ده قساندا نه كهن ناغاي كهنعاني هاته خواز بيبنيه م. مه سه له كه
شه وه يه كه من ناتوانم له بهر خاترى گه يشتم به ئوميدى چاو له وه هه موو ماندوو بوون و له خۆ
بورده بيبيه ي شه و مرؤفه پاك و پيرؤزه پيوشم، ده شترسم، شه گه ر مي رديش به ناغاي كهنعاني
بكه م چاو م هه ر له دووى ئوميدى بيت و نه توانم وهك پيويست كه شايانى ناغاي كهنعاني بى
هاوسه ريكي باش و به شه مه ك يم و شه كو نجه گه رموگوره پر خۆشى و شاديبه ي بو بره خسيتم
كه چاو ره پييه تى.

ره ها به پانى و به دريؤزه ژوره كهيدا كه وته راويچكان. به هاتوچوونيدا ده ترانى چه ند
په شوكاو و ئالؤزه داوام لى كر د تا ده گه له خويدا راستگوييت و هه ر كاميكيانى بو ژيانى خۆى

و مندالّه کەى بە لاوه پەسەندترە ئەویان هەلبژێرێ. رەها بەرامبەرم دانیشت و راست چاوی دەچاویەوه بریم و گوتی:

- راستیە کەى ئومیدیش هەر پیتی گوتووم ئەگەر مێردی پێ بکەم بەهەر جۆریکی بوو مەهدی دینیتەوه. دواى ئەوهى که له و کاره‌ى ته‌واو بوو هەر چه‌ندێکی پاره تێ بجێ هەلبێدا ناسنامەى بەناوى خۆى و بێنەماله‌ى خۆیه‌وه بۆ دەرئینیتەوه و یه‌کجارى بێخاته سەر خۆى. بەلام دەرترسم ئەگەر مێرد بە ئومیدی بکەم مەوه‌وه له‌ویشم مندالێک بێ. دیاره له‌بەر ئەوه‌ى نا که‌له مندالبوونێ دەرترسم، بەلکه له‌وه‌ى دەرترسم ئەودەمى ئومید ده‌گه‌ڵ بوونێ مەهیددا هەلنەکا و لاو نیو بێیتە هۆى ئیش و نازارو د‌رد و پرەنجی مەهدی. هەر ئەوه‌شه که‌منى ئاوا تووشی دلەراوکێ و دوو دلێ کردووه. ترسی تاینده، ترسی نامیهره‌بانیه ئومیدی بەرامبەر بە مەهدی، ترسی ئەوه‌ى که بەدەستی خۆم بێمه مایه‌ى نازارو ئیش و نارەحه‌تى گیانی مەهدی. ئەوانه‌ن که‌میان شیواندووه و د‌نا یه‌ک ساته‌وه‌ختیش رانه‌ده‌ه‌ستام و ئەریم به ئومیدی د‌دا.

ه‌روه‌ک چۆن ئێوه گوتتان ئەگەر درۆده‌گه‌ڵ خۆمدا نه‌که‌م و و دواى دلێ خۆم که‌وم ئەوه راست ئومیدی ه‌لده‌بژێرم بەلام کاتێک به ئەقله‌وه سه‌یری مه‌سه‌له‌که ده‌که‌م گ‌یروگرفتێکی زۆر د‌و مه‌سه‌له‌یدا ده‌بینم.

له ر‌ه‌هام پرسى:

- ئاغای که‌نعانی چه‌ند مانگی دیکه‌ى زیندانی ماوه؟

ر‌ه‌ها ب‌ریکی کرد‌وه و گوتی:

- نزیکه‌ى مانگیکی دى. من د‌ه‌بێ ده‌وماوه که‌مه‌یدا ب‌ریاری خۆم ب‌ده‌م و وه‌لامى گونجاو ب‌دزمه‌وه.

ه‌هرچه‌نده‌م ب‌یر ده‌کرده‌وه ده‌گه‌ڵ ته‌واوی ئەو قسانه‌ى کردیشم به...

زه‌نگی ته‌له‌فونێ ل‌یبی دا و قسه‌که‌ى به‌ره‌های ب‌ری. ر‌ه‌بابه‌ خانم گوشیه‌که‌ى ه‌لگرت و دواى چه‌ند کورته قسێکان بانگی ر‌ه‌های کرد و گوتی:

- خاتون، دایکتان ده‌یه‌وئ قسه‌تان ده‌گه‌ڵ بکات.

ر‌ه‌ها ه‌ستاو به‌داواى ل‌یبوردنه‌وه به‌ره‌و لای ته‌له‌فونه‌که‌وه چوو. منیش خودا حافیزیم له‌و کردو له‌مال وه‌دەرکه‌وتم. ه‌یشتاچه‌ند ه‌ه‌نگاوێک دوور نه‌که‌وتبوومه‌وه که ئوتومبیلێکی شیک و مۆدیل به‌رز له‌بەر د‌رگای مالێ ر‌ه‌های راوه‌ستا. و پیاویکی سه‌رنج ر‌اکیش و ر‌یک و پێکی بالا به‌رز له ئوتومبیله‌که دابه‌زی و زه‌نگی د‌رگای ل‌ی دا. به‌گوێره‌ى ئەو روونکردنه‌وانه‌ى که ر‌ه‌ها

دەربارەى ئومىدى دابووى بە ئاسانى ناسىمەوہ و تىگەيشتم کہ بۆ بىرپاردانى رەھای تا ئەو ئەندازەيە سەخت و گران و دژوارە. دەمزانى ئومىد بۆ قسە دەگەل کردنى رەھا و سەرنج راکيشانى وى ھاتۆتە ئەوى تا ھەر نەبى بتوانى ھۆى ئەم خۆدزىنەوہ و وەلام ئەدانانەوہى بزانى.

بەوہى کەلەمالى رەھای ھاتبومە دەرى پەشيمان بووم. زۆرم ھەز دەکرد بگەرئىمەوہ و ئاگام لە قسەکانى ئەو دوو ئەويندارە دلبراوانە بايە کہ دەستى زۆردارىيە زەمانەى کردبوونىيە گالئە جارى خۆى. کەمىک وەستام دوو دل بووم داخوا بگەرئىمەوہ يا ھەروا بەتەنيا وازيان لى بىنم تا بەدلى خۆيان چيان دەدلىدايە پىکتى بلىن و بىرپارى ئايندەى خۆيان بدەن و بگەنە سەرەنجامىكى باش.

گەرئانەوہم بۆ مالى رەھای بە ناجوان زانى. ھەر بۆيەش مىلى رپى خۆم گرت. ئەوہ بىرو ھۆشيشم ھەروا لە دەوروبەرى مالى رەھاش دەخولیتتەوہ.

بىرپارم دا بەيانى بچمەوہ مالى رەھای و دەربارەى دىتنى ئەورپۆى ئومىدى و ئەو وەلامەى داويەتەوہ بدویم. تەواو ئەو سات و کاتانەى ئەو رۆژەى ھەر بىرم لە رەھای کردەوہ. نەمزانى لە داويە چى کردۆتەوہ؟ ئايا وەلامىكى گونجاوى خواستەکانى داوئەوہ يا ئەوئەتا خۆى لە وەلامدانەوہکان لاداوئەتەوہ و خۆى لى دزىونەتەوہ؟

بەيانى رۆژى دواتر چومەوہ نووسىنگەى گۆقارەکەو مژوولى ئىشى بووم. کات و ساتەکان بەسستى تىدەپەرىن و بىزاريان دەکردم و تا گەيىبە ئەوہى مىلى سەعاتى وەخۆ کەوتن و تەکانىکیان وەبەر خۆدا.

بەھاتنى کاتى سەردانى رەھای خۆشحال بووم شتومەکەکانم کۆکردنەوہ. خۆم بۆ چوونەوہ مالى رەھای ئامادە دەکرد کہ بەرپۆبەرى گۆقارى بە دايدا ناردمە لای خۆى.

- بەيارمەتى خۆتان بەزورترين کات خۆتان بگەيەننە دادگای ژمارە... و دەربارەى مەسەلەکە پەرەندەى راپۆرتىک ئامادەبکەن.

بەلام ئاغای مىزابى، ئیوہ بۆ خۆتان دەزانن من سەر قالى تەواوکردنى داستانەکەى رەھام...

- بەلى دەزانم بەلام نا ئىستا جگە لە ئیوہ کەسىكى دى نىيە تا بەو پەرەندەيە رابگات و راپۆرتىک ئامادەبکات، ھەرۆک چۆن خۆشتان دەزانن گۆقارەکە ئىشى ھەر تەنيا چاپ و

شەللى فرمىسكان بوو. ھەر كاتىكى كە دەموچاوى ئەو مندالىم دىنايەو بەرچاوى خۆم كە بەو تەمەنە كورت و كەمەيەو ئەو ھەموو تازارو ئەشكەنجەي بەدەست زرداكيئو چەشتوۋە دلم دەلەرزى و فرمىسكەم بەلووزەو دەھاتنە خوارى. بۆ ماوہيەكى كەم رەھا وەبىرھاتەو، زانىم كە ئەويش كاتى كەمەھدى داد و پرۆي بوولە دەست تازارو ئەشكەنجەي جەمىلەي چى لى دەھات. ياكە مەھدى بەسەر و چاوى شىن ھەلگەپراوہ دەبىنى چۆن ھەموو لەشى دەلەرزى و دلى ژانى تى دەزا.

ھەزم دەکرد يەك بەخۆم ھاواركەم و بەتەواوى ژن و پياوانى دىنايە بلېم:

- تكتان لى دەكەم كەمىك بىر لە ئايندەو دوارۆژى مندالىم كاتتان بگەنەو، بۆ رزگار كوردن و دەربازبوونى خۆتان لەناھەموارى و ناخۆشەيەكانى ژيان، ئەو گول غونجە نەپشكوتوۋە ناسكانە مەدەنە دەست رەشەبا و زىيانى توند و تىژى زەمانە و بەلىوارى ھەلدېر و خەرەندى لەناو چوونيان مەسپېرن.

- رۆژەكانى دىش ھەر دەرفەت نەبوو رەھاي بىيىم و سەردانى بگەمەو. ھەروا لەو و لەو وەلامەي كە بە ئومىدى دابۆۋە بى تاگا بووم.

دواي يەك ھەفتە ئىشى بەردەوام و بى ۋەستان چوومە لاي رەھايە. رەھا بە دىتنيئەو ھاھەشكە بوو و بەگەرمى بەپىلمەو ھات.

لەدوا رۆژەكانى كۆتايى سالدا بووين ھەواي سازگار و خۆشى دوايىن رۆژەكانى مانگى ئەسفەندى وا لىكردىن تا لەبەر بەرۆچكەي دانىشىن و بگەوينەو قسان.

رەھا خۆي دەشاللىكى خورى رەنگ زەيتونىيەو پىچابو كە ئەوئەندەي دىشى جوائتر كوردبوو. ئەو پانتۆلە جىنە سىي و ئەوبلووزە سىيەي كەلەبەرىشى كوردبوو، كوردبووانەو كىژوكالىكى ۋەك كچۆلە تازە پىگەيشتوۋەكان و شاد و خۆشحال دەھاتە بەرچاو و ھەرەك مندالانىشى باسى خۆشەيە ھەواي دەكرد. رەھا رووي دەمن كورد و گوتى:

- ئەتۆ تاكات لىيە كەمن ھەر لە مندالىيەو شەيداي بەھار و جوانىەكانى بووم بەجۆرىكى وا كە داىكم جارەھاي جار گوتوويەتى دەبا ناوم بىن بەھار. بەھەر حال ئەم سالىش بەھار ھەرەك ھەشت، نۆ سال لەمەو پىش دووبارە بەجوانى و شكۆمەندىيەو دەبىنم. چونكە دەگەل ئاوازي ناشقانەي مەل و بالندان، پشكوتنى غونجەي نوئ و تازە چرۆ كوردودا تىشكى ھيوام دەلدېدا دەدرەشى رەھا تابلېي بەو پەرى شادى و خۆشەيەو قسەي دەكرد و منىشى ۋە ھەلەكەسەما ھىنابو لە رەھام پىسى:

- دواچار كهله تۆجيا بووموه ناغايه كي جچيل زهنگي مالى وهى ليدا كه پيمواي هه رده بى
ئوميد بووي، ويستم بزائم مه زهنده كه م راستبووه يانه نا؟

رها هه روا كه زه رده خه نه يه كي جواني به ليوانه وه بوو گوتى:

- به لى، ئوميد بوو و ئاي كه به روڤيشتني ناره حهت بووم. ههزم ده كرد ئيوهش ئوميدتان
ديبايه به لام ئيستاش كه ئه وتان ديوه ناسيوويشتانه زورخوشحالم. رها تاويك بيدهنگ بوو و
ئه وجا پرسى:

- هه لېزارنه كه م چونه نايا ئيوهش وهك من به پياويكي ليوهشاو هتان هاته بهرچا و؟
هينديكم خۆ هيناو برد و گوتم:

- به لى، منيش ههروه تر پيم خۆش بوو گه رابامه وه و ناگام له گفتوگو كاتتان بايه. به لام وام
به باشتر زاني ناره حهتتان نه كه م چونكه ده مزاني كه ئيوه هه ر بۆم باس ده كه نه وه.
رها هه روا كه فنجاني قاوه كه ي به دهسته وه بوو چيژى له هه لمى گهرمى فنجانه قاوه كه ي
دهستي وه رده گرت گوتى:

- هه ر دواي روڤيشتنى ئيوه دواي چه ند ده قيقه يه ك زهنگي مالى لىي دا. من وامزاني كه
ئيوه و شتيكتان لى به جيماره داوام له ره بابا خاني كرد تا ده رگا كه بكاته وه.
به حه په ساوييه كي ته وا وه ئوميدم ديت كه ده گه ل ره بابا خانيدا هاتنه هۆلى ميوانان.
ئوميد ههروهك جارن دواي پيشه كييه كي دوور و دريژ مه به ستي هاتنه كه ي بۆ مالىم روون
كرده وه و داواي وه لامى كي راست و ره واني لى كردم. هينديكم منه من كرد و ناخيره كه ي بريارم
دا مه سه له كه ي ناغاي كه نعانى پى بلّيم.

ئوميد سه ره تا له قسه كام تيكرا بوو به لام هينده به نه ده ب و له سه ره خۆ هيمن بوو كه
گويي بۆ هه موو قسه كام به وردى و به حه وسه له يه كي ته وا وه راگرت. كاتى كه قسه كام ته وا و
بوو و ئه و هۆيانه شم خسته به رده مى كه ده بنه مايه ي ده رده سه رى و ناخۆشى بۆي زه رديكي
هاتى و گوتى:

- به وه ي به كجار زور خوشحالم كه راستگويانه هه موو راستييه كانه بۆ گيپرامه وه. به لام
ده بى ئه وه يان هه ر بلّيم كه ترسان له پشت گوي خستن و وه لاوه نانى كوره كه تان بى جييه،
چونكه منيش ئه و مه رجانى ناغاي كه نعانيم هه بووه به لام كه له سه ره تاوه ده نگم نه كر دووه و
پيم نه گوتوون شه رمه زارم. هۆي سه ره كي جيا بوونه وه ي من و هاوسه ره كه شم هه ر به هۆي مندا ل

نەبوونی مەنەوە بوو، منیش ھەرەكەت ناغای كەنعانی لە بەخشش و نیعمەتی باو كایەتی بۆ بەشم.

ئەو رۆژە لە پارک غیریەتی باسکردنی ئەم مەسەلەیم نەبوو. چونكە دەترسام ئەمجارەشت بۆ جاری دووهم لە دەست بەدەمەو، ھەر بە دواي دەرفەتێكیەو بووم تا پێش ھاوسەرێتەمان ئەم باسە بێنەمەو گۆرێ. ئیستا خۆشحاڵم كە ئەو دەرفەتە رەخسا تا ئاسوودەتر قسەكەم بكەم، یەكێك لەو مەسەلانەش ئەو بوو كە دەمەھەویست ناسنامەي مەھدی بھەمە سەر بنەمالەي خۆمان و بەناوی خۆمیەو ناسنامە بۆ دەرتنەمەو.

ئومێد بەقسەكانی ھیچ بیانویەكی بەدەستەو نەھێشتم و ھەمووی برین و منیكیش كە خۆم ئامادە كردبوو تا وەلامی نەپێی بەدەمەو دووبارە خستیمەو سەر دووریاتیکی دیکەو. ئومێد داوای لێكردم لە دەستنیشان كردن و ھەلبێژاردنیدا پەلە نەكەم و بە بەلگەو بەلۆژیكی تەواوئەو ھاوسەری ئایندەم ھەلبێژم. ئەو تەنەنەت ئەوئەشی بەمن گوت ئەگەر ھات و رۆژیک لە رۆژان وەلامەكەي من بە واگۆ و نەرتیش بەدیتەو ھەمدیسان تۆ ھەر ھەمان ئەو مەوئەي كە وەك رۆژەكانی ھەوئەي لەلام بەرپێز و خۆشەویستی و دە ھەموو كاتیكیشدا ئامادەم ھاریكاریت بكەم و بەھاناتەو بێم و ئەوئەش بزانی كە ھەمیشە دەتوانی حیساب لەسەر ھاریكاری و یارمەتیەكان و پشتیوانیە من بكەي.

بەچاوی ئەبلەقەو دە رەھامەو دەروانی و ھەپەسابووم كە ئەمەیان چ جەفەنگێكە چارەنووس ھیناویەتە پێی و دەگەلیدا دەست پێكردوو. لە رەھام پرسی:

- ئیستاچی؟ ئەرێ بەكامیان دەدەي؟

رەھا ھەستاو ھەروا بەدەم سەیرکردنی ئاسمانیو گوتی:

- نازانم، واگۆ كردنی ھەر كامیكیان یانی تەمەنیكی تەواو دەرد و مەینەتی و ئیش و ئازار، پیموایە ئومێد دەبارو دۆخێكدايە كە دەتوانی بە ئاسانی ژن بێنیتەو بەلام ناغای كەنعانی، پیاویكە تەنیا و بەراستی ئیش و ئازار و مەینەت دیدە، ناتوانم ھەروا بە ئاسانی روو لەو ھەموو رەنج و زەحمەت كێشانەي وی وەرگێرم و چاویان لی بیوشم و ئیستاش كە بیری لی دەكەمەو سەیردەكەم ئەو زیاتری پێویست بەمنە تا دەگاتە ئومێد، رەنگە من و ئومیدیش ھەر نسیبمان لێك گری نەدرابێ بۆ یەكتر بێن ئەوانەي دیتیشمان ھەر تەنیا گەمەيەكی تال بوو ژیان پێی كردین. ھەر ئیستا كە لەبەردەمی ئیو لێرە دانیشتووم بریاری خۆم داو كە واگۆی ئومێد بكەم و وەلامی نەپێی بەدەمەو. دەمەوی چاوەروانی بەربوونی ناغای كەنعانی بۆم تا

دوای بهربوننه که ی ده ری و ره سمیکی ساده و ساکاردا میردی پی بکه م. هزم لیبه نه مجاره بیان من گالته به چاره نووس بکه م و پی پی بیکه نم.

رها هر قسمی ده کرد و دهر باره ی ژیان و ثابنده ی خو ی به په نای ناغای که نعانیه وه دده وا به لام من ده خه یالی نه وه یدا بووم داخوا به هله نه چوه؟ تایا باشترینیانی هه لئبژاردوه؟ رۆژو هه فته کان رابردن و له بهر نزیکبونه وه ی سالی نویش له ره های بی ناگا بووم. رۆژانی پشوری نه ورۆژیپش ته واو بوون و دووباره چوممه وه نووسینگه ی گۆقاری و هه روه ک رۆژانی پیشوو کاروباره کان ده ستیان پیکرده وه.

گه رموو گوری وچوست و چالاکیه ک دهنیو کوره کاند ده دیترا. ناغای میرزایی هه موو له هه مووی کۆکردنه وه گوئی:

- خوشک و برایان به هو ی پشووه کانی جه ژنی نه ورۆژه یوه له باره ی هه وا ل و راپۆرتانه وه هیندیك و ده وا که وتووین به لام هه رگیز نیگه رانیپش نیم چونکه ده زام به پشتیوانی و کۆمه کیه ئیوه هه روا به و زوانه نه و ده وا که وتنه قه ره بوو ده که یه وه ...

ناغای میرزایی دهنیو یه ک وتاری دوور و درێژدا و (با) ده که و ل کردنی کوره کاند قسه کانی به کۆتا هینان.

برپارم دا هه ره له یه که مین دهر فته دا سه ریکی ره های بده م و چاوم پی بکه و ی. هه وا ی خو ش و سازگاری به هاری و ناوازی مه ل و بالنده کان هه موو مرۆفیتیکی وه جو ش و خرۆش دینا و ده یخسته هه له که سه ما. هزم ده کرد ده وان ساتانه دا تا بتوانم ده وه به هاریه یدا با ی بالی خۆم بده م. هیندیك پیاسه ی بکه م. چه ندین شه قامی مابوون بۆ مائی ره های هه مووم به پییان بری. به لای پارکیکدا رته ده بووم که گویم له دهنگیکی ناشنابوو بانگی کردم:

- سپیده خانم، دیاره به ره و مائی ئیمه وه ده چی؟

ئاوړپکی دواوه م دایه وه و به دوای خاوه ن دهنگه که مداچاو ده گپړا. نه وم چاک دهناسی. رها به روویه کی گه ش و به خو ش حالیه وه که ده ستی مه هدی به ده سته وه بوو له به رده م قیت بو وه و به ده مه وه پیده که نی. له وه ش که ده ناوه راستی رۆژه کانی هه فته یدا مه هدی به لایه وه دیت سه رسام بووم، رها و مه هدی به گه رمیه که وه ماچ کردن و و له هه وا ل پرسین. رها تابلپی خو ش حال و شاد و شه نگول و به که یف بوو و هیچ غه م و خه فه تیکی به سه ر و پروانه وه دیار نه بوو. له سه ر پیشینیاری ره های، ده که ل نه و مه هدی چووینه پارکی تامه هدی هیندیك

گه مان بکا. دواى ئه وهى مه هدى له ياريگاي پاركي مژوولى گه مان بوو ره هاش له سه ره
لاته ختيكي له ته كمه وه دانيشت و به سپاييه وه گوته:

- ده زاني ئيستا خوم به به خته وه رينترين كه سي سه ره دنيايه ده زانم.

به هه وه تيبه كه وه تبي رامام و به پي كه نينه وه گوتم:

- به وه بيستنه ي تابلي خوشحالم به لام ده توانم بپرسم هوي چيه؟

ره ها به چاوه جوانه كانيه وه سه يريكي كردم و گوته:

- نه گه ر ليم گه ربي دواى ئه وهى له مالي ميوانداريه كي چاكم كردي ئه وه ده مي پيت ده ليم

هه چه ننده ده شزانم ده تحه په سينم و سه رساميشت ده كه م.

ره ها بيده نگ بوو و كه وته ته ماشاكردي ياري و گه مه ي مه هدى گوايه وهك بليي نايه وي

له بهر خاتري قسان له سه يري ئه وه ديمه نه جوانه بي ناگابي. چاك ده مزاني كه سه ير كردي مه هدى

به لاي ئه وه وه له هه موو كاريكي دنيايه به تام و چيژتره. ئه وه هه رچي هيو او ئاواتي هه بوو

هه مووي له بووني مه هديدا خر كر دبووه.

هه ردوو كمان سه عاتي كمان به سه ير كردي مه هدييه وه به سه ره برد. تا له دواييدا ده ستي

له ياري هه لگرت و به ره ولاي ره ها وه هاته وه و به شيرين زمانيه كه وه گوته:

- دايكه ئيدي مان دوو بووم، ره بابيه خانم ئيستا كيكي ئاماده كر دووه؟

ره ها له سه ره خو روومه تي مه هدي گوته و گوته:

- ئه دي، هه رووهك به ليني داويه ئيستا جوان و زهريف كي كه كه ي دروست كر دووه دايناوه.

مه هدي ده ستي ره هاي گرت و به ره ولاي خو يه وه ي راكيشا و گوته:

كه واته زووكه دايكه، من زورم حه ز له و كي كانه يه كه ره بابيه خانم دروستيان ده كا.

ره ها به ده م پي كه نينيو له جي هه ستاو گوته:

- زور چاكه، نه وسن هه سته ده ي، به لام ده بي به لين بده ي زوري نه خو ي و دواي كي ك

خواردنيش ددانه كانت پاك بشوي.

مه هدي نيو چه واني تي كنا و گوته:

- ئيستاناي وه ختي نووستني بيان شووم؟

ره ها به سه رساميه وه پرسي:

- له بهر چي، خو تو قهت كورپيكي ته مبه ل نه بوويته؟

مه هدي سه ري به ردايه وه وه گوته:

- ئاخىر ھەز دەكەم تامى كىكەكەم چەند سەعاتىكان دە زارىدا بىنى.

من و رەھا ھەر دووكمان بە دەنگىكى بەرزەوہ پىكەننن و كە مەھدىش پىكەننەكەى
ئىمەى دىت لە شەرمان سەرى دەكۆشى داكىدا شار دەوہو بەنا بەدلىكەوہ گوتى:

- ئى، ئەوہ چىہ؟!

رەھا كە ھەر پىدەكەنى گوتى:

- تۆ ھەز دەكەى تامى كىكەكەت چەند سەعاتىكان دەزارىدا وەمىنى و بەوكارەشت
داوۋتى مىكرۇبان دەكەى.

ھەموو پىكەوہ بەرەو مالى رەھای بووینەوہ. بەدرىژاى رىيە مەھدى ھەر خەرىكى
شەيتانىان بوو و چركەيەكە چىہ دانە دەساتا و نارامى نەدەگرت و رەھای نارەھەت دەكرد بەلام
رەھا بە ھوسەلەوہ ھىپورى دەكردەوہ و ھەلس و كەوتەكانى بەرزەفت دەكرد و ھەربە زمانى
مندالانە دايدەساتانندەوہ.

لەمالى رەھای، رەبابە خانم چۆنى بەلىن بە مەھدى دابوو ئاواى كىكەكە ئامادەكردبوو و
لەسەرمىژى دانابوو.

دواى خواردى عەسرانە، مەھدى چوۋە ژوورەكەى خۆى و سەرقالى گەمە كەردنى بوو بە
يارىيەكانى.

دواى ئەوہى كە رەھا دلنىابوو مەھدى سەرقالى گەمانە و گوئى لەقسەكانى مە ناگرئ
لەسەر قەنەفەكە بە تەنىشتەوہ دانىشت و بە دەنگىكى لەسەر خۆوہ گوتى:

- باوہر دەكەن ئەگەر بلىم لىرە بە دواوہ بۆ ھەمىشە مەھدى دەگەل مندا دەژى و
دەمىپىتەوہ!

خۆشحال و سەرسام و بەنا باوہرپىيەوہ سەرىكى رەھام كەرد و پرسىم:

- بەراستى، بەلام مېردى پىشوتان چۆناوچۆن رازى بوو؟

رەھا كۆكەيەكى كەرد، ھىندىكى خۆ ھىناو برد و گوتى:

- مەمەد بۆ خۆى نارەبووى كە ھەر كاتىك بەوئى دەتوانم مەھدى بىنمەوہ لای خۆم.

بەزارى بەشەوہ گويم داىە قسەكانى رەھای و ھەولئى ئەوہم بوو بزانم رەھا گالئە دەكا يان

بەراستىتەى؟ رەھا كەمنى وا بە ھەپەساويىەوہ دىت گوتى:

- باوہر ناكەن؟ باشە دەى باش گوئى بگرە تا بۆتان باس كەم.

ئەوچا بەتاكە كۆكەيەكى سىنگى خۆى ساف كەردەوہ و گوتى:

رۆژژیکیان، زهنگی دهرکی لیبی دا. ههروهك هه‌میشه ره‌بابه خانم دهرکه‌ی کرده‌وه. به‌خه‌یالی
ئه‌وه‌ی که ئه‌وه ئومیدده و هاتۆته سهردانیم چوومه هه‌ساری به‌لام به‌حه‌په‌ساوییه‌کی ته‌واوه‌وه
موخته‌ره‌مم دیت جلیکی ره‌شی ده‌به‌ردایه و به‌ ده‌موچاویکی غه‌م و خه‌فه‌تباره‌وه ده‌ستی
مه‌هدی به‌ده‌سته‌وه ده‌نیوه راستی هه‌ساریدا ده‌گه‌ل ره‌بابه خانمیدا قسان ده‌کا.

هه‌رکه مه‌هدی چاوی پیکه‌وتم به‌پراکردنه‌وه له پللیکانه‌کانه‌وه به‌ره‌وه سه‌روه هات و خۆی
ده‌باوه‌شی هه‌ویشتم. هه‌رکه موخته‌ره‌میش چاوی به‌من که‌وت فرمیسکی به‌چاواندا هاتنه
خواری و به‌ره‌وه لاهمه‌وه هات. فه‌رمووی هو‌لی میوانانم کرد و له حال و بالیم پرسی و چاکو
چۆنیه‌کی گه‌رمیشم لی‌کرد. موخته‌ره‌م له جارێ پیره‌وه‌تر ده‌هاته به‌ره‌ چاوان. داوام له
ره‌بابه‌ خانمێ کرد تا مه‌هدی به‌ریتته ژوره‌که‌ی خۆی.

ئه‌وجا رووم ده‌موخته‌ره‌می کرده‌وه و گوتم:

- هه‌یچ شتیکی ناخۆش و دلته‌زین روویداوه؟ بۆ وا په‌ریشان و ئالوزو په‌شو‌کاوی؟

موخته‌ره‌م که هه‌روا به‌ بێنده‌نگیه‌وه فرمیسکی ده‌رشتن گوتی:

- محمه‌د داوا‌ی لی‌کردم تا مه‌هدیتان بۆ بێنمه‌وه و ئه‌و نامه‌شی ده‌گه‌لدا بۆ ئیوه ناردوه.

موخته‌ره‌م پارچه‌کاغه‌زێکی بۆ رادا‌شتم و لی‌م پرسی:

- ئه‌دی محمه‌د بۆ خۆی له‌کو‌ییه؟ بۆ بۆ خۆی مه‌هدی نه‌هینایه‌وه؟

ئیدی موخته‌ره‌م خۆی پێ رانه‌گیرا و له‌سه‌لای گریانیتی دا. به‌حه‌په‌ساوییه‌وه سه‌یری‌یکم

کرده‌وه دل‌م هه‌والێکی ناخۆشی ده‌دامی. دووباره‌ پرسیمه‌وه:

- قسان بکه: گوتم محمه‌د ئیستا له‌کو‌ییه؟

موخته‌ره‌م سه‌ری به‌ردایه‌وه و به‌ ده‌م هه‌نیسکانه‌وه گوتی:

- محمه‌د مردوه.

له‌سه‌رسامی و باوه‌رنه‌کردنیوه قریشکه‌یه‌کم لی‌ دا و پرسیم:

- یانی چی؟ باشه ئه‌وه‌که‌ی و چۆن مرد؟

موخته‌ره‌م هه‌روا به‌ ده‌م گریانیتوه ده‌ستی به‌ گێرانه‌وی کرد:

- ماوه‌یه‌ك دوا‌ی ئه‌وه‌ی که می‌ردم به‌ محمه‌دی کرد ئه‌وجا زانیم که ئالوده‌ بووه. محمه‌د

فیره‌ هه‌یرۆین ببوو و کاری به‌رگه‌روونه‌که‌ی به‌ره‌للا کردبوو. به‌ زه‌حه‌مت پاره‌و پوولێکی په‌یدا

ده‌کرد، ئه‌وه‌ی ده‌ستیشی که‌وتبایه هه‌ر ده‌یدا‌یه‌وه به‌ ماده‌ده هۆشبه‌ره‌کان. ورده‌ ورده‌ ده‌گه‌ل

براده‌ریکی قاچاغ فرۆشی خۆی که‌وته فرۆشتنی مه‌واددی قاچاغ. له‌وه‌ی که ده‌یفرۆشت پاره‌ی

خەرجییە خۆی و ئیمەشی لى دەدا. تا مەئوران کەوتنە دوایان و دە دەرفەتییکی گونجوردا پێو دەبن. دەو جانتایە بە مەمەدی دەبێ برپییکی زۆری ئەو مەواددە قاچاغە تێدا دەبێ کە لە دادگایە برادرە کەى نكوئى لە هەموو شتییکی دەکات و دەلێ ئەو مەواددانە هەمووی ئى مەمەدیە. فەرمانی لە سیدارەدانى هەردووکیان لە دادگایەو دەردەچێ و فەرمانی مەرگ بەسەر هەر دووکیاندا دەدرئ. لە دوایین چاوپێکەوتنەوئیمدا دەگەل مەمەدی ئەو بۆ خۆی ئەم نامەییەى دامى و داواشی لیکردم تا مەهدیش دەگەل ئەم نامەییەدا بۆ تۆ بێنمەو.

بەحەپەساویبەو سەیری موختەرەمئیم دەکرد و گویم بۆ قەسەکانی شل کردبوو. بە دەستیکی لەرژۆکەو ئەو نامەییەم هەلپچری کە موختەرەم دابوو مەییە. ئەو هەش نامە کە یە کە مەمەد بۆی نووسیوم و بەهۆی موختەرەم مێوێ ناردوو. و اچاکترە ئێو بۆ خۆتان بێخویننەو.

رەها نامەییەکی لەسەر مێزە کە هەلگرتەو دەو دایە دەستم. سەیریکی رەها و دواپەش سەیریکی نامە کەم کردو چاویکم پێدا خشاندا. رەها بە ئامازەى سەرداواى لیکردم نامە کە بخویننەو. نامە کەم کردەو دەستم بە خویندەو کرد:

- سلاو، دەزانم کە ئیدی کە لکی قسانی پێو نەماو بەلام ویستم لەو چەند ساتانەى کە لەتە مەندا ماو هیندیک لەبارى گوناھەکانم سووک کەم. کاتێ کە ئەم نامەییە دەخوینیتەو من چەندین رۆژە گەشتوومەتە مالى تا هەتای خۆم. ئەو نەندە دیرانە شەم بۆیە نووسین تا گەردەنم ئازاد کەى هەرچەندە دەزانم داواپە کە شەم جی و مایەى پێکەنین و گائتە پێکردنییە، بەلام وەک ئەوێ کە بۆخۆم شارەزای تۆو دڵ و گیانە گەورە کە تەم دەزانم کە هەر دەمبەخشی. داوام لە موختەرەمى کرد تا مەهدیت بۆ بێنیتەو و خۆت سەرپەرشتی بکەیت و گەورەى کەى.

ئومیدەوارم کە منداڵە بچکۆلانە کەم لە کۆش و باو هەشى تۆدا و بەتەک تۆو تام و چێژی ژیان و بەختەو هەریبە بکا.

شەرمی رابردوو دامدەگرئ و تەریق دەمەو و تکاشم لە تۆئەو یە کە لە دوا رۆژدا هیچ شتێک دەربارەى ئەو خراپى و زۆرى و ستەمانەى کە دەرهەقى تۆم رەوا دیتن و دەگەلمدا کردى هیچیان بۆ مەهدى نەگێرپەو و پێى نەلێى هەرچەندە دەزانم من شایانى ئەو هەش نییم. زۆرم نارەوایی دەرهەقى تۆ و مەهدى کردوو بۆیە بە گیانی ئەو مەهدییەت سویند دەدەم کە مەبەخشی و چاو لە گوناھەکانم بپۆشى.

مێرد و باوکی گوناھبار، مەمەد

دووباره نامه کم پتچایه وه و به وردی خستمه وه زهرفه که ی، زهرفه کم دایه وه دهست ره های.

ره ها نامه که ی وهرگرته وه و دهوتهم و غه مه که بهروخساریه وه نیشتیوو درتیه ی دایه:

- دوا ی شه وه ی که موخته رهم مهدی و نامه که ی دانوه من له جی هستا تا بیچته وه ماله خو یان، دهستیم گرت و دامنا یه وه. لیم پرسی:

- نیستا دوا ی رۆینی محمه دی خه رچی خۆت و منداله کانت چونا و چون دهر دینی و دایینی ده که ی و به چ شیوه یه ک و به کام ریگایه که وه ده یان تیه نیت؟

موخته رهم سه رنجه غه ماوییه کانی ده عه ردیه وه برین و به شه رمیکه وه وه لامی دایه وه:

- نازام، رهنکه هر به کاره که ریه بیان تیه نم، چونکه پیش میرد کردنیم به محمه دی پاره ی کرتی خانووم وهرده گرت و خه رجم ده کرد به لام له بهر قه رداریه محمه دی که به سه ریدا که له که به یوه ناچار بووم خانووه که بفرۆشم تا نه که ویتته زیندانی، نیستاش هه رچی هیوا و ناواتیک چیه نه ماوه، بو خۆم خۆلم به سه ری خۆمدا کردووه و تازه ش باجه که ی ده دم.

له جی هه ستام و له ناو قاسه یه کی ناسندا تا پوی یه کیک له و خانوانه م دهر تینا که له بابه گه وره وه به میرات بۆم ما بۆوه و دامه دهست موخته ره می. موخته رهم به سه رسامیه وه جاریک سهیری من و جاریکیش سهیری تا پویه که ی کرد که بۆم راداشتبوو و پرسی:

- شه وه چیه؟ من چ له و تا پویه ی که م؟

ده وه لامیدا گوتم:

- هیچ، پاداشتی شه وه یه که کوره که مت بو هینا و مه وه، ته نیا شه وه نده، من بریارم دابوو شه خانووه له قه به ل شه که سه که م که مه هدییم بو بیچته وه و شه نیستاش من بریاره که ی خۆم به جی هینا، به یانیش وهره تا پیکه وه بچین و خانووه که ت به ناو بکه م و بیخه مه سه ر تو.

موخته رهم ناباوهرانه سهیری کی من و سهیری کی تا پویه که ی کرده وه، وه ک بلینی له وه ی که ده بیینی و ده بیسی دلتیانه بی. به لام کاتی که راشکاوییه من و بریاره که می دیت زانی که فیلی لی ناکه م و به گالتم نیه و نامه یی نازاری بده م تا پویه که ی لی وهرگرتم وویستی دهستم ماچ بکا به لام من نه مهیشت.

دوا ی سوپاسیکی زۆر مائی به جیهیشت و لییدا رۆی.

موخته رهم نه یده زانی که ناماده بووم هه رچی هه مه له بری مهدی بیده م هه ر هینده مه هدییم وه دهست که ویتته وه، شه شه وه شی نه ده زانی که له به رامبه ر هیئانه وه ی مهدی و نیوه ی مان و

بوونه که مدا، زۆر لهوه زیاتری پێ قهردارم که بیری لی دهکاتهوه. دواى رۆیشتنى موخته ره مى چهندين جارى دیکه شم نامه که بهوردی خویندهوه. به له سیڤاره دانێ محمه دى چه په سابووم و باوه پم نه ده کرد محمه د مردی. داخى ته وه م نه ده چوو که بو تهو چاره نووسیکی ئاوا شوومى بو من و خوی کیشابوو و به لām چونکه به گیانى مه هدى سویند دابووم تا بیهه خشم، منیش چاوم له ته واری هه موو گونا هه کانی پۆشى و هه زم ده کرد خودا وه نديش بیهه خشی.

سالى نويم ده گه ل مه هدى و به ته ه که سوکاره کانه وه ده ست پیکرد. ده پشوری جه ژنى نه ورز پيدا بو سه ردانى چومه مالى خالم. له مالى خالم ته واری به سه رهات و روودا وه کاتم هه ره خواز بینه ئومیدیه وه تا له داردانى محمه دى و بریاردانى شوو کردنه ویم به تاغای که نعانى هه مووم گیرانه وه.

خالم و خالۆژم که هه ر زوو ئاگایان له وه په یوه نديه ی من و ئومیدی بوو و ده یانزانى له وه بو شاییه ی که ده ئیوانان که وت چیم به سه رهات و چه ندم ناره حه تی چیشتبوو، ئامۆژگاریان کردمه وه که هه روا پێ له خواسته کانی دلێ خۆم نه نیم و هه روا له رووی هه ست و سۆزیشه وه بریارى به په له نه ده م.

دواى ته وه ی که قسه کانی خال و خالۆژم ته و او بوون دلنیام که دواى قولبوونه وه یه کی زۆر که یشتومه ته ته وه سه ره نجامه و هه ره له سه ره بریارى خۆشم و هه ره چاوه پێ تاغای که نانیشم. چه ندين رۆژ به سه ره ده ست پیکردنى سالى تازه دا ده رۆی. ده گه ل مه هیدیا چومه سه ردانى نیمام ره زای تا ته وه نه زانه ی بو گه رانه وه ی ئارامى و ئاسوده ییه ژیانم و ده سه تکه وتنه وه ی مه هدییم له خۆ گرتبوون بیانکه م.

هه فتيكى له مه شه ه د مامه وه وه ده گه ل شیرین و خیزانه خنجیلانه که یان و مه هیدیا رۆژانیکى خۆشمان رابوارد.

له مه شه ه د له هه ره مى ئیمامى هه شته مدا گریام و داوام لی کرد له هه لپژاردنى دووه میمدا ده هانام بیته و یارمه تیم بدات. داوام لی کردن چ باشه ئاوابی، هه ره وه که هه میشه خۆم دایه وه ده ست چاره نووس. کاتى گه رانه وه بریارم دا تا هه ره له یه که مین چاوی که وتنه وئ ئومیدیدا، وه لāmى کۆتایی پێ بده مه وه و تکاشى لی بکه م بو تا هه تايه من له بیر خۆی بیاته وه وه ده گه ل یه کیکی دیدا له به خته وه ییه بگه رپێ و بیدۆزیته وه دوو رۆژم له گه رانه وه ی تارانێ تیده په پری که ئومید بو خۆی هاته سه ردانیم. ئومید له پوره فرانکیی بیستبوو که مه هدى له لای منه و بو پیرۆزباییه هاتبووه مالى.

هەر له هاتنه ژووره وێی وهك جاران دڵم له‌رزى، بۆ ساته‌وه‌ختىكى له‌و برپاره‌ى دابووم په‌شيمان بوومه‌وه به‌لام كه‌ ئاغای كه‌نعانى و قوربانىيه‌كانىم وه‌بهرهاتنه‌وه، دووباره برپارم دايه‌وه برپاره‌كه‌م واگۆكه‌مه‌وه.

ئومىد سه‌رقالى گه‌مان بوو ده‌گه‌ڵ مه‌هيدا سه‌يرىكم كردن. ئومىد به‌ ئه‌نقه‌ست تۆ په‌كه‌ى هه‌لدایه‌ سه‌سارى، كاتى كه‌ مه‌هدى بۆ هه‌نانه‌وه‌ى تۆپه‌كه‌ له‌ ئيمه‌ دوور كه‌وته‌وه ئومىد سه‌ره‌نجىكى ئاشقانه‌ى تىگرتم و گوتى:

- ئىستا دوايىن بيانوت برآ و به‌هاتنه‌وه‌ى مه‌هدى ئىدى بيانوى واگۆ كردنى پيشنياره‌كه‌شمت نه‌ما.

له‌وه‌ش كه‌ ناچاربووم ئه‌وى له‌خۆم بتۆرىنم، رقم له‌خۆم ده‌بۆوه. سه‌رم به‌ردايه‌وه‌وه به‌دواى وه‌لامىكى گونجاوه‌وه بووم كه‌ ئومىد خۆى بىده‌نگىيه‌كه‌ى شكاند و گوتى:

- بۆ بىده‌نگ بووى؟! پيشنان گوتوىيانه بىده‌نگى نيشانه‌ى رازىبوونىيه‌ داخوا وايه‌؟
حه‌زم ده‌كرد هاواركه‌م، به‌لام به‌داخه‌وه‌كه‌ نه‌مه‌دته‌وانى. دووباره بىده‌نگىيه‌كه‌ى خه‌ست ماله‌كه‌ى داگرته‌وه. كه‌ ئومىد بىده‌نگىيه‌كه‌ى منى دىد به‌سپايى گوتى:

- بۆ بىده‌نگى؟ توىبى خودا هه‌ر قسىكى بكه‌و رزگارم كه‌، ناكا بلى ئاغای...

ئومىد نه‌يتوانى قسه‌كه‌ى ته‌واوبكا، په‌شوكا بوو، سه‌رم به‌نيشانه‌ى ئه‌رىوه له‌قاندو گوتم:

- به‌لى، چاكى تىگه‌يشتوى، قه‌رزدارى ئاغای كه‌نعانىم.

ئومىد به‌ توورده‌يبه‌وه گوتى:

- من نازام ئه‌وه هه‌موو سووربوونه‌ت له‌پاى چيه‌ كه‌خۆت به‌ قه‌رزدارى ئه‌وه بزانى. ئه‌وه كه‌ نه‌يتوانى بۆتۆ و بۆ ئه‌ستانده‌وه‌ى مه‌هدى هه‌يچى له‌ده‌ست بى، ئه‌ى كه‌واته قه‌رزدارى چى ئه‌وى؟

له‌وه‌ى كه‌ببومه‌ هۆى تۆرانى ئومىدى نه‌فره‌تم له‌خۆم ده‌كرد به‌لام چاره‌يه‌كيشم نه‌بوو و له‌ وه‌لامدا به‌ ئارامى گوتم:

- راسته‌ كه‌ ئه‌وه هه‌يچى بۆمن و مه‌هدى له‌ ده‌ست نه‌هات به‌لام ئه‌وه‌ى پيشى كرا كردى و

ته‌نانه‌ت بۆ به‌ يه‌ك گه‌يشته‌وه‌ى من و مه‌هدى شه‌ش مانگان كه‌وته زىندانى.

ئومىد به‌ پ‌قه‌وه سه‌يرىكى كردم و گوتى:

- نه خېر خاتون، نه وان له بهر به يه ك گه يشتنه وهی توو مه هدی نه كه وتنه زیندانی به لكه
له بهر به يه ك گه يشتنی خوئی به تو بوو كه كه و ته زیندانی، بو ئه و بیانت قبولی نیه و هه ول دده دی
خوت بجه له تېنی؟

تكا ده كه م توژيك لوژيكیانه بیر بکه ره وه، نه و پیاوه به بابت ده شی، جاریکت ژیان لی
تیكچوو بهس نیه ده ته وئ جاریکي دیکه شی خراب كه یه وه و تيك و پیکی ده یه وه؟
له جیوه هه ستام و به رام بهر نومید راوه ستام، ريك چاوم ده چاویه وه بری به لام ته واری
به ده نم ده ستی به له رزینی کرد و نه متوانی قستیکی بکه م. سه رم به ردا یه وه و به ره ولای
به بجه ره كه وه چووم.

نومید دووباره بیده نگییه كه ی شكانده وه و راست و ره وان گوتی:

- خوت هه ل مه خه له تینه ده زانم خۆش تده ویم، له چاوته وه دیاره، بو خۆش ت چاك ده زانی كه
نه وت هه ر ته نیا له بهر ماندوو بوون و زه همه ته كانی ده وئ، بو حه ز ده كه ی رۆلی قاره مانیه تی
بگیری؟ ئیستاش كه خوت هه زنا كه ی و ناتوانی داوای لی بکه ی بو هه میشه لی ت
دوو ركه ویته وه، نه وه من نه و كاره ده كه م و داوای لی ده كه م نه بیته مایه و له مپه ری به خته وه ری
تیمه.

به ترسیك ه وه ناوړیك م لی دایه وه و گوتم:

- نه گه ر نه وه ی بکه ی سویند ده خۆم كه هه رگیز نه تناسم، بو نه وت پی قووت ناچی كه من
نه وم خۆش ده وئ و ده مه وه ئی ژیانی تازه می ده گه لدا ده ست پی بکه مه وه.

- نومید هه نگا ویک به ره و پیش هات و هاواری کرد:

- درۆ ده كه ی زۆر چاكیش ده زانی كه درۆ ده كه ی نه وت خۆش ده وئ. پیاویك كه به بابت ده شی
و تو به چاوی فرزند ی خوئی سه ریه ده كا، باشه من بو هه میشه له ژیانی تو دیمه ده ری به لام
واباشتره پیش نه وه ی دره نگ بیت هیندیک لوژیک یانه تر بیر بکه ی ته وه نه لبه ته نه وه شم له بهر
خاتری خۆم نیه وا ده لیم، چونكه هه ره و ك گوتم من بو هه میشه له ژیانی تو دیمه ده ری، به لكه
هه ر له بهر خاتری خۆمه، تو هه رگیز ناتوانی ته مه نیکی دوور و دریز درۆ ده گه ل خوتدا بکه ی.

نومید رۆبی و به ته وره بییه وه ده رگا كه ی به دوا ی خۆیدا پیکدا دایه وه. نه و ته نانه ت بو
دوایی جاریش خودا حافیزی له من نه کرد. فرمیسكه كام به خور ده هاتنه خواری و روخساریان
به ته واو ته تی ته ر کرد بووم. مه هدی به سه رسامیه وه تیوه ی ده روانیم و هۆی نه و داد و هاواری
نومیدیشی نه ده زانی. بانگی ره بابه خانمیم کرد و اوام لیکرد مه هدی به ریته ژووره كه ی خوئی،

به لآم مههدى خۆى دهباوهشێ هاويشتم و دهستى به گريانى كُرد. ههه بۆ ئهوهى هپوريشى كه مههوه، دهستبه جئ فرميسكه كانم سرينه وه و دهستم به يارىي كردنى دهگه لهويدا كرد. كه مههدى هپوربووه داوام له رهبابه خانم كرد بيباته وه ژوره كهى خۆى و بيخافلينئ.

رهبابه خانم مههدى برده وه ژوره كهى خۆى و دواى چهند ساتيك دهنكى گه مه و يارىكردن و پينكه نينى به رزبووه. ئيدى خۆم پئ رانه گيرا چومه ژوره كهى خۆم و له سه لآى گريانيم دا. ئوميد بۆ تا ههتايه به جيھيتشتم و رۆيى. من ئه وم بۆ تاههتايه له كيس دا، ئه ويك كه پياوى خهون و خه ياله كانم بوو و تهواوى خۆشى و شادى دنيايم له ودا دهديت. ئوميد رۆيشتم و منيش ههولم دا تا خۆم له دهست ئه و نازار و رهنج و مهينه تيه بيھودانه رزگار كه م و بۆتا ههتايه له بير به رمه وه و بير له و ژيانه تازه يه ي گه ل ئاغاي كه نعانى بكه مه وه. به لآم به داخه وه كه ناتوام و هه ميشه ده گه ل يادو بيره وه ريبه كانى ئوميديدا ده ژيم.

رهها بيئدنگ بوو، كاتئ كه سه رم هه لپرى وسه ير م كرد، فرميسك ده موچاوى هه موو دا پۆشيوو له جيوه هه ستام و به يئ هيج قسه يه كه به جي م هيشت. زانيم ئه و هه ول ددا خۆى هه ل خه له تيبئ و ده بهه ويئ به خۆد رخصتنى خۆى وه ك خۆشبه ختري نى دنيايه، تا ئه ندازه يه كه له غه م و خه فه تى ناخى ناوه وه ي دل و هه ناوى سووك كات. به لآم ده كرى ئاده مي زاد درۆ ده گه ل خۆشيدا بكا!

ده رۆژ به سه ر دوايين ديدارى من و رههايدا تيئد په پرى. چه ندين جارام به ته له فۆن قسه ده گه لدا كردبوو. هه موو جارتيكيش به كورتي م له حال و نه حوالئ ده پرسى. رهها به رووالهت تارام بوو و ههروهك چۆن له پيشدا گوتبووى جگه له ژيانى ناينده ي ده گه ل ئاغاي كه نعانيدا بير له هيج شتيكى دى ناكاته وه.

ده رۆژ دواى ديدارم بوو ده گه ل رههايه كه چوممه وه نووسينگه ي گۆقارئ. نامه يه كى زۆرم له سه ر ميژه كهى بوو نامه كانم هه لگرتنه وه و سه يرى ناو و نيشانى به كه يه كهى نامه كانم كرد كه له پر له نيو نامه كاندا چارم به كارتى داوه تنامه يه كه كهوت. دهستبه جئ زه رفه كه يم كرده وه، به خۆش حالئيه وه ناوى رههام به سه ر كارته كه وه خوينده وه. چارم به سه ر كارتىكى بووك و زاوايه تيبه يه كجار جوانه وه ئه وق بوو.

((ئيدى ناخريه كهى رهها كارى خۆى هه ر كرد)) سه يرى به رووارى زه ماوه نده كه م كرد، كۆتايى هه فته بوو. دلشادو خورسه ندبه كۆتاهاتنى سه ختى و ناخۆشيبه كانى رهها وه سه رقالى كارى رۆژانه بوومه وه.

تاهاټنى روژى زه ماوهنده كه دهستم به كۆكردنه وهى ههواڤ و راپۆرتى رووداو و بهسه رهات و تاريشه جوړبه جوړه كان كرد .

روژى زه ماوهندى بووكيښه ره هاى مؤلهم ودرگرت تا خوم بو هوا بهشى و ناماده بوونى شه و شاههنگه ي سازگه م .

خهريكى ناماده كړدى جله كانم بووم كه زهنگى ته له فونى مالى لى دا . گوشييه كه يم هه لگرت و وه لامم دايه وه ، دهنگى ره باباه خانم يم ناسيه وه دواى چاك و چوڼيه كى دورو دريژ ره باباه خانم گوتى :

- خاتوون داوايان كړدوه كه شه گهر ده كړى هه ر ئيسستا بگه نه لايان چونكه ده يانه وي قسه تان ده گه لدا بگه ن .

ره باباه خانم دلنيا كړده وه كه تا سه عاتيكى دى لاي رها خاتوون يم . به په له خوم ناماده ي چوونه شه و شاههنگه ي كړدو به ره و لاي مالى ره هاوه كه و تمه رى . ده زمانى رها مه به ستيه تى شه ورؤ داستانى ژيانه كه ي به كو تا بى تى .

كه يم مالى ره هاى و درگا كه م به نيوه كراوه يى ديت . زهنگم لى دا . ره باباه خانم به په له له مالى هاته درى و كه چاويشى به من كه وت له بهر دركى چاوه رپم پيكه نى و به ناماژى ده ست گوتى :

- به يارمه تى خوت وهره ژوروى ، شه وه بو له بهر دركى راوه ستاون ؟

له ره باباه خانم يم پرسى :

- شه وه بو درگاتان دانه خستوه وه به كراوه ييتان به جى هيشته وه ؟

ره باباه خانم كه له ماندوه تيان وازى قسانيشى نه مابوو گوتى :

- له به يانيه وه تا ئيسستا شه وه نده يان زهنگ لى داوه ، ودره زبووم هينده ي بچم ودركى بگه مه وه به پيشنيارى خاتوونى دركه م هه روا به نيوه كراوه يى هيشته وه تا شه وانه ي كه خو مانه ن راست بى نه ژوروى ده گه ل ره باباه خانم دا چوومه هو لى . به ديتنى ره هاى ده كراسى سپى ودريژى بووكيښه دا هه وت بووم . رها له روژانى پيشتر جوانترو دلقرينتر ده هاته بهرچاوان و كراسى سپى و دريژيش جوانييه كه يان چه ندان هينده ي دى كرد بوو . تاجيش جوانييه قزه خوش رهنگه كه ي وا رازاند بووه جيلويه كى تا بيه تى ديكه ي بهر وخسارى دابوو .

چه ندين سه عاتى بو شاههنگه كه ي مابوو . رها هه ر له ئيسستا وه ناماده ببوو . چوومه پيشى و پيرو زبايم لى كړد ، ده كراسى سپى و دريژى بووكيښه دا جوانترو دلقرينتر له جاران ده هاته

به چاوه ره‌ها به‌سهرنجه پرسيازاوييه‌كاني مني زاني. به‌ميه‌ره‌بانويه ده‌ستي گرتم و له‌په‌ناي خويه‌وه دانام. ته‌وجا به‌كه‌فوكول و گورج و گوليه‌كي زوره‌وه پرسى:

- ده‌كراسى بووكيئيه‌دا چؤنم؟ ليم دئ؟

به‌چاوى ستايشه‌وه سه‌يريئكم كردي و وه‌لامم داويه‌وه:

- به‌لئى به‌راستى جوان بوون، به‌لام تا ده‌ست پيكردي رئ و ره‌سمه‌كه چه‌ندسه‌عاتيئى به‌

به‌روهيه، پيتان وانيه زوتان خؤ ناماده‌كردوه؟

ره‌ها به‌قاقاوه پيئكه‌نى و گوتى:

- يانى مه‌به‌ستت ته‌ويه زور به‌په‌له‌م.

ويستم مه‌به‌سته‌كه‌م روونتركه‌مه‌وه به‌لام ره‌هاكه هه‌روا پيئده‌كه‌نى گوتى:

- راسته هه‌قى ئيه‌ويه به‌لام چونكه حه‌زم كرد ته‌ورؤ داستانى ژيانه‌كه‌م كوتاييه‌كي خؤشى

هه‌بئى زووترم خؤ ناماده‌كرد و داواشم له‌ ئيه‌وه كرد بيئنه ئيره. هؤى ته‌وه‌ش كه چه‌ند سه‌عاتيئك

زووترم داواى ئيه‌وه‌كرد بيئنه ئيره تا بو خؤتان شايه‌دى هه‌موو رووداوه‌كان بن و به‌رله‌وه‌ش ئاغاي

كه‌نعانى بيئته ته‌لارئ، ته‌وه‌ى ده‌وه (١٠) ده‌ رؤژه‌يدا روويداوه هه‌موويتان بو وه‌گيرم، ئيستاش

تا سه‌عاتيئى دئ كه ئاغاي كه‌نعانى گفتى خه‌لاتيئى پيداوم. سه‌عات چوارى داواى نيوه‌رؤيه

برپاره هه‌وتى خه‌لاتيئكم كا.

منيش حه‌زم كرد ئيه‌وه‌ش ده‌وه ده‌ميدا له‌وى بن. و خودى خؤت شايه‌د بيت. له‌به‌ر ته‌وه‌ش

كه له‌ وانويه قسه‌كانم دريژه بكيشن وام به‌چاك زانى سه‌ره‌تا ناماده‌م و ته‌وجا ده‌ست

به‌گيرانه‌وى مه‌سه‌له‌كان بكه‌م.

ره‌ها هه‌ر له‌جئى خويه‌وه ته‌كانئى دا و لؤچه‌كاني كراسه سپى و جوانه‌كه‌ى ريك خسته‌وه‌و

ته‌وجا پيئكه‌نى كه پيئكه‌نينه‌كه هينده‌ى ديكه ده‌موچاوى جوان و دلغرينتر كرد:

- داواى ته‌وه‌ى كه باگوئى ئوميديم به‌ نه‌رئ دايه‌وه دووباره رؤژ و سه‌عاته‌كانم هه‌موو له‌لا

بئى تام و بئى مانا بوئونه‌وه. له‌به‌ر خاترى ئوميدى كه‌مندا ئيئى زور هه‌ستيارو زيته‌له و وريابه

ناچار بووم روواله‌تى خؤم بپاريئم و خؤم شادو به‌كه‌يف نيشانده‌م. داواى ته‌وه‌ى ئوميديش به‌جئى

هيشتم و رؤبئى، هيج چاره‌يه‌كى ناميئى له‌وه‌ى به‌ولاوه كه به‌بام بلئى بوئه ده‌چته‌لاى باجم.

ئوميد هه‌ر له‌ رؤژى چاوپيئك كه‌وتنه‌كه‌مان له‌ دادگايه و داواى خوازيئيه‌كه‌وه هه‌مووى بو

باجم ده‌گيئپته‌وه و هاناي وه‌به‌رده‌با يارمه‌تى بدا. داوا له‌باجم ده‌كا ده‌گه‌ل دايكمدا بيئنه مالى

من و بمديوئن و له‌و باره‌يه‌وه قسانم ده‌كه‌لدا بكه‌ن. دايكم و باجم له‌سه‌ر داوا و ريزى داواكه‌ى

هاتنه لای من. ئەوان پەيامەكەى ئومىدىيان بەمن گەياندەوہ بەلام من برىارى خۆم دابوو. ھەر ھەمان ئەو وەلامم دانەوہ كە بەئومىدم دابۆوہ. كاتى كەدیتيان من برىارى يەكجارەكى خۆمم داوہ ئىدى پرکيشيان نەكرد و بەتەنياارەزوى بەختەوہرى من و ئاغای كەنعانىيەوہ ئىمەيان بەجىھىشت و چوونەوہ. لەو رۆژە بەداوہ ئىدى ئومىدم نەدیتەوہ، ئىدى ھىچ پەيامىكى دىكەى بۆ نەناردمەوہ ھەرەك چۆن گوتبوى ئاوا بۆ ھەمىشە لە ژيانى من هاتبووہ دەرى.

رۆژى بەر ھەلدابوونى ئاغای كەنعانى ھات، دەگەل بامدا چەپكە گۆلئىكى جوانان ئامادەكردو بەپيشوازيیە ئاغای كەنعانىيەوہ چووين. ئاغای كەنعانى بەدیتنى ئىمەوہ يەكجار زۆر شادو كەيف خۆش ببوو. شۆينەوارى سەرسامییەى دە دەموچاوہ مېھربانەكەيدا بەتەواوہتى دياربوو، ئەو گوتى:

- ھەرگىز چاوہرئى ھاتنى ئىوہم لەبەر دەركى نەدەكرد. پيشم وانەبوو ھەر بە پيشوازيشمەوہ دین.

بەزۆریە بام ھەموو لە ھەموو چوونەوہ مالى بام و نانى ئىواريمان دە كەش و ھەوايەكى شاد و پر خۆشەويستيدا خوارد. دواى ناخواردنى بام مەسەلەى مردنى محەمدى و ئەوہى كە روويدا بو بەتايبەتى دەو ماوہيەيدا كە ئەو دەزىندا ئىدا بوو ھەمووى بۆ گىراپەوہ. ئاغای كەنعانى بەبيستنى مردنى محەمد زۆر نىگەران و دلگىربوو و لەبەر ئەوہش كە زۆر ماندوو بوو مۆلەتى لەبام خواست تا رۆژى دواتر بۆ باسكردنى مارەى و چۆنەتى رىو پەسمى گواستەنەوى بىتەوہ مالى وان تاپىكەوہ گفئوگۆى لەسەر بكەن.

بام رازى بوو و ئاغای كەنعانىيش سەعاتىك دواتر چۆوہ مالى. شەوى لەمالى بام مامەوہ و تا درەنگانىك دەگەل دايك و بامدا ھەر قسەكردن. دەمويست رىوہ سمىكى سادە و ساكارو بى دەنگ و بەنگ و پەنھانى بەرپۆەبچى. حەزم دەكرد رىوہ سمى ئاھەنگەكە تابكرى يەكجار زۆر سادەو ساكارى. داوام لەدايك و باييشم كەردەوہ كە ھىچ قسەيەك لەبارەى ئومىد و خوازىننىيەكەيەوہ دەگەل ئاغای كەنعانىدا نەكەن.

بەيانى رۆژى دوايى ئاغای كەنعانى ھاتەوہ مالى بام و پىكەوہ چەند سەعاتىكيان گفئوگۆكرد.

ھەرچەندە من و بام ھەولمان دا و پيمان داگرت تارى و رەسمەكە بە سادەيى و بى دەنگ و بەنگ و بى ھەراو زەنا بەرپۆەبچى ئاغای كەنعانى نەيسەلماند و ھەرسوور بوو لەسەر ئەوہى كە بۆ خۆى چۆنى پىخۆشە ئاوا بەرپۆە بچى.

دوای چندین ساعاتان گفتوگو ناغای که نغانی سهرکوت و چ من و چ بام ههردوو کمان
دهبهرامبهر ویست و حهزه کانی ویدا رادهست بووین.

ناغای که نغانی پیش ههر شتیک ناسنامه که ی مههدی له من وهرگرت تا دهرباره ی ناسنامه
تازه که ی ههنگاری پیویست بنی و ئیشه که تهواوکا، که منیشی شلهژاو و دوودل دیت گوتی
له فهرانگه ی نفوس که سیکی هه لئاوه که زور به ئاسانی و به زووترین کاتیش ناسنامه که ی
دهداته وه دهستی.

ناغای که نغانی دوای ناغواردنی نیوهر پویه مالی بابی به جیهیشت به لام تاسی رزژان
نه هاته وه لای من و نه سهردانی بابم. ورده ورده وام به خه یالدا ده هات که له و ژن هینان و ژن و
میردایه تیبه ی من به شیمان بوویته وه و وازی هینابی و ابو به لام دوو رزژ پیشتر سهردانیکی
کردم وه. هه ستم کرد شتیک روویدا وه به لام نهو ماندوو بوونی کرده بیانو و گوایه دهو چه ند
ماویدا له بهر ریگ و پیک خستنه وه و به سهر راگه یشتنه وه ی کاروباره کانی بووه که پیی نه کراوه
دیاری. ناغای که نغانی به رووالهت خوشحال و به که یف و دماغ ده هاته بهر چاو بو ته نیا
ساتیکیش زهرده خه نه ی له لیوان نه دهرپرا به لام نازام بو واهه ست ده که م که زهرده خه نه کانی
هه موری ده سترکد بوون. ده گه لیدا چومه بازاری و چاکترین و جوانترین جل و خشل و زیری بو
کریم. به ههردوو کمان کارت ی بوو کی نیبه مان هه لئزارد. دوای هه لئزاردنی کارته کان نهو خوی
کارته کانی لای خوی گلدا یه وه و گوتی:

- نه رک ی نووسینی کارته کان و دابه شکردنیان به سهر میواناندا له سهر من.

رزژی پیشتر ههوا تا ده هات به ره و تاریکیه وه ده چوو که ناغای که نغانی داوای لیکردم
نه ور پ که میگ زووتر ناماده م و جلی بوو کی نیبه م ده بهر که م، و که هوی نه وه شم لی پرس ی گوتی:

- خه لاتیکم بو ناماده کردوی که حهز ده که م پیش چونه ته لاری نهو خه لاتت بده می.
به ره له وه ی مالی جی بیلی چند جار ی کانی جهخت کرده وه که ساعات چواری تهوا و چاوهر پی

م.

نهو به لیانی دا که راست یه که ساعات پیش ده ست پیکردنی ری و ره سمه که، نهو خه لات
(دیاری) دی که بو ی ناماده کردوم خه لاتم کات و بمداتی.

رها سهری کی ساعاته زی ره که ی مه چه کی کرد. ساعات سی و چل خوله ک بوو.
به هه لچوونیکه وه گوتی:

- ههروه که به لیانی دا وه تا بیست دهقیقه ی دی ده گاته وه.

رەھا لەجێتۆه هەستاو بەرەو لای پەنجەرەى ھۆلى مېوانانەوہ چوو. سەيرىكى حەسارىيى کرد
دواى چەند دەقیقەىکیان چاوى لە پەنجەرەكەى وەرگێرا و دەنیو ھۆلىیدا دەست بە راویچکان
کرد. منیش وەك رەھای زۆر بە تاسەوہ بووم تا زووہ ئاغای کەنعانى بگاتەوہ جى و ئەو خەلات
و دیاریبەى کە بۆ رەھای ئامادە کردوہ بەدیاری بیداتى.

لەخۆم پرسى:

- ئاغای کەنعانى دەپههوى چ شتىكى بکاتە خەلات و بیداتە رەھای بە دیاری؟ ئەگەر
مەھدى لەلای رەھای نەبایە و لەلایوى نەژىابایە مەزەندەم دەکرد مەھدى بۆ وەرگرتۆتەوہ
بەلام نىستا؟

ھەر چەند بېرم دەکردوہ وەلامىکم نە دەدۆزىوہ سەيرىكى رەھام کردوہ لەسەر ئاو و
ئاگران بوو و ھەر ناوہ ناوہ دەچووہ لای پەنجەرەكەوہ و سەيرىكى دەرتى دەکردوہ.

لە رەھام پرسى:

- مەھدى نابىنم، مەھدى لە كوێيە؟

رەھا ھاتە لامەوہ و بەرامبەرم دانىشت و وەلامى داىوہ:

- دەگەل ئاغای کەنعانىيە. دەو چەند رۆژانە دا خووى پىوہگرتوہ و ئۆگرى بووہ. شەوى
دیتە تەلارى.

سەيرىكى سەعاتى سەر دیواری ھۆلەكەم کرد. لەچەند دەقیقەىکانى بەو لاوہتر بۆ سەعات
چوار نەمابوو. دەنگى ھۆرنى نەپساوہى ئوتومبىلىك ھاتە گوئ. رەبابە خانم بە پەلە ھاتە
ھۆلەكەو گوتى:

- خاتوون وەك بلىيى ئاغا تەشرىفيان ھىنابىتتەوہ.

رەھا بەشلەژاويەكەوہ لەجى ھەستا و گوتى:

- بەيارمەتى خۆت دەستىکم لەگەل بدەپە و کراسەكەم رىك خەرەوہ.

رەبابە خانم بەلای رەھاوہ ھات و کراسەكەى بۆ رىك خستەوہ. رەھا پىكەنى و گوتى:

- بەپراستى ئەو پىاوہ خۆش گەت و بەلینە. وەك بەلینى دابوو لەكاتى خۆيدا ھاتەوہ تا
دەگەل خۆيدا بەریتتە تەلارى.

رەبابە خانم بەپەلە لە ھۆلى چووہ دەرى تا دەركى حەسارى لەسەر ئاغای کەنعانى بکاتەوہ.

رەھا بەسپاى سەرى لەبن گوئى نام و گوتى:

- نازانى چەند پىر كەف و كولم...

دهنگی پئی یه کینکی که دهاته هۆلپوه ره‌های ناچار کرد بیده‌نگ بی. هه‌ردوو کمان چاومان ده‌ده‌رکی هۆلپوه بری له‌پر ره‌ها له‌حه‌په‌ساویبان قریشکه‌یه‌کی لی دا. ئەوه‌ی که‌هاته ژووری هۆلپۆ ئومید بوو نەك ئاغای که‌نعانی!

ئومید ده‌تاستانه‌ی ده‌رکیدا راوه‌ستا بوو و به‌ده‌م ره‌هایه‌وه‌ پیده‌که‌نی. ئاغای که‌نعانی له‌پشته‌وییه‌وه‌ راوه‌ستا بوو و به‌ ده‌نگینکی به‌رزوه‌ به‌ ره‌های گوت:

- ره‌ها خاتوون، ئەوه‌ش ئەو خه‌لاته‌ی که‌به‌لینم دابوو.

ره‌ها به‌سه‌رسامییه‌که‌وه‌ هه‌نگاوێك چوه‌ پێشێ و به‌ ده‌نگینکی له‌رزۆکه‌وه‌ گوتی:

- ئەوه‌ دیاره‌ چیه‌ لێره‌، به‌لام من گێژ و وێژم، به‌یارمه‌تی که‌سیك بۆم روون کاته‌وه‌.

ئاغای که‌نعانی به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه‌ هاته‌ پێشێ و له‌به‌رده‌می ره‌های راوه‌ستاو به‌ده‌نگینکی که‌ له‌ خۆشیان ده‌له‌رزی گوتی:

- کچه‌که‌م، هیواو ئاواتی سه‌عات و رۆژه‌کان بۆتۆ ئومیدی ده‌خوازم، ئومیده‌وارم هه‌ردووکتان له‌په‌نای یه‌کتیدا ژیانیکێ شاد و ئاسوده‌ و به‌خته‌وه‌ر به‌سه‌ریه‌رن. ئومیدیش ئەو خه‌لات و دیارییه‌ بوو که‌ به‌لینم دابوو.

ره‌ها به‌هاج و واجییه‌که‌وه‌ جاریکێ سه‌رنجی له‌ ئاغای که‌نعانی و جاریکێ سه‌رنج له‌ ئومیدی ددا. ئاغای که‌نعانی که‌ په‌شوکاوی و حه‌په‌ساوییه‌ ره‌های ئاوا دیت گوتی:

- وه‌ره‌ تاویك دانیشه‌ تا بۆت بگێرمه‌وه‌.

ره‌ها ده‌ستبه‌جێ به‌رامبه‌ر ئاغای که‌نعانی له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ی دانیشه‌ت و چاوی ده‌ده‌می وییه‌وه‌ بری.

ئاغای که‌نعانی چاویکی له‌من، و ئومیدو ره‌بابه‌ خانمێ کرد و گوتی:

- ئیوه‌ش هه‌ر فەرموون دانیشن تا من ئاسان و ئاسوده‌تر مه‌سه‌له‌کان بگێرمه‌وه‌. ئەوجا رووی ده‌ ره‌های کرد و گوتی:

- به‌یانی ئەو رۆژه‌ی که‌ بۆ قسه‌کردنی ده‌راره‌ی ماره‌یی و چۆنیه‌تی پڕ و په‌سمی زه‌ماوه‌نده‌که‌ هاته‌ مانی بابتان چومه‌ سه‌ردانی خالت. به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌روانیه‌ منه‌وه‌ خالتم به‌گه‌زی دیت.

هه‌رکاتێ که‌باسی هاوسه‌رگه‌ریه‌مان ده‌هاته‌ پێشێ ئەو ده‌ستبه‌جێ قسه‌کانی ده‌گۆری به‌شیوه‌یه‌که‌ ته‌نگه‌یشتم هیچ هه‌زناکا ده‌راره‌ی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ بدوێ. به‌دوای هۆیه‌که‌یدا چووم به‌لام ئەو هه‌ر خۆی ده‌دزیه‌وه‌و لینی لاده‌دا. که‌ به‌یه‌که‌جاری له‌ونا ئومید بووم ئەوجا هۆیه‌که‌م

له خالۆژنت پرسی که ئەو کاربایه بۆ وایه ئەویش هەر نەیدەویست وەلامی راست و پرەواتم بداتەوه و هەولێ دەدا نکۆلی لەمەسەلەکه بکا بەلام که زانی من هەر واز ناهێتم و چەند جارێکام باسەکه دووبارە کردەوه و هەر پێم داگرت دەمی قسانی بۆوه. بەلام دیسانەوهش خالت هەر ناقایل بوو. بە تەواوەتی وەرەز ببوم.

هیچیان لەقسەکان نەدەگەیشتم. کورتیەکی خالتم بەگیانی تۆ سویند دا که راستیەکی چیه ئەوهم پێ بلێ. ئەویش رووداوی تەلاقی ئومید و جیابونەوهی لە هاوسەرەکی پێشوی دوای گیرانی من هەمووی بۆ گێڕامەوه. دواپەش خوازینی ئومیدی لەتۆی هینایە گۆڕی و گۆتی:

- رەها بەتەواوی هەموو ئەو پەپوهندییەکی که بە ئومیدیەوه هەبووه و هەیهتی بەلام چونکه ئەرێی بە تۆداوه رووی لە ئومیدی وەرگێراوه و خۆی بە قەرزدارێ تۆو هەموو ئەو ماندوووبون و زەحمەتانە تۆ دەزانێ که بۆ گێڕانەوه هینانەوهی مەهدی بە دەست محەممەد تەوه کێشاون و هەر بەهۆیانەشەوهیه که بە هاوسەریەتی تۆ قایل بووه.

دەوان ساتانەدا وەک شیتانم تەماشای خۆم دەکرد. بەبێ خودا حافیزی لەمەلێ وان هاتمه درێ و ئەواتم بەجێهێشت.

چومەوه مەلێ خۆمان و دەربارە و ئەو قسانەکی که لە خالتم بیستبوون زۆر باشم بیرکردەوه. که باشیشم بیرکردەوه لەخۆم تەریق بوومەوه. کاتی که بیریشم لەجیاوازییە نێوان تەمەنی خۆم و تۆش کردەوه هیندەدی دی شەرم گرمی. تیکەیشتم که منیش هەلەیهکی زۆرم کردووه که ویستومە تۆ پێم که بەلانی که مەوه بیست ساڵ لەمن بچووکتی و لەجێی کچمی. دەبەرامبەر گیانە گەورەکی تۆدا خۆم زۆر بەبچووک و هیچ هاتە بەر چاوان.

بۆیه بریارم دا ئەو هەلەیهم راست که مەوه. چومەوه لای بابت و باسەکه هەموو هینایە گۆڕی.

بەهاوکارییە بابت و خالت قسەمان دەگەڵ ئومیدی کردەوه و ئەومان رازی کرد تا من دە زنجیرکەوتنی زنگارکات و لەجیاتی من ئەو تەوقی کۆیلائیەتی و بەندایەتیە دەملی کا. هەرچەندە کاریکی گرانیش بوو بەلام ناخیریەکی هەر سەرکەوتم و ئەوم رازی کرد لەجیاتی من بکەوتیە داوی عیشق و ئەوینی تۆوه.

هەموومان لەو جەفەنگەکی ناغای کەنعانی بەپێکەنین هاتین و چەپلەمان بۆ ئەو هەموو فیداکاری و قوربانیانە لێدا که دەرەق رەهای ئەنجامی دابوون. هەر دەو بارەشدا ئافەرینی

خودی خۆی و ئەوگیانە بەرزەپیمان کرد کە هەیه‌تی. فرمیسکی شادی دەچاوانی رەهایدا قەتیس مان و بەدەنگییکی لەرزۆکەو سۆپاسی ئاغای کەنعانی کرد. ئومێد لەجێو هەستاو لەبەردەمی رەهای پراوەستا.

رەهاش لەجێی خۆیەو هەستاو شەیدایانە دەچاوی ئومێدیەو راما. ئومێد دەحالیکییدا زەردەخەنەیه‌کی کەنیشانە‌ی عیشقی ئاگرینی بۆ رەهایە بەسەر لیوانەو بوو لێی پرسی:

- ئایا ئامادە‌ی تەمەنیکی دوور و درێژ لەپەنا عاشقە دڵ‌ماندووە‌کەت بەهەموو خۆشی و شادی و غەمی‌کەو بەسەر بەری؟

رەها سەرئەجە ناشقانه‌کی لەسەر ئومیدی وەرگیرا و بەریدانەو و دەحالیکییدا کە دەنگی بەتەواوەتی دەلەرزێ. بەشەرمی‌کەو گوتی:

- راستیە‌کە لەرووی ئاغای کەنعانیدا تەریق دەبمەو ئەرێ بەئێو بەدەم.

ئاغای کەنعانی بەسەرسامییە‌کەو لەجێ راستبۆو و پرسی:

- بۆ کچە‌کەم؟

- چونکە تەواوی ئەو خەرجییانە ئێو داوتانە.

ئاغای کەنعانی گوتی:

- ئەگەر مەبەستتان پارەو خەرجی کڕین و پڕ و پەسمی ئەو پۆیە هەمووی خودی ئومێدا‌غا داویانە و من تەنیا هەر نوێنەری ئەو بووم و موو بەموو فەرمايشاتە‌کانی ئەوم ئەنجام داو.

ئومێد دووبارە بەدەنگییکی ناشقانه‌تر لەو‌ی پێشوو پرسیارە‌کە‌ی لە رەهای کردەو. رەها ئەبجاریان بەخۆشحالی‌ەو دەچاوی ئومیدی روانی و وەلامی دایەو:

- ئەو ئەو پەری ئارەزوو وئاواتمە ((بەئێ))

دووبارە هەموو چەپلە‌مان لێدایەو. ئەوجا ئەو دوو مەلە عاشقانه، دەست لەناو دەست بەناو چەپلە‌و هورای ئامادە‌بووندا لەهۆلێ چوونە دەری و بەسواری ئوتومبیلە شیک و جوانە‌کە‌ی ئاغای کەنعانی بەرەو تەلاری‌و جوولان.

کارتی داو‌تە‌کە‌م لەجانتاکە‌م دەرینا و سەیریکی ناوی زاوام کرد و دەتەواوی سەرسامییە‌دا دیتم ناوی ئومیدی بەسەرەو‌یە. سەرم بەرزکردەو و سەیریکی ئاغای کەنعانیم کرد کە هەروا تەماشای دوورکەوتنەو‌ی ئوتومبیلە‌کە‌ی دەکرد. گەرەبی و گیانە بەرزە‌کە‌ی ئەو منیان هەوت کردبوو. منیش بەرەو تەلاری زە‌ماو‌ندە‌کە‌و جوولام. دەحالیکییدا کە لە خۆم دەپرسی: رەها

له په نا تهو پياوه گه وره دا خو شېبه خت و به خته وهر تر ده بوو ياله په نا كه سى خهون و
خه ياله كانيدا؟

هه چنده چاره نوو سيش ئوميدى بو تهو هه لېژارد بوو و ديارى كرد بوو.

وينهى (وهر گيږ)

-
- ئيوارهى ۲۰۰۹/۱/۱۸ ساعات ۷.۰۰ رۆژى يهك شه ممه وهر گيږانه كهى تهواو بووه.
(غريب)
  - ئيوارهى ۲۰۰۹/۲/۲۰ ساعات ۲.۳۰ رۆژى ههينى تايپه كهى تهواو بووه. (شواي)

له بهرهمه چاپکراوه کانی وهرگیر

ز	ناوی کتیب	ناوی نووسهر	سالی چاپکردنی
۱	تۆلدوز و بووکه شووشه ی قسه کهر	سه مه دی بیهره نگی	۱۹۸۴ وهرگیران له فارسییه وه
۲	نوقلئی	غهریب پشده ری	۲۰۰۱ دیوانی شیعر
۳	ته فسانه کانی خۆرهمه لات	یۆری گراسنی	۲۰۰۱ وهرگیران له فارسییه وه
۴	دایکم دووجار گریا	ئیبراهیمی یونسی	۲۰۰۱ وهرگیران له فارسییه وه
۵	ژانی وهرزه کان	غهریب پشده ری	۲۰۰۲ دیوانی شیعر
۶	مندالئی ناخری زهمان	عهزیز نه سین	۲۰۰۵ وهرگیران له فارسییه وه
۷	به ده م ریی دووره وه	کۆمه له چیرۆک	۲۰۰۴ وهرگیران له فارسی و عه ره بیه وه
۸	زه نگوته	کۆمه له چیرۆک	۲۰۰۵ وهرگیران له فارسییه وه
۹	گۆره ستانی غه ربیان	ئیبراهیمی یونسی	۲۰۰۶ وهرگیران له فارسییه وه
۱۰	ا هه موو هه قیانه	مه نوچه هری که ریم زاده	۲۰۰۶ وهرگیران له فارسییه وه
۱۱	ا له گوئزاری ته زموونه کانه وه	کۆمه له بیره وه ریه ک	۲۰۰۷ وهرگیران له فارسییه وه
۱۲	۱ پاییزه ماچ	غهریب پشده ری	۲۰۰۸ دیوانی شیعر
۱۳	۱ داده شیرین	ئیبراهیمی یونسی	۲۰۰۸ وهرگیران له فارسییه وه
۱۴	۱ موو خۆرکه	عهزیز نه سین	۲۰۰۸ وهرگیران له فارسییه وه
۱۵	۱ سه مای مه رگ	کۆمه له چیرۆک	۲۰۰۸ وهرگیران له فارسییه وه

له بهرهمه چاپ نه کراوه کانی وهرگیر

- ۱ سئ کۆمه له چیرۆکی: وهرگیردراو له فارسییه وه
- ۲ ۱ په ر: رۆمان
- ۳ ۱ گیانله به ران به کدم مه گرن: جیهانی گیانله به ران
- ۴ ۱ چاکترین بارکی دونیا: شانۆنامه

